

MAR

ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ ΧΡΙΣΤΟΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ

Σωτηριου, η Φιλοπονητου ωδου, τε εν Γεροδιδασκαλοις,
ΚΥΡΙΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ,
ΤΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΙΔΑΚΗ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ,
ΤΟΥ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
Γεροκήρυκος Χρηματίσματος.

Πεμχον Λόγου Πατηριαικας, η εγκωμιαστικας εις Επισιμους
εορτας ηδ Δεασοτικων, η ηδ Αγτων.

Νυν το Πρωτον Τυποις εκδοθεν, δι αναλωματων τε Παναγιωτατε
Πρωτω Κωνσταντινουπολεως,

ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ, ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΑΔΕΛΦΟΥ,

Τε Συγγραφεως, ε παρα τε Τυπογραφεα, αφιερωθεν
τη αυτε Παναγιωτητι.

Επιμελεια τε, η σπαδη, τε Πανιερωτατε Αρχιεπισκοπε Σιναι Ορες,
ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ.

Προς τλω ηδ Ευσεβων Χριστιανων ωφελειαν, η τλω
Κοινοτητος εθικερδη Σωτηριαν.

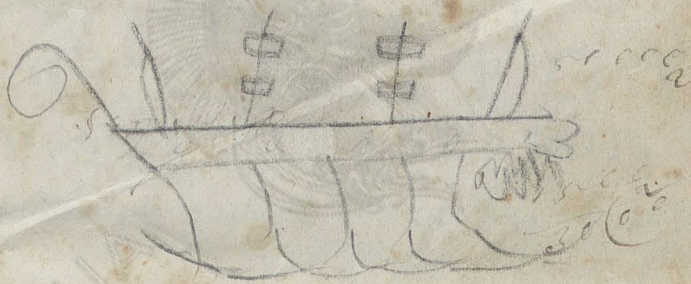
α ψ π γ. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1783.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΩ ΓΑΥΚΕΙ ΤΩ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.
CON LICENZA DE SUPERIORI, E PRIVILEGIO.

Las rixas no lo que
 Tasa Nueva de los yuca
 Spila ~~de los yuca~~

~~2150~~
 577
 228
 2151

1500
 3000

D...
 ...
 ...
 ...

Σεβασμιώτατέ μοι αὐθέρτα, ἔ Δέσποτα Πάτερ.

ΠΡΩΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,

ΚΥΡΙΑ ΚΥΡΙΑ

ΘΕΟΔΟΣΙΑΕ,

Τῷ μετ' ἀλαβείας ὀφθαλμοῖσιν μοι ταπεινῶν
προσκλήσειν.

Ὁ παρὸν φιλοπόνημα (Πάτερ Σεβασμιώτατε) ὄχι πῶς εἶμαι τοῦ ἀνταδέλφου της σὺνδεμα, ἔ φιλοπόνημα, πρέπου εἶμαι, ἔ δίκαιον, γὰ ἀφιερωθῆ πρὸς αὐτῷ, ὡσαύτ' ἀπὸ διαδοχῶν, ἔ εἰς διαδοχῶν πρέπει γάρ γίνωρται ἀπαρτα τὰ κάλλιγα, ἔ ἐπαιμετὰ, εἰς διαδόχου ἀλόγου. Ὅτι τὰ ἱερὰ Πατέρων τοῖς Υἱοῖς γὰ ἀφαφέρωρται, ἔ τοῖς αὐτοῖς ἀνταδέλφοις, λέγω δὲ τῷ Μακαρίτῳ

ἐκέλευσεν ἀγαθὰ ἀδελφεὶς αὐτῆς Μακαρίαι τῆ Σοφῆς Διδασκάλης, ἔ
 Ἄρειται ἢ Ἐπιστημῶν, τῆ Εὐσεβῆς ἔ Ὀρθοδοξοπαίτη Φω
 τῆρος, τῆ ἔ τῆς Μεγάλης Χειρῆς Ἐκκλησίας, Γεροκήρυκος
 χρηματίσαστος, Ἐπί τῆς Πατριαρχίας τῆ Κυρίαι Παίσις,
 ἀλλὰ δὴ ἔ τὸ περισσώτερον, ὅτι μετὰ τὸ μὰ ὑπάρχωσι Λό
 γοι Εὐαγγελικοὶ, ἔ Χειροπαρηγουεῖκοι, ἔ ἐγκωμιαστικοὶ,
 ἐκφωρηθεῖτες διὰ ζώσης φωνῆς, ἐκ τῆ ὄντως χειρομιμή
 ται ἐκέλευσεν, τρισμάκαρος τῆ εἰς λῆξιν ἐν μακαρίαι γενομένη,
 Μακαρίαι τῆ Διδασκάλης, ἔ ὡσαύτις διδασκαλίαι ἔ ὕδατα ζωῆς,
 ἔ πολυχάματα ποτάμια, ἔ ῥείθρα ἀγῶνα τῆ Εὐαγγελικῆ
 κηρύγματος, δέου ἐκεῖνα μὰ ἀφιερωθῶσι πρὸς τῷ ὑμετέ
 ραι αὐτῆς Πατρῴτητι, ὡσαύτις ὅτι τὰ τῆ Οὐρανίαι Πατρὸς
 Ἐπιτάγματα, πρὸς Πατέρα αἰθέτην τῆ Πρώματικῆ κατα
 λόγως συμφῶνως προσαρμόζουτες, ἀρμόδιως ἐπισιωάπτουται
 τὰ μέλη πρὸς τῷ ὀλοκλησίαι τῆ Σώματος, ἔ τῆ κεφαλῆ
 σιωαρμολογούμενα, (ἥτις ἐστὶ Χειρὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ αὐ
 τοσοφία τῆ Πατρὸς) μὰ σιωάγῃσι παρὰ τὸ σύστημα τῆ Χρι
 στεπωρῶν λαῶν, εἰς μίαν παρὰμῶν Πρώματικῶν δοξολο
 γίαι, καὶ ἀδιάκοπον Εὐχαριστίαι, πρὸς αἰεσίαι τῆς Τει
 συποστάτου Θεότητος. Μακαρίαι γὰρ, οἱ ἐν μακαρίαι μα
 καρίαι, τὰ ἢ ἐπιτολῶν ἀμῶνως μακαρίζουτες, καὶ βαδί
 ζουτες ἐνθέως. Λοιπὸν ὡσαύτις πάλαι ὁ Κύριος, τῆς τοῦ
 Οἰκουμενικῆ Ἐκκλησίας οἴακας, ἐπετίθει σοὶ Πάτερ Σεβασ
 μιῶνται, κείμασι οἷς αὐτὸς οἶδε, ἔ τὸν Χριστεπωρῶν αὐτῆ
 Λαῶν ἐμεχερίσαστος, ἢ ἄρτιος ἢ ὁ τῆ Θεῶν ἀνθρώπος,
 ἔ τὸ ἔ τῷ αὐτῆς ἀγαθὸς ἀδελφός, ὁ ἐν μακαρίαι τῆ λῆ
 ξαι γενομένης, τῆ Εὐαγγελίαι κηρύξαι τε, καὶ Διδάσκαλος ὡς
 ἐκ μεκάδων, διὰ ἢ αὐτῆς ἐκφωρηθεῖται, ἢ δε ἢ ἐν τῷ
 παρόντι Βιβλίῳ τετυπωμένων Χειροπαρηγουεῖκῶν, ἔ ἐγκω
 μιαστικῶν λόγων, προσφῶν ῥητορῶν τῆ αὐτῆς Σεβασ
 μιότητι πατρῴτητι, λέγων προσδέχαι ἀγαθὸς ἀδελφε τὰ τῆ ἀ
 γαθὰ ἀδελφῶν φιλοπονήματα, ὡς ἐκ τῆς τῆ Εὐαγγελίαι ῥίξαι
 ἀβλαστῆματα, καὶ ὡς Πατὴρ Πρώματικός, τὰ τῆ αὐτῆ

δέλφω τοῖς Πράματικοῖς τέκνοις διάδος , ἔ διαίρει με τοῖς
 ἑμοῖς τε ἀδελφοῖς τοῖς ἐκ τῆ Γερού Καταλόγου καταγομέ-
 μοις , ἔ τοῖς λοιποῖς ἅπασι Χειρεπωρῦμοις Λαοῖς . Δέξου
 λοιπὸν Πάτερ Σεβασμιώτατε , ἔ Δέσποτα μετ' ἁμειάς ,
 Πατρικῆ Φιλοσοργία τὸ παρα τῆ ἄτελῆς τέκνοι σοι προσ-
 φερόμενον τοῦτο ἀφίέρωμα · ἔ καθὼς ποτε ὁ Μακαρίτης
 ἐκεῖνος Διδάσκαλος , Μακάριος Μαριδάκης , ὁ καὶ αὐτῆς
 ἀνταδελφος , τῆς τοῦ Χειρῆ Μεγάλῆς Ἐκκλησίας , Γερο-
 κήρυξ ὤρτας , διὰ ζώσης του φωμῆς Εὐαγγελικῶς τὰ ἐν τῆ
 Βιβλίῳ τούτῳ τυπωθεῦτα ἀμέσως ἐκήρυττε διὰ τῆς ἐδι-
 κῆς του λαλιᾶς , καὶ ἐκφωρῶσεν ἐμφατικῶς , καὶ τὸρῶς
 παρρησία τοῖς πιστοῖς ἅπασι , οὕτω καὶ τὰ μῦ , ὡς ἐκ
 διαδοχῆς κατὰ τὸν φυσικὸν νόμον , καὶ χρηπτόν ἢ ὑμετέ-
 ρα Σεβασμιώτατη Πατρίτης , τὰ τοῖς πολλοῖς ἀγνώρισα ,
 καὶ ὡς εἶπῆρ ὑπερόρια , ἄς ἐπαλαβῆ Πατρικῶ φίλ-
 τρῶ , ζῆλον εἴθεον , καὶ τὰ τὸσῶτων χροῖων Εὐαγγελικὰ
 συγγράμματα τοῦ Μακαρίου τοῦ ἐκεῖνος , καὶ ἀνταδέλφω αὐ-
 τῆς Μακαρίου τοῦ Σοφοῦ Διδασκάλου , ὡς κεκρυμμένα ,
 ὑπὸ τὸν μόδιον , καὶ καταρυμμένα ἐν τῆ σκοτία , ὑφ' εἴδος
 καὶ μόρῃ κατακρατῆμενα , καὶ τῶρα ὁμως Θεία σιμάρσει
 δι' ἰδίωμ δαπαρῶν , ἔ ἀφαλῶμασι τῆς ὑμετέρας αὐτῆς Σε-
 βασμιώτατης Πατρίτης , ἔ Παραγοιῶτατης Πλητοδοτῆτε ,
 ἔ χάριτος , διὰ τῆ τύπῃ εἰς φῶς ἀχθεῦτα , λαμψάτω-
 σαν ὡς φῶς ὑπέρλαμπρον , ἔ ὡσαῦ ὅπῃ εἶμαι Εὐαγγελι-
 κῆ ἔ ἀκερῶτος πηγῆ περιχεῖδω πᾶσι τοῖς ἐν τῆ οἰκία ,
 ἀσεβέσιρ ἅπασι , τὰ ἐαυτῆς μάματα , ἔ ἀρθῆσεται ὡς κῆμον ,
 ἀωδιάρισα , ἔ ἀπαρθεῖσα ἐν τῆ ἱεῖ Εὐσεβῶν Λαῶ Ὁρθοδό-
 ξω πληρώματι · τῆτον τὸν Πολύτιμον Θεσαυρὸν , τὸν ὡς
 ὑπὸ γλῶ κρυπτόμενον , πάλιν προσφέρω σοι Σεβασμιώτατε
 Δέσποτα , τὸν καὶ μῦ διὰ τοῦ ἐδικῆ μου τύπου ἀφορυ-
 τόμενον , μετ' τῆς προσκῆσις δαλικῆς με προσκικῆσεως , με-
 τάδος μοι ὄξαιτῆμαι τὰ τῆς σῆς ἀχῆς , ἔ ἀλογίας αἴσια ,
 ὅπως γηελζόμενος ὑπ' αὐτῆς , ἠθελα διωνθῆ ρὰ μετατυ-

πώσω , καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα παρόμοια , καὶ ἀξιόλο-
γα Βιβλία Θεάρετα , καὶ τῶ ὁμογεμοῦς μου φίλτρων ἀά-
ρεγάτε , ἔ παρωφελῆ ψυχωσωπῆρα διδάγματα . ἔ προσφω-
ρῶν κάκῆμα σὺν τύτοις ὑπογράφομαι .

Τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητις μοι αὐτῆς Παραγιότητις ,

Ἐλάχιστος δῶλος , ἔ ἀτελέστατον τέκνον ,
Νικόλαος Γλυκὺς .

Πᾶσι τοῖς Ἐρτυγαχάμοις Ὁρθοδόξοις ,
ΦΙΛΟΘΕΟΙΣ ΑΓΑΠΗΤΟΙΣ.

Ὁ Παρὸν Χειροπαινητικὸν , καὶ Ἐγκωμιαστικὸν Βιβλίον , Φιλοπόνημα τῶ Φιλιδσεβῆς Γεροκήρυκος , καὶ Διδασκάλου Μακαρίου , τῶ καὶ Μαριδάκη τῶ Πίλλω , ἐκ τῆς Πολυθαυμάσε Κρήτης (ὧ φίλοι καὶ Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ) ἐσάλθη μοι διὰ μεσολαβήσεως τῶ Πανιερωτάτου , Ἀρχιεπισκόπου Σιναίς , Κύρ Κυρίλλου διὰ τὴν δοθῆν εἰς ἐκδόσιν τῶ Τύπου , ἐν ᾧ εἰσὶ λόγοι Εὐαγγελικοὶ , καὶ ῥητὰ τῆς Θείας Γραφῆς , καὶ Ἀγίων Πατέρων σαφύνειαι εἰς πολλὰ Μυστηριώδη Διδάγματα δυσνόητά τε τοῖς πολλοῖς , καὶ δυσκατάληπτα διερωδημένα , καὶ ἀνεπτυγμένα , με μαρτυρίας , καὶ ἀποδείξεις πάλιν ἡδ' αὐτῶν βεβαιωμένα . Τῆτο καὶ ἐγκολποσάμμος , καὶ ἀναγνούς ἐπέγνων τὸς ἐν αὐτῶ μαργαρίτας , τὸς ἐν εἶδει διδαχῶν λόγους γεγραμμένους , ὅτι εἰσὶν ἐπωφελεῖς εἰς τὸ ὁμογενές μοι φύλον , καὶ ψυχωσώτριοι , ἀναζωπυρῶν ἑμαυτὸν τῇ Ἀγάπῃ τῆς Φιλαδελφίας , (ἡ σῶζω εἰς ὑμᾶς ἅπαντας) καὶ θελιζωσάμμος , τῇ ὁσφύι μου δυνάμιν γενναϊότητος ἀδύς ἀποβαλὼν κάθε ἄλλω μου ἀναγκαίαν , καὶ χρειώδη ὑπηρεσίαν ἡδ' Βίβλιον τῶ τύπου με , τὸς τῶ ἔργου ἡφάμω , καὶ ὡς ἄλλος τὸς Υἱὸς Πειθυῖος Γακάβ τῶ Πατρὶ αὐτοῦ Ἀβραάμ , ὑπετάγω τῶ Πατρικῶ προσάγματι , (τῶ Σεβασμιοτάτου μοι φημι Δεασότε , Κυρίε Θεοδοσίε , διότι με τὸς δαπάνας , καὶ ἐξοδα τῆς αὐτῆς Παναγιότητος ἐτυπώθη τὸ Βιβλίον , διὰ μεσολαβήσεως τῶ Ἀγίου Σιναίς Κύρ Κυρίλλου , ὃς καὶ παρεκίνησε τῶ αὐτῆ Παναγιότητι πρὸς τῆτο τὸ Θεάρετον ἔργον .) Ἐφάνω λέγω ὀγνωμόνως Υἱὸς ἀπειθέατος , καὶ ἀνάρυξα διὰ τῆς τῶ τύπου με ἐκδόσεως , τὸς κατεχωμμένας πηγὰς , ἄς περ φθόνω πικρόμω , καὶ φιλαργυρία νικώμω , καὶ τῇ κακία ἀπατώμω κατεῖχον εἰς τὰς ἑαυτῶ χεῖρας , οἱ τῇ πλεονεξία νικώμω ἐρασιχρήματοι δόλιοι , ὡπερ τινὰ καπορυμνῶν Θισαυρῶν , καὶ κερυμνῶν μαργαρίτην , ἵνα μὴ τὸ καλὸν , καὶ τὸ ἐπωφελές τοῖς πᾶσι διὰ δόσιμον γούηται , καὶ χροδὸν ἵνα μὴ Θεὸς κρυπτόμω δόξάζηται τῶ αὐτῆ Πανάγιον ὄνομα , καὶ ἀγαλάμψῃ ἡ ἀρετή . Ἐσκοτίθη ἡδ' ἡδ' τοῖς τῶν ἡ

ἀσωτέος αὐτῆς καρδία, καὶ ἐκ ἔγνωσαν Μυστήρια Θεῶ. Καὶ πάλιν,
 ἐπαράχθησαν ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ Σοφία αὐτῆς κα-
 τεπόθη, καὶ τὸν εἰπόντα Ψαλμωδόν. Ἀνάρυξα λέγω πᾶς τοιαύτης κα-
 τωρυγμῆος πηγᾶς, καὶ τὰ φρέατα καθὼς ποτε οἱ Χαναανῶι τὰ τῆ Α'-
 βραὰμ εἶχον κεκαλυμμένα, ὅπως οἱ περιοδύοντες πίνοντες ἐξ ἐκείνων ἦδ'
 ὑδάτων, μὴ καταψύξωσι. ἔγω γὰρ κἀναυῦθα, κεκαλυμμένον ὃν τὸ Βι-
 βλίον, ὡς ὑφ' εὐὸς χειρὸς, ἐν ἀμυτῷ τόπῳ κατεχωρῶμενον (τόπος ἦδ'
 σκότιος ἢ Φιλαργυρία) ὡσὼν ὅπερ ἦτον εὐκόλον πῶρα τὸςας χρόνος νὰ
 ἴαροθῆ εἰς ὄλεθ μὲ τὴν ἐκδοσιν τῆ τύπε, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνη-
 ρος, ὁ ἀπορρῆς ἦδ' ἱζανίων, διεκάλυσεν. Ἰδὲ ὅμως τὰ νῦν, ἔξ Φι-
 λосоφου Ἀγάπης τῆ Πνευματικῆ κοινῆ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἰδίῳις αὐτῆ
 δαπαναῖς, καὶ ἀναλώμασι, ἀέλαμψε δι' ἐμῆ, καὶ ὡς εἰς Θρόνον Βα-
 σιλικῶ ἐφίερύται, ἐν μίση Ἐκκλησιῶν Λαῶ τῆ Θεῶ. Ἐγὼ λοιπὸν
 ἐκοπίασα, καὶ κοπιᾶζω μῆ χαρᾶς, καὶ σώζω ἐν ἐμῶν ἀόκνως τὴν
 κοροθυμίαν αἰείποτε, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τῆ δε, σιωχῶς. Χρειαζέται
 ὅμως, καὶ τὸ Δόκρον ἀεγσατικόν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναχαιότερον, δη-
 λαδὴ ἢ κοροθυμία τῆ ἀγανωσκόντων, εἰς τὴν ἀπόκτισιν τῆ τῆ μαρ-
 γαρίτε. καὶ χωρὶς αὐτῶν, καὶ ὁ κόπος εἶναι περιστὸς ὁ ἐδικὸς με, καὶ ἡ
 κοροθυμία με ματαία, καὶ ἀνώφελῆς. Σιωχέχουσα γὰρ αὐτῆ, τὸ πᾶν
 ὄλον τελειώνει, καὶ τὸ κᾶθε τὶ κατορθύεται. Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶδατε μὲ
 πολλὰς δοκιμὰς ἐμπαράκτως, καὶ ἔγνωτε, καὶ ἐκαταλάβετε τὴν ἐδικῶν μου
 διάθεσιν ἢ περ σώζω ἀγαπητερῶς πρὸς ὑμᾶς ἅπαντας, ἐλπίζω ὅτι
 θέλετε ὑποδεχθεῖ, καὶ τῆτο καθὼς καὶ τὰ ἄλλα ὄλα, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θάλ-
 πετε τὴν ἰδίαν ἔφεσιν, τὴν ὁποῖαν ἀποδεχόμενος ἐγὼ ὡς σημεῖον ἀναμ-
 φίβολον, ἀνεμποδίστως μῆ χαρᾶς θέλω ἀπολεθῆσαι τὴν κοροθυμίαν με.
 Οὕτω ποιῶντες, θέλετε ἔχει ἔ μόνον τὸν ἔπαινον ἐξ ἀνθρώπων ὡς τε-
 λειωταῖ ποιεῖ Θεαρίετα ἔργα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῆ Μιδαποδοῖτε Θεῶ, θέ-
 λετε ἐπιτύχει μυροπλαστίς πᾶς ἀμοιβᾶς, ἔξ σεβασμῶν ἀχῶν τοῦ
 παναγιατάτε Δεασότε, τῆ κοινῆ Πατρὸς ἡμῶν Κυρίε Θεοδοσίε. Καὶ
 ἔ μόνον ἢ ἀντίληψις, καὶ ἢ ἀγάπης σας ἔχει νὰ ἀπολαύση τῆτον τὸν πολύ-
 τιμον Θεσαυρὸν, ἀμὴ ἀπόμῃ καὶ εἰς πᾶς μεταγενετέρας τῆ γενεῶν σας
 θέλετε τὸν ἀποθησαυρίσει, μεταδίδοντες εἰς ἐκείνους ταύτας πᾶς χησιμο-
 τάτες, καὶ Θείας Διδασκαλίας τὰς ὁποῖας καρπέμενοι, καὶ πλετιζό-
 μενοι εἰς τὰ Πνευματικὰ, καὶ Θεαρίετα ἔργα, εὐχέθε καὶ ὑπὲρ ἐμῆ
 πρὸς Κύριον.

Εἴρωθε.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν .

Εωρῶντες οἱ παλαιοὶ ἐκεῖνοι τῆς Ἑλλάδος Φιλόσοφοι καὶ ποιηταὶ ἀπαθλῶ καὶ δύσειν, ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν, καὶ ἅπασαν ἀπλῶς τὴν Γῆν, νὰ ἀναβλασάνῃ, νὰ γεννᾷ, καὶ νὰ ζωογονῇ πρὸς ὑχαιρείσῃσιν τῶ ἀνθρώπῳ ζῶα, δένδρα, καὶ καρπὸς καὶ φυτὰ, καὶ ἄλλα μυρίων καὶ ἁφῶραν λογίων εὐτιμα καὶ χαριεντιστικά, ἠθέλησαν συμφῶνως ἅπαντες νὰ τὴν ὀνομάσῃσιν πανδάρων. ἐννοοῦντες δηλονότι μὲ τὴν ὀνομασίαν ταύτην, ὅτῃ εἰς τὴν γῆν ἔδωκαν, ὅτι ὅσα καλά καὶ αὐτῷ ἔχῃ ὁ ἀνθρώπος, ὅλα εἶναι τῆς γῆς εἰς τὸν ἀνθρώπον χαρίσματα καὶ δῶρα, ἡσὼν ὅτῃ ἡ γῆ καθ' ἐκάστῃ ἡμέραν τὸν ἀνθρώπον φιλοδωρεῖ, καὶ ὅλα ὅσα ἔχει, τὰ δίδει πρὸς αὐτὸν ὡς δῶρα θαυμασά, νὰ τὴν χαίρεται καὶ νὰ τὴν ὑπολαμβάνῃ παντοτινά. δὲν εἶναι χωρὶς ἄλλο παντελῶς ἀάρμοσος ἢ τέτοια, ὅτῃ εἰς τὴν γῆν ὑπὸ τῶς Φιλοσόφῃς ἐκείνῃς ἐδόθη ὀνομασία, ὀνομαζόντες τὴν ὅλοι συμφῶνως πανδάρων. Ὡς τίσον ἐὰν θέλῃς νὰ μάθῃς τὴν ὄντως καὶ ἀληθινὴν καὶ κυριωτάτην πανδάρων, ὅτῃ καθ' ἐκάστῃ ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ στιγμήν μᾶς δίδει, μᾶς χαρίζει πάντοτε δῶρα καὶ χαρίσματα, ἐνόησαι τὴν Ἀγίαν Τριάδα, καὶ ἡ εὐνοία σε τότε νὰ εἰ ἀληθινά καὶ χωρὶς ἀμφιβολίαν εἶναι ἀληθινὴ καὶ τελειότη, ἡσὼν ὅτῃ

„ πᾶν δῶρον τέλειον ἐστὶν ἐκ τῶ Πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ.“ αὐτῇ, αὐτῇ λέγα ἡ Ἀγία Τριάς, εἶναι ἡ ἀληθινὴ καὶ παντέλειος πανδάρων, ὅτῃ ἀπειρα καὶ ἀναρίθμητα δίδει πρὸς ἡμᾶς παντοτινά χαρίσματα καὶ δῶρα. τί τάχα δὲν μᾶς δίδει; τί τάχα δὲν μᾶς χαρίζει; μὲ ποῖα τάχα δῶρα ἢ παντοδύναμος αὐτῇ πανδάρων δὲν μᾶς φιλοδωρεῖ; δὲν ἔχομεν ἀπ' αὐτῆ δῶρον παντοτινὸν τὴν ἀνεμυκόστον, μὰ ὠφελιμοτάτην πρὸς ἡμᾶς τῶ Οὐρανῶ Ἡλίου καὶ Σελῳίης καὶ τῶ λοιπῶν φωσῃρων κίνησιν, παντοτινὴν καὶ ἀσῃκοπον; δὲν μᾶς δίδει δῶρα πῶς Οὐρανίῃς ὑπῆς χροδὸν παντοτινῆς; δὲν δίδει τὴν καρποφορίαν καὶ ἀναβλάσῃσιν καὶ γεννήσῃσιν εἰς τὴν Ἑλληνικῇν καὶ καταχειριστικῶς λεγομένην πανδάρων, δηλαδῇ εἰς τὴν γῆν, ἡσὼν νὰ λαμβανῶμεν ἡμεῖς τὰς καρποφορίας καὶ ἀναβλασῃσεις καὶ γεννήσεις ταύτης, ὡς Οὐρανία χαρίσματα καὶ δῶρα τῆς Οὐρανίῃς καὶ ἀληθινῆς παν-

δώρας, τῆς τρισήλιος λέγω Θεότητος ἀρχῆς καὶ Βασιλείας; δὲν ἔχομεν
 ἄπο τῆς Οὐραίου ἀυτῆς πανδώραν, καὶ τὸν Θεὸν Παῦλον, Οὐρανοθεό-
 πεμπτον δῶρον τῆς ζωῆς, τῆς πνοῆς, τῆς κίνησις, καὶ ὅλον μας τὸ
 εἶναι; „ ἐν αὐτῇ γὰρ ζῶμεν καὶ κινῶμεθα, καὶ ἐσμεν. “ δὲν εἶναι αὐ-
 τῆ, ἡ τρισήλιος λέγω Θεότης, ὅτῃ τὰ δῶρα πάντα ὡς τρισόλβια
 χαρίσματα καὶ δῶρα, καθὼς ἐκεῖνη βέλεται καὶ εὖρη εὐλογον, εἰς ὅλον
 τὸ γένος τῶ ἀνθρώπων δωρεῖται καὶ χαρίζει, πότε εἷς, πότε δύο, πό-
 τε πρῶτε, πότε καὶ δευτέρω, καὶ τῆς ἀποδείξεσι, δῶρεσι, καὶ γινώ-
 μῳ ἐκεῖνων τῶ ἀνθρώπων, εἰς τὰς ἀποίεσι τὰ χαρίζει; καὶ λοιπὸν ἡ-
 μπορεῖς ποτὲ νὰ ἀρνηθῆς, πῶς ἡ Ἁγία Τριάς νὰ μὴ εἶναι ἡ ὄντως καὶ
 ἀληθινῆ, καὶ κυριωτάτῃ πανδώρα, ὅτῃ τὰ πάντα τῆς ὡς χαρίσματα καὶ
 δῶρα εἰς πάντας τὰς ἀνθρώπους ἀφθόνας καὶ πλεσιῶς δωρεῖται καὶ χαρί-
 ζει; Ὡς ἴσον, εἰ μὴ ἡ ἀκατάληπτος αὐτῆ πανδώρα τὰ πάντα καὶ δῶ-
 ρα καὶ χαρίσματα τῆς δίδει πρὸς ἡμᾶς παντοτινῶς, δὲν μᾶς τὰ δίδει με-
 σκοπὸν δὲ νὰ τὰ κρύπτωμεν εἰς τῆς γῆς, ὡσαύτῃ ἐκεῖνος, ὅτῃ τὸ εἷς
 πάντα ἐκρυψε καὶ γῆς, ἀλλὰ δὲ νὰ τὰ μοιράζωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς
 βασιλείας, εἰς τὰς ἀδελφῆς μας λέγω τὰς Χριστιανῆς, νὰ πολυπλασιάζ-
 ζονται μὲ τὴν καὶ δῶρα πρὸς τὸν Θεὸν διχαίεσι, δὲ νὰ ἀκῶσωμεν
 καὶ ἡμεῖς ἄπο τῆς Οὐραίου πανδώραν, ἄπο τῆς τρισυπόστατον λέγω
 Θεότητα ἐκεῖνῳ τῆς Δείαν καὶ Οὐραίου φωνῆ, τῆς ὁποῖαν καὶ ἐκεῖνοι,
 ὅτῃ τὰ πρῶτε, καὶ τὰ δύο πάντα καλῶς πολυπλασιάζουσι, ἦκουσαν.
 „ εὐ δὲλε ἀγαθὲ καὶ πιστῆ, εἰσελθε εἰς τῆς χαρῆς τῆς Κυρίεσι. “ καὶ
 λοιπὸν, εἰ μὴ καὶ τὸ πάντα καὶ δῶρον, ὅτῃ ἄπο τῆς Οὐραίου πανδῶ-
 ραν καὶ τρισυπόστατον Θεότητα ἐδόθη καὶ πρὸς ἡμᾶς, ἐπολυπλασιάζουσι
 ἡ πολὺ, ἡ ὀλίγον, δοθεὶς παρ’ ἡμῶν εἰς τὰς βασιλείας, ὡς εἶναι
 χάρις πάλιν εἰς αὐτῆς τῆς τρισήλιον πανδώραν, ὅτῃ καὶ τὸ δῶρον μᾶς
 ἐχάρισε, καὶ εἰς τὸν πολυπλασιασμὸν αὐτῆ μᾶς ἐνδυνάμωσεν. ὅσον
 μὲ ὅλον τῆς ἀξιοῦσι τὸ δῶρον, ὅσον ἀναμφιβόλως καὶ οἱ πραγμα-
 τὰ τῶ ἀργυρίων ἀγαλλονται χαίρονται καὶ ἀφραίνονται. ἀξιοτέρω καὶ
 ὅμως, καὶ ἀσυνκρίτως μάλιστα ἀξιοτέρω χαρῆς καὶ ἀφροσύνης λαμ-
 βαίνει δῶρον ἡ μεγαλόδωρος πανδώρα, ἡ τρισολαμπῆς λέγω Θεότης
 ἀρχῆς καὶ Βασιλείας, ὅταν θεωρῆ τὰ παρ’ αὐτῆς δοθέντα εἰς τὸν ἀνθρώ-
 πον πάντα καὶ δῶρα, μὲ Δείον τὸν καὶ διάφορον ἐκ τῆς ἐπιμελείας
 τοῦ ἀνθρώπου πολυπλασιασμῶς. καὶ λοιπὸν, εἴτε πολὺ, εἴτε ὀ-
 λίγον εἶναι τὸ δῶρον, ὅπου καὶ τῶρα τείνον ἐν τῆς δοθέντος μοι
 παρὰ τῆς τρισολαμπῆς πανδώρας ταυτῆς, ἐδωκῆμεν νὰ ἀποσφραγί-
 μεν, πρῶτον μὲν λαμβανῶν χαρῆς μεγαλωτάτῃ, ἔχοντας μέσα εἰς τὴν
 καρδίαν τελείαν βεβαιότητα, ὅτι τὰς τέτοις τῶ καὶ δῶρα ὁ μεγαλό-
 δωρος καὶ τρισυπόστατος Θεὸς προθύμως καὶ χαρῆς δέχεται παντοτι-

νά . δούτερον , φθαραλῶ καὶ ἐκείνης ὅλης , ὅπῃ τὸν τρίτον τόπον τῆτον
καὶ δάφορον λάβωσιν εἰς τὰς χεῖράςτων , νά τὸ δέχονται μὲ πᾶσαύ τας
χαρὰν καὶ ἀφροσύλῳ , καὶ μὲ δὺχαίρισον εἰς ἡμᾶς τὰς κοπιόσωντας καρδίαν .
πόσιω θαυμασιωπαίτῳ ὁ λόγος τῷ Θεῷ (κᾶν τε συμβεβούτικὸς , κᾶν τε
καὶ Πανηγυρικὸς .) ἔχει παντοτινὰ τὴν δύναμιν , καὶ πόσιω εἰς τὸν ἀν-
θρωπον προξενεῖ τὴν ἀφίλειαν , τὸ ἀπεδείξαμην εἰς τὸ πρῶτον καὶ δούτε-
ρον Βιβλίον , ὅθεν καὶ θεεῖ τῆτε δευ εἶναι χρεῖα τῶρα πλέον νά προ-
ποδότεροταυτολογεῖμην , πόσον καὶ μόνον λέγομην , ὅτι ἀγκαλὰ καὶ τὸ πα-
ρόν μας τῆτο Βιβλιάριον νά μὴν θεεῖχη καθῶς ἐκείνο τὸ πρῶτον τῆς
ὀλάντας , καὶ ἐκείνο τὸ δούτερον τῆς Βενετίας λόγως ἡθικὰς καὶ συμβεβού-
τικὰς , παρά δέκα καὶ μόνον Πανηγυρικὰς , καὶ εἰς θεεῖ ἀνακαινισμού
τῷ Κόσμῳ , μὲ ὅλον τῆτο (ἄς εἶναι ὅσον καὶ ἀν εἶναι ὀλίγον . , καὶ
,, ὅν τῷ πολὺ γάρ τὸ εὖ , ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ .) “ βεβαιώτατος δὲ
εἰσκομαί , ὅτι εἰς τὰς μὴ φθορεῖς , εἰς τὰς φιλαληθεῖς δηλαδὴ καὶ ἀ-
γαθὰς καὶ ἀγνώμονας Χριστιανὰς θέλει φανῆ ὅχι ἀνάξιον , ἀλλὰ μάλι-
σα καὶ ἀξιώτατον . ὅθεν καὶ ἡμεῖς μὲ ὄλλω μας τὴν προθυμίαν τὸ ἀφί-
νομην ἐκ καρδίας εἰς τὰς πέποιεσ δὺχαίρις καὶ ἀγνώμονάς μας ἀδελφὰς ,
νά ἀπολαμβάνωσιν εἰς τὴν ψυχῶν καὶ τὴν καρδίαν ὅταν τὸ δευβάξωσιν
ὄλλω ἐκείνῳ , ὅπῃ τὸ ὅλον τῆτο Βιβλιάριον θεεῖχει Χριστιανικῶ καὶ
θεοφιλεσάτῳ γλυκύτητα . δεῖ νά μὴν ἀφίσωμην καὶ ὅμως τὸ Βιβλιάριον
τῆτο ἀνάμασον , δίδωμ ὀνομασίαν τῷ αὐτῷ εἰς αὐτὸ , ὀνομαζωντάς το
δηλαδὴ Χριστοπανηγυρικόν . δεχθεῖτέ με τὸ λοιπὸν ἀδελφοὶ Χριστιανοὶ ἀ-
δελφικῶς καὶ ἀγνώμονας τὸ Χριστοπανηγυρικόν τῆτο Βιβλίον μὲ ἀγαπη-
περῶν δεῖθεσιν καὶ γνώμην , καὶ ὡς ἀγνώμονες εὐχεθε καὶ ὑπὲρ ἐμῆ .
Εὐρρωθε ἀπαντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ .

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

A Vendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del Pubblico Revisor Dottor Natal dalle Laste, nel Libro intitolato, Cristopanegirici MSS., in Greco; non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza a Niccolò Gli-chi Stampator di Venezia, che possi essere stampato, offer-vando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Pa-dova.

Dat. li 16. Novembre 1783.

(Andrea Tron Cav. Proc. Riformator.

(Niccolò Barbarigo Riformator.

(Alvise Contarini 2. Cav. Proc. Riformator.

Registrato in Libro a Carte 100. al Num. 929.

Davidde Marchesini Segr.

25. Novembre 1783.

Reg. al Libro dell'Eccel. Mag. Contro la Bestem. a C. 117.

Andrea Sanfermo Segr.

ΜΑΚΑΡΙΟΤ ΓΕΡΟΚΗΡΤΚΟΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ,
ΤΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΙΔΑΚΗ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ,
ΛΟΓΟΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΙ.

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν

Εἰς τὴν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Πᾶσα ἡ δόξα τῆς Ουγαζῆς τῆ Βασιλείας ἔσωθον, ἐγκραστοῖς
Χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ψαλ.
μδ'

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἀμπαντας ἢ ἀπτινοβολῶντας ὅλος ἀπλῶς ὁ Οὐρανός, ὃχι
μόνον μὲ τὰς λάμψεις ἢ ἀπτινας τῶ ἀναειδημῶν λαῶ
προπαίων ἀσέρων, ὅμοι ἢ τῆς Σελήνης, ἀλλὰ μάλισα ἢ
μὲ ἐπεῖνα τῆ μεγάλης φωσῆρος, τῆ Ἡλίου, τὰς μαρμαρυ
γὰς καὶ λαμπιρόνας, φωτίζεται μὲ ταύτας ὅλας ὁ τεξα
πέρατος Κόσμος, ἢ δὲ μέσε τῶν λαμπροθερμοζωογονέμενος, μῆσει δὲ
παντὸς εἰς μίαν ἀφθαρτον ζωὴν, ἢ θαυμασῶν ἀιδιότητα ἢ ἀθανασίαν.
εἰδὼν θαυρήσης τὰς Ἡλιακὰς ἀπτινας μὲ τὴν θερμότητά τες εἰς τὸ ἐπάνω
μέρος νὰ πηγαίνουσιν, ὡσαύτῃ ἢ ἴδιον τῆς φύσεώ των μάλισα εἰς τὰ

αἰὼν ἢ ἀνεβαίνουσιν, ἢ θελες εἰδῆ τὸ σερῶμα τῶ Οὐρανῶ, ἐπαῖω τῶ ὀ-
 ποῖα τὰ ἡμισυ τῆσ ἄρχῆς γινομένην ὑδάτων δεικνύονται, νὰ φωτίζε-
 ται, καὶ φωτιστότερον τῆς φύσεώς τε νὰ εἰληβῆ καὶ νὰ λαμπαρώεται. εἰ
 τὰς θεωρήσης εἰς τῆς γῆς τὸ εἶα καὶ τὸ ἄλλο ἡμισφαίριον, νὰ πέμπων-
 ται καὶ νὰ ἐξαπλώνωνται, ἢ θελες εἰδῆ, ὅχι μόνον τῶ ἐπιφανείῳ τῆς
 γῆς, ἢ καὶ τὸ ἐπὶ τῶ γῆ, ἀλλὰ καὶ τὸ βαθύτερον αὐτῆς νὰ θερμο-
 λαμπαροφωτίζεται, καὶ μὲ πόσα, ὅπερ ἔχει τῆσ ἡλιακῶν ἀκτίνων εἰς αὐ-
 τῶ ἀναβλαστάνουσι, νὰ σολίζεται, μὲ ὅσα λαμπαροχρυσουεῖς ἀκτῖνας
 τῶ ἡλιακῶ του θερμοζωογονοῦσαν θερμοσῆτα πρὸς αὐτῶ πέμπει νὰ
 ἐκτείνεται. εἶδες νεφέλας εἰς τὰ αἰῶ; εἶδες ὑετὸν ἢ νεφελῶν κατερχόμε-
 νον εἰς τὰ κάτω; εἶδες εἰς τῆς γῆς τὰ βάθῃ μέταλα πέμπουκα καὶ ἄλ-
 φορα; εἶδες εἰς τῶ ἐπιφανείῳ αὐτῆς ζῶα, δένδρα, καὶ φυτὰ, καὶ παῦ γῆος
 αἰθέρων; εἶδες ἀποπρασμοχορσοπόκκινον τὸ πρόσωπον αὐτῆς; ὅλα ταῦτα
 ὅλα, ὅλα λέγω εἶναι γόνος καὶ καρπὸς καὶ αἰτιατὰ, πρῶτον μὲν βέβαια
 τῶ πύρρῳ καὶ πορτίσῃ αἰτίῃ, δηλαδὴ τῶ Θεῶ, καὶ δεύτερον δ' ὁμως λό-
 γον τῆσ πορσοχῶς αἰτίῳ, ἢ Χρυσοπορφυροζῆνῆτων δηλαδὴ ἡλιακῶν
 ἀκτίνων, καὶ τῆσ ἀστροπέμπτων τῶ Οὐρανῶ ἐπιρροῶν. ὦ σολὴ λαμπαρὰ
 τῆς γῆς. ὑπὸ τέτοιῳ ἀσραπολαμπαροχρυσοπορφυροζῆνῆτων σολῶ σολίζε-
 ται ἔχει τῆσ ἡλιακῶν ἀκτίνων ἀκινάως ὑπὸ τὸν Ἡ'λιον καὶ τὰς λοιπὰς
 τῶ Οὐρανῶ φωσῆρας ἢ γῆ. Κατὰ τὸν αὐτὸν ἔσπον, καὶ ἀσυγκρίτως μά-
 λισα τελειότερον ἢ βασιλεῖς καὶ θυγάτηρ τῶ μεγάλης Βασιλείας, ἢ Ἁγία
 λέγω καὶ Ὁρθοδοξοτάτη Ἐκκλησία, ὡς ἄλλο τί σερῶμα, ἢ καὶ νοπή
 γῆ, λαμπαρωθεῖσα καὶ ἀκτινοβοληθεῖσα, ὅχι μόνον μὲ Οὐρανίους καὶ
 Ἀγγελοβόλους λάμψεις καὶ ἐπιρροὰς ἀπείρων καὶ ἀναριθμητῶν ἀσέρων νοπ-
 τῆσ, Ἀγγέλων δηλαδὴ καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ ἄλλων νοπρῶν δυνάμεων, καὶ
 Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, Ἀρχιεραρχῶν καὶ Διδασκάλων, ὅχι μόνον μὲ
 ἐκεῖνας τῆς νοπῆς Σελῶν, τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου τῆς μαρμαρυγῆς,
 ἀλλὰ μάλισα μὲ τὰς τρισηλιακὰς ἐκεῖνας τῆς τρισηλίου Θεοῆτος ἀκτι-
 νας καὶ αὐγὰς, δεικνύεται ἁπαντὸς κενοσμημένη, καὶ μὲ ἀκτινοθεοφει-
 γοβόλους λάμψεις πάντοτε λαμπαρωσμένη, καὶ μὲ μίῳ ἀθάνατον ζῶῳ
 ἀρρήτως δεδοξασμένη. ,, πᾶσα ἢ δόξα τῆς θυγατρὸς τῶ Βασιλείας ἔσω-
 θεν, ἐν κρῶστωτῆς χρυσοῖς ἀβελβλημένη, πεποικιλμένη. πόσας νεφέ-
 λας φωτεινὰς, πόσον ὑετὸν γλυκύτατον καὶ εἰς τῶ γῆ αὐτῶ, δηλαδὴ
 τῶ Ἐκκλησιῶν, εἰν τὰς ὀφθαλμῶς τὰς νοπῆς μετ' ὀλαβείας θελήσης
 νὰ ἔχῃς ἀνοικτῆς, ἢμπορεῖς νὰ θεωρήσης; νεφέλας, μὰ ὅχι νεφέλας τῶ
 ἀέρος, ἀλλὰ νεφέλας τῶ Πρῶτου Οὐρανῶ, γόνος καὶ αἰτιατὰ τῶ νοπῆ Ἡ-
 λίου, τῶ Θεῶ, μὲ τῆσ ὁποῖων τὰς γλυκύτατας ὑετὰς ἀρδύουμένη καὶ ποτι-
 ζομένη, ἀναβλαστάνει καὶ γῆν, ὅχι ἀπλῶς ἄλογα ζῶα καὶ δένδρα καὶ φυ-
 τὰ καὶ λίθους ἀφύχους, ἀλλὰ ζῶα ἔμφυχα καὶ λογικὰ καὶ ἅγια, καὶ δέν-

δρα ἀσαύτως τὰ αὐτὰ, τῷ ὁποίῳ ἢ κορυφαῖς ἕως τὸν θρόνον τῶ Θεῷ
 φθάνουσι, καὶ ἀπ' ἐκεῖ πάλιν ἀρρήτως θείας καὶ ἀθανάτης γλυκασμῶς
 εἰς αὐτῷ ἐδῶ κάτω πέμπουσι. Πόσας λίθους, ὄχι λίθους μεταλικῶς,
 ἀλλὰ λίθους ἐντίμους ἀσραπτικῶς καὶ ἀγιωτάτους ἢμπορεῖς νὰ θεωρήσης
 καὶ εἰς αὐτῷ, μὲ τῷ ὁποίῳ πᾶς ἀσραπτικῶς καὶ ἀκτινοβόλος λάμψεις
 καὶ μαρμαρυγᾶς, ὄχι μόνον αὐτῇ ἀσραπολαμωροκακλίνεται καὶ ἀκτινοβο-
 λεῖ, ἀλλὰ μάλιστα καὶ ἀπ' αὐτῷ ἢ λάμψεις ἀπανακλώμεναις, ἀκτινο-
 βολοφωτίζου καὶ λαμωρῶν ὅλον ἀπλῶς τὸ πᾶν; θέλεις τὸς εἰδῆ μετ'
 ὀλίγον. Ὡς μὲ ποῖαν καὶ ποταπῶ σολῶ δέσκειται ἢ Βασιλῆς αὐτῇ
 κειοσμημῆ. τίς ἢμπορεῖ νὰ φραγήσῃ κατ' ἀξίαν ὅλον τῷ ἀσραπτι-
 κῶ αὐτῆς σολῶ; ποῖα γλῶσσα ἢμπορεῖ νὰ ὀμιλήσῃ κατ' ἀξίαν φε-
 τοιαύτης Βασιλείδος, καὶ Θυγατρὸς τῆ μεγάλης καὶ Οὐρανίης Βασιλείδος, τῆς
 Ὁρθοδόξης Ἐκκλησίας. ὡς πόσον, ζητήσεις, καὶ λαμβάνοντας (ἐπειδὴ ὁ
 αἰτῶ λαμβάνει) τῷ ὄξ ὕψος δυνάμιν εἰς ἀνοίξιν τῆ σῶματός μου, καὶ
 „ κίνησιν τῆς γλώσσας μου, ἀνοίξω ἐν φραβολαῖς τὸ σῶμα μου, φθέρξω
 „ μαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς, ὅσα ἠύσαμην, καὶ ἐγνωμῆ αὐτὰ, καὶ οἱ
 Πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν, μὲ τὰ ὁποῖα θέλωμεν ὑποδείξω, ἀ.,
 ὅτι καὶ παρὸ τῆ νὰ γνωριθῆ ἅπὸ τὸν Κόσμον ἢ Βασιλῆς αὐτῇ, δηλαδὴ
 ἢ Ἐκκλησία, ὁμῶς μὲ τῷ σολῶ ὅπῃ φορεῖ, δέσκειται καὶ ἦτον ἀπὸ
 τὸν Θεὸν προεκινοσμημῆ. β., ὅτι τῷ τέτοιαν σολῶ, ποτὲ δὲν θέλει
 τῷ χάσῃ. καὶ γ., εἴα ἄλλο τί, σύμφωνον μὲ τὰ δύο. καὶ λοιπὸν,
 ἰδὲ ὅπῃ ἀπὸ τὸ ἀ., ἀρχόμεθα.

Ψαλ.
οζ'.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Α'.

Πολλὰ καὶ θαυμασὰ παράγματα θεωρῶντας ὁ ὑψηπέτης Γαλιλῆος εἰς
 τῷ ἱεράντε Ἀποκάλυψιν, εἶδον ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα καὶ μίαν
 εἰς τὸς Οὐρανῶς θαυμασιωτάτῳ πόλιν, τῷ ὁποίῳ καὶ Γερουσαλήμ Ἀ-
 γίαν ὀνομάζει, τῆς ὁποίας τῷ δόξαν καὶ λαμωρότητα, καὶ καλλοικῶ καὶ
 ὠραιότητα φεραγράφοντας, λέγει, πῶς τὸ τεῖχος τῆς ἦτον ὅλον ἀπὸ χρυ-
 σίου καθαρῶτατον, καὶ λαμωρὸν ὡς κρυσαλοῖον, μὲ δώδεκα λίθους ἐντί-
 μους, καὶ ἄλλες πόσες μαργαρίτας, καὶ μὲ εἴα ξεχωριστὸν ἕτερον λίθον
 (τὸν ὁποῖον, Ἰασσιν καὶ φωσῆρα ὀνομάζει.) σολισμημῆ, καὶ πόσον λαμ-
 ωρὰ καὶ φωτεινὴ ἔσπαντος δέσκεισημῆ, ὅπῃ, μίτε ἀπὸ τὰς λάμψεις καὶ
 ἀκτῖνας τῆ αἰδουτῆς Ἡλῆς, μίτε ἀπ' ἐκείνας τῆς αἰδουτῆς Σελῆως ἔχει
 χεῖραν νὰ φωτίζεται, μὲ τὸ νὰ τῷ φωτίζῃ ἔσπαντος τὸ φῶς καὶ ἢ ἀκ-
 τινοβόλος δόξα καὶ λαμωρότης τῶ Θεῷ. „ καὶ ἔδειξέ μοι εἰς τῷ Ἐπιτῆ
 „ Ἀγγέλων τῷ Πόλιν τῷ μεγάλῳ, τῷ ἀγίῳ Γερουσαλήμ, κατα-
 „ βαίνεσαν ἐκ τῶ Οὐρανῶ ἀπὸ τῶ Θεῷ, ἔχουσαν τῷ δόξαν τῶ Θεῷ, καὶ

Κεφ.
κ α΄.

„ ὁ φασὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ Γασιίδι κρυσαλίζοντι, ἔχου-
 „ σαν τεῖχος μέγα, ἔχον λίθους τιμίους δάδεκα, καὶ μαργαρίτας δάδε-
 „ κα. καὶ ἡ Πόλις ἐρείαν ἔχει τὴν Ἡλίαν, ἐδὲ τῆς Σελῳῆς, ἵνα φαί-
 „ νωσιν αὐτῇ. ἡ δὲ δόξα τῷ Θεῷ ἐφώτισεν αὐτῇ. Ἐγὼ γὰρ βέβαια
 „ καὶ δεῦ ἔχω μῆτε καὶ πᾶσα μικρὰ ἀμφιβολίαν, ὅτι ἔχει τὴν πολλὴν,
 „ ὅπερ εἰς τὸν Γωάννην εἶχεν ἀγάπῳ ὁ Θεός, ἔδειξε τὴν Πόλιν ἐκείνην
 „ εἰς αὐτὸν, ἔχει γὰρ τὴν φανερῶση μὲ αὐτὸ τὴν δόξαν καὶ ἀξίαν καὶ λαμ-
 „ πρῶτητα, ὅπερ οἱ δίκαιοι καὶ μετανοημένοι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτῆς ἀπὸ
 „ τῆς γῆς, εἰς τὰς Οὐρανὸς μέλλουσι νὰ ἀπολαμβάνω. Λέγω μὲ ὅλον
 „ τὸ ἀκόμι ἀδυσάκτως, ὅτι ὄχι μόνον τὸ πᾶν ἠθέλησε νὰ φανερῶση ὁ Θεός
 „ μὲ τὴν Πόλιν ἐκείνην, ἀλλὰ προσέτι μὲ τὴν αὐτὴν ἠθέλησε νὰ πορευ-
 „ κονίση καὶ νὰ προσημαδέσῃ τὴν Ἀγίαν Σιών καὶ Νέαν Ἱερουσαλήμ,
 „ (φωτίζε φωτίζε ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ.) τὴν Βασιλίδαν καὶ θυγατέρα τῆ
 „ μεγάλης Βασιλείας, τὴν Ὁρθόδοξον λέγω μὲ ὅλην τὴν σολῶ αὐτῆς,
 „ καὶ ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν. „ πῶς ἔτι εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὁ ἴδιος ὁ
 „ Γωάννης μὲ τὸ αὐτὸ ρητὸν ὅπερ μᾶς ἔφερε, μᾶς δίδει τελείαν τὴν βε-
 „ βαιώσιν. καὶ ἔδειξέ μοι τὴν Πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἀγίαν Ἱερουσα-
 „ λὴμ, καταβαίνουσαν ἐν τῷ Οὐρανῷ ἀπὸ τῷ Θεῷ. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς εἰς
 „ τὸν αὐτὸν τῆς Γραφῆς τόπον. εἶδον τὴν Πόλιν τὴν ἀγίαν Ἱερουσαλήμ,
 „ καὶ καὶ κατεβαίνουσαν ἀπὸ τῷ Θεῷ ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὡς Νύμφην κεκοσ-
 „ μημένην. „ ἀκούεις τὸν Γωάννην πῶς λέγει, ὅτι τὴν Πόλιν ἐκείνην,
 „ τὴν εἶδε νὰ κατεβαίνῃ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἀνωθεν τῶν Οὐρανῶν εἰς τὴν γῆν;
 „ τὸν ἀκούεις πῶς τὴν ὀνομάζει καὶ Νέαν, καὶ ὡς Νύμφην σολισμένην; τί
 „ ἄλλο τάχα ἐφανέρωσεν ἡ νεότης, καὶ κατεβασμὸς τῆς Πόλεως ἐκείνης, καὶ
 „ ὁ σολισμὸς τῆς, παρέξ ὅτι μὲ τὴν Πόλιν ἐκείνην ὁ Θεός ἠθέλησε νὰ
 „ πορευκονίση καὶ νὰ προσημαδέσῃ τὴν Βασιλίδαν καὶ θυγατέρα, καὶ ὡρα-
 „ τήτην Νύμφην τῆ μεγάλης Βασιλείας, καὶ τὴν λαμπροπολύρωτον σολῶ αὐ-
 „ τῆς, τὴν Ὁρθόδοξον δηλαδὴ Ἐκκλησίαν; μὲ τειχίον, καὶ μὲ λίθους ἐν-
 „ τίμως, καὶ μὲ λίθους ἔπερον ἑξαιρετώτερον ἀπὸ τὰς ἄλλας, ἢ τὸν ἡ Πόλις
 „ ἡ Οὐρανίος ἐκείνη σολισμένη καὶ ἀκτινοβολῶσα. ὅλα ταῦτα ἠμπορεῖς νὰ
 „ τὰ εἶδῃς καὶ εἰς τὴν Βασιλίδαν, εἰς τὴν Ὁρθόδοξον δηλαδὴ Ἐκκλησίαν.
 „ Θέλεις νὰ εἶδῃς τὴν ἀλήθειαν ταύτην, καὶ τέτοιας λογῆς νὰ ὁμολογήσῃς
 „ ὡς φανερὸν συμπέρασμα, ὅτι ταύτην ἐπορευκονίζον ἐκείνη; ἀκούσον τὸ
 „ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὅπερ μὲ τὸν Ἠσαΐαν, τὸν λίθον τὸν ἑξαιρετώτερον
 „ τὸν θέτει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. „ ἰδὲ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ θεμέλια Σιών
 „ λίθον πολυτελεῖ ἐκλεκτὸν, ἀκρογωνιαίον ὄντιμον, καὶ ὁ πηδῶν ἐπ’
 „ αὐτῷ, καὶ μὴ καταχωρηθῆ. “ ἀκούσον καὶ τὰς δάδεκα λίθους, μαζί μὲ
 „ τὰς ὁποίας πάλιν καὶ τὸν ἑξαιρετὸν. „ ἰδὲ ἐγὼ ἐτοιμάζω σοι Ἀνθρακὰ
 „ τὸν λίθον σου, καὶ τὰ θεμέλιά σου Σαπφειρον, καὶ θῆσω τὰς ἐπάλλξεις σου

Κεφ.
κ β΄.Κεφ.
κ γ΄.

„ Γ' ααπιν, κὴ τὰς πύλας σε καὶ τὸν θερίβολόν σε λίθου ἐλεκτός, λί-
 „ θου κρυφάου, καὶ πάντα τὰς ἕξ σε διδάκτας Θεῶ. “ τὸ τειχίον
 τῆς νέας Ἱερουσαλήμ, τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας προσμύβεις εἰκόνι νὰ
 ἀπέσῃς ὑπὸ λόγῳ με; ἐννόησαι μὲ τὸν νῦν σε τὴν Θεῖαν καὶ Ἱερῶν Γρα-
 φῶν, Παλαιῶν τε καὶ Νέων τείχος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, καὶ τείχος
 ἀδαμαάντινον μάλιθα, καὶ θέλεις ἐννόησῃ ὅλλω χωρὶς ἀμφιβολίαν τὴν ἀ-
 λήθειαν. εἰὰ τὸ λοιπὸν, μ' ἐκείνω τὴν σολῶν, ὅπῃ ὁ Θεολόγος πῶ
 Πόλιον ἐκείνω εἶδε σολισμῶν, μὲ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν πνευματικίαν
 τῆ Ἡσαίας γλῶσσαν ἀείσκειται καὶ ἡ Ὁρθόδοξος τῆ Χριστῶ Ἐκκλησία
 λαμπροσμῆν, σιμάγεται καὶ ἀπολεθεῖ ἀναγκαίως, ὅτι μὲ τὴν Πόλιον
 ἐκείνω ἐπροειπόνισεν ὁ Θεὸς καὶ ἐσημάδδωσε τὴν Βασιλίδα ταύτην καὶ
 νέαν Ἱερουσαλήμ, τὴν Ὁρθόδοξον δηλαδὴ τῆ Χριστῶ Ἐκκλησίαν. Ἐ'σω.
 ἄς εἶναι. μὰ ποῖος ἐννοεῖται ἀραγε νὰ εἶναι ὁ λίθος ἐκεῖνος ὁ ἔξαιρε-
 τος; καὶ ποῖοι οἱ δάδεια ἐκεῖνοι λίθοι καὶ μαργαεῖται; καὶ ποῖοι οἱ ὀπί-
 λοιποι οἱ κρυφαλοειδεῖς, μὲ τὰς ὁποῖας τέτως ὅλας καλλοπίζεται σολίζε-
 ται ἡ Βασιλίς, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ὠραίεται; δὲν ἦτον τόσον
 πολλὰ δύσκολον νὰ σοχαθῆς καὶ μοναχός σε χωρὶς νὰ ἐρωτήξῃς, ὅτι ὁ
 λίθος ἐκεῖνος ὁ εἷας, καὶ ἀσυγκρίτως ἔξαιρετώτερος τῶ ἄλλων, ἄλλος δὲν
 εἶναι, πάρεξ ἐκεῖνος, ὅπῃ τῆ Ναβεχοδονόσσαρ τὴν εἰκόνα τὴν χρυσίῳ
 κατεσώτρειφε, πᾶσαν δηλαδὴ ἀσέβειαν καὶ εἰδαλολαξείαν, ὅπῃ καὶ
 εἰς τὸ ὕπερον εἰς κεφαλῶν γωνίας, δηλαδὴ τῆς Ἐκκλησίας ἐτέθη,
 σιμάπτωντας τὰς δύο πύχας, τὰς δύο δηλονότι λαὰς, τὸν Ἰσραηλιτικὸν
 ὁμῶ καὶ τὸν ἔθνικὸν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας
 εὐσεβεσάτην Πίσιν. δὲν ἀνέεις καὶ τὰς μελωδωφρονιότηας τῆς Ἐκκλη-
 σίας ἀπολεθῆς, πῶς μὲ λαμπρῶ φωνῶν τὸ μελωδωφρονῆσι; λίθον, ὃν
 ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ἔτος ἐγρονῆθη εἰς κεφαλῶν γωνίας. δὲν
 καταλαμβάνεις ἀράγε, ὅτι μὲ τὰς δάδεια λίθου ἢ καὶ μαργαεῖταις, τὰς
 δάδεια Ἀποσόλας μὲ ὅλλω τὴν ἀλήθειαν ὑπέπει νὰ ἐννοῆς; δὲν ἦκε-
 σες τὸν Ἡσαίαν μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον, ὅπῃ τὰς αὐτὰς, καὶ θεμέλια
 τῆς Ἐκκλησίας ὠνόμασε; θεμέλια δηλαδὴ δώτερα, ὡσαν ὅπῃ, εἷας καὶ
 μόνον εἶναι τὸ κύριον καὶ πρῶτον καὶ καθολικὸν αὐτῆς θεμέλιον, ὁ λί-
 θος ὁ εἷας καὶ πρῶτος, καὶ ἔξαιρετώτερος τῶ ἄλλων, ὁ Ἰησοῦς Χριστός.
 „ Θεμέλιον ᾧ ἄλλον, λέγει ὁ Θεὸς Παῦλος, εἰδὲς θῶνται θῶναι πᾶσα
 „ τὸν κείμενον, ὃς ἔστιν Ἰησοῦς Χριστός. μὲ τέτως ὅλας. „ μὰ τί λέ-
 γω μὲ τέτως; πολλὰ ὀλίγον ἔλειφε νὰ φύγωσιν ὑπὸ τὴν μνήμην τοῦ
 νοός με οἱ ὀπίλοιποι λίθοι. πολλὰς καὶ ἄλλας μᾶς εἶπεν ὁ Ἡσαίας εἰς
 τὴν Ἐκκλησίαν λίθου. λίθου λαμπρῆς καὶ κρυφαλάδεις τὸν ἦκεσες νὰ
 τὰς ὀνομάσῃ, σημαδδῶντας μὲ τὰς τοιῆτας λίθου, τὰς Προφήτας, τὰς
 Ἐβδομήκοντα Ἀποσόλας, καὶ τὰς εἰς ἔξοφρον καιρὸν Εὐσεβεσάτης Ἀρ-

χιεράρχας, Γεράρχας, Πατέρας, κὶ Διδασκάλους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλη-
 σίας. πείθεισαι τάχα, πῶς μὲ τὴν Πόλιν ἐκείνην καὶ τὰς λίθους ὅπῃ
 ὁ Γεώργιος εἶδε, κὶ πάλιν μ' ἐκείνας, ὅπῃ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μὲ τὸν
 Ἡσαΐαν εἶπεν, ἐφορεμόνισεν ὁ Θεὸς τὴν Βασιλίδα κὶ Ὀρθόδοξον Ἐκ-
 κλησίαν, μὲ ὄλλω τὴν ἀσραπολαμφοθεόπλεκτον αὐτῆς καὶ οὐραϊοὺς
 σολλῶ; τάχα δὲν ἀσράπτει; τάχα δὲν ἀσραποθεοφειγγοβόλει ἁγπαντὸς
 ἡ Ἐκκλησία μὲ τέτις, τὰς τούσας κὶ τοιέτις ἀσραπολαμφοπολυφώτους λι-
 θους, καὶ μάλιστα μ' ἐκείνου τὸν παῖτον κὶ ὀχθαίρετον, ὑπὸ τὸν ὁποῖον κὶ
 οἱ ἐπιλοῖποι λίθοι λαμβάνουσι τὸ ἀσραπτικὸν ἐκεῖνο φῶς, καὶ ὅλας τὰς
 ἀκτινοθεοφειγγοβάλας, ὅπῃ ἔχον μαρμαρυγὰς κὶ λάμψεις; Δάδεκα πο-
 λυτίμως ἔβαλε καὶ ὁ Μωϋσῆς λίθους μὲ προσαγῶν Θεῶ τευχῶν εἰς τὸ
 λογίον, ἦγεν εἰς τὸ Ἐγκόλπιον ἐκεῖνο, ὅπῃ ὁ Ἀρχιερεὺς τῆ Ἰσραὴλ
 ἔβαλε κὶ ἐπρέμαζεν ἐμφοροθεῖν εἰς τὸ σῆθος τε, κὶ εἰς λίθον ἕτερον ὀχθα-
 ρεπώτερον τῆ ἄλλων εἰς τὴν μέσῃν τῆ λογίου, φορεμονίζωντας ὁ Θεὸς
 ἀναμφιβόλως καὶ μὲ τὴν κατασκευὴν αὐτῆν τῆ Ἐγκολπίου καὶ τῆ λίθου
 τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, κὶ τὴν ἀσραπτικὴν αὐτῆς σολλῶ. δὲν ἦκε-
 σεις ἀρά γε ποτὲ πόσῃ ἐκείνο τὸ Ἐγκόλπιον μὲ τὰς λίθους ἐκείνας θαυ-
 μάσιον κὶ καταπληκτικὴν ἤσραπτεν ἀσραπτικῶ; ποτε; ποτε τῶτο ἐγένετο;
 ὅταν ἤθελε τύχη νὰ ἔχη πόλεμον ὁ Ἰσραὴλ μὲ τὰς ἐχθρὰς τε. Ἐπει-
 δὴ τότε, πρὶν φῶς νὰ λάβῃν τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, κὶ νὰ κροτήσω-
 σι τὸν πόλεμον, ἐφορεκαλέσαν τὸν Θεὸν νὰ τὰς γῶν βοηθός. καὶ εἰ
 ἔμελλεν ὁ Θεὸς νὰ βοηθήσῃ πρὸς αὐτὰς, ἤσραπτε παρῶθεν μὲ τὰς λί-
 θους ἐκείνας ἐκείνο τὸ Ἐγκόλπιον, τούσας, ὅπῃ, βλέποντες ὅλον τὸ εἰ-
 τῶμα τὴν ἀσραπτικὴν τῆ Ἐγκολπίου, ἐλάμβαναι τελείαν βεβαιότητα πῶς ὁ
 Θεὸς δρεῖσκειται μαζί τις, καὶ πῶς τὴν νίκην θέλῃν λάβῃ ἐναντίον τῆ
 ἐχθρῶν τις. τίς μᾶς βεβαιώνει τὸν λόγον; ὁ Φλάβιος Γάσπητος εἰς τὸν
 βίβλον τῆ Ἀρχαιολογίας λόγον. „ καὶ ἦν τῆ δάδεκα λίθων, ἧς καὶ
 „ ἐστῶν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐνεραμῶν τῶ λογίῳ φορεῖ, νίκην μέλλουσι πο-
 „ λεμῆν φορεμῶν ὁ Θεός. τσαυτῆ ἦν ἤσραπτεν ἀπ' αὐτῆν αὐτῆ μί-
 „ πω τῆς στρατιᾶς κεινημῆς, ὡς τῶ πλῆθει παντὶ γνώριμον εἶναι τῶ
 „ παρῆναι τὸν Θεὸν εἰς ἐπιχειρίαν. “ εἰπέ με τῶρα σὲ φορεκαλῶ. δὲν
 ἤσραπτεν ὑπὸ τὴν ἀρχῆν, καὶ ἁγπαντὸς ἀσράπτει μὲ τὸν λίθον τὸν
 παῖτον, κὶ μὲ τὰς ἐπιλοῖπας καὶ ἡ Ὀρθόδοξος τῆ Χρῆστῆ Ἐκκλησία,
 σημαδύσσα μὲ τὰς ἀσραπὰς τῆς τῶ νέου Ἰσραηλιτικῆ λαῶ τὴν νίκην
 ἐναντίον τῆ ἐχθρῶν; δὲν ἀσραποβόλησε μὲ τὰς ἀσραπὰς τῆ ἀρείῃ
 Ἀθανασίαν, Γρηγορίαν, Βασιλείαν, Κυρίαν, Χριστοφόρον, καὶ ἄλ-
 λων καὶ ἁγφορὰς ἁγῶν κὶ κειρῶν, ἁγῶν ἀναειδημῶν; δὲν ἔλαβε μὲ
 τὰς ἀσραπὰς αὐτὰς τελείαν ὁ νέος Ἰσραηλιτικὸς λαὸς πληροφοσίαν, πῶς
 ἔχει νὰ νικήσῃ παντελῶς καὶ καὶ κράτος τὰς ἐναντίας ἐχθρὰς καὶ πολε-

Κεφ.
17.

μίας ; καὶ τέλος πάντων , οἱ νέοι αὐτοὶ Ἰσραηλιταί , νέες ὄρωντες τὸν Θεόν , δὲν ἀπέμπισαν , ἕξ νὰ λέγω ἔτσι , ἐπαύω εἰς τὸ τειχοκάστρον τῆς Ἐκκλησίας , εἰς τὴν Παλαιὰν Γραφὴν δηλαδὴ καὶ τὴν Νέαν , πέμπεντες ἀπ' αὐτὸ καὶ τῶν πολεμίων τόσα βέλη καὶ σαίτας , ὅσας εἰς τὴν ἰδίαν τὴν κορυφὴν ἢ φύσιν ἀνεβλάσπισε τείχας ; τί δὲν ἔκαμαν ; τί δὲν ἐκατόρθωσαν ; ποίους ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐνίκησαν ; ἔχθρασαι τὰς παρὰ τὰς πόλεις τὰς πολεμικὰς αὐτῶν , καὶ θέλεις μάθῃ καὶ τὰς νίκας , ὅπως εἰς τὰς ἐχθρὰς , εἰς Ἀρείους δηλαδὴ , Σαββελίους , Σεργείους , Νισωρείους , Μονοφυσίτας , Μονοθελίτας , καὶ ἄλλους τῶν ἰσμοίων , σχεδὸν ἀναεὶδημῆτας , γενναίως ἐκατόρθωσαν . ἦκουσες ὀλίγον πρότερον τὸ Ἐγκόλπιον ἐκείνο τὸ Μωσαϊκὸν μὲ τὰς λίθους τε , πῶς ἀσραποβολῶν , ἐλάμβανε τὴν ἀσραπὴν αὐτὴ σημεῖον ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ἰσραὴλ , πῶς ἔχει νὰ νικήσῃ , καὶ ἐνίκα . ἦκουσες καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Χριστῶν μὲ τὰς λίθους τῆς , πῶς ἀσραποβολῶσα , ἐλάμβανε , μάλισα καὶ λαμβάνει τὰς ἀσραπὰς αὐτῆς σημεῖον ὁ νέος Ἰσραὴλ , πῶς ἔχει νὰ νικήσῃ . καὶ ἐνίκησε καθὼς ἐδείχθη , μάλισα καὶ νικᾷ . συμπέρασι λοιπὸν ἐκ τῆς ὁμοιότητος τώρα καὶ μοναχόσσε , ὅτι ὄχι μόνον μὲ τὴν Πόλιν ἐκείνην , ὅπως ὁ Γωώνης , καὶ τὰς λίθους , ὅπως ὁ Ἡσαΐας εἶδαν , ἀλλ' ἀκόμη καὶ μὲ τὸ Μωσαϊκὸν Ἐγκόλπιον ἐκείνο ἐπροεικόνισεν ὁ Θεὸς τὴν νέαν ταύτην Σιών καὶ Βασιλίδα καὶ θυγατέρα τῆς μεγάλης Βασιλείας , τὴν Ὁρθόδοξον δηλαδὴ Ἐκκλησίαν . ὡς ἀσραπαὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς βοήθειαν τοῦ νέου Ἰσραηλιτικῆς λαοῦ , καὶ νικήσῃ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐναντίων ἐχθρῶν καὶ πολεμίων τῆς αὐτῆς . ὡς μὲ πρίαν καὶ ποταπὴν σολιὴν ἐπροεικόνισεν ὁ Θεὸς , πῶς ἔχει νὰ σολίσῃ τὴν νέαν ταύτην Γερουσαλήμ , καθὼς καὶ τὴν ἐσόλισεν . ὡς πόσον ἀσραποθεοφεγγυοβολῶν μὲ τὰς ἀσραποθεοφεγγυοβόλους λίθους , μὲ τὸν εἷνα τὸν ἐξάιρετον , καὶ μὲ τὰς λοιπὰς . τὶτο εἶναι , τὶτο .

„ τὶτο λέγω εἶναι , ὅπως ὁ Γερεμίας ὁ Προφήτης λέγει , ἀνήγαγε νεφέ-

„ λας ἐξ ἐχάτου τῆς γῆς , ἀσραπὰς εἰς ὑπετὸν ἐποίησε . καὶ ἐξήγαγον

„ ἀνέμους φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτῶν . καὶ ὁ Γεροφάλης καὶ Βασιλεὺς Δα-

„ βίδ , ἀσραπὰς εἰς ὑπετὸν ἐποίησεν ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐ-

„ τῶν . ὡς νεφέλαι καὶ ἀσραπαὶ θεόπεμπται , διὰ τὰς ὁποίας , ὄχι μόνον

λαμπαρεύεται , ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλος τίς Θεοφύτουτος Παράδεισος ἐκα-

παντὸς ποτίζεται .

Κεφ. ι.

Ψαλ.
ρλδ'.

Κεφάλαιον τῶν Λόγων , β'.

ΚΑὶ τάχα μέλλει ποτὲ ἡ ἀσραπτικώτατη Μεγαλόπολις αὐτὴ καὶ Βασιλὶς καὶ θυγάτηρ τῆς μεγάλης Βασιλείας , νὰ ἀφανισθῇ , νὰ πέσῃ τὸ τειχοκάστρον τῆς , νὰ μαρανθῇ τὸ πρόσωπόν τῆς , νὰ σβύσῃσιν ἡ ἀ-

στραπαῖς καὶ λάμψαις καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς λαμπροτάτης λίθωνος, καὶ
 χάση τὴν σολῶος, καὶ ἔλθῃ παντελῶς εἰς εἷα μὴ ὄν; ὄχι ποτὲ ὄχι,
 τοῦτόν τι πρὸς αὐτὴν ποτὲ δεῦν θέλει γούη. Πόλιον, καὶ Βασιλίδα, καὶ
 Θυγατέρα τῆς Μεγάλῃς Βασιλέως καὶ Οὐρανίῃς Θεῶν τὴν ἀκείας, καὶ ἀμ-
 φιβάλλεις δὲ τὴν αἰδιότητα καὶ ἀθανασίωος; αὐτὸς, αὐτὸς δηλαδὴ ὁ
 Οὐρανίος Θεὸς τὴν ἐτειχογύρισε μὲ τὸ ἀκράδαντον ἐκεῖνο τείχος, ὅπῃ
 ὀλίγον πρότερον ἦκασες, τὴν ἀποφάσισε Πόλιον, καὶ Βασιλίδα, καὶ Θυγα-
 τέρα ἐδικλῶτε, καὶ Νύμφῃ τῆς Τύχῃς, καὶ προσέτι καὶ Παράδεισον, καὶ
 Ἀμπελον, καὶ Σκηνώτε, πῶς θέλεις νὰ μὴ τὴν φυλάτῃ. Ἐξαπατῶς
 εἰς μίαν αἰδιότητα καὶ ἀθανασίαν; „ πλάτωμον, λέγει ὁ Θεὸς μὲ τὸν
 „ Προφήτῃ Ἡσαΐαν, πλάτωμον τὸν τόπον τῆς Σκηνώσεως, μακρῶνον
 „ τὰ χοινίσματά σου, ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερά ἐπέπεσον. “ εἰς
 ποῖον τάχα τὸν λέγει τὸν λόγον τῆτον ὁ Θεὸς; καὶ ποῖαν τάχα Σκηνώ-
 τῆ λέγει νὰ ἀυξήσῃ; τάχα εἰς τὸν Μωϋσῆ, καὶ ἀυξήσῃ τὴν Σκηνώ-
 ἐκείνῃ ὅπῃ εἰς τὴν ἔρημον ἔκαμε; τάχα εἰς τὸν Σολομώντα, ὅταν ἐκεῖ-
 νον τὸν παρῆρτον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκατοσκόπασε Ναόν; ὄχι ὄχι.
 μήτε εἰς τὸν Μωϋσῆ, μήτε εἰς τὸν Σολομῶντα τὸν λόγον τῆτον δεῦν τὸν
 εἶπεν. ἐὰν τὸν λόγον τῆτον εἰς τὸν καιρὸν τῆς Μωϋσέως ἢ τῆς Σολομῶ-
 ντος ἤθελε τὸν εἶπῃ ὁ Θεὸς, ἤθελεν ἔχει κάποιαν ἴσως πιθανότητα, ὅτι
 εἰς τὸν Μωϋσῆ τὸν εἶπε δὲ τὴν Μωσαικὴν Σκηνήν, ἢ εἰς τὸν Σολο-
 μῶντα δὲ τὸν Σολομώντειον Ναόν. καὶ ὅμως, μήτε εἰς τὸν καιρὸν τῆς
 Μωϋσέως τὸν εἶπε, μήτε εἰς τὸν καιρὸν τῆς Σολομώντος. εἰς ποῖον και-
 ρὸν τὸν εἶπεν; εἰς τὸν καιρὸν τῆς Βασιλέως Ἐζεκίῃς. ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς
 Μωϋσέως ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆς Σολομώντος χρόνοι ἐπέπεσαν ἐπέπεσαν
 τῆς τετρακοσίων. καὶ ἀπὸ τῆς Σολομώντος ἕως τῆς Ἐζεκίῃς χρόνοι ἐπέπε-
 σαν τῆς τετρακοσίων. πῶς εἶναι τώρα ἡ Μωσαικὴ Σκηνή; μόλις ἀκείται
 ἀπὸ τὴν Γραφήν, μὰ μήτε φαίνεται, μήτε ποτὲ πλέον θέλει φανῆ. πῶς
 εἶναι τώρα ὁ Ναὸς τῆς Σολομώντος; μόλις ἐπαύα εἰς τὰ ἴχνητα φαίνον-
 ται τινὰ τῆς οἰκοδομῆς σημεῖα. σωιάγεται λοιπὸν ἀναγκαίως, τὸσον
 ἀπὸ τῆς χρόνης, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν ἀφανισμόν τῆς Μωσαικῆς Σκηνῆς,
 καὶ τῆς Σολομώντειῃς Ναῶ, ὅτι τὸν Προφητικὸν τῆς Ἡσαΐας, ὅπῃ ὀλίγον
 πρότερον παρῆρ τῆς Σκηνῆς ἐφέραμεν λόγον, μήτε εἰς τὸν Μωϋσῆ τὸν εἶ-
 πεν ὁ Θεὸς δὲ τὴν Σκηνήν τε, μήτε εἰς τὸν Σολομῶντα δὲ τὸν Ναόν
 τε. εἰς ποῖον λοιπὸν ἀκολουθεῖ νὰ τὸν εἶπῃ; καὶ ποῖαν τάχα τῆ ἔλεγε
 νὰ πλατύνῃ Σκηνήν; „ εἰς τὸν ἰδίον τε βέβαια Μορορῆ Τιδόν, καὶ εἰς
 „ ἄλλον ὄχι. πλάτωμον τὸν τόπον τῆς Σκηνώσεως, Σκηνὴν λέγωντας καὶ
 „ ἐνοσῶντας ἐκείνῃ τὴν Σκηνώ, ἡ ἐπῆρξεν ὁ Κύριος, καὶ ἐν αὐτῶν
 „ πος, καὶ τὸν Θεῖον Παῦλον. μακρῶνον τὰ χοινίσματά σου. μακρῶνον
 „ τῆ λέγει, μακρῶνον, μακρῶνον πανταχόθεν τὰ μέρη της. Ἐτι, ἔτι εἰς

Κεφ.

δ.

„ τὰ δεξιά κ' αἰσιερά ἐκπέτασον . “ ἀπόμι, τὸ λέγει, ἀπόμι . ἀπόμι
 ἐκτεινον, ἐξάπλωσον, αὔξησον αὐτῷ εἰς τὰ δεξιά καὶ τὰ αἰσιερά μέρη
 αὐτῆς . κ' τάχα ἐκταύθη, ἐξαπλώθη πανταχόθεν ἢ Σικωὴ ἢ Ἐκκλη-
 σία κ' τῷ ἄποφασιν τῷ Ἀνάρχῳ Θεῷ κ' Πατρὸς, κ' τῷ θελητικῷ ἐνέρ-
 γειαν τῷ Μονογενῆς αὐτῷ Υἱῷ; καὶ τίς ἔχει τὰς ὀφθαλμοὺς κλειστὰς, τό-
 σον, ὅπῃ νὰ μὴ θεωρῇ πόσω ἔλαβε τῷ ἐκτανισμῷ καὶ αὔξεισιν εἰς ὅ-
 λα τὰ τέπερα τῆς Οἰκουμένης μέρη, Ἀνατολῶν κ' Δύσιν, Ἄρκτον κ' Με-
 συμβείαν; ἀκυσσον, ὅπῃ κ' μοναχότης ἢ Ἐκκλησία λαμβάνουσα τῷ Προ-
 φηταϊακτοῦ Δαβὶδ τῷ φωνῷ μεγαλοφώνως τὸ κηρύττει . „ ἐγὼ εἶπτο Κύ-
 „ ριος ἀντιστήριγμα μου, κ' ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν . “ ἀκυσσον κ' τὸν
 Θεολόγον, ὅπῃ εἰς τῷ Γεράτῳ τῷ Ἀποκάλυψιν τῷ μαρτυρεῖ τοιαύτῳ .
 „ ἰδὲ ἢ Σικωὴ τῷ Θεῷ μὴ τῷ ἀνθρώπων, κ' σικωῶσει μὴ αὐτῷ, καὶ
 „ αὐτοὶ, λαοὶ αὐτῷ ἴσονται . “ σιωπάγεται λοιπὸν ἐν τέπων, ὅτι ὄχι
 μόνον μὲ τέπειαν, ὅπῃ ὀλίγον πρότερον ἐλέγαμεν σολλῷ, ἐπροσκύνησε νὰ
 τῷ σολισῇ ὁ Θεὸς, καθὼς κ' τῷ ἐσόλισον, ἀλλ' ὅτι κ' εἰς αἰδιόδηται
 κ' ἀθανασίαν ταύτῳ ἐπροώεισε μὴ λαμβάνουσαν τέλος ποτὲ, ὡσαύτ' ὅπῃ
 τῆς Βασιλείας αὐτῆς ἐκ ἔσαι τέλος . Ἄς εἶναι . ἀγκαλὰ καὶ δεῦν ἀφορὰ
 ἐμῆρα ὁ λόγος μου ἀπὸ τῷ δευτέρῳ παρυσίαν κ' ἐκείθεν, μὲ ὄλον τῷ το
 τεῖχοι, πέτρας, ξύλα κ' οἰκοδομαῖς χαλῶν καὶ παύεν εἰς τῷ δευτέρῳ
 παρυσίαν, μὰ ἢ Ἐκκλησία, καθὸ Ἐκκλησία, δεῦν παύει νὰ εἶναι ἁπα-
 πάντα . „ δίκαιοι ἦδ' εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι . “ τέλος τῷ Βασιλείας κ' Νυμ-
 φίας δεῦν εἶναι, λοιπὸν ἐδὲ τῆς Βασιλείδος καὶ Νύμφης . ἐαὺ ἀκυσσης τὸν
 Θεὸν νὰ ἄποφασίζῃ, ὅτι οἱ σύλοι καὶ τὰ θεμέλια τῆς ποτὲ δεῦν θέλου
 σαλῶθῃ, καὶ ὅτι οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς ἐμπαροθεν εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς
 θέλου πύτη νὰ τὴν προσκυνῶσι, λαμβανόντες καὶ τῷ ποδῶν αὐτῆς τὸν
 χῶν δ'λαβῶς, καὶ τὸν Υἱόν τε νὰ σὲ λέγῃ, ὅτι μέσα εἰς τὰς παλά-
 μας τῷ χειρῶν τε, ὅταν εἰς τὸν Σταυρὸν δι' ἀγάπῃς ἀνέβηκε, μὲ τὸ
 ἰδιόν τε αἷμα τῷ ἐζωγράφισε, κ' ὅτι εἰς τὸ σκέπος τῆς ἰδίας τε χειρὸς
 θέλει τὴν ἔχει ἁπα πάντα φυλαγμένῳ, θέπωντας, βαίνοντας κ' θεῖ πλέον
 τὰς θεοπάτας αὐτῆς λόγος εἰς τὸ ἰδιόν τῆς σῶμα, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ
 μὴ ὁμολογήσης ὡς φανερόν συμπέρασμα τῷ ἀθανασίαν αὐτῆς, κ' ὅτι
 παντοτινὰ κ' αἰδιῶς ἀφθαρτὸν καὶ ἀμάραντον θέλει φυλάττη τῷ θεού-
 φαντον ἐκείνῳ κ' Βασιλικατάτῳ σολλῷ, τὴν ὁποίαν ἀνάρχως προωείσας
 ἐξέφανεν εἰς κόσμον καὶ σολισμόν αὐτῆς; ἀκυσσον τώρα καὶ τὰς βεβαιώ-
 σεις τῷ Ἀνάρχῳ Θεῷ κ' Πατρὸς μὲ τὴν Προφητικῷ τῷ Ἡσαΐῳ γλαῶσ-
 σαν, ἁπα νὰ μὴ λογιῶσης πῶς θελαπατῶμεν εἰς μάτῳ . „ οἱ ὀφθαλ-
 „ μοὶ σε ὄφονται Γερσαλήμ πόλεις πλεσίας, σικωῶς, αἰ ἢ μὴ σει-
 „ θῶσιν, ἐδὲ μὴ κινθῶσιν οἱ πάσαλοι τῆς Σικωῆς αὐτῆς εἰς τὸν
 „ αἰῶνα χῶνον . εἰς τὸ λγ' τῷ Ἡσαΐῳ . καὶ πάλιν μὲ τὸν αὐτὸν εἰς

Ψαλ.
 13.
 Κεφ.
 κ α.

„ τὸ μ.δ. Βασιλεῖς καὶ Ἀρχεσσι ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκυνήσασί-
 „ σοι, καὶ τὸν χέν τῆσ ποδῶν λείξασι, καὶ ἐκ αἰχμηθήσονται οἱ ὑπο-
 „ μόντες σε. ἀνεσον καὶ τὸν Μοιογενῆ αὐτῆ Υἱὸν μὲ τὸν αὐτὸν πάλιν
 „ Ἡσαΐαν εἰς τὸ λ. Κεφ., θήσω τὰς λόγους με εἰς τὸ σῶμα σε, καὶ ὑπο-
 „ τήν σκιαὴν τῆς χειρός μου σκεπάσω σε. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς μὲ τὸν αὐτὸν
 „ εἰς τὸ μ.δ. ἰδὲ ἐπὶ τῆσ χειρῶν μου ἐζωγραφήσασε τὰ τεῖχη, καὶ ἐνώ-
 „ πιον μου εἶ ἔσθλαπυτός. “ ὦ πόσον ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ καὶ ὁ Μοιογενῆς
 αὐτῆ Υἱὸς μὲ τὰς Θεῖας αὐτῆ καὶ ἀμεταβλήτης ὑποστάσεις τὸ ἀμετάβλη-
 „ τὸν καὶ ἄσειον τῆς Ὁρθοδόξης Ἐκκλησίας, καὶ τὸ ἀμάρτανον καὶ ἀφθαρτον
 τῆς Θεοῦφάντε καὶ Βασιλικῆς αὐτῆς σοφῆς μᾶς ἐφανέρωσαν. ὦ πόσον ὄχι
 „ μόνον ἐκάνθη, ἀλλὰ καὶ εἰς λίθους λαμφοπάτες, καὶ ἄσεια θεμελία ἐ-
 θεμελιώθη. ὦ Πόλις, καὶ Βασιλεῖς, καὶ Οὐγάτηρ, καὶ Νύμφη, μάλισα καὶ
 Παράδεισος, καὶ Ἀμπελος τῆ Θεῆ δὲ κληματαῖσα. Ἡ τάχα δεῦ ἀρμό-
 „ ζει νὰ τὴν εἰπέμεν καὶ Ἀμπελον, καὶ Παράδεισον; καὶ πῶς; πῶς λέγω
 δεῦ ἀρμόζει, ὅπε μὲ τὴν Γερῶν Γραφῶν τὴν θεορῆμν, με νεφέλας, καὶ
 Οὐρανίους ποταμὺς νὰ ποτίζεται, καὶ ποτιζομένη νὰ αὐξάνη, καὶ αὐξανομένη
 νὰ σκεπάζη μὲ τὰς κλάδας καὶ τὰς κληματαίδας τῆς καὶ θαλάσσαν, καὶ ποταμὺς,
 καὶ ἅπασαν ἀπλῶς τὴν γῆν; „ με μαρτυρεῖ τὸν λόγον ὁ Δαβὶδ, ὁμιλῶντας
 „ πρὸς τὸν Θεόν. κατεφύττωσας τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. καὶ
 „ πάλιν ὁ αὐτὸς. ἔξτενε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποτα-
 „ μῶν τὰς περὶ αὐτῆς αὐτῆς. “ τὰς νεφέλας ὅπε τὴν ποτίζουσιν ἐπιθυμᾶς
 νὰ μάθης; ἐνόησαι ὅλας τὰς τάξεις τῆσ Ἀγγελικῶν καὶ ἱερῶν Δυνάμεων,
 καὶ ὅλας τὰς τάξεις τῆσ Εὐαγγελιστῶν καὶ Ἀποστόλων, Γεραρχῶν καὶ Ἀρχιε-
 „ ραρχῶν, Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν, Ἀσκητῶν καὶ Διδασκάλων, καὶ θελεῖς
 ἐνοήσῃ χωρὶς ἄλλο πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. αὐταῖς, αὐταῖς ἢ τάξιας εἶναι
 λέγω ἢ θαυμασταῖς νεφέλαις, δεῦ μὲσσι τῆσ ὁποῖαν ἄσαι μέγας ὑετὸς τὰ
 χαρίσματα τῆ Παναγίε Πνεύματος, καὶ ἐπίσκεψις καὶ ἐπιμέλεια εἰς τὴν
 Ἀμπελον αὐτῆ καὶ θεοφύττον Παράδεισον, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, πέμ-
 „ πονται καὶ ποτίζεται, ὅθεν καὶ ἀειθάλασσα ἔσθλαπυτός διεύσκειται. „ νεφέ-
 „ λας ἧ εἶναι φαμὲν τὰς ἀνω Δυνάμεις, καὶ αὐτὰς τὰς Ἁγίας Μυσα-
 „ γωγῆς, ὧν ἀπαρχὴ γεγόνασιν οἱ θεαπέσισι Μαθηταί, δι’ ὧν αἱ τῆ
 „ Πνεύματος ἀποκλήσεις ὑετῆ κατὰδύνται δίκην, καὶ τῆ τῆσ πιστῶντων Ἐκ-
 „ κλησία ἐνστάσσει. “ ὁ Κύριλλος Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆ
 „ Ἡσαΐα. καὶ ὁ μέγας Γρηγορίου εἰς τὸν δεύτερον τόμον τῆσ διέξηση.
 „ μῶν τῆ. Νεφέλας ἧ οἱ Προφῆται τὰς Ἁγίας καλέσων. ἢ ἧ ἀλή-
 „ θεια τῆ Θεῆ ἕως τῆσ νεφελῶν, αἵτινες ἀνεσον ἐπιτολῆς Θεῆ, καὶ οἱ
 „ δασοὶ πῆ ἐκπέμπουσιν ὑετὸν, καὶ δεῦ τίνων ἡρεμήσασιν. τῆτο εἶναι,
 „ ὅπε πρὸ ὀλίγου καὶ μὲ τὸν Γερεμίαν καὶ τὸν Δαβὶδ ἐλέγαμεν. ἀν-
 „ γαρο νεφέλας εἶ ἔσθλαπυτῆ τῆς γῆς, καὶ, ἀσραπᾶς εἰς ὑετὸν ἐποίησαν.

Ψαλ.
 ε.δ'.

Λόγω
 α. τ. β'.
 Βιβλίε.

ἄπο τοιαύτας νεφέλας ἡ Ἀμπελος αὐτῆ, καὶ θιαφύτλιος Παράδεισος, ἡ
 Ἐκκλησία, θραπαντὸς ποτίζεται. καὶ τί λέγω νεφέλας; καὶ ἄπο μέγα
 ποταμὸν, μάλισα καὶ ἀκατάληπτον, εἰὰ δευ ἀμύλης, θραπάντα νὰ ποτί-
 ζεται εἶναι δυνατὸν νὰ πὴν εἶδῃς. „ Ποταμὸς μέγας, λέγει ἡ Γραφή,
 „ ἐκπορεύεται ἐξ Ἐδέμ ποτίζων τὸν Παράδεισον. “ ποταμὸς μέγας
 λέγεται καὶ εἶναι καὶ τὰς ἀλληγορικὰς ἡ ἀπειρος Σοφία καὶ ἀγαθότης τῆ
 Θεῶ. „ ποταμὸς ᾧ ὄσιν ἡ θρησκὴ ἀγαθότης. αὐτὴ δὲ ἐκπορεύεται ἐκ
 „ τῆς τῆ Θεῶ Σοφίας. ὁ Φίλων Γουδαῖος εἰς τὸν περὶ νόμων Γερέων
 „ λόγον. “ καὶ ἡ Σοφία τῆ Θεῶ, τί ἄλλο εἶναι, ὡς ὁ Μουχογιῆς αὐ-
 τῆ Γίδος, ἀγκαλὰ καὶ τυφλώτων ὁ Φίλων Γουδαῖος, νὰ τὸν γνωρίσῃ δευ
 ἠθέλησε. ποταμὸς μέγας καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, πεμπόμενον ἄπο
 τὸν Γίδον εἰς τὰς ἀξίους ὡς ὕδωρ ζῶν. „ Ἐγὼ εἰμὶ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν,
 „ ἔλεξην εἰς τὴν Σαμαρείτιδα. καὶ πάλιν. ὁ Πισδῶν εἰς ἐμὲ, ποτα-
 „ μοὶ ῥέουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῆ ὕδατος ζῶντος. “ ἄπο αὐτὸν λοι-
 πὸν τὸν μέγα ποταμὸν, ἄπο πὴν ἀπειρον διηλαθὴ ἀγαθότητι καὶ Σοφίᾳ
 τῆ Θεῶ, ἦγεν ἄπο τὸν Γίδον εἰς τὴν Ἀμπελον αὐτῆ καὶ Παράδεισον,
 μάλισα καὶ Μεγαλόπολιν, ὡσαύ ῥέματα ἡ ἐπιρροαῖς τῆ Παγαγίε Πνεύ-
 ματος, διηλαθὴ τὰ χαρίσματα, παντοτινὰ πεμπόμενα, ποτίζεται, καὶ
 θάλλει καὶ αὐθεὶ θραπαντὸς. „ καὶ τῆτο εἶναι, ὅπῃ λέγει ὁ Δαβὶδ, τῆ
 „ ποταμῶ τὰ ἄρρηματα ἀφραίνουσι τὴν Πόλιν τῆ Θεῶ. καὶ ὁ μέγας
 „ Βασίλειος εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆ τεσσαρακοστῆ πέμπτῃ Ψαλμῶ. ἔπος
 „ τίνων ὁ ποταμὸς, ἦτοι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀφραίνει ταῖς τῆς αὐ-
 „ τῆ κρονοῖαις καὶ ἐπιρροαῖς πᾶσιν ὁμῶ τὴν Πόλιν τῆ Θεῶ, ἦτοι τὴν
 „ Ἐκκλησίαν ἣδὲ τὸ πολιτεύμα ἐχόντων ἐν Οὐρανῶς. “ μέλλουσιν ἀρά
 γε ποτὲ ἡ νεφέλαις ἐκείναις καὶ τῆτος ὁ μέγας ποταμὸς νὰ λείψων ἄπο
 τὴν Πόλιν ταύτην, ἄπο τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πλέον τὰς ῥεματώδεις
 αὐτῆς ἐπιρροαῖς καὶ ζωορρήματα χαρίσματα ποτὲ πρὸς αὐτὴν νὰ μὴν πέμ-
 πει θρα νὰ ποτίζεται; ὅχι ποτὲ ὅχι βέβαια δυνατὸν δευ εἶναι νὰ λεί-
 ψων ἀπ’ αὐτῆ. τίς μᾶς βεβαιώνει τὸν λόγον, σφραγίζωντάς με μάλι-
 σα τὴν δεῖξιν ταύτην ὄλλω; ὁ ἴδιος Μουχογιῆς Γίδος τῆ Θεῶ. „ ἰδὲ
 „ ἐγὼ μεθ’ ὑμῶν εἰμὶ. καὶ πάλιν, ἐκ ἀφῆσω ὑμᾶς ὀρφανῶς. καὶ πάλ-
 „ λιν, ὁμῶ μετ’ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, εἰὰ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Πα-
 „ ράκλητος ἐκ ἐλθῆσεται πρὸς ὑμᾶς. εἰὰ δε πρὸς δευ, πέμψω αὐτὸν
 „ πρὸς ὑμᾶς. “ ἰδὲ ὅπῃ ὁ μέγας ποταμὸς δευ θέλει ποτὲ λείψῃ.
 μήτε ἡ νεφέλαις, ἡ τάξαις διηλονότι ὅπῃ ἐπαυθὸν οὐραγίαν ὁμῶ καὶ ἐπι-
 γείων, ποτὲ δευ θέλῃν λείψῃ, ὡσαύ ὅπῃ ἄπο τὸν ἀσύνανον καὶ μέγαν
 ποταμὸν λαμβάνῃν καὶ ἐκείναις τὰς ἐπιρροαῖς, ὅπῃ θραπαντὸς εἰς τὴν Ἐκ-
 κλησίαν πέμψουσιν. ἀναμφίβολον εἶναι τὸ λοιπὸν, ὡς ἀναγκαίως συνα-
 γόμενον, καὶ τελείως ἀναντίρρητον, ὅτι ἡ Ἀμπελος αὐτῆ, καὶ Βασίλειος, καὶ

Ψαλ.
μ ε.Γωών.
ε 5.

Θυγάτηρ, μάλισα ἢ Μεγαλόπολις τῆ Μεγάλῃ Βασιλείῃς, ἢ Ὀρθόδοξος τῆ Χριστῆ Ἐκκλησία, ποτὲ δὲν θέλει μαρτυρῆ, ποτὲ δὲν θέλει χάσῃ τὴν ἑρανοδοῦσαν τὴν σοφίαν αὐτῆς, ὡσαύτῃ ὅτῃ ἐκεῖνος, ὅτῃ τὴν σοφίαν αὐτῆς ἐξέφανεν, ὑπόκειται νὰ μὴν ἔλατῃ με αὐτῷ. ἢ ἀφ᾽ οὐδὲ βέβαια ὁ λόγος τῆ Υἱῆ τῆ Θεῆ, τῆ Γῆσῆ Χριστῆ.

Κεφάλαιον τῆ Λόγος. γ.

Κεφάλαιον τῆ Λόγος. γ. Ἐάρησέ τῷ. τῆτο ἦτον τὸ τρίτον, ὅτῃ προοιμαζόντες ἐλέγαμεν, πῶς θέλει ὀρεθῆ σύμφωνον μετὰ λοιπὰ δύο κεφάλαια, ὅτῃ ἕως πῶρα λαμπρῶς ἀπεδείχθησαν. θεάρησά τῷ λέγα ὑπερον ἄπο χιλίας ἢ ἑπτακοσίας πύσας χρόνας, ὅτῃ ὁ Μέγας Βασιλεὺς ἢ ἀρχιεπισκοπὸς Θεός, μετὰ τῆς Ἀποστολικῆς ἢ ἐβδωμοσωδοτικῆς ἀσραπομόρφως λίθους, ἢ μετὰ τῆς θείων νεφελῶν, οὐρανίων ὁμῶ καὶ ὀπγειῶν τῆς γλυκυτάτης ὑπέως, καὶ τῆ ποταμῆ τῆ μεγάλης τῆ ὀρμήματα ὡς Βασιλίδα καὶ Θυγατέρα, μάλισα ἢ Μεγαλόπολιν τὴν ἐλαμπροσόλισε, καὶ θέλει ὁμολογήσῃ χωρὶς ἄλλο ἕαν εἰς τὰ ἴχνη τῆς ἀληθείας θελήσῃ νὰ ὀρεθῆ παπίσης, ὅτῃ μετὰ τὴν αὐτῷ σοφίαν δὲ εἴσκηται ἢ τὴν σήμερον λαμπροσυμφῆ, χωρὶς μίτε καὶ ὀρεθῆ μικρὸν ἄπο τὴν ἐβδωμοσωδοθεοῦσαν τὴν σοφίαν αὐτῆς ἢ ἀμαυρωθῆ τὴν παντελῶς, ἢ νὰ χαθῆ. ναὶ, ναὶ. ἀκῶ τί κρυφομυρμυρίζωντας λέγεις. πολλὰ πολλὰς φοραῖς εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῆς, λέγεις, πῶς ἀνεβλάθησαν ζίζανια. ζίζανια πονηρὰ, καὶ ὄλας φθοροποιά. ἢ δὲν τὸ λέγεις τῆτο εἰς μοναχὸν τὸν ἑαυτὸν σε, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς πολλὰς τὸ ἀπερμολογεῖς. ἄς εἶναι. μὴτ' ἐγὼ δὲν τὸ ἀρνεῖμαι. μὰ τί πῶς μετὰ τῆτο βέλεσαι νὰ συμπεραίνῃς; πῶς πῶς ἢ Ἐκκλησία ἔχασεν, ἢ καὶ μέλλει νὰ χάσῃ τί ἄπο τὴν σοφίαν αὐτῆς; αὐτῆτο συλλογίζεσαι, ἀσυλλόγιστος παντελῶς θέλει φανῆ ὁ λογισμὸς σε. ποῖος ἀράγε νὰ φέδεταί; ὁ Χριστός, ἢ ἐγὼ; ἐσὺ θέλεις φανῆ ὅτῃ ἀνάγκης. ὁ Χριστός λέγει, ἢ ἐδείχθη, πῶς αὐτὸς ἢ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἢ ἀπολέθως βέβαια ἢ ὁ Πατήρ, ὡσαύτῃ ὅτῃ ἀχώριστα ἑραπῶς δεισκονταί τῆς Τειάδος τὰ πρόσωπα, θέλει μὴν ἀσυνάως μετὰ τὴν Βασιλίδα πύτῃ ἢ Ὀρθοδοξοπάτῃ Ἐκκλησίαν. ὅτῃ ὁ Πατήρ ὁ Υἱός ἢ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐκεῖ βέβαια ἢ ἢ τὰς Αἰγῆλων, Ἀρχαγγέλων, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἀρχιεραρχῶν, Γεραρχῶν, ἢ ἢ λοιπῶν, τῆς ὀποιῆς, ἢ λίθους ἀσραπτικῆς, καὶ νεφέλας οὐρανοδροσιστικῆς τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὴν Γεραν Γραφῶν ἀπεδείξαμεν. ἢ ἐσὺ λέγεις, ὅτῃ μετὰ ἀναβλασθησῆταί εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῆς ζίζανια, χαίει ἄπο τὴν σοφίαν αὐτῆς. ὁ Χριστός δὲν φέδεταί, λέγωντας, πῶς θέλει μὴν μετὰ ὄλας τῆς λίθους ἢ τὰς φαινας νεφέλας ἑραπῶς μετὰ αὐτῷ. λοιπὸν ἐσὺ φέδε-

σαι ολοφαύερα , λέγοντας , ὅτι μὲ τὰ ἀναφύομα ζιζάνια χάνει ὑπὸ τῷ σολῷ αὐτῆς . ἢ εἰς ποῖον καιρὸν , εἶπέ μας , δεῦ ἐφάνηκαν εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Ἐκκλησίας βρομερώδη ζιζάνια ; εἰς τὸν καιρὸν ἡδ Κωνσταντίνων ; ἡδ Θεοδοσίων ; ἡδ Κομνηνῶν ; ἡδ Παλαιολόγων ; ἡδ ὀπλοῦπων , ὅπῃ ἐνθρονισμῶν καὶ διαφορῶν χρόνον ἢ καιρὸν ἐσάδηναι εἰς τὸν θρόνον τὸν Βασιλικόν ; καὶ μὲ ὅλον κῆτο ἡ Βασιλὶς καὶ Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διαπύτω ἐλάμπει μὲ ὅλῳ τῷ σολῷ αὐτῆς , καὶ λάμπει , ἢ θέλει λάμπη . ὡς τὸσον , ἄφειτε ἄφειτε , λέγει ὁ Βασιλεὺς τῆς Βασιλίδος , ὁ Ἰησοῦς Χριστός . ἄφειτε καὶ τὸν παρόντα χρόνον τὰ ζιζάνια , ἢ εἰς τὸν καιρὸν τῆς θείας θέλων κοπῆς , θειοδῆς , μάλιστα ξεειζωθῆ , καὶ εἰς τῷ κάμινον τῆ πυρὸς τῷ καιωμῶν τῆς ἀβύσσου , δεῦ νὰ καίνονται παντοτινὰ ἢ αἰωνίως ὑπὸ τῆς θείας θέλων ριφθῆ . ἄφειτε λοιπὸν ἄφειτε καὶ σὺ , ὅπῃ ἡδ ζιζανίων τῷ ἀντίθεσιν μᾶς ἡφεις . ἄφειτε τὰ ζιζάνια , διότι ὑπὸ ταῦτα ἡ σολὴ τῆς Ἐκκλησίας , μήτε χάνεται , μήτε ἀμαυρῆται , μήτε ποτὲ τὸ πρόσωπον τῆς Βασιλίδος ταύτης θέλει μαρῶθῆ , ἀλλὰ μὲ ὅλῳ τὴν ἀσραπτικῶ αὐτῆς σολῷ , ὡς Πόλις λαμφοτάτη ἐπάνω ὄρεις κειμῶν μὲ τῆς λίθου τῆς θέλει λάμπη ἢ ἀσραποβολῆ . Ἡ θέλα νὰ εἰπῶ καὶ δεῦ τῆς Ἰερῆς ἢ Θεῆς Ἀνδρας , ὅπῃ καὶ εἰς τὸν κατ' ἡμᾶς χρόνον ὡς ἄλλοι τινὲς ἐπιτιμοὶ λίθοι , μὲ τῆς λάμψεις ἡδ ἀρετῆς τῆς , ἢ ὡς νεφέλαι θεῖαι ἢ αὐτοὶ , μὲ τῆς ἐπιρροῆς , ὅπῃ ἀνωθεν ὡδὰ τῆ Παναγίης Πνεύματος λαμβάνουσι , λαμφοῦν φωτίζου καὶ ποτίζου ὄλας ἐκείνας , ὅπῃ εἰς τῆς κόλπου τῆς Ἐκκλησίας καταφύγοντες προσέρχονται , ἢ μαθηταὶ τῆς , μάλιστα ἢ τέκνα τῆς ἀγαπῶσι νὰ γίνονται , καὶ ὅμως δεῦ νὰ μὴ εἰπῆ τινὰς πῶς ἐκτεῖνα εἰς μῆκος ἀπειρον τὸν λόγον , ἐβαλα σκοπὸν νὰ λάβω ὡδὲ τέτων σιωπῶν . μὰ ὡς τὸσον , ἐὰν ἐγὼ τῆς ἐπιρροῆς αὐτῆς καὶ λάμψεις σιωπήσω , οἱ λίθοι κερᾶζονται . ἢ κάθαρσις ἡδ καθαρικομῶν δεῦ τῆ λεξῆς τῆς παλιγομῆς , ἢ ἐν δωάμοσις ἡδ βαπτισμομῶν δεῦ τῆ Θεῆς Μύρου , ἢ ἄφεισις ἡδ ἀμαρτιῶν δεῦ τῆς Ἐξομολογήσεως , ἢ καὶ βαθμιδὸν τάξαις τῆς Ἰερουσαλῆς , αὐτῆ , καὶ ἄλλα τέτων ὡδὲ ἀπλήσια , δεῦ εἶναι λάμψεις ἢ ἐπιρροῆς τῆ Παναγίης Πνεύματος ; δεῦ μέσε τίνων πέμπονται , ὑπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἰς τῆς προσερχομῆς ; δεῦ μέσε βέβαια καὶ ἡδ πωρῶν Ἀρχιερέων , καθὼς καὶ δεῦ ἡδ παλαιῶν . ἀρεπῶντος λοιπὸν καὶ ἀρμολῆς , μάλιστα ἢ ἀναγκαιῶς σιωάγεται , νὰ λέγονται καὶ οἱ πωρῶνοι Ἀρχιερεῖς , καθὼς καὶ οἱ παλαιοὶ , νεφέλαις τῆς Ἐκκλησίας φωτειναῖς , ὡσαῦ ὅπῃ βέβαια ἢ οἱ Προφῆται , δεῦ ἀνόμαζαν τῆς Ἐκκλησίας λίθου ἢ νεφέλας τῆς παλαιῆς ἢ μόνον , ἀλλ' ἀπαξᾶπλῶς ἀπανταῖς ἐν ὡδὲ λήφει πὺς καὶ δεῦ ὄρους χρόνου καὶ καιρῆς εἰς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς βαθμιδῆς Ὁρθόδοξου ἀναβιβαζομῆς . καὶ τί κάνοσιν , εἶπέ μας , ἢ

νεφέλαις αὐταῖς; τῶρα σὲ λέγω. καθὼς δύο λίθοι πυρόβολοι προσ-
 κρουθέντες, κτυπηθέντες ἀλλήλοις, γίνεται πῦρ με λάμψιν, ἔτσι καὶ ἡ
 αἰθέριαις νεφέλαις τοῦ ἀέρος τὸν καιρὸν τῆ χειμῶνος προσκρούμενοι κτυ-
 πέμενοι ἀλλήλαις, γίνεται ἀσραπή, καὶ μετὰ ἀσραπήν μάλιστα πολλα-
 κίς ὄμβρ καὶ βροντὴ, ἡ ὁποία εἶναι τῆ νεφελῶν ὁ κτύπος, καθὼς οἱ πε-
 ρεὶ τὰ μεταίωρα διαβίβοντες λέγουσι. κοίταξαί με πόρε καὶ τὰς νοτιάς νε-
 φέλας, καὶ πρῶτον ὀλίγας τινὰς ἀπὸ τὰς παλαιάς, ἔπειτα καὶ τὰς νέας.
 νεφέλη ὁ μέγας Ἀθανάσιος. νεφέλη ὁ Νικόλαος. νεφέλη ὁ Σπυριδῶν.
 νεφέλη ὁ Κύριλλος, Γρηγόριος, Βασίλειος, Χρυσόστομος, καὶ ἄλλοι χει-
 ῶν ἀπειροί. συναπαπένται ἡ νεφέλαις αὐταῖς ἡ νοτιάς, ὁμιλεῖσι δι-
 λαθῆ, ὁ μέγας Ἀθανάσιος με ἄλλας, καὶ εἰς ἄλλον καὶ ἄλλον καιρὸν,
 ἄλλοι καὶ ἄλλοι με ἄλλας καὶ ἄλλας. „ καὶ τὸ εἶναι ὅπῃ λέγει ὁ Δαβὶδ,
 „ φωνὴ ἔδωκεν αἱ νεφέλαι. “ καὶ τί γίνεται μετὰ τὴν συναπαπέντησιν τῆ
 νεφελῶν αὐτῆ καὶ ὁμιλίαν; ἀσραπή με βροντῶν, ἀσραπή, Ὁρθοδοξία, με
 τὴν ὁποίαν, τὰ μὲν ὄμματα τῆ Ἀρειανῶν, Σαββελιανῶν, καὶ τῆ λοι-
 πῶν Αἰρετικῶν ἔδαμποθήκων, μάλιστα ἐτυφλώθηκων, τὸ δὲ πρόσωπον
 τῆς Βασιλείδος καὶ Θουαζὸς τῆ Βασιλείας, τῆς Ὁρθοδοξίας Ἐκκλησίας
 ἀκτινοβόλησεν, μάλιστα ὅλη ἔλαμψε. πᾶ δὲ ἐφθασεν ἡ ἀσραπή καὶ ἡ
 βροντὴ, ὁ κτύπος, ὁ ἦχος, ἡ φωνὴ τῆ νεφελῶν αὐτῆ; εἰς ὅλα, εἰς
 ὅλα. εἰς ὅλα λέγω τὰ τέσσαρα τῆς οἰκουμενῆς μέρη καὶ ἡ ἀσραπή ἐφανῆ,
 καὶ ἡ βροντὴ αὐτῆ ἠκούθη. „ τὸ μαρτυρεῖ ὁ Δαβὶδ, ἔφαναν αἱ ἀσραπαὶ
 „ αὐτῆ τῆ οἰκουμενῆ. καὶ πάλιν ὁ αὐτός, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἀξήληθον
 „ ὁ φθόγγος αὐτῆ. “ Συναπαπένται καὶ οἱ τῶ καιρῶ νοτιάς τῆς
 Ἐκκλησίας νεφέλαις, ὁμιλεῖσι δηλονότι τίνες; ὁ Παναγιώτατος Παῖ-
 σιος καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μετὰ τῆς Ἐκκλησίας ὅλην τὴν Ἀγιοπέ-
 τλιν Σύνοδον. καὶ τί γίνεται μετὰ τὴν συναπαπέντησιν αὐτῶν καὶ ὁμιλίαν
 τῆ πεινῶν μας τέτων νεφελῶν; ἀσραπή, καὶ βροντὴ. ἀσραπή, ἡ ὁποία,
 εἰς μὲν τὰς ἀπειθεῖς πέμπει μαρμαρυγὰς καὶ ἀκτινοβόλους λάμψεις, εἰς
 δὲ τὰς ἀπειθεῖς κεραιωὺς καὶ ἀσροπελέκια. θέλεις γὰ εἰδῆς τὰς κεραιω-
 θούσας καὶ κατακαυθούσας ἀπὸ τὰ ἀσροπελέκια τῆς ἀσραπῆς τέτων τῆ νε-
 φελῶν; ἀνοῖξαι κανεῖα μνημεῖον τινὸς ἀπειθεῖς καὶ ἀνοποτάκτου, καὶ θέ-
 λεις λάβει τὴν βεβαίωσιν. μὴ ἀμελεῖς. μὴ σέκεις ὀκνηρὸς. ἀνοῖξαι.
 ἀνοῖξαι τὸν τάφον αὐτὸν ἐκείνου τῆ ἀπειθεῖς. ἔσκαψες; εὐγαλες ἔξω τὸ
 χῶμα; εὐγαλε καὶ τὰς πλάκας. τὰς εὐγαλες; εὐγεσε ὅσον εἰς τὸ πο. μὰ
 τί ἔπαδες, εἶπέ με, καὶ ἠλάξεν ἡ ὄψις τῆ προσώπῃ σου; τί εἶδες μί-
 σα εἰς αὐτὸν τὸν τάφον, καὶ ἔμεινες παντελῶς ἐνσατικός; εἶσε ὀλίγον
 παρέκει, σὲ πῶδε καλῶ, γὰ εἰδῆμεν καὶ ἡμεῖς. ὦ θαῦμα. ὦ ἐκπληξίς
 ἀληθινά. τίς εἶναι αὐτός, ὅπῃ μέσα εἰς τὸν τάφον τῶτον διαρῶ; πῶς
 ἔτσι ἀκέραιος; πῶς ἔτσι κατάμαυρος; πῶς ἔτσι βρωμισμένος; πῶς

Ψαλ.

ε 5.

Ψαλ.

η 5.

χρόνος ἔχει, ὅπῃ εἰς τὸν τάφον τῶτον δέσκεται θαυμάσιος; πούτε τάχα;
 δένα; δειναποιέτε; καὶ ἔτι θαυμασιότερος. καὶ πῶς δὲν ἔγινε γῆ; πῆ ἢ
 ἀπόφασις ἐκείνη τῷ Θεῷ, ἢ, γῆ εἶ, καὶ εἰς γλῶ ἀπειλῶση; καὶ εἰαὶ εἶναι
 θεία χάρις καὶ μὴν πόσος χρόνος ἀκέραιος, πῆ εἶναι ἢ εὐμορφὴ καὶ ὠ-
 ραιοτάτη θείωσι; πῆ τὰ θαύματα; πῆ ἢ δαυδία; πῶς δὲν ἀσπείζει,
 ἀλλὰ μαυεῖζει; πῶς δὲν δαυδαίζει, ἀλλὰ βρωμεῖ; εἴας εἶναι καὶ τῆτος,
 εἴας, εἴας ἀπὸ τῶ ἀπειθεῖς καὶ ἀυποτακτικῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. ἔ-
 παυόμεναι, καὶ τὴν ἀδυναμίαν ποτὲ δὲν ἔπαυον. ἀδύνα, καὶ τὴν ἀδι-
 κίαν ποτὲ δὲν ἔπαυον. ἦκε τὴν Ἐκκλησίαν λέγασαν, ἔκκλινον ἀπὸ
 κακῆ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν, καὶ ὅμως ποτὲ δὲν ἄφινε τὸ κακόν, καὶ νὰ
 κάμῃ τὸ καλόν. ἦκε τὴν Ἐκκλησίαν λέγασαν, πείθεθε τοῖς ἡγεμέ-
 νοις ὑμῶν καὶ ὑπήκουε, καὶ ὅμως ποτὲ δὲν ἐπέθετο. καὶ λοιπὸν, νά-
 τετον τώρα, ὅχι μὲ τὸς κεραινοὺς τῆς Αἴτηης κεραινωμήρον, ἀλλὰ
 μὲ τὰ ἀσροπελένια τῆς ἀσραπῆς τῆς πωρινῶν τῆς Ἐκκλησίας νοη-
 τῆς νεφελῶν κατακαυμῶρον καὶ καταμαυεῖσιμῶρον. πόσος ἀρά γε καὶ ἄλλος
 ὡσαύτῳ ὁμοίος, εἰαὶ καὶ ἄλλα τέτοια τοῖσιν παρομοίαν μνημεῖα ἢ
 θελες ἀνοῖξῃ, διώασαι νὰ εἰδῆς; Πείθεσαι τάχα, πῶς ἀσράπτωσι καὶ
 τὴν σήμερον εἰς τὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὡς νεφέλαις
 θεαῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Πατριάρχαι μὲ καὶ τὴν ἐπίλοιπον Ἀγιοπάτριω
 Συνοδόν, καὶ πῶς μὲ τὴν σωμαπαύτησιν αὐτῆς, δηλοῦσι ὁμιλίαν, γίνε-
 ται ἀσραπῆ, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν, εἰς μὴν τῶ ἀγαθῆς καὶ δὲν πειθεῖς πέμ-
 πονται λάμψαις καὶ μαρμαρυγαῖς θεῶν δὲ λογιῶντε καὶ δὲ χῶν, εἰς δὲ τῶ
 ἀπειθεῖς καὶ ἀυποτακτικῆς, κεραινοὶ καὶ ἀσροπελένια τῆς θεῶν ἀρῶν; ὡ
 νεφέλαις θεαῖς. ὡ ἐπὶ ῥοῆς καὶ λάμψαις, ὅπῃ ἀπὸ τῶ Παναγίῆ Πνύ-
 ματος λαμβανῶσαι, τὴν νέαν Σιών, καὶ Πόλιν, καὶ Βασιλίδα, καὶ Οὐρα-
 τέρα τοῦ Μεγάλου Βασιλέως, τὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν
 ὁμῶς μὲ ἐκείνας τὰς παλαιὰς ἑξαπυλῶν ποτιζεν καὶ λαμπρῶεν. ὡ λί-
 θοι, μάλιστ' ὡ Ἡλιοὶ καὶ ἀστέρες, μὲ τὰς ἀπτίνας καὶ λάμψαις τῆς ὁ-
 ποῖαν ἢ Ἐκκλησία ὡς ἄλλος τῶ Οὐρανός καὶ σερῆωμα λάμπει καὶ ἀπ-
 τνωβολεῖ παντοῖα. ἢ τάχα δὲν λέγεται ἢ Ὁρθόδοξος τῶ Χριστοῦ Ἐκ-
 κλησία καὶ Οὐρανός, καὶ σερῆωμα; καὶ πῶς ἢ ἡμπερὶς νὰ τ' ἀρνηθῆς; ὅπῃ
 καὶ ἢ Πνύματοκίνηταις τῆς Θεολόγων γλώσσαις τὸ καλαναρχῆσι, καὶ οἱ
 ἀρειοὶ τῆς μελωδῶν μὲ γλυκυτάτῳ πολλῶν μελωδῶν τὸ γλυκομελω-
 δῶσιν. „ τὸ Σερῆωμα τῆς ἐπὶ σοὶ πεποιθῶτων σερῆωσον Κύριε τὴν
 „ Ἐκκλησίαν. “ καὶ πάλιν, Οὐρανός πολυφῶτος ἢ Ἐκκλησία. Ἡ κ-
 σεις, πῶς καὶ Σερῆωμα καὶ Οὐρανὸν τὴν Ἐκκλησίαν μελωδοφῶνῶσι; καὶ
 ὅχι ἀπλῶς Οὐρανὸν, ἀλλὰ Οὐρανὸν πολυφῶτον. ἑκατί ὁ Οὐρανός ὁ αἰ-
 θιπτός, ὅπῃ εἰς τὸ ὕψος θαυμάσιον, λέγεται πολυφῶτος; καὶ μὲ ποῖα
 φῶτα φωτίζεται, καὶ φαίνεται φωτεινός καὶ λαμπρότατος; μὲ τὸν Ἡλιον

βέβαια, ἢ μὲ πᾶς ἀπείρας ἀσέρας φωτίζεται ἢ λαμπρύνεται, ὅθεν ἢ
 μὲ αὐτὸς λέγεται καὶ πολύφωτος. Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ
 εἶναι, καὶ λέγεται πολύφωτος Οὐρανός, ἔπεται καὶ ἀπολαθεῖ ἐξ ἀνάγκης,
 ὅτι μὲ Ἡΐλιον τινὰ ἢ ἀπείρας ἀσέρας νὰ φωτίζεται καὶ αὐτὴ, ἢ
 ἔξ τῆτο λέγεται πολύφωτος. ποῖος ὁ Ἡΐλιος αὐτῆς, ἢ ποῖοι τέσσα οἱ
 ἀσέρες; δεῦ εἶναι τῆτο τόσον σκοτεινόν, ἀλλὰ μάλιστα χεῖδόν ἢ εἰς ὄλας
 φανερόν. εὔας νὰ βέβαια ἢ εἶναι ἢ λέγεται ὁ πρῶτος καὶ κύριος καὶ
 καθολικώτατος Ἡΐλιος τῆ νοτιῆ σφαιρώματος, τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Τίος τῆ
 Θεῖς ὁ Ἰησοῦς Χεῖσός. „ ἢ τῆτο εἶναι, ὅπῃ πῶλ τῆτε ἔλεγχῃ ὁ Ζαχα-
 ρίας ὁ Προφήτης, ἀπατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβερύμοις τὸ ὄνομά μου Ἡΐλιος
 δικαιοσύνης, ἢ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξι αὐτῆ. μὲ ὄλον τῆτο καὶ δδύ-
 τερον λόγον, Ἡΐλιος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι καὶ ὁ Παναγιώτατος ἡμῶν
 Αὐθρότης καὶ Οἰκουμενικός Πατριάρχης. ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τῆ Κόσ-
 με, λέγει ὁ πρῶτος Ἡΐλιος, ὁ Ἰησοῦς Χεῖσός. ἢ πάλιν ὁ αὐτός,
 ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς. “ ἢ ὁ Ἰωάννης, αὐτὸς ἔστὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.
 φῶς ὁ Χεῖσός, μὰ φῶς φυσικόν ἐνδοχρῆς, ἐκ τῆς θείας Οὐσίας αὐ-
 τῆ εἰς αὐτὸν ἀναπηγάζον. φῶς οἱ Ἀπόστολοι, Ἀρχιεράρχαι, Γεράρχαι,
 μὰ φῶς μεθεκτόν, δοτὸν εἰς αὐτὸς ἀπὸ τὸ πρῶτον φῶς, τὸν Ἰησοῦν Χεῖ-
 σόν. „ ἐκ τῆ πληρώματος ἡδ αὐτῆ καὶ τὸν Θεολόγον, ἡμεῖς πάντες ἐ-
 λάβομεν. “ ἀναλόγως ὅμως βέβαια εἰς τὸν καθ' εἷνα δίδεται, ὡσαύ-
 ὅπῃ καὶ τῆ ἀναλογίαν τῆς ἀξίας καὶ τῆδ ἀρετῆς ὁ καθ' εἷας, ἔττι
 μετέχει ἐπεινε τῆ φωτός, ἢ λάμπει, ἢ δοξάζεται. „ ἢ τῆτο εἶναι ὅπῃ
 ὁ Θεῖος Παῦλος λέγει, ἄλλη δόξα Ἡΐλις, ἄλλη δόξα Σελήνης, καὶ
 ἄλλη δόξα ἀσέρων. ἢ πάλιν ὁ αὐτός, ἀστὴρ ἀσέρος ἔξφερει. “ Θεω-
 ρεῖς πῶς μὲ τάξιν βαθμιδὸν πῶλπατῶντες, ἀποδείχεται μὲ ταῦτα, ὅτι
 εἰς τὸν νοτιόν μας τῆτον Οὐρανόν, ἢ καὶ σφαιρώμα, δηλαδὴ τῆ Ἐκκλη-
 σίαν, ὡς ἄλλος τίς Ἡΐλιος ὁ Παναγιώτατος ἡμῶν Αὐθρότης καὶ Οἰκ-
 υμενικός Πατριάρχης, Κύριος κύρ Παίσιος, τόσον ἔξ τῆ ὑπερέχουσιν
 ἀξίαν, ὅσον καὶ ἔξ τῆς φυσικῆς, καὶ ἐπιπῆτες ἀρετῆς, ἔξ τῆς ὁποίας
 μάλιστα τὸ φῶς ἐκ τῆ πρῶτης Ἡΐλις, ἢ τὸ ὑπερέχον τῆς ἀξίας ἔλαβον,
 ἀκτινοβολῶντας λάμπει. τίς εἶναι ἐπεινος ἀρά γε, ὅπῃ νὰ μὴ ἰξέρη
 τῆς φυσικῆς ἀρετῆς, μὲ τῆς ὁποίας ἢ φύσεις ἐξ ἀρχῆς τὸν ἐλαμφορο-
 σμησε; πόσας μάλιστα καὶ τῆς ἰδρώτας ἔχουσιν ἐκ νεότητος εἰς ἀποκτι-
 σιν ἢ τῆδ ἐπιπῆτων, ἔξ διττόν κόσμον καὶ σολισμόν, δεῦ λέγω μόνον
 τῆ σώματος, ἀλλὰ μάλλον τῆς θειοτάτης τε ψυχῆς; φορμυμάτα ἦσαν
 αὐτὰ, φορμυμάτα τῆς μῆ ταῦτα δόξης καὶ ἀξίας, ὅπῃ εἰς τὸν Οἰκ-
 υμενικόν Θερόνον ἔμελλε νὰ τεθῆ, ἢ νὰ λάμψῃ ὡς Ἡΐλιος εἰς τὸ νοτιόν
 σφαιρώμα, εἰς τῆ Ἐκκλησίαν. καὶ ἰδὲ τὸ μὴ μωδὸν πρὸ πολλῆ ὀλοφάνε-
 ρον. μὲ κάποια σύμβολα καὶ σημεῖα πολλαῖς φοραῖς ἢ φύσις φορμυμάει

τὸ μέλλον . τὰ φυτὰ ὅπου τὰν μέλλον νὰ καρποφορήσῃν , κτείν τῆς καρποφορίας ἀνάβλασταίαν φύλλα ὠραία , καὶ βλαστὰς νέας , καὶ αὐτὰς , μὲ τὰ ὅποια ὡς ἔξ Συμβόλων ἡ φύσις τῶν μέλλουσιν προμηνύει καρποφορίας . κοίταξάμεν σὲ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἀφίνωντας τὰ ἄλλα , τῶν ἀμπελων τὴν ἡμερῶν . δεῖ σὲ φαίνεται νὰ θαυματουργῇ ἡ φύσις εἰς αὐτῶν μὲ κληματαίδαν , μὲ ἑλικας , μὲ μοχλόματα , μὲ φύλλα οἰναρά , καὶ ἔξ νὰ λέγω ἔτι , κρασιερά , τὰ ὅποια χωρεῖ νὰ ἔχῃσι φανῶν , ὡσανύ φωνητικὰ προμηνύουσι τῶν γλυκυτάτων σαφυλῶν , ὅπως δὲ τῶν ἀμπελων αὐτῶν μέλλει νὰ γρηνηθῇ . δεῖ θεωρεῖς τὸν νεοττόν , τὸ νεογρηνηθεὶς δηλαδὴ καὶ ἀπτερον πελὶ , πῶς κτείν πατελαῶς , πρῶτον νὰ εἶναι διωατὸν νὰ πετᾷ εἰς τὸν ἀέρα , σείει καὶ κινεῖ τὰς ταρσὰς καὶ τὰς ἀπτερες πτέρυγας εἰς σχηματισμὸν πετάσματος , προμηνύουσα μὲ τὸτο ἡ φύσις εἰς αὐτὸ , πῶς μὲ ταῦτα μέλλει νὰ πετάξῃ ; εἰδὲν ἡ φύσις εἰς αὐτὰ , ἀλογος ἔσα , μὲ λόγου ποιῇ , καὶ τὸ μέλλον προμηνύῃ , πῶς δεῖ συνάγεται ἀκολούθως , ὅτι πολλῶν μᾶλλον ἡ φύσις ἢ ἀνθρώπινος ἀκολουθεῖ ἀναγκαίως νὰ ἐνεργῇ μὲ λόγους , καὶ νὰ προμηνύῃ τὸ μέλλον ; μὲ τὰς φυσικὰς λοιπὸν καὶ ἀκολουθίαν καὶ ὁπαιτίως ἀρεταίς , ὅπως ὁ Παναγιώτατος ἡμῶν Ἀυτοκράτορ καὶ Οἰκουμηνικὸς Πατριάρχης , Κύριος , κύρ Παΐσιος παιδιόθεν δέξασθετο κεκοσμημένους , προεμῆνυε καὶ προδουηγελίζετο ἡ φύσις , μᾶλλον δ' εἰπεῖν ὁ Ποιητὴς τῆς φύσεως τὸ μέλλον , τὰς ἀκτινοβόλους δηλονότι λάμπεις , μὲ τὰς ὁποίας εἰς τὸ νοητὸν σερίωμα , τῶν Ἐκκλησιῶν , ἐμῆκε νὰ λάμπῃ ὡς Ἡΐλιος . ἡμπορεῖ κατ' εἰνας εἰς τὸτο καὶ ἐκ τῆς ὑσέρων , δὲ τῶν ἐκβασιῶν δηλαδὴ καὶ τέλος τῆς παραγμάτων νὰ λάβῃ τῶν βεβαίωσιν . Ὄταν εἰς τὸν καιρὸν τῆ Φαραῶν , καὶ τῆ Παγκάλου Γωσήφ ἡ φοβερά ἐκείνη , ὅπως ἡ Παλαιὰ Γραφή μᾶς διηγᾷται πείνα ἐγένε , τότε αἱ ἀνθρώποι ἐγνώρισαν , πῶς τῶν πείναν ταῦτῃν προέμηνυον τοῦ Φαραῶ ἐκείνου τὰ ὁκείρατα , ὅπως πρῶτον τῆ βοῶν καὶ τῆ ἀσαχύων εἶδεν . ὅταν τὸν Γωσήφ τὸν Πάγκαλον οἱ ἄλλοι ἀδελφοί τε , ὅπως καὶ τὸν ἐπέλησαν , μὲ Βασιλικὸν φόρεμα ἐνδεδυμένον , καὶ δεύτερον τῆ Βασιλέως Φαραῶ εἰς βασιλικὸν θρόνον καθήμενον ἐθεώρησαν , τότε πολλὰ καλὰ ἐγνώρισαν , πῶς τὰ ὁκείρατα τῆ Γωσήφ , τῶν Βασιλικῶν αὐτῶν αὐτῆ Ἀξίαν προεμῆνυον καὶ προεφανέρωναν . Ὄταν λοιπὸν καὶ τὸν Παναγιώτατον ἡμῶν Ἀυτοκράτην , καὶ Οἰκουμηνικὸν Πατριάρχην εἰς τὸν Οἰκουμηνικὸν Θρόνον ὡς Ἡΐλιον τὸ νοητὸν σερίωμα θεωρήσῃς ἰσαμῶν , γνώρισε καὶ καταπέισου , πῶς , ὁκείρατα σιοτεινὰ , ἀλλὰ πράγματα φανερά , τὸ πρῶτον δηλονότι , τὸ ταπεινὸν , τὸ ἰλαρὸν , τὸ ἡσυχον , τὸ ἀπρόσιτον , τὸ τέλειον πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὰς ἀδελφὰς ἀγαπητερόν , καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος τῆς ἔξ ἀρχῆς ἐπιλοίπων ἀρετῆς , προεμῆνυον καὶ προεφανέρωναν τῶν ὑσέρων αὐτῶν αὐτῆ ἡλιόφωτον Ἀξίαν . ὡ ἀρεταί αὐτῆ , προμηνύονται τῆς ἀκτινοβόλου ταῦ-

της Α'ξίας. ὡ εἰς πόσῳ μάλισα κ' μὴ τὴν Α'ξίαν ἔφθασαν αὐξήσῃν. ὡ πόσον ἀρέπει μὲ μόνῳ τὴν σιωπῶν νὰ ἐπαινεῖται, ὡσαύτ' ἔπε μὲ λόγον ἔχει τὸ πλῆθος καὶ τὸ ὑπέρεχον, δεῦ εἶναι τόσον δυνατὸν. ὡ φῶς καὶ ἀκτινοβόλους λάμψεις, ὅπου καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ νοητοῦ σφαιρώματος, τῆς Ἐκκλησίας, ἄπο τὸν ἀκτινοθεοφραγγόβουλον τῆτον ἥλιον, τὸν Οἰκουμηνικὸν Πατριάρχῳν, ἔλαμπόντες λαμβάνουσι. πόσῳ οὐκ ἀπειροὶ τὰ Οὐρανῶ ἀστέρες λαμβάνουσι τὸ φῶς, κ' ἀκτινοβολῶσι καὶ αὐτοὶ; ἄπο τὸν ἥλιον βέβαια, ὅπε εἰς τὸν Οὐρανὸν καθ' ἡμέραν θεωρεῖται καὶ ἀναλογίαν ὅμως, ὁ μικρὸς ὀλιγώτερον, ὁ μέγας πλεονάζον. καὶ λοιπὸν, δεῦ ἐνοεῖς, ὅτι καὶ τὸν αὐτὸν ἔσποτον καὶ ἀπαντες οἱ δόξιοι Χριστιανοὶ, ὡς ἀστέρες καὶ αὐτοὶ λαμβάνουσι τὸ φῶς ἄπο τὸν νοητὸν τῆ νοητῆ σφαιρώματος (τῆς Ἐκκλησίας) ἥλιον, καὶ ἀναλογίαν καὶ αὐτοὶ, καὶ τὰς βαθμῆς, λέγω, ἢ κ' τὴν ὀλαβητικῶν ἀγάπῳν, ὅπε πρὸς αὐτὸν ὁ καθ' ὅσας προσφέρει, πῶς ἔτσι εἶναι ἡ ἀλήθεια, λογιάζω πῶς νὰ μὴ ἔχῃς μίτε καὶ τῶν ὀλίγων ἀμφιβολίαν. „ καὶ ἰδὲ μάλισα καὶ „ τὸν Θεῖον Παῦλον, ὅπε κ' ἀστὴρ ἀστέρος ἔλαμπε. ἀστέρες ὅμως ὅλοι.

Ἐθεώρησε τὸ νοητὸ σφαιρώματος, τῆς Ἐκκλησίας, τὸν ἥλιον, τὰς ἀστέρας, τὰς λίθους, τὰς νεφέλας, τῆς νεφελῶν τὰς ἀσραπὰς, ὅχι μόνον τῆς παλαιῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς πρῶτων; φανερόν εἶναι τὸ λοιπὸν, ὅτι ἔλαμπόντες δέξεται καὶ μὴ μὲ τὴν αὐτῶν ἐκείνῳ σολῶν, ὅπε ἄπο τὸν ἀρχιφανερῶν Θεῶν ἔχει τῆς ἄποστολικῶν, καὶ Ἐβδομοσωδικῶν γραμμάτων ἐξουσιάζει ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶρα μὲ τὴν λίθον τὸν πρῶτον καὶ μὲ τὰς δέυτερας λαμπρύνεται. καὶ τῶρα μὲ τὸ θεμέλιον τὸ πρῶτον, καὶ τὰς δέυτερας θεμελιωμῆν ἀκλονήτως δέξεται. καὶ τῶρα μὲ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν, καὶ τὰς ἐπιρροὰς τῆς θείων νεφελῶν ὡς Παράδεισος καὶ ἀμπελος ἐκκληματῶσα ποτίζεται. καὶ τῶρα μὲ τὰς ἀσραπὰς τῆς νεφελῶν τῆς, οἱ μὲν δόξιοι λαμπρύνονται, οἱ δ' ἀπειθεῖς καταφλογίζονται. Πείθε λοιπὸν εἰς τὴν Βασιλίδαν ταύτην καὶ Ουγατέρα τὴν μεγάλην Βασιλείαν, εἰς τὴν Ὁρθόδοξον τὴν Χριστῶ Ἐκκλησίαν, ἔλαμπε νὰ λαμπρύνουσαι μὲ τὰς ἀσραπὰς τῆς καὶ τὰς λίθους τῆς, νὰ μετέχῃς ἄπο τὰς ἀκτῖνας καὶ λάμψεις τοῦ ἡλίου τῆς, νὰ εἶσαι καὶ νὰ φαίνουσαι ὅμῃ μὲ τὰς λοιπὰς αὐτῆς ἀστέρας, ἀστὴρ καὶ σὺ φαεινός. πείθε, καὶ μὴ φαίνουσαι πρὸς αὐτῶν πάντοτε ἀνυπότακτος. διότι αὐτὸ ἔχει ἀκτινοβόλους λάμψεις ἔχει τὰς δόξιοι καὶ δόξιοι, ἔχει καὶ ἀσροτελέκεια ἔχει τὰς ἀπειθεῖς καὶ ἀνυποτάκτους, μὲ τὰς καπνώδεις φλόγας τῆς ὁποῖων, ὅσον τὸ κορμίσμα ἔχει τὴν ἀνυποταγῶν μέσα εἰς τὸν τάφον καταμαυρισμῶν μέλλει νὰ φλογίζεται, ἀλλο πόσον, καὶ ἀσυγκρίτως μάλισα πλεονάζον, ἢ ψυχῆς εἰς τὸν ἄδῳν μέλλει νὰ κατακαίεται. ἐμθύμῃ παντοτινὰ, καὶ ἔχου καὶ ἐμπαροχῆσαι μάλισα παντοτινὸν πῶς δειγμα, ἐκεῖνον, ὅπε ὀλίγον τῶρα πρῶτερον

τυμπανιαῖον καὶ κατὰ μαυρον εἰς τὸν τάφον ἐθεώρησας . πείθει , πείθου
 πρὸς αὐτὴν , καὶ μὴ κινᾷς τὴν γλῶσσαν καὶ τῆς θεῖαν νεφελῶν , κατὰ
 Πατριάρχων λέγω , Ἀρχιεραρχῶν , Γεραρχῶν , ἢ καὶ κατ' ἐμὲ ἴσως ,
 πῶς πάχα πόσον ᾧδὲ μικρὸν πόνον εἰς αὐτὴν ἐπροσφέραμεν ὡς δῶρον .
 μικρὸν , μὰ ὡς πόσον , ἅπο τὴν ἀρχὴν μέχρι καὶ τέλος μετ' ἰδέας ἐν-
 τίμης , ὅχι δὲ κασιτέρη , ἢ χαλκωματος , ἢ ἄλλης τινὸς σμικροσπειρῆς
 μετάλλης , ἀλλὰ δὲ χρυσίᾳ καθαρῇ καὶ λαμπυκαριστῆς τῆς Γεραῆς Γρα-
 φῆς δεισικεταὶ λιθοκόλλητον . ἔπειτα , μὴν θεαρῆς τὸ μικρὸν , ἀλλὰ τὸ
 πρόθυμον τὸ ἐμὸν , καὶ τῆς Βασιλίδος τὸ καταδεκτικόν . εἰς τῆτο , εἰς
 τῆτο λέγω τὸ καταδεκτικόν αὐτῆς ἐλπίζω καὶ θαρρῶνὰ μὲ δεχθῆναι τὸ
 πρόθυμον , ἃς εἶναι , ὅσον καὶ αὐτὴ εἶναι τὸ δῶρόν μου μικρὸν . δεῦ μὲ ζη-
 τεῖ τὸ ἀδωάτον , ἀλλὰ τὸ δυνατόν . Οἱ κατάσκοποι , ὅπερ ἅπο τὸν
 Μαυσιέα εἰς τὴν Παλαιστίνην , δὲ νὰ εἶδεν τὴν γλῶσσαν ἐκείνῃ τῆς ἐ-
 παγγελίας ἐπέμφθησαν , δεισικοντες μίαν ὁμορφωτάτην ἀμπελον φορ-
 τωμένην μετ' ἀραιότατα σαφύλια , καὶ κοπιόσαντες πολλὰ δὲ νὰ τὴν συ-
 κώσεν καθὼς ἦτον ἐπάνω εἰς τὰς ἄμυρτων , καὶ μὴ διωθησῆτες , ἔκοψαν
 ἀπ' ἐκείνῃ μίαν καὶ μόνην κληματίδα μετ' τὴν σαφυλίαν αὐτῆς , καὶ συ-
 κώνοντες τὴν ἐπίαν εἰς τὰς ἄμυρτων , τὴν ἐπροσφέραν εἰς τὸν Μαυσιέα .
 Ἐὰν καὶ ἐγὼ λοιπὸν ὄλλω τὴν ἀμπελον τῆς ὀφειλομένων ἐγκωμίων εἰς
 τὴν Ἐκκλησίαν , καὶ τὸν νέον Μαυσιέα , τὸν Παναγιωτάτον ἡμῶν , καὶ
 Σεβασμιώτατον Ἀυθούτην καὶ Δεσπότην , τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ,
 νὰ προσφέρω δεῦν ἐδαυήθηκα , ὡς μίαν καὶ μετ' ὄλον τῆτο κληματίδα με-
 τ' τὴν σαφυλίαν αὐτῆς τὸ ᾧδὲ μικρὸν μου τούτο πονημάτιον προσφέροντες ,
 θέλῃν τὸ δεχθῆναι μετ' χαρᾶς , καθὼς καὶ ὁ Μαυσιὴς ἐκείνῃ τὴν κλημα-
 τίδα . Δέξου λοιπὸν δέξου , δεόμεθα καὶ ᾧδὲ καλῶμεν , δέξου ἥλιε τοῦ
 νοητοῦ σεβασμῶτος λαμπρότατε , Πατὴρ Πατέρων , Ποιμὲν Ποιμένων ,
 Παναγιώτατε καὶ Σεβασμιώτατε ἡμῶν Ἀυθούτα , καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρ-
 χα , δέξου μετ' τῆς Βασιλίδος καὶ Ουγαρῆς τῆς μεγάλης Βασιλέως , καὶ
 Ὁρθοδόξου τῆς Χριστῆ Ἐκκλησίας , μετ' πάσης τῆς Γεραῆς καὶ Ἀγίας Συ-
 νόδου , μετ' πάντων ἀπλῶς τῆς ἐκ τῆς ὅλων ἀκτινοβόλων λάμψεων λαμ-
 πρυνθέντων καὶ ἀκτινοβολούντων ἀσέρων τὴν κληματίδα ταύτην μετ' τὴν
 σαφυλίαν αὐτῆς . δέξου τὸν ᾧδὲ μικρόν μου τῆτον πόνον ὡς ὄρμιον σα-
 φυλίαν τῆς ἔρανοθεοφυτότης Ἀμπέλης , τῆς θεῖας λέγω καὶ Γεραῆς Γραφῆς .
 δέξου μετ' ἰλαρὸν καὶ χαρέμῃον πρόσωπον , καθὼς ποτὲ τῆς Χήρας ὁ
 Χριστὸς τὰ δύο λεπτά . Πρὸς δὲ τῆτοις τέλος πάντων , δὲ τὴν παρ' ἡ-
 μῶν πρὸς τὴν ὑμετέραν Παναγιωτάτην καὶ Σεβασμιωτάτην Κεφαλὴν ,
 ὀλαβητικῶν δέξου καὶ γνώμην , ἐκτενάτω τὴν Γεραὴν αὐτῆς καὶ Ἀγίαν
 Δεξιάν , καὶ ὀλογοησάτω καμὲν , καὶ ὄλον ἀπλῶς τῆς ἀσέρων τὸν χο-
 ρὸν καὶ χριστῶνον λαόν , λέγοντες καὶ ἡμεῖς τριακάκις πρὸς αὐτὴν μετ'

τὸ τέλος τῷ λόγῳ τὸ , εἰς πολλὰ ἔτη , εἰς πολλὰ ἔτη , εἰς πολλὰ ἔτη
Δέσποτα .

Συνεδέμνω τὸν λόγον τῶτον , δεύτερον εἰς τῷ Ἐκκλησίῳν Ἐγκώμιον .
ὁ πρῶτος ἐτυπώθη . γένοιτό μοι δὲ καὶ τὸν δεύτερον τῶτον εἶδεν τυπω-
μῶν . τῶτον πρῶτον καὶ κατ' ἀρχὰς , καὶ τὸ α ψ μ ε' . ἔπος δὲ Χειρῶ ,
ὠμιλήσαμην εἰς τὸ Ὀικουμενικὸν Πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ,
Πατριαρχεῖοντος τῷ κυρ Παῖσις , ἀνδρὸς ἐλογίμης , καὶ ἐμπειροτάτης καὶ
παρᾶξιν καὶ θεωρίαν . εἶπα καὶ τῶτον καὶ ἑτέρας πολλὰς ὠμιλήσαμην καὶ καὶ ,
καὶ εἰς τὸν Ἅγιον Γωάννην τῷ Συναίτῳ καὶ τὸ αὐτὸ ἔτος , καὶ τὸ α ψ μ ε' .
καὶ ἦ . καὶ ε' . καὶ ἰ . καὶ ἐν ἑτέραις Ἐκκλησίαις .

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν

ΕΙΣ ΤΟ ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ.

Δεῦρο ὑπὸ λιβαρίας Νύμφη . ἐλεύσῃ , καὶ διελεύσῃ ἀπ' ἀρχῆς Πί-
σεως , ὑπὸ μανδράων λεόντων , ὑπὸ ὀρέων
Παρδάσεων .

Π Ρ Ο Ο Γ Μ Ι Ο Ν .

Καρπία μεγαλωπία καὶ ὑπερβολὴ εἰς τὸν ἀμπελῶνα
τῷ Θεῷ, ὅπερ εἶναι ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ἰσραὴλ . ἀκαύθαις
εἰς τὸν ἀμπελῶνα , μὰ ὄχι καὶ καμία δὲ καρπία παντε-
λῶς . ἀκαύθαις εἰς τὸν ἀμπελῶνα , μὰ ὄχι καὶ καρπὸς
ἄριμος καὶ ὠφελιμώτατος . ἀκαύθαις εἰς τὸν ἀμπελῶνα ,
μὰ ὄχι καὶ σαφυλὴ καμία γλυκυτάτη . τὸ φθαρπὸν αὐτῶν ὁ μέγας καὶ ἑ-
ραῖος Θεὸς μὲ τῷ Προφητικῷ τῷ Ἡσαΐε γλώσσω . „ ἀμπελῶν ἐγε-
„ νήθη πρὸ ἡγαπημῶν . ἐφύττωσα ἀμπελον σωρήχ , καὶ ἔμεινα τῷ ποιῆ-
„ σαι σαφυλῶν , καὶ ἐποίησον ἀκαύθαις . “ φωνάζουσι οἱ Δίκαιοι , φωνά-
„ ζουσι οἱ Προφῆται ὡς ὑπὸ μέρος τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης φύσεως πρὸς τὸν
Θεόν , ζητῶντες τὸ ἀμπελῶνος δὲ καρπίαν παρ' αὐτῆ . „ Ἀδωναὶ Ἐλαὶ
„ Σαββαῶθ , λέγουσι , εἰάν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ὅτι τῷ ταπεινώσῃ τῷ
„ δέλων σε , καὶ δὸς ἡμῖν τὸ ἀμπελῶνος δὲ καρπίαν , καὶ δὸς ἡμῖν σαφυ-
„ λῶν ἄριμον γλυκυτάτῳ καὶ ὠφελιμώτατῳ , δώσωμεν αὐτῷ ἐνάπιόν σε
„ δοτόν . καὶ νῆ καὶ ἀκεί τῷ δέσωσι αὐτῷ ὁ Θεὸς , διότι θ' ἄλημα ἡ
„ φοβεμῶν αὐτὸν ποιήσει . “ νὰ μεταξὺ τῶν ἀκαύθων τῷ ἀμπελῶνος δύο
θαυμασὰς καὶ ἑρανοθεοποιήσας κλιματίδας , τὸν Ἰωακείμ , λέγω καὶ τὸν
Ἄνναν . ἴδε ἐκ τῶν δύο τῶν κλιματιδῶν , εἰς αὐτῶν σωαπτομῶν , καὶ ἐκ
τῆς δρόσε τῷ Οὐρανῷ ποτιζομῶν , τῷ ἑραῖον δὲ καρπίαν ἀναβλαστο-
μῶν . ὑπὸ αὐτὰς γεννᾶται ὁ ἄριμώτατος καρπὸς , ἡ γλυκυτάτη καὶ ὠ-
φελιμώτατη σαφυλὴ τῷ Κόσμῳ , ἡ Παρθένος δηλονότι Μαρία . „ ἐκέ-
„ κραξαν οἱ Δίκαιοι , καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν . “ ὁ δὲ καρπία
θειοτάτη . ὁ καρπὸς ἄριμώτατος . ὁ σαφυλὴ θεόπεμπτος , μάλιστα καὶ
θειοκάλετος . ταύτῳ ἀρχῶς καὶ προαιωνίως ὁ Ἄναρχος καὶ Προαιωνίος

Εἰ τὸ
ἄσμα .
Κεφ. δ' .

Κεφ. ε' .

δ. Βα-
σιλειῶν .
Κεφ. α' .

Ψαλ.
λγ' .

Θεός πρὸς τὸν ἑαυτὸν τε ἔκραξε καὶ ἔπροσκάλει, ἀγκαλιὰ καὶ μετὰ Σολομών-
 τειον φωνῶν ὑπερον νὰ ἐφανέρωσεν τὴν ἰδίαν αὐτῶν προαιώνιον φωνῶν.
 ,, δεῦρο δὲ τοῦ λιβαῖος Νύμφη. ἐλόβη καὶ διελόβη ἀπ' ἀρχῆς Πίσεως,
 ,, δὲ τοῦ μανδρῶν λεόντων, δὲ τοῦ ὄρεων παρδάλεων. λέοντας καὶ παρδάλεις
 ,, ὀνομαζούστας τὰ ἀμπελαῖος τὰς ἀκνώδας, τὰς παλαιὰς Ἰσραηλίτας δι-
 ,, λαδή. δεῦρο δὲ τοῦ λιβαῖος Νύμφη. “ ἐλθέ Νύμφη, ἐλθέ, δὲ τὴν
 Βασιλικὴν Φυλὴν τῆς Γῆδος Παρθένου. καὶ ἰδὲ ὅτι ἦλθεν. ἰδὲ ὅτι ἀ-
 νεβλάσισεν εἰς τὸ μέσον τῆς Ἰσραηλιτίδων θυγατέρων, ὡσαύτως κείνος εἰς
 τῆς ἀκανθῶν τὸ μέσον. ,, ὡς κείνον ἐν μέσῳ τῆς ἀκανθῶν, ἕως ἢ
 ,, πλησίον μετὰ ἀμείσων τῆς θυγατέρων. “ τὸ λέγει μετὰ τὴν ἀσματικὴν
 φωνῶν τῆς Σολομώντος. ὡς Νύμφη τῆς ἀνάρχου Θεῶ καὶ Πατρὸς ἀνάρχου
 προωρισμένη. αὐτὴ, λέγει μετὰ δαβιθικὴν φωνῶν καὶ ὁ Υἱὸς τε. ,, αὐτὴ ἢ
 ,, κατὰ παυσίμενος εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ὡς κατοικήσω, ὅτι ἠρεπισάμην αὐ-
 ρλά. ,, τὴν. “ ναί, ἠρεπίσατο αὐτῶν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶν, ἐπειδὴ καὶ ἐκ πα-
 σῶν τῆς θρεῶν τὴν ἔχει προκελελεγεμένην. ἐπειδὴ καὶ δεῦν ἦσαν ἄλλω
 ὡσαύτως αὐτῶν ὁμοίαν. εὐφραίνεσθε οἱ ἔρῳνοι, σκιρτήσατε καὶ σεις τὰ ὄρη,
 χαίρετε καὶ σὺ ἢ φύσις ἢ ἀνθρώπινος ἅπαντα μετὰ χαρὰν μεγαλωτάτῳ εἰς
 τὴν γενήσῃ τῆς προωρισμένης καὶ προκελελεγεμένης Νύμφης τῆς Πατρὸς,
 καὶ Μητρὸς τῆς Υἱῶ. χαίρετε ναί χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε, διότι ἔξ ἡμῶν
 τῆς Νύμφης ταύτης, καὶ Μητρὸς, καὶ Παρθένου θέλει ἀγαθῆ, καὶ θέλει
 τε λάβῃ ἔραϊον ἀφέλειαν. δεῦν εἶναι αὐτὴ τῆς Γεωαῖ ἢ Ρ' ἀβδος, δὲ
 τὴν ὁποῖαν ἀνάρχου ἔπροσκάλει, νὰ ἀναβλάσῃ τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραν-
 τον, μετὰ τὸ ὅποιον ὅλος ἅπλως ὁ Κόσμος ἀρρήτως δ' ὡδίας θέλει ἐμ-
 πληθῆ; Ρ' ἀβδος ἐκ τῆς ρίζης Γεωαῖ, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χρυσέ. δεῦν
 εἶναι αὐτὴ, δὲ τὴν ὁποῖαν ἀνάρχου ἔπροσκάλει, νὰ γεννηθῆ ὁ μεγά-
 Η' σαϊ. λης Βελῆς Ἀγγελος, καὶ θαυμασὸς Σύμβουλος, καὶ Θεὸς ἰσχυρὸς, καὶ
 ε' α'. Ἐξουσιαστικὸς, καὶ Ἀρχὸν τῆς εἰρήνης, καὶ Πατὴρ τῆς μέλλοντος αἰῶνος. καὶ
 Η' σαϊ. λοιπὸν πόσαις βρῦσαις τῆς ἐλεημοσύνης, πόσοι ποταμοὶ τῆς δ' ὡσπλαγ-
 χ' α'. νίας, πόσαις λάμψαις τῆς σωτηρίας, δεῦν θέλει φανῆ ἀπ' αὐτῶν εἰς
 ὅλλω τὴν ἀνθρώπινον φύσιν; ὡς κείνον δ' ὡδίασαν καὶ σωτηριῶδες. ὡς
 χειρομνήν κέρη. ὡς θεομυριοχαριτόβρυτος Παρθέν' α'. τίς νὰ εἴπῃ τὰ
 μεγαλεῖα τῆς; τίς νὰ ὡδίασῃ τὴν Ἀξίαν τῆς; ὡς τόσον, παρ' αὐτῆς ὁ-
 δηγέμενοι, θέλουσιν τὴν ἰστορίαν α'. εὐα ὅρος ὑψηλότετον καὶ σωτηριῶ-
 δες. καὶ β'. πόσον διαφορετικὴν ἀπ' ὅλα τὰ Θεῶν τὰ ποιήματα, ὅσον εἶναι
 διαφορετικὸς ὁ Ἥλιος ἀπ' ὅλα τὰ Οὐρανῶν τὰ ἄστρα. καὶ λοιπὸν, ἰδὲ ὅ-
 π' α'. π' δὲ τὸ α'. ἀρχόμεθα.

Κεφ.β'

Ψαλ. ρλά.

Η' σαϊ. ε' α'. Η' σαϊ. δ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α΄.

Α Γκαλά κὺ δὲ πολλῶν αἰνιγμάτων κὺ σημείων νὰ ἐπρωκεινόισεν ὁ
 μέγας καὶ ἑραῖος Θεὸς τῷ Δέσποιναν καὶ Παρθένον Μαρίαν,
 μὲ ὄλον τῆτο εἰπέμεν, ὅτι ταύτῃ ἐπρωκεινόισε καὶ μὲ τὸ ὄρος τὸ
 Σινᾶ, βέβαια καὶ δεῦ σφαινομεν. δὲ νὰ δώση ἀρχῶν τῆ νόμου τῆ πα-
 λαῖᾶ, ἐκατέβηκεν εἰς ἐκεῖνο τὸ ὄρος. μὰ τί λογῆς; μὲ βρονταῖς καὶ ἀ-
 στραπαῖς κὺ φωναῖς σαλπίζων, κὺ μὲ νεφέλας κὺ καπνὸν ὄλον τὸ ὄρος
 σκεπασμῶν. „ ἐγείοντο δὲ φωναί, κὺ ἀσραπαί, καὶ νεφέλαι γνοφάδες
 „ ἐπ' ὄρες Σινᾶ, κὺ φωνὴ σάλπιγγος ἤχει μέγα, καὶ τὸ ὄρος ἐκαπνί-
 „ ζετον ὄλον, δὲ τὸ καταβεβηκῆσαι τὸν Θεὸν ἐπ' αὐτὸ ἐν πυρί. “ καὶ
 λοιπὸν δὲ νὰ δώση ἀρχῶν καὶ τῆ νέε νόμου, τῆ διαγγελικῆ, δεῦ ἦτον
 χρεία πάχα νὰ εὔρη πάλιν οἷα ὄρος ὑψηλόν, μὰ πόσον ὑψηλόν καὶ κα-
 θαρόν, ὅπῃ ἄλλῃ σύγκρισιν κυρίως νὰ μὴ ἔχη μὲ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ,
 παρέξ ὅσῳ ἔχει τῷ σύγκρισιν ἢ ἀλήθεια μὲ τῷ σιαῦ, ὡσαύ ὅπῃ
 κὺ ὁ νέος νόμος συγκενωμόμενος μὲ τὸν παλαιόν, σια λέγεται ὁ παλαιός,
 κὺ ἀλήθεια ὁ νέος; κὺ νὰ ὅπῃ δέρισκει τῷ Παρθένον Μαρίαν, ὄρος,
 μὰ ὄρος ἐμφυχον κὺ ἀγιάτατον. ὄρος ὑψηλόν, μὰ πόσον ὑψηλόν, ὅπῃ
 δὲ τῆ δείων αὐτῆς ἀρετῶν αὐξανομήν, θέλει φθάση ἕως κὺ εἰς τὸν Οὐ-
 ρανόν. τί ἐφαίνονταν εἰς τὸ Σινᾶ τὸ ὄρος; ἀσραπαῖς, κὺ βρονταῖς, καὶ
 φωναῖς σαλπίζων, κὺ νεφέλη, καὶ καπνός. τὰ αὐτὰ ἤμπορεῖς νὰ εἰδῆς
 κὺ εἰς τὸ ὄρος τῆτο, δηλαδὴ εἰς τῷ Παρθένον, κὺ δὲ ἄφορον ὁμως ἔ-
 πον. νεφέλη ἐκεῖ; νεφέλη κὺ ἐδᾶ εἰς τῷ Παρθένον. νεφέλη, μὰ νεφέ-
 λι φωτιστικῆ. νεφέλη Οὐράνιος κὺ ἀκατάληπτος. ἢ ἐπέλδοσις δηλαδὴ τῆ
 Παναγίε Πνεύματος. „ Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σοί, καὶ δι-
 „ ναμῖς Ὑψίστη ἐποικιάσεισοι. “ ἀσραπαῖς εἰς τὸ Σινᾶ; ἀσραπαῖς καὶ
 εἰς τὸ ὄρος τῆτο, εἰς τῷ Παρθένον. ἀσραπαῖς, μὰ ἀσραπαῖς, ὅπῃ τῆς
 μὴ ἐχθρῆς κὺ ἐναντίεως τῆς Παρθένε καίεν καὶ καταφλογίζεν, τῆς δὲ
 φίλης κὺ ὁμολογῆντας ταύτῃ λαμπρῶν κὺ φωτίζεν. αὐ μὲ εἰπῆς, ὅ-
 τι εἰς τὸ Σινᾶ ἦτον κὺ καπνός, πρέπει νὰ ἰξῶρης, ὅτι ὁ καπνός ἐκεῖ-
 νος ἐσημάδδε τὸν καπνὸν τῆ ἄδε, διὰ τὸν ὁποῖον ὅσοι ἀρνῆνται τῷ
 Παρθένον, μέλλουσι νὰ καπνίζωνται παντοτινά, κὺ νὰ ἔχουσιν οἱ ὀφθαλ-
 μοί τῆς διὰ τὸν καπνὸν ποταμιδὸν τὰ δάκρυα, ὡσαύ ὅπῃ ὁ καπνός δά-
 κρυα βέβαια καίει τῆς ὀφθαλμῆς νὰ χύουσιν. Ἀληθινᾶ, εἰς τὸ ὄρος
 τὸ Σινᾶ ἦσαν κὺ σάλπιγγες, ὅπῃ μεγαλοφώνως ἐσάλπιζαν. μὰ μὲ ὅ-
 λον τῆτο εἰπέμεν, ἢ πνευματοκίνηται ἐκείνας σάλπιγγες, οἱ Ἀπόστο-
 λοι λέγω, οἱ Δώδεκα, καὶ οἱ Ἐβδομήκοντα, ὅπῃ εἰς ὅλα τὰ τέσσαρα
 τῆς Οἰκουμένης μέρη τὸ διαγγελικὸν κήρυγμα ἐσάλπιζαν, πόθεν ἔλα-

 Ε' ἐξοδ.
 13.

βαν τὴν τέχνην ταύτην, τὸ σαλπικτικὸν ἢ ἀγγελικὸν κήρυγμα γλυ-
 κυφωνότατα νὰ σαλπίζεν; πόθεν ἐγγύθεν ὁ πρωτομαίσαρ; ὁ πρωτοσαλ-
 πικτικὸς; δεὺ ἐγγύθεν διὰ τὸ ὄρος τῆτο, διὰ τὴν Παρθένον Μαρίαν;
 δεὺ ἀγέεις ἢ τὸν Προφήτην Δαυὶλ, ὅπῃ τὸ λέγει; „ ἀπεμύθη λί-
 „ θος ἐξ ὄρους, ἢ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα τῆ Ναβεχοδονόσαρ. “ νὰ λοι-
 πὸν ἢ εἰς τὴν Παρθένον σάλπιγγας, ἢ πόσον μάλισα, δεὺ λέγω μό-
 νον γλυκοφάνης, ἀλλὰ ἢ μεγαλοφάνης, ὅπῃ, ὄχι μόνον εἰς εἷα ὄρος τὸ
 „ Σινᾶ, ἀλλὰ καὶ εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῆς. “
 εἰς ἐκεῖνα, ὅπῃ εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐφάνηκαν ὅταν τὸν παλαιὸν νόμον
 ἔδωκεν ὁ Θεός, ἐφάνηκαν ἢ εἰς τὴν Παρθένον Μαρίαν, ἢ πλέον μάλ-
 λισα χωρὶς καμίας σύγκρισιν τελειότερα, σιωπάται ἢ ἀπολεθεὶ ἀναγ-
 καίως, ὅτι μὲ ἐκεῖνο τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ αἰνίττετον ἢ ἐπροσημύριζε τὴν Παρ-
 θένον Μαρίαν ὄρος ἐξὰ τὰς ἀρετῆς τῆς ὑψηλότατον καὶ ἀγιώτατον, εἰς τὸ
 ὁποῖον θέλει σταθῆ, νὰ δώσῃ ἀρχὴν καὶ τὰ νέε νόμῃ τῆ ἀγγελικῆ,
 καθὼς ἢ ἐδόθη. ὡ ὄρος θεῖον. ὡ ὄρος ἀσύγκριτον. Ὅποιος θέλει νὰ
 ἐπαινῆ ἢ νὰ θαυμάζεται ὄρος, τῆτο τὸ ὄρος ἢ ἐπαινῆ ἢ ἢ θαυμά-
 ζεται. ἵνα τί, ἔλεγεν ὁ Δαβὶδ. „ ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρω-
 „ μῆα; „ τί ἐπαινεῖτε, λέγει, ἀθροποὶ τὰ αἰδητὰ ὄρη, ὅπῃ τὸν αἰ-
 δητὸν τυρὸν καύσιν, Ἀθῶνας, ἢ Ὀλύμπες, καὶ ἄλλα τέτων ὅμοια;
 θέλεις, λέγει, νὰ ἐπαινῆς ἢ νὰ θαυμάζεσαι, μάλισα καὶ νὰ ὑπερεκ-
 πλῆττεσαι ὄρος; ὄρος νοιτῶν, ὄρος λιπαρὸν καὶ τετυρωμῶν, μὲ ἀπίερες
 ἀρετῆς δηλοῦσι σολισμῶν; τῆτο ὅπῃ σὲ δείχνω, τῆτο ἐπαίνει, τῆτο
 θαύμαζε, τῆτο ὑπερεκπλήττε. „ ἢ ποῖον εἶναι; ἢ Παρθένος Μαρία.
 „ ὄρος τῆ Θεῶ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμῶν, τὸ ὄρος, ὃ ἐδόθηκεν ὁ
 „ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. καὶ ἦν ὁ Κύριος κατασκηνώσας εἰς τέλος,
 „ ὡσαν ὅπῃ ὁ Υἱὸς τῆ Θεῶ λαμβάνει ἀπ’ αὐτὸ τὴν ἀνθρώπινον σάρ-
 „ κα, ἢ ἀπ’ αὐτὸ ἢ λάμψαι τῆ Θεῶ δεὺ θέλεν ποτε λείψι. Ταύτην
 προβλέπωντας ἢ ὁ Μιχαίας ὁ Προφήτης, ὄρος ἄγιον τῆ Κυρία ὑπερεκ-
 πλῆττῆρος τὴν ὀνόμαζεν. „ ἔσαι ἐπ’ ἐξάτων ἡῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ
 „ ὄρος Κυρία. ταύτην καὶ ὁ Προφήτης Ἀββακὺμ προβλέπωντας, ὄρος
 „ δασὺ ἢ κατὰσκιον ὀνόμαζεν. ὁ Θεός διὰ Θεμαὶ ἦξει, ἢ ὁ ἄγιος
 „ ἐξ ὄρους κατὰσκίου δασείας. “ πῶς τὴν Παρθένον Μαρίαν ἐνοῶσιν
 ἅπαντες οἱ Προφῆται ὄρος, καὶ ὄχι ἄλλο τί, ἢμπορεῖς νὰ τὸ βεβαιω-
 θῆς, δεὺ λέγω μόνον διὰ τὸν Δαυὶλ, ἀλλὰ ἢ διὰ τὸν Ἀββακὺμ,
 ὅπῃ πῶρα προσεχῶς ἐφέραμῃ. ἐπειδὴ, ποῖος εἶναι τάχα ὁ ἄγιος ἐκεῖ-
 νος, ὅπῃ ὁ Ἀββακὺμ λέγει, πῶς θέλει ἔλθῃ διὰ δασὺ ἢ κατὰσκιον
 ὄρος; δεὺ εἶναι ὁ ἄγιος ἡῶν ἁγίων, ὁ Υἱὸς τῆ Θεῶ, ὁ Γησὺς Χριστὸς,
 ὅπῃ κατὰ τὴν προφησίαν αὐτῆ βεβλήν ἐμελλε νὰ γεννηθῆ διὰ τὴν
 Παρθένον Μαρίαν; ὄρος λοιπὸν δασὺ ἢ κατὰσκιον διὰ τῆς Προφήτας ἢ

Παρθένος ἐννοεῖται. ὅταν ὁ Δαυὶδ ἐρμυδιώνωντας τὸ ὄραμα τῆ Ναβυ-
 χοδονόσσαρ ἔλεγε, πῶς ἄπο μέγαλον ὄρος ἐκόπη ἀπὸ χειρὸς ἀνθρώπου
 εἷας λίθος, καὶ κατασυντέριψε τὴν εἰκόνα, ποῖος ἐννοεῖται ὁ λίθος; δεῦ
 ἐννοεῖται λίθος, ὁ ἄγιος καὶ ἀπρογανιαῖος λίθος ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ-
 πῆρ ἀπὸ τῆ Παρθένου Μαρίαν ἔμελλε νὰ γεννηθῆ χωρὶς ἀνδρὸς σιωμι-
 λίαν, νὰ κατασυντέριψῃ τὴν εἰκόνα τῆς ἀσεβείας, καὶ πᾶσαν τὴν εἰδω-
 λολαξίαν; ὡσεὶ ὅταν οἱ Προφῆται ποροφητεύοντες ὀνομάζουσιν ὄρος, τὴν
 Παρθένον χωρὶς ἀμφιβολίαν ἅπαντες ἐνοοῦσιν. ὡ ἄγιον καὶ Θεοκατισ-
 κλάσον ὄρος. ὡ πόσαις εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος, δεῦ λέγω μόνον τῶ φυσικῶν,
 ἀλλὰ καὶ τῶ ὑπερφυσικῶν χαρείων αὐραῖς ἐμπνέουσιν. ὡ μέσαις τῆ ἔ-
 ρανῆ, ὅπῃ εἰς τὸ θεῖον ὄρος τῆτο χαρῶνται. ποῖος εἰς τὸ ὄρος τῆτο μὲ
 βλάβητικὰ καὶ χεῖλη καὶ καρδίαν, καὶ γνώμην καὶ ἔχθισιν ποροσρέχωντας
 σιμῶνει, καὶ νὰ μὴ λαμβανῆ ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ φυτὰ, (ἀπὸ ταῖς χά-
 ριταις λέγω τῆ Παρθένου.) ἀπρόδρα ἰαματικά, βωδίαν θαυμασιω-
 πάτω, καὶ παρρησίαν δι' αὐτῆς εἰς τὸν Θεὸν μεγαλωπάτω; τὸ λέγει τῆτο
 μάλισα μὲ τὸν Προφῆτὴν Γεζεκιὴλ καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον., ἐπὶ τῶ ὄρος
 „ τῆ ἁγίμης, ἐπ' ὄρος ὑψηλῆ βελόσσά μοι, καὶ ἐκεῖ ἐν ὁσμῇ βω-
 „ δίας ποροσδέξομαι ὑμᾶς. “ μὰ ποῖος καὶ ἐκ τῆ ἐναντίας μὲ γλώσσαν
 δόλιον καὶ βλάσφημον καὶ γνώμην ποηραὸν εἰς τὸ ὄρος τῆτο σιμῶνει, καὶ
 δεῦ λαμβανῆ θανάτον ποηραὸν καὶ αἰχρόπατον μὲ τῆς λίθου τοῦ ὄρος;
 „ πᾶς ὁ ἀναξίως ἀφάμφορ τῆ ὄρος, θανάτω τελωπίσει. ἐν τῶ λίθοις
 „ λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι καταποξέβδησεται. ἀπόρασις τῆ Θεῶ καὶ
 „ τῆτο. “ Ἐὰν εἶναι ὄρος ὑψηλόν, ἕως μάλισα καὶ εἰς τὸν Οὐρανόν, ὡ-
 „ σάν ὅπῃ καὶ ὁ Υἱὸς τῆ Θεῶ δι' αὐτῆς πορὸς ἡμᾶς ἐπορωεῖδην νὰ κατέβη,
 „ τάχα νὰ μὴ ἡμπορῆ νὰ λέγεται καὶ πύργος ἔρανομήμης; νὰ βέβαια καὶ
 „ ἡμπορεῖ. ἔχ τῆτο καὶ ὁ Δαβίδ, ὄχι μόνον ὄρος, ἀλλὰ καὶ πύργον τὴν
 „ ὀνομάζει, ὡσάν ὅπῃ τὸ ὑψηλόν ὄρος, ὡς πύργος βέβαια καὶ εἶναι καὶ
 „ φαίνεται. „ πύργος ἰχῦος ἀπὸ ποροσῶπς ἐχθρῶ. τὸ λέγει καὶ ὁ Σολο-
 „ μῶν εἰς τὸ Ἄσμα τῶ Ἀσμάτων, ὡς πορὸς τὴν Παρθένον ὀμιλῶν-
 „ τας. ὡς πύργος Δαβίδ ἔραχιλός σε ὠκοδομημένος. “ τὸ μέρος, τὸν
 „ ἔραχιλον, ἀπὶ τῆ ὄλε. πύργος ἢ Παρθένος, μὰ πύργος φυλακτικὸς
 „ τῶ φίλων τῆς. πύργος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁποῖος τῆς ἐχθρῶ τῆ φοβέμφορ
 „ ποροσφύγει, μῶν ἀκέρωτος καὶ ἔραπῶτα φυλακμῶρ, καὶ οἱ ἐχθρῶ τῆ
 „ ἀπὸ τὸν πύργον μὲ τῆ ἔρανοχάλωδτα δεινῶς καποξέδονται. πύργος
 „ ἰχῦος. πύργος δωπατώματος. πύργος ἀνίκητος. πύργος ἔραμαζωμῶρ μὲ
 „ ὄλλω τὴν φοβεραὸν καὶ Θεοκατισκλάσον τῆ Οὐρανῶ ἔραμαπῶσιαν, μὲ ὄλλω
 „ λέγω τῶ νοερῶν δωνάμειων τὴν τριττὴν Γεραρχίαν. καὶ τῆτο εἶναι, ὅπῃ
 „ πάλιν μὲ ἀσματικῶ φωνῶ λέγει ὁ Σολομῶν, χίλιοι θυρεοὶ κρέ-
 „ μανται ἐπ' αὐτὸν, πᾶσαι βολίδες τῶ δωπατῶρ. “ ὡ πύργος ἔραπαν-

Κεφ. κ.

Ε' Ξοδ.
Κεφ.
δ'

Ψαλ.
Κεφ. δ'

Κεφ. δ'

τὸς ἀνίκτος. ὡ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις πρὸς ἐκείνας, ὅπῃ εἰς τὸν πύργον
 τῆτον προσφύγοντες φυλάττονται. καὶ, ὡ καὶ καὶ ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνας,
 ὅπῃ τὸν πύργον τῆτον πολεμῶσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Β΄.

Τώρα, εἰὰ ἡ Παρθένος Μαρία δέσκεται, καὶ εἶναι πύργος ἰ-
 χυὸς, διωτὸς καὶ ἀνίκτος, καὶ παντελῶς ἀδαμάντινος, καὶ ὄρος θεῖον
 καὶ ἀγιάσιμον, ἕκαστον ὅποιον ἐτμήθη ἀπὸ χειρὸς ἀνθρώπου ὁ λίθος ὁ
 ἀκρογωνιαίος, ποῖαν τάξιν ἀρά γε ἠμπορεῖ νὰ ἔχη, συγκεκομημένη, ἀνά-
 μεσα εἰς ὅλα τὰ Θεῶν τὰ ποιήματα; ἐγὼ λέγω, (καὶ θέλω μάλιστα τὴν
 ἀποδείξει,) πῶς, ὅτι τάξιν ἔχει ὁ ἥλιος ἀνάμεσα εἰς ὅλα τὰ Οὐρανῶν
 τὰ ἄστρα, τέτοιαν τάξιν, μάλιστα καὶ ἀνωτέραν, ἔχει καὶ ἡ Παρθένος ἀνά-
 μεσα εἰς ὅλα τὰ Θεῶν τὰ ποιήματα. εἰς τέτοιαν τάξιν φαίνεται μάλιστα
 πῶς νὰ τὴν εἶδεν εἰς τὴν Γεραίτη Ἀποκάλυψιν καὶ ὁ Θεολόγος Γωάν-
 νης. „ σημεῖον μέγα ὡφθη ἐν τῷ Οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν
 „ ἥλιον, καὶ ἡ Σελήνη ὑπὸ κάτω τοῦ ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆν κε-
 „ φαλήν αὐτῆς Στέφανος ἀστέρων δώδεκα. “ ὡ σημεῖον Οὐρανίου. ση-
 „ μεῖον μέγα, διότι ἡ Παρθένος, ὅπῃ ὑπὸ τῆν σείριον ἄντων ἔχεται,
 ἦτον προωρισμένη νὰ ἐκδυθῆ τὸν νοσητὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, τὸν
 Ἰδοῦν τὰ Θεῶν, νὰ λάμψη καὶ νὰ ἀκτινοβολήσῃ ἀπλῶς εἰς ὅλα τὰ τέσσαρα
 τῆς Οὐρανόθεν μέρη ὡσαύτῃ ἥλιος. “ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβεμένοις τὸ
 „ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύνης. τὸ λέγει ὁ Μαλαχίας ὁ Προφήτης. “
 σημεῖον μέγα, διότι Στέφανος ἀστέρων δώδεκα, ὁ δωδεκάετηρος δηλαδὴ
 χορὸς τοῦ Ἀποστόλου, τὴν κυριότητα Μαρίαν εἰς ἅπαντα τῆς γῆς τὸν
 κυκλον Θεοτόκον καὶ Παρθένον λαμφοφανῶς κηρύττοντες, γίνονται Στέ-
 φανος εἰς τὴν κεφαλῆν τῆς σημεῖον μέγα, διότι τὴν Σελήνῃ, τὴν ἀ-
 πειθῆ τοῦ Ἑβραίων δηλαδὴ Συναγωγῆν, ὅπῃ μὲ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον
 ὡσαύτῃ Σελήνῃ φαίνεται πῶς νὰ λάμψη, θέλει καταπατήσῃ, νὰ τὴν φέ-
 ρῃ εἰς ἐκλειψιν. „ σημεῖον μέγα, διότι ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔ-
 „ ξει, καὶ τέξεται Ἰδοῦν, καὶ καλέσασσι τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐμμανὴλ, ἄρρα-
 „ σα πρὸ τῆς, καὶ ἐν τῇ, καὶ μετὰ τῆς πάλιν Παρθένος. σημεῖον μέ-
 „ γα, διότι πλέον ὀχλεισμένων ἦτον τὸ γένος τοῦ Ἑβραίων νὰ κατακαυ-
 θῶν μὲ φλόγας τῆς πυρὸς, ὡσαύτῃ ἀκέραιον τὴν Παρθένον Μαρίαν Θεο-
 τόκον καὶ μητέρα τῆς φωτὸς, καὶ νὰ δοθῆ πρὸς τῆς λόγους τὸ φῶς. „ θε-
 „ λῶσασιν εἰ ἐξῆρηθησαν πνεύματος, ὅτι Παιδίον ἐξῆρηθη ἡμῖν, Ἰδοῦν,
 „ καὶ ἐδόθη ἡμῖν. “ τὸ λέγει μὲ τὸν Ἑσάϊαν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον.
 ὡ σημεῖον μέγα. ὡ ἥλιος ἀλάκτες καὶ ἀκτινοβολῶν εἰς τὴν Παρθένον
 λάμψαις. πῶ ποτὲ εἰς ἄλλο ὑποκείμενον τοιαύταις ἡλιόχουταις ἐφάνηκαν

ἀκτίνες ; ποτὲ εἰς ἄλλον ποτὲ μὲν Χεῖρόν , πᾶρξ εἰς τὴν Παρθενὸν
 Μαρίαν . ὅσον λοιπὸν ὑπερέχει ὅλα τὰ Οὐρανῶ τὰ ἄστρα ὁ ἥλιος , τό-
 σον ὑπερέχει ὅλα τὰ Θεῶ τὰ ποιήματα ἢ Παρθένος . αὐτὴ ἐφαίνη γυνὴ
 ὡς βεβλημένη τὸν νοητὸν ἥλιον , τί ὡς ἁσώτερον ; Ἐπιτὰ πλανήτας ἔχει
 ὁ Οὐρανός , εἰς ἅς ἅπασαι εἶναι καὶ ὁ ἥλιος , ὁ ὁποῖος ὡσαύτῃ Βα-
 σιλεύς , δὲν λέγω μόνον τῆς ἕξι , ἀλλὰ καὶ τῆς λοιπῶν ὅλων ἁσέρων ,
 δρέϊσκειται καὶ εἶναι εἰς τὴν μέσῃ τῆς ἕξι πλανητῶν . κάτωθεν τε ἔχει
 ἑξῆς , Σελήνην , Ἑρμῆν , Ἀφροδίτην . καὶ ἀνωθεν τε ἄλλας ἑξῆς , Ἀ-
 ρέα , Δία , καὶ Κρόνον . αὐτὴ δὲ ἑλθὼς καὶ εἰδὼς καὶ τὴν Παρθένον μὲ παρο-
 μοίαν ταύτην , δὲν εἶναι τὸσον δύσκολον . ἐννεῶ εἶναι , καὶ τὸν Διονύσιον
 τὸν Ἀρεοπαγίτην , τὰ τέγματα τῆς νοερῶν δυνάμεων , τὰ ὅποια ὅλα καὶ
 τὸν αὐτὸν διαιρῶνται εἰς ἑξῆς Ἱεραρχίας . καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὅπῃ
 γῆς ἑξῆς θεωρεῖται τὰς Ἱεραρχίας , Ἀρχιερεῖς , Γερεῖς , καὶ Γεροδρακόντας .
 πᾶρα , πᾶς εἴτερος τὴν Παρθένον Μαρίαν ; εἰς τὴν μέσῃ βέβαια τῆς
 ἕξι Ἱεραρχῶν , ὡσαύτῃ καὶ εἰς τὴν γῆν ἅπασαι τὰς ἑξῆς Ἱεραρχίας ὡ-
 σαύτῃ Βασιλεία διωκεῖται ὑμολογεῖται , καὶ ἅπασαι ἄλλας ἑξῆς τὰ Οὐ-
 ρανῶ δραπετὸς δοξολογεῖται . ἥλιος λοιπὸν καὶ ἡ Παρθένος λαμπαρότατος .
 Ἐννόησαι τὴν ὁμοιότητα εἰς τὴν Παρθένον καὶ κατ' ἄλλον ἕρπον , καὶ βέ-
 βαια δὲ σφαίρεις . ἀνωθεν τῆς ἡλίας ἐλέγαμεν ἑξῆς μεγάλης φωστῆρας .
 ἐπαύωθεν ὁμοίως τῆς Παρθένος , ἦγεν ἀνώτερον ἅπασαι λόγου ἄλλον τι-
 νὰ δὲν ἔχει , πᾶρξ τὰ τεῖα μόνον τῆς Τειάδος πρὸς ὅσα . ἔπειτα ἡ
 ἑξῆς Ἱεραρχίας , δὲν λέγω μόνον τῆς γῆς , ἀλλὰ καὶ τὰ Οὐρανῶ , κά-
 τωθεν εἶναι βέβαια , κατώτεραις δηλαδὴ καὶ τὴν Ἀξίαν καὶ δόξαν καὶ
 λαμπαρότητα , ὅθεν καὶ ἡ Ἐκκλησία καθ' ἐκάστην ἡμέραν τῆς Χερεβίμ
 τιμιωτέρων , καὶ τῆς Σεραφίμ ἐνδοξοτέρων τὴν λαμπαρομελωδοῦται . εἰς
 τῆς Χερεβίμ καὶ Σεραφίμ εἶναι τιμιωτέρα , ποτὴ μᾶλλον τῆς ἐπιλοίπων
 τὰ Θεῶ ποιημάτων . θεωρεῖται πᾶς πανταχόθεν σιωπάται , ὅτι καθὼς ὁ
 ἥλιος εἶναι Βασιλεύς τῆς ἁσέρων , ἔτσι καὶ ἡ Παρθένος Μαρία μὲ ἡ-
 λιοσάλακτον σοφῶ ἐνδεδυμένη οὕσα , δρέϊσκειται καὶ εἶναι Βασιλεία
 πάντων τῆς ποιημάτων τὰ Θεῶ ; Αὐτὴ εἶναι αὐτὴ . αὐτὴ λέγω εἶναι καὶ
 τὰ Οὐρανῶ ἢ Πύλην . ἔτσι προφητεύωντας τὴν προκηρῦξ καὶ ὁ Προφήτης
 Γεζεκίηλ . καὶ ἐπέσρεψέ με . ποῖος τὸν ἐπέσρεψεν ; ὁ Ἄγγελος ὅπῃ τὸν
 ὀδήγη , καὶ ἔδειχεν εἰς αὐτὸν τὰς ὀπτασίας . „ καὶ ἐπέσρεψέ με καὶ τὴν
 „ ὁδὸν τῆς πύλης τῆς ἁγίων τῆς ἕξωτέρας , τῆς βλεψέσης καὶ ἀνατολῆς ,
 „ καὶ αὐτὴν ὡς κεκλεισμένην , καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με , ἡ πύλη αὐτὴ κε-
 „ κλεισμένη ἔσται , καὶ εἰς εἰς εἰς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς , ὅτι Κύριος ὁ Θεός
 „ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς , καὶ ἔσται κεκλεισμένη . “ ὡς ὀπτασία
 θεωρεῖται τὰ Γεζεκίηλ . τὴν πύλιν ταύτην ὅπῃ εἶδε , τὴν λέγει πύλιν
 τῆς ἁγίων , πύλιν ἕξωτέραν , πύλιν ἀνατολικὴν , πύλιν παντοτινὰ

Κεφ.
μ δ'.

κλεισμένη, πύλῳ, εἰς τὴν ὁποίαν, λέγει, τινὰς ποτὲ δεῦν θέλει εἰσελθεῖν, παρέξ ἄλλους Κύριος ὁ Θεὸς καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ πάλιν κλεισμένη θέλει εἶσαι καὶ εἰς τὴν εἰσοδόν τε, καὶ εἰς τὴν ἐξοδόν τε. δεῦν φαίνεται, εἰπέ μου, ὀλοφάνερα, πῶς ἢ πύλη αὐτὴ, ὅπερ ὁ Προφήτης εἶδεν, ἐπροεικόνιζε καὶ ἐσημαδδουε τὴν Παρθένον Μαρίαν; πύλῳ ἁγίαν τὴν εἶπε. καὶ δεῦν εἶναι ἡ Παρθένος Ἁγία τῆς Ἁγίων; πύλῳ ἐξωτέραν τὴν εἶπε. ἕχατί; διότι εἰς τὸ ἐξώτερον καὶ ὀλοφάνερον μέρος τῆς Γερατικῆς καὶ Βασιλικῆς Ἀξίας τῆς Ἑβραίων, ἦγεν εἰς καιρὸν, ὅπερ ἦσαν οἱ Ἑβραῖοι ἄξιοι νὰ χάσων ἕχα τὴν κακίαν τες καὶ Γερωσιώλυ καὶ Βασιλείαν, καὶ νὰ σκορπιδῶσιν ἕχα ἅπασαν τὴν Γερουσαλήμ, ἐγεννήθη ἡ Παρθένος. πύλῳ ἀνατολικῶν τὴν εἶπε. ἕχατί; διότι ἦτον ὀλοφάνερον νὰ λάβῃ εἰς τὴν ἡγιασμένην τες γαστέρα ἐκεῖνον, ὅπερ καὶ ἀνατολὴ ὀνομάζεται. „ ἰδὲ ἀνὴρ, ἀνατολὴ ὀνομα αὐτοῦ. τὸ λέγει ὁ Ζαχαρίας. “ πύλῳ κλεισμένην τὴν εἶπε, καὶ ὅτι ἐδεῖς ἄλλος, παρέξ ἄλλους ὁ Κύριος θέλει εἰσελθεῖν καὶ ἐξελθεῖν δι’ αὐτῆς, μύσσα ἕχα πάντα κλεισμένη. τῶτο εἶναι ὀλοφάνερον, καὶ ἐρμηνεύειν δεῦν χρειάζεται, μάλιστα ὅπερ καὶ ὀλίγον πῶρα ὀλοφάνερον τὸ εἶπαμεν, ὅτι ὀλοφάνερον, καὶ ἐν τῷ, καὶ μὲν τὸν ἦτον ὀλοφάνερον νὰ μύση ἕχα πάντος Παρθένος ἢ νοτιῆ πύλη τῆς Οὐρανῆς, ἢ Δέσπονα δηλονότι Μαρία. ὡσεὶ ἀπ’ ὅλα τὰ μέρη τῆς ὀπασίας σιμάγεται ἀναγκαίως, ὅτι μὲν τὴν πύλῳ ἐκεῖνῳ, ὅπερ εἰς τὸν Προφήτῳ Γεζεκίηλ ἐδειξεν ὁ Θεὸς, ἐπροεικόνιζε καὶ ἐσημαδδουε τὴν ἡλιόφωτον καὶ ἕραῖον πύλῳ ταύτῃ, τὴν Παρθένον δηλονότι Μαρίαν. „ αὐτὴ ἡ πύλη τῆς Κυρίας, λέγει καὶ ὁ Δαβίδ. “ αὐτὴ εἶναι πύλη τῆς Κυρίας ἡλιόφωτος. αὐτὴ δὲ αὐτῆς ὁ Κύριος εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθε μύσσα κλεισμένη, ποῖος ποτὲ ἅπασαν τῶν φιλαληθεῖς ἡμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ, πῶς νὰ μὴν ὑπερέχει ἀπαξῆπλῶς ἅπαντα τῶν Θεῶν τὰ ποιήματα, τῶσον, ὅσον ὁ ἥλιος τῆς Οὐρανῆς τὰ ἄστρα; Μὲ ὅλα τὰ πλέον καὶ ὀλοφάνερα καὶ τιμιώτερα τῶν Θεῶν ποιήματα τὴν ἐπαρωμοίασαν ἕχα Πνύματος Ἁγίου ἅπαντες οἱ Προφῆται. μὲ ὅλον τῶτο κανεῖν δεῦν εἶναι ἄξιον ἐμφορῶν εἰς αὐτὴν, συγκεινόμενον μὲ αὐτὴν. πᾶν δὲ τίμιον, ἐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. τὸ λέγει ὁ Σολομών. τὸ πλέον λαμψρότερον ἀπ’ ἐκεῖνα τῶν Θεῶν, ὅπερ βλέπομεν ποιήματα, εἶναι ὁ ἥλιος. μὲ ὅλον τῶτο καὶ αὐτὸς, συγκεινόμενος μὲ αὐτὴν, ἐκ ἄξιος αὐτῆς ἐστὶ. δεῦν ἀπειδείχθη ὀλίγον πῶρα ὀλοφάνερον ἢ Παρθένος, πῶς ὑπερέχει ὅλα τῶν Θεῶν τὰ ποιήματα; ἀμὴ ὁ ἥλιος, δεῦν εἶναι ποίημα τῶν Θεῶν; λοιπὸν τιμιώτερα καὶ λαμψρότερα ἢ Παρθένος, ὅπερ καὶ τὸν ἥλιον. ἐὰν ἀσυγκρίτως τῆς Χερουβίμ τιμιώτερα, καὶ τῆς Σεραφίμ ἐνδοξότερα δέσπονα ἢ Παρθένος, πόσον μάλλον τοῦ ἡλίου; νὰ, τὴν ἐπαρωμοίασαν μὲ τὸν ἥλιον, μὰ ἕχατί; ἕχατί δεῦν ἐβλεπων ἄλλο πλέον λαμψρότερον ποίημα τῶν Θεῶν, ἅπασαν τὸν ἥλιον. οἱ

Κεφ.
5.

Ψαλ.
ριζ.

Ἀπόστολοι, ὁ Πέτρος, ὁ Γάβριος, καὶ ὁ Γεωργίου, μὴ βλέποντες ἄλλο
 ποίημα τῆ Θεῆ πλέον λαμπρότερον ὑπὸ τὸν ἥλιον, λέγου πῶς ἔλαμψεν
 ὁ Χρῆστος εἰς τὸ Θαβάρ ὡσαύτῃ ἥλιος, καὶ μετ' ὅλον ὅπερ βέβαια καὶ ὑπὲρ
 τὸν ἥλιον ἔλαμψε, ἔχει τὸ καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφέρουν ἐκείνῳ τῷ
 λάμψει τὰ προσώπια, ἐπίσταν χαμαί. λοιπὸν καὶ ἡ Παρθένος, ἀγκα-
 λά καὶ νὰ παρομοιάζεται ὑπὸ τὸν Γεωργίου, καὶ ἄλλως ὡσαύτῃ ἥλιος, μετ' ὅ-
 ναν μὲν ἐβλέπων ἄλλο ποίημα λαμπρότερον, μετ' ὅλον τὸτο χωρὶς ἀμφι-
 βολίας, πλέον λαμπρότερα καὶ ἀσυγκρίτως λαμπρότερα δέξασκεται καὶ εἶ-
 ναι, ὡσαύτῃ καὶ τὸν ἥλιον. αὕτη ᾗ ὅτιν ἀρεπεπέρα ἡλίας, καὶ ὑπὲρ πᾶ-
 σα ἄστρον θέσιν. τὸ λέγει ὁ Σολομών εἰς τῷ Σοφίαντες. " ὁ πό-
 σον ἡ Παρθένος ὑπέχει ἰσὺ λοιπῶν τῆ Θεῆ ποιημάτων. ὡ δάφναις, ὅ-
 χι τῆ Ἐλπιῶνος, ἀλλὰ τῆ Οὐρανῶ, ὅπερ τῷ κορυφίῳ της σεφανώνσιν.
 ὡ λάμψαις, ὅχι τῆ αἰδῆτῆ ἡλίας, ἀλλὰ τῆ νοτιῆ, μετ' ὅποιος ὅλη
 λάμπει καὶ ἀκτινοβολεῖ. ὡ θαῦμα θαυμάτων. Οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν
 ἥλιον, λέγει ὁ Σολομών. κανεῖα πρᾶγμα, λέγει, ποτὲ δὲν γίνεται και-
 νέριον, ὡσαύτῃ ὅπερ, αὐ γίνεται ἀνθρώπος, βῆς, δένδρον, καὶ ἄλλα πάμ-
 πολλα, δὲν λέγονται καινέριον, διότι παλαιόθεν καὶ δεδοχίω γίνονται
 δευτέρως. ἔσω Σολομών. μὰ τὸτο, ὅπερ εἰς τῷ Παρθένον Μαρίαν
 θεωρεῖς, δὲν εἶναι καινέριον; εἶδες ἐσὺ ποτὲ ἄλλο κανεῖα τέτοιον ὑπὸ
 τὸν ἥλιον; εἶδες ἐσὺ ποτὲ ἄλλῳ κόρῳ, ὑπὸ τὸν Θεὸν προωρισμένην,
 νὰ λάβῃ τὸν Υἱόν της εἰς τῷ ἡγιασμένης της γαστέρα; εἶδες ἐσὺ ποτὲ
 ἄλλῳ Παρθένον, νὰ γεννήσῃ Υἱόν, καὶ νὰ μείνῃ ἐν τόκῳ, καὶ μετ' ὅ-
 κον, καθὼς καὶ πρὸ τῆς πάλιν Παρθένος; δὲν σὲ φαίνεται Σολομών
 ἐσὺ κανεῖα τὸτο καινέριον ὑπὸ τὸν ἥλιον; ὡς τόσον, καλά καὶ σοφάτατε λέ-
 γει ὁ Σολομών. μηδὲ τὸτο τῆς Παρθένος τὸ μυστήριον, δὲν εἶναι καινέ-
 ριον, ἔξω ἐὰν θέλῃς νὰ τὸ ἀναφέρῃς εἰς τὸν ἀναρχὸν τῆ Θεῆ προωρισ-
 μόν, ὅπερ ἔχει τῷ Παρθένον ἀναρχῶς καὶ προαιωνίως ἔκαμψεν ὁ Θεός.
 μὰ μετ' ὅλον τὸτο, ἔχει ὅσα φαίνονται ὑπὸ τὸν ἥλιον εἶναι ὁ λόγος μας ἐ-
 μαῖς. αὐ τὸ εἰπῆς καινέριον, εἶναι χρεία νὰ εἰπῆς, πῶς ἔγινε καὶ ἄλλο
 παλαιόν, ὅμοιον καὶ πάντα ἕξοπον μετ' αὐτό, ὡσαύτῃ ὅπερ τὸ καινέριον,
 εἰς παλαιὸν ἀναφερόμενον, λέγεται καινέριον. παλαιὸν ὅμοιον μετ' αὐτό
 δὲν εἶναι. λοιπὸν μηδὲ τὸτο καινέριον δὲν εἶναι. μήτε παλαιὸν δὲν λέ-
 γεται, ὡσαύτῃ ὅπερ ὑστερον ἀπ' αὐτό, ἄλλο ὡσαύτῃ αὐτό μήτ' ἔγινε, μήτε
 ποτὲ μέλλει νὰ γένη. ὡς μήτε παλαιὸν λέγεται τὸ μυστήριον τὸτο τῆς
 Παρθένος, μήτε καινέριον. κατ' ἄλλον ἕξοπον μετ' ὅλον τὸτο βέβαια καὶ
 λέγεται καὶ εἶναι ἀληθινὰ καινόν, ὡσαύτῃ δευτέρως διπλασθῆ ἰσὺ ὡσαύτῃ
 καὶ θαῦμα ἰσὺ θαυμάτων, ἔχει τὸτο καὶ ἡ γεννήσις της ἀδύς μετ' ὅ-
 καμψεν. καὶ εἰπέ μου. ἔχει τὰχα ἡ Παρθένος δὲν ἐγεννήθη ὑπὸ μη-
 τέρα πολυτέκνον; ἔχει τὰχα λέγω νὰ γεννηθῆ ὑπὸ μητέρα σεῖραν; δὲν

Κεφ. ζ΄.

ἦτον τὸ τοῦ θάυμα ; μικρὸν βέβαια ὡς πρὸς ἐκεῖνα , ὅπῃ ἕως τώρα πρὸς ἐκείνῳ ἐλέγαμεθα . μὰ ὡς πόσον , θάυμα ἦτον χωρὶς ἄλλο , μὲ τὸ ὁποῖον ὁ θὺς εἰς τὴν γέννησίν της ἐσωφόφθη , λαμβάνουσα τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τὸ μικρὸν , καὶ ἀνεβαίνοσα εἰς τὰ μεγαλύτερα , ἕως ὅπῃ τέλος πάντων κατ' ὀλίγον ὀλίγον , καὶ εἰς ὅσα ὁ λόγος μας ἀπέδειξεν ὑψηλὰ καὶ ἀδεδόξα δὲ τὴν ἀκραν ἀρετῆς ἀνέβηκεν . ὡσεὶ δὲ νὰ προσδοποιοιθῇ ὁ θὺς μὲ θάυμα , σημεῖον τῆς ὀπλοῖπῶν εἰς αὐτῷ ἀδεδόξαν , ἐξηγήθη ὑπὸ μητέρα σείραν . Ἄννα θέλει νὰ εἰπῇ χάρις . καὶ Μαρία , θέλει νὰ εἰπῇ ἐλπίς . καὶ λοιπὸν δὲ θάυμα θεῶν ἢ χάρις ἢ ἐραῖος συνεργῶσα εἰς τὴν Ἄνναν εἰς τὴν χάριν , ἐξηγήθη ἀπ' αὐτῷ ἢ ἐλπίς μὲ θεῶν πάντων ἡμῶν . ὦ ἐλπίς , ὅπῃ ὑπὸ τὴν χάριν ἐξηγήθη . ὦ ἐλπίδα , ὅπῃ πρὸς ἡμᾶς ἐξηγήσῃ ἢ χάρις .

ΗΨΟΙΚΟΝ.

Τίς ὑπὸ τὸ ἄθος τῆς Χεισιανῶν θέλει φανῆ πόσον ἀδολαβῆς , ὡσεὶ ὅπῃ νὰ μὴ προσφύγη δὲ παντὸς εἰς τὴν ἐλπίδα αὐτῷ . δεῦ τὴν ἡκαστος ὄρος θεῶν καὶ ὑψηλότατον , καὶ Πύργον ἐραῖον , καὶ Πύλιν τῆς Οὐρανῆς , καὶ Νύμφην τῆς Ἀνάρχῃ Θεῶν καὶ Πατρὸς , καὶ προωρισμένῳ Μητέρα τῆς Τίεως , καὶ τῆς ποιημάτων πάντων ὑπερτερῶν καὶ λαμπροτέρων ; καὶ λοιπὸν ὅταν μὲ φυχῶν ὅλων καὶ γνάμῳ δὺλαβητικῶν προσφύγῃς εἰς αὐτῷ , πόσῳ τίχα τὴν βοήθειαν λαμβάνεις παρ' αὐτῆς ; πόσαις τῆς ἀσπλαγχνίας βρύσαις , μάλιστα καὶ ποταμοὶ ἔρχοσιν ὑπὸ τὸ ὄρος τῆτο , ὑπὸ τὴν Παρθείον εἰς τῆς λόγους , εἰὰ ἀλαβῶς προσρέχῃς εἰς αὐτῷ ; ἢ ἐγὼ εἶμι τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν , ἔλεγον ὁ Χεῖς , ἢ εὖς εἰς τὴν Σαμαρείτιδα . καὶ πάλιν . ὁ πισδύων εἰς ἐμὲ , ποταμοὶ μοὶ ῥόσσοσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῆς ὕδατος ζῶντος . “ εἰὰ ὁ ποταμὸς τῆτος , καὶ μέγας μάλιστα τῆς Οὐρανῆς ὠκεανὸς , ὁ Τίος τῆς Θεῶν , ἔβηξε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τῆτο , (διότι ὄρος Σιών τῆτο , ὁ κατακλύσῃ ἐν αὐτῷ .) πῶς δεῦ εἶναι φανερόν , ὅτι παντοῖα καὶ ἀσπανάως ἔρχοσιν ὑπὸ τὸ ὄρος ὑπὸ τὴν Παρθείον βρύσαις καὶ ποταμοὶ τῆς ἀσπλαγχνίας . εἰὰ ἀπ' ἐκείνας ὅπῃ καθαρῶς τὸν πισδύσει , ἔρχοσιν ποταμοὶ καὶ τὴν ὑπόχρῃσίν της , πόσον μᾶλλον παρ' αὐτῆς , ὅπῃ καὶ ἐκατόκῃσιν εἰς αὐτῷ ; θωρεῖς , ἐνοεῖς , καταλαμβάνεις ποταμοὶς βρύσαις , ποταμοὶς κρηναῖς , μάλιστα καὶ ποταμοὶς ἀσπλαγχνικαῖς καὶ ἰαματικαῖς λαμβάνεις παρ' αὐτῆς , ὅταν δὺλαβητικῶς προσρέχῃς εἰς αὐτῷ ; ἐτζι τὴν ἐπροεικόνισεν ὁ Θεὸς καὶ μὲ τὴν ὀπτασίαν ἐκείνῳ , ὅπῃ εἰς τὸν Προφήτῳ ἔδειξεν Γεζεκιήλ : διότι ὅταν τὴν ἀνατολικῶν πύλιν τῆς ἔδειξε , πῆτε εἶδε νὰ ἀγαίνῃ καὶ νὰ ἔβῃ ὑπὸ τὴν πύλιν ἐκείνῳ καὶ

Ψαλ.
ο γ'.

νερόν πολύ, τὸ ὁποῖον ἔγινε τέλος πάντων καὶ μέγας ποταμὸς. „ καὶ
 „ ἐξήγαγέ με πρὸς τὴν πύλιν τῆς αὐλῆς τῆς βλεπούσης κατὰ ἀ-
 „ νατολὰς, καὶ ἰδοὺ ὕδωρ κατεφέρετο, ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ τὸ ὕ-
 „ δωρ ὡς ροῖζος χειμάρρους. “ ἡ πύλη ἐκείνη ἀπεδείχθη ὀλίγον πώ-
 ραι πρότερον, πῶς ἐπροεικόνιζε τὴν Παρθένον. λοιπὸν καὶ τὸ ὕδωρ ὁ
 ποταμὸς ἐκείνος, τὰς κρηνὰς καὶ ποταμὸς τῆς δάσπλαγχνίας, ὅπῃ ἀπὸ
 τῆς Παρθένου ἔμειλλαν ἀεινάως γὰρ ἔχουσιν ἐπροεικόνιζε καὶ ἐσημά-
 δδαι. ναὶ, ὕδωρ ἀφέσεως τὸ εἶπεν ὁ Γεζεκίηλ, ὕδωρ συγχωρητικόν,
 καὶ ἐνοεῖται βέβαια καὶ πρῶτον λόγον ὁ ποταμὸς ὁ μέγας, ὁ Τίος
 τῷ Θεῷ ὁ Γιοῦς Χειρός. μὰ ὡς πόσον, πόθεν ἔβηξεν ὁ ποταμὸς
 αὐτός; δεὺ ἔβηξεν ἀπὸ τῆς πύλης ταύτης, ἀπὸ τῆς Παρθένου;
 καὶ λοιπὸν ἔμεινον ἡ χάρις. ἔμειναν εἰς αὐτὴν τὰ ῥόματα, καὶ ἔξαπ-
 ται ἔβηξεν καὶ ῥοματίζων ἀπ’ αὐτῆς ἢ βρύσαις καὶ κρηνῶν τῆς δάσπλα-
 χνίας καὶ ἐλεημοσιῶν εἰς ἐκείνας, ὅπῃ μετ’ ἀλαβείας προσρέχων εἰς
 αὐτῶν. εἰς αὐτῶν λοιπὸν καὶ Θεὸν Χειριανὲ προσρέχε μετ’ ἀλαβητι-
 κῶν καρδίαν καὶ ψυχῶν, καὶ γὰρ ἀπολαμβάνης ἀπὸ ταῖς βρύσαις καὶ
 κρηνῶν τῆς δάσπλαγχνίας τῆς. εἰς αὐτῶν πρόσφωγε, καὶ γὰρ εἶσαι φυ-
 λαγμῆος, καὶ ἐλδύθερος ἀπὸ τῶν αἰθιπῶν, καὶ νοητῶν ἐχθρῶν. αὐτῆ
 εἶναι Ὀρος δασυ καὶ κατὰσκιον, ὅπῃ παρὰδύς ὅπῃ προσδράμης εἰς
 αὐτῶν, σὲ δεχεται εἰς τὴν ἰσκιον τῆς. πύργος ἰσχυρός, ὅπῃ σὲ φυλάτ-
 τει ἔξαπαντὸς ἀκέραιον. Πύλη τοῦ Οὐρανῶ, ὅπῃ σὲ βάνει μέσα εἰς
 τὸν Οὐρανόν. Νύμφη τῷ Πατρὶ, καὶ Μήτηρ τῷ Τίῳ, ὅπῃ ἡμπορεῖ
 γὰρ σὲ ἀδασήση ἔμπαρθεν τῷ αὐτῷ. εἰς ταύτῃ ἀπαντῶν, εἰς ταύτῃ.
 εἰς ταύτῃ λέγω μετ’ ἐν καὶ γλῶσσαν καὶ καρδίαν ὀλομας ἄς προσρέ-
 χωμῶ. εἰς αὐτῆς καὶ Θεὸν τὸ σκέπος ἄς προσφύλωμῶ. εἰς τῆ δὲ
 ναμίν τῆς ἄς θαρρῶμῶ. εἰς τὰ ζωόρρητα καὶ δάσπλαχνηκά τῆς ὕδα-
 τα θαρράλαιοι ἄς ἐλπίζωμῶ, καὶ δεὺ θέλωμῶ ἀποτύχη χωεὶς ἄλλο
 τῷ σκοπῷ.

Ἄλλ’ ὡ Νύμφη τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἡ προεικλελεγμῆν, καὶ Μήτηρ
 τοῦ Μονογενῆς αὐτοῦ Τίῳ ἀνάρχως προεισομῆν. κείνον ἀειθαλῆς του
 Κόσμου ὅλα δωδέσατον, καὶ ῥάβδος ἔξανθίσασα αὐτός ψυχοφείσα-
 τον. Ὀρος Ἄγιον τῷ Θεῷ καὶ δασυ καὶ κατὰσκιον, καὶ φυλακτῆριον τῆς
 δάσβαῶν Χειριανῶν ἀρράγες καὶ οὐραῖον. πύργε νικητῆ τῆς σῶν ἐχ-
 θρῶν ἰσχυρὴ καὶ ἀδαμαῶντινε, καὶ σκάλα τῆς σῶν φίλων πρὸς τὰ αὐτῶ
 ἐραῖα. Ἡλῖε καὶ Σελῶν καὶ τῆς λοιπῶν φασήρων ἀπεριπετέρα, καὶ Χε-
 ραβὶμ καὶ Σεραφὶμ καὶ τῆς λοιπῶν κτισμάτων ἀσυγκρίτως λαμπροτέρα.
 Πύλη τοῦ Οὐρανῶ ἀσραπολαμπεροσολισμῆν, καὶ μετ’ βρύσαις καὶ κρηνῶν
 τῆς δάσπλαγχνίας θεοκεκοσμημῆν. Δέσποινα καὶ Κυρία ἡ ἐλπὶς ἡμῶν
 Θεοτόκε Μαρία, καὶ γυνὴ τῆς χάριτος, καὶ χάριτος καταφυγὴ Ἄγια.

Παρθένον ἢ Μιτῆρα τῆ φωτὸς ἡμεῖς σὲ ὁμολογῶμεν, καὶ ὡς παραιο-
 μόνῳ Νύμφῳ τῆ Πατρὸς ἀλαβῶς σὲ προσκυνῶμεν. ὅθεν ἢ μετὰ θάρ-
 ρος σὲ θεόμεθα καὶ σὲ ᾠδευομένῳ, δέχου μας μὴ χαρᾶς προσερχο-
 μένης εἰς τὸν Οὐραίνον σε ἴσκιον. λάμπωνέ μας ἁπαντὰ μετὰ τὰς λάμ-
 φεις τοῦ γλυκυτάτου σου ἀκτίων. πότιζέ μας ἁπαντὸς μετὰ τὰς δ-
 σπλαγχνικαῖς καὶ ζωόρρηταῖς σε βρύσαις. εἰς σε γὰρ τὸ γέννημα τῆς
 χάριτος, εἰς τὴν Οὐραίνον ἐλπίδα, ἔχουμ ἅπαντες μὴ Θεὸν ἁπασῶν
 μας τὴν ἐλπίδα. καὶ τέλος πάντων ὡς Πύλη τοῦ Οὐρανοῦ ἀνοίξον. ἡμῖν
 μὴ τὴν δὲ τὴν ζωὴν, καὶ δέξου μας εἰς τὴν δόξαν ἢ Βασιλείαν τῆς Τιᾶς
 σε. ὧ ἢ δόξα ἢ τὸ κράτος σου τῆ Πατρὶ καὶ τῆ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν

ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ.

Ἀπνευχθήσονται τῆς Βασιλεῖ Παρθένου ὀπίσω αὐτῆς . αἱ πλησίον αὐτῆς ἄπνευχθήσονται σοι , ἀπνευχθήσονται ἐν ἀφροσύνῃ , καὶ ἀγαλλιάσει ἀχθήσονται εἰς Ναὸν Βασιλείας .

Ψαλ.
μ δ'.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν .

Ἰμπανα καὶ ψαλμῶν , κινύραις καὶ κιθάραις , κύμβαλα καὶ ναύλαις , καὶ ἄλλα μουσικὰ ὄργανα μελωδικὰ , με σύμφωνον καὶ γλυκυτάτῳ συμφωνίᾳ φαίνονται τὰ μελωδοφανεῖσι , καὶ μεγαλωπιάτῳ εἰς τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν χαρὰ καὶ ἀφροσύνην τὰ προξενῶσι . τότε ; εἰς τὸν καιρὸν τῆς Σολομώντος . εἰς ποῖον καιρὸν τῆς Σολομώντος ; εἰς καιρὸν , ὅπῃ τὸ τέλος ὅλης τῆς οἰκοδομῆς ὁ θεοφίλιμος ἐκεῖνος ἔλαβε Σολομώντειος Ναός . ὁ γὰρ ; ὅτι ποῖαν ἀφορμὴν ; διότι ἀφόντις ὄλλω τῷ πλείωσιν ἔλαβεν ὁ Ναός , ἢ Κιβωτὸς τῆς Θεῶν με θεῖαμβον μεγάλον φέρεται εἰς τὸν Ναὸν . Βασιλίδης καὶ Βασιλίδες , Γερεῖς καὶ Δάιται , Παρθεῖοι καὶ Νεαῖσκοι ; Παλλακαῖς καὶ Νεαῖδες , καὶ ἅπας ἀπλῶς ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς με σκίρτημα καὶ ὀλαβητικὸν χορὸν , σύμφωνον με τῷ γλυκυτάτῳ ἐκείνῳ τῆς μουσικῶν ὀργανῶν μελωδίᾳ , τῷ Κιβωτὸν τῆς Θεῶν σωφροδόντες , καὶ ταύτῳ με ποιούτῳ θαυμασίῳ ὀδύταξιν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ναός , εἰς τὰ Ἄγια τῆς Ἁγίων εἰσάγοντες , τῷ θέτῳ ἀλαβῶς ὑπὸ τῆς πτέρυγας τῆς δύο Χερσβικῶν πτερύγων . ὁ ὀδύταξις Βασιλική . ὁ θεῖαμβος εἰς τῷ Κιβωτὸν τῆς Θεῶν . καὶ τί προσέτι γίνεται ἀφόντις ἢ Κιβωτὸς εἰς τὰ Ἄγια τῆς Ἁγίων εἰσῆλθον ; ἢ δόξα τῆς Θεῶν τότε παρὰδύς αἰσῶν μία νεφέλη φαινομένη , ἐσκέπασεν , ἐπλήρωσεν , ἐγένισεν ὅλον ἐκεῖνον τὸν σολομώντειον Ναὸν . „ καὶ ἡ νεφέλη ἐπλησεν τὸν οἶκον , καὶ ἐκ ἡδύατο „ οἱ Γερεῖς ἐνὶ χειρὶ λεπτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης , ὅτι ἐπλησεν ἢ „ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον . “ Μὰ τί ἦτον , εἰπέ με ἢ Κιβωτὸς ἐκεῖνη ; δὲν ἦτον σκιά καὶ τύπος καὶ προεικόνισμα , ὅπῃ ἐπροεικόνιζε καὶ ἐσημαδύε μίαν τελειοπιάτῳ ἀλήθειαν ; καὶ λοιπὸν εἰπὴ ἢ σκιά ὁ τύπος τὸ προεικό-

γ' Βα-
σιλ.
Κεφ. ἴ.

νισμα, πόσον, πόσον τάχα ἢ ἀλήθεια; εὐὼ λέγω ἢ Κιβωτὸς ἐκείνη
 πόσω εἰς ἐκείνον τὸν Ναὸν ἐπροξενήσῃ δόξαν, πόσω τάχα χωρεῖς κα-
 μίαν σύγκρισιν θεωριωτέραν, ἀνωτέραν, μάλισα καὶ ἀκαταληπτοτέραν θέ-
 λει προξενήσῃ δόξαν, δεῦν λέγω εἰς ἐκείνον καὶ μόνον τὸν Ναὸν, ἀλ-
 λά καὶ εἰς τὸν Κόσμον ὅλον ἀπλῶς, ὅχι μόνον τὸν ὄρατον, ἀλλὰ καὶ
 τὸν ἀόρατον, ἢ ἔμφυχος καὶ προεικονισμῆν Κιβωτὸς, τὸ Γωακείμ καὶ
 τῆς Ἀννης ὁ καρπὸς, ἢ προειληλεγεμῆν ὑπὸ τὸν Θεὸν ἐκ πασῶν τῶν
 ἁγίων, ἢ Δέσποινα δηλαδὴ καὶ Παρθένος Μαρία, τὴν ὁποίαν ἐπροεικό-
 νισε καὶ ἐσημάδυσεν ἢ ξύλινη ἐκείνη Κιβωτὸς; καὶ δεῦν θεωρεῖτε τὴν ἀλη-
 θεϊκὴν ταύτην καὶ ἔμφυχον καὶ προεικονισμῆν Κιβωτὸν μὲ πόσον θείαμ-
 βον, καὶ Βασιλικωτάτην ὅπως παράταξιν εἰς τὰ Ἅγια σήμερον τῶν Ἀ-
 γίων εἰσέρχεται; πόσαις Παρθέναις, πόσαις Βασιλίδαῖς, πόσαις Παλ-
 λακαῖς καὶ Νεαίδαις, πόσον πλῆθος ἀπειρον ἀκολουθεῖν κατόπιτις, ἕνα
 πᾶσαθεν μάλισα μὲ τὸ μέσον τῆς ἔμφοδος τὴν μεγάλην Βασιλέως καὶ
 Θεῶν τῶν ὅλων, καὶ εἰς εἰσελθεῖν δι' αὐτῆς εἰς τὸν ἔρανιον καὶ ἀτελόπτην
 τὴν Οὐρανίαν Βασιλέως Ναὸν; „ ἀπνευχθήσονται τὰ Βασιλεῖ Παρθένοι
 „ ὀπίσω αὐτῆς ἐν ἀφροσύνῃ, καὶ ἀγαλλιάσει ἀχθήσονται εἰς Ναὸν Βα-
 „ σιλέως. “ ὦ πόσω χαρὰ καὶ ἀφροσύνη καὶ γῆ καὶ ἔρανος εἰς τὴν
 Εἴσοδον τῆς Παρθένου λαμβάνουσιν. ὦ δόξαν ἄρρητον, ὅπερ καὶ εἰς τὴν
 γῆν καὶ εἰς τὸν ἔρανόν ἢ Εἴσοδος εἰς τὸν Ναὸν τῆς Παρθένου προξενεῖ.
 μεγάλη, ἔλεθρ ὁ Προφήτης Ἀγγαῖος περὶ ταύτης προφητεύωντας. με-
 γάλῃ ἢ δόξα τῶ οἴκῃ τῆς ἢ ἐκάτῃ ὑπὲρ τὴν πράττω. „ ὦ προεικο-
 „ νισμῆν ἀλήθεια. ὦ Κιβωτὸς ἔμφυχος καὶ ἀγιατάτη. “ τίς γὰρ εἶπῃ
 τὴν λαμπρότητα τῆς τοιαύτης Κιβωτῆ; τίς ἢ ἀπαειδμήσῃ τὰς ἀρετὰς
 τῆς Παρθένου; τίς γὰρ ἠδύσησῃ κατ' Ἀξίαν τὴν ἀγάπην, ὅπερ εἰς
 τὴν Παρθένον ταύτην ὁ Οὐρανίος Θεὸς ἕνα τὴν καθαρότητάς ἔχει;
 ὡς πόσον περὶ ταύτης ἡμεῖς ὀμιλεῖντες, καὶ ἀποδείχνοντες τὴν ἀ., καὶ κατ'
 ἀρχαῖς εἶνα θαυμασιώτατον Βιβλίον μὲ Γράμματε Οὐρανία γραμμῶν.
 β'. ὄργανοι πάντων τῶν ποιημάτων. γ'. σωφοφροσύνην μὲ θείαμ-
 βον μεγάλῃν τειῶν μεγάλων ταγματῶν. καὶ δ'. εἶνα Κῆπον Θεοφύτου-
 τον, θέλεις καταλάβῃ ὑπὸ ταῦτα ὅλα τὴν ἀγάπην, ὅπερ πρὸς αὐ-
 τὴν ἔχει ὁ Θεὸς ἕνα τὴν καθαρότητάς. Καὶ λοιπὸν ἰδὲ ὅπερ ὑπὸ τὸ
 ἀ., ἀρχόμεθα.

Κεφ. β'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Α'.

Ὁ Μιλῶντας περὶ τῶν Νυμφῶν καὶ τῆς Νύμφης εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀ-
 σμάτων ὁ Σοφὸς καὶ Προφήτης Σολομὼν, καὶ ἀπαειδμῶντας ἐκεί-
 νη τινὰ τὰγματα μὲ τὴν ἰδίαν τὴν καθ' ἑαυτῆς τὰγματος ὀνομασίαν,

ὀνομάζει τὸ πρῶτον πάγμα Βασιλίδας, τὸ δεύτερον Παλλακὰς, καὶ τὸ
 τρίτον Νεαίδας. ἢ Βασιλίσσαις εἶναι λέγει ἐξήκοντα, ἢ Παλλακαῖς ὀγ-
 δοήκοντα, ἢ ἢ Νεαίδες πόσαις, ὅτῃ μίτε ἀειθμὸν δὲν ἔχουσιν. „ ἐξή-
 „ κοντα εἰσὶ Βασιλίσσαι, καὶ ὀγδοήκοντα Παλλακαί, καὶ Νεαίδες, ὧν ἐκ
 „ ἔστιν ἀειθμός. “ καὶ λοιπὸν μήπως ἀρά γε καὶ φελαμβαίνεται καὶ ἡ
 Παρθένος Μαρία εἰς κανεῖα πάγμα τῶν τριῶν τέτων ταγματῶν; μήπως
 καὶ συναειθμεῖται μετὰ τὸ πρῶτον πάγμα, ὅτῃ καὶ Βασιλίδας εἴπαμην; ὅ-
 χι δὲν φελαμβαίνεται. δὲν συναειθμεῖται, δὲν λέγω μετὰ τὰς Παλλα-
 καῖς, ἢ Νεαίδας, ἀλλὰ μίτε καὶ μετὰ τὰς Βασιλίδας. ξεχωριστὴ κατ' ἐ-
 ξεχωρὶν ἐξαιρέτην δέσποκεται καὶ εἶναι ἡ Παρθένος. ἀνωτέρα χωρὶς κα-
 μίαν σύγκρισιν καὶ τῶν τριῶν τέτων ταγματῶν. ναί, λέγεται Βασιλίσα
 καὶ ἡ Παρθένος Μαρία, Βασιλίσα καὶ ὅμως ξεχωριστὴ. Βασιλίσα τῆς
 Βασιλέων καὶ Βασιλίδων. μάλισα, ὅχι μόνον τὸνομα τῆς Βασιλίσης ἐ-
 ρανόθεν λαμβάνει, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ τῆς τιμιῶν παραγμάτων ὀνόματα
 πρὸς αὐτὴν ἄπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου καὶ δίδονται, καὶ λέγονται. δὲν
 λέγεται Κῆπος κεκλεισμένος; δὲν λέγεται Πύλη κεκλεισμένη; δὲν λέ-
 γεται Πηγὴ ἐσφραγισμένη; δὲν λέγεται Ὄρθρος, ἢ γεν Αὐγερινός; δὲν
 λέγεται Ἡΐλιος; καὶ τίς ἢμπορεῖ ἢ ἀπαειθμήσει τὰς θαυμασὰς ὀνομα-
 σίας ὅλας, μετὰ τὰς ὁποίας ἄπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου ἡ Παρθένος ἐκ
 προφητικῶν φωνῶν προφητεῖα ὀνομάζεται; δὲν ὀνομάζεται σιμὰ εἰς
 ὅλα ταῦτα καὶ Βιβλίον ἐσφραγισμένον; τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιὸν μετὰ τὴν
 προφητικῶν τῶν Ἡσαΐαις γλώσσαν θέλει μᾶς φησὶ ὁδηγὸς εἰς ταῦτά τινι
 ἀλήθειαν. Βιβλίον εἶδε μίαν φοράν κατ' ὀπτασίαν ὁ Ἡσαΐας τέτος ὁ
 Προφήτης. Βιβλίον, μὰ Βιβλίον θαυμασιώτατον. Βιβλίον ἄπὸ τοῦ Πνεῦ-
 ματος τοῦ Ἁγίου ὅλον ἐσφραγισμένον. καὶ τίς εἰς τὸν Ἡσαΐαν ἀρά γε τὸ
 τέτοιον Βιβλίον εἶδεξεν; αὐτὸ πάλιν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιὸν. καὶ τί τὸ λέ-
 γει δείχνωντάς τετο; τὸ Βιβλίον τέτο τὸ ἐσφραγισμένον, τὸ λέγει, αὐ
 δοθῆναι εἰς ἀνθρώπον, ὅτῃ νὰ ἰξόρη γράμματα, καὶ νὰ τὸ δεβάση,
 θέλει ἄποκειθῆναι, ὅτι δὲν ἢμπορεῖ νὰ τὸ δεβάσῃ, κατὰ δέσποκεται καὶ
 εἶναι ὅλον ἐσφραγισμένον. καὶ αὐτὸ δοθῆναι εἰς ἀνθρώπον ἀγράμματον, θέ-
 λει ἄποκειθῆναι καὶ αὐτὸς, ὅτι δὲν ἢμπορεῖ νὰ τὸ δεβάσῃ, κατὰ εἶναι ἀ-
 γράμματος, καὶ δὲν ἰξόρη γράμματα. „ εἰὰ δῶσι τὸ Βιβλίον τέτο τὸ
 „ ἐσφραγισμένον ἀνθρώπῳ ὀπισαμῶν γράμματα, εἶρε, εἰ δυνάμαι ἀνα-
 „ γνῶναι. ἐσφράγισαι γάρ. καὶ δοθήσεται εἰς χεῖρας ἀνθρώπου μὴ ὀπι-
 „ σαμῶν γράμματα, καὶ εἶρε, ἐν ὀπισαμῶν γράμματα. ὁ Βιβλίον θαυ-
 μασιώτατον. τί πάχα τὸ αἰνίγμα; τί πάχα μετὰ τὸ Βιβλίον τέτο αἰνίγ-
 τῶ καὶ ἐφανέρωσεν ὁ Θεός; τὴν Δέσποιναν βέβαια καὶ Παρθένον Μα-
 ρίαν, καὶ ἔπειρον εἰδόν, εἰς αὐτὴν καὶ μόνῃν χωρὶς ἀμφιβολίας εἶναι ἀρ-
 μόδιος καὶ καταλληλοτάτη τῶ ἐσφραγισμένῳ Βιβλίῳ ἢ ὀνομασίᾳ. εἰς αὐ-

Κεφ. 5.

Κεφ.
κ. 5.

τῶν καὶ μόνῳ κυρίας ἐπέθεσαν τῆ Παναγίᾳ Πνύματος ἢ σφραγίδες .
 Ἰξόδραν γεάμματα ὁ Ἰσραὴλ , ἢ σωμαγωγὴ τῶ Ἰεδαίων , Ἰξόδραν τὸν
 γεαπτὸν νόμον τὸν Μωσαϊκόν , καὶ ὅμως δεῖ ἐδωθήθῃκεν νὰ ἀναγνώσων
 τὸ ἐσφραγισμὸν τῆτο Βιβλίον . δεῖ ἐδωθήθῃκεν δηλαδὴ νὰ καταλάβουσι
 τὸ μυστικόν , ὅπῃ ἀνάρχως καὶ προαιωνίως ἀπὸ τὸν Θεὸν δεῖ τῆς Παρ-
 θεύης ταύτης ἐπροωρίθῃ νὰ γῆ . δεῖ Ἰξόδραν τῶ ἔθνικῶν οἱ Φιλόσοφοι
 καὶ ῥήτορες γεάμματα , τὸν νόμον δηλονότι τὸν Μωσαϊκόν , ὅθεν ὡς ἰχ-
 θύς ἔμειναν ἄφωνοι καὶ αὐτοὶ , μὴ δυναθύντες νὰ ἀναγνώσων τὸ Βιβλίον ,
 νὰ καταλάβουσι δηλαδὴ τὸ προωρισμὸν δεῖ τῆς Παρθενῆς Μυστικόν .
 ἢ ῥήτορας πολυφθόγγους , ὡς ἰχθύας ἀφώνους ὁρῶμεν ὅπῃ σοὶ Θεοτόκε .
 καὶ λοιπὸν δεῖ εἶναι τέχα φανερόν , ὅτι μὲ τὸ Βιβλίον ἐπέεινε τὸ ἐσφρα-
 γισμὸν , ὅπῃ εἰς τὸν Ἡσαΐαν ἔδειξεν ὁ Θεός , αἰνίττετο καὶ ἐσημάδδουε
 τὸ ἔμφυχον τῆτο Βιβλίον , τῶ Παρθενῶν δηλονότι Μαρίαν ; ὡ Βιβλίον
 ἀκατανόητον . Εἶδον , λέγει καὶ ὁ Θεολόγος Γεωάννης εἰς τῶ ἱεραύτε Α'-
 ποκάλυψιν . „ εἶδον ὅπῃ τῶ δεξιᾷ τῆ καθημέρου ὅπῃ τῆ θρόνῳ Βιβλίον
 ἢ γεραμμῶν ἔσωθεν καὶ ὀπίθεν , κατεσφραγισμὸν σφραγίσιν ἐπτά . “
 καθὼς τὸ εἶδον ὁ Ἡσαΐας , τέποιας λογίης , μὲ τὰ αὐτὰ σημεῖα τὸ εἶδε
 καὶ ὁ Γεωάννης . γεαμμῶν ἔλον τὸ εἶδον ὁ Ἡσαΐας , γεαμμῶν καὶ ἔσω-
 θεν καὶ ὀπίθεν καὶ ὁ Γεωάννης . ἐσφραγισμὸν ὁ Ἡσαΐας , ἐσφραγισμὸν
 καὶ ὁ Γεωάννης . τὸ αὐτὸ λοιπὸν Βιβλίον εἶδον ὁ Γεωάννης , ὅπῃ καὶ ὁ Ἡ-
 σαΐας εἶδε . μὲ ἐπέεινε τῆ Ἡσαΐα αἰνίττετο καὶ ἐπροεικόνιζε τῶ Παρθέ-
 νον Μαρίαν ὁ Θεός , λοιπὸν καὶ μὲ τῆτο τῆ Γεωάννης , ὅπῃ εἶναι τὸ αὐ-
 τὸ , τῶ αὐτῶ Παρθενῶν αἰνίττετο καὶ ἐπροεικόνιζε Μαρίαν . Ναι , Βι-
 βλίον βέβαια Βιβλίον , Βιβλίον γεραμμῶν καὶ ἐσφραγισμὸν . Βι-
 βλίον , μὰ Βιβλίον ἔμφυχον ἀληθῶς ἢ Παρθενῶν . δεῖ ἐγεγράφθῃκεν εἰς
 αὐτῶ ὅλαις ἢ θεταῖς ἀρεταῖς ; δεῖ ἐγεγράφθῃκεν εἰς αὐτὴν ἀνάρχως καὶ προαιωνί-
 κίως ἀπὸ τὸν κάλαμον τῆ Παναγίᾳ Πνύματος , νὰ κληματίσῃ Νύμφη τῆ
 Παῖδος , καὶ Μήτηρ τῆ Μονογενῆς αὐτῆ Ἰῆ ; δεῖ ἐσφραγίδῃ μὲ τὰς ἐπτά
 τῆ Παναγίᾳ Πνύματος σφραγίδας ; καὶ τίς ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς προσκυνη-
 τῆς αὐτῆς ἢμπορεῖ νὰ τ' ἀρνηθῇ ; τὰς ἐπτά σφραγίδας ἐπιθυμῆς νὰ
 μάθῃς ; μὲτρα ταύτης , καὶ ἰδὲ ὅπῃ σὲ τὰς ἀπαλειμῶ εἰς τῆ Ἡσαΐα τὸ
 εἰδέκατον Κεφάλαιον . „ Πνεῦμα σοφίας , Πνεῦμα σωείσεως , Πνεῦμα
 ἢ βελίης , Πνεῦμα ἰχύος , Πνεῦμα γνώσεως , Πνεῦμα δόσεβείας , Πνεῦ-
 μα φόβῳ Θεῶ . αὐτὰ εἶναι ἢ ἐπτά σφραγίδες , ὅπῃ ὁ Γεωάννης εἰς τὸ
 Βιβλίον εἶδε , τὰ ἐπτά δηλαδὴ τῆ Παναγίᾳ Πνύματος χαρίσματα , μὲ
 τὰ ὅποια τὸ ἔμφυχον Βιβλίον , ἢ Παρθενῶν δηλονότι Μαρία καὶ ἔσω-
 θεν καὶ ἔξωθεν ἐσφραγισμῶν δεικνύεται , λελαμψομῶν δηλαδὴ ὄλη καὶ
 θεοκεκοσμημῶν . εἰὰ ἐκεῖνα ὅλα τὰ σημεῖα , ὅπῃ καὶ ὁ Ἡσαΐας , καὶ ὁ
 Γεωάννης εἶδον εἰς ἐκεῖνο τὸ Βιβλίον , δεικνύονται καὶ εἶναι κυρίας κα-

ταλλήλοτατα εἰς μόνῳ τῷ Παρθένου Μαρίας, συνάγεται ἢ ἀπολεθῆ
 ἀγαθαίως, ὅτι αὐτῷ ἢ μόνῳ αἰνίττετον, ἐπαρκεθῆκε καὶ ἐσημάδδεν
 ὁ Θεὸς μ' ἐκεῖνο τὸ Βιβλίον. Βιβλίον τὸ λοιπὸν θαυμασιώτατον ἢ
 Παρθένος, ἐσφραγισμὸν ἢ ἔμφυχον. ἔτσι τῷ μελωδοφωνεῖ βεβαιώνου-
 σά με τὸν λόγον ἢ ἡ Ὁρθόδοξος τῆ Χριστῆ Ἐκκλησία. Χριστῆ Βίβλου
 „ ἔμφυχον, ἐσφραγισμὸν σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος ἀγγή
 „ θεώματος, ἐπαφάνεισι, χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον. “ ὦ Βιβλίον ἐσφραγισ-
 μὸν, ἢ ἔμφυχον δοχεῖον τῆ Παναγίᾳ Πνεύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Β΄.

Εἴτω. ἄς εἶναι. μὰ τί τάχα νὰ φιλαμβαίνεν ἢ νὰ λέγην ἐκεῖ-
 να τὰ γραμματα, ὅπε εἰς τὸ Βιβλίον τῆτο, εἰς τῷ Παρθένου
 Μαρίας δέξονται γραμμά; ἢ ποίαν ἀρά γε νὰ ἔχουσι τῷ σύννοια;
 ἀκατανόητα ἐλέγαντο ὀλίγον πρότερον πῶς εἶναι δεῖ τὸ ἀκατάληπτον τῆ
 μυσθεῖς. ὅσοι μὲ ὄλον τῆτο εἰς τῷ Παρθένου δεῖ τῷ καθαρότητάτης
 λόγοι ἐπαινετικοὶ ἄπο τὸν Θεὸν δέξονται, δεῖ εἶναι ὅλοι βέβαια παν-
 τελῶς ἀκατάληπτοι. „ διώοιξε ἦδ ὁ Χριστὸς τὸν νῦν τῆ Διδασκάλων τῆ
 „ σωσιεῖαι τῆς γραφᾶς. “ ἀκκοσον τὸ λοιπὸν τί λέγει ὁ Θεὸς καὶ Πα-
 τῆρ, ἀγαθινώσκοντας μὲ τῷ γλώσσων τῆ Προφήτε Σολομῶντος τὸ θεο-
 χάρακτον τῆτο Βιβλίον, καὶ σοχάζε, μάλισα καὶ ἐνθυμῆ πολλα καλὰ
 τῷ θεοῖοδον ὄλων, „ ταύτῳ ἐζήησα Νύμφῳ ἀγαγέδαι ἐμαυτῆ, ἢ
 „ ἐρασιῆς ἐθρόμῳ τῆ κάλλεσ αὐτῆς. δὲθῆσαν δεξάζει, συμβίωσιν Θεῶ
 „ ἔχει, ἢ ὁ πάντων Δεαστόης ἠγάπησεν αὐτῷ. μύσης ἦδ ἔσι τῆς τῆ
 „ Θεῶ ὅπσημης, ἢ ὄρετῆς τῆ ἔργων αὐτῆ. “ ὦ χάρις εἰς τῷ Παρ-
 θένου ἔρασιος. ὦ θεῖος ἢ ἔρασιος ἔρας. ὦ ἀγάπη τῆ Θεῶ καὶ Πατῆρος
 εἰς τῷ Παρθένου. ταύτῳ ἐζήησα. ταύτῳ, ὅπε ἄπο τὸ σωφρονέσατον
 ἀνδρόζωνον, ἄπο τὸν Γωακείμ καὶ τῷ Ἄνναν ἐθρηνηθη, ταύτῳ, ὅπε
 σήμερον εἰς τὸν Ναὸν εἰσάγεται, ταύτῳ, κατόπιν τῆς ὁποίας ἀπολεθῆ-
 σιν, ὄχι μόνον Παρθένου ἢ Νεαίδεσ, ἀλλὰ ἢ Βασιλίδεσ, εἰς τὸν Ναὸν
 δι' αὐτῆς ἢ αὐταῖς εἰσερχόμεναισ, ταύτῳ τῷ Παρθένου, ὅπε τῆ ποι-
 μάτων με πάντων ὄθρησεῖραν θεωρῶ, ταύτῳ δεῖ τῷ ὑπερβάλλεσων αὐ-
 τῆς ὄθρησεῖαν ἐζήησα Νύμφῳ ἀγαγέδαι ἐμαυτῆ. πότε; πότε Οὐρανε
 Θεῶ τῷ ἐζήηξεσ; ἄπο ποῖον χρόνον καὶ καιρόν; ἀπο καταβολῆς Κόσ-
 με. πείν ὄθρα νὰ κάμω Οὐρανὸν ἢ γῆν ἢ θάλασσαν, πείν παρὰ κα
 κάμω Ἀγγέλεσ καὶ Ἀρχαγγέλεσ, πείν παρὰ νὰ κάμω τῆ ὅπλοίπων
 νοερῶν δυνάμεων τὰ πύγματα, πείν τῆτων πάντων, ἀνάρχως μάλισα καὶ
 ποραιοινίως πορνοθεῖζωνται αὐτῷ, πῶς ἔχει νὰ φανῆ ὡς Ὁρθρος, ὡς
 Ἀγγερινός, ὡς ἀσραπτικὸς μάλισα καὶ λαμπαρότατος δεῖ τῆσ ἀπείρεσ ἀ-

Σοφία
 Κεφ. η΄.

ρετάς της Η΄λιος, τὴν ἠγάπησα κατ' ὑπερβολὴν ὅτι τὴν ἐνάρετον αὐτῆς
καλλονὴν ἢ ἀραιότητα. „ διότι ὅλη καλὴ ἢ πλησίον μα, ἢ μᾶλλον ἐν
„ ἔστι ἐν αὐτῇ. ἢ ἀγαπῶντάς τινι ὅτι τὸ τοιαῦτον θεῖον κάλλος ἢ ὄψε-
„ νες, τὴν ἐξήψα, ἢ γινε τὴν ἐπρωταίσα καὶ ἀνάρχως ὅτι Νύμφην ἐ-
„ δικλῆμα, ἢ Μιτῆρα καὶ σάρκα τῶ Υἱῶμα. ταύτῃ ἐξήψα Νύμφη
„ φῶ ἀγαγέσθαι ἐμαυτῆ, ἢ ἐρασῆς ἐχρόμιω τῶ κάλλος αὐτῆς. “

Καὶ βέβαια, εἰὰ ἦτον ὑπὸ τὸν Θεὸν πρωταίσιμον, νὰ λάβῃ ὑπὸ
τοιαύτῃ ἀμωμον καὶ καθαρῶτάτῃ Παρθένου τὴν σάρκα τὴν ἀνθρώπι-
νον ὁ Υἱός τε, ὅτι νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον, πῶς ἦτον δυνατὸν νὰ μὴ
ἀναβλασθήσῃ ἕως εἰς τὸ ὑπερὸν ἢ φύσις ἢ ἀνθρώπινος εἶνα τέτοιον ἀραιό-
τατον βλασθὸν, μὲ τὸ ἀρρήτων πασῶν τῶ θεῶν ἀρετῆς κάλλος ὅλον ἀ-
σραπτικὸν, καθὼς ὁ ἐραῖος Θεὸς καὶ Πατὴρ τὸ θεῖον κάλλος αὐτῆς ἐ-
παινῶντας εἰς ὅλας τὸ καίει φανερόν; μὴ λογιάζῃς ποτὲ πῶς νὰ εἶναι
δυνατὸν, ὄψωντας τὴν σάρκα τῶ Χριστοῦ, (ἀγκαλιὰ, πόθεν ἢ σάρ-
κα τῶ Χριστοῦ; δὲν εἶναι ὑπὸ τὴν Παρθένου ταύτῃ;) μὴ λογιάζῃς
λέγω ποτὲ, πῶς νὰ εἶναι δυνατὸν μὴ Χριστὸν, νὰ εὔρης εἶνα πλάσμα
τῶ Θεῶ ἄλλο, τόσον ὄψωνεσται, ὡσὰν τὴν Παρθένου Μαρίαν. ποῖον,
εἰπέ με, λογιάζεις ὄψωνε; ποῖαν λογιάζεις ἀληθινὴν καὶ κυριατῆν
εἰς τὸν ἄνθρωπον ὄψωνε; τάχα τὸ νὰ παρῆται εὐρυθμα; τάχα τὸ
νὰ ὀμιλῇ σοφασμὰ; τάχα τὸ νὰ ἐνδιδέται, ἢ νὰ φάγῃ, ἢ νὰ πίνῃ
μὲ τῶ μετῆν ἢ ἐπαινετῆ; αὐτὰ ὅλα ἢ λέγονται ἢ εἶναι μία πο-
λιτικὴ ἢ κοσμικὴ ὄψωνε. ἢ καλὰ εἶναι καὶ αὐτὰ. μὰ ὡς τόσον, ἢ
κυριατῆ ἢ ἀληθινὴ ὄψωνε, δὲν εἶναι αὐτῆ. ἄλλη εἶναι. ἢ πῶς ὑπὸ
τὴν Γραφῶν ποτὲ, πῶς ὁ ἄνθρωπος ἔγινον ὑπὸ τὸν Θεὸν κατ' Εἰκόνα
καὶ κατ' ὁμοίωσίν τε; λοιπὸν ὅποιος ἐξ ἀρχῆς τῆς ἡννήσεως τε ἀμωμον
ἢ ἀμόλυτον, ἢ εἰς ἄκρον καθαρῶτατον τὸ κατ' Εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοίω-
σιν παντοτινὰ φυλάττει, ἐκεῖνος εἶναι ὁ πλέον ὄψωνεσται τῶ Κόσμου.
ἐκεῖνος ἔχει τὴν ἀληθινὴν καὶ κυριατῆν ὄψωνε εἰς τῶ λόγους. καὶ
εἶναι ποτὲ ἄλλη ὄψωνε κυριατέρη καὶ ἀνώτερη; καὶ τίς ἄλλος μὴ Χρι-
στοῦ εἰπέ με, ἐξ ἀρχῆς τῆς γεννήσεως τε τὸ κατ' Εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοίω-
σιν μὲ τὸ σύσημα πασῶν τῶ θεῶν ἀρετῆς ἐσόλισον, ὡσὰν ἢ Παρθέ-
νος Μαρία; τίς ἄλλος τὸ κατ' Εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοίωσιν, ἀσραπτικὸν
λαμπαρόν καὶ καθαρῶτατον ἐφύλαξεν, ὡσὰν ἢ Παρθένος Μαρία; τὸ ὄ-
ψωνεσται λοιπὸν πλάσμα τῶ Θεῶ, ὅπε ποτὲ ὅτι τῆς ἀνθρώπινης φύ-
σεως εἰς τὸν Κόσμον ὁ Θεὸς ἐφανερώσεν, αὐτῆ εἶναι, ἢ ὅχι ποτὲ ἄλ-
λο πλάσμα. „ ἢ τῶ εἶναι, ὅπε ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἐλάγε βεβαιῶντων
„ τὰς με τὸν λόγον, ἐρασῆς ἐχρόμιω τῶ κάλλος αὐτῆς, ὅτι ὄψωνε
„ δοξάζει. “ Διάβασαι ὅλλω τὴν Γραφῶν, καὶ δὲν θέλεις δυνα-
θῆ ποτὲ νὰ εὔρης εἰς κανεῖα μέρος αὐτῆς, νὰ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ταύ-

τῷ τῷ ὀνομασίαν, (δύσκειαν.) εἰς κανεὶα ἄλλο πλάσμα, μήτε εἰς
 Ἄνθρωπον, μήτε εἰς Ἄγγελον, ἢ Ἀρχάγγελον, ἢ Χερυβίμ, ἢ Σερα-
 φίμ, πάρεξ εἰς μόνῳ τῷ Παρθένου Μαρίαν. „ δύσκειαν δοξάζει.
 „ ὡσεὶ αὐτὴ ἢ μόνῃ μὴ Χεῖρόν συμπεραίνεται ἀναγκαίως διὰ τὸν ἴδιον
 λόγον τῷ Θεῷ ἢ Πατρὸς, πῶς γὰρ εἶναι τὸ πλέον δύσκειότερον πλάσμα,
 ὅπερ ποτὲ ἢ εἰς τῷ γῆν ἢ εἰς τὸν Οὐρανὸν γὰρ εἶναι. ὡ καὶ ἄλλος θαυ-
 μάσιον. ὡ δύσκειαν τῆς Παρθένου Μαρίας λαμπροποίησιν. „ ἔξ τῷ
 „ τοιαύτῳ τῆς Παρθένου δύσκειαν ἢ ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐ-
 „ τῷ. ἔξ τῷ τοιαύτῳ τῆς Παρθένου δύσκειαν, ἦτον προωρισμὸν
 γὰρ γένῃ ἢ μύσης τῆς τῷ Θεῷ ὀπίσθημις, γὰρ γένῃ δηλονότι μέτοχος καὶ
 συγκοινωνὸς τῷ Θεῷ μυσθεῖς, γὰρ ἀνακαλυφθῆναι πρὸς αὐτῷ καὶ γὰρ φανε-
 ρωθῆναι τὸ ἀπ' αἰῶνος πρὸ τῆς τῷ Υἱῷ σαρκώσεως κεκρυμμένον μυστήριον.
 ἔξ τῷ τοιαύτῳ τῆς Παρθένου δύσκειαν ἔλεγον ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ,
 πῶς ἔχει συμβίωσιν Θεῷ, πῶς ἦτον δηλαδὲ προωρισμὸν γὰρ συμβιοῖ
 μὲ τὸν Θεόν, γὰρ εἶναι ἑξαιρητὸς μὲ τὸν Θεόν ὡς Νύμφη τῷ Πατρὸς,
 ἢ Μήτηρ τῷ Υἱῷ τῷ. ἔξ τῷ τοιαύτῳ τῆς Παρθένου δύσκειαν, ἔγινον
 ὀρέτης ἢ ἔργων τῷ Θεῷ, ὀρέθη δηλονότι πάντων ἀπλῶς τῷ ποιμα-
 τῶν τῷ Θεῷ ἀσυγκρίτως αἰωτέρα καὶ προτιμωτέρα. ἢ μὲ πόσας ἔρανο-
 θεοπλήτες ἐγκωμιαστικὰς σφαιρὰς ὁ ἴδιος Θεὸς τῷ Παρθένου Μα-
 ρίαν σφαιρώνει. καὶ λοιπὸν αὐτὰ, ἢ ἄλλα μάλισ' ἀναείδηματα, πρὸς
 λαμβάνουσι τὰ θεάματα ἐκεῖνα, ὅπερ διὰ τὸν κάλαμον τοῦ Παναγίου
 Πνεύματος εἰς τὸ Βιβλίον τῶτο, εἰς τῷ Παρθένου δηλονότι Μαρίαν
 ἀάρχως ἢ προαιωνίως ἐραφθῆκαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Γ'.

Τῷ ῥα, εἰαὶ καὶ τῷ ἴδιον τῷ Θεῷ καὶ Πατρὸς μαρτυρίαν, πάντων
 ἀπλῶς τῷ ποιματῶν, Οὐρανίων ὅμῃ καὶ ὀπίσθημις ἢ Παρθένου
 Μαρία δέδοικται, ἢ εἶναι χωρὶς καμίας σύγκεισιν δύσκειότερα, πό-
 σαις ἀράγε Βασιλίαις, πόσαις Παλλακαῖς, πόσαις Νεαῖδες θείλου
 τῷ προσκυνήσῃ; δὲν θέλει διωθῆναι τινὰς ποτὲ βέβαια γὰρ καταλάβῃ
 τὸν ἀειθμόν τες. „ ἐξήκοντα, ἐλέγαμεν εἰς τῷ ἀρχῶν τῷ λόγῳ, εἰσὶ
 „ Βασιλίαις, ἢ ὀδοῦκοντα Παλλακαῖς, ἢ Νεαῖδες, ὧν ἔκ εἰσιν ἀει-
 „ θμός. „ μὰ ποῖαις ἀράγε γὰρ ἐνοῦνται πῶς γὰρ εἶναι ἢ ἐξήκοντα
 Βασιλίαις; ἢ ποῖαις ἢ ὀδοῦκοντα Παλλακαῖς; καὶ ποῖαις ἢ ἀειθ-
 μταις Νεαῖδες; ἰδέσοι τῷ ἔπερσιν, μόνον ἀνακαίνισαί με μὲ προ-
 σοχῶν ἀόκως τῷ ἀπρόσῃ. Ὁ ἐξήκοντα ἀειθμός ἐξῆ ἔχει δεκάδας.
 ἔξῃ ἢ δέκα, ἐξῶντα. καὶ ἢ μὲ δεκάς σημαδῶει τῷ τελειότητι, ὡσαν
 ὅπερ ὁ δέκα ἀειθμός, εἶναι τέλειος ἀειθμός. ὅσον δέκα καὶ ὁ Θεὸς

ἔδωκε τὰς ἐντολάς, ἢ δὲ ἕξάς σημαδύει τὸν ἀειδμόν τῆς ἡμερῶν τῆς
 κοσμοποιίας, ὡσὰν ὅπῃ τῶν κτίσιν ὄλλω ὁ Θεὸς εἰς ἕξ ἡμέραις τῶν
 ἐδημιεργήσῃ. καὶ λοιπὸν ἐξήκοντα λέγονται ἅπτο τῶν ἀσματοικῶν φωνῶν
 Βασιλίδες, ἢ ψυχαῖς ἐκείναις, οἱ ἀνδραποὶ ἐκείνοι, ὅπῃ δὲ ἀγάπῳ
 καὶ ἐπιθυμίῳ τῆς θείας Βασιλείας ἐργάζονται τῶν ἀρετῶν, καὶ γίνονται
 πελειωμένοι καὶ τῆς ἀρετῆς εἰς τὸν παρόντα Κόσμον, ὅπῃ εἰς ἕξ ἡμέραις
 ἐδημιεργήθη. ὅχι πῶς εἶναι μόνον ἐξήκοντα καὶ τὸν ἀειδμόν, ὅχι, ἀλλὰ
 ἐξήκοντα ὀνομάθησαν καὶ τὰς ἕξ τῆς κοσμοποιίας ἡμέρας. Ὁ γδοή-
 κοντα δὲ Παλλακαῖς ἐνοῶνται ἢ ψυχαῖς ἐκείναις, οἱ ἀνδραποὶ ἐκείνοι,
 ὅπῃ ὅχι δὲ ἀγάπῳ καὶ ἐπιθυμίῳ τῆς θείας Βασιλείας, ἀλλὰ μόνον
 καὶ τὸν φόβον τῆς μελλέουσας κείσεως ἐργάζονται τῶν ἀρετῶν. ὅχι πῶς
 εἶναι μόνον ὀγδοήκοντα καὶ τὸν ἀειδμόν, ὅχι, ἀλλὰ ἐπειδὴ καὶ τῆς κεί-
 σεως ἐκείνης τῆς μελλέουσας ὁ καιρὸς ὀνομάζεται ἅπτο τῶν Γεραῶν Γραφῶν
 Ὁ γδοή, καὶ τῆτο ἅπτο τὸν ἀσματογραφῶν ὀγδοήκοντα ὀνομάθησαν. Νεα-
 νίδες δὲ πάλιν ὀνομάζονται ἢ ψυχαῖς ἐκείναις, οἱ ἀνδραποὶ ἐκείνοι, ὅ-
 πῃ μῆτε δὲ ἀγάπῳ καὶ ἐπιθυμίῳ τῆς θείας Βασιλείας, μῆτε καὶ φό-
 βον τῆς κείσεως ἐκείνης σὺννοῦνται εἰς τῶν ἀρετῶν, ἀλλὰ μόνον μετὰ
 κινήσιν ἀπεικόμενοι, τῶρα ἀμαρτάνουσι, καὶ τῶρα μετανοοῦσι. τῶρα τῶν ἀ-
 ρετῶν ἐργάζονται, καὶ τῶρα τῶν ἀμελειῶν. φυλάττωσιν ὅμως ἀμετασά-
 λυτον παντοτινὰ τῶν θείων Πίσιν, καὶ τῶν τῆς Πίσεως τὰ δόγματα.
 καὶ ἐπειδὴ περὶ τῶν δεικνόντων οἱ τέτοιον, καὶ τὰς Βασιλίδας, καὶ
 Παλλακὰς, καὶ τῆτο εἶπε πῶς δὲν ἔχουσιν ἀειδμόν. ἢ ἐρμηνεία εἶναι τὰ
 ἑρῶ Θεοδωρήτῃ εἰς τῶν ἐξήγησιν τῆς Ἀσματος. Ὅλα μὲ ὄλον τῆτο ταῦ-
 τα καὶ τὰ τῶν τῶν ἀγμάτων δεικνόντων καὶ εἶναι δεῦλα καὶ ἀκόλεθα εἰς τὴν
 Παρθένον Μαρίαν. δὲν ἀπεδείχθη μὲ λαμπρῶν τῶ Θεῶ καὶ Πατρὸς
 μαρτυρίῳ πάντων ὁμῶ τῆς ἐπιγείων καὶ Οὐρανίων ποιημάτων ἀδελφῶν ἡμε-
 ρῶν; λοιπὸν ὡς τοιαῦτα, ἐξηρημῶν βέβαια καὶ ἀκόλεθῶν τῶν πασῶν δι-
 εἰσκέται, καὶ Βασιλίδων δηλαδὴ, καὶ Παλλακῶν, καὶ Νεανίδων. ὅλαις εἰς
 αὐτῶν κατόπιν ἀκόλεθῶν. ὅλαις ταῦτῳ προσκυνοῦσι. μία εἶναι μία.
 μία καὶ μόνη λέγου εἶναι ἢ ἀνώτερα καὶ πάντων καὶ πασῶν. μία εἶναι ἢ
 ξεχωριστὴ Βασιλίσα, ἢ Δέσποινα δηλαδὴ καὶ Παρθένος Μαρία. δὲν
 ἀνέεις τὸν Οὐράνιον Θεόν, ὅπῃ πρὸς αὐτῶν μὲ παροιματικῶν Σολομών-
 τειον φωνῶν τοιαῦτῳ φανερά τῶν μαρτυρεῖ; „πολλὰ θυγατέρες ἐποίη-
 σαν δούλῳ, σὺ δὲ ὑπέρεκισαι, καὶ ὑπερήρας πάσας. καὶ πάλιν ὁ
 αὐτὸς πρὸς τῶν αὐτῶν μὲ τῶν ἀσματοικῶν φωνῶν. μία δεῖ περὶ τῶν
 „ρά μὲ πελεῖα μὲ.“ περὶ τῶν ἔφερεν εἰς τὸν Νῆε τὸ κλαδί τῆς ἐ-
 λαιας, σημεῖον τῆς εἰρήνης. ὡσὰν περὶ τῶν ἔφανη καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄ-
 γιον εἰς τὸν Γορδανῶν, ἐπαναπαυόμενον εἰς τὸν Χελσόν. περὶ τῶν λοι-
 πὸν ὀνομάζει τὴν Παρθένον ὁ Θεός, καὶ τὸ ἐξάριτον τῆς τιμῆς καὶ ἀκα-

Λόγω.
 γ.

Παροι.
 Κεφ. 5.

κίας. μία ὅτι φεισερά μὲς τελεία μὲς. φεισερά, ἔξ τὸ τίμιον καὶ ἀκακὴν αὐτῆς. φεισερά, ἔξ τὸ ἔφερον, ὅχι ἀπλῶς σημεῖον τῆς Εἰρήνης, ἀλλ' ὅλλω τῶν ἀποπειρῶν. τελεία, ἔξ τὸ ἐξαιρετικὸν κάλλος τῆς Παρθενείας τῆς. τελεία, ἔξ τὴν ἀκροτάτῃν ὀγκύειαν αὐτῆς. τελεία, διότι δὲν ἄρεθῆ ἀλλῆ ὡσὺν αὐτῶ ὁμοία. τελεία, ὅθεν ἔξ τὴν τελειότητά τῆς, Νύμφῃ ἐδικλῶ τε καὶ Μητέρα τῶ Υἱῶ τε τῶν ἐφορώσει νὰ γοῖη. μία καὶ μόνη τὸ λοιπὸν εἶναι ξεχωριστὴ τῶ ὀπλοῖπων, ἢ ἀνωτάτη πάντων καὶ πᾶσῶν Βασίλισσα, ἢ Δέσποινα δηλαδὴ καὶ Παρθένος Μαρία. ὅθεν εἰς αὐτῶ ὅλαις ἢ ὀπλοῖταις, πλῆθος ἀπειρὸν ἔσαι, καὶ Βασιλίδες δηλαδὴ, καὶ Παλλακαῖς, καὶ Νεαῖδες ἀποβλέπεσιν. ὅλαις εἰς τῶ Βασιλικῶν καὶ αὐτοκρατορικῶν τῆς δυνάμει ἀκροῖζουσιν. ὅλαις αὐτῶ δὲ λαβῶς προσκυνοῦσι, μὲ ἐλπίδα νὰ λάβω ἔξ μέσε τῆς κάποιαν χάριν τῶ Παναγίῃ Πνεύματος καὶ αὐταῖς. ὅλαις αὐτῶ ἐπαινῶσιν. ὅλαις πρὸς αὐτῶ ὕμνος ἐγκωμιαστικὸς ὀφρανόμηναι πλέκουσιν. καὶ τῆτο εἶναι, ὅπῃ εἰς τὸ Ἄσμα τῶ Ἄσματων ὁ Σοφὸς λέγει Σολομών. „ ἴδωσαν αὐτῶ θυγατέρες, καὶ ἐμακάρισαν αὐτὴν, Βασίλειωαι, καί γε Παλλακαῖ, καὶ αἰνῶσιν αὐτῶ. “ φανερωτάτη τὸ λοιπὸν ἔγινε καὶ τὴν μαρτυρίαν τῶ ἀματογραφειῶν τῶ Παναγίῃ Πνεύματος φανῶν ἢ ἀπολέθουσιν, καὶ δόξα καὶ τιμὴ καὶ προσκυνοῖσι, ὅπῃ μὲ θείαμβον μεγάλον ὑπὸ τὸ πλῆθος τῶ τελῶν τῶν παγμάτων, τῶ Βασιλίδων δηλαδὴ καὶ Παλλακῶν καὶ Νεαῖδων εἰς τῶ προωρισμῶν τῶ Θεῶ Νύμφῃ, καὶ Μητέρα τοῦ Υἱῶ τε, εἰς τῶ Παρθένον δηλοῦσι Μαρίαν, τῶ πάντων καὶ πᾶσῶν ὀγκυσεύειαν καὶ προτιμωτέραν Βασίλισσαν γίνεται. μὰ πόσαις ἀρά γε διὰ τῶ ὀλαβητικῶν ἔξθεσιν καὶ ἀπολέθουσιν, ὅπῃ μὲ προθυμίας δείχνουσιν εἰς αὐτῶ, λαμβάνουσιν τὰς χάριτας ἀπαυτῶ καὶ αὐταῖς; πόσαις ἀνδρῶ Οὐρανίῃς καὶ καρπῶ ἀθανάτῃς λαμβάνουσιν ἀπαυτῶ; ὀπρῆς πέχα; τῶ ἀνδρῶ καὶ τῶ καρπῶ αὐτῆς ζητῶς νὰ μάθῃς; ὅταν τῶ ἀκῆσης Κῆπον ὀανδέσατον, τότε καὶ τοὺς ὀωδῆσῆς ἀνδρῶ τε καὶ καρπῶ, ὅπῃ ὅσοι τῆς ἀπολέθουσι λαμβάνουν ἀπ' αὐτῶ, θέλεις δυνῆθῆ νὰ μάθῃς.

Κεφ. 5'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Δ΄.

Ὅσοι ἔχουν παρρησίαν νὰ εἰσέρχωνται εἰς Κῆπον τινὰ Βασιλικὸν τινὸς Βασιλέως, ἐκεῖνοι καὶ μόνον ἢμπορῶν νὰ θεωρήσωμαι πῶς ὁ Βασιλικὸς Κῆπος, δὲν εἶναι μὲ εἷα μόνον εἶδος τῶ ἀνδρῶν καὶ καρπῶν ὀλοισμῶς, ἀλλὰ μὲ μυριῶν καὶ ἀναριθμῶν εἰδῶν ἀνδρῶ τε καὶ καρπῶ ὀλος καλλοπισμῶς. ἐκεῖνοι καὶ μόνον ἢμπορῶν νὰ ὀπολαύσωμαι ἐν τῶ ὀωδῆσῶν τῶ Βασιλικῶ ἐκεῖνε κῆπου καὶ ἀνδρῶν καὶ καρπῶν

ἐλόδ' ἑρώς. καὶ τὸν αὐτὸν ἔσπον, ὅσοι πρὸς τὴν Παρθένου καὶ Δέσποιναν
 Μαρίαν, δ' λαβητικῶς ἔχασιν παρρησίαν, ἐκεῖνοι καὶ μόνον
 ἄπο τῆς ἀνδρῶν καὶ καρπῶν ἐκείνων τῆς χαρίτων, ὅπερ πρὸς αὐτὴν δι-
 εἰσπονται, δύνονται νὰ ἄπολαμβάνωσι. Κῆπος καὶ βέβαια, Κῆπος.
 Κῆπος λέγω Βασιλικώτατος καὶ ἡ Παρθένος Μαρία. Κῆπος νοητός.
 Κῆπος τῆ Μεγάλῃ Βασιλέως καὶ Θεῶ τῶ ὄλων. Κῆπος αὐτῆ Βασιλικώ-
 τatos, καὶ Πηγὴ μάλις Βασιλικωτάτη. ἔτσι τὴν ὀνομάζει μὲ Σολο-
 μάτειον ἀσματικῶ φωνῶ ὁ ἴδιος αὐτῆς Νυμφίος, ὁ Υἱὸς τῆ Θεῶ,
 Κεφ. δ'. πρὸ τῆ καὶ μάλις νὰ λάβῃ τὴν σάρκα ἀπ' αὐτῆ. „ Κῆπος ἀδελφί-
 „ με Νύμφη, καὶ Πηγὴ ἐσφραγισμένη. “ ὁ Κῆπος ἀειθαλῆς καὶ ἀ-
 μάραντος. Κῆπος ἡ Παρθένος, ἐπειδὴ καθὼς ὁ Κῆπος ὁ Βασιλικὸς
 δὲν ἔχει οὐκ ἄλλο εἶδος τῆς ἀνδρῶν, ἀλλὰ πάμπολλα καὶ διάφορα τῶ-
 τῶν εἶδη, ἔτσι καὶ εἰς τὸν Κῆπον τοῦτον τῆ Μεγάλῃ Βασιλέως, εἰς
 τὴν Δέσποιναν καὶ Παρθένον Μαρίαν, δὲν διείσκει οὐκ ἄλλο καὶ μοναχὸν
 αὐθόνη καὶ καρπὸν μιᾶς καὶ μόνῃς ἀρετῆς, ἀλλὰ πολλὰ καὶ ἑσφραγῆς, μά-
 λις καὶ ἀπείρη ἀνδρῶν καὶ καρπῶν πασῶν τῶ θείων ἀρετῶ. εἰς ποῖον
 ἢμπορεῖς νὰ εὔρησ τὸν δωδέκατον ἀνδρῶν καὶ καρπὸν τῆς ἀληθινῆς καὶ
 ἀκροτάτης ταπεινώσεως; εἰς τὴν Δέσποιναν καὶ Παρθένον Μαρίαν. εἰς
 ποῖον ἢμπορεῖς νὰ εὔρησ τὸν ἀνδρῶν καὶ καρπὸν τῆς ἀληθινῆς καὶ ἀκροτάτης
 πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης; εἰς τὴν Δέσποιναν καὶ Παρθένον
 Μαρίαν. εἰς ποῖον μὲ ὀλίγα λόγια ἢμπορεῖς νὰ εὔρησ ἀληθῶς καὶ κυ-
 εἰως ἐκείνης τῆς καρπῶ τῆ Παναγίῃ Πυλῆματος, ὅπερ εἰς τὴν πρὸς Γα-
 λάτης ἀπαειδίμεν ὁ θεὸς Παῦλος; „ ἀγάπην, χαρὰν, εἰρήνην, μα-
 „ κροθυμίαν, χρηστότητα, ἀγαθωσύνην, Πίσιν, πραΰτητα, καὶ ἐγκρά-
 „ τειαν, καὶ ἀπλῶς τῆς ἀνδρῶν ὅλης πασῶν τῶ θείων καὶ ἀκροτάτων ἀρε-
 „ τῶ; “ εἰς τὴν Δέσποιναν καὶ Παρθένον Μαρίαν. Κῆπος λοιπὸν Βα-
 σιλικώτατος ἡ Παρθένος αὐτῆ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Μεγάλῃ Βασι-
 λέως, καὶ ἰδίως τῆς Νυμφίος, μὲ ὅλης πασῶν τῶ θείων ἀρετῶ ἀνδρῶν καὶ
 καρπῶ δ' ἐπιστημῶν, καὶ καθ' ἑσφραγῆν καλλοπισμῶν. Κῆπος κεκλει-
 σμῶς ἀδελφί με Νύμφη. κλεισμῶς, ὡσαν ὅπερ, ὅχι μόνον ἄπο τῶ
 Ἀγγελικῶν δυνάμεων τὰς τάξεις, ἀλλὰ μάλις καὶ ἑσφραγῆς ἄπο τὴν
 παντοδύναμον τοῦ ἰδίως τῆς Νυμφίος χάριν διείσκειται ἑσφραγῆς
 λαγμῶς, ὅθεν καὶ ἀνεπιβέβητος ἄπο τῶ ἐναντίων τὰς ὀπιθελάς ἑσφ-
 ραγῆς διείσκειται καὶ μῆρι. κλεισμῶς εἰς τῆς ἀσεβεῖς καὶ ἀπίστες καὶ
 ἀρνητῆς αὐτῆς, ὅθεν καὶ ποτὲ ἄπο τῆς ἀνδρῶν καὶ καρπῶ τῶ θείων ἀρε-
 τῶ αὐτῆς καὶ χαρίτων δὲν θείων ἔσφραγῆς. ἀνομιτῶ ὅμως καὶ ἐλόδ' ἑ-
 ρος εἰς τῆς ἀσεβεῖς καὶ Ὀρθοδόξους καὶ προσκυνητῆς αὐτῆς, ὅθεν καὶ ἄπο
 τῆς ἀνδρῶν καὶ καρπῶ τῶ θείων ἀρετῶ αὐτῆς καὶ χαρίτων θείων ἄπο-
 λαύση. Κῆπος κεκλεισμῶς. καὶ τί ἄλλο; καὶ Πηγὴ ἐσφραγισμένη. Πηγὴ.

βρύσις δηλαδή ἑπτάκρουος, με τὸς ἑπτὰ κρουὲς ἡδὲ ἑπτὰ πρὸς αὐτὴν
τὴ Παναγίᾳ Πνεύματος χαρισμάτων . Πηγὴ ἑσφραγισμένη . ἑσφραγισ-
μένη καὶ βέβαια εἰς τὸς ἀσεβεῖς πάλιν καὶ ἀπίστες καὶ ἀρνηταί αὐτῆς ,
ὡσὺν ὅπῃ ποτὲ δὲν θέλει τὸς ποτίσῃ ὑπὸ τὰ θεῖα ἐκεῖνα καὶ ζωόρρη-
τά της νάματα . ἐλδοθέρα ὅμως εἰς τὸς ἀσεβεῖς καὶ Ὁρθόδοξος καὶ προσ-
κωπηταί αὐτῆς , ὡσὺν ὅπῃ ἐλδοθέρας ἀναβρῦει ρέει χυμὸς δίδει καὶ χα-
εῖζει πρὸς αὐτὴς ἀφθόνως τὰ ἑπτάκρουα καὶ ζωόρρητά της νάματα , τὰς
θείας αὐτῆς δηλονότι βοηθείας εἰς τὴν χρείαν καὶ ἀνάγκη των . ὦ Κῆπος
δαυδέεστος , καὶ ὅλων δαυδέεστος , καὶ Πηγὴ ζωόρρητος εἰς τὸς ἀληθινὸς
προσκωπηταί αὐτῆς . ὦ ποίαν καὶ ποταπῶν ἀνδράων καὶ καρπῶν , καὶ ζω-
ρῶν ναμάτων ὑπολαμβάνουσιν ἀπ' αὐτῆν , ὅσοι ὡσὺν ἢ Βασιλίδες , ἢ ἢ
Παλλακαίς , ἢ ὡσὺν καὶ ἢ Νεαίδες ἀπόλαστοι καὶ ἀλαβεῖς προσκωπηταί
γίνονται πρὸς αὐτὴν .

Μὲ ποῖον τάγμα ἡδὲ τειρῶν τῶν ταγμάτων βέβαια Χειριστὴν νὰ
εἶσαι σωαεῖθμος ; με τὸ τάγμα ἡδὲ Βασιλίδων ; ἢ ἡδὲ Παλλακῶν ; ἢ
ἡδὲ Νεαίδων ; ἐγὼ εἰμὲν δὲν σφαίνα , (με δὲν σφαίνα .) με τὸ ὑπε-
ρου τάγμα , με τὸ τάγμα δηλαδή ἡδὲ Νεαίδων σὲ σοχαζομαι νὰ εἶ-
σαι σωαεῖθμος . καὶ εἰπέ μου . σῦρνεσαι ποτὲ εἰς τὸ καλόν ; μεταχειρί-
ζεσαι ποτὲ τὴν ἀρετὴν , ἢ δι' ἀγάπην καὶ ὀπιθυμίαν τῆς θείας Βασι-
λείας καθῶς ἢ Βασιλίδες , ἢ διὰ φόβον τῆς μελέσεως κείσεως καθῶς
ἢ Παλλακαίς ; ὄχι , δὲν φαίνεσαι τοῖστος . πόθεν εἶναι τῆτο φανερόν ; ἀ-
πὸ τὰ σημεῖα , ὅπῃ φανερά φαίνονται εἰς τὰ λόγους . πάντα εἰς ὀνη-
ρίαν εἶσαι . πάντα εἰς ἀμέλειαν ὀρείσκεσαι . τώρα μετανοεῖς , καὶ τώ-
ρα πάλιν ἀμαρτανεῖς . τώρα φαίνεσαι πῶς τάχα νὰ ἐργάζεσαι τὴν ἀ-
ρετὴν , καὶ τώρα παντελῶς τὴν ἀμελεῖς . τώρα ὅταν καὶ ἀνόμι νησι-
κὸς ὀρείσκεσαι πότε εἰς τὴν ἀμαρτίαν , καὶ τώρα ὅταν εἰς ἄκρον με-
θυσμῆος εἶσαι , κλαῖεις διὰ τὰς ἀμαρτίας σου . ὦ μεθυσμῆν δὲλαβεῖα .
σὲ θεωρῶ με ὅλον τοῦτο νὰ φυλάττης διαπαντὴ τὴν ἀσεβεσάτω Πί-
σιν , καὶ ὅλα τῆς Πίσεως τὰ δόγματα παντελῶς ἀμετασάλωτα . καὶ ὅ-
σον εἰς τῆτο βέβαια σὲ ἐπαιῶ . φανερόν εἶναι τὸ λοιπόν , ὅτι με τὸ ὑ-
περου τάγμα , με τὸ τάγμα δηλαδή ἡδὲ Νεαίδων ὀρείσκεσαι σωαεῖ-
θμος . δὲν εἶναι με ὅλον τῆτο μηδὲ τὸ τρίτον τῆτο τάγμα καταφρονεμέ-
νον , ὡσὺν ὅπῃ , ἀλλ' καὶ πολλῶν ἀμαρτανεῖς , πολλῶν με ὅλον τοῦτο
καὶ μετανοοῖς , καὶ τὴν Πίσιν τὴν Ὁρθόδοξον , καὶ τῆς Πίσεως τὰ δόγμα-
τα διαπαντὸς ἀμετασάλωτα φυλάττεις . με ὡς πόσον , καλλήτερόν σε εἶ-
ναι νὰ σωαεῖθμηθῆς με τὸ πρῶτον τάγμα , με τὸ τάγμα δηλαδή ἡδὲ
Βασιλίδων , νὰ μεταχειρίζεσαι δηλονότι χυμὸς καμμίαν ὀνηρίαν πῶ
θείαν ἀρετὴν δι' ἀγάπην καὶ ὀπιθυμίαν τῆς θείας Βασιλείας . δύσκολον
σὲ ἐρχεται ; πρόσρεξαι εἰς τὴν Βασιλίαν καὶ Ἀυτοκρατορίαν , εἰς τὴν

ἀνώτεραν καὶ προτιμωτέραν ἢ Βασιλίδων, εἰς τὴν Δέσποιναν καὶ Παρθέ-
 ῖον Μαρίαν, καὶ τὸ δύσκολον, θέλει σὲ γένη εὐκολον. ἢ σωμαδρομῆτις
 θέλει σὲ λύση τὴν δυσκολίαν. φθάνει νὰ κάμῃς τὴν ὑπόφασιν διὰ νὰ
 σωμαριθμηθῆς μὲ τὰς Βασιλίδας, νὰ γένῃς μὲ αὐτὰς ἀπόλετος τῆς
 Παρθέου, ἔπειτα ἢ Παρθένος ἀναπληροῖ τὴν κλίσιν σε, ἐνδυναμώνει
 τὴν θέλησίν σε, καὶ γίνεται βοηθός εἰς τὴν καλλῶ καὶ ἀγαθῶσι ἐργα-
 σίαν, εἰς τὸ νὰ ἐργάζεσαι δηλαδὴ τὴν ἀρετὴν δι' ἀγάπῃ καὶ ὀπιθυ-
 μίαν τῆς θείας Βασιλείας. δὲν θέλεις νὰ σωμαριθμηθῆς μὲ τὰς Βα-
 σιλίδας; σωμαριθμήσου καὶ μὲ τὰς Παλλακάς. ἐνθυμῆ καὶ παντοτι-
 νὰ τὴν μέλλεσαν ἐκείνῳ κείσιν, εἰς τὴν ὁποίαν μέλλεις νὰ ᾤδασα-
 θῆς. ἐνθυμῆ καὶ τὴν φοβεράν ἐκείνῳ τοῦ ἄθε κίλασιν. ἐνθυμοῦ νὰ
 ἐργάζεσαι τὴν ἀρετὴν, καὶ ἄγε τὸν φόβον τῆς κόλασιος. καὶ διὰ νὰ
 μὴ καταβυθιθῆς εἰς τὴν κόλασιν. γίνου καὶ γίνε, γίνε λέγα καὶ
 μὲ τὰς Παλλακάς αὐτὰς εἰς τὴν Παρθένον ἀπόλετος. ὡς πόσον τέ-
 λος παύτων, καὶ τε μὲ τὰς Βασιλίδας, καὶ τε μὲ τὰς Παλλακάς, καὶ
 τε μὲ τὰς Νευίδας δειρίσκεσαι σωμαριθμος, ἔχε χάριν παντοτινὴν καὶ
 ἀλησμόνισον εἰς τὴν Παρθένον Μαρίαν, ὅτῃ ὡς δοχεῖον τῆ Παναγίης
 Πνεύματος ἐσάθη μέσον αἴτιον νὰ εἶσαι τώρα μὲ αὐτὰς σωμαριθμος.
 εἰὰ ἢ Παρθένος ἔλειπον, εἰπέ μοι, εἶσαν τίχα τώρα μὲ κανένα ἢ
 τριῶν τέπων ταγμαίων, ἢ μὲ δηλαδὴ τὰς Βασιλίδας, ἢ μὲ τὰς Παλ-
 λακάς, ἢ μὲ τὰς Νευίδας σωμαριθμος; ὄχι βέβαια καὶ δὲν ἦσσω.
 μὲ ποίαις εἰὰ ἔλειπον ἠθέλεις εἶσαι; μὲ ἐκείνας ἀναμφιβόλως τὰς φο-
 βεράς τῆ ἄθε ἐρηνύας. ἔχε λοιπὸν ἔχε χάριν παντοτινὴν καὶ ἀλησμό-
 νισον εἰς τὴν Δέσποιναν καὶ Παρθένον Μαρίαν, ὅτῃ σὲ ἔγινε πορῶ-
 νος καὶ αἰτία νὰ εἶσαι ἢ μὲ ἕνα, ἢ μὲ ἄλλο ἢ τριῶν τέπων ταγμα-
 ῖων σωμαριθμος. δίδε πρὸς αὐτὴν μὲ τῆς περιπέσης καὶ χειρωσεμῆτις
 προσκυνώσεως παντοτινὴν τὴν περιπέσαν δι' ἀχάρισον. εἰὰ τοῖστος πρὸς
 αὐτὴν δι' ἀχάρισος θέλεις φανῆ, σιμὰ νὰ βέβαια εἰς τὴν χάριν παύ-
 τῶν, ὅτῃ ἄγε μέσσα ταύτης ἔλαβες, θέλεις λαμβάνῃ καὶ ἄλλαις ἀπ'
 αὐτὴν χάριταις μεγάλαις, ὡσαύτῃ μὲγάλῳ καὶ ἀσύγκειτον εἰς τὸν
 Θεὸν ἔχει τὴν παρρησίαν. τὴν ἠκαστες Βιβλίον ἐμψυχον, μὲ τὰς ἐ-
 πτὰ σφραγίδας τῆ Παναγίης Πνεύματος ἐσφραγισμῶν; λοιπὸν αὐτὴ
 δυνάται νὰ κάμῃ ὡς τοιαύτη, νὰ μῆς ἀξέλειπτος εἰς τὸ Βιβλίον
 τῆς ζωῆς ἁπαντὰ γεγραμῆτος, ὅταν ὡς δι' ἀχάρισος δ' ἁλαβῶς τὴν προσ-
 κυνῶς. τὴν ἠκαστες Νύμφῳ τῆ Θεῆ καὶ Πατρὸς, καὶ Μητέρα τῆ Τίῃ
 τῆ ἀάρχως πορωεσεμῆτις; λοιπὸν αὐτὴ δυνάται νὰ κάμῃ ὡς τοιαύ-
 τη, νὰ νυμφωθῆ καὶ σένα ἢ ψυχίσε ἀναλόγως καὶ τὰς ἀρεταῖς σε μὲ
 τὸν Οὐράνιον Νυμφίον, ὅταν ὡς δι' ἀχάρισος δ' ἁλαβῶς τὴν προσκυνῶς.
 τὴν ἠκαστες Κῆπον ἀμάραντον καὶ ὄλον δ' ἀνθέσατον, καὶ Πηγὴν ἐπτά-

κρηνον καὶ ζωόρρητον ; λοιπὸν αὐτὴ διώεται νὰ σὲ κάμη ὡς τοιαύτη καὶ σένα μὲ τὰς ἀνδρὰς τῆς ἀρετῆς τῆς δωδέσατον , καὶ μὲ τὰ ἐπιτάκρουα καὶ ζωόρρητα τῆς θείων τῆς χαρίτων νάματα νὰ σὲ ποτίζη , ὅταν ὡς ἐλάχαισος ἐλαβῶς τὴν προσκυῶς . καὶ λοιπὸν δεῖ νὰ ἀπολαύσῃς ἀπ' αὐτὴν τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα , μὴν λείπῃς νὰ φαίνεται πρὸς αὐτὴν δευτερευόντος ἐλάχαισος . μὴν λείπῃς νὰ φαίνεται πρὸς αὐτὴν ἐλαβῆς προσκυνητῆς . μὴν λείπῃς νὰ τῷ ὁμολογῆς μὲ νῦν καὶ γλώτταν καὶ καρδίαν , τοιαύτῳ , ὅτι λογῆς μὲ συντομίαν ὁ λόγος τῷ ἀπέδειξεν . ὅλοι τέλος πάντων ὅλοι , ὅσοι μὲ τὰς Βασιλίδας εἶσαι , ὅσοι μὲ τὰς Παλλακὰς σωμαειθμεῖδε , ὅσοι μὲ τὰς Νειανίδας σωμαειθμούμεθα , ὅλοι ὅλοι καὶ τῆς τριῶν ταγματῶν , ὅλοι μας ἀπλῶς ὁμῶς ὡς Νύμφῃ τῆς Θεῆς καὶ Πατρὸς καὶ Μητέρα τοῦ Υἱοῦ καὶ τῷ κατάλληλον καὶ ἀρμοδιωτάτῳ ἅς τῷ προσκυῶμεν προσκυῶσιν . ὅλοι μας εἰς αὐτῷ ἐλαβῶς ἅς προσρέχωμεν , διὰ νὰ τῷ δέισκωμεν εἰς κινδύνους καὶ ἄλλας ἀναγκαίας χρεῖας ἔπιμον βοηθόν . ὅλοι μας πρὸς αὐτῷ μὲ Θεὸν ἅς κλίνωμεν τῷ κεφαλῷ , διὰ νὰ τῷ δέισκωμεν παντοτινὰ θείαν καταφυγῆν .

Αἰχ' ὡ Βιβλίον ἔμφυχον ἀσματογεγραμμένον , μὲ τὰς ἐπιτὰ τοῦ Πνεύματος σφραγίδας ὅλον ἐσφραγισμένον . Κῆπε θεοφύττε μὲ ἀμαράντους ἀνδρᾶς καὶ καρπὸς κεκοσμημένε , καὶ μὲ θείαν καὶ οὐρανίαν δυνάμιν πάντοθεν πεφυλαγμένε . ὀργνεστέρα κατ' ἐξοχίῳ ἐξείρετον καὶ Παλλακῶν καὶ Νειανίδων , καὶ ἀσυγκρίτως μάλιστα πασῶν τῆς Βασιλίδων . Βασίλισσα Βασιλισσῶν τῆς πάντων Δεσποτῆ ἀγαπητῆ προαιωνίως , καὶ κρυφιομύσα τῆς αὐτοῦ Μυστηρίου ὡς προτιμωτέρα πάντων ἀληθῶς καὶ κυρίας . Νύμφη ἡλιοσάλαγκη τοῦ ἀνάρχου Θεοῦ καὶ Πατρὸς θεοκεκοσμημένη , καὶ Μητρὶ τοῦ Μοιογενεοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ ἀνάρχου ἐκλελεγμένη . Δέσποινα παντέλογητη Θεοτόκε Μαρία , καὶ Οὐρανὸς καὶ γῆς προαιετισμένη Κυρία . ὅλοι μας ὁμῶς συμφώνως ἐκ νεαρᾶς μας ἡλικίας σὲ ὁμολογῶμεν , καὶ ὡς Νύμφῃ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὸς καὶ Μητέρα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἐλαβῶς σὲ προσκυνοῦμεν . ὅθεν καὶ μὲ θάρρος σου δέομεθα καὶ σὲ δευκαλοῦμεν , φύλαττε μας ὡς ἔχουσα πρὸς τὸν Θεὸν μεγαλωπότην παρρησίαν εἰς τὸ Βιβλίον τῆς ζωῆς ἀνεξαλίπτως , καὶ δευπάτω γεγραμμένως . ράπτίζε μας δευπαντὸς μὲ τοὺς σοὺς δωδέσατους καὶ ἀειθαλεῖς ἀνδρᾶς , μὲ διηλαθὴ τὰς σὰς πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείας καὶ ἰκεσίας . πότιζέ μας διηλεκτῶς μὲ τὰ ἐπιτάκρουα καὶ ζωόρρητά σου νάματα , μὲ διηλαθὴ ταῖς ἐσπαραγγηκαῖς σου πρὸς ἡμᾶς παρηγορητικαῖς βοήθειαις . ἀξίωσον ἡμᾶς ν' ἀνέβωμεν εἰς τῷ τάξῳ τῆς Βασιλίδων , ἢ καὶ τῆς Παλλακῶν . εἶδέ καὶ τὰτο ὑπὸ μεγάλῳ μας ἀμέλειαν καὶ ὀκνηρίαν δεῖ θέλωμεν τὸ ἐπιτύχη , σφύγγε μας Παρθεῖνε

σέ ἀκαλοῦμεν μετέφορος ἔπος τῶν οἰκονομιῶν τοῦ σου Νυμφίου
 κἂν εἰς τὴν ταῖξιν τῆς Νεανίδων . αὐτὸ ἀμελοῦμεν , μὰ κἂν ποτὲ καὶ
 νὰ ἐπιμελούμεθα . αὐτὸ ἀμαρτανῶμεν , μὰ κἂν ποτὲ καὶ νὰ μετανοῶ-
 μεν , μὰ κἂν ποτὲ νὰ χυώμεν καὶ δάκρυα διὰ τὰς ἀμαρτίας μας , ὅ-
 χι κεκερεπαληκότες καὶ μεθυσιῶμεν , ἀλλὰ νηφάλιοι καὶ νησικοὶ καὶ σω-
 φρονισμοῦ , δεῖ νὰ ἀξιοθῶμεν δεῖ τῶν σῶν δασταγχιμῶν καὶ μεγάλων
 παρεσβειῶν , νὰ ἀπολαθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἐν ἑσθρασῶν , καὶ νὰ ἀπονεχ-
 θῶμεν ἐν ἀγαλλιάσει ἀρρήτων εἰς Ναὸν Βασιλέως , εἰς ἐκεῖνον δηλαδὴ
 τὸν οὐρανόθεν Ναὸν τῶν σου Νυμφίω . ὅ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺ τῶ Πα-
 τὲρ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματι εἰς αἰῶνα αἰῶνος . Ἀμήν .

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ.

Τίς αὐτῆ ἢ ἀναβαίνουσα ὑπὸ τῆς Ἐρήμης, ὡς σελέχη κα-
πνῆ, τεθυμιαυρή Σμύρναν, καὶ Λίβανον ὑπὸ πάντων
κοινορῶν Μυρεψῆ.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

Ἐωρῶντες εἰς τὴν τετάρτην ἐκείνῃ τῆς κοσμοποιήσεως ἡμέ-
ραι τῆς κοίτης δυνάμεων ἢ τάξαις ὅλαις τὸν Ἄναρχον
Θεὸν καὶ Ποιητὴν τῶ πάντος, καὶ ὡραῖον μὲ τὸς ὡραῖο-
τητα καλλοῦ καὶ δόμορφίαν ἀπείρων καὶ ἀναξιδμήτων λαμ-
ποροτάτων φωστῶν ὅλον τὸν Οὐρανὸν, ἔμειναν εἰς θάμβος
μεγαλωτάτων καὶ θαυμαστῶν ἐκπληξιν, καὶ μετὰ τὴν ἐκπληξιν ἐκείνῃ τὸν
Δημιουργὸν αὐτῶν καὶ Ποιητὴν Θεὸν μὲ ὕμνος καὶ δοξολογίας ἀρχισαν καὶ
ἐπαίνῃν. „ ὅτε ἐποίησεν ἄσρα, ἔλεγε ὁ Ποιητὴς αὐτὸς εἰς τὸν δίκαιον
„ Γάβ, ἠνεσάν με πάντες Ἄγγελοί μου. “ Θεωροῦντες μὲ ὅλον τὸ τοῦ
καὶ ἀσυγκρίτως θεωροῦντος ὁξεδραμβύθησαν ἔπειτ' ὑπὸ πόντε χιλιάδας
καὶ πεντακοσίας πόσας χόνας, ὅταν τὸν Ποιητὴν αὐτῶν καὶ Δημιουργὸν τῆς
λαμπρῶν αὐτῶν φωστῶν, τὸν Υἱὸν τῶ Θεῶ, μὲ τὴν ἀνθρώπινον, ὅτε
ἐν τῆς παρθενικῶν καὶ ἀμέμπτων αἱμάτων τῆς Παρθένου εἰς τὴν ἰσόσα-
σίν τε ἔλαβε σάρκα, εἰς τῶ Οὐρανῶν ἔναλαμβανέται ἐθεώρησαν. ἰδὲ
καὶ ὅμως ὑπερον μετ' ὀλίγον μὲ τὰ τὴν ἀάληψιν τῶ θεανθρώπου λόγῳ
καὶ ἔπερον θάμβος τῆς Ἀγγελικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Κοίμησιν, μάλιστα
καὶ Μετάσασιν τῆς αἱμάτις καὶ ἀσπίδος καὶ καθαρωτάτης Νύμφης τῶ Ἄναρ-
χε Θεῶ καὶ Πατρὸς, τῆς ὑπὸ τῶ κα, καὶ ἐν τῶ κα, καὶ μετὰ τῶ κα Παρθένου,
καὶ Μητρός τῶ Υἱῶ τῶ Θεῶ. τίς ὅξιν ἔπος, ἔλεγον τότε μὲ τὸν Προφη-
τανακτὰ Δαβὶδ ὁξὲ τὸν ἀναλαμβανόμενον Χειρὸν, μὲ ἐκπληξιν καὶ θάμ-
βος μεγαλωτάτων. „ τίς ὅξιν ἔπος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; καὶ μετὰ τὸν
„ Ἡσαΐαν, τίς ἔπος ὁ θεαγενόμενος ὁξὲ ἐδάμ; “ τίς εἶναι τῶτος, ὁ-

Ὁ Σολο-
μὸν εἰς τὸ
ἄσμα τῆς
ἁσμάτων.
Κεφ. γ.

Κεφ.
λ. ἡ.

Κεφ.
ξ γ.

Κεφ.
λ ε.

πῶ ἐκ τῆς γῆς εἰς τὰς Οὐρανὸς σωματικῶς ἀέρχεται. τίς αὐτῆ λέγῃσι
καὶ πῶρα μὲ τὴν ἀσματικῶν φωνῶν ἐκπληττομένοι δὲ τὴν Δέσποιναν
καὶ Κυρίαν καὶ Παρθένον Μαρίαν, καθὼς καὶ τότε δὲ τὸν Υἱόν της. τίς
αὐτῆ ἢ ἀναβαίνουσα ἄπο τῆς ἐρήμου; ἐρημον ἐνοουῶτες τὴν ἀνθρώπινον
φύσιν, (δὲ τὴν προτέραν ἀσέβειαν.) περὶ τῆς ὁποίας ἔλεγε ὁ Ἡ-
σαΐας, ἀφρανθεῖτω ἐρημος ἢ διψῶσα, καὶ ἀθροῖται ὡς κελύξ. „ τίς αὐ-
„ τῆ ἢ ἀναβαίνουσα ἄπο τῆς ἐρήμου; „ ποῖα εἶναι αὐτῆ, ὅπῃ ἄπο τῆν
γῆν μὲ σμύρναν καὶ λίβανον, καὶ μὲ ὄλας μάλισα ἢ ἀρεῖθ τὰς δὴ-
δίας, τὸν τάφον της καταλειπῶσα, εἰς τὰς Οὐρανὸς ἀέρχεται; ἀντιφωῶ-
σιν ὁμως ἕτεροι τῆν νοερῶν δυνάμεων τάξεις, καὶ λέγῃσι, καθὼς τότε
δὲ τὸν Χριστόν, ἕτος ἔστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἔτσι καὶ πῶρα δὲ
τὴν Παρθένον καὶ Μητέρα τῆ Χριστοῦ, αὐτῆ ἔστιν ἡ Βασίλισσα τῆς δό-
ξης. „ αὐτῆ ἔστι, περὶ τῆς ὁποίας ἔλεγε ὁ Δαβὶδ, παρέστη ἡ Βασί-
„ λισσα ἐκ δεξιῶν σε, ἐν ἱματισμῶν δαχρύσῳ περικλυμένη πεποικιλ-
„ μῆν. αὐτῆ ἔστι, πρὸς τὴν ὁποίαν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μὲ τὸν αὐ-
„ τὸν Δαβὶδ ἔλεγε, ἄκουσον Οὐγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ ἔσσε,
„ διότι ὁ μέγας Βασιλεὺς τῆ παντὸς ἐπιθυμεῖ τῆ κάλλεσσε. “ ὡ ἐκ-
πληξίς. ὡ θάμβος πασῶν τῆν νοερῶν δυνάμεων, καὶ πάντων μάλισα τῆν
ἀνθρώπινων νόων. ποῖος νῆς νὰ μὴν ἐκπλήττεται, θεωρῶντας ὅσα πρὸς
αὐτὴν ὑπὲρ τῆν ἀνθρώπινον καὶ Ἀγγλικὴν κατάληψιν ἔγιναν. δι’ αὐ-
τὴν ἄπο τῆς Προφητίας ἀκατάληπτα ἐφορηθῆθησαν. δι’ αὐτὴν αἰνίγ-
ματα δίσληπτε καὶ δισύνοτα ἐπόθησαν. δι’ αὐτῆς ἐτελειώθησαν ὅσα δὲ
τὴν σωτηρίαν τῆ ἀνθρώπου ὑπὸ τῆν Προφητῆν ἐφορηθῆθησαν. Ἄβυσσος
ναὶ ἄβυσσος ταῦτα, καὶ ἡ χάριταις ὄλαις ἀπλῶς ἐκείναις τῆς Παρθέ-
νε, δὲ τὴν ἀπειρότητα τῆ βάρους τῆν νοημάτων. ὅθεν καὶ ἡμεῖς δὲ νὰ
μὴν κινδυνώσωμεν εἰς εἴνα τέτοιον ἀπειρότατον πέλαγος, δεῦν θέλωμεν
εἰπῆ ἄλλο, περὶ τεία τινα, ἀ. τί εἶναι ἡ Παρθένος. β. τί εἶναι ὁ
τάφος τῆς Παρθένου. γ. τί ἔγινεν ἄπο τὸν τάφον τὸ σῶμα τῆς Παρ-
θένου. καὶ λοιπὸν ἴδε ὅπῃ ἄπο τὸ ἀ., ἀρχόμεθα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Α΄.

Κ Ἄνωτας ὁ ἀνθρώπινος νῆς μίαν εἰς ἅπασαν ἀπλῶς τὴν γῆν κυ-
κλικῶν δὲ βασιν, καὶ μίαν κατ’ ὄρθειαν εἰς τὰς Οὐρανὸς ἀνάβα-
σιν, ἔπειτα καὶ ἀνώτερον τῆ Οὐρανῆ εἰς τὸν πρότερον ἐκεῖνον Κόσμον τῆν
νοερῶν δηλονότι δυνάμεων μὲ θεωρίαν ἀναβαίνωντας, δεῦν θέλει διωθῆ
νὰ εὕρη ποτὲ βέβαια εἴνα ποίημα καὶ πλάσμα τῆ Θεῶ, ἢ ἀνώτερον τῆς
Παρθένου, ἢ καὶ ἰσότιμον μὲ αὐτὴν. ναὶ, μεγαλοπρεπῆς βέβαια καὶ
θαυμαστὸς ὁ Κόσμος τῆτος ὅλος. ἀξιάγαστος ἢ δημιουργηθεῖσα γῆ περὶ

Θεῶ, ἔχει τὸν τόσον, ὅπερ ἄρως ἀντὶ αὐτὸς ἔδωκε καλλοπισμόν, με-
 ζῶα κὴ δένδρα κὴ φυτὰ, κὴ ἄλλα μύρια κὴ ἀναρίθμητα ἑξοφορετικά ὑπ'
 αὐτῷ καλλοπισμῷ, μετ' αὐτῶν μυρίων κὴ ἑξοφῶν λογίων ἀπομορσι-
 μῷ, μετ' ἡρώματ' ἀναρίθμητα χρωματοβαμῷ, μετ' ὅσαις Πόλεις κὴ οἰ-
 κοδομάς ἠραισμῷ, μετ' ὅσας τῶν ἀνθρώπων φυλάς κὴ θηρῶν λαμπερο-
 σολισμῷ, μετ' ὅλα ταῦτα κὴ ὅμως καμίαν παντελῶς ἰσοτιμίαν μετ' τῷ
 Δέσποιναν κὴ Παρθένον Μαρίαν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχη. ἔχει ναὶ ὅλα
 ταῦτα ὅπερ εἶπαμεν, κὴ ἄλλα μύρια κὴ ἀναρίθμητα καλὰ ἢ γῆ, μὰ
 μετ' ὅσους μετ' ὅλον τὸτο μολυσμὸς δέξεται κὴ μεμολυσμῷ; μετ' μυ-
 εῖς βέβαια κὴ ἀναριθμήτες, δὲν λέγω μόνον περασμῶς, ἀλλὰ κὴ κα-
 θημερινὰ γνομῶς. μὰ θεῶν ἡμεῖς κὴ τῷ ἔμφυχον ταῦτῳ κὴ λογι-
 κῷ Γῶ, τῷ Παρθένον δηλονότι Μαρίαν. ἄρα γε, εἶπέ με, ἀνάμεσα
 εἰς τὰς ἀναριθμήτας κὴ δωδεκάτας ἀνθρῶς πασῶν τῶν ἀρετῶν, ὅπερ ἐν τῆς
 ἰδίας αὐτῆς καλῆς κὴ ἀγαθῆς γνώμης κὴ παραιρέσεως εἰς αὐτῷ ἀνε-
 βλάσσω, ἀνεβλάσσω κὴ κακίας πικρὸς μεμολυσμῶς κὴ δλέθρους
 καρπός; ὄχι ποτὲ, ὄχι. ὅλη ἀμεμπτος. ὅλη καθαρωτάτη. ὅλη καλὴ ὅ-
 λη. „ τῷ ἔπαυει ὁ ἴδιος Θεὸς μετ' Σολομώντειον φωνῶν, ὅλη καλὴ ἢ
 „ πλησίον με, κὴ μῶμος ἐκ ἔσιν ἐν αὐτῇ. θάρσει Γῆ, λέγει πάλιν ὁ
 „ Θεὸς μετ' τὸν Προφήτην Γαβὴλ. θάρσει Γῆ, χαῖρε κὴ εὐφραίνε, διότι
 „ ἐμεγάλυνε Κύριος τὰ ποιῆσά σοι. “ εἰς ποίαν Γῶ ἄρα γε δίδει τὸν
 χαριετισμόν αὐτὸν ὁ μέγας κὴ Οὐράνιος Θεός; εἰς τῷ ἄφυχον Γῶ
 ἄρα γε; ὄχι, ἀνάρμοσον τὸτο, κὴ παντελῶς ἀνείκειον εἰς τῷ μεγαλό-
 νοιαν ἐκείνῳ τῷ Θεῷ, Γῶ ἄφυχον κὴ παντελῶς ἀνείδειον νὰ χαριετῶ.
 Γῆ τὸ λοιπὸν, εἰς τῷ ὁποίαν τὸ θάρσειν κὴ χαῖρεν κὴ εὐφραίνεσθαι δι-
 δεται ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν εἶναι ἄλλη, ἢ ἡ Δέσποινα κὴ Παρθένος
 Μαρία. θάρσει Γῆ, χαῖρε κὴ εὐφραίνε. ἔστι; διότι ὁ Μονογενὴς Υἱὸς
 αὐτῷ κὴ Λόγος τῷ σάρμα τῷ ἀνθρώπινον ἐξ αὐτῆς εἰς τῷ ὑπόστασιν
 τε λαμβάναντες, Μητέρα ἐδικῶν τε τῷ ἔκαμε. Γῆ, μὰ Γῆ ἔμφυχος ἢ
 Παρθένος, εἰς τῆς ὁποίας τὸν τύπον κὴ τὸ προεικόνισμα, δηλαδὴ εἰς
 τῷ βᾶτον, ἐπροσάξετο ἀπὸ τὸν Θεόν ὁ Προφήτης Μαυσῆς, νὰ λύσῃ
 τῶν ποδῶν τε τὸ ὑπόδημα, ἔχει νὰ λάβῃ χάριν ἀπὸ τὸν Θεόν. Γῆ ἔμ-
 φυχος ἢ Παρθένος, ἢ ὁποία χωρὶς ἀνδρὸς συνομιλίαν τὸν ἑφοδοτῶν
 τῷ παντὸς ἐκαρποφόρησε. Γῆ ἔμφυχος, εἰς τῷ ὁποίαν τῆς ἀμαρτίας ἀ-
 κανθα καμία παντελῶς δὲν ἀνεβλάσσω, ἀλλὰ μάλιστα ἔχει τῷ κλώνος
 κὴ Μονογενὴς αὐτῆς Υἱὸς ὁλοτελῶς κατεσωτείθη. Γῆ ἔμφυχος, εἰς
 τῷ ὁποίαν κατ' ἑξοχὴν ἐχάριετο ἢ δὲ λογία τῷ Θεῷ ἔδωκε, κὴ ὁ καρ-
 πὸς τῆς κοιλίας τῆς δὲ λογημῶς κὴ τῷ φωνῶν τῷ Γαβριὴλ. δὲ λογημῶν
 σὺ ἐν γυναιξί, κὴ δὲ λογημῶς ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σε. εἰ μὴ ποιαῦτῳ
 ἢ Παρθένος ἀκατάληπτον ἐκαρποφόρησε καρποφορίαν, εἰ μὴ ὁ ἴδιος Θεός

Ἀσμα
 Κεφ. δ.
 Κεφ. β.

ὄλλω καλῶ καὶ ἀμεμπτον τῷ ὀνομάζει ἐπαινῶντάς τω, καὶ τὸ χαίρειν δὲ
 τῆ Γαῖᾳ πρὸς αὐτῷ δίδη, εὐκολον εἶναι βέβαια νὰ συμπεραίνῃς μονα-
 χόσσε ὡς φανερόν συμπέρασμα τῷ ἀσύγκειτον ὑπεροχῶ τῆς Παρθέ-
 νη, συγκενομηθῆς μὲ ἅπασαν ἀπλῶς τῷ γῶ. Μάλιστα, τί σύγκει-
 σιν ἔχει παντελῶς μὲ τῷ γῶ ἢ Παρθένος, ὅπῃ καὶ ἄπο τῆς Οὐρανῆς
 αὐτῆς τῷ θεωρῶμεν πλατυτέραν, λαμφοτέραν, καὶ καθ' ὑπερβολῶν αὐ-
 τέραν. Σκηνὴ Ἁγία, τὸ μελωδεῖ μὲ τῆ Ἱερῆ Δαμασκινῶ τῷ θεολο-
 γικῶ φωνῶ ἢ Ὀρθόδοξος τῆ Χρῆστῃ Ἐκκλησίᾳ. „ Σκηνὴ Ἁγία,
 „ καὶ πλατυτέρα Οὐρανῶν, ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχάριτον τῇ κτίσει, μόνῃ
 „ ἐδείχθη Ἀειπάρθενος. “ μίαν ὑπερθαύμασον Σκηνῶν κἀνωτάτας ὁ
 θεόπτης Μωϋσῆς μὲ προσαγῶ Θεῶ, παρθεύς ὅπῃ τῷ τελειότητα ὄλλω
 ἔλαβεν ἢ σκηνῇ, ἐσκεπάσθη ὄλη ἄπο μίαν Οὐρανῶν νεφέλλω. ὅταν
 ἀκῆς τῷ Μωσαϊκῶ σκηνῶ ἐκείνῳ, ἐνόει παρθεύς μὲ τὸν νῦν σε
 τῷ ἔμφυχον ταύτῳ καὶ λογικῶ Σκηνῶ, τὴν Δείπαιναν καὶ Παρθένον
 Μαρίαν, καὶ ἢ ἐνοίασε δὲν δέξεται ψυδῆς, ἀλλὰ καὶ καθ' ὑπερβο-
 λῶν ἀληθεύει. καὶ εἶπέ μου. δὲν ἦτον ἢ Μωσαϊκῆ σκηνῆ ἐκείνη ἀρά-
 γε τύπος καὶ ποσειδόνισμα τῆς Παρθένου Μαρίας; δὲν ἦτον ἀρά γε καὶ
 ἢ νεφέλη, ὅπῃ τῷ σκηνῶ ἐσκεπάσε, τύπος καὶ ποσειδόνισμα τῆ Πα-
 ναγίε Πνεύματος, ὅπῃ τῷ ἔμφυχον ταύτῳ Σκηνῶ ἐπφοιτίσας ἐσκε-
 πάσε, δὲ τῆς ὁποίας ἐπφοιτίσεως καὶ ἐπσημίας ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος
 τῆ Θεῶ εἰς τῷ ἡγιασμῶν τῆς γαστέρα ἐκατοίκησε; καὶ τίς ἀπ' ἐκείνης,
 ὅπῃ εἰς τῷ ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἔχπαντὸς βαδίζουσιν ἢμπορεῖ νὰ τ' ἀρ-
 νηθῆ; Πνεῦμα ᾧ Ἁγίον, ἔλεγε εἰς αὐτῷ ὁ Γαβριὴλ, ἐπελάσεται
 ἐπὶ σοί, καὶ δυνάμεις ὑψίστη ἐπσημιάσει. δὲν ἀκῆς καὶ τὸν Ἱεροφά-
 τῳ ἐκείνον καὶ Προφητῶντα Δαβὶδ, ὅπῃ πορωγνίζοντας ὡσῶ Προ-
 φήτης τῷ Παρθένον, πῶς ἔμελλε δὲ τὴν καθαρότητα τῆς νὰ γνή Σκη-
 νῆ ἁγία, καὶ Ἱερὸν κατοικητήριον τῆ Θεῶ, τὴν ἀνώμασε Πόλιν τῆ Μεγά-
 λε Βασιλείας. „ Δεδοξασμῶν ἐλαλήθη πρὸς σὲ ἢ Πόλις τῆ Θεῶ. καὶ
 „ πάλιν ὁ αὐτός. ἢ Πόλις τῆ Βασιλείας τῆ Μεγάλε. τὸ μελωδεῖ μὲ
 „ λαμφομελωδῶφον φωνῶ καὶ ἢ Ὀρθόδοξος τῆ Χρῆστῃ Ἐκκλησίᾳ.
 „ Δεδοξασμῶν λελάλῳται πρὸς σὲ ἢ Πόλις ἢ ἔμφυχος τῆ αἰὲ Βασι-
 „ λείοντος. “ ὦ Πόλις ἐκλαμφορ. ὦ κατοικητήριον τῆ Θεῶ ἐκλαμφορ-
 „ ται, καὶ ὄλλω Οὐρανῶν, μάλιστα καὶ Ἱπερραῖον. ὁ Οὐρανός μοι θρόνος,
 „ ἔλεγε εἰς τὸν Δαβὶδ ὁ Θεός, καὶ εἰς τὸν Σολομῶντα ἔπειτα, ὅταν τὸν
 „ πρῶτον ἐκείνον τῆς Ἱερουσαλὴμ Ναὸν σκοπὸν ἔβαλαν νὰ κτίσῃ. „ ὁ
 „ Οὐρανός μοι θρόνος, ἢ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶ ποδῶν μου, καὶ ποῖος οἶ-
 „ κος οἰκοδομηθήσεται μοι; ἢ τίς ἐξδουρεθεῖν τόπος τῆς ἀπαυσεῶς μου;
 „ ποῖος οἶκος, ἔλεγε, ἢμπορεῖ νὰ ἔρεθῆ ἄξιός δὲ λόγε μου; ἢ ποῖος
 „ τόπος, ὅπῃ πρὸς αὐτὸν ἐγὼ νὰ ἢμπορῶ ν' ἀπαυδῶ; καὶ μὲ ὄλον

Η' χρ.
 γ.

Φαλ.
 μζ.

Η' χρ.
 γ.

„ τῆτο , ἰδέ ὅτε δρέθηκεν ἡ Παρθένος Μαρία οἶκος ἄξιος καὶ τὸν
 „ Θεὸν , καὶ τόπος μεγάλης ἀναπαύσεως τῆ Θεῶ . ἡ Σοφία ἀποδόμησεν
 „ ἐαυτῇ οἶκον , καὶ ἠπύρεισε σύλῃς ἐπίτῃ . “ ἐὰν λοιπὸν ἡ Παρθένος
 Μαρία καὶ τὴν καθαρότητά της ἐγίνε καὶ ἐσάθη Σκλήν ἀγία , ὑπὸ νεφέ-
 λης , ὑπὸ τῆ Παναγίῃ Πνύματος δηλαδὴ ἐπιπτασμένη , Πόλις , καὶ οἶ-
 κος , καὶ τόπος μεγάλης ἀναπαύσεως τῆ Μεγάλῃ Βασιλείῳ καὶ Υἱῷ τοῦ
 Θεῶ , τίς δὲ καταλαμβάνει τὸ ἀπόλαστον , ὅτι δηλαδὴ αὐτὴ δέξεται
 καὶ εἶναι ἀνώτερα , θαυμασιώτερα , καὶ πλέον λαμπρότερα , ἢ καὶ τὰς
 Οὐρανῶς ; Ἄς εἶναι ὅσον καὶ αὐτὴ εἶναι ὁ Οὐρανὸς , τὰ ἄστρα , καὶ ὅλα
 τὰ ἐραῖα σώματα , λεπτὰ , λαμπρὰ , καὶ ὅλας ἀσραπτικὰ , ἔμφοδοι
 τῆ Θεῶ μὲ ὄλον τῆτο , μήτε ὁ Οὐρανὸς δέξεται καὶ εἶναι καθαρὸς ,
 μήτε τὰ ἄστρα χωρὶς καίποιαν ἢ πολλὴν ἢ ὀλίγην μομφὴν καὶ ἀρη-
 μίαν . „ τὸ λέγει ὁ Δίκαιος Γάβ . Οὐρανὸς μὴ εἶ καθαρὸς , ἄστρα δὲ
 „ ἐκ ἀμειπτα ἐναντίον τῆ Θεῶ . “ ἡ Παρθένος ἔμφοδοι τῆ Θεῶ δέ-
 ξεται καὶ εἶναι χωρὶς καμίαν παντελῶς ἢ πολλὴν ἢ ὀλίγην μομφὴν ,
 ὡσαύ ὅτε ἀπὸ τὸν ἴδιον καὶ μάλισα Θεὸν ἐγκαμιαζομένη λέγεται , ἀδε-
 ται καὶ ἀποφασίζεταί , καὶ πᾶσι πανταχῶ κηρύττεταί καὶ ὁμολογεῖται ὅλη
 καλή , ὅλη καθαρῶτάτη , ὅλη τελείως ἀμειπτη , ὅλη μὲ ὄλλω τὴν ἀσρα-
 πτικὴν πασῶν ἡδὲ Θεῶν ἀρετῶν καλλονὴν λαμπροσυμῆν . ὅλη καλή ἢ
 πλησιόνη , καὶ μῶμος ἐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ . ἡ Παρθένος λοιπὸν ἀναμφι-
 βόλως δέξεται καὶ εἶναι χωρὶς καμίαν] σύγκρισιν τιμιώτερα καὶ ἀνώ-
 τερα , καὶ καθ’ ὑπερβολὴν λαμπρότερα , ἢ καὶ ὄλον ἀπλῶς τὸν Οὐρα-
 νόν . καὶ δὲν σὲ λέγω ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν ἀπλῶς , ἢ ἀπὸ Ἀγγέλων καὶ
 Ἀρχαγγέλων , ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς τάξεις ἐκείνων ἡδὲ νοερῶν δυνάμεων , ὅ-
 πε πλεον σιμώτεραις πρὸς τὸν Θεὸν δέξονται , καθὼς οἱ Θεόνοι , τὰ
 Χερσβίμ , καὶ τὰ Σεραφίμ , ἀνώτερα , θαυμασιώτερα , καὶ πλέον λαμπρο-
 τερα βέβαια δέξεται καὶ εἶναι ἡ Παρθένος . Δύο Χερσβίμ χυσαῖ ἐ-
 καμῶ ὁ Μωϋσῆς μὲ προσαγὼν Θεῶ ὅταν τὴν σκλήν ἐκείνην ἐκαμῶ
 εἰς τὴν ἔρημον , βιώνοντες τα μέσα εἰς τὴν σκλήν ἐκείνην , τὸ εἶναι εἰς
 τὸ εἶναι μέρος ἐκείνης τῆς σκλήν , καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὸ ἄλλο μέρος , καὶ
 εἰς τὴν μέσῃ ἡδὲ δύο Χερσβίμ τὸ ἱλασῆιον , σκεπαζόμενον μὲ τὰς
 πτέρυγας ἐκείνων ἡδὲ Χερσβίμ . δὲν λογιάζεις ἀρά γέ μὲ τὸν νῦν σε ,
 ὅτι τὸ ἱλασῆιον ἐκεῖνο ἐπροεικόνιζε καὶ ἐσημάδιον ἄλλο τί ἱλασῆιον ;
 καὶ ὅτι τὰ Χερσβίμ ἐκεῖνα τὰ χυσαῖ , ἐπροεικόνιζαν καὶ ἐσημάδιον ἄλ-
 λα τινὰ Χερσβίμ ; θέλεις νὰ εἰδῆς τὸ προεικονισμὸν ἱλασῆιον ; θεώ-
 ρησαι τὴν Παρθένον Μαρίαν . θέλεις νὰ εἰδῆς καὶ τὰ προεικονισμῶνα
 Χερσβίμ ; θεώρησαι μὲ τὸν νῦν σε τὰ Χερσβίμ ἐκεῖνα τὰ ἀληθινὰ , ὅ-
 πε ἔμφοδοι τῆ Θεῶ δειλοπεπῶς παρῆσανται παρτοτινά . δὲν εἶναι αὐ-
 τῇ , δηλαδὴ ἡ Παρθένος , ἀληθινὸν καὶ κυρίως ἱλασῆιον , ὡσαύ ὅτε δὲ

Παρ.θ'

Κεφ.
λ' 16

αὐτῆς εἰς ὄλιω τῷ ἀνθρώπινον φύσιν ἔγινεν ἴλιος ὁ Θεός; δὲ μύσαι
 ἔχωντος ἔμφοθεν εἰς αὐτῷ τὰ ἀληθινὰ ἐκεῖνα Χερσβίμ, ἐκπλητό-
 μβα μάλιςα, πῶς Μιτέρα τῷ Θεῷ ἠξιώθηκε νὰ γένη; καὶ τίς ἀπὸ τῶν
 προσκυνητῶν αὐτῆς ἠμπορεῖ νὰ τ' ἀρνηθῆ; τύπος λοιπὸν καὶ ποσειδόνισ-
 μα χωρὶς ἀμφιβολίαν ἦσαν, τὸ Γλασῆιον ἐκεῖνο, καὶ τὰ χρυσὰ ἐκεῖνα
 Χερσβίμ, τὸ μὲν Γλασῆιον, τῆς Παρθένου, τὰ δὲ χρυσὰ ἐκεῖνα Χερ-
 σβίμ, τῶν ἀληθινῶν ἐπέων καὶ Οὐρανίων Χερσβίμ. εἰπὼν λοιπὸν τὰ Χερ-
 σβίμ ἐκεῖνα τὰ Οὐρανία παείσονται καὶ μύσαι ἔχωντος ἔμφοθεν εἰς
 αὐτῷ ὑπερεκπλητόμβα, πῶς δὲν συμπεραίνεται καὶ ἀπολαθεῖ ἀναγ-
 καίως, ὅτι μὲ καθ' ὑπερβολῶν ἀσύγκειτον ὑπεροχῶν δεικνύεται καὶ εἶ-
 ναι ἡ Δέσποινα καὶ Παρθένος Μαρία λαμπρότερα, τιμιώτερα καὶ ἐνδο-
 ξοτέρα καὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν νοερῶν δυνάμεων, τῶν Χερσβίμ δηλα-
 δὴ καὶ Σεραφίμ; δὲν ἀνεῖς καὶ τῷ Ὁρθόδοξον τῷ Χρυσῷ Ἐκκλησίαν,
 ὅπερ μὲ τὸν Γερὸν ἐκεῖνον καὶ Μελωδοφανότατον Κοσμά, μὲ χαρμώσων
 καὶ λαμπροτάτῳ καθ' ἐκάστῳ ἡμέραν τὸ μελωδεῖ φωνῶ; „ τῷ Τιμιώ-
 „ τῆραν τῶν Χερσβίμ, καὶ Ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τῷ ἄ-
 „ θεφθόρως Θεῷ λόγον πεῦσαι, πῶν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλιώμεν-
 τὰ Χερσβίμ καὶ Σεραφίμ καὶ τῶν Θεολόγων, ἀπορροῖαν τινὰ καὶ μόνον
 λάμψιν θεϊκῶν δέχοντι ἀπὸ τὸν Θεόν. ἡ Πατάσιλος καὶ Ἀμειπτος
 καὶ Δέσποινα Μαρία, ὅχι ἀπορροῖαν τινὰ, καὶ μόνον λάμψιν τῶν θεϊκῶν
 φωτῶν, ἀλλὰ ὅλον εἰς τῷ ἡγιασμένῳ της ἐδέχθηκε γαστέρα. Τιμιώτερα
 τὸ λοιπὸν καὶ ἀσυγκρίτως αὐτῇ Ἐνδοξοτέρα, ὡδὲ καὶ Χερσβίμ καὶ Σερα-
 φίμ, καθὼς καὶ ἡ Ἐκκλησία πρὸς αὐτῷ λαμπροφῶνως καθ' ἐκάστῳ ἡ-
 μέραν μελωδεῖ. Ἡ θελεῖν ἐραπίξη τινὰς μὲ ὅλον τῶν ἰσχυρῶντας, θε-
 ποῖαν ἀφορμῶν ἀρά γε ὁ Γερὸς Κοσμάς, λέγωντας πῶν Παρθένον Μα-
 ρίαν Τιμιωτέραν καὶ Ἐνδοξοτέραν τῶν Χερσβίμ καὶ Σεραφίμ, δὲν τῷ εἶ-
 πον Ἐνδοξοτέραν καὶ τῶν Ὁρόνων, ὡσαύτῳ ὅπερ τὰ Χερσβίμ καὶ Σεραφίμ δε-
 εῖσκονται καὶ οἱ Ὁρόνοι σιμώτεροι ὡδὲ τὰς ἄλλας τάξεις τῶν νοερῶν δυ-
 νάμεων εἰς τὸν Θεόν; ἀρμόδιον φαίνεται βέβαια νὰ εἶναι τὸ ἐραπίμα-
 σα. μὰ, ὡς πῶσον, τί χρεῖα ἦτον, εἰπέ με σὲ ἀδακαλῶ, νὰ πῶν συγ-
 κείνη μὲ τῶν Ὁρόνων; δὲν ἔγινε καὶ εἶναι καὶ ἐδείχθη ἡ Παρθένος Πό-
 λης καὶ Οἶκος καὶ Τόπος μεγάλης ἀναπαύσεως τῷ Μεγάλῳ Βασιλέως, τῷ
 Μονογενῆς Τῆς καὶ Ἀδύνα τῷ Ἀνάρχῳ Θεῷ καὶ Πατρὶ; καὶ λοιπὸν εἰπὼν
 Οἶκος καὶ Τόπος καὶ Πόλις τῷ Θεῷ ἔγινε καὶ ἐφάνη, δὲν εἶναι τάχα φανε-
 ρόν, ὅτι καὶ Ὁρόνος τῷ Θεῷ ἔγινε καὶ ἐσάθη; ὡσεὶ θεῶν τῶν καὶ ὁ Μελωδὸς
 Κοσμάς δὲν τῷ ἐσύγκεινε μὲ τῶν Ὁρόνων, ὡσαύτῳ ὅπερ πῶν αὐτὴν ἔβλε-
 πε καὶ Ὁρόνον τῷ Θεῷ περιμέμφον καὶ ὑπέρλαμψον. ἀνεσον καὶ πῶν Ὁρ-
 θόδοξον τῷ Χρυσῷ Ἐκκλησίαν, ὅπερ καὶ μὲ τοιαύτῳ μεσικογλυκοκέλα-
 δον φωνῶ, τῷ ἡλιασάλαχτον ταύτῳ Κόρῳ καὶ Παρθένον Μαρίαν

χαίρετᾶ. „ χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τῶ Θεῷ, χαῖρε Κόρη Καθέδρα Βασιλική. ὦ Θρόνος πυρίμορφος καὶ ἀγιώτατος. “ ὦ Καθέδρα Βασιλικωτάτη, καὶ ὅλων Δειοτάτη. ὦ εἰς πόσῳ ἀσύγκριτον ἵπεροχλῶ δέξινεται καὶ ὑπὸ Γῆ καὶ Οὐρανόν, καὶ Χερυβίμ καὶ Σεραφίμ, καὶ ἀπλῶς ἀπ' ὅλα τῶ Θεῶ τὰ ποιήματα. ποῖος θέλει διωθῆ ποτὲ νὰ εἶπῃ κατ' ἀξίαν τὰ μεγαλεῖα τῆς; ποῖος νῦν δεῦ σποτοδινα εἰς εἷνα τέτοιον βυθόν ἡδ' ἀπέριων τῆς Παρθένου μεγαλείων καὶ θεῶν χαρισμάτων; ἄς τὰ κηρύττων ἄλλοι ἐπιτέλεστοι πλέον ἐπιτέλεστον, ὡσῶ ὅπῃ φοβέμενος ἐγὼ τὸν κίνδυνον εἰς εἷνα τέτοιον ἀπειρότατον πέλαγος, θέλω νὰ σρέψω τὸ πηγάδιον, νὰ γυρίσω τὴν πλάρην εἰς ἀκολοπαξήδωτα νερά, καὶ νὰ φθάσω πλέον σωτομώτερον καὶ εἰς τὸν λιμῆρα τῆς ἀκινδυνῆς σιωπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Β΄.

Πρὸ τῶ καὶ ὅμως νὰ κατεβάσωμεν τὰ ἄρματα, καὶ νὰ ρίψωμεν εἰς τὸν αἰγιαλὸν τὴν ἀγκυραν, θεωρῶντας πῶρα καὶ μάλιστα τὴν Παρθένον Μαρίαν, νὰ σαρώνη ὅλον τὸν οἶκον, νὰ ἐποιμάσῃ τὴν κλίνην, νὰ φιλοδαρῇ ταῖς φιλενάδαίς τῆς, νὰ ᾄδειξῃ τὸ Πνεῦμά τῆς εἰς τὰς χεῖρας τῆς Υἱῆς τῆς, καὶ τὰς Ἀποστόλους νὰ ἐνταφιάζωσι τὸ σῶμα τῆς Παρθένου, θέλω νὰ σκῦψω παρῶν εἰς τὸν τάφον τῆς, νὰ ἀνασπαδῶ μὲ δὺλαβητικῶν προσκυνήσιν τὰς ἱεράς αὐτῆς καὶ ἀμολυῦτας χεῖρας, ἔπειτα νὰ θεωρήσω καὶ τί ἔγινε τὸ σῶμά τῆς, ὅπῃ εἰς τὰς ἑξῆς ἡμέρας μετ' τὸν ἐνταφιασμὸν εἰς τὸν τάφον δεῦ ἀρέθη. ὦ τάφος. ὦ τάφος τῆτος τῆς Παρθένου. ὦ τάφος ἀγιώτατος καὶ μακαριώτατος. τάφος, ὁ τάφος τῆτος τῆς Παρθένου, μὰ τάφος τιμιώτερος καὶ πλεσιώτερος, ᾄδειξῃ τὴν Μωσαϊκῶν ἐκείνῳ καὶ Στάμνον, καὶ Σκλιωῶ. μέσα εἰς τὴν Σκλιωῶ ἐκείνῳ δέξινενταν καὶ ἦσαν ἡ Τράπεζα, οἱ Ἄρτοι τῆς Προθέσεως, ἡ ἐπιτάφος Λυχνία, καὶ πῦρ ὑλικόν. μὰ ὁ τάφος τῆτος ἐδέχθη παρὸς τῶ λόγῃ τῆς τὴν ἐμφυχον καὶ λογικῶν καὶ θεοεγγῆ Λυχνίαν, τὴν ζωηφόρον Τράπεζαν αὐτῶ, ὅπῃ ὄχι πῦρ ὑλικόν, ἀλλὰ τελείας αὐλον, καὶ ὄχι Ἄρτες τῆς προθέσεως, ἀλλὰ τὸν ἄρτον ἐκείνον τὸν Οὐράνιον, τὸν ἐν τῶ Οὐρανῷ καταβαίντα, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεῷ εἰς τῶ λόγῃ τῆς ἐδέχθη. „ ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος ὁ ἐν τῶ Οὐρανῷ καταβάς. “ μέσα εἰς τὴν Κιβωτὸν ἐκείνῳ ἦτον ἡ Στάμνος μὲ τὸ Μάινα, ἡ πέτριναίς τῶ Νόμου Πλάνης, τῶ Ἀράων ἡ Ρ'άβδος, καὶ τὸ χρυσοῦν Θυμαπίριον. τύποι καὶ σκιαὶ καὶ προεικονίσματα, καὶ ἔπερον ἐδέν. μὰ ὁ τάφος τῆτος, ὄχι σκιαὶ καὶ τύπος καὶ προεικονίσματα, ἀλλ' ὅλῳ τὴν ἀλήθειαν εἰς τῶ λόγῃ τῆς ἐδέχθη. δεῦ ἐδέχθηκεν ὁ τάφος τῆτος τὴν ἐμφυχον αὐτῶ καὶ χρυσοειδῆ καὶ λαμπροτάτῳ Στάμνον, ὅπῃ τὸ Θεῶν καὶ Οὐράνιον Μάινα εἰς τὴν ἑαυτῶ τῆς ἐκαρποφόρησεν; δεῦ ἐδέχθηκεν ὁ

τάφος τῆτος τῶ ἔμφυχον αὐτῶ πλάκων, ὅτῃ ὄχι χράμματα Θεῶ, ἀλλὰ τὸν ἐνυπόσατον αὐτὸν Τῖον κὶ Λόγον τῆ Θεῶ ἐνδρονιασμῶν εἰς τῆ λόγου τῆς ἐδέχθη; δὲν ἐδέχθηκεν ὁ τάφος τῆτος τὸ ὄντως καὶ ἀληθινὸν καὶ χρυσῶν θυμιαμῆιον, ὅτῃ τὸν θεῖον ἀνδρανα ἐβάσαξε, μὲ τὸν ὁποῖον τὴν σφαίραν ὅλλω τῆ παντὸς ἀρρήτως δῶδιασεν; ἐὰν ἐκεῖνα, ὅτῃ ἀξέχονται ὑπὸ τὸν τάφον τῆτον, ὅτῃ εἶναι ἡ ἔμφυχος καὶ θεοφειγῆς αὐτῆ λυχνία καὶ βράπεζα κὶ τὰ λοιπὰ, δέρισκονται καὶ εἶναι χωρὶς καμῖαν σύγκρισιν ἀνώτερα κὶ κατ' ὑπερβολῶν λαμπρότερα, ὅτῃ ἐκεῖνα, ὅτῃ ὑπὸ τὴν Μωσαϊκῶν ἐκείνῳ κὶ σάμνον καὶ σιλῶν ἐξεδέχονταν, συμπεραίνεται κὶ ἀκολουθεῖ ἀναγκάως, ὅτι κὶ ὁ ἀξέχων τῆτος τῆτος, διλονότι ὁ τάφος, δέρισκεται κὶ εἶναι χωρὶς καμῖαν σύγκρισιν ἀνώτερος καὶ κατ' ὑπερβολῶν λαμπρότερος, ὅτῃ τὰ ἀξέχοντα ἐκεῖνα τὰ Μωσαϊκὰ, ὅτῃ διηλαθῆ τῶ Μωσαϊκῶν ἐκείνῳ κὶ σάμνον κὶ σιλῶν. ὡ τῆτος θαυμασιος. ὡ ποῖον καὶ ποταπὸν ἔλαβεν εἰς τῆ λόγουσε πλετον κὶ θησαυρὸν ὁ τάφος ἔτος. Ανοίγωντας τὸν τάφον τῆ Δαβίδ. ἰσορεῖ ὁ Φλάβιος Γῶσιπος εἰς τὸν δέκατον τρίτον λόγον τῆς πρὸ Γεδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. ἀνοίγωντας λέγω τὸν τάφον τῆ Δαβίδ ὁ Ὑρκαῶς, Βασιλοῦς τῆ Ἰσραήλ, ἤρκε μέσα εἰς τὸν τάφον ἐκεῖνον ἑξῆς χιλιάδας τάλαντα, μὲ τὰ ὁποῖα καθὼς φαίνεται καὶ Βασιλικῶν σωήθειαν εἰς τὴν θανάτου τὸν ἐσωξόφθυσαν, πλετίζοντες τὸν τάφον ἐκεῖνον Βασιλικῶς. ἀνοίγωντας τὸν ἔπειτα ὑπὸ χθόνος ἱκανῆς καὶ ὁ μέγας Ἡρώδης, ὁ Τῖος τῆ Ἀντιπάτρως, τάλαντα μὲν δὲν εὔρηκεν αὐτὸς, ἤρκε ὅμως ἄλλα πράγματα πάμπολλα χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν, καὶ ὅλων Βασιλικῶν, κὶ θαύματος ἄξια. ὡς παύση ὅμως ὁ Φλάβιος αὐτὸς εἰς τὸ νὰ ἐπαινῆ τῆτον μὲ τάλαντα, κὶ μὲ κειμήλια χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν. ἐὰν ὁ Φλάβιος, μᾶλλον δ' εἰπεῖν βλάβιος, δὲν ἦτον βεβλαμμένος εἰς τὸν νῆν, ἠθέλει εἰδῆ καὶ καταλάβῃ, ὅτι ὁ χρυσοπολυόλιτος ἐκεῖνος τάφος τῆ Δαβίδ, συγκρινόμενος μὲ τὸν τάφον τῆς Παρθένου, δέρισκεται κὶ εἶναι σχεδὸν εἷς ἐδὲν τῆτος. τῆτος ὁ τάφος τῆς Παρθένου δέρισκεται καὶ εἶναι, ὄχι δὲ χρυσῶν κὶ ἀργυρῶν, κὶ τειχιλίων τάλαντων σολισμῶς, ἀλλὰ μὲ μυριοτάλαντον πλετον κὶ θησαυρὸν καλλοπισμῶς. ὅλος, λίθος ἀτίμητος. ὅλος ἀσραπτικώτατος μὲ τῶ ἀσραπτικωτάτῳ ἐπτάφωτον, μάλισα καὶ ὀλόφωτον λυχνίαν. ὅλος δῶδέσατος μὲ ἀρρήτον κὶ θαυμασιωτάτῳ δῶδιαν. τῆτος μόνος καὶ κελῶς μὲ τὸν τάφον τῆ Χεισῆ, τάφος ὑπέρπλετος κὶ θαυμασιώτατος. τάφος, μὰ τάφος, ὄχι μὲ πλετον καὶ θησαυρὸν ἐπῆγειον καὶ μάταιον, ἀλλὰ μὲ πλετον θεῖον κὶ Οὐραῖον, τὸν ὁποῖον πλετον, ἐὰν εἰς τὸν τάφον δῶλαβῶς ἠθέλης σκυῖν, θέλεις τὸν ὑπολαύση. σκυῖναι λοιπὸν εἰς τὸν τάφον τῆς Παρθένου μὲ δῶλαβητικῶν προσκυῖνσην, καὶ θέλεις λάβῃ ἀπ' αὐτὸν, ὄχι τάλαντα πρόσκαιρα καθὼς ὁ Ὑρκαῶς ὑπὸ

Κεφ.
15.

Λόγω.
15.
Κεφ.
15.

τὸν τάφον τῆ Δαβίδ, ἀλλὰ τάλαντον Οὐραίνιον ἢ ἀφθαρτον, μίαν αἰώνιον εἰς τὰς Οὐρανὸς ζωῷ. σκύψαι. σκύψαι μόνον δόλαβῶς, ἢ αὐτὴ καὶ τὸ σῶμα τῆς Παρθένου εἰς τὸν τάφον δευτέρου εἰδῆς, θέλεις ἀκρίβη ὅμως εἰς τὰς νοητὰς ἀδύσεις ἕχης καθαρὰς, δώδιον θαυμασίον ἢ καταπληκτικῶν, ἢ εἰς τὴν ψυχῶν ἀναμφιβόλως ὠφέλειαν ἀληθινῶν.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Γ'.

Εΰσφυες; ἐπροσκύνησες; εὐγέ, καὶ ὑπέροβγε. μὰ τί ἐθεώρησες, εἰπέ με μέσα εἰς τὸν τάφον τῆς Παρθένου; τίποτις ἄλλο, παρὰ μόνον τὰ ἐπιτάφια. καὶ λοιπὸν, τί νὰ ἔγινον ἀρά γε τὸ σῶμα τῆς Παρθένου, ὅτῃ παρῶθ' εἰς τὰς ἑξῆς καὶ μάλιστα ἡμέρας τῶ ἐπιταφιασμοῦ τῆς εἰς τὸν τάφον δευτέρου εἰδῆς; ἀρά γε νὰ τὸ ἔλαβον τῆ Οὐρανῶ οἱ Ἄγγελοι, καὶ νὰ τὸ ἐπιταφιάσω εἰς ἄλλον τάφον κεκρυμμένον; ἀρά γε νὰ τὸ ἐπῆγαν εἰς τὸν ἐπίγειον Παράδεισον; ἀρά γε νὰ ἀναστήθῃ, ἢ μὲ σῶμα ἢ ψυχῶν νὰ εἶναι εἰς τὰς Οὐρανὸς; τὸ πρῶτον, ὡς παντελῶς ἀνάρμοσον, παντελῶς τὸ σιωπῆμεν. ἐπειδὴ, τί χρεία ἦτον τάχα νὰ τὴν λάβωσιν οἱ Ἄγγελοι ἵνα τὴν εἰς τὸν τάφον, νὰ τὴν θάψωσιν εἰς ἄλλον. τὸ δεύτερον, πῶς δηλαδὴ νὰ τὴν ἐπῆγαν εἰς τὸν ἐπίγειον Παράδεισον, τὸ θέλωσιν τινές. ἐγὼ μὲ ὅλον τῆτο ἀκολουθῶντας τὴν κυριωτέραν τῆς Διδασκαλῶν γνώμην, λέγω μὲ γνώμην ἀναμφιβόλον, ὅτι ὁ Μονογενὴς αὐτῆς Υἱὸς καὶ Θεὸς, ἀναστῶντας τὸ σῶμα τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου, τὴν ἔλαβον ἀνασηκῶν μὲ σῶμα ἢ ψυχῶν ἀπῶθεν τῆς Οὐρανῶν εἰς τὰ δεξιὰτου μέρη καὶ τὴν Δαβιτικῶν φωνῶν, παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐνδεξιῶν, ἐν ἐματισμῶν χαλκῶσιν ὡς ἐβεβλημένη, πεποικιλμένη. δευτέρου προστάζει αὐτὸς ὁ ἴδιος Υἱὸς τῆς καὶ Θεὸς μὲ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον, ὅτι καθ' ἑαυτὴν ὅτῃ νὰ γεννηθῇ, καθ' ἑαυτὴν δηλαδὴ Υἱὸς, νὰ δίδῃ καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνταμειβῶν ὡς πλεωμῶν εἰς τὴν Μητέρα τῆ, ἵνα τὸν ἐβάσαξῃ, τὸν ἐγέννησῃ, τὸν ἐβύζαξῃ, τὸν ἐθρεψῃ, ἢ ἀνδρα τέλειον τὸν ἔκαμε; καὶ δευτέρου ἐγέννησεν, εἰπέ με, ἢ ἡ Παρθένος τὸν Νομοθέτην αὐτὸν ἢ Βασιλέα ἢ Υἱὸν τῆ Θεῶ; δευτέρου τὸν ἐπαργάωσεν ὡς Υἱὸν τῆς; δευτέρου τὸν ἀνέκλινεν ἐν τῇ φάτῃ; δευτέρου τὸν ἐβύζαξῃ; δευτέρου τὸν ἐγαλέχησε μὲ τὸ ἀμόλυτον καὶ καθαρῶτατόν τῆς γάλα; δευτέρου τὸν ἐβάσαξεν ἐπάνω εἰς τὰς ἄμμοσ τῆς; δευτέρου ἐνοπίασε καθ' ὑπερβολῶν ἵνα λόγηται; καὶ λοιπὸν, ἔλαβον εἰς τὴν Γλῶσσαν ἀρά γε τὴν ἀπέπεσαν καὶ χρεωσικῶν ἀμειβῶν ἢ πλεωμῶν ἵνα τὸν Υἱὸν τῆς ἵνα τὰ ἑσφαια καὶ τὰς κόπας, ὅτῃ πρὸς αὐτὸν ἔκαμε; ἢ πότε; ὅταν ζῆτιμῶν ἵνα τὸν Ἡρώδην νὰ θανατωθῇ τὸν ἐβάσαξεν ἐπάνω εἰς τὰς ἄμμοσ τῆς, φάλασσα καὶ ὡς ἐπαταῖσα δώδεκα ἡμερῶν ἵνα τὴν εἰς τὴν Αἴγυπτον; ὅταν τὸ αὐτὸ πᾶ-

λιν δάσημα παλατιῶν, τὸν ἔφερον ἐπάνω εἰς τὰς ἄρας τῆς ὀπίσω
 πάλιν εἰς τὴν Γερουσίαν; ὅταν δὲ τὸν φόβον τῆς Ἀρχαίας εἰς ἄλλον
 τόπον πάλιν ἐφορῶν; ὅταν οἱ Ἑβραῖοι ἀνδρας τέλειος γενόμενος, ἐζή-
 τωι, πῶρα νὰ τὸν λιθοβολήσῃν, ἢ πῶρα νὰ τὸν κατεκρεμίσῃν; ὅταν
 δὲ τὴν ἐδικύμας Σωτηρίαν εἰς τὸν Σταυρὸν ἐπάνω σταυρωθῆς, τὴν προ-
 φητεῖαν ὑπὸ τῆς Συμεῶν Ρωμαίων εἰς τὴν καρδίαν τῆς ἐδέχθη; κό-
 ποι ἦσαν αὐτὰ κόποι. κόποι ἢ πόνοι ἢ δάκρυα, ἢ θρήνοι καὶ κλαθ-
 μοί, ἢ παραγομοί τῶν μητριαῶν ἐκείνων σπλάγχχνων ὅπῃ τὸν Υἱόν τῆς
 πόσης παραγομὸς ἐλάμβαναν ἀρά γε καθ' ἐκάστην ἡμέραν τὰ μητριαῖα
 ἐκείνα σπλάγχχνα τῆς Παρθένου δὲ τὸν Υἱόν τῆς, ζητῶντες οἱ Ἑβραῖοι
 καθ' ἡμέραν, δὴ οὗτος μάλιστα μὴ τὴν γέννησίν τε ἕως καὶ εἰς τὴν πε-
 λείαν ἡλικίαν, νὰ τὸν θανατώσῃν, καθὼς καὶ ἕως εἰς τὸ ὕψιστον τὸ ἑ-
 κκαμῶν; ἐγὼ λοιπὸν δεῦθ' ἰδὼν, ἕως καὶ εἰς τὴν ὄραν ἀκόμη τῆς Κοι-
 μήσεώς τῆς, τὸν Υἱόν τῆς, νὰ τῆς ἔκαμε τὴν χρεωσικὴν ἀμειβὴν, ὡς
 Υἱὸς παρὸς Μητέρα. Τώρα λοιπὸν τώρα. τώρα λέγω μὴ τὴν Κοίμη-
 σίν τῆς γίνονται ἅπῃ τὸν Υἱόν τῆς παρὸς αὐτὴν ἢ ἀμειβαίς. τώρα πλε-
 ρῶνει παρὸς αὐτὴν τὰ θρηπτικά, τὰ βουζασικά, δὲ νὰ λέγω ἔτι, τὰς
 κόπας καὶ τὰς πόνας, ὅπῃ δὲ λόγῃς ὑπέμεινε. τώρα, καθὼς ἐκεῖ-
 νος, ὁ Υἱὸς τῆς, εἰς τὰς ἑξῆς ἡμέρας ἀνάσθη, ἔτι καὶ τὴν Παρθέ-
 νον ταύτην καὶ ἰδίαν τῆς Μητέρα εἰς τὰς ἑξῆς ἡμέρας ἀνασώωντας, εἰς
 τὰς Οὐρανὸς ταύτην μετὰ λόγῃς ἀναλαμβάνει. δὲ τὸτο καὶ μάλιστα εἰς
 σημείον, ὅτι καὶ τὴν Μητέρα τῆς ἀνάσθησε, καθὼς τότε εἰς τὰς ἑξῆς ἡ-
 μέρας τῆς ἐνταφιασμένῃ δεῦθ' ἐρέθηκεν εἰς τὸν ἐδικόν τε τάφον ἄλλο τί,
 παρὰ μόνον τὰ ἐντάφια, ἔτι καὶ τώρα εἰς τὰς ἑξῆς ἡμέρας τοῦ ἐντα-
 φιασμένῃ τῆς Παρθένου καὶ ἰδίαν τῆς Μητρός, εἰς τὸν τάφον τῆς ἄλλο τί
 δεῦθ' ἐρέθη, ἢ μόνον τὰ ἐντάφια. χεὶρ ἦτον χεὶρ εἰς τὸν Υἱόν
 τῆς, καθὼς ἅπῃ τὰς κόπας τῆς Παρθένου ἐβασάχθη, ἔτι καὶ ἡ
 Παρθένος ἅπῃ τὸν Υἱόν τῆς νὰ ἀνάσθη, καὶ εἰς τὰ δεξιά τῆς ἀνώθεν
 τῶν Οὐρανῶν νὰ καθῆται. χεὶρ ἦτον, ὅτι ἡ ἀμειβὴ αὐτῆ καὶ ἀ-
 μόλυπος Παρθένος, τὴν ὁποίαν ὁ Ἄναρχος Θεὸς καὶ Πατὴρ Νύμ-
 φων ἐδικήν τε παρὰ καταβολῆς Κόσμου ἀπ' ὅλλῃ τὴν ἀνθρώπινον φύσιν
 ἐδάλεξε, νὰ δεισκέται καὶ μετὰ σῶμα καὶ ψυχὴν εἰς τὰς Οὐρανίους ἐκεί-
 νας κατοικίας, ὡσαν ὅπῃ δὲν ἐνυμφώθη μόνον τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ τὸ
 σωμαφότερον, καὶ ψυχὴν ὅμῃ δηλαδὴ καὶ κορμί. χεὶρ ἦτον ἡ Μητέ-
 ρα τῆς Υἱὸς τῆς Θεῶν, νὰ δεισκέται μετὰ σῶμα καὶ ψυχὴν εἰς τὰ λαμ-
 πρὰ ἐκείνα τὰ Οὐρανῶν Παλάτια τῆς Γέννησιν τῆς. χεὶρ ἦτον ἡ Μη-
 τέρα τῆς Υἱὸς τῆς Θεῶν νὰ λάβῃ ἀπ' ἐκείνων ὅλας τὰς ἀμειβὰς, δὲ
 ἐκείνα ὅλα, ὅπῃ παρὸς ἐκείνον ὑπερέπεσον ἐκείνη. ὅλα τὰ ἀμόλυπτα
 καὶ καθαρατάτα ἐκείνα αἵματα, μετὰ τὰ ὁποῖα ὅλον τὸν ἀνθρώπον ὁ

Υἱὸς τῆ Θεᾶ εἰς τὴν ὑπόστασίν τε ἐπήξει , τῆ πα ἕδωκεν ἡ Παρθένος .
 λοιπὸν ἔσπεπε καὶ ὁ Υἱὸς νὰ δώσῃ πρὸς τὴν Παρθένον εἰς τοὺς Οὐρα-
 νὲς ὄλλω τὴν λαμπρότητα τῆς θεϊκῆς τῆ δόξης καὶ μακαριότητος . ἑκα-
 τέβη ὁ Υἱὸς ἀπὸ τοὺς Οὐρανούς εἰς τὴν Παρθένον ; ἔσπεπε καὶ ἡ
 Παρθένος ἀπὸ τῆς Γῆς ν' ἀνέβη ἀνωθεν τῶ Οὐρανῶν εἰς τὸν Υἱόν-
 τῆς . ἐκατοίκησεν ἐκεῖνος εἰς τὴν καθαρωτάτην κοιλίαν ; ἔσπεπε καὶ
 ἐκεῖνη νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν Οὐράνιον ἐκείνῃ τῆ Υἱᾶς κατοικίῃν . Χω-
 εἰς ὅλα ταῦτα , τί ἔλεγον , εἰπέ μου , αὐτὸς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ
 Θεοῦ ἔχ' τὸν παρθενικὸν ἄνθρωπον , ἀφόντις τὴν παρθενικὴν ἑκαμῆρ ,
 ἃς ὑπάγη , ἔλεγον , ἃς ὑπάγη τώρα ἔξω ἀπὸ τὸν Παράδεισον ὁ πα-
 ραβάτης αὐτὸς ἄνθρωπος , μὴ τύχη καὶ ἤθελον ἀπλώσῃ τὰς χεῖρας
 εἰς τὸ ξύλον τῆς ζωῆς , καὶ μείνῃ ἀθάνατος παντοτινὸς καὶ ἀτελέπι-
 τος . „ ἔξαπέσειλον αὐτὸν Κύριος ἐν τοῦ Παραδείσου , μήποτε ἐκ-
 „ τείνῃ τὴν χεῖρα αὐτῆ , καὶ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς , καὶ φά-
 „ γῃ , καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα . „ τὸ λέγει ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν Γέ-
 νεσιν . τίς τὸ ἐφύτλισεν ἐκεῖνο τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ; ὁ Υἱὸς τῆ Θεᾶ .
 τίς εἰς τὸ ξύλον ἐκεῖνο τὴν χάριν ταύτην ἔδωκεν , ὅτι ὅποιος ἤθε-
 λε τοῦ ἀπλώσῃ , νὰ μὴν παρὰ τοῦς αἰῶνιους καὶ ἀθάνατος ; ὁ Υἱὸς τῆ
 Θεᾶ . „ πάντα γὰρ δι' αὐτῆ ἐγένετο . τὸ λέγει ὁ Γεωργίου . „ καὶ λοι-
 πὸν , εἰὼ ὅποιος εἰς τὸ ξύλον ἐκεῖνο τῆς ζωῆς ἤθελον ἀπλώσῃ , νὰ
 φάγῃ τὸν καρπὸν τε , ἔμνη παρὰ τοῦς αἰῶνιους καὶ ἀθάνατος , πόσον
 μαῖλλον ἀπολαθεῖ ἀναγκαίως , νὰ εἶναι ἡ Παρθένος αἰῶνιους καὶ ἀ-
 θάνατος , ὅπου , ὄχι ξύλον τῆς ζωῆς ἀπλῶς , ἀλλὰ τὸν δημιουρ-
 γὸν τοῦ ξύλου , τὴν αὐτοζωὴν αὐτὴν καὶ ὄλλω τὴν ἀθανασίαν , εἰς
 τὴν καθαρωτάτην καὶ ἡγιασμένῃ κοιλίαν ; ἀναστήθη λοι-
 πὸν χωρὶς ἀμφιβολίαν εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας ἡ Παρθένος , καθὼς καὶ
 ὁ Υἱὸς τῆς , καὶ εἰς τὰς Οὐρανὲς ἀλαμβανομένη , ἀπολαμβάνει τὴν
 αἰῶνιον καὶ ἀθάνατον ζωὴν , εἰς τὴν θεῖαν καὶ ἀπλάκωτον ἐκείνῃ δόξαν
 καὶ Βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς . „ βεβαιώνεται τὸν λόγον καὶ ὁ μέγας τῆς
 „ Δασκοῦ Φωστῆρ εἰς τὸν δεύτερον λόγον τῆς Κοιμήσεως . τὸ Πανά-
 „ γιον Σῶμα τῆς Παρθένου τῆ πανδύκεται καὶ ὑπερφύει ὅπτι δεται
 „ μνήματι , κἀντεῦθεν πρὸς Οὐρανίους δόμους μεταρρίζεται . καὶ πᾶ-
 „ λιν ὁ αὐτὸς . ὡσπερ γὰρ τὸ ἐξ αὐτῆς τῆ Θεᾶ Λόγῳ ἐνυποσάν σῶ-
 „ μα τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μνήματος ἐξανίστατο , ἐπο δὴ καὶ ταύτῃ ἐ-
 „ δεῖ ἐξαρπαδῶναι τοῦ τάφου , καὶ πρὸς τὸν Υἱὸν τὴν Μητέρα μεθαρ-
 „ μοδῶναι . “ θεωρεῖς πῶς ὁ Υἱὸς τῆς , ὡς χρεώσης Υἱὸς , ἔδωκε
 τὰς δυνατὰς εἰς αὐτὴν μετὰ τὴν Κοίμησίν τῆς ἀπαιτεῖσθαι ἀνασῶν-
 τίστῃν , ἔχ' νὰ μὴν αἰωνίως μετὰ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὰς Οὐρανίους ἐκεῖ-
 νας κατοικίας ; „ τὸ μελεθεῖ τούτο μετὰ λαμπρὰν φωνὴν καὶ ἡ Ὁρθόδο-

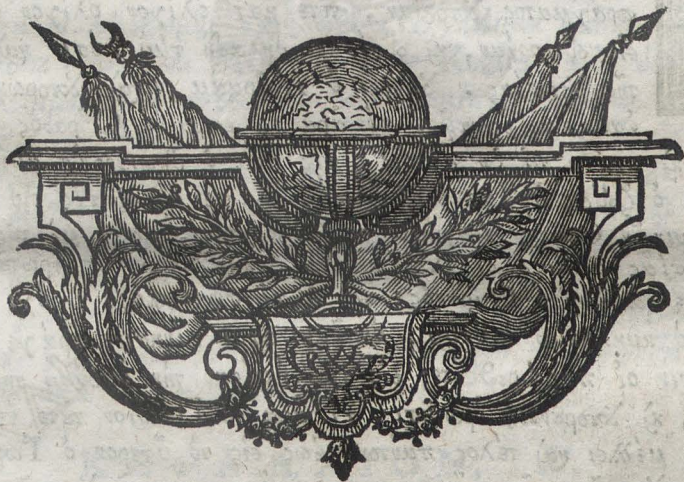
Κεφ. γ'.

Ω, δὴ
α.

ἕως τοῦ Χειρῶν Ἐκκλησία . ὁ ξένος οἰκήσας Θεοτόκε ἐν τῇ ἀρχαίᾳ
 τῷ νηδύϊ σα σαρκήμβρος , ἔτος τὸ πανίερον σῶμά σε δεξάμβρος , ἐν
 ἑαυτῇ κατέπαυσεν ὡς ὀφειλέτης Υἱός . καὶ πάλιν ἡ αὐτὴ . ὑπὲρ
 φύσιν ὑποκύπτεις τοῖς τῆς φύσεως νόμοις , διὸ θνήσκουσα , σὺ τῇ
 Υἱῷ ἐγείρη διαιωνίζουσα . ὦ ἀταμεibaίς ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπίνην
 καταλήψιν τοῦ Θεανθρώπου Λόγου πρὸς τὴν ἰδίαν του Μητέρα . ὦ δό-
 ξαις καὶ λαμπρότητες ἐκείναις , ὅπῃ εἰς τὰ δεξιά δευτεροῦς Ἰστολαμ-
 βαίνει τοῦ Υἱῶν . ὦ πόσω τὴν βοήθειαν Χειριανὴ δυνάσαι νὰ λαμ-
 βαίης ἀπ' αὐτῷ , ἐὰν παντοτινὰ ἀλαβῶς τὴν προσκυκῶς . Ἐὰν μὲ
 σῶμα καὶ ψυχὴν ἀνασημῆν , δέισκεται εἰς τὰς Οὐρανίους ἐκείνας κα-
 τοικίας , μὲ ὅλας ἐκείνας τὰς θείας καὶ ἀκτινοβόλους λάμψεις τοῦ Υἱῶν
 τῆς λελαμψοσμῆν καὶ δεδοξασμῆν , συμπέρανε καὶ μοναχόςσου ἐν τέ-
 των πάντων ἐν τ' αὐτῇ δύο συμπεράσματα , πρῶτον , πόσω μεγα-
 λῶ καὶ θαυμασιωτάτῳ ἔμπροσθεν τοῦ Υἱῶν ἔχει τὴν παρρησίαν .
 καὶ δεύτερον , ἀπόλυτον τοῦ πρῶτου , πόσω δυνάμιν ἔχει νὰ σὲ βοη-
 θῇ παντοτινὰ εἰς κινδύνους καὶ ἀναγκαίας χρείας , ἐὰν μετ' ἀλαβείας
 καὶ θερμότητος Πίστεως εἰς αὐτῷ ἠδελος προστρέχῃ . προστρέχε λοιπὸν
 εἰς αὐτῷ ἀλαβῶς Χειριανὴ , καὶ νὰ Ἰστολαμβαίης ἄπο τὰς θείας αὐ-
 τῆς λάμψεις καὶ μαρμαρυγῶν . προσκυκῶς τὸν τάφον τῆς , προσκῦ-
 να τὴν Εἰκόνα τῆς , μὰ μὲ χεῖλη καθαρά , καὶ ἀλαβητικῶς προσ-
 κῶνσιν . ἐὰν θέλῃς νὰ θεωρῆς καὶ τὸ πρῶτότυπον , τὴν Παρθέ-
 νον δηλαδὴ ἀνασημῆν , ἀέβαζε τὸν νοῦ σου εἰς τὸν Οὐρανὸν , καὶ
 τέτοιαις λογιῶν δυνάσαι νὰ τὴν θεωρῆς . ὡς εἶναι εἰς τὴν Εἰκόνα τῆς τὰ
 αἰδητὰ σε χεῖλη , καὶ τὰ νοτὰ εἰς τοὺς Οὐρανὸς , καὶ τέτοιαις λογιῶν εἰς
 τὴν αὐτὴν σιγμῶν ἀπαύξουσαι καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς εἰς τὴν Γῆν , καὶ κείνῳ
 εἰς τὰς Οὐρανὸς .

Ἀλλ' ὦ Γῆς καὶ Οὐρανῶν , καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἀνώτερα , καὶ
 πασῶν μάλις αἱ ἡσ νοερῶν δυνάμεων ὑψιλοτέρα . Καθέδρα τοῦ μεγα-
 λου Βασιλέως βασιλικότητι , καὶ Σκηνὴ ἔμφυχος αὐτοῦ ἀγιότητι .
 Τράπεζα Θεοδόξου μετ' τὸν Οὐράνιον ἄρτον κεκοσμημένην , καὶ Λυχνία
 ἐπτάφωτη μετ' τὸν ἀναρχὸν καὶ θεῖον φῶς ὅλη λελαμψοσμῆν . Στάμνος
 ὁ λόγῳ , ὅπου τὸ θεῖον καὶ Οὐράνιον εἰς τὴν ἑαυτῆν σε Μαίνα ἐ-
 καρποφόρησες , καὶ Χρυσοῦν Θυματίον , ὅπῃ μὲ τὸν θεῖον ἄνθρα-
 κα τὴν σφαίραν ὅλων τοῦ παντός ἀρρήτως ἀωδίασες . Δέσποινα καὶ Κυ-
 εία καὶ Βασίλισσα Θεοτόκε Μαρία , καὶ πάντων ἡσ ὀσεβῶν Χειρια-
 νῶν καταφυγὴ ἀγία . Νύμφη οὐραία τοῦ Ἀναρχοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Θεο-
 κεκοσμημένην , καὶ Μήτηρ τοῦ Μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱῶν ὑπερόλογημένην .
 καὶ τὸν ζωοπάροχόν σε τάφον ἅπαντες οἱ Πισοί σε δελοὶ μετ' ἀλαβείας
 προσκυκῶσι , καὶ τὴν Εἰκόνα σε δι' αἰδητῶν χεῖλέων εἰς τὴν Γῆν , καὶ

διὰ νοητῶν καὶ σφά εἰς τοὺς Οὐρανὸς ἀπαύζονται καὶ φιλοῦσιν . ὅθεν
 καὶ ὡς ἐκ μέρες πάντων σὲ δέομεθα καὶ σὲ παθακαλέσμεν , νὰ σκέπῃς
 καὶ νὰ διατηρῇς ἀβλαπτον , καὶ ἀνώτερον ἢ ἐναντίων ἐχθρῶν καὶ πο-
 λεμίων ἅπαν τὸ ἔκλαμψον καὶ δόσεβέσατόν σου ἀπροσπέσον . λαμπρυ-
 νέτο διαπαντα ὡς ἐπτάφωτη λυχνία . ἔφετο διαπαντός μετὸν Οὐρά-
 νιον σου ἄρτον . δωδιάζε το διωκεῖς μετὸν θεῖον καὶ Οὐρανίον σε ἀν-
 δρακα . καὶ τέλος πάντων , ἀξιώσον αὐτοὺς καὶ μετ' αὐτῶν καμὲ ἀνα-
 θεν ἢ Οὐρανῶν , εἰς τὴν ἀρρήτον ἐκείνῳ δόξῳ καὶ Βασιλείῳ τῷ Τιῷ
 σε . ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ,
 εἰς αἰῶνα αἰῶνος . Ἀμήν .

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν

ΕΙΣ ΤΟ ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Ε΄θροτο πάντες οἱ ἀκούσαντες αὐτῶ, λέγοντες, τί ἄρα τὸ
Παιδίον τῆτο ἔσαι;

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

Κ τῆ ἄπρεϊν, λέγουσιν οἱ Σοφοί, γίνεται τὸ ἀπορεϊν. ὅπῃ
θέλει νὰ εἰπῆ, ὅτι ὅταν τινὰς ἔρχεται εἰς μεγάλην τινὸς
κράζματος ἀποείαν, τότε κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἔρχεται καὶ
εἰς ἀποείαν, καὶ ἀείσκει δηλαδὴ τὴν λύσιν καὶ ἀπίκρυσιν
τῆς ἀποείας. ἀπορεῖ ὁ Ἀβραάμ, καὶ ἀπορεῖντας εἰς τὴν
ἐαυτὸν τε ἑρωτᾷ, τί ἄρα νὰ εἶναι ὁ Οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ
θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς; τίς ἄρα ὁ δημιουργὸς αὐτῶ καὶ ποι-
ητής; ἄρα γε ὁ ζῶς; ἄρα γε ὁ ἀπόλων; ἄρα γε ἄλλος τίς τῆς ψάδολογο-
μῶν ἐλλυμῶν Θεῶν; ἀπορεῖσιν οἱ Φιλόσοφοι, μαζί με τὴς ὁποίας καὶ
τῆς Ἐκκλησίας μάλιστα οἱ Διδάσκαλοι, καὶ ἀπορεῖντες ἑρωτᾷσι, τί ἔ-
σιαν ἄρα γε νὰ ἔχη ὁ Οὐρανὸς; καὶ ἕχατί σφαιρικὸς, καὶ ὄχι ὀπμήνης;
καὶ τίς τὴν κυκλικῶν ταύτην, ὅπῃ κινᾶται κίνησιν ἄρα γε νὰ τῆ δι-
δη; ἀπορεῖσιν οἱ παρὰρεθόντες εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ὀγδόην τῆς Γενέσεως
τῆ Γωάνης, καὶ ἀπορεῖντες ἑρωτᾷσι, τί ἄρα τὸ Παιδίον τῆτο ἔσαι; ποτα-
πὸς ἄρα γε μέλλει καὶ τέλος πάντων ἕως εἰς τὸ ὕψιστον ὁ Γωάνης τοῦτος
νὰ σταθῆ; ἀπορεῖσι τῆτοι ἅπαντες. καὶ ὅμως ἐν τῆ ἀπορεῖν ἀείσκει ὁ
καθ' ἑῶς των τὴν ἀνάλογον τῆς ἀποειῶν λύσιν καὶ ἀποείαν. δεῦ εἶναι,
λέγει ὁ Ἀβραάμ, ὁ Οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐ-
τοῖς, ἄλλο τί, ἢ μίαν ποίησιν καὶ δημιουργίαν, γινωμῆν παντελῶς ἐκ
τῆ μὴ ὄντος. καὶ ποιητὴς ταύτης καὶ δημιουργὸς, δεῦ ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἄλ-
λος, πᾶρεξ ἑῶς ἀπειροσῆσιος, καὶ παντοδύναμος, καὶ ἀρχὸς Θεός. δεῦ
εἶναι, λέγει καὶ Σεβηριανὸς Γαβάλαν ἀπαντῶντας εἰς τὴν δόξερην ἑρω-
τῆν, ὁ Οὐρανὸς ἀπὸ ἄλλο τί κατασκευασμῆος, πᾶρεξ ἀπὸ τὰ πλέον
λεπτότερα τῆς ὕδατων καμωμῆος, καὶ σφαιρικὸς, ἀποκεινόμενος ὁ Στα-

γερίτης λέγει, ἅ να κἀν τὴν κίνησίν τε πλέον δύκολωτέραν, λαμβά-
 νωντας τὸ ἐνδόσιμον τῆς κυκληκῆς αὐτῆ κινήσεως ἀπὸ τὸ παρῶτον κινῆν καὶ
 ἀκίνητον, ὅπῃ εἶναι ὁ Θεός. Φεαρῆς, πῶς ἐν τῆ δύπορειν γίνεται τὸ δύπο-
 ρεῖν;,, ναί, μὰ τί ἀρα καὶ τὸ Παιδίον τῆτο ἔσαι; τίς ἀρα καὶ παρὶ τῆτο
 ,, γίνεται ἡ δύποκεισις; ἔσαι Μέγας, δύποκεῖνεται ὁ παρῶτος τῆδ Ἀγγέ-
 ,, λων, ὁ Ἀρχάγγελος δηλαδὴ Γαβριήλ. “ ἔσαι ἡδ Μέγας ἐνώπιον
 Κυρίου. Μέγας, διότι ἐν κοιλίας Μητρὸς αὐτῆ ἐπλήθη Πνύματος Ἀ-
 γίης. Μέγας ἐνώπιον Κυρίου, Μέγας, διότι πολλὰς τῆδ Τίῶν Ἰσραὴλ
 θέλει ὁπισρέψῃ, να τὸς φέρῃ παρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας. Μέγας, ἅτι
 θέλει ἐποιμάση καὶ τῆς πολιτείας καὶ Διδασκαλίας τε πολὺν λαὸν εἰς
 τὸν Θεόν. ἔσαι Μέγας ἐνώπιον Κυρίου. Μέγας, ἅτι εἶναι ὁ Πρόδρομος
 τῆς Ἡλίας, ὁ Ἡλίας τῆς παρῶτης παρεσίας τῆς Τίῆς τῆς Θεῆς. Μέγας,
 ἅτι εἶναι ἡ σφραγίς τῆδ Προφητῆδ, ὁ μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν,
 ὁ παλαιότερον πάντων καὶ Πατριάρχων καὶ Προφητῆδ, ὁ Ἀρχων καὶ Πρω-
 τοσάτης τῆδ Μοραχῶν καὶ Ἐρημητῆδ. ὦ πόσον ἔσαι τὸ Παιδίον τῆτο Μέ-
 γας. ὦ μεγαλεῖον ἀπὸ τὸν Πρωτοσάτην τῆδ Ἀγγέλων εἰς τὸ Παιδίον
 τῆτο μαρτυρημῆρον. ὦ Παιδίον ἀγιώτατον. μὰ ἔσον ἀγιώτατον, ἄλλο τό-
 σον εἰς τὸ να τῆ πλέξιμω κατ’ ἀξίαν Ἐγκώμιον φαίνεται παρὸς ἡμᾶς
 καὶ δυσκολώτατον. ὦ εἶναι Μέγας ἐνώπιον Κυρίου, πῶς δὲν εἶναι δύ-
 κολον τὸ πλέξιμον καὶ ἡ κατασκηδὴ τῆ ἐγκωμίας τε; μὰ ὡς πόσον, ἅτι
 εἶναι Μέγας, μὰ Μέγας ἐνώπιον Κυρίου, καὶ τῆτο καὶ ἡμεῖς φαρρῆντες
 καὶ τῆδ πρεσβειῶν τε εἰς Κύριον αὐτὸν, θέλομεν τῆ τὸ πλέξι καὶ τὸ δύ-
 νατὸν, ὅσον μάλισα ὁ Κύριος αὐτὸς θέλει μᾶς ὁδηγήση. καὶ λοιπὸν εἰς
 τὸ πλέξιμον αὐτὸ ἡμπερῆς να τὸν εἰδῆς, ἀ., καὶ κατ’ ἀρχὰς μέσα εἰς
 τὴν κοιλίαν τῆς Μητρὸς τε ἀκομι Προφήτῳ Μέγῳ τῆ Θεῆς καὶ Πατρὸς.
 β. καὶ τὴν γέννησίν τε μινυτὴν μωυατοζόρον τῆ Παναγίης Πνύματος καὶ
 τὸν Τίον. καὶ γ’, πάντων ἀπλῶς καὶ Πατριάρχων καὶ Προφητῆδ ἀνώτερον.
 καὶ λοιπὸν ἰδὲ ὅπῃ ἀπὸ τὸ ἀ., ἀρχόμεθα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Α΄.

Γεννᾶται ὁ Ἡσαίας, ὁ Γερεμίας, ὁ Γεζεκιήλ, ὁ Δαυιδῆλ, ὁ Ἀ-
 μῶς, ὁ Ὠσίε, ὁ Μαλαχίας, ὁ Ἰωνᾶς, ὁ Ζαχαρίας, οἱ Προ-
 φῆται πάντες, καὶ παρὸ τῆτων μάλισα, τῆδ Προφητῆδ πάντων ὁ Πρῶτος, ὁ
 βραδύγλωσσος ἐκεῖνος, ὁ Θεόπτης δηλονότι Μωυσῆς, καὶ ὅμως τινὰς τῆ-
 των ποτὲ βέβαια δὲν ἐπροφητῆσε μὲς’ ἀπὸ τῆς κοιλίας τῆς Μητρὸς τε.
 ποτὲ τὴν ἀρχὴν δὲν ἔκαμαν εἰς τὸ να προφητῆδεν τὰ μέλλοντα, ἕως ὅ-
 πῃ εἰς τὴν τελείαν ἡλικίαν δὲν ἤθελαν φθάση. καὶ δὲν σὲ λέγω εἰς
 τὴν τελείαν ἡλικίαν, ἀλλὰ μάλισα καὶ πολλοὶ πολλὰς χρόνους περάσαν-

τες ὕσερον ἄπο τῶν τελείων ἡλικίαν, ἐλάμβαναν τὸ χάρισμα τῆς προφη-
 τικῆς Ἀξίας, καὶ ἐπροφήτεῖαν λέγοντες τὰ μέλλοντα. „ πᾶς γὰρ Προφήτης
 „ ἐν ἔξει τῆς ἡλικίας χροῖμος, τότε τῆς χάριτος ἠξιώθη, οἷοι δὲ καὶ
 „ πολλοῖς ὕσερον χρόνις.“ ὁ Χρυσῆς τῶν γλωσσῶν Γωάννης εἰς τὸν ὁ-
 γδοηκοστὸν τέταρτον λόγον τῶ ἔκτε τόμου. μα κοιτάξετέ με καὶ τὸ Παιδίον
 τῆτο, δηλαδὴ τὸν Γωάννην. ἀρά γε ἀφόντις ἐβλήθη ἐλαβε τὸ χάρισμα
 τὸ Προφητικόν; ἀρά γε ἀφόντις ἐφθασεν εἰς τῶν τελείων ἡλικίαν, ἢ
 καὶ ὕσερον ἄπο τῶν ἡλικίαν μὲν πολλὰς χρόνας; ὄχι. ὄχι ἀφόντις ἐβλή-
 νηθη. ὄχι ἀφόντις ἐφθασεν εἰς τῶν τελείων ἡλικίαν, ἢ καὶ ὕσερον ἄπο
 τῶν ἡλικίαν μὲν πολλὰς χρόνας. ἀμὴν ποτε; ὅταν εἰς τῶν κοιλίαν τῆς
 Ἰθάιας τῆς Μητρὸς ἀκόμι δεισκόμος ἐβέβητο. ἔξη μόλις ἦτον μιλῶν
 μὲν τῶν σύλληψιν εἰς τῶν κοιλίαν τῆς Μητρὸς τῆς, βροχόμος ἐκεῖ καθῶς
 οἱ νόμοι τῆς φύσεως ζητῶσι, καὶ φαίνεται Προφήτης Μέγας τῶ Θεῶ καὶ
 Πατρὸς, καὶ φανερώνει προφητεύωντας μυσῆριον, δὲν λέγω μόνον εἰς αὐ-
 θρώπας, ἀλλὰ καὶ εἰς Ἀγγέλους κεκρυμμένον, καὶ μόλις εἰς τὸν Γαβριὴλ
 φανερωμένον. καὶ εἰὰ πολλῶν εἰς τὸ νὰ λάβῃς τῶν βεβαίωσιν τῆς ἀλη-
 θείας ταύτης ἔχεις τῶν δὲ χαρίεσιν, ἀπεσον μὲν ποσοχῶν, καὶ θέλεις
 βέβαια τῶν λάβῃ. Πότε ἢ Παρθένος Μαρία συνέλαβον εἰς τῶν ἡ-
 γιασμῶν τῆς γαστέρας τὸν Υἱὸν τῶ Θεῶ; εἰς τῆς ἔξη μιλῶας, ὅπῃ ἢ
 Ἐλισάβετ τὸν Γωάννην εἰς τῶν κοιλίαν τῆς ἐβάσα. μα νὰ καὶ συκαίνε-
 ται τότε παρθένος ἢ Παρθένος, καὶ πηγαινέει μὲν πολλῶν ὀγληγορότητα
 εἰς τῶν Ὀρεινῶν, δὲ νὰ χαριετήσῃ τῶν Ἐλισάβετ. „ ἀνάστα Μα-
 „ ρία, ἐπορεύθη εἰς τῶν Ὀρεινῶν μὲν σπευδῆς εἰς Πόλιν Γᾶδα, καὶ
 „ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίας, καὶ ἠπάσατο τῶν Ἐλισάβετ.“ μα
 ὦ θαῦμα. ὦ ἐκπληξίς. ὦ ἄρανοθεόπλεκτος σέφανος εἰς τὸ Παιδίον τῆ-
 το, εἰς τὸν Γωάννην. ἀκόμι δὲν εἶχε τὸν χαριετισμὸν καλοτελειωμένον
 εἰς τῶν Ἐλισάβετ ἢ Παρθένος, καὶ ὁ Γωάννης μέσα εἰς τῶν κοιλίαν
 τῆς Μητρὸς τῆς προφητεύωντας, φανερώνει τῶ Θεῶ καὶ Πατρὸς κεκρυμμένον
 μυσῆριον. ἀτελεῖς ἀκόμι εἰς τὰ μέλη, ἄρκρος ὅμως εἰς τῶν Πίσιν, καὶ
 τελειότατος εἰς τῶν νοῶς τῶν τελειότατος. ἐδὲν ἐν τῶ νῶ, λέγει ὁ Φιλόσο-
 φος, ὁ μὴ κρῶτερον ἐν τῆ αἰδήσει. ὅπῃ θέλει νὰ εἰπῇ, ὅτι κωνοία
 πράγμα δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρίσῃ ὁ νῶς, ἀτίσως καὶ κρῶτον δὲν τὸ γνω-
 εἴσωσιν ἢ αἰδήσαις. εἰς ὅλας τὸ φιλοσοφικὸν τῆτο ἀξίωμα φαίνεται νὰ
 ἀληθεύῃ, μα ὄχι βέβαια καὶ εἰς τὸν Γωάννην. ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων
 γνώεωσιν ἢ γνώεωσις καὶ νόησις τῶ νῶ τῶ Γωάννη. ἀνωτέρα πάσης νοήσεως
 ἢ νόησις τῶ νῶ τῶ Γωάννη. χωρεῖς νὰ εἰδῇ μὲν τῶν σωματικῶν αἰδή-
 σιν, δηλαδὴ μὲν τῶν ὄρασιν, γνωρίζει μὲν τὸν νῶν, ὄχι μόνον τῶν Παρ-
 θεῖον Μαρίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, τὸν Υἱὸν δηλαδὴ τῶ Θεῶ
 εἰς τῶν καθαρῶτάτῳ καὶ ἀγιατάτῳ κοιλίαν τῆς Παρθένος σαρκαρωμένον.

ἐκείνον, τὸν ὁποῖον ὕπερον ἀφόντις γεννηθῆ μέλλει νὰ δείξῃ δακτυλοδεικτῆ, λέγωντας, ἴδε ὁ ἀμνὸς τῆ Θεῶ, τὸν δείχνει μὲ εἷα πύδημα σκίρτημα καὶ χορδία, ὅπῃ κάνει μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Μητρὸς τε μὲ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν πολλῶν ὄψους, ὅπῃ ἡ Παρθένος εἰς τὴν Ἐλισάβετ ἔκαμε τὸν ἀσπασμὸν. „ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τῶ ἀσπασμῶ σε εἰς τὴν ὠτὰ μὲ, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μὲ. “

Ἐκατάλαβες ἀρά γε τὴν αἰτίαν τῆ σκίρτηματος; σκίρτᾷ χορδία καὶ πηδᾷ μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Μητρὸς τε τὸ ἑξαμηνιαῖον βρέφος, ὁ Γωάννης, δεῖ νὰ φανερώσῃ μὲ τὸν χορδὸν ἐκείνον καὶ τὸ σκίρτημα ἀπορητὸν ὄντων τὸ κεκρυμμένον, ὅχι μόνον ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ Ἀγγέλοις ἀφανερωτὸν μυσηρίον. σκίρτᾷ χορδία καὶ πηδᾷ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Μητρὸς τε ἐν ἀγαλλιάσει, μὲ χαρὰν καὶ ὄψους, δεῖ νὰ δείξῃ μὲ τὸν χορδὸν ἐκείνον καὶ τὸ σκίρτημα ὡσαύτῃ μὲ δακτυλὸν δακτυλοδεικτῆ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεῶ εἰς τὴν Παρθένον σεσαρκωμένον. σκίρτᾷ χορδία καὶ πηδᾷ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Μητρὸς τε μὲ ἀγαλλίασιν χαρὰν καὶ ὄψους, λέγωντας μὲ τὸν χορδὸν ἐκείνον καὶ τὸ σκίρτημα ὡσαύτῃ μὲ σᾶρκα καὶ καθαρὰ φωνῶν εἰς τὴν παρδρεθεύσας ἐκεῖ τότε, ἀνθρώποι, ἀνθρώποι, αὐτὴ εἶναι ἡ Παρθένος, δεῖ τὴν ὁποῖαν ἔλεγον ὁ Ἡσαΐας πῶς ἔχει νὰ γεννήσῃ Υἱὸν, μὲσα ἀπὸ τόκου καὶ ἐν τόκῳ, καὶ μὲ τόκον πάλιν Παρθένος, καὶ ἴδε τώρα τὸν Υἱὸν εἰς τὴν ἡγιασμένῳ της γαστέρα. τῶτος εἶναι τῶτος, λέγει μὲ τὸν χορδὸν ἐκείνον καὶ τὸ σκίρτημα, τῶτος εἶναι ὁ Ἀφθούτης καὶ Δεσπότης μὲ, τῶτος ὁ Ποιητὴς καὶ Πλάσης μὲ, τῶτος καὶ Οὐρανὸς καὶ Γῆς, καὶ τῶ παντὸς Κόσμου ἀπλῶς ὁ Μέγας Δημιουργός. ὁ σκίρτημα θεῖον τοῦ Παιδὸς τῆς. ὁ Παιδὸν ἀναταλίπτῃ χάριτος τῆ Παναγίᾳ Πνεύματος πεπληρωμένον. Μαρτυρεῖν εἰς ταῦτα πάντα μὲ γυρδία; εἰδὸν ὁ ἴδιος Υἱὸς τῆ Θεῶ, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπεῖτα τὴν μαρτυρῆ μείζονα πάντων, τί χεῖαν ἔχωμεν ἄλλων τινῶν μαρτύρων εἰς τὴν ὑπόδειξίν μας; ἐκ ἐγγύερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζον Γωάννης τῆ Βαπτιστῆ. δεῖ μείζον ἢ Προφητῆ ὁ Γωάννης; δεῖ αὐτὸ τῶτο τὸ ἴδιον, ὅπῃ ἕως τώρα ἐλέγαμεν, δεῖ δηλαδὴ ὄντας εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Μητρὸς τε ἀκόμῃ, ἐποφήτεσε, φανερώνωντας τὸν Υἱὸν τῆ Θεῶ εἰς τὴν Παρθένον σεσαρκωμένον. βεβαιώνει μὲς τὸν λόγον καὶ ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλεσιώτης εἰς τὴν τελειοσῶν τείτω ἐπιστολῶν τῆ πρώτης Βιβλίας. „ μείζον γὰρ ἢ Προφητῆ πάντων ὁ Γωάννης, ὅτι ἐξ αὐτῆς νηδύος μητρικῆς προεφύτῃσε, καὶ ἐν σκότει κρυπτόμενος τὸ φῶς ἐλθὼν ἐκ ἠγνώσε. “ φανερόν εἶναι τὸ λοιπὸν, ὅτι ὁ Γωάννης, ὅχι μὲ μετρίαν καὶ τελείαν ἡλικίαν, καὶ ὕπερον μὲ πολλὰς χρόνους καθὼς οἱ ἄλλοι Προφῆται, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆ παντελῶς νὰ γεννηθῆ, ἑξαμηνιαῖος ὄντας εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Μητρὸς τε, ἐφώνη Προφήτης Μέγας τῆ Ἀνάρχῃ Θεῶ καὶ Πατρὸς, προ-

φηδόντας καὶ φανεράνοντας μὲ σκίρτημα θεῖον καὶ χαρήμενον τὸν Μοιογενῆ αὐτοῦ Υἱὸν εἰς τὴν Παρθένον σισαρκωμῆρον . ὡ σκίρτημα προφητικόν . ὡ μεγαλεῖον τῶ Προφήτε τότε , δηλαδὴ τῶ Γωάννη .

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Β' .

Τοῦτος . τῶτος , ὅπῃ μείζων τῆσ Προφητῶ μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆσ Μητρὸς τε ἐφαίνῃ , τῶτος λέγω καὶ ὑσέρου ἀφόντις ἐγεννήθη , ἐφαίνῃ καὶ Μέγας Ἄγγελος , Μέγας δηλαδὴ μλυπῆσ μανταποφόρος τῶ Παναγίεσ Πνδύματος . „ ἰδὲ ἐγὼ , λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον ὁμιλῶντας εἰς τὸν „ Υἱὸν . ἰδὲ ἐγὼ ἄποσέλω τὸν Ἄγγελόν με πρὸ προσώπα σε , ὅσ κα- „ τασκιάσει τὴν ὁδόν σε ἔμποροσσε . “ τί εἶναι οἱ Ἄγγελοι τοῦ Οὐρανῶ ; δεῦ εἶναι μλυπταὶ μανταποφόροι τῶ Παναγίεσ Πνδύματος ; δεῦ μλυύκσι , δεῦ φανεράνουσιν εἰς τὰσ ἀνθρώπαεσ ἐκεῖνα τὰ μυσῆεα , ὅπου ἄπο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον δεῦ νὰ φανερώουσιν πέμπονταί ; „ ἐχί πάντεσ „ εἰσὶ λειτουργικά Πνδύματα εἰς δεκονίαν τῆσ πισυδόντων ; τὸ λέγει ὁ „ Οὐρανοβάμων Παῦλος . “ τέτοιεσ μλυπῆσ μανταποφόρεσ τοῦ Παναγίου Πνδύματος ἐσάθηκεν ὁ Γωάννησ τῶτος ὁ Πρόδρομοσ . τί θέλει νὰ εἰπῆ Πρόδρομοσ ; πρῶτοσ δρομικὸσ καὶ δεβάτιεσ τῶ δρομῆ . πρῶτοσ ὅπῃ περνᾷ τὸν δρόμον δρομικὸσ , δεῦ νὰ δώσῃ μλυμα μαντάτου εἰδῆσιν εἰς τὰσ ἀνθρώπαεσ , πῶσ ἔρχεται κατόπι καὶ Αὐφθέντεσ , δεῦ νὰ ἐτοιμαθῆν νὰ τὸν δεχθῆσιν μετὶ τὴν ἀρμόδιον καὶ πρέπεσαν τιμῶ . „ ἐγένετο ἀνθρωποσ ἀ- „ πεσαλμῆοσ καὶ Θεῶ , ὄνομα αὐτῶ Γωάννησ . “ τὸ λέγει ὁ σιωάνυμοσ αὐτῶ , ὁ Θεολόγοσ λέγω Γωάννησ . θεωρεῖσ πῶσ εἶναι ἀπεσαλμῆοσ , μλυπῆσ μανταποφόροσ τῶ Παναγίεσ Πνδύματος ; Θεὸσ δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον . καὶ τί ἀγγελίαν , τί εἰδῆσιν τάχα νὰ φέρῃ ; ποῖα εἶναι τὰ μαντάτα , ὅπῃ ἄπο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον ἀπεσάλθη νὰ εἰπῆ ; ἐτοιμάσατε τὴν ὁδόν Κυεῖε , δὲθείασ ποιεῖτε τὰσ τείβεσ ὑμῶν . νὰ φωνάζει νὰ . νὰ ὅπῃ εὔφασεν ὁ Αὐφθέντεσ , ὁ Βασιλέσ τῶ Βασιλεδόντων , ὁ Υἱὸσ τῶ Θεῶ . καὶ λοιπὸν ἐξομαλῆουσε τὴν ὁδόν . πασρέφετε τὴν εῤάταν . κάφετε , θεῖουσε , καύουσε τὰσ ἀκαῖδαεσ . πασρέφετε σᾶσ λέγω τὴν καρδίαν σαεσ . δεκαλείφετε μετὶ τὴν μεταίωίαν τὰσ ἀμαρτίαεσ σαεσ . ἐξομαλῆουσε τὴν ψυχῶ μετὶ τὰσ ἀρμόδιαεσ καὶ πρέπεσαεσ ἀρετίαεσ , δεῦ νὰ τὸν δεχθῆτε μετὶ τὴν ἀρμόδιον καὶ πρέπεσαν τιμῶ καὶ παρῆσσίαν ὡσ Αὐφθέντεσ καὶ Βασιλέα , καὶ πῖσπον μάλιεα Βασιλέα καὶ Αὐτοκράτορα καὶ Οὐρανῶ καὶ Γῆεσ . ὡ μλυπῆσ . ὡ μανταποφόροσ τῶ Παναγίεσ Πνδύματος . ἐγένετο ἀνθρωποσ ἀπεσαλμῆοσ καὶ Θεῶ , ὄνομα αὐτῶ Γωάννησ . Μανταποφόροσ ἀπεσαλμῆοσ καὶ Θεῶ ὁ Μωϋσῆεσ , ὁ Ησασίαεσ , ὁ Γερεμίαεσ , ὁ Γωνάεσ . Μανταποφόροσ ἀπεσαλμῆοσ καὶ Θεῶ καὶ ὁ Πρόδρομοσ Γωάννηεσ .

μὰ πόσω τάχα μεταξύ τέτων τῶν διαφορῶν ἡμπορεῖς νὰ θεωρήσης ; τί
 σὲ ἔσειλεν Γωᾶ ὁ Θεὸς νὰ εἰπῆς εἰς τῶν Νινδιῶν τῶν Πόλεων τῶν με-
 γάλων ; „ ἔτι βεῖς ἡμέραι, καὶ Νινδιῶν κατασραφήσεται . τί λέγεις ἐσὺ
 „ Γερεμίας ; “ τί σὲ εἶπον ὁ Θεὸς πέμπωντάς σε νὰ εἰπῆς εἰς τὸν
 λαόν ; τάχα τίποτις ἄσπλαγχνικὸν μαντάτον ; ὄχι λέγει ὁ Γερεμίας
 ὄχι, δεῦν εἶναι ἄσπλαγχνικὸν, ἀλλὰ καὶ καθ' ὑπερβολὴν μάλιστ' αὐ-
 πηρόν, ποτίειον φοβερόν, γεμάτων δὲ τῶν θεῶν θυμὸν, μὲ τὸ ὁποῖον
 μὲ προσάξει ὁ Θεὸς νὰ ποτίσω τῆς γῆς τὰ ἔθνη ὅλα . „ λάβε τὸ πο-
 „ τίειον τὸ τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ποτιεῖς πάντα τὰ ἔθνη . τῶν αὐτῶν εἶδη-
 „ σιν καὶ ἀγγελίαν, τὰ αὐτὰ χεδὸν μαντάτα πέμπεται καὶ ὁ Ἡσαΐας
 „ δὲ τὸν Θεὸν, νὰ εἰπῆ πρὸς τὸν λαόν . πορεύθητι, καὶ εἰπέ τῶν λαῶν
 „ τέτω, ἀκοῆ ἀκούετε, καὶ ἐ μὴ σωῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ ἐ-
 „ μὴ εἶδητε . ἂ μινύματα . “ ἂ μαντάτα τῶν ἀπεσαλμῶν τέτων καὶ
 μαντατοφόρων δὲ τῶν θεῶν θυμὸν γεμάτα . ἴσως, ἴσως καὶ ὁ πρῶτος μαν-
 τατοφόρος τῶν Θεῶν, δηλαδὴ ὁ Μωϋσῆς, θέλει φέρη ἄσπλαγχνικὰ μινύ-
 ματα καὶ μαντάτα εἰς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν . μινύματα μαντατοφόροι τῶν
 Θεῶν Μωϋσῆ, πᾶς σὲ πέμπει ὁ Θεὸς δὲ τὸ Σινᾶ τὸ ὄρος ; καὶ τί σὲ
 ἀγγέλλει νὰ εἰπῆς εἰς ἐκείνας, πρὸς τὰς ὁποίας πέμπισαι ; εἰς τὴν
 Αἴγυπτον μὲ πέμπει ὁ Θεὸς, ἀποκρίνεται ὁ Μωϋσῆς, νὰ εἰπῶ πρὸς
 τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν, πῶς εἶμαι ἀπεσαλμῶς δὲ τὸν Θεὸν νὰ ἐλθῶ
 φερώσω δὲ τῶν Αἰγυπτιακῶν δελτίαν μὲ τῶν δυνάμιν τῶν αὐτῶν Παν-
 τοδυνάμει Θεῶν τὸ γένος ὅλον τῶν Ἰσραηλιτῶν . „ δεῦρο ἀποσεύλωσε πρὸς
 „ Φαραὼ Βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου, τὰς Ἰθῆς Ἰσ-
 „ ραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου . “ ἄσπλαγχνικὰ μινύματα φέρει ὁ ἀπεσαλ-
 μῶς τέτος . μαντάτον ἄσπλαγχνικὸν, φανερώωντας τῶν ἐλθῶν θεῶν τῶν
 Ἰσραηλιτικῶν λαῶν . μαντάτον ἄσπλαγχνικὸν, μὰ ὄχι καὶ καθολικόν . ὄχι
 δεῦν ὅλον τὸν ἀνθρώπων ἀπλῶς, ἀλλὰ δεῦν εἷα καὶ μόνον πολλοσημόειον
 τῶν ἀνθρώπων γένος . δεῦν εἷα καὶ μόνον ὀλιγάτατον μέρος τῶν ἀνθρώ-
 πων . Μὰ κοιτάξετέ με καὶ τὰ μαντάτα καὶ μινύματα, ὅπῃ ὁ ἀπεσαλ-
 μῶς τέτος τῶν Θεῶν, ὁ Πρόδρομος Γωάννης φέρει . μήπως καὶ εἶναι αὐ-
 πηρᾶ, καὶ ποτίειον γεμάτα μὲ θυμὸν καὶ θεῶν ὀργῶν, καθὼς ἐκεῖνα τῶν
 Γωᾶ, τῶν Ἡσαΐας, καὶ τῶν Γερεμίου ; μήπως καὶ εἶναι εἰς εἷα μέρος μόν-
 ον τῶν ἀνθρώπων ἄσπλαγχνικὸν, καθὼς ἐκεῖνο τῶν Μωϋσῆος ; ὄχι,
 ὄχι . τὰ μινύματα καὶ μαντάτα τῶν Θεῶν, ὅπῃ ὁ ἀπεσαλμῶς τέτος, ὁ
 Γωάννης φέρει, δεῦν εἶναι δὲ τῶν θυμὸν τῶν Θεῶν καὶ θεῶν ὀργῶν γεμά-
 τα, καθὼς ἐκεῖνα τῶν τειῶν ἐκεῖνων Προφητῶν . δεῦν δείχνουσιν εἰς εἷα
 μόνον ὀλιγάτατον μέρος τῶν ἀνθρώπων τῶν ἄσπλαγχνίων τῶν Θεῶν, κα-
 θὼς ἐκεῖνα τῶν Μωϋσῆος, ἀλλὰ εἰς ὅλας ἀπλῶς, εἰς ὅλας . εἰς ὅλας
 λέγω τὰς ἀνθρώπων ἀπλῶς φανερώωνσι μίαν ἀπειρον τῶν Θεῶν ἄσπλαγχ-

χρίαν, ἢ παντὸς τῆ ἀνθρωπίνης γένεως ἄπο, τὴν Αἰγυπτιακὴν τῆ ἄδε
 σκλαβίαν ὅλως τὴν ἐλευθερίαν. ἢ λοιπὸν τέλος πάντων Γωάννη, λέγε-
 μας, εἰπέ μας τὴς ἀγγελίας, τὰ μυστήρια ἢ μαντάτα τῆ Θεῶ. „ ἰ-
 „ δε ὁ ἀμνὸς τῆ Θεῶ. ὦ γλυκύτατον μῆνυμα. ὦ μαντάτον δὲσπλαγχνι-
 „ κότατον. τῆτος εἶναι, λέγει, τῆτος. “ τῆτος εἶναι ὁ ἀμνὸς τῆ Θεῶ,
 ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τῆ Ἀναρχῆ Θεῶ ἢ Πατρὸς. τῆτος εἶναι ὁ Μεσίας
 ἢ Μέγας Προφήτης ἐκεῖνος, ὅτῃ ὁ Θεὸς ἢ Πατὴρ εἰς τὸν Μαυσιῶ
 ὑπέχετο ἢ ἔταξε νὰ πέμψῃ διὰ τὴν ἐλευθερίαν ὅλε τῆ ἀνθρωπίνης γέ-
 νεως. τῆτος εἶναι, ὅτῃ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν ἄπο τὴν πόρταν τῆς Εἰ-
 δὲμ μέλλει νὰ ἀγάλλῃ. τῆτος εἶναι, ὅτῃ τὴς θύρας τῆ Παραδείσου
 μέλλει νὰ ἀνοίξῃ, διὰ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸν Παράδεισον, ὅσοι διὰ
 Πίστεως καθαρῶταίης τὸν δεχθῶσιν. ὦ μυστὴς ἢ μαντατοφόρος τῆ Πα-
 ναγίῆς Πνεύματος γλυκύτατος. ὦ πόσον διὰφέρει ὁ ἀπεσαλμῆτος τῆτος
 καὶ μαντατοφόρος ἄπο τῆς λοιπῆς ἐκεῖνης πρώτης ἀπεσαλμῆτης καὶ μαντα-
 τοφόρης. καὶ ἢμπορεῖς τάχα ποτὲ νὰ τ' ἀρνηθῆς, πῶς τῆτος νὰ μὴ εἰ-
 σάθῃ κατ' ἐξοχίαν ἔξαιρετον ὁ ἔξαιρετότερος ἀπεσαλμῆτος καὶ μαντατοφό-
 ρος τῆ Παναγίῆς Πνεύματος; εἰὰ ἢ ἀγγελίας ἢ εἰδησεις, τὰ μυ-
 νήματα καὶ μαντάτα, ὅτῃ ἔφερε, γίνωνται μεγαλόφωνοι μάρτυρες καὶ
 βεβαιῶται τῆς ἀληθείας ταύτης, πῶς ἢμπορεῖς ἐσὺ ποτὲ νὰ ἀρνηθῆς
 τὴν ἀλήθειαν ταύτην. ὦ ἔξαιρετότατος τοῦ Παναγίου Πνεύματος μαν-
 τατοφόρος. ὦ πόσον τὸν Προφήτην τῆτον σιμὰ εἰς ὅλα ταῦτα ἢμπορεῖς
 νὰ τὸν εἰδῆς πάντων ἀπλῶς καὶ Πατερικῶν καὶ Προφητῶν ἀνώτερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Γ΄.

Τὶ ἐξήλθετε εἰδεῖν, ἔλεγον ὁ Χριστὸς εἰς τὴς Ἰσραηλίτας, ὅταν εἰς
 τὴν ἔρημον ἐσωαδροῖζοιωνται, διὰ νὰ εἰδοῦν τὸν Γωάννην. „ τί
 „ ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον εἰδεῖν; Προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ πε-
 „ ριστότερον Προφήτη. “ ὦ ἔπαινος ἄπο τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Πρόδρομον
 Γωάννην. καὶ δεῦ φθαίνει ὅτῃ εἶναι Προφήτης, μόνον τὸν ὀνομάζεις ἢ
 περὶσσότερον ἄπο Προφήτην; εἰὰ εἶναι Προφήτης, τί ἄλλο περὶσσότε-
 ρον αὐτὸς τοῦ ἄλλων Προφητῶν ἢμπορεῖ νὰ ἔχῃ; τί ἄλλο περὶσσότερον
 ἀπ' ἐκεῖνο τὸ χάρισμα, ὅτῃ εἰς τῆς ἄλλης ἔδωκε Προφήτης, ἔδωκε
 εἰς τὸν Γωάννην, ἢ τὸν ὀνομάζεις ἐπαινωτάτητον, ὄχι μόνον Προφήτην,
 ἀλλὰ καὶ τοῦ Προφητῶν περὶσσότερον; τὸν εἶπες μείζονα τοῦ Προφητῶν,
 ἐπειδὴ ἢ ἐκαμίωσιος ἄντας εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Μητῆρος τῆ ἀκάμι, προ-
 φητεῶντας μὲ τὸν χορὸν καὶ τὸ σπέρμα, σεσαρκωμῆτον εἰς τὴν ἡγιασ-

μύλων γαστέρα πῆς Παρθένου. μὰ ἀφόντις ἐγεννήθη, τί θελασώτερον ἔ-
 λαβον αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἄλλης Προφήτης χάρισμα, καὶ τὸν λέγεις θελο-
 σότερον Προφήτης; ἐπροφήτεύσαν ἐκεῖνοι ὀλιγώτερα, εἶπέ μιν, ἀπ' ἐκεῖνα,
 ὅπῃ ὁ Γωάννης προφητεύει; ἔξ' τῶν σάρκωσίν σου ἐπροφήτεύσαν ἐκεῖνοι,
 ἔξ' τῶν σάρκωσίν σου προφητεύει καὶ τῆτος. ἀμὴ τί τὸ θελασώτερον Προ-
 φήτης εἰς τῆτον; καὶ λέγει καὶ ὁ Χειρὸς. ἔξ' λόγους ἐπροφήτεύσαν καὶ
 κεῖνοι, ἔξ' λόγους καὶ τῆτος. μὲ ὄλον τῆτο καὶ ὅμως, τῆτος, ὄχι μόνον
 Προφήτης, ἀλλὰ καὶ θελασώτερον Προφήτου. ὁ Υἱὸς τῆ Θεῶ τὸ λέ-
 γει ἐπαινώνας τὸν Γωάννην, λοιπὸν δὲν ἤμπορεῖ νὰ ψάδεται, ἔξ' αὐτὸ
 εἶναι Θεὸς ἀληθινός. τί λοιπὸν ἀρά γε τὸ θελασώτερον Προφήτης εἰς τὸν
 Γωάννην; ἀκυσον σωτόμως τὸ θελασώτερον ἀφόντις μίαν τινὰ ἐρωτήξιν
 θέλω σ' ἐρωτήξιν. Καὶ λοιπὸν ἐρωτῶ. εἶδεν, εἶπέ μιν, τινὰς ὑπὸ τῆς
 παλαιῆς ἐκείνης Πατριάρχας καὶ Προφήτης πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἐκεῖνον,
 ἔξ' τὸν ὁποῖον ἐπροφήτεύσαν πῶς ἔχει νὰ σαρκωθῆ; καὶ ποῖος; ὁ Η'σαίας;
 ὁ Γερεμίας; ὁ Γεζεκίηλ; ὁ Δανιὴλ; ὁ Μαυῦσῆς; ὄχι τινὰς ποτὲ ὄχι
 ὑπὸ τῆς παλαιῆς ἐκείνης Πατριάρχας, καὶ Προφήτης. ὅλοι, ὅσοι καὶ
 αὐτὸ λέγωνται πῶς εἶδαν τὸν Θεὸν, δι' ὀνειρῶν καὶ ὀπτασιῶν τὸν εἶδαν, καὶ
 ὄχι ἐξυπνοὶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. „ εἰ εὐρηκα χάριν, ἔλεγε εἰς
 „ τὸν Θεὸν ὁ Μαυῦσῆς, ἐμφανίσόν μοι σεαυτὸν γνωστῶς, ὅπως ἴδω σε.
 εἰώ εὐρηκα, πῆ λέγει, χάριν ἐμφορθεύσε, δεῖξάί μοι τὸν ἑαυτὸν σου.
 δεῖξάί μοι νὰ εἰδῶ φανερά τὸ πρόσωπόν σου. μὰ τί λέγει παρῶθ' εἰς
 τὸν Μαυῦσῆν ὁ Θεός; δὲν εἶναι δυνατὸν, πῆ λέγει, νὰ εἰδῆ τινὰς τὸ
 πρόσωπόν μου, καὶ νὰ ζήσῃ. „ εἰ μὴ εἶδῃ ἀνθρώπος τὸ πρόσωπόν μου,
 „ καὶ ζήσεται. εἰώ ὁ Μαυῦσῆς δὲν τὸν εἶδε, πολλῶ μάλλον οἱ ἄλλοι
 „ Προφῆται. “ εἷνας καὶ μόνος Προφήτης εἷνας, ἡ σφραγὶς τῆς Προφη-
 τῆς, ὁ ὕψερτος ἀπ' ὅλης ἐκείνης, ὅπῃ ἔξ' τὸν Υἱὸν τῆ Θεῶ ἐπροφήτεύ-
 σαν, τὸν εἶδε, καὶ ὄχι τινὰς ἄλλος τῆς Προφητῆς. καὶ τίς ἔπος; ὁ
 Πρόδρομος Γωάννης. τῆτος, ὄχι μόνον τὸν ἐπροφήτεύσαν, ἀλλὰ καὶ τὸν
 εἶδε σεσαρκωμῶν. ὄχι δι' ὀνειρῶν καὶ ὀπτασιῶν, ἀλλὰ ἐξυπνος παντε-
 λῶς. ἤμπορεῖς λοιπὸν ἐκ τῆτων πάντων νὰ καταλάβῃς καὶ μοναχός σου
 συμπεραίνωντας, πόσον ὑπερέχει τῆς ὀπλοῖπων πάντων καὶ Πατριαρ-
 χῶν καὶ Προφητῶν ὁ Γωάννης, καὶ ὅτι τῆτο εἶναι τὸ θελασώτερον Προ-
 φήτης εἰς αὐτὸν, ὅπῃ δηλαδὴ, ὄχι μόνον ἐπροφήτεύσε ἔξ' τὸν Υἱὸν τῆ
 Θεῶ, ἀλλὰ προσέτι καὶ τὸν εἶδε σεσαρκωμῶν, τὸ ὁποῖον οἱ πρὸ αὐτῆ
 Πατριάρχαι καὶ Προφῆται δὲν τὸ ἐπέτυχαν. „ θελασώτερον γὰρ Προφη-
 „ τῆς μεμαρτύρηται ὁ Γωάννης τὸ καὶ αὐτὸν ἰδεῖν ἐν σαρκὶ τὸν προφη-
 „ τεύομενον, ὃν πάντες οἱ Πατριάρχαι καὶ Προφῆται δι' ὀνειρῶν μὲν, ἢ
 „ ὀπτασιῶν ἐφαντάθησαν, θεωρῆσαι δὲ αὐτοφῆ ἐκ ἐπέτυχον. “ ὁ ἁ-
 γιος Γεώργιος ὁ Πηλοσιώτης εἰς τῶν λγ'. ὀπισθιῶν τοῦ πρώτου Βι-

βλίσ. τί ἄρα. ἔτσι ἐγένετο μὲ ἄπορίαν ἐρώτησις. τί ἄρα τὸ Παι-
 δίον τῆτο ἔσαι; καὶ ἶδὲ ὅπῃ ἔλαβες καὶ τὴν ἄποκρισιν, ὅτι ἔσαι Μέ-
 γας, ὡσὼν ὅπου ἔξαμηνιαῖος εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Μητρὸς τοῦ μὲ τὸ
 σκίρτημα καὶ τὸν χορδὸν ποροφιδέει τὸν Χριστόν. καὶ γεννηθεὶς ὡς Οὐ-
 ρανίος μαντατοφόρος δακτυλοδεικτῆ φανεράναι τὸν αὐτὸν, καὶ φαίνεται Προ-
 φητῆς, καὶ ὅμως καὶ πεπλαστώτερον Προφήτης. μὴ ἐρεῦνα τὸ λοιπὸν τώρα
 πλέον, τί ἄρα τὸ Παιδίον τῆτο ἔσαι. ὦ Παιδίον. ὦ Παιδίον μὲ Οὐ-
 ρανοθεόπλεκτον σέφανον ἢ θείων ἀρεῶν καὶ χαρισμάτων σολισμῶν. ὦ
 Παιδίον ἐκ κοιλίας Μητρὸς αὐτῆ ἡγιασμῶν, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ἀφιερω-
 μῶν. „ Δεῦτε, φωνάζει ὁ Γεροφάλης καὶ Βασιλῶς Δαβὶδ, δεῦτε καὶ
 „ ἴδετε τὰ ἔργα τῶ Θεοῦ. “ δεῦτε λέγα καὶ ἐγὼ μὲ τὸν αὐτὸν Δαβὶδ,
 δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῶ μείζονος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ μεγίστα
 παύτων Πατριάρχων καὶ Προφητῶν, δηλαδὴ τῶ Γωάννε. δεῦτε καὶ ἴδετε
 τῶτον μετ' ὀλίγον ὡς Ἄγγελον Οὐρανίου ἀφόβως εἰς τὴν ἔρημον μὲ δρά-
 κοντας καὶ λέοντας καὶ ἄλλα φοβερά θηρία σωφοδύμῶν, καὶ ἄπο ὅλα
 ταῦτα ἔχει τὴν ὑπεραίθραπον αὐτῆ ζωὴν καὶ πολιτείαν ποροσκυνημῶν.
 δεῦτε καὶ ἴδετε τῶτον κηρύττοντα καὶ διαγγελιζόμενον τὴν ὁδὸν τῆς ἀλη-
 θείας, θέλεις νὰ μάθῃς, τί ἀπλῶς εἰς ὅλας, καὶ εἰς τὸν καθ' ἑα
 κηρύττωντας καὶ διαγγελιζόμενος ὁ Γωάννης λέγει; αὐθεντῆς εἶσαι, λέ-
 γει, γρατῆς, γρατιώτης, τεχνήτης, πραγματωτής, Διάκονος, Γερῶς,
 Διδάσκαλος, Γεροκήρυξ, Ψάλτης, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπαγγέλλεται πῶς εἶσαι,
 μηδὲν πλέον πῶδ' αὐτὸ ἔχειται μῶν ὑμῖν παράσεται. ναυσία, λέγει,
 πορῶμα παντελῶς μὴ ἐνεργῆς μὴ καὶ ἑξω ἀπ' ἐκείνου, ὅπῃ ἄπο τῆς
 Θεῆς Νόμου εἶναι διορισμῶν καὶ ἀποφασισμῶν. καὶ τί νὰ εἶναι τῆτο
 ἄρα γε τὸ ἔχειται μῶν, ὅπῃ οἱ Θεοὶ Νόμοι σὲ ποροάζεν νὰ ἐνεργῆς
 παντοτινά; ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σε. „ καὶ τί ἄλλο; καὶ τὸν πλη-
 „ σίον σε ὡς ἑαυτὸν. “ τῆτο εἶναι τὸ ἔχειται μῶν ἄπο τῆς Θεῆς Νό-
 μου. τῆτο λοιπὸν σὲ λέγει ὁ Γωάννης νὰ ἐνεργῆς ἔχειπαντὸς, τὴν ἀ-
 γάπῃ δηλαδὴ πορὸς τὸν Θεόν, εἶτα καὶ εἰς τὸν πλησίον. καὶ τότε ταῦτα
 ἐνεργῶντας, δειλοποιεῖσαι καὶ εἶσαι μέσα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ
 φύλαξ πασῶν ἢ θείων Ἐντολῶν, ὡσὼν ὅπῃ ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν Ἐν-
 τολαῖς ὅλος ὁ Νόμος καὶ οἱ Προφῆται κρέμονται. „ πανηγυρίζεις τὸν
 „ Γωάννην; χρεία εἶναι ν' ἀκέρσης τῶ Γωάννε. “ χρεία εἶναι νὰ κάμῃς
 καθῶς σὲ ἐπαγγέλλει ὁ Γωάννης. μηδὲν πλέον πῶδ' αὐτὸ ἔχειται μῶν
 ὑμῖν παράσεται. μισοίς, κατηγορεῖς, ἀδικεῖς, φθονεῖς, συκοφαντεῖς τὸν ἀ-
 δελφόν σε; ἀγῆκες ἔξω χωρὶς ἄλλο ἄπο τὸ ἔχειται μῶν. ἀγῆκες ἔξω
 ἄπο τῆς Θεῆς Νόμου. ἔχασες λοιπὸν τὴν πανήγειν, ὅπῃ εἰς τὸν
 Γωάννην κάμεις, ἐπειδὴ καὶ ἄπο τῆς εἰς μέρος φαίνεσαι ἔχει τῆς πανηγυ-
 ρεως φίλος τε, καὶ ἄπο τὸ ἄλλο μέρος ἐχθρός τε, μὲ τὸ νὰ καταφρονῆς

τὰς λόγους . „ μηδὲν ἔρασεῖσθε , σὲ φωνάζει πάλιν ὁ αὐτὸς , μηδὲ
 „ συνοφθαλπίσθε . ἀκουσον τὰς λόγους , καὶ δέχεται τὴν πανήγυριν σε . “
 ὡς φιλικῶς καὶ ἀγαπητερώς δέχεται τὴν πανήγυριν σε , καὶ ὡς φίλοντα
 ἀγαπητὸν θέλει σὲ ἐπιποιῆται , καὶ ὡς Οὐράνιος μαντατοφόρος τῷ Θεῷ ,
 θέλει σὲ φιλιῶνι παντοτινὰ μὲ τὸν Θεὸν , καὶ θέλει τότε πάντοτε περι-
 βῆναι πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ σωτηρίαν καὶ ὑγίαιναν σε , ὅτι λέγω
 μόνον τὴν σωματικῶς , ἀλλὰ μάλιστα καὶ τὴν ψυχικῶς , καὶ θέλεις τέ-
 λος πάντων ἀξιοθῆναι διὰ τῶν περὶ σου καὶ ἐκείνων αὐτῶν ἢ ἀνέβης καὶ
 εἰς τὰς Οὐρανὸς , καὶ συμπανηγυρίσῃς πανήγυριν Οὐράνιον , παντοτινῶς
 καὶ ἀτελόπτητον μαζὶ μὲ τὸν αὐτὸν , καὶ τὰς Ἀγγέλους τῷ Θεῷ . ἢ ἡ δόξα
 καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν

ΕΙΣ ΤΗ'Ν ΑΠΟΤΟΜΗ'Ν ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τῷ Κεφαλῷ Γωάννῃ
τῷ Βαπτισῷ.

Π Ρ Ο Ο Γ Μ Ι Ο Ν .

Ἐκ σπέρματος ὄφειος, λέγει ὁ Ἡσαΐας, ἐξελεύσεται ἔκγε-
να ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετά-
μφοι. ὅπως θέλει νὰ εἴπῃ, ὅτι διὰ τὸν ὄφιν γεννιούται
ἢ ἀσπίδες, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῶν γίνονται ὄφιδες πετρα-
τοί. καὶ ἀληθινὸς βέβαια ὁ λόγος τῷ Προφήτῃ. νὰ τὸ πα-
ράδειγμα ὀλοφαίρον. πόθεν γεννᾶται ὁ Ἡρώδης τῆτος, ὅπως τὸν Γωάν-
νῳ φυλακῶνει, καὶ τέλος παίπων καὶ τὸν θανατώνει; διὰ τὸν παῖδα καὶ
ξομερὸν ἐκείνου ὄφιν, ὅπως τὰς δεκατέσσαρας χιλιάδας ἰσθῶ βρεφῶν ἐδα-
νάψωσεν, διὰ τὸν παῖδα δηλαδή καὶ μέγαν Ἡρώδην. διὰ τὸν ὄφιν ἐ-
κείνου γεννῶνται Ἀριστόβελος, καὶ Φίλιππος, καὶ ἄλλοι ὄφιδες. διὰ τὸ
σπέρμα τῷ ὄφειος ἐκείνου γεννᾶται καὶ ἡ Ἡρωδιάς, θυγάτηρ ἑσα τῷ Ἀ-
ριστοβέλου. ὄφιος φαρμακερὸς ὁ παῖς Ἡρώδης ἐναντίον τῆς ἀνδραπίνης
φύσεως. ὄφιος τοῖτος καὶ ὁ δεύτερος Ἡρώδης, ὁ Τίτος τε. ἴδὲ καὶ τῷ Ἀ-
σπίδα, τὴν Ἡρωδιάδα. θέλεις νὰ εἰδῆς καὶ τὸ θυγάτειον αὐτῆς, ὅμοιον
τῆς ἀσπίδος; νάτετο, νάτετο. νάτετο λέγω τὸ ἀσπιδόπελον πῶς πετᾷ
ἐμπροσθεν τῷ Ἡρώδῃ, καὶ μὲ τὸ πέπασμα καὶ σειφογύλισμα ἐκείνου, χά-
σκοντες τόσοι ὄφεις, ἄσπαι καὶ ἡ ἀσπίς καὶ τὸ ἀσπιδόπελον, κάπτισι τὴν
κεφαλῷ τῷ Γωάννῃ. ὦ πονηρὸς ὄφιος. ὦ θανατηφόροις ἀσπίδες. ὦ εἰς
ποῖαν φωτοφόρον κεφαλῷ τολμῶν νὰ βάλῃς τὰς ὀδόντας πον οἱ δει-
λαιοι. ὦ ποῖον ἀκτινοθεοφεγγεβολὸν Λύχνον ὑποτολμῶν νὰ σβύσῃς.
σβύσῃς τὸν Λύχνον τὸν ἑωσφῶρον, δεῖ νὰ μὴ θωρῆ τὰς κακίας πον
ὁ Κόσμος. δὲ γινῶν τὸ φῶς διὰ τὸ μέσον, δεῖ νὰ μὴ θωρῶνται διὰ
τὰς ἄλλας ἢ μοιχείαις πον. δὲ γινῶν τῷ φανῷ τῷ λόγῳ διὰ τὸ μέσον,

Αὐγῆ-
58. κθ'.
Μαρ.
Κεφ.
ιδ'.

Γώση-
πος. κεφ.
ζ'. τῷ ἰθ'.
λόγῳ τῆς
ἀρχαιο-
λαγίας.

δεῖ νὰ μὴ κηρύττῃ τὰς φθαναομίας των . μὰ ὡς πῶσον, τὸν Λύχνον τῷ
 φωτὸς τὸν ὑπερήθρικαν ἐκεῖνοι καταβαύτες εἰς τὸν ἄδω, μὰ ὄχι καὶ ὁ
 Κόσμος ὅλος . πάλιν Λύχνος τῷ φωτὸς, καὶ Πρόδρομος τῷ Ἡλίῳ, καὶ
 Φωνὴ τῷ Λόγῳ καὶ εἶναι, καὶ λέγεται . πῶ πάλιν δεῖ λάμπει; πῶ πάλιν
 δεῖ ἀκτινοβολεῖ; πῶ πάλιν δεῖ κηρύττει ὡς τῷ Υἱῷ καὶ Λόγῳ τῷ
 Θεῷ Φωνή; δεῖ γυνᾶται ὑπὸ δικαίως δίκαιος, ὑπὸ τὸν Ζαχαρίαν καὶ
 τῷ Ἐλισάβετ; δεῖ εἶναι ἐκ κοιλίας Μητρὸς αὐτῆ ἡγιασμένος; δεῖ ἐ-
 πέρασεν εἰς τῷ ἔρημον, ὄχι ἀπλῶς ἀνθρωπίνῳ, ἀλλὰ χεῖρον ἀγγελι-
 κῶ ζωῷ; δεῖ ἀπλωσε τὰς χεῖράς τε εἰς τὴν κορυφὴν τῷ παντὸς Κόσ-
 μος Δεσπότη, καὶ Ποιητῆ καὶ Πλάστη; καὶ λοιπὸν, πῶς ἡμπορεῖ τινὰς
 ποτὲ νὰ μὲ εἶπῃ, πῶς νὰ μὴν ἐμέθεξε μιᾶς παντοτινῆς ζωῆς, καὶ
 λάμπει αἰωνίως θεϊκῆς; ,, Υἱὸς γὰρ δίκαιος, λέγει ὁ Σολομὼν, γυν-
 ,, νᾶται εἰς ζωῷ . γυνᾶται λοιπὸν ὁ Γεωάννης εἰς ζωῷ, δεῖ εἶναι
 ,, δίκαιος ἐκ δικαίων.“ γυνᾶται εἰς ζωῷ, δεῖ γίνεται μιμητὴς Ἀγ-
 γελικῆς ζωῆς . γυνᾶται εἰς ζωῷ, δεῖ ἀξιάνεται νὰ γυνῆ Βαπτιστῆς
 τῆς Ἀυτοζωῆς, καὶ νὰ μεδέξῃ ἀπ' ἐκεῖνῳ τῷ Ἀυτοζωῷ . λάμπει παν-
 τοτινὰ ὡς Πρόδρομος τῷ νοτιῷ Ἡλίῳ, δεῖ ἀπλώνωντας εἰς τὸν νοτιὸν
 ἐκεῖνον Ἡλίον, δίδει πρὸς αὐτὸν δεκτικὸς τὰς ἡλιοθεοσαλάγκτας τοῦ ἀ-
 κτίνας ὁ νοτιὸς ἐκεῖνος Ἡλιος . ὦ πόσον ἀκτινοθεοφειροβλεῖ, ἀγκαλὰ
 καὶ νὰ ἐνόμιζον ὁ ληρώδης πᾶς νὰ τὸν ἔσβυσεν . ὦ πόσῳ ὑπὸ τὸν
 Χεῖσὸν ἔλαβε τῷ χάρι, δίδει αἴσιος δεῖ τὰς ἀρετὰς τε νὰ γυνῆ
 Βαπτιστῆς . τίς νὰ ἐπαινήσῃ κατ' ἀξίαν τὸν Βαπτιστῆ . τίς νὰ πλέ-
 ξῃ ἀρμόδιον εἰς τὸν Πρόδρομον Ἐγκώμιον . εἰὼ ὁ Χεῖσός, ἢ ἔν γυν-
 νητοῖς γυναικῶν μείζονα τὸν μαρτυρεῖ, τίς ἄλλος ἡμπορεῖ θελασώτερον;
 ὡς πῶσον, ὄχι δεῖ νὰ τὸν ὑφάσωμῳ θελασώτερον, ἀλλὰ δεῖ νὰ μὴ
 μᾶς κείνησιν εἰς αὐτὸν ἀδύλαβεις, ὁμιλῶντες θεῖ τῆτε, θελομῳ τὸν
 ὑποδείξῃ α. Φωνῷ καὶ Στόμα τοῦ Χεῖσῶ . καὶ β. μῆ τῷ καταπο-
 μῳ, δεῖ λέγα μόνον ὑπὸ τῶ φίλης, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶ ἐχθρῶ τῷ
 Χεῖσῷ ἐπαινετὸν καὶ ὑπερθαύμασον . καὶ λοιπὸν, ἰδέ ὅπῃ ὑπὸ τὸ α.
 ἀρχόμεθα .

 Παρ.
 1 α.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Α' .

Η Ἐλῶντας ὁ Μέγας καὶ Οὐράνιος Θεὸς νὰ φανερώσῃ καταλεπτῶς,
 εἰς πόσῳ ἀσύγκειτον ἀγάπῳ καὶ τιμῷ ἔχει ἐκείνης ὅλης, ὁ-
 πῶ δεῖ πολλῶν κόπων καὶ πόνων καὶ ἰδρώπων δεκτικὸς ἀγωνιζόμενοι ὑ-
 γάμῳ τὸν ἀμαρτωλὸν ὑπὸ τὰ σώματα τῷ ἄδῳ, λέγει μὲ τὸν Γερεμίαν
 τὸν Προφήτῳ, ὅτι ὁποῖος ὑγάλλει τίμιον, ἀνθρωπὸν δηλαδὴ, ὑπὸ
 τὸ ἀνάξιον τῷ δεξιότῳ σώμα, θέλει τὸν κείνη καὶ τὸν ἔχη ὡσαύτῳ τὸ ἴ-

Κεφ.
1.

διον τὸ ἐδικόν τε σῶμα . „ εὖ ἔξαγάγης ἄξιον ὑπὸ ἀνάξιου σώματος ,
 εἰς τὸ σῶμα με ἔση . ὦ ἔπαινος ὑπὸ τὸν Θεὸν εἰς ἐκείνας , ὅπῃ ἔξ
 τῶ σωτηρίαν τῶ ἀνθρώπου ἐναντίον τῶ διαβόλου ἀδρείας ἠγωνίσθησαν . τῶ
 τος τῶ Θεῷ ὁ ἔπαινος , ἀγαλλὰ καὶ νὰ ἀρμόζῃ περιπότως καὶ εἰς Προ-
 φήτας , καὶ Ἀποστόλους , Ἀρχιεράρχας , καὶ Διδασκάλους , ἵνα ὅπῃ , ὅ-
 χι εἴα καὶ μόνον τίμιον , ἀλλὰ μύρια καὶ ἀναείδημιτα μάλιστα μὲ πολ-
 λές ἰδρωτάς ὑπὸ τὸ βέβηλον καὶ ἀνάξιον τῶ διαβόλου σῶμα εὐγαλαν ,
 μὲ ὅλον τῶτο , κατ' ἔξοχῶν ἔχαιρετον εἰς τὸν Πρόδρομον Γωάννη καθε-
 λικὰ καὶ κυρίως ἀρμόζει . διότι εὖ εἶναι Φωνὴ τῶ Υἱῶ τῶ Θεῷ , καθεὶς
 καὶ θέλει φωνῆ , φανερὸν εἶναι , πῶς εἰς αὐτὸν ἀρμόζει κατ' ἔξοχῶν ἔ-
 χαιρετον νὰ λέγεται καὶ Στόμα τῶ αὐτῶ . „ φωνὴ Κυρίου ὑπὸ τῶ ὕδα-
 „ των , λέγει ὁ Δαβίδ . καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς , φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη
 „ ἐλάφους . φωνὴ Κυρίου συσείοντος ἔρημον , καὶ συσείσει Κύριος τῶ ἔ-
 „ ρημον Κάρδης . “ ποία εἶναι ἡ φωνὴ αὐτῆ , ὅπῃ λέγει ὁ Δαβίδ , ἔ-
 „ παύα τῶ ὕδατων ; ὅπῃ καταρτίζει τὰς ἐλάφους ; ὅπῃ σείει τῶ ἔρημον ,
 ἐνδυμήσει τῶ ὑπὸ κρησὶν ἐκείνῳ , ὅπῃ ὑπὸ τὸν Γωάννη εἰς τὰς Φαρισ-
 σαϊκὰς ἱερεῖς καὶ λῳίταις ἐδόθη ὅταν ἀπ' ἐκείνας ἐρωτῶτον , ἔξ νὰ μάθῃν
 ποῖος εἶναι . μήπως καὶ εἶσαι σὺ τῶ ἔλεγον , ὁ Ἡλίας ; μήπως καὶ εἶσαι
 σὺ ὁ Προφήτης , ὁ Μεσίας ; ὅχι τὰς λέγει , μήτε ὁ Ἡλίας εἶμαι , ἀλλ-
 „ λά μήτε ὁ Προφήτης . „ καὶ λοιπὸν , τί λέγεις πρὸς σεαυτῶ ; εἰπέ μας
 „ ποῖος εἶσαι ; καὶ ποῖαν τάχα τέλος πάντων ἔδωκεν εἰς ἐκείνας τῶ
 „ ὑπὸ κρησὶν ; ἐγὼ Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ . “ ἐγὼ εἶμαι ἡ Φωνὴ
 τῶ βοῶντος , ἡ Φωνὴ τῶ λόγου , ἡ Φωνὴ τῶ Κυρίου , τῶ Υἱῶ τῶ Θεῷ ,
 τῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ . ἀκούεις τὸν Γωάννην , πῶς ὁ ἴδιος μαρτυρεῖ τὸν ἑαυτοῦ
 τῶ Φωνῶ τῶ Κυρίου , τῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ ; καὶ λοιπὸν εὖ εἶναι Φωνὴ τῶ
 Υἱῶ τῶ Θεῷ , πῶς δεῦν συνάγεται ἀναγκαιῶς , ὅτι εἰς αὐτὸν κυρίως καὶ
 κατ' ἔξοχῶν ἀρμόζει νὰ λέγεται καὶ Στόμα τῶ αὐτῶ ; ἡ φωνὴ , σώματος
 βέβαια λέγεται Φωνὴ . Αὐτὴ εἶναι ἡ Φωνὴ τῶ Κυρίου , ὅπῃ λέγει ὁ
 Δαβίδ , ὁ Γωάννης δηλαδή . πῆ ; ἐπῶν τῶ ὕδατων τῶ Ἰορδάνε ποτα-
 μῶ . ἔξτι ; ἔξ νὰ ἐποιμάσῃ πρὸς τὸν Κύριον μὲ τῶ διδασκαλίαν καὶ
 νεθεσίαν τε πολὺν λαὸν ὀφεισμοῦν . „ τῶ ἐποιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κα-
 „ τεκιδασμοῦν . καὶ τί λέγει πρὸς τὸν λαὸν ἡ Φωνὴ αὐτῆ ; ἐποιμάσαι-
 „ τε τῶ ὁδὸν Κυρίου , ἀθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτῶ . μετανοεῖται ,
 „ ἠγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῶ Οὐρανῶν . “ ὦ Φωνὴ τῶ Κυρίου . ὦ πῶς
 συμπραίνεται , ὅτι πρὸς αὐτὸν κυρίως κατ' ἔξοχῶν ἔχαιρετον ἀρμόζει
 νὰ λέγεται καὶ Στόμα τῶ Χριστοῦ , ἵνα ὅπῃ λέγεται καὶ Φωνὴ τῶ αὐτῶ .
 πόσα νὰ εὐγαλαν ἀράγε ὑπὸ τὸ ἀνάξιον τῶ διαβόλου σῶμα τίμια ;
 πόσας ἐλάφους , ψυχὰς δηλαδή , ὅπῃ τὰ ὑψηλά , ταῖς βρῦσαις τῶ Οὐ-
 ρανῶ ποθέσι πόσον , ὅσον αἱ ἐλαφοὶ τὰς πηγὰς τῶ ὕδατων , καταρτί-

Ψαλ.
11.Γωάν.
Κεφ. 4.Λευκ.
Ματ.
γ.

ζει, δίδωει κὶ ὁδηγεῖ πρὸς τὴν Οὐρανίον ὁδόν; δευ' ἔχουσιν ἀειθεμόν.
 αὐτὴ εἶναι αὐτὴ. αὐτὴ λέγω· ἡ Φωνὴ τῆς Κυεῖς, ὁ Γωάννης, εἶναι
 ἡ Φωνὴ ἐκείνη ὅπερ λέγει ὁ Δαβὶδ, πῶς καταρτίζει ἐλάφης, πῶς δὲ-
 γανεί διπλαθὴ ψυχὰς ἀπὸ τὰ σώματα τῶ ἀδὲ, κὶ τὰς ἀνεβάξει δεῖ συμ-
 βελῆς καὶ νεθεσίας εἰς τὸ Οὐρανὸν τὰ ὕψη. αὐτὴ εἶναι ἡ Φωνὴ ἐκείνη,
 ὅπερ τὴν ἔρημον ἐκείνῳ, ὅπερ ἦτον, ἔσεισε. Φωνὴ Κυεῖς συσείοντος
 ἔρημον. ὅσον ἦτον ἡ Φωνὴ αὐτὴ Οὐρανίος, ὅσον ἐσάθη λέγω εἰς τὴν
 ἀρετῶν ὁ Γωάννης ὑψηλὸς κὶ ἀγιώτατος, ὅπερ, ἀπὸ τὴν ἀρετῶν κὶ ἀγίο-
 τητά τῶ ἀνομάθηκον, ἡ ἔρημος ἐκείνη Καδδης, διλονότι ἀγία, κὶ δεῖ τὸ
 ἀπειρον πλῆθος τῶ λαῶ, ὅπερ πρὸς αὐτὸν δεῖ τὴν ἀγιότητά τῶ εἰς τὴν ἔ-
 ρημον ἔβησαν, λέγεται πῶς ἐσείθη ἡ ἔρημος, σεισμόν τῆς ἐρήμου ἐν-
 νοῶντας ὁ Δαβὶδ, ὄχι ἄλλο τί, παρέξ μόνῳ τὴν ἀπειροπληθῆ τῶ λαῶ
 πρὸς τὴν Γωάννῳ συνδρομῶ. „ ἔξεπορεύοντο ἦν πρὸς αὐτὸν Γεροσόλυ-
 „ μα, καὶ πᾶσα ἡ Γεδυαία, καὶ πᾶσα ἡ πεδία τῶ Γορδάν, κὶ ἐ-
 „ βαπτίζοντο ἐν τῷ Γορδάν ὑπ' αὐτῶ, ἔξομολογέμενοι τὰς ἀμαρτίας,
 „ αὐτῶ. “ ὁ ἀσύγκειτος τῶ Γωάννης ἀρετῆ κὶ ἀγιότης. αὐτὴ εἶναι Φωνὴ
 τῶ Κυεῖς, τίς ἢμπορεῖ νὰ συγκείνη τοιαύτῳ τῶ Κυεῖς Φωνῶν. ἐγὼ
 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. „ Φωνὴ ἦν Κυεῖς ὅστιν ὁ Γωάννης. αὐτὴ
 „ ἐν ἡ Φωνὴ ὅπῃ ἦν ὕδατων ἡ ἐν τῷ Γορδάν, ἐν ᾧ ἐβάπτισε κη-
 „ ρύων τὸ τῆς μετανοίας Βάπτισμα. ὁ Μέγας τῆς Ἐκκλησίας Στύ-
 „ λος, ὁ Οὐρανοφανῶν διλονότι Βασίλειος εἰς τὴν Ἐρμιωείαν τῶ κή.
 „ Ψαλμῶ. κὶ πάλιν ὁ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν. τὴν ἔρημον ἐν ἐκείνῳ συ-
 „ νέσεισεν ἡ Φωνὴ αὐτὴ τῶ Κυεῖς τῇ ἐπιδημίᾳ ἦν πανταχόθεν λαῶν,
 „ ἡτίς δεῖ τὸ μετανοεῖν τῶς προσερχομένων προσηγόρευται ἔρημος ἀγία. Καδ-
 δης ἦν ἐρμιωύεται ἀγία. καθὼς λοιπὸν Φωνὴ τῶ Τίῶ τῶ Θεῶ ὁ Γωάννης
 λέγεται, ἔτσι κὶ Στόμα τῶ αὐτῶ ἐξ ἀνάγκης σιωπάται. Ναὶ, μὰ ὁ
 Γωάννης Φωνῶν τῶ Χεισῶ μοναχός τῶ μαρτυρεῖ τὸν ἑαυτόν τῶ. ἐγὼ Φω-
 νὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ λοιπὸν, πιαίνεται ἡ μαρτυρία τῶ; ποῖος
 μαρτυρεῖ τὸν ἑαυτόν τῶ ἐνάρετον, κὶ μάλιστα νὰ λέγη πῶς εἶναι ἡ Φω-
 νὴ τῶ Χεισῶ; ἄλλοι καίει χεῖρά νὰ εἶναι οἱ μάρτυρες, κὶ ἄλλος ὁ μαρ-
 τυρέμενος. ἔτσι ἀκολοθεῖ βέβαια. μὲ ὅλον τῶπο ἡ ἀρεταῖς τῶ γίνονται
 καὶ μάρτυρες. ὁ Παῦλος ὁ Ἀπόστολος λέγει πῶς ἀνέβηκον ἕως τρίτου
 Οὐρανῶ. τίς τὸν εἶδε; ποῖος ἔχει μάρτυρας; ὁ ἴδιος μόνος αὐτὸς μαρ-
 τυρεῖ ἀναοδρόμον μοναχός τῶ τὸν ἑαυτόν τῶ. μὲ ὅλον τῶπο οἱ ἴδρωτες οἱ
 κόποι κὶ πόνοι, ὅπερ δεῖ τὸν Χεισὸν ἀνδρείως ὑπέμεινε, κὶ τὰ θαύματα
 ὅπερ δεῖ τῆς χάριτος τῶ Παναγίῳ Πνόμεματος ἐνήργει καὶ ἔπανε, τῶ γί-
 νονται μάρτυρες κὶ βεβαιωταί; ὥστε κὶ ἡ ὑπὲρ ἀνθρώπων τῶ Γωάννης ἀ-
 ρεταῖς, γίνονται μάρτυρες κὶ βεβαιωταί κὶ εἰς αὐτὸν, κὶ βεβαιώουσι τὸν
 λόγον τῶ, πῶς εἶναι διπλαθὴ Φωνὴ τῶ Χεισῶ, καὶ ἀκολοθεῖς βέβαια καὶ

Ματ.
γ.

Στόμα τῆ αὐτῆ. μάλισα καὶ ὁ ἴδιος Χριστὸς τῆ γίνεται μάρτυρας καὶ βε-
 βαιωτής. Μέσα εἰς μίαν πάνδημον τῆς Καισαρείας ἀπειροπληθῆ συνά-
 θροισιν ὁ Ἡρώδης τῆτος, ὅπῃ τὸν Λύχνον τῆτον τῆ Ἡλίας ἐνδμίξε πῶς
 ἔσβυσε, με Βασιλικῶ πορφύραν ἐνδεδυμένος, καὶ εἰς Βασιλικὸν θρόνον
 καθήμενος, ἄρχισε νὰ ὀμιλῇ καὶ νὰ δημηγορῇ μεγαλοφώνως εἰς ὄλον ἐ-
 κείνον τὸν λαόν. ὁ δῆμος ὅλος, τὸ πλῆθος ὄλον τῆ λαὸ ἀπέωντάς τε,
 ἄρχισαν νὰ τὸν ἐπαινῶν, λέγοντές τε, ὅτι ἡ φωνή τε, δὲν εἶναι ἀνθρώ-
 πινος φωνῆ, ἀλλὰ Θεῶ φωνῆ. ὁ Ἡρώδης ἀπέωντας τοῖσιν ὑπὸ τὸν
 δῆμον ἔπαινον, νὰ λέγῃ τῶ φωνώτε Φωνῶ Θεῶ, χαίρεται κατ' ὑ-
 περβολῶν, καὶ με χαρὰν μεγαλωπιάτῳ δέχεται τὸν λόγον. καὶ παρῆθὺς
 εἰς τῶ αὐτῶ σιγμῶ τῆ ὀργίζεται ὁ Θεός, καὶ νὰ κατεβαίνει Οὐ-
 ρανόθεν ἀπεσαλμῶς ὑπὸ τὸν Θεὸν εἷας Ἀγγελος Οὐράνιος, καὶ ράπ-
 ζοντας με ράπισμα τὸν Ἡρώδην φομεράτατον, γίνεται παρῆθὺς σκα-
 ληκόβρωτος, καὶ φθαδίδει τῶ ψυχῶτε εἰς τὸν ἄδην. „ ὁ δὲ δῆμος ἐ-
 „ πεφώνει, Θεῶ φωνῆ, καὶ ἐκ ἀνθρώπου. φθαχρήμα δὲ ἐπάταξεν αὐ-
 „ τὸν Ἀγγελος Κυεῖα, καὶ γενόμενος σκαληκόβρωτος, ἐξέψυξεν. “ εἰς
 τὸ ιβ'. τῆ Ἀποσολικῶν Πράξεων. καταλαμβάνεις ἀρά γε, πῶς τὸν λό-
 γον τῆ Προδρόμου Γωάννε ὁ Χριστὸς μαρτυρεῖ καὶ βεβαιώνει; ὁ Ἡρώδης,
 ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴ εἶπε μοναχός τε πῶς ἡ φωνή τε εἶναι φωνῆ Θεῶ,
 με ὄλον τῆτο ἔκατι μόνον τὸ ἐδέχθη λέγοντές τετο οἱ ἄλλοι, ἔγινε σκα-
 ληκόβρωτος. ὁ Γωάννης, ὅπῃ καὶ μάλισα ὄχι ὑπὸ ἄλλης, ἀλλ' αὐτὸς ὁ
 ἴδιος μοναχός τε λέγει τὸν ἑαυτὸν τε Φωνῶ τῆ Χριστῶ, κοινὰ ὅπῃ δὲν
 λαμβάνει καμίαν τιμωρίαν, λαμβάνει ὑπὸ τὸν Χριστὸν τιμῶν καὶ δό-
 ξαν, δὲν λέγω ἀπλῶς μεγαλωπιάτῳ, ἀλλὰ μάλισα καὶ παντελῶς ἀσύγ-
 κητον. εἶναι εἰς τὸν Γωάννῳ ὑπὸ τὸν Χριστὸν ὀλίγη δόξα καὶ τιμῆ,
 νὰ τὸν θελήσῃ καὶ νὰ τὸν ἀγαπήσῃ με μίαν ὑπερβάλλουσαν ἀγάπῳ,
 νὰ τὸν κάμη ἐδικόν τε Βαπτιστῶ; δὲν ἐδέχθη τὰς χεῖρας τῆ Προδρόμου
 Γωάννε εἰς τῶ θεῖαν τε κορυφῶ; δὲν τῆ ἔδειξε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
 ὡσαύ φερερὰν νὰ κατεβαίνῃ ἐρανόθεν; δὲν τὸν ἠξίωσε ν' ἀκέσῃ καὶ
 πῆν φωνῶ τῆ ἴδιε τε Πατρὸς; τῆτο δὲν ἦτον ἀπλῶς τιμῆ. τῆτο δὲν
 ἦτον ἀπλῶς δόξα. τῆτο ἦτον εἷα ἔργον ἔκ τῶ ἀκραν ἀρετῶν καὶ ἀγιο-
 τητά τῆ Γωάννε, ὅπῃ, δὲν σὲ λέγω νῆς ἀνθρώπινος, ἀλλὰ μήτε καὶ
 Ἀγγελικὸς ποτὲ κατ' ἀξίαν δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ συγκρίνῃ. ὡσεῖ εἰ
 τοιαύτῳ ἀγάπῳ δόξαν καὶ τιμῶν ὁ Χριστὸς ἔδειξεν εἰς τὸν Γωάννῳ,
 ἀφόντις καὶ μάλισα Φωνῶ Χριστῶ ὠνόμασε τὸν ἑαυτὸν τε, συνάγεται καὶ
 ἀκολουθεῖ ἀναγκάως, ὅτι ὁ ἴδιος Χριστὸς, καὶ ὄλα μάλισα τὰ τεία
 τῆς Τειάδος Πρόσωπα ἔγιναν μάρτυρες καὶ βεβαιωταί, μαρτυρῶντες καὶ
 βεβαιώνοντες τὸν λόγον τῆ Γωάννε ἀληθέστατον, πῶς εἶναι δηλαδὴ φωνῆ
 τῆ Χριστῶ, καὶ ἀκολουθῶς βέβαια καὶ Στόμα τῆ αὐτῆ, ὡσαύ ὅπῃ ἡ

Φωνή, σώματος είναι Φωνή. ἄλλαις δάφραις τέταις τῷ Οὐρανῷ, καὶ φοίνικες εἰς τὰς χεῖρας τῷ Γωάννῃ ἀφ' ἑαυτοῦ. ἄλλος τῶτος Στέφανος Οὐράνιος καὶ ἔρανοθεόπλεκτος εἰς τὴν Κορυφὴν τῷ Γωάννῃ, τὸ νὰ βεβαιώνεται δηλαδὴ καὶ ὑπὸ τὰ τέρα τῆς Τειάδος Πρόσωπα, πῶς εἶναι Φωνὴ καὶ Στόμα τῷ Χεισῷ. ὡ κορυφὴ μὲ Στέφανον ἀμάρτυρον ἑξαπαντὸς σεφανωμῆν. Ἄν ἔσυγαρητο εἰς τὰς Ἀγίας νὰ καυχῶνται ἕξ τὰς Οὐρανίους φοίνικας, ὅπῃ ἕξ τὰς ἀρετῶν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἀναβλαστῶσι, καὶ ἑξαπαντὸς ἀνθέσιν, ἄλλος τινὰς ποτὲ βέβαια δεῖ ἢ θελον ἔχη πῶσω ἕλλω νὰ καυχᾶται, ὅσω ὁ Πρόδρομος Γωάννης. μὰ ἕξ τὴν τέχα νὰ μὴ τῷ συγαρηται, ὅταν μὲ θεῖον ζῆλον καὶ ἀγάπῃ γίνεται ἢ καύχῃσίν τε; „ δεῖ ἔλεγει ὁ Θεὸς Παῦλος, μὴ γνῶσιτό μοι καυχᾶσαι, „ εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ Κυρίῳ; “ εἰ μὴ ὁ Παῦλος ἐκαυχᾶτο, ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ Κυρίῳ, ἕξ τὴν νὰ μὴ καυχᾶται πολλῶ μᾶλλον καὶ ὁ Πρόδρομος Γωάννης ἐν τῷ Βαπτίσματι τῷ Κυρίῳ; ἢ μπορεῖ λοιπὸν καὶ τῶτος ἀνεμποδίσως, καὶ δι' αἰτίαν μάλιστα ἀσύγκειτον, νὰ λέγη θαρραλαίως, μὴ γνῶσιτό μοι καυχᾶσαι, εἰ μὴ ἐν τῷ Βαπτίσματι τῷ Κυρίῳ. εἰ μὴ ἐν τῷ ἀπλάσαι με τὰς χεῖρας εἰς τὴν κορυφὴν τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ με. εἰ μὴ ἐν τῷ εἰδεῖν με τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον ὡσεὶ φεγγεραῦ καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. εἰ μὴ ἐν τῷ ἀπῆσαι με τὴν Φωνὴν τῷ Ἀνάρχῳ Θεῷ καὶ Πατρὸς, μαρτυρῶσαν αὐτόν Υἱόν τε ἀγαπῆτόν. ὡ μὲ πόσον δίκαιον, καὶ μὲ πόσω τε χαρὰ παντοτιὰ τὴν ἀλήθειαν ταύτῃ ἀνεμποδίσως ἢ μπορεῖ νὰ πῖν καυχᾶται. ὡ ἢ ἀλήθεια λάμπη, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ φαίνωνται ἢ λάμψαι καὶ ἀπτίνες τῆς.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Β'.

Τὸσον ἔλαμψαν εἰς τὸν Γωάννῃ τῆς θείας χάριτος ἕξ τῷ ἀρετῷ ἢ λάμψαι, ὅπῃ ὅχι μόνον πρὶν τῆς κατατομῆς αὐτῆ ὡς ἄλλος τίς μαγνήτης τὸν σίδηρον, ὑπὸ τὸν τόπον τῆς Παλαιστίνης ὅλης τῆς Ἑβραίας εἰς ἐκείνῃ τὴν ἔρημον τῷ Ἰορδάνῃ ἐξάβιζαν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ ὑπερὸν ὑπὸ τὴν κατατομῇ αὐτῆ ἀπ' ἐκείνων τῷ ἀρετῷ τὰς λάμψαις κινέμενοι, δεῖ ἔπαυσαν νὰ τὸν θαυμάζωνται καὶ νὰ τὸν ἐπαινεῖσι, καὶ φεγγερόν, νὰ ἔσωρῶσι καὶ νὰ λέγῃ, ὅτι δι' ἀγάπῃ τῷ Γωάννῃ ὁ Θεὸς ὀργισθεὶς εἰς τὸν Ἡρώδῃ, καὶ θαυματουργῶντας, ἄρῃσεν εἰς ἀφανισμόν εἰς ἕνα μέγαλον σράτομα τῷ Ἡρώδῃ. καὶ ἦτον θαῦμα χωρὶς ἀμφισβολίαν νὰ θεωρῇ τινὰς τῆς Ἑβραίας, νὰ ἔχεν πόσον ὑπερβολικὸν καὶ ἀσύγκειτον μῖσος, δεῖ λέγω εἰς μόνον τὸν Χεισὸν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τῆς φίλας τῷ Χεισῷ, ὅπῃ ἦσαν οἱ Ἀπόστολοι, καὶ εἰς τὸν Γωάννῃ, ὅπῃ ὅχι μόνον φίλος, ἀλλὰ καὶ πρῶτος φίλος τῷ Χεισῷ καὶ τὴν Παρθένον, καὶ αὐτῶτε-

ρος ἦν φίλων, ὄχι μόνον πῶς μῖσος εἰς αὐτὸν δὲν ἔδειξαν ὀλετελῶς, ἀλλὰ καὶ μὴ τὴν καρτομλίαν ἕως καὶ τὴν σήμερον ἀπ' αὐτῆς, ἕκ' τὴν ἀρετῶν τε θαυμάζεται, καὶ διὰ τῆς ἰσχυρῆς τῶν φίλων τῆ Θεῶ θαυμασὸς ὀνομάζεται. καὶ ἀληθινὰ, ἐὰν εἰς τὸν καιρὸν τῆ Γωάννη καθ' ὑπόθεσιν δὲν ἦθελε φανῆ ὁ Μεσίας, ὁ Χριστός, ἀπόλαστον ἦτον ἀναμφιβόλως, ὅσον διὰ τὴν ὑπόληψιν, ὅπερ εἰς τὸν Γωάννη εἶχαν οἱ Ἑβραῖοι, ὅτι χωρὶς ἄλλο ἦθελεν δεχθῆ καὶ προσκυνοῦσθαι τὸν ὡς Μεσίαν καὶ Χριστόν, ἀγκαλιὰ καὶ ὁ Γωάννης ὡς τοῖστος ποτὲ βέβαια δὲν ἦθελε τὸ δεχθῆ. καὶ τῶτο εἶναι φανερόν διὰ τὴν ἐρώτησιν, ὅπερ πρὸς αὐτὸν ἔκαναν ὅταν τὸν ἐρωτῶσαν, ἐὰν εἶναι ὁ Ἡλίας αὐτός, ἢ ὁ Προφήτης. μὴ λογιᾶσθαι μὲ ὄλον τῶτο μὲ τὸ νὰ σὲ λέγω μῖσος ἀσύγκειτον διὰ τῆς Ἑβραϊκῆς εἰς τὸν Χριστόν, καὶ ὑπερβάλλουσαν δὲ λάθειαν εἰς τὸν Γωάννη ἀπ' αὐτῆς, πῶς ἐγὼ νὰ συγκρίνω τὸν Γωάννη μὲ τὸν Χριστόν. ὄχι. τῶτο ἦθελεν εἶσαι λῆρος. μάλιτα, ὅσον περὶ αὐτῶν ἦν Ἑβραίων τὴν δὲ λάθειαν εἰς τὸν Γωάννη φαίνομαι νὰ σὲ διποδείχῃ, ἄλλο πῶσον περὶ αὐτῶν τὴν κακίαν ἦν αὐτῶν φαίνομαι νὰ σὲ φανερώσω. καὶ εἰπέ με, τίς εἶναι τῶτος, εἰς τὸν ὁποῖον τὴν πῶσον ὑπερβάλλουσαν δείχνουσιν δὲ λάθειαν; δὲν εἶναι ὁ Βαπτιστής, ὁ Γωάννης, ὁ ὁποῖος αὐτῆς ἕκ' ἄρτον εἰς τὴν ἔρημον ἔφαγον ἀκρίδας, τὰ ἄκριθρα δηλαδὴ τῶν δρόμων, καὶ ἦν σφυγγῶν καὶ ἀγέλιαν μελισσῶν τὸ μέλι; παῖγμα πικρότατον εἰς τὴν γῆσιν; δὲν εἶναι αὐτός, ὅπερ ἕκ' τὴν ἀρετῶν τε παρ' ὀλίγον ἔλεγε νὰ τὸν προσκυνοῦσαν ὡς Μεσίαν; καὶ ἐὰν τοῖστος εἶναι, καθὼς καὶ εἶναι, καὶ ἐὰν τοιαύτῃ δείχνουσιν εἰς αὐτὸν δὲ λάθειαν, καθὼς ἔδειχθη, πῶς δὲ δὲ λάθειαν καὶ τῆς λόγου τε; πῶς δὲν πείθονται εἰς ὅσα ἕκ' τὸν Χριστόν τῆς λέγει; πόσαις φοραῖς ἔλεγε εἰς αὐτῆς, πῶς ἦλθεν ὁ Μεσίας, ὁ Ἀμνός τῆ Θεῶ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός; δὲν τὸν ἔδειχνε μάλιτα καὶ δακτυλοδεικτῆ πρὸς αὐτῆς; „ ἴδε ὁ Ἀμνός τῆ Θεῶ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τῆ Κόσμου. δὲν ἔλεγε εἰς αὐτῆς ὁλοφάνερα, πῶς αὐτῆς, τὸν ὁποῖον ὀνομάζου Ἀμνόν, εἶναι ὁ ἴδιος Ἰός τῆ Θεῶ; ἐγὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα, ὅτι ἕτος ἔστιν ὁ Ἰός τῆ Θεῶ. δὲν ἔλεγε εἰς αὐτῆς, πῶς εἶδε καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὡσανὶ περὶ αὐτῶν καταβαῖνον διὰ τὸν Οὐρανόν, καὶ μόνον εἰς τὸν Χριστόν; ἐμαρτύρησαν Γωάννης, λέγων, τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περὶ αὐτῶν ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. “ δὲν ἔλεγε τῆς λόγου τῆς, καὶ ἄλλης παρομοίας μάλιτα περὶ αὐτῶν ἕκ' τὸν Χριστόν εἰς τῆς Ἑβραϊκῆς ὁ Γωάννης; μὰ ὅπως ἔλεγε, εἰπέ με, ὀλετελῶς κακοῦνα; καὶ πῶς, ὅπερ καθ' ἐκαστὴν ἐζήτησαν νὰ λιθοβολήσαν τὸν Χριστόν, ἢ νὰ τὸν κατεγκρεμίσαν; καὶ λοιπὸν, πῶσον συμπαιρένεται ἦν Ἑβραίων ἢ κακία ὑπερβολικωτάτη, δὲν λέγω μόνον εἰς τὸν Χριστόν, ἀλλὰ καὶ εἰς

Γωάνν.
α.

αὐτὸν τὸν Γωάννην, ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἐφαίνεσθαι πῶς ἔχουσιν εἰς αὐτὸν
 ἀλλάξειω μεγαλωπιάτῳ; τὸν Γωάννην ἀλαβεῖθε κατ' ὑπερβολὴν Ἐ-
 βραῖοι, καὶ τὰς λόγους τε μισεῖτε; τὸν Γωάννην ὡς Προφήτῳ Μέγαν
 δέχεσθε, καὶ τὰς λόγους τε δευ' δέχεσθε; ὡς πῶσον, ὡς ἦτον ὅπως καὶ αὐ-
 ἦτον ἢ ἀλλάβεια ἐκείνη ἀπὸ τῆς ὑπόληψιν, ὅπερ ὁπωσδήποτε εἰς τὸν
 Γωάννην εἶχαν ἀδελφινέμενοι, δευ' ἔλειψαν καὶ μῆ τῆς κατατομῆς νὰ
 λέγην, ὅτι δι' ἀγάπῳ τε θαυματουργῶντας ὁ Θεὸς, ἔκαμε τῷ ἐκδίκη-
 σιν εἰς τὸν Ἡρώδῳ, βαίνοντας εἰς παντελῆ ἀφανισμόν τὸ στρατόμα τῶ
 Ἡρώδῳ. καὶ πῶς; πῶρα σὲ λέγω παρὸς τοῦ. Ὁ Ἡρώδης τῆτος, ἢ καὶ
 ὄφρις, ὅπερ τὸν Πρόδρομον ἐκαρπῶνσε, λαμβάνοντας δευ' γυναῖκά τε
 τὴν θυγατέρα τῆ Ἀρέθα, Βασιλέως τῆ Ἀράβων, τῷ εἶχον εἰς μερικὸν
 δευ' ἔσημα καιρῶ. ἔπειτα μῆ καιρὸν ἀφίνοντας τῷ θυγατέρα ταύτῳ τῆ
 Ἀρέθα, καὶ χωρίζοντας ὡς ὄφρις τῷ περατῷ ἀσπίδα, τῷ Ἡρώδῳ
 δηλαδὴ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν τε, τῷ λαμβάνει δευ' γυναῖκά τε. ὁ Ἀρέ-
 θας, λαμβάνοντας τὸν χωρισμὸν τῆς θυγατρὸς τε εἰς ἐνδοπῳ καὶ αἰ-
 χυλίω, σωμαθροῖζει στρατόμα τῆ Ἀράβων φοβερὸν δευ' νὰ πολεμήσῃ
 τὸν Ἡρώδῳ. τὸ μανθάνει ὁ Ἡρώδης. σωμαθροῖζει καὶ αὐτὸς στρατόμα
 τῆ Ἐβραίων μυριάδιμον. ἀπαιμῶνεται τὰ στρατόματα. κτυπῶν τὰ
 τύμπανα. σαλπίζεν τὰς σάλπιγγας. κροτῶσι τὸν πόλεμον, μὰ πόλε-
 μον ἔομερώτατον. καὶ τί γίνεται; τί ταχα τὸ τέλος τῆ πολέμου; ὀλέ-
 θειον δευ' τὸν Ἡρώδῳ. πόσον ὀλεθρον καὶ παντελῆ ἀφανισμόν ἔλαβεν
 ἀπὸ τὸν Ἀρέθα τὸ πολυάριθμον ἐκείνο τῶ Ἡρώδῳ στρατόμα, ὅπερ μό-
 λης ἠμπόρεσε μὲ πολλῶτε καταειχυλίω νὰ φύγῃ ὁ Ἡρώδης, καὶ νὰ
 γλυπῶσῃ τῷ ζωῆ τε. καὶ τῆτο λογιάζω, πῶς ὄχι δευ' ἄλλο, παρέξ
 δευ' νὰ φανῇ ὁ θαυμάσιος μὲ τὸ Ἀγγελικὸν ράπισμα πλέον συχαμερὸς
 καὶ αἰχρότατος, γινόμενος ζωντανὸς σκωληκός βρωτος. σημεῖον, πῶς καὶ
 τῷ βρωμερωπιάτῳ τε ψυχῷ εἰς τὸν ἄδῳ παντοτινὰ καὶ αἰώνιος οἱ σκώ-
 λητες τῶ ἄδῳ ἔχουσιν νὰ τῷ καταξῶγην. τῆτον τὸν παντελῆ ἀφανισμόν
 τῶ Ἡρώδῳ στρατόματος λέγουσιν οἱ Ἐβραῖοι, πῶς τὸν ἐπαρξένῃσεν ὁ
 Θεὸς ἐναντίον τῶ Ἡρώδου, κινώντας τῷ ἐκδίκησιν εἰς αὐτὸν, δευ' ἐ-
 πόλησε νὰ βάλῃ χεῖρας φοιτὰς εἰς δὲσεβῆ ἀνδρα καὶ δίκαιον καὶ ἀ-
 γιῶτατον, εἰς τὸν Πρόδρομον Γωάννην δηλαδὴ. βεβαιῶνεται τὸν λόγον
 ὁ Φλάβιος Γώσηπος, Ἐβραῖος ὄντας, καὶ ἰσορικὸς τῆ Ἐβραϊκῶν θρη-
 νωδιῶν, εἰς τὸ Ἐβδομον Κεφάλαιον τῶ δεκάτε ὀγδοῦ λόγου τῆς ἀρ-
 χαιολογίας. „ ὀργισθεῖς ἐν Ἀρέθῳ δευ' τῷ τῆς θυγατρὸς αὐτῆ ἀδελ-
 „ τῶ Ἡρώδῳ ἀδελφίσιν, καὶ στρατὸν σωμαθροῖσας, καὶ τῷ Ἡρώδῳ πό-
 „ λεμον συκροπῶσας, διεφάρη πᾶς ὁ τῶ Ἡρώδῳ στρατός. ἔδοξε δὲ
 „ τοῖς Ἰουδαίοις ὀλωλέσαι τὸν Ἡρώδῳ στρατὸν ὑπὸ τῶ Θεῶ, καὶ μάλα
 „ δικάως, τινυμενὸς καὶ ποιῶν Γωάννην τῶ ὀπκαλεμῆς Βαπτισῆ.

,, κτείνει μὲν ὃν τῶν ὁ Ἡρώδης ἀγαθὸν ἄνδρα, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἀ-
 ,, ρετῶν κελύοντα, καὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους δικαιοσύνην. καὶ πάλιν ὁ αὐ-
 ,, τὸς εἰς τὸ αὐτὸ κεφάλαιον. ὁ μὲν Ἰωάννης ὑπὸ Ἡρώδου δέσμιος εἰς
 ,, τὸν Μαχαίρηντα ρίφει, (φρέγιον καὶ τόπος ἔτι καλεῖται.) ταύτη
 ,, κτείνουται, πῶς δὲ Ἰουδαίοις δόξαν ἐπὶ τιμωρίᾳ τῇ ἐκείνῃ τὸν ὄλε-
 ,, θρον ἐπὶ τῷ στρατόματι γενέσθαι, τὸ Θεὸς κατὰ Ἡρώδη θέλοντος.
 ,, ὡ πόσον καὶ ὑπὸ τὰς ἐχθρὰς τῆ Χρυσῆ ἐπαινείται ὁ πιστότατος δῆλος
 ,, καὶ θεράπων τῆ Χρυσῆ, ὁ Βαπτιστὴς τῆ Κυρίας καὶ Πρόδρομος. ὡ πόσον
 ,, καὶ ὑπὸ τὰς ἐχθρὰς ἢ λάμπαις τῆ ἀρετῆς τῆ Ἰωάννης ἐπαινῆται. οἷδε
 ,, ὃ καὶ πολέμιος ἐπαινῆν ἀνδρὸς ἀρετῶν. μὲν λογιόσης, πῶς δεχτὶ τὸν
 ,, λέγειν οἱ Ἑβραῖοι τὸν ἀφανισμόν ἐκείνον τῆ Ἡρώδιαν στρατομάτου, καὶ
 ,, ἔγινεν ἔρανόθεν δι' ἀγάπην τῆ Ἰωάννης εἰς αἰχμύλῳ καὶ τιμωρίᾳ τοῦ
 ,, Ἡρώδου, πῶς ἔχω ν' ἀρνηθῶ ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν ταύτην μὲ τὸ νὰ λέ-
 ,, γεται ὑπὸ τὰς Ἑβραίας. ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἐθανατώθησαν ἅπαντες οἱ Προ-
 ,, φῆται ὑπὸ τὸ γένος τῆ Ἑβραίων, μὲ ὅλον τῆτο ἅπαντες οἱ Ἑβραῖοι ὁ-
 ,, μολογοῦσιν Ἄγιους τοὺς Προφήτας. καὶ λοιπὸν δεχτὶ ὁμολογοῦν-
 ,, ται ὑπὸ τὰς Ἑβραίας οἱ Προφῆται Ἄγιοι, δεχτὶ τῆτο ἔχω ν' ἀρνηθῶ ἐ-
 ,, γὰ τῆ Προφητῆ τὴν Ἀγιότητα; καὶ λοιπὸν δεχτὶ τὸν εἶπαν οἱ Ἑβραῖοι
 ,, τὸν ἀφανισμόν ἐκείνον ἐκ Θεοῦ εἰς τιμωρίαν τῆ Ἡρώδου δι' ἀγάπην τῆ
 ,, Ἰωάννης, δεχτὶ τῆτο ἔχω νὰ τ' ἀρνηθῶ ἐγὼ; Ἀνοίγει ὁ Θεὸς ἀνοίγει πολ-
 ,, λάκις καὶ μιᾶν ἀνθρώπων σώματα βδελυρὰ, καὶ λέγειν πράγματα, ὁ-
 ,, πῆ ὁ Θεὸς ἢ ἔκαμψ, ἢ μέλλει νὰ κάμψ, καθὼς τῆ Βαλαάμ τῆ Μαύ-
 ,, πω, ὅταν ἔλεγε πῶς μέλλει νὰ ἀταίτην ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καθὼς ὅ-
 ,, ταν ὁ Λάβαν ἐχρήθη τῆς Ρεβέκας νὰ πολυπλασιασθῆ τὸ γένος τῆς εἰς
 ,, χιλιάδας μυριάδας, καθὼς τῆ Καϊάφα, ὅταν ἔλεγε, ὅτι εἶναι συμφέ-
 ,, ρον καὶ ὠφέλιμον νὰ ἀποθάνῃ εἷς ὑπὲρ τῆ λαοῦ, δεχτὶ νὰ μὴ καθῆ ὁ-
 ,, λον τὸ πλῆθος. τὰ ὅποια ὅλα ἔγιναν. ἄς εἶναι λοιπὸν ὅσον καὶ αὐ εἶναι
 ,, τὸ σῶμα τῆ Ἑβραίων καὶ τῆ ἰσοεσκῶν τῆς βδελυρῶν, τῆτο μὲ ὅλον τῆτο
 ,, βέβαια, ὅπῃ πρὸ τῆ ἀφανισμῆ τῆ Ἡρώδιαν στρατομάτου λέγειν, σιωά-
 ,, γεται νὰ εἶναι τελείως ἀληθέςατον. οἱ Ἑβραῖοι ὁμολογῶν τὴν ἀσύγκρι-
 ,, τον τῆ Ἰωάννης ἀρετῶν. τὸ δεχέσθαι τῆτο; ναί. δεξῆ λοιπὸν καὶ ὅταν λέ-
 ,, γωσιν, ὅτι δι' ἀγάπην τῆ Ἰωάννης, εἰς αἰχμύλῳ καὶ τιμωρίᾳ τῆ Ἡ-
 ,, ρώδου ἐποξένησεν ὁ Θεὸς τὸν ἀφανισμόν ἐκείνον εἰς ὅλον τῆ Ἡρώδου τὸ
 ,, στρατόμα. μάλιστα καὶ ἢ τὰξις ἀγαθαίως ἔττι τὸ ἐξήτα. τίς ἦτον αὐ-
 ,, τὸς, εἰς τὸν ὅποιον τὰς φοινίκας χεῖρας ἔβαλεν ὁ Ἡρώδης; δεῦ ἦτον ὁ
 ,, Ἰωάννης, ὁ Βαπτιστὴς, ὁ Πρόδρομος, εἰς τὸν ὅποιον ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καὶ
 ,, Ἐλευθερωτὴς Χρυσὸς ἐκκλινε τὴν κεφαλῶν; καὶ λοιπὸν, πῶς ὁ Χρυσὸς
 ,, δεῦ ἠθελε κάμψ τὴν ἐπίκνησιν εἰς τὸν μυαρόν Ἡρώδου δεχτὶ τὴν κα-
 ,, κίαν, ὅπῃ εἰς τὸν Βαπτιστῆ τῆ ἔδειξε; πρὸ τῆ νὰ λάβῃ ὅσα ἔλαβεν

ἀπὸ τῆς Ἑβραϊκῆς ὁ Χριστὸς, ἔλεγε εἰς αὐτὸς, ὅτι ἔτι τὴν κακίαν τῆς
 δευτέρας μένει λίθος ἐπὶ λίθον εἰς τὴν Γερουσίαν. τὸ ὁποῖον καὶ ἐ-
 γινεν εἰς τὸν καιρὸν τῶν Τίτων καὶ Δομετιανῶν ἀπὸ τῆς Βασιλείας τῆς Ρώ-
 μης. ἔπαυσε λοιπὸν νὰ γῆ καὶ καὶ μέρος καὶ εἰς τῆς ἐχθρῶν τῶν Βαπτι-
 στῶν κάποια τιμωρία, ὡσαύτως προοίμιον τῆς ὅλης τῆς Ἑβραϊκῆς πανολε-
 θείας. σωάζεται λοιπὸν ἀναγκαίως καὶ ἀπὸ τὴν τάξιν καὶ ἀξίαν τῆς
 ὑποκειμένων, τῶν Βαπτιστῶν λέγω καὶ τῶν Βαπτιζομένων, ὅτι ὁ παντελής ἐ-
 κείνος τῶν Ἡρώδων στρατόμαχος ἀφανισμὸς, ἔγινεν ἐρανόθεν ἐκ Θεοῦ
 καὶ τιμῶν καὶ δόξαν καὶ ἀγάπην τῶν Γωάννης, εἰς αἰχμάλωτον καὶ τιμωρίαν
 τῶν Ἡρώδων. καὶ τὸ τέλος πάντων καὶ αὐτὸς, δηλοῦσι ὁ Ἡρώδης, ἑο-
 μέρον ἀπὸ τὸν Ἄγγελον ἔλαβε τὸ ράπισμα, καὶ σκωληκόβρωτος ἔγινεν,
 καὶ εἰς τὸν ἄδην τὴν βρωμερωτάτην ψυχὴν ἐπαράδωκε. ὡς πόσον ὁ
 Θεὸς ἀντιδοξάζει τῆς δοξάζοντας αὐτόν. ὡς πόσον καὶ εἰς τὴν ἐκδικήσιν
 ὡς Θεὸς ἐκδικήσεων. τέτοιος ἐσάθηκεν ὁ Γωάννης, καθὼς ὁ λόγος μας
 σωτόμως τὸν ἀπέδειξε. τέτοιον φοίνικες τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν ἰδίων τῶν ἰδρῶ-
 των ποτιζόμενοι ἀνεβλάστησαν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς. ὅθεν τέλος πάντων καὶ
 μετ' ἐρανόθεν ὁπλεκτον εἶφανον δεισκέταί καὶ παντὸς εἰς τῆς Οὐρανῶν σεφα-
 ναμῆρος, πανηγυρίζοντας παντοτινὰ μετ' τῆς Ἀγγέλου τῶν Θεῶν, καὶ μετ' ὅ-
 λης ἀπλῶς τῆς πανηγυριστῶν τῶν Οὐρανῶν, ἀπολαμβάνοντας ὡς φίλος πι-
 στοποι καὶ Πρόδρομος καὶ Βαπτιστῆς τῶν Χριστῶν μετ' ἡμεῶν μεγαλωτάτην
 ἐκεῖνα τὰ ἀγαθὰ, ὅπως ὁ Θεὸς Παῦλος λέγει, ἂ ὀφθαλμὸς ἐκ εἰ-
 δε, καὶ εἰς ἐκ ἠκούσε, καὶ ὅτι καρδίαν ἀνθρώπου, ἐκ ἀέβη.

Θέλεις νὰ γῆ καὶ σὺ συμπανηγυριστῆς τῶν Γωάννης; μιμήσῃ καὶ τὸ
 δωματὸν, ἢ καὶ ἄλλο μικρὸν τὸν Γωάννην. θέλεις νὰ ἀξιοθῆς καὶ σὺ
 νὰ σωαριθμηθῆς μετ' ὅλης τῆς πανηγυριστῶν τῶν Οὐρανῶν, καθὼς ὁ
 Γωάννης, καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃς τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα, ὅπως καὶ παντὸς ἐκεῖ
 ἀπολαμβάνουσιν ἐκεῖνοι; ἀκούε τῶν Γωάννης, καὶ φύλαττε παντοτινὰ τὸν Νό-
 μον τῶν Θεῶν ἀπαράβατον καὶ ἀσάλευτον. μὴν ξώγῃς ἐσὺ ἀκρίδας καὶ
 μέλι ἀγρίον καθὼς ὁ Γωάννης. μὴν ἐνδύθῃς ἐσὺ ἀπὸ τείχας καμίκε
 τείχια ἐνδύματα καθὼς ὁ Γωάννης. δεῦρ σὺ τὸ λέγει τὸ μὴδὲ ὁ
 Γωάννης τὸν Νόμον φύλαττε τὸν Νόμον. τὸν Νόμον τῶν Θεῶν φύλαττε
 ἀπαράβατον, καὶ θέλει γνήθῃ τὸ εἰς τὸν Γωάννην ἀκαταλείψεις. καὶ θέ-
 λεις διωθῆθαι καὶ σὺ καὶ μετ' ὅλης τῆς σωαριθμηθῆς μετ' ὅλης τῆς πανηγυριστῶν
 τῶν Οὐρανῶν. τὸν ἐφύλαξες ἕως τῶρα τὸν Νόμον τῶν Θεῶν; ὄχι. τὸν ἐπα-
 ρέβης; ναί. ὄχι ἄλλο. ἀς εἶναι ὑπομονὴ καὶ μικρὰ εἰς τὸν Ζηλωτὴν
 τῶν Νόμων, εἰς τὸν Γωάννην. ὡς πόσον, ἀφῆσαι καὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ἐμ-
 προθεν τὴν ἀκαταλείψεις τῶν Νόμων. μετανόησον καὶ καὶ τὴν ἀκαταλείψεις.
 μετανοεῖτε. ἤγγυκε ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. ὁ Πρόδρομος Γωάννης
 σὺ τὸ λέγει. ἔλα καὶ εἰς μετανοίαν, καὶ κάμε ἀξία τῆς μετανοίας ἐρ-

γα . ποιήσατε ἐν καρπῶς ἀξίως τῆς μετανοίας . ὅτι τὴν γλώσσαν τοῦ
 Προδρόμου Γωάννου σὲ ἐκφωνεῖται καὶ αὐτό . αὐτὸς εἶναι Φωνὴ καὶ σῶμα
 τῶ Χριστοῦ . αὐτὸς σκοπὸν ἄλλον δὲ ἔχει , ὡς εἰς τὴν ἐτοιμᾶσιν λαοῦ κα-
 τασκοδασμῶν εἰς τὸν Χριστόν . καὶ λοιπὸν γίνεσθαι τάχα οὐκ ἔστι καὶ σὺ ὅτι
 τὸν κατασκοδασμῶν λαόν ; ἀκούεις τάχα τῆς Φωνῆς καὶ σῶματος τῶ Χρι-
 στοῦ , εἰς μετανοήσης , εἰς κάμης καὶ καρπῶς ἀξίως τῆς μετανοίας ; τί λέ-
 γεις ; τί ἀποφασίζεις ; τάχα θέλει σεισθῆ ὅτι τὴν ἀγιότητα τῶ Γωάννου
 ἢ καρδίασε , εἰς μεταβαλθῆ ὅτι τὴν ἀμαρτίαν , ὅτι τὴν παράβασιν
 τῶ Νόμου , εἰς ἔλθῃ εἰς τὴν ἀρετῶν , εἰς φυλάτῃ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸν
 Νόμον ; τάχα θέλει γυνὴ καταρτιζομένη ἔλαφος ἢ ψυχὴσε μετὰ τὴν δι-
 δαχὴν τῶ Γωάννου , εἰς πηδᾶ εἰς τὰ αἶνα , εἰς φωντίζεσθαι τὰ ὕψηλα καὶ
 Οὐράνια ; καὶ πῶς , ὅτι ποτὲ δὲν ἀρίνεις τὴν ἀδικίαν καὶ πλεονεξίαν ; καὶ
 πῶς , ὅτι ποτὲ δὲν ἀρίνεις τὸν φθόνον καὶ τὴν ἀδελφῶσε ; καὶ πῶς , ὅτι
 ποτὲ δὲν ἀρίνεις τὴν πόρνῶν ; καὶ πορνείας , εἰπέ μετὰ τὴν ἀδικίαν , τὴν
 πλεονεξίαν , τὸν φθόνον καὶ τὴν ἀδελφῶσε φθελότερον , παρά τῆς ψυχο-
 φελῆς τῶ Γωάννου λόγῶς , τὸν ὁποῖον καὶ μάλις φαίνεσθαι τάχα εἰς πανη-
 γυεῖης ; πορνείας μίαν ἠρωδῆδα , μίαν ἀσπίδα πτερωτῶν , οὐκ ἀσπι-
 δόπελον μετὰ οὐκ ἀπίδημα πορνικὸν καὶ ὅλον φαρμακῶν , φθελότερον ,
 παρά τὴν συμβελλῶν τῶ Γωάννου ; ἐκ ἐξεσίσοι , λέγει καὶ εἰς ἐσθῶν , κα-
 θῶς τότε καὶ εἰς τὸν Ἡρώδῶν . ἐκ ἐξεσίσοι ἔχει τὴν πόρνῶν . δὲν τῶ ἀ-
 κούεις ἢ ἀφήσης τὴν πορνείαν , τὴν φθελομίαν ; μιμητῆς λοιπὸν γίνεσθαι
 τῶ Ἡρώδῶν . τί θυνά με εἰπῆς ; πῶς ἀλαβῆσαι τὸν Γωάννῶν ; πῶς τὸν
 πανηγυεῖεις ; τὸν ἀλαβεῖτον καὶ ὁ Ἡρώδῆς , μάλις καὶ τὸν ἐφοβᾶτον .
 ματῶ τί τὸν ἀφέλῃσεν ἢ ἀλαβεῖα ἐκεῖνη . „ ὁ ἦν Ἡρώδῆς ἐφοβεῖτο τὸν
 „ Γωάννῶν , καὶ ἠδῶς αὐτῶ ἠκεν . “ καὶ λοιπὸν , ποῖαν ἀφέλειαν ἠμπο-
 ρεῖς καὶ σὺ εἰς λάβῃς ὅτι τὴν τριαυτῶσε πρὸς τὸν Γωάννῶν ἀλαβεῖαν ,
 ὅπου τὸν ὅτι τὸ οὐκ ἀ μέρος τὸν ἀλαβεῖσαι , καὶ ὅτι τὸ ἄλλο μέρος φθελ-
 νομεῖς ; ναί , δὲν τὸν κατατομεῖς ἐσὺ , ματῶ μετὰ ὅλον τῶτο τῆς λόγῶς τῶ κα-
 ταφρονεῖς . μιμητῆς λοιπὸν μιμητῆς καὶ σὺ τῶ Ἡρώδῶν ὡς τῆς φθελομίας
 σε . καὶ τί πορνείας ; τί καρτερεῖς ἐν δὲν παύσης ὅτι τὴν φθελο-
 μίαν ; ῥάπισμα Ἀγγελικόν ; σκάλῃκας ζωντανός ; ἐγκρημισμὸν εἰς τὰ
 βάραθρα τῶ ἀδῶ ; τὰ λαμβάνεις ναί τὰ λαμβάνεις ἐν δὲν παύσης . καὶ
 αὐτῶ καὶ ζωντανός ἐδῶ τῆς σκάλῃκας δὲν λάβῃς , τῆς λαμβάνεις χωρεῖς ἄλ-
 λο μῶ καὶ τὰ , ὅταν ἢ παρῶμος ψυχὴσε κατέβῃ κάτω εἰς τὸν ἄδῶν .
 ἐκεῖ , ἐκεῖ ἀδῶσῃς καὶ σκάλῃκας ἀπελδῶπτες φοβερός . ἐκεῖ καὶ πῦρ ἀ-
 κοίμητον παντοτινὸν καὶ ἀπελδῶπτον . ἐκεῖ θέλεις εἶσαι ἀπατάτα σκάλῃκῶ-
 βρωτος . ἐκεῖ παντοτινὰ καὶ κατακαυῶμος , ὅτι πᾶν δῶδρον , σὲ φανα-
 ζεῖ ὁ Γωάννης , τὸν ὁποῖον ἐορτάζεις . „ πᾶν δῶδρον μὴ ποιεῖν καρπὸν
 „ καλὸν ἐκκόπτεται , καὶ εἰς πῦρ βάλλεται . “ ὡ θῶνῶν καὶ κλαθμοὶ τῶ

Ματθ.
 5'.

Δεκ. γ'.

τε εἰς τὰ λόγους. ὦ πόνοι τότε ἀδελφοποι διὰ τὰς σκώλικας ἐκείνας καὶ τὸ πῦρ εἰς τὰ λόγους. ὦ πόσον τότε παντοτινὰ καὶ αἰωνίως θέλεις ταλανίζῃ τὸν ἑαυτόν σου διὰ τὰς ᾠδονομίας, ὅπως τώρα εἰς τὸν Κόσμον τῶν ἐνεργεῖς καὶ καὶναις. τίς ἐκεῖ νὰ σὲ παρηγορήσῃ. τίς ἐκεῖ νὰ σὲ βοηθήσῃ. ὁ Χριστός; καὶ πῶς, ὅπως μὲ ταῖς ᾠδονομίαις σου ἐδῶ καταφρονεῖς τὴν φωνὴν σου, καὶ ἀπολέθως καὶ αὐτόν; μήπως καὶ ἐλπίζεις νὰ κατέβῃ ἄλλω μίαν φοράν εἰς τὸν ἄδω ὁ Χριστός διὰ νὰ σ' ἐλύθῃ; ἐρωτῶ ξαί τον. ἔρχεσαι, εἰπέ τε, Χριστέ εἰς τὸν ἄδω; ὅχι σὲ λέγει ὅχι καὶ πρὶν τῆς ἐρωτήσεώς σου, δὴν ἔρχεται. „ σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν ἐρωτᾷ „ μίαν φοράν ὁ Πρόδρομος Γωάννης. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; τί λέγεις Γωάννη; “ ἐσὺ τὸν ἐβάπτισες, ἐσὺ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶδες καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, ἐσὺ τὸν Πατέρα πρὸ ἡμερῶν νὰ τὸν μαρτυρῇ ἐρανόθεν Υἱόν τε, ἐσὺ δακτυλοδεκτῆ τὸν ἐδείξες εἰς τὰς Ἑβραίας, καὶ μὲ τελείαν βεβαιότητα Υἱόν Θεῶν εἰς αὐτὰς τὸν ἐμαρτύρησες, καὶ τώρα τὸν ἐρωτᾷς εἰς εἶναι αὐτός ὅπως ἔρχεται, ἢ νὰ ἐλπίζῃς ἄλλον; αὐτὸν ἦλθεν, αὐτὸν ἐβεβαίωθης ἐρανόθεν, πῶς αὐτός ὁ ἴδιος εἶναι ὁ Υἱός τῶ Θεῶν, καὶ τὸν ἐμαρτύρησες καὶ σὺ καὶ εἰς τὰς ἄλλας πᾶς ἦλθε, τί τὸν ἐρωτᾷς τώρα, εἰς εἶναι αὐτός, ὅπως ἔρχεται; δὴν τὸν ἐρωτᾷ, λέγει ὁ Γωάννης, εἰς ἦλθε, διότι ἦλθε βέβαια, καὶ ἀμφιβολίαν δὴν ἔχω μηδὲ μίαν πᾶς εἶναι ὁ Υἱός τῶ Θεῶν, μὰ τὸν ἐρωτᾷ, εἰς εἶναι αὐτός, ὅπως ἔρχεται, ἢ ἄλλος. ἐγὼ, λέγει, δὴν εἶμαι καρδιογνώστης, νὰ ἰξόρω τὰ πάντα. ἰξόρω νὰ πᾶς αὐτός ὁ ἴδιος εἶναι ὁ Υἱός τῶ Θεῶν. ἰξόρω πᾶς ἔχει νὰ ἐλύθῃ καὶ ὅλας ἐκείνας τὰς Δικαίας καὶ Προφήτας, ὅπως εἶναι εἰς τὸν ἄδω. μὰ δὴν ἰξόρω μὲ ὅλον τῶτο, αὐτός ὁ ἴδιος ἔρχεται καὶ εἰς τὸν ἄδω, ἢ μήπως, καὶ ἔχει νὰ πέμψῃ ἄλλον τινὰ ἐκεῖ. μήπως καὶ ἔχει νὰ πέμψῃ Ἄγγελον ἐκεῖ τινὰ, ἐνδυναμώνωντάς τον μὲ τὴν παντοδυναμίαν σου δυνάμιν, νὰ ἀγαθῇ διὰ τὸν ἄδω τὰς ἐν ἄδῃ; ἢ μήπως καὶ ἔχει νὰ μᾶς ἀγαθῇ διὰ τὸν ἄδω μὲ μοναχὸν τὸν λόγον σου, καθώς καὶ τὸν Τεθαήμερον Λάζαρον; καὶ λοιπὸν διὰ τῶτο καὶ τοιαύτῳ εἰς τὸν Χριστὸν ἐρωτῶ. „ σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; εὐλογον ἢ τον βέβαια τὸν Γωάννη τὸ ἐρώτημα εἰς τὸν Χριστόν. “ μὰ ἐσὺ, τί εὐλογον αἰτίαν ἔχεις νὰ τὸν ἐρωτᾷς, εἰς πάλιν εἰς τὸν ἄδω καταβαῖνῃ, ὅπως καθ' ἑκάστην ἡμέραν διὰ τὰς Προφῆτας τῶ Χριστοῦ καὶ Ἀποστόλους μαρτυροῦντες, πᾶς πλέον εἰς τὸν ἄδω ὁ Χριστός δὴν θέλει λάμψῃ; ὥστε εἰς κατέβῃς εἰς τὸν ἄδω, μὴ ἐλπίζῃς πλέον ἄλλο τί, παρεξέθῃς καὶ κλαθμὸς, καὶ ἀνασυναγμὸς παντοτινὸς καὶ αἰωνίος μὲ τὰς καπνὰς τῶ ἄδῃ. Λυπήσῃ λοιπὸν Χριστιανέ μου λυπήσῃ. λυπήσῃ λέγω τὴν ψυχὴν σου. λυπήσῃ μοναχός σου τὸν ἑαυτόν σου. ἀκυσσον τὰς ψυχοφελείας τῶ Γωάννη συμβεβλῆς καὶ νεθεσίας. ἀφισαι τὸν φθόνον. ἀφισαι τὴν ἀρπα-

γνώ κὶ ἀδικίαν. ἄρῃσαι τὴν ἀσπίδα ἢ κὶ ἀσπίδας, ὅπερ σὲ φαρμακίδεν
 τὴν καρδίαν, κὶ σὲ κἀνέσιν ἐχθρὸν τῶ Γωάννῃ. συνξόφθουσαι τὴν πανή-
 γυριν τε, ὄχι μόνον με δὺλαβείαν, ἀλλὰ καὶ με μίαν ἀληθινὴν μετῆ-
 νοίαν, καὶ με καρπὸς ἀξίως τῆς μετανοίας. λάβε φίλον τὸν Γωάννην με
 τὴν ἀρέπεσαν, δεῖν λέγω μοναχὰ τιμῶ, ἀλλὰ μάλις κὶ ἐνέργειαν, ὅ-
 περ εἰς τὸς συμβεβηκυίας αὐτῶ κὶ θεῖος λόγος ἤμπορεῖς νὰ δείξης. ἔ-
 χετον μὲ τὴν Παρθένον παντοτινὸν μεσίτην, διότι αὐτὸς εἶναι φίλος,
 κὶ ὄχι φίλος ἀπλῶς, ἀλλὰ φίλος πιστότατος τῶ Χριστῶ, ὡς Βαπτιστῆς,
 κὶ Πρόδρομος τῶ αὐτῶ, κὶ ἤμπορεῖ βέβαια νὰ μεσιτῶν, καὶ νὰ σὲ φι-
 λιῶν παντοτινὰ με τὸν Χριστὸν.

Ἄλλ' ὦ Προφήτα Μέγιστε, κὶ πάντων μάλις ἡδὺ Προφήτῶ ὑπέριτε-
 τε, Βαπτιστὰ τῶ Κυρίου κὶ Πρόδρομε Γωάννη Ἀγιώτατε. Φωνὴ κὶ Στόμα
 τῶ Χριστοῦ, κὶ Δύχνη τῶ φωτὸς ἀκαταπαύσως ἄσβυσε, καὶ εἰς τὴν γνώ
 κὶ εἰς τὸς Οὐρανὸς πάντοτε ἐκφραζόμεσε. μετ' ὄυλαβείας ἡμεῖς ἅπαντες
 τὴν μεσιτείαν σου ζητῶμεν, κὶ δεῖξ τὴν δὺλαβητικὴν φωνὴν ἡμῶν θερμῶς
 ἀδελκαλέμεν. δεῖξ μας λοιπὸν δεῖξ μας σὲ δεόμεθα προσπίπτωντάς σοι
 Προφήτα τῶ Χριστοῦ Γωάννη κὶ Πρόδρομε. φώτιξέ μας χαπαντὸς ὡς Λύ-
 χνος ἄσβυτος καὶ Πρόδρομος τῶ νοτιῶ Ἡλίῳ με τὸς ἀκτινοβόλους λάμ-
 φεις εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας. φιλιῶνέ μας δεῖ ἡδὺ σῶν μεγάλων
 πρεσβειῶν με τὸν Σωτῆρα καὶ Ἐλεῶθερωτὴν ἡμῶν Χριστὸν. ἀγίασον ἅ-
 παντας τὸς τὴν σὴν ἑορτῶν κὶ πανήγυριν δὺλαβῶς ἐπιτελέντας, κὶ πάν-
 τας τὸς καλῶς κὶ θεαρέσως ὑπ' αὐτῶ ἐνεργεμένης κόπας τε καὶ ἰδρωτῆς.
 κὶ τέλος πάντων, ἀξίωσον αὐτάς τε κὶ ἡμᾶς ἅπαντας δεῖ ἡδὺ σῶν μεγά-
 λων πρεσβειῶν, νὰ εἰρεθῶμεν ἀξίῳ ἡδὺ Οὐρανίων ἐπειτῶν ἀγαθῶν, νὰ
 συμπανηγυρίζωμεν ὑσέρων ἀπὸ τὴν δε τὴν ζωῶν μὲ σὲ καὶ ἡδὺ Ἀγγέ-
 λων τῶ Θεοῦ. ὦ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὸς αἰῶνας ἡδὺ αἰῶνων. Ἀ-
 μῆν.

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ.

Αποσιναγάγες ποιήσεσιν υμᾶς ἕα τὸ ὄνομά μου, ἀλλ' ἔρχεται ἄρα, ἵνα πᾶς ὁ ἄποκτείνας υμᾶς, δόξῃ λαβείναι προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Α' ὁριλίε.
κ γ.
Γαωίνης
ε'.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

Ἦς ἐκπλήξιν καὶ ἄπορίαν ἔρχεται χωρὶς ἀμφιβολίας ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, σοχαζόμενος τῷ πόσῳ ἐκείνῳ δεισιδαιμονίαν, καὶ ἀσύγκριτον μαρίαν, ὅπου οἱ παλαιοὶ ἐκείνοι Ἐλλῶνες καὶ Εἰδαλολάται εἰς τῷ φύσιν τῆς ἀνθρώπων, ἕα μεγάλῳ τῆς δαιμόνων θεραπείαν, κατ' ἐνάσιλῳ ἡμέραν ἔδειξαν καὶ ἐνεργᾶσαν. καὶ θεώρησεν τὴν παλαιὰς ἐκείνας Σκύθας καὶ θυσιάζον καὶ καίον εἰς θεραπείαν τῆς δαιμόνων ἐκείνας ὄλες, ὅπως εἰς τῷ Σκυθίῳ εὐερίσταν καὶ ἐλαμβάναν ἕως; καὶ βλέπης τὴν Αἰγυπτίους καὶ θυσιάζον καὶ καίον εἰς ἀχαρίσῃσιν τῆς δαιμονίων ἐκείνας ὄλες τὴν πλέον ἐκλεκτὴς καὶ τὴν πλέον ἐκλεκτῶς, ὅπως εἰς τὴν πολέμους ἠθέλαν αἰχμαλωτῶσιν; καὶ κοιτᾶσιν εἰς ἄλλον καὶ ἄλλον ἄλλους, μάλιστα καὶ πανταχῶς καὶ θυσιάζον καὶ καίον εἰς ἀχαρίσῃσιν τῆς δαιμονίων τέλος πάντων καὶ τὰ ἴδῃ τὴν τέκνα, δὲν ἄπορεῖ, δὲν ἐκπλήττεται ὁ νῦν σου; εἰς τῷ πόσῳ λύσαν καὶ δεισιδαιμονίαν πρὸς ἀχαρίσῃσιν τῆς δαιμονίων, καὶ τῷ πόσῳ τὴν κακίαν καὶ σκληρότητα ἐναντίον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως; Καὶ Σκύθας μὲ ὄλον τῶτο καὶ Αἰγυπτίους, καὶ ὄλες ἐκείνας ἀπλῶς τὴν παλαιὰς τῆς δαιμόνων θεραπείαν, τὴν ὑπερβαίνουσι μὲ ἀσύγκριτον ὑπεροχῶν καὶ τῷ δεισιδαιμονίαν καὶ σκληρότητα οἱ γένοι τῆς δαιμόνων θεραπείαν, ὁ Νέρων, καὶ Λυσίας, καὶ Δέκιος, Διοκλητιανὸς, καὶ Μαξιμιανὸς, καὶ οἱ λοιποὶ τῆς Εἰδαλολαβείας ὑπέρμαχοι. ἀν' ἐθυσιάζον τὴν σκληρωμένους οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν ἕως οἱ Σκύθαι, καὶ ἄλλοι ἄλλους, καὶ καὶ μὲν μυρίους θανάτους δὲν ἔ-

διδαν εἰς ἐκείνας, ἀλλὰ μὲ εἶα καὶ μόνον μιᾶς πυρκαϊᾶς καύσιμον, εἶα καὶ μόνον ἔδιδαν εἰς ἐκείνας καὶ τὸν θάνατον. μὰ οἱ νέοι τῆ δαίμονος θεράποντες, ὄχι μὲ εἶα καὶ μόνον θάνατον, ἀλλὰ μὲ χεῖδὸν μυρῆς καὶ ἀπείρας θανάτους τὸν Χεισάουμον Λαὸν, Θεοδώρου καὶ Νικητῆς, Δημητρίους καὶ Γεωργίους, καὶ ἄλλας χεῖδὸν ἀναριθμήτους θανατώνον καὶ θυσιάζον. κοιτάξετέ με σήμερον (ἀρίωντας τὰς ἄλλας.) τὸν σωφροφον τοῦ εἰσφώρου, τὸ ὄχημα τῆ δαβόλα, ἐκείνον λέγα τὸν Διοκλητιμὸν, πόσους θανάτους, καὶ εἰς πόσας ἡμέρας ἔχε θεραπείαν ἤδη θαιμόνων, ἀσπλάγχχνως καὶ ἀνιλεῶς εἰς τὸν Γεωργιον δίδει. τώρα μὲ ξηρὰ βένδρα, τώρα μὲ σιδηρὰ καὶ πεπυρακτωμένα εἰς τὰς πόδας ὑποδύματα, τώρα εἰς τὴν κοιλίαν μὲ κοντάρια, τώρα μὲ δειληθήρια φάρμακα, τώρα μὲ φοβερὰς ἔροχας, καὶ τώρα μὲ ἄλλα καὶ ἄλλα ὄργανα πάμπολλα καὶ ἔξοφορα, ὅσον καὶ τὴν γνώμην τε πολλὰς καὶ ἔξοφορας τῆ δίδει θανάτους. ὦ δεισιδαιμονία. ὦ σκληρότης. ὦ ἀσύγκριτος τῆ τυραννῆς καὶ ἀνθρωποκτόνου κακία. καὶ, ὦ Πίσις. ὦ ἐλπίς. ὦ θρηναϊότης τῆ Μάρτυρος. ὦ ἀνδρεία. ὦ θυσία γεωργικὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῆ Γεωργίου ἀνθρώπου δεκτος. θυσία, μὰ ὄχι θυσία ὡσαύτῃ ἐκείνῳ, ὅπε καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Σκῦθαι τὰς ἑσῆς καὶ τὰς σκλαβαμῆρας θυσιάζοντες ἔκαναν, ἀλλὰ θυσία πρὸς τὸν Θεὸν ἄρετος. θυσία, ὅσον μὴ ἄπο μέρος τῆ Διοκλητιανῆ, ἀδίκος βέβαια καὶ ἀδύνατος. ἄπο μέρος ὅμως τῆ Γεωργίου, εὐνομος καὶ δικαιοσύνη, καὶ λαβεία εἰς τὸν Θεὸν τελειοπάτη. θυσία, ὅπε μὲ τὰς κόμπας ἤδη αἰμάτων τῆς ὁποίας, Στέφανος εἰς τὰς Οὐράνας ἄπο τὸν Θεὸν ἔχε τὴν κορυφὴν τῆ Γεωργίᾳ πλέκεται. θυσία, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι θανάτων καὶ εἰδῆς τὸν Γεωργιον, α. μὴ εἶα Δημοκρῶν καὶ Προνοπῆν θυμασιῶν παραγμάτων μὲ μίαν ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀνδρείαν. καὶ β. Τὴν Τίον, καὶ Ἄγγελον Οὐραίου. καὶ λοιπὸν, ἰδὲ ὅπε ἄπο τὸ α. ἀρχάμεθα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Α΄.

Λαμβάνοντας ὁ Τίος καὶ Λόγος τῆ Θεῆ τὴν ἀνθρώπινον φύσιν εἰς τὴν ἰσότησίν τε, καὶ εἰς τὴν γὰρ ὡς ἀνθρώπος δεισικόμητος, ἀγκυρὰ καὶ εἰς τὰς δώδεκα χρόνας καὶ ἑκαμῶ ἀρχῆν δίδυς εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ διδάσκει τὸν Ἑβραϊκὸν Λαὸν, μὲ ὄλον τῆτο, μήτε κανεὶα πατελῶς ἔκαμε θαῦμα, μήτε πῶς εἶναι τῆ Θεῆ Τίος ἐφάνερωσεν, ἕως ὅπε εἰς τὰς τελείοντα εὐφρασε χρόνας. εἰς τῆτο τῆς Ἐκκλησίας οἱ Διδάσκαλοι ἀπορῆντες ἐρωτῶσι, ἔχε ποίαν ἀφορμὴν ἀρά γε ὁ Χεισὸς δεῖ ἐφάνερωσε πρὶν ἤδη τελείοντα χρόνων Τίον Θεῆ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν ἑαυτὸν τε; μήτε κανεὶα θαῦμα ἔκαμῶ, ἕως ὅπε εἰς τὰς τελείοντα εὐφρασε.

σε χρόνος; καὶ πάλιν οἱ αὐτοὶ Διδάσκαλοι ὑποκρίνονται, λέγοντες, ὅτι
 ἔτι τὸ εἰς τὰς τελείοντα χρόνος Υἱὸς Θεῶν ἀληθινὸς φανεράνε-
 ται, καὶ τὰ θαύματα καίει, ἔτι νὰ φανερώσῃ, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι
 ὁ Προνοητὴς καὶ Δημιουργὸς τῶ χρόνος, τῆς φύσεως, τῆς νοερῶν δυνά-
 μεων, καὶ τῆς δέκα Μωσαϊκῶν Ἐντολῶν. τί λογῆς; ἀκουσον. ὁ χρό-
 νος, πόσας ἡμέρας ἔχει; ἑπτὰ. ὑπὸ Κυριακῷ ἕως τὸ Σάββατον,
 ἑπτὰ ἡμέραις εἶναι. καὶ ἀγνάλα καὶ ἡ ἑπτὰ ἡμέραις μὲ τὴν ὀκταύσιον
 κυκλοφορίαν τῶ Ἡλίου νὰ γίνωνται πλήθος, μὲ ὅλον τὸ εἰσδοματικὸς
 ὁ χρόνος καὶ εἶναι καὶ λέγεται ἔτι τὰς ἑπτὰ τῆς εβδομάδος ἡμέρας. εἰς
 τὴν φύσιν τῆς ἀνθρώπων, καὶ τῆς λοιπῶν μάλιστα ζῶων, πόσας δεισό-
 μοις αἰδήσεις; πέντε, τὴν ὄρασιν, τὴν ὄσφρυσιν, τὴν γεῦσιν, τὴν
 ἀκοῶν, καὶ τὴν ἀφῶν. ἡ χύσεις καὶ κατὰσσις τῆς νοερῶν δυνάμεων,
 πῶς ὀνομάζεται καὶ τῆς Διδασκάλων τὴν γνώμην; ὄγδος αἰῶνας. ἐ-
 πειδὴ καθὰς ὁ χρόνος τῶτος τῶ παρόντος Κόσμου λέγεται ἑβδομος, ἡ
 ἑβδοματικὸς, ἔτι τὰς ἀκαταπαύσης ἑπτὰ τῶ χρόνος ἡμέρας, ἔτι καὶ ἡ
 νοητὴ ἐκείνη κατὰσσις λέγεται ὄγδος αἰῶνας, μὲ τὸ νὰ μὴ φερέχε-
 ται καθόλου εἰς τὸν χρόνον τῶτον τῶ παρόντος Κόσμου. ἡ δέκα Μωσαϊ-
 καῖς ἐκείναις Ἐντολαῖς, ποῖαν εἰς τὸν ἀνθρώπον κάμσει τὴν ἀρέθειαν;
 εἰς τὸν Οὐρανὸν τὸν ἀβεβάζεσι, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν ὄγδον αἰῶνα τὸν κα-
 τασῶσι. Τώρα, ἐγὼ πάλιν σ' ἐρωτῶ. τὸν χρόνον τῶτον τὸν ἑβδομα-
 τικὸν τῶ παρόντος αἰῶνος, τὰς ἑπτὰ τῶ χρόνος δηλονότι ἡμέρας, ποῖος
 τὰς ἑκαμῶν; ὁ Υἱὸς τῶ Θεῶν. „ τὰς πέντε τῶ ἀνθρώπου αἰδήσεις,
 „ ποῖος τὰς ἑκαμῶν; ὁ Υἱὸς τῶ Θεῶν. πάντα ἡ δὲ αὐτὸ ἐγένετο. “
 τὸν ὄγδον ἐκεῖνον αἰῶνα, ποῖος τὸν ἑκαμῶν; ὁ Υἱὸς τῶ Θεῶν. αὐτὸς
 ἡ καὶ τὰς αἰῶνας ἐποίησε. τὰς δέκα Μωσαϊκὰς ἐκείνας Ἐντολάς,
 ποῖος εἰς τὸ γένος τῆς ἀνθρώπων τὰς ἔδωκεν; ὁ Υἱὸς τῶ Θεῶν, ἔτι
 νὰ διδάσκωνται μὲ αὐτὰς οἱ ἀνθρώποι, νὰ λαμβάνουσι τὴν ἀρετὴν,
 νὰ ἀέρωνται εἰς τὰς Οὐρανὸς. μέγιστα τώρα ὅλα ταῦτα, ὅπου εἶ-
 παμῶν, ἔτι νὰ εἰδῆς εἰς αὐτὰ τὸν τελειοσὸν ἀειθμὸν, εἰς τὸν ὀ-
 ποῖον ὁ Χριστὸς ἀρχισε νὰ θαυματουργῆ, ἔτι νὰ γνωρισθῆ Δη-
 μιουργὸς αὐτῶ καὶ Προνοητὴς. ἑπτὰ τοῦ χρόνου ἡ ἡμέραις, καὶ πέν-
 τε τῆς φύσεως ἡ αἰδησιαίς, δάδεκα. καὶ ὅπως ὁ ὄγδος ἐκεῖνος
 αἰῶνας, εἴκοσι. καὶ δέκα ἡ Μωσαϊκαῖς ἐκείναις Ἐντολαῖς, τελεί-
 ον. νὰ τὸν τελειοσὸν ἀειθμὸν, τέλειον εἰς αὐτὰ. ἔτι τὸτο λοι-
 πὸν ὁ Χριστὸς εἰς τοὺς τελείοντα χρόνος τὰ θαύματα νὰ καίη ἀρχι-
 σε, καὶ Υἱὸς Θεῶν ἀληθινὸς νὰ φανεράνεται, ἔτι νὰ φανερώσῃ
 μὲ τὸν τελειοσὸν τῶτον τῆς χρονικῆς τῆς ἡλικίας ἀειθμὸν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴ-
 διος εἶναι ὁ Δημιουργὸς καὶ προνοητὴς τῶ ἑβδοματικῶ χρόνου, καὶ τῆς πεν-
 ταδικῆς φύσεως, καὶ τῶ ὄγδου αἰῶνος, καὶ τῆς δέκα Μωσαϊκῶν ἐκείνων

Ἐντολῶν, τὰ ὅποια ὅλα σωμαειδόμενα, γίνεται τελειοῦται ἀριθμὸς.
 τίς μᾶς βεβαιώνει τὸν λόγον; ἢ Φιλόσοφος καὶ Θεολόγος τῷ Ἱερῷ Μα-
 ξίμῳ γλώσσα εἰς τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔνατον Κεφάλαιον τῆς Θεολογικῶν αὐ-
 τῷ ἑκατοντάδων. „ τελειοπέτης ὢν ὁ Κύριος ἀναφαίνεται, τίς διορατι-
 „ κῆς τῷ ἀριθμῷ τέτρω τῷ ᾧ ἑαυτῷ κρυφίως μυήσια διδάσκων. ὁ
 „ ᾧ τελειοῦται ἀριθμὸς μουσικῶς κατανοούμενος, χρόνῳ τε καὶ φύσεως, καὶ
 „ τῷ ὑπὲρ τῷ ὁρατῷ φύσιν νοητῷ, Δημιουργὸν καὶ Προνοητῶν εἰσάγει
 „ τὸν Κύριον. χρόνῳ μὲν ἔξ τῆς ἐπτά. ἑβδοματικὸς ᾧ ὁ χρόνος. φύ-
 „ σεως δὲ ἔξ τῆς πέντε. πενταδικὴ ᾧ ἡ φύσις, ἔξ τῷ αἰθέριον πεν-
 „ ταχῶς διαιρεμένη. νοητῷ δὲ ἔξ τῆς ὀκτώ. ὑπὲρ ᾧ τῷ μετὰ φύσιν
 „ τῷ χρόνῳ ᾧ ἔξ τῆς νοητῷ ὅτι γένεσις. Προνοητῷ δὲ ἔξ τῷ τῷ
 „ Ἐντολῶν ἁγίαν δεκάδα, τῷ πρὸς τὸ εὖ τῶν ἀνθρώπων ἐπάγει. “
 Τώρα, εἰ ἔξ τῷ θαῦμα μεγαλώτατον ἠθελε φανῆ τινὰς, ἀκόλουθος καὶ
 μιμητὴς τῷ Ἱεροῦ Χριστοῦ καὶ πάντα ἔξ τῶν, Δημιουργὸς δηλονότι τῷ ἐ-
 πτά, καὶ πέντε, καὶ ὀκτώ, καὶ δέκα, τῷ τελειοῦται λέγω ἀριθμῷ, δεῦ ἠ-
 θελε φανῆ πῶς εἶναι ἄξιον νὰ σφραγίσθῃ μετὰ τῶν δάφναις ὅλαις τῷ Ἐ-
 λυκῶνος; ἔξ νὰ εἰδῆμεν τὸ λοιπὸν εἰς τῷ τῷ θαῦμα ἐξείρετον, ἄς
 ἔλθῃ τώρα εἰς τὸ μέσον ὁ Γεώργιος. κοιτάξετέ με τὸν ᾧ ἑκατοντάδων καὶ τῷ
 τῷ, καὶ θέλετε τὸν εἰδῆ χωρὶς ἀμφιβολίαν εἰς κάποιον ἔξ τῶν καὶ αὐ-
 τῷ, Δημιουργὸν καὶ Προνοητῷ τῷ ἐπταδικῷ χρόνῳ, καὶ τῶν πενταδικῶν
 αἰθέριων, καὶ τῷ ὄγδοον αἰῶνος, καὶ τῷ δέκα Ἐντολῶν. ἐπτά ἡμέρας ἐ-
 λέγαμεν τῷ χρόνῳ, καὶ Δημιουργὸν τῷ ἐπτά ἡμερῶν ἐλέγαμεν τὸν Χρι-
 στὸν. ἢ πᾶσι καὶ ἢ ἐνέργεια τῶν τελειοτάτης ἀρετῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον,
 πῶς ὀνομάζεται καὶ τῷ τῷ Φιλοσόφων τῷ γνώμῳ; μία δεύτερα φύσις.
 ὁ Γεώργιος, αὐ καὶ τῷ χρόνῳ τῶν ἐπτά ἡμέρας δεῦ δημιουργῆ, δημιουργεῖ
 μετὰ ὅλον τῷ εἰς ὅλας τῶν ἐπτά τῷ χρόνῳ ἡμέρας τῷ δευτέρῳ ταύτῳ
 φύσιν, δηλαδὴ τῷ ἀρετῷ, χωρὶς νὰ λάβῃ ἀλλοίωσιν καμίας ᾧ
 τῷ ἐναντίων, χωρὶς λέγω μῆτε καὶ ᾧ μικρὸν εἰς ὅλον τὸν ἑβδομα-
 τικὸν τῷ χρόνῳ κύκλον ᾧ τῷ Πέντε τῷ Χριστοῦ νὰ μετασφραγίσθῃ. καὶ
 αὐ καὶ τῶν πέντε τῶν φύσεως αἰθέριων δεῦ δημιουργῆ, δημιουργεῖ μετὰ ὅλον
 τῷ καὶ ἑκατοντάδων τῶν εἰς τῶν πέντε τῶν αἰθέριων ἀγιότητα καὶ καθα-
 ρότητα, ὥστε ὅπως ἡμπορεῖ τινὰς βέβαια νὰ θαυμάζεται. εἰ ἔξ νὰ
 τὸν εἰδῆς ἀκόμη καὶ προνοητῷ, ἡμπορεῖς χωρὶς ἀργοποιίαν παρὰ φύσιν νὰ
 τὸν εἰδῆς. καὶ ποῖος ἄλλος, εἰπέ μου, ἔξ τὸν ὄγδοον ἐκεῖνον αἰῶνα
 μετὰ θεωρίαν τῷ νοῦς ἐκρονόησε τῶν, ὅσον ὁ Μέγας Γεώργιος; ἢ
 ποῖος ἄλλος εἰς τὸ νὰ τελειώσῃ τῶν δέκα τῷ Νόμῳ Ἐντολῶν ἐκρονόησε
 τῶν, ὅσον ὁ Μέγας Γεώργιος; νὰ λοιπὸν καὶ τὸν Γεώργιον, Δημιερ-
 γὸν καὶ Προνοητῷ τῷ ἐπτά καὶ πέντε, καὶ ὀκτώ καὶ δέκα, τῷ τελειοῦται
 δηλονότι ἀριθμῷ, τῶν δευτέρῳ λέγω φύσεως, ἢ καὶ τῶν ἀρετῶν, καὶ τῶν

καθαρότης τῆς πνευματικῆς αἰδήσεως, καὶ τὸ ὄχι εἶναι νοητῶ αἰῶνος, καὶ τῆς δέκα τῶ Νόμου Ἐντολῶν. εἰὰ καὶ μετὰ ὑπέραλαμψον τῶ Γεωργίᾳ ἔργον τῶ ἀλήθειαν ταύτῃ ἐπιθυμῆς νὰ μάθῃς, ἐγὼ ναὶ παρόδῃς τῶ δ' ἡχαίρῃσιν σε προθυμάτατα μετὰ χαρᾶς θέλω σε δώσω. πρῶτον ἔμωσ κοίταξαι τί κάνει ὁ Θεὸς εἰς ὠφέλειαν, δευτὴν λέγω μόνον τῶ Γεωργίᾳ, ἀλλὰ καὶ ὅλα τῶ ἀνθρώπινε γένεσ. καὶ τί κάνει ὁ Διοκλητιανὸς ἐναντίον, δευτὴν λέγω μόνον τῶ Γεωργίᾳ, ἀλλὰ καὶ τῶ Θεῷ. Ὁ Θεὸς εἰς ὠφέλειαν τῶ ἀνθρώπινε γένεσ δημιουργεῖ πρῶτον καὶ κατ' ἀρχαίς τὸν Οὐρανὸν, καὶ δευτέρον ἐν τ' αὐτῷ καὶ τῶ Γῆ. „ ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν, καὶ τῶ Γῆ. “ κάνει ὅλον τὸν Οὐρανὸν ὡσαύτῃ σφαιροειδῆ ἄστρον, ἢ σφαίρῳ. ἔξωθεν μετὰ ἀστρολαμψοσόλιον μετὰ Σελήνῳ, καὶ Ἡλίῳ, καὶ Φωσῆρας ἄλλῃσ ἀπείρεσ, καὶ ἀναεθμίτες. ἔσωθεν δὲ καὶ τὸ μέσον μετὰ τὸ κέντρον, μετὰ ὅλλῳ δηλαδὴ τῶ Γῆ. δίδει ἀπέκει μετὰ τὸν παντοδύναμόν τε λόγον μίαν κυκλοφορικῶ θαυμασίον κίνησιν, μετὰ τὸ πρῶτον καὶ μόνον τῆσ ὁποίας τὸ ἐνδόξιμον πάντοτε νὰ καὶ ἀκατάπαυτα ὁ Οὐρανὸς κινᾶται, χωρεῖς μήτε καὶ τὸ ὀλιγώτερον εἶνα τῶ χρόνε ἀκαρῆσ εἶσιν ποτὲ νὰ λάβῃ. κινῆμενος καὶ ἔμωσ ὁ Οὐρανίος αὐτὸς ἄστρον μετὰ τοιαύτῃ ἀκατάπαυσον κίνησιν, ὄχι μόνον οἱ δύο τῆσ Οὐρανίεσ σφαίρεσ Πόλοι, καὶ δύο ἄστρα δηλαδὴ ἐκεῖνα, ὅπου ἔστω τῆσ Φιλοσόφῃσ Ἀρκτικὸς τὸ εἶνα, καὶ Ἀνταρκτικὸς τὸ ἄλλο, ὀνομάζεται. (εἰς τῆσ ὁποίας νοητῶσ ὁ Οὐρανὸς λέγεται πῶσ κινᾶται.) μετὰ σιν παντελῶσ ἀκίνητοι, ἀλλὰ καὶ τὸ κέντρον ὄλον, ὅλη λέγω ἢ Γῆ ἁπαντὸς ἀκίνητος μετὰ. ναὶ κινουῦνται μερικαῖσ φοραῖσ μετὰ τινὰ τῆσ Γῆσ ἢ ἔστω τῶ σφοδρατικῷ τῆσ ἀέμων, ἢ τῆσ ὑδάτων (ὅπε κατὰ εἰς τῆσ Γῆσ τῆσ σπηλαιώδεσ τόπεσ ἐμφολοῦσιν.) εἰς τῶ ἔξω κίνησιν, ἢ ἔστω τῆσ τειραφώδεσ τόπεσ, ὅπε ὡσαύ μίνας μετὰ πόλβερω ἔστω κατὰ τῆσ Γῆσ ἀάπτεισι πολλαίσ, καὶ καὶ μετὰ τῆσ τόπεσ τινὰσ σείσει καὶ κινῶσι, τὸ ὄλον μετὰ ὄλον τῆσ κατὰ ὄλον, ἢ ὅλη δηλαδὴ Γῆ, ἀκίνητος εἰς τὸν αὐτὸν τόπον παντοτινὰ καὶ ἀκατάπαυτα μετὰ. καὶ ταῦτα κατὰ τῶσ εἴπαμεν Οὐρανὸς ὡσαύ ἄστρον ἁπαντὸς κίνητος, καὶ Γῆ ἁπαντὸς ἀκίνητη πρὸσ ὠφέλειαν, δευτὴν λέγω μόνον τῶ Γεωργίᾳ, ἀλλὰ καὶ ὅλησ τῆσ ἀνθρώπινεσ φύσεωσ. Κάνει καὶ ὁ Διοκλητιανὸς καὶ μίμησιν τῶ Θεῷ, μετὰ ἐναντίαν ὅμωσ γνώμῃ, εἶνα σφαιροειδῆ ἄστρον, ὡσαύ τῶ Οὐρανὸν, ὄχι ἔστω τῶ λεπτότερον τῆσ ὑδάτων καμωμῶν, ἀλλ' ἔστω τὸ πλέον σκληρότερον τῆσ Γῆσ ξύλον κατασκευασμῶν. καὶ ἀντὶσ ἁπαντὸν Ἡλίον Σελήνῳ καὶ τῶ ἄστρα, ὅπε εἰς τὸν ἄστρον τῶ Οὐρανὸν ἐφύτῃσεν ὁ Θεὸς, φυτῶει καὶ ὁ Διοκλητιανὸς εἰς τὸν σφαιροειδῆ ἐκείνόν τε ἄστρον καρφία φοβερά, καὶ κοπτερά μαχαίρια κάμωσεν τῶ ἄστρον ὄστω. καὶ ἀντὶσ ἁπαντὸν τὸ κέντρον, δηλαδὴ τῶ Γῆ, ὅπε εἰς τῶ Οὐρανὸν τὸ μέσον

ἔβαλον ὁ Θεός, βάνει καὶ ὁ Διοκλητιανὸς τὸν Γεώργιον εἰς τὸν σφαιροειδῆ ἐκεί-
 νον τε βροχόν, ὄχι ὅμως ἀκίνητον καθὰς τῆς Γῆς τὸ ὄλον, ἀλλὰ κινητὸν καὶ
 αὐτὸν μὲ ὄλον τὸν βροχόν. εἰδὼ εἰς τῶν τὸν σφαιροειδῆ βροχόν, ἔλεγω εἰς
 τὸν Γεώργιον ὁ Διοκλητιανὸς, θέλω νὰ δώσω μίαν κυκλοφορικῶν Γεώργιε
 κίνησιν, εἰδὼ δὲ κλίνης τὰ γόνατα ἕως καὶ εἰς τὴν Γῆν, νὰ προσ-
 κινήσῃς τῆς Θεός με μὲ κεφαλῶν κλιτῶν. καὶ αὐτὴ καὶ δὲν βραβίξῃ κα-
 θὰς ὁ Οὐρανὸς μὲ τῆς Φασῆρας λεπταῖς τῆς Γῆς ἀναθυμιάσαις,
 θέλει βραβίξῃ καὶ μὲ τὰ καρφία καὶ μαχαίρια μαζί μὲ σάρκας καὶ
 κόκκαλα, καὶ ὄλον τὸ λεπτότερον αἷμα, ὅπῃ δὲ τῆς φλεβῶν σε εἰς ὄ-
 λον σε τὸ σῶμα κυκλικῶς κινεῖται. καὶ αὐτὴ καὶ δὲν κίνησιν καθὰς ὁ Οὐ-
 ρανὸς μὲ τῆς ἐπιπέδου τῆς ἀσέρων εἰς τὴν Γῆν μεταλλὰ σιδηρὰ, χρυσὰ
 καὶ ἀργυρὰ, θέλει κίνησιν καὶ κυκλοφορικῶν μὲ τῆς δξύτητας τῆς μα-
 χαίριων καὶ καρφίων ἀπὸ τὸ σῶμά σε ἄτομα μυελαιδία, καὶ σπώλικας
 ἀναθυμιάσαις εἰς βρώμα τῆς πετεινῶν τῆς Οὐρανῆ. κρατῶ Γεώργιε καὶ ὁ-
 μως ἀκόμι τὴν κυκλοφορίαν, ἕως ὅπῃ τὴν ὑπέκεινται ἤθελα λάβῃ ἀπὸ
 λόγου σε τελείαν. οὐα καὶ μόνον ἐκείνον τὸν τρισυπόστατον Θεόν, φωνάζει
 ὁ Γεώργιος, προσκυλῶ καὶ λαβῶν, καὶ ἕτερον εἰδὼν. καὶ λοιπὸν, δὲς
 καὶ εἰς αὐτὸν σε τὸν σφαιροειδῆ βροχόν τὴν κίνησιν, καὶ θέλεις εἰδῆ καὶ
 καταλάβῃ, πῶς ἐγὼ ποτὲ βέβαια τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν δὲν θέλω τὸν ἀρ-
 νηθῆ. καὶ αὐτὴ εἰδῆς Διοκλητιανὸς τὸν βροχόν σε νὰ κινεῖται, μαζί μὲ τὸν
 ὁποῖον δερμῶν καὶ ἐμβῆ, καθὰς μὲ ὄλον τῶν οἱ δύο Πόλοι τῆς βροχῆ-
 σε μῦσαι ἀμετασάλοτοι, ἔτσι, καὶ πολλῶν μᾶλλον ἀσυγκρίτως, τῆς δύο
 Πόλους τῆς ἐμῆς, τὸν νῦν με δηλαδῆ καὶ τὴν καρδίαν, ἀπὸ τὴν ἀγά-
 πῃ τῆς Ἰησοῦ με δὲν θέλεις τῆς εἰδῆ ποτὲ νὰ μετακινήθῃ. καὶ αὐτὴ καὶ κί-
 νεῖται μέρη τινὰ τῆς Γῆς, δεισικόμῃ τῆς Γῆς τὸ ὄλον ἀμετακίνητον,
 ἐμβῆ καὶ ὅμως τὸν ὄλον Γεώργιον ἐξ ἐναντίας, θέλεις μὲ εἰδῆ ὄλον
 κινητὸν μαζί μὲ τὸν βροχόν, μὰ τὸ ἐμὸν κέντρον, αὐτῶ με λέγω τὴν
 καρδίαν, δὲν θέλεις τὴν εἰδῆ ποτὲ νὰ μετακινήθῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπῃ
 τῆς Τίῃ τῆς Θεῆ, τῆς Ἰησοῦ Χριστῆ. κίνησαι τὸ λοιπὸν κίνησαι Διοκλη-
 τιανὸς αὐτὸν σε τὸν σφαιροειδῆ βροχόν. Δὲς τὴν κυκλικῶν εἰς αὐτὸν κίνη-
 σιν καὶ τὸν ἐδικόν σε λογισμόν. κυκλοφορῆσαι τὸν, μαζί μὲ τὸν ὁποῖον
 δερμῶν καὶ ἐμβῆ, καὶ θέλεις εἰδῆ τὸ ἀμετασάλοτον τῆς ἐδικῆ με λογισμῆ.
 καὶ νὰ μὲ τὸν λόγον τῆς κίνησεως Γεωργίε, καὶ δίδει παρῶδὸς ὁ Διο-
 κλητιανὸς τὸ ἐνδόσιμον ἐκεῖνο τῆς κινήσεως εἰς τὸν σφαιροειδῆ ἐκείνον τε
 βροχόν. καὶ μὲ σφοδρῶς κίνησιν καὶ ὄρμῃ καὶ σιωέχειαν ὄλον τὴν
 κυκλοφορικῶν ὁ βροχὸς κυκλοφορίαν. καὶ μὲ τὴν κυκλοφορίαν τῆς βροχῆ,
 νὰ καὶ ἐμφυτῶνται εἰς τῆς βρυφῆς ἐκείνας τῆς Γεωργίε σάρκας τὰ ὀ-
 ξέα ἐκεῖνα καὶ ἀμφίσομα καρφία καὶ μαχαίρια. νὰ καὶ μὲ τὴν κίνησιν
 ἐκείνη τῆς βροχῆ ἀναλαμβάνονται εἰς τὰ ἔξω καὶ βραβίζονται, δὲν λέγω

μόνον σάρκες τῆ Γεωργίας καὶ νεῦρα τῆ σάματος, ἀλλὰ καὶ ὅλον αἷμα
τὸ αἷμα τῆ φλεβῶν τε. νὰ κ' γίνονται ἀληθινὰ καὶ σάρκες καὶ κόκκαλα
εἰς ἄτομα χιρδὸν ἄπειρα. ὦ ἀνδρεία. ὦ θηναϊότης. ὦ ἰσομονὴ τῆ
Γεωργίου. ἀδείξτε Γεώργιε, ἀδείξτε, διότι τὰ καρρία τῆ βροχῆ, σὲ
γίνονται ὡσὰν ἄστρα Οὐρανια, μὲ τῆ ὁποῖαν τὰς ἐπιπρόας ποτιζόμενος,
θέλεις ἀναβλασθήσῃ ἀνάσθῃ τῆ Οὐρανῶν ὡς ἄλλος τις γεωργόμενος ἄ-
σαχυσ. ἀδείξτε, ὁτι μὲ ταῦτα τῆ βροχῆ τὰ μαχαίρια θέλεις λεπτιω-
θῆ, νὰ πεταῖξῃς ἐλαφρότητα εἰς τὰς Οὐρανῆς. ἀδείξτε, διότι διὰ τὸν
βροχὸν αὐτὸν θέλεις ἀνέβῃ ἐπάνω εἰς ἐκεῖνον τὸν βροχὸν τῆ Οὐρανῆ, ὁ-
πῆ εἰς ἀπαυσίαν σε ἔκαμῃ ὁ Θεός. εὐγε Γεώργιε. ἡ σάρκες τε ἀπ'
ἐκεῖνον τὸν βροχὸν ξεχίζονται, τὰ κόκκαλα σιτυρίζονται, τὸ αἷμα ὅλον
ἔξω χιυέται, καὶ ὁ Γεώργιος, χωρὶς μίτε καὶ ἄλλὰ μικρὸν τὸ κύνθρον,
ἡ καρδιά τε, ὁ νῆς καὶ ἡ ψυχὴς διὰ τὴν Πίσιν τῆ Χειρῆ νὰ μετακι-
νηθῆ, δέχεται καὶ λαμβάνει τὴν φοβεράν ἐκείνῃ τιμωρίαν μὲ τὸς
θηναϊότητα ποροθυμίαν καὶ ἀνδρείαν, ὁπῆ, ὄχι μόνον ἀνδραποῖ, ἀλλὰ
μάλισα καὶ οἱ Ἄγγελοι λογιάζω βέβαια πῶς νὰ ἐξαπλάγησῃ τὴν
τὸς τῆ Χειρῆ τὸν Χειρῆ ἰσομονίῃ καὶ καρτερίῃ. ἴδε λοιπὸν, ὁπῆ μὲ
θηναϊὸν καὶ λαμπρότατον ἔργον φανερά καὶ παρρησιασμῆα ἐδέχθη ὁ Γεώρ-
γιος Δημιουργός, καὶ Προνοητὴς τῆ ἐπτά καὶ πέντε καὶ ὀκτώ καὶ δέκα, τῆ
τετακοσῆ δηλαδὴ ἀριθμῆ, τῆς δευτέρας λέγα φύσεως, ἦγεν τῆς ἀρετῆς
εἰς τὴν ἐπταδικὴν τῆ χρόνῃ κυκλοφορίῃ, καὶ τῆς καθαρότητος τῆς πεν-
ταδικῆς αἰθίσεως, καὶ τῆ ὀρθῆς αἰῶνος, καὶ τῆ δέκα τῆ Νόμου Ἐντο-
λῶν. ἴδε ὁπῆ ἐφάνη τέλειος εἰς τὸν ἑαυτὸν τε τῆς ἀρετῆς Δημιουργός εἰς
τὸν ἐπταδικὸν τῆ χρόνῃ κύκλον, χωρὶς μίτε καὶ ἄλλὰ μικρὰν διὰ τῆ
Διοκλητιανῆ τὰς τιμωρίας νὰ λάβωσιν ἡ πέντε τε αἰθίσεις ἀλλοίωσιν
καμίαν, ποροῶντας, καὶ ὅλον τε τὸν νῆν τελείως ἔχωντας εἰς ἐκεῖνον τὸν
ὀρθὸν αἰῶνα. εἶδες Δημιουργὸν καὶ Προνοητὴν θαυμασίῃν πραγμάτων;
εἶδες ἀνδρείαν καὶ ἰσομονίῃ τῆ Γεωργίας καὶ τὴν ἀγάπῃν τῆ Χειρῆ;
Δὲν σὲ λέγω ἐκείνῃ τὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοψυχίαν, ὁπῆ, ὅποταν
διὰ τὸν Διοκλητιανὸν εἰς τὰς πόδας τε τὰ σιδηρὰ καὶ πεπυρακτωμῆα ἐβάλ-
θῃσαν, ἐδείξε, μὲ τὰ ὁποῖα, καὶ νὰ φθάσῃ, μάλισα καὶ νὰ ἀνέβῃ
τὸν Οὐρανοῖν ἐκεῖνον τῆ παντὸς Κόσμου κύκλον, μὲ φελοτέραν ἔφε-
χῃ ἀνδρείότητα, καὶ ὁπῆ εἰς τὸ σάδιον οἱ ἀνταγωνισαὶ ἔφεχῃ. Δὲν
σὲ λέγω τὴν μεγαλοψυχίαν ἐκείνῃ, ὁπῆ, ὅταν μὲ τὸν σειρομάσιν
εἰς τὴν κοιλίαν τὸν ἐκόνθησαν, ἐδείξε, τὸν ὁποῖον μὲ τὸς καὶ τὸν
Χειρῆν ἀχαίρησιν ἐδέχθη, μὲ ὅσῃν ὁ Χειρῆς εἰς τὴν πλοῦραν τὴν
λόγχῃν καὶ τὸν ἀνδραποῖν ἐδέχθη. ἐκεῖνο καὶ ὅμως τὸ ποτήριον, ὁπῆ
διὰ τὸν Διοκλητιανὸν ἔλαβῃ εἰς τὰς χεῖρας διληπτικὸν φάρμακον θέ-
λω νὰ σοχαθῆς, καὶ θέλεις εἰπῆ, ἀγναλά καὶ μὲ ὑπερβολῆν, ὅτι μὲ

πτωχότεραν ἔχει τὸν Χειρὸν μεγαλοφυχίαν τὸ ἐδέχθη, ἀλλὰ ὁ Χει-
 ρὸς ἄπο τῆ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας τὸ ποτήριον τῆ συμυρισμῶς οἴνου. ἐκεί-
 νος, διλονότι ὁ Χειρὸς, ὅταν ἔχει τὴν σωτηρίαν τῶ ἀνθρώπου εἰς τὸν
 Σταυρὸν ἀέβη, λαμβανῶντας ἄπο τὸν Ἰσραὴλ τῆ συμυρισμῶς οἴνου ἐ-
 κείνο τὸ φαρμακερὸν ποτήριον, φάνεται ἕξοπον τινὰ πῶς δειλιά, καὶ τέ-
 λος πάντων δὲν θέλει νὰ τὸ πιῇ. καὶ ἐν ἤθελε πιεῖν. ὁ Γεώργιος ἄπο
 τὸν Διοκλητιανὸν μέσα εἰς τὸ ποτήριον τὸ φαρμάκι λαμβανῶντας, χωρὶς
 καμίαν ὀλοτελῶς δειλίαν, ὡσανὺ μὲ δίψαν σφοδροτάτω παρῶθὺς ὅλον
 τὸ καταρρέφει. τώρα, δὲν φαίνεται, πῶς πτωχότεραν ἔδειξεν εἰς τὸ
 φαρμάκι μεγαλοφυχίαν ὁ Γεώργιος, ἀλλὰ ὁ Χειρὸς; ἔχει νὰ λείψωμεν
 καὶ ὅμως ἄπο τῆ ὑπερβολῆς, ὡς εἰδῆμεν τῆ ἀλήθειαν, ἔχει τὴν ὁποίαν
 ὁ Χειρὸς δὲν πίνει τὸ φαρμάκι, ὁ δὲ Γεώργιος τὸ πίνει παρῶθὺς.
 Δὲν πίνει ὁ Χειρὸς ἐκεῖνο τὸ φαρμάκι, διότι σιμὰ εἰς τὴν δίψαν ἐ-
 κείνῳ, ὅπῃ εἶχε νὰ λάβῃ μυρίας καὶ ἀναειδήμους τιμασίας, καὶ ἀναει-
 δήμους φαρμακερὰ ποτήρια ἔχει τὴν ἀγάπῃ τῶ ἀνθρώπου, τῆ ἐφάνῃ καὶ
 πολλὰ ὀλίγον, καὶ χερδὸν εἷνα ἔδωκε ἐκεῖνο τὸ ποτήριον, ὅπῃ πρὸς αὐτὸν
 ἔδωκεν τότε οἱ Ἑβραῖοι. ὅταν καὶ μὲ φωνῆ μεγάλην μάλιστα ἐφάνη-
 ζεν εἰς τὸν Σταυρὸν πῶς διψᾷ. „ διψᾷ. διψᾷ λέγει διψᾷ. διψᾷ,
 μὰ διψᾷ νὰ πῶ μὲ σφοδροτάτω ὄρεξι, ὅχι εἷνα τὸσον ἀλλὰ μικρὸν
 φαρμακερὸν ποτήριον, ἀλλὰ μύρια καὶ ἀναειδήμους φαρμακερὰ ποτήρια,
 ἔχει νὰ ἤθελε καταλάβῃ τὸ πλάσμα μὲ ὁ ἀνθρώπος τὴν ἀπειρον ἀγά-
 πῃ, ὅπῃ πρὸς αὐτὸν ἔχω ἔλαπτος. ὁ Γεώργιος ἔξ ἐναντίας πίνει
 παρῶθὺς ἐκεῖνο τῆ Διοκλητιανῆ τὸ φαρμακερὸν ποτήριον, ἔχει νὰ δείξῃ
 μίαν, ὅπῃ εἰς τὸν Χειρὸν εἶχεν ἀμείβον ἀγάπῃ. τὸ πίνει λέγω πα-
 ρῶθὺς, ἔχει νὰ ἀθαρινῆσῃ τὸν Διοκλητιανὸν νὰ τῆ δώσῃ καὶ ἄλλα μύ-
 ρια φαρμακερὰ ποτήρια, ἔχει νὰ ἤθελε δαμηθῇ καὶ ἠμπορέσῃ νὰ θερα-
 πείσῃ καὶ ἀλλὰ μικρὸν τὴν δίψαν ἐκείνῳ, ὅπῃ ἔχει τὴν ἀγάπῃ τῶ
 Χειρὸς εἶχε νὰ τιμαρᾶται. καὶ ἔχει νὰ καταλάβῃ μάλιστα προσέτι, δὲν
 λέγω μόνος ὁ Διοκλητιανὸς, ἀλλὰ καὶ ὅλος ἐκεῖνος εἰδωλολάβης λαός,
 ὅτι ὁ Χειρὸς, τὸν ὁποῖον αὐτοὶ ὡς ἀόητοι ἀρνύνται, εἶναι βέβαια ἐ-
 κείνος, ὅπῃ τὰ φαρμακερὰ ποτήρια εἰς τὴς πισύς τε δάλης αἰγίχουρα, καὶ
 παντελῶς ἀδωάτα κατασείει. „ καὶ θανάσιμόν τι πῶσιν, ἢ μὴ αὐτὸς
 „ βλάβῃ. ἢ ὑπερβολὴ ἐλύθη, καὶ ἢ ἀλήθεια ἐφάνῃ. “ καὶ ὁ Γεώρ-
 γιος, αὐτὸ δὲν ἐφάνῃ θναυότερος καὶ μεγαλοφυχύτερος ἄπο τὸν Χειρὸν,
 ἐφάνῃ μὲ ὅλον πῶς καὶ τὴν ἀγγελίαν ὅπῃ ὁ Χειρὸς ἄφησε, (μι-
 μηταί με γίνεθε.) καὶ πάντα ἕξοπον μιμητὴς τῶ Χειρὸς. ἀγκαλὰ καὶ
 τὸν συμυρισμῶν οἴνον νὰ μὴ ἐδέχθῃ ὁ Χειρὸς, ὅσα μὲ ὅλον πῶς ὑ-
 σερρον εἰς τὸν Σταυρὸν ἐπαύω ἐδέχθῃ φαρμακερὰ ποτήρια ὅπῃ τῶ ἔδω-
 κεν, τὰ ἔπιε μὲ προθυμίαν ἀμείβον παρῶθὺς ὅλα. τὸ ὀλίγον καὶ ἀ-

θερύτερον δεῦ ἐδέχθη . μὰ τὰ πολλὰ καὶ φαρμακερώτερα ὅλα παρδύθῃς τὰ ἐδέχθη . μιμητὴς λοιπὸν ἀληθῶς χωρὶς ἀμφιβολίαν τοῦ Χεισοῦ ὁ Γεώργιος , πίνωντας μὲ πόσω τὸ φαρμακερὸν ποτήριον ἐκεῖνο προθυμίαν , μὲ ὅσω ὁ Χεισὸς τὰ ὑπερα φαρμακερώτερα ποτήρια ἐδέχθη . ὦ θρηναῖός τις . ὦ μίμησις . ὦ Πίσις καὶ ἀγάπη τῆ Γεωργίου πρὸς τὸν Χεισὸν τελειοτάτη .

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Β'.

Τώρα , πῶς θέλεις , εἰπέ με , νὰ σὲ τὸν ὀνομάσω ; βέβαια , ἢ Θεὸν , ἢ Ἀγγελον , ἢ καὶ Θεὸν καὶ Ἀγγελον . „ ἐγὼ εἶπα Θεοὶ „ ἐστὶ , καὶ Υἱοὶ Υἱῶν πάντες . Υἱὸς Υἱῶν , καὶ ὁ ἀνθρώπος , ὅπερ „ εἰς τὴν τελειοτάτην δέξεται καὶ εἶναι ἀρετῶν . “ Υἱὸς Υἱῶν καὶ ὁ Ἅγιος Ἀγγελος , καὶ πολλῶ μαλλον μάλις αὐτῶς , καὶ πρὸς τὸν Θεὸν πλησιέστερος . τὸν Γεώργιον , καὶ εἰς τὴν Γῶν ὡς ἀνθρώπον , καὶ εἰς τὰς Οὐρανὸς ὡς Ἀγγελον , Υἱὸν Υἱῶν ἠμπορεῖς νὰ τὸν εἰδῆς . κοίταξά με σὲ φθναλῶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην . ζητήσας ὁ ληρώδης Ἡρώδης νὰ θανατώσῃ τὸν Χεισὸν ὅταν ἴπὸ τὴν Παρθένον ἐγκνήθῃ , καὶ φέυγῃσα μὲ τὸν Ἰωσήφ , ἔχεσα καὶ τὸ βρέφος εἰς τὰς μινεικὰς αὐτῆς ἀγκάλας ἢ Παρθένος , καὶ εἰς τὴν Πόλιν ἐκεῖνῃ τῆς Αἰγύπτου φθάσα , τὰ εἶδωλα τῆς Αἰγυπτιακῆς ἐκείνης Πόλεως μὴ διωάμῃρα παντελῶς τὴν παρσίαν τῆ Υἱῶν τῆ Θεῶν , τῆ Ἰησοῦ Χεισοῦ νὰ ὑποφέρῃν , πόθεν κἀπο παρδύθῃς , καὶ γίνονται σωτήριμα καὶ ταλαιπωρία . „ καὶ τῆτο εἶναι , ὅπερ „ ὁ Ἡσαίας λέγει . ἰδὲ Κύριος κάθεται ἐπὶ νεφέλης κέφης , καὶ ἦξει „ εἰς Αἴγυπτον , καὶ συναείσονται τὰ χειροποιήτα Αἰγύπτου . “ τὸ αὐτὸ χεῖδον ἀφθναλῶς γίνεται καὶ ἴπὸ τὸν Γεώργιον . ἔπειδὴ βιαζόμενος ἴπὸ τὸν Διοκλητιανὸν νὰ προσφέρῃ λαβδτικῶς εἰς τὰ εἶδωλα θυσίαν , καὶ χηματίζόμενος πῶς τάχα νὰ ἐκκλινῇ εἰς τῆ Διοκλητιανῶ τὴν γνώμην , καὶ κἀωντας τὴν κίνησιν δεῦ νὰ ἔμπροσιν εἰς τὸν Ναὸν ἐκεῖνον τῆ εἶδωλων , καὶ εἰς τὴν πόρταν ἐκεῖνε τῆ βωμῆ φθαίνοντας , δὲγαύουσι τὰ εἶδωλα μὲ θρωῶς καὶ κλαθμῶς φωνὰς θρωωτικὰς , καὶ κραυγὰς μεγάλας , εἰς πόσον ὅπερ , καὶ τέλος πάντων μὴ διωάμῃρα τὸν ἐρχομὸν τῆ Γεωργίε παντελῶς νὰ ὑποφέρου , πόπτεσιν εἰς τὴν Γῶν ἐκεῖνῃ τοῦ βωμῆ , καὶ γίνονται καὶ αὐτὰ καθὼς καὶ κείνα τὰ Αἰγυπτιακὰ σωτήριμα καὶ ταλαιπωρία . ὦ Οὐρανῖος καὶ Θεῖα Δυνάμις εἰς τὸν Γεώργιον . δεῦ εἶναι τὸ ἔργον τῆτο τῆ Γεωργίου ὅμοιον κατὰ πάντα τρόπον μὲ ἐκεῖνο τοῦ Χεισοῦ . Υἱὸν Υἱῶν κατὰ φύσιν νὰ τὸν λέγῃς , δεῦ εἶναι δυνατὸν . Υἱὸν λοιπὸν κατὰ χάριν τοῦ Θεοῦ τοῦ Υἱῶν ἀρέπει νὰ τὸν κηρύττης , θεωρῶντας νὰ ἐνεργοῦνται ἀπ' αὐ-

τὸν τοιαῦτα ἔργα καταπληκτικά, καὶ ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τοῦ Θεωφράτου Λόγου.

Θαῦμα ναὶ χαεὶς ἀμφιβολίαν ἦτον, καὶ πλέον ὑπὸ Θαῦμα, νὰ ἀνάσῃ ὁ Χειρὸς, δὲν λέγω τεσσάρων ἡμερῶν νεκρὸν ὀδοδάτα, ἀλλὰ μά-
 λιστα καὶ κείνας, ὅπῃ παρὰ πολλῶν εἶπῃ εἰς τὸν ἄδην δέξικενταν, καὶ τὰ
 σώματά τες σάκη καὶ κοινορικτὸς εἰς τὰ τέσσερα τῆς Οἰκουμένης μέρη ἔ-
 τῆ ἀέρος σκορπισμῆος δέξικετον, οἱ ὅποιοι καὶ τὸν Εὐαγγελιστὴν καὶ
 πολλοῖς ἐνεφανίδισαν. μὰ τί ὀλιγώτερον εἶναι, νὰ ἀνάσῃ καὶ ὁ Γεώρ-
 γιος ἐκεῖνον, ὅπῃ πρὶν τῆς παρουσίας τῆς Χειρὸς δέξικετον ἀποθαμῆος,
 καὶ εἰς τὸ πῦρ ἐκείνο τὸ ἀκοίμητον ὡς εἰδαλολάβης βαλμῆος, καὶ ὁ κο-
 νιορικτὸς τῆς σώματός τες εἰς τὸν ἀέρα σκορπισμῆος; ὦ Θαῦμα. ὦ Θαῦ-
 μα θαυμάσιον. ἀνάσσαν βέβαια νεκρὸς πολλὰς πολλὰς καὶ ἄλλοι, μὰ
 ἢ ἀνάσσις αὐτῆ, ὅπῃ ὁ Γεώργιος ἐνήργησεν, ἰαφβαίνει καὶ τὸ Θαῦμα
 πᾶσαν ἄλλῳ ἀνάσσειν, καὶ ὅμοια μόνον μὲ ἐκεῖνῳ, τὴν ὁποίαν ὁ Χει-
 ρὸς εἰς τὸν ἄδην κατεβαίνωντας ἐνήργησεν. Υἱὸς λοιπὸν χαεὶς ἀμφιβο-
 λίαν καὶ χάειν τῆς Θεῆς τῆς Ὑψίστης ὁ Γεώργιος, ἔχῃ τῆτο καὶ μὲ τὴν παν-
 τοδωαμίαν τῆς καὶ φύσιν Μονοθεῆς Υἱὸς τῆς Θεῆς τοιαῦτα καταπληκτικά
 θαύματα ἐνεργεῖ. Βλέπωντας ὅμως τέλος πάντων ὁ Γεώργιος μὲ ὅλας
 ἐκείνας τῆς κάμπης ἡδὲ αἱμάτων τῆς κυκλοφορικῆς ἔροχῆς, ἡδὲ ξηρῶν βε-
 νόδρων, ἡδὲ σιδηρῶν ἰσοδυμάτων, καὶ ἡδὲ λοιπῶν τιμωειῶν, ὡσαν μὲ πᾶ-
 στες ἀδαμαντίνες καὶ πολυτίμες λίθες, τὸν μαρτυρικόν τες Στέφανον τε-
 γυρὸς λιθοκόλλητον καὶ καλλοπισμῆον, ὅχι ὅμως καὶ ὀλοτελῶς τελειωμῆον,
 κλίνωντας εἰς τὸν Σπεικελάτορα τὴν Γεράν τες Κεφαλῶν, καὶ λαμβανόντας
 ἀπ' ἐκεῖνον ἔχῃ τὸν Χειρὸν τὴν ἐπιθυμητὴν παρατομῶν, καὶ ὁ Στέφανος
 μὲ τὰς τελειότητας ἐκεῖνας κοκκινοβαφεῖς ροὰς εἰς ἄκρον τελειῆμῆος, ἀ-
 νέρχεται μὲ ὅλας τῆς κλάδες ἡδὲ ἔρανοθεοφυτῆτων φοινίκων ὡς νικητῆς
 εἰς τὰς Οὐρανῆς σεφανωμῆος. ὦ χαρά. ὦ ἀγαλλίασις παρὸς αὐτὸν καὶ
 εὐφροσύνη. καὶ ὦ θείαμβος ἡδὲ Ἀγγελικῶν δυνάμεων εἰς αὐτὴν παρὸς
 τῆς Οὐρανῆς τῆς Γεωργίε τὴν ἀνάσσειν. αὐ' ἐμειναν εἰς ἐκπληξιν παρὸτε-
 ρον καὶ θάμβος μεγαλώτατον ἢ Τάξαις ὅλας ἡδὲ Ἀγγέλων, ὅταν εἰς
 τὸν φοβερόν ἐκεῖνον μαρτυρικὸν ἀγῶνα μὲ πᾶσι μεγαλοφυχίαν ἐβλεπαν
 τὸν Γεώργιον, πῶρα ἐξ ἐναντίας μὲ ὅλον τῆτο μῆοσιν εἰς ὑπερβολικῶν
 χαρῶν καὶ εὐφροσύνης, βλέποντες τὸν σεφανιφόρον τὰς Οὐρανῆς σφαῖρας
 νὰ ἀνέρχεται, καὶ τῆς Οὐρανῆς τὰς θύρας ἐλδοθέρας νὰ εἰσέρχεται. ὅλα.
 ὅλα λέγω ἡδὲ νοερῶν δυνάμεων τὰ τάγματα χαίρονται. ὅλα τὸν Γεώρ-
 γιον σεφανιφορῶσιν. ὅλα μὲ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ὡς Ἀγγελον καὶ αὐτὸν
 καὶ Υἱὸν καὶ χάειν τῆς Θεῆς τῆς Ὑψίστης ἀνωθεν ἡδὲ Οὐρανῶν εἰς τὴν τᾶ-
 ξιν τες τὸν δέχονται. καὶ σοχάσαστον, καὶ εἰδὲν τὸν εἰδῆς νὰ κινή τὸ
 ἔργον τῆς Ἀγγέλης, μὴ τὸν ὀμολογήσης Ἀγγελον. ἔχεις ὅμως νὰ τὸν

ὁμολογήσης με τὸ ἔργον τῆ αὐτῆ , ὅπῃ ἐγὼ τώρα παρθεύς θέλω σὲ
 ᾤθεύσει .

Μίσα εἰς εἷα πάνδημον θείαρον τῆς Βαβυλωνία Βασιλείας τῆ Να-
 βεχοδονόσων ἄποφασίζεται με Βασιλικῶ τῆ Βασιλείας προσαγῶ ὁ Δα-
 νιήλ , νὰ ριφθῆ μέσα εἰς τὸν φοβερὸν ἐκείνου τῆς λέοντων λάκκον . Ἄπο
 τῆς λέοντας ὁ Δανιήλ , βλάβω καμίαν , ἢ πολλῶ , ἢ ὀλίγῳ δὲν λαμ-
 βάνει , χειάζεται καὶ ὅμως ὡς ἄνθρωπος τῶ ἀναγκαίαν τῆς ἔσσης βοή-
 θεαν , με τῶ ὁποίαν τὸ γῆινον κορμὶ φυλάττει τὸ εἶναί τε . μέσα ὁ-
 μοίως εἰς μίαν πάνδημον τῆς χεισιανικῆς τῆς Μιτυλιωαίων πολιτείας
 σιυάθροισιν ἄποφασίζεται ἄπο τὸν νοητὸν τῆ ἀδὲ βαβυλωνίου εἷας τῆς
 χεισιανῶν ὠραύτατος Νέος , νὰ ριφθῆ μέσα εἰς τῆς λεοντώδεις τῆς σαρα-
 κινῶν ὄνουχας , καὶ ἀγκαλά καὶ παραγμὸν τινὰ παντελῶς νὰ μὴ λαμ-
 βάνῃ , χάνει με ὅλον τῆτο τῶ ἐλδθερίαν , με τῶ ὁποίαν τὸ γῆϊνον
 κορμὶ χαροποιεῖται . ὁ Δανιήλ εἰς τὸν λάκκον ὑσερεῖται τῶ ἔσφῳ , καὶ
 ὁ Νέος εἰς τῆς σαρακινῆς ὑσερεῖται τῶ ἐλδθερίαν . καὶ τὰ δύο χωεῖς
 ἀμφιβολίαν ἀναγκαῖα εἰς τὸν ἄνθρωπον . εἰὰ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχη τῶ
 ἔσφῳ , χάνει τῶ ἀναπνοῶ . καὶ εἰὰ δὲν ἔχη τῶ ἐλδθερίαν , χάνει
 ὄλλω ἐκεῖνῳ , ὅπῃ ἄπο τὸν Θεὸν κατ' ἀρχὰς ἔλαβεν αὐτῆς εἷαν . ὁ
 Δανιήλ τῶ ἔσφῳ ἐρανόθεν καρτερεῖ . ὁ Νέος τῶ ἐλδθερίαν ἐρανό-
 θεν αἰαμφεῖ . τί λέτε Ἄγγελοι τῆ Οὐρανῶ ; εἶναί τάχα εἰς τὸν Δα-
 νιήλ Οὐράνιος ἐλπίς ; εἶναί τάχα εἰς τὸν σπλαβαμῶν Οὐράνιος
 βοήθεια . μὴ ᾤ θέαμα . ᾤ ὄραμα . χωεῖς φωνῶ οἱ Ἄγγελοι ὁμῆ
 καὶ ὁ Γεώργιος δίδοσι τῶ ἄποκείσιν ἐμπαράκτως παρθεύς . νὰ τῶ-
 ρα εἷαν Ἄγγελον , ὅπῃ εἰς τῶ Γερσαλήμ με κίνησιν ἀγγελικῶ ἐ-
 ρανόθεν κατεβαίνει . νὰ καὶ τὸν Γεώργιον , ὅπῃ εἰς τῶ Κρήτῳ με κί-
 νησιν ἀγγελικῶ ἐρανόθεν κατεβαίνει . ὁ Ἄγγελος εἰς τῶ Γερσαλήμ
 κατεβαίνωντας , τὸν Ἀββακῆμ ἐκεῖθεν με τῶ ἔσφῳ τῆς ἐργατῆς ἀρ-
 πάζωντας , εἰς τὸν λάκκον τῆς Βαβυλωνῆς τῆς λέοντων , ὅπῃ ὁ Δανιήλ
 δέρισκετο , εἰς εἷα τῆ χρόνι ἀπαρῆς τὸν φέρει . καὶ ὁ Γεώργιος εἰς τῶ
 Κρήτῳ κατεβαίνωντας , τὸν αἰχμάλωτον ἐκείνου Νέον ἄπο τῆς χεῖρας
 τῆς σαρακινῶν λαμβάνωντας , εἰς τῶ Μιτυλιῶν , ὅπῃ οἱ γονεῖς αὐτοῦ
 δέρισκωταν εἰς εἷα τῆ χρόνι ἀπαρῆς τὸν φέρει . τὸ ἔργον ὅπῃ ἔπαμφ
 ὁ Ἄγγελος , τὸ ἔκαμε καὶ ὁ Γεώργιος . ἄνθρωπον ἐβάσαζεν εἰς τῆς χεῖ-
 ρας δὲ τῆ ἀέρος ὁ Ἄγγελος , ἄνθρωπον εἰς τῆς χεῖρας δὲ τῆ ἀέρος καὶ
 ὁ Γεώργιος . με τὸ μαγέρεμα εἰς τῆς χεῖρας τὸν Ἀββακῆμ ὁ Ἄγ-
 γελος , με τὸ ποπίειον γεμαῶν εἰς τῆς χεῖρας τὸν Νέον ὁ Γεώργιος .
 σιυάειδος λοιπὸν χωεῖς ἀμφιβολίαν τῆς Ἄγγέλων ὁ Γεώργιος , καὶ
 Ἄγγελος Οὐράνιος τέλος πάντων καὶ αὐτὸς ἐμπαροθεν εἰς τὸν Θεὸν τοῦ
 Θεῶ , ἄπολαμβάνωντας με ἀρρήτον χαρὰν παντοτινὰ τῆς αἰεζῶς ἀσα-

χεις ἐκείνας, ὅπερ ἔχει τῶν ἰδίων τε αἱμάτων καὶ ἰδρώτων ποτιζόμενος, ἀειθαλεῖς ἀνεβλάστησαν. οἱ ἀσείροντες γὰρ δάκρυσιν ἐνθεοῖς, θερίζουσι σάχχας ἐν χαρᾷ ἀειζωίας.

Χαῖρε λοιπὸν, χαῖρε. χαῖρε λέγω Μεγαλομάρτυς τῷ Χριστῷ Γεώργιε, ὅπῃ γε Αἴγγελε, καὶ Οὐρανε Ἄνθρωπε, καὶ Γῆ καὶ χάλειν ἀληθῶς τῷ Θεῷ τῷ Υἱῷ. χαῖρε, ὡσαύτῃ ὅπερ ἐφανῆς τῆς νοητῆς ἀέρης ἀεισος γεωργός. χαῖρε, ὡσαύτῃ ὅπερ τῷ γλυτῷ τῷ ἀγαθῷ, αὐτῷ σου λέγω τῷ καρδίαν, θεαρέτως ἐγεώργησες. χαῖρε, ὡσαύτῃ ὅπερ ἔχει τῶν σῶν γεωργικῶν ἰδρώτων, πόνων τε καὶ αἱμάτων γεωργηθεῖς, καὶ ποτιθεῖς, καὶ ὡς φοῖνιξ αὐξυθεῖς, εὐφθασεν ἢ σὶ τιμιωτάτῃ κορυφῇ ἕως καὶ εἰς τὸν πρῶτον ἐκεῖνον Οὐρανὸν, ἔμφορον τῷ τιμαλφεστάτῃ ἐκείνῃ Θρόνῳ τῷ Θεῷ, δὴ φραϊνόμηνος δοξολογῶν μὲν πασῶν τῶν νοερῶν δυνάμεων τῷ μίαν καὶ μόνῳ τῆς Τελοσολαμπῆς Θεοῦτος Ἀρχιῷ καὶ Βασιλείῳ. δεόμεθα σε δὲ μὲν πολλῆς τῆς δόξης, καὶ πέμπεται ἔχει τῶν σῶν μεγάλων περισβειῶν ἐρωθῶν πρὸς ἡμᾶς δυνάμεις παντοκρατορικῇ, καὶ ὑποφέρωμεν ἀνδρείως τὸν βροχὸν τῷ Κόσμῳ τέτε, καὶ πίνωμεν θανάτως καὶ ποροθύμως ἔχει τῷ ἀγάπῳ τῷ Χριστῷ καὶ κατ' ἡμέραν πρὸς τῶν κρατέων πρὸς ἡμᾶς ἐρχόμενα τῶν θλίψεων ποπέια, καὶ σωτείβωμεν τὰ νοητὰ τῶν ἀμαρτημάτων εἶδωλα, ὅπερ κατ' ἐκαστῷ ὄραν εἰς τὸν νῦν μας ἀναφύονται, καὶ τέλος πάντων, ν' ἀνέβωμεν ὑπὸ τῆς γῆς τὸ κενύρον ἄνωθεν τῆς Οὐρανε Σφαίρας καὶ ἡμεῖς, καὶ χαίρομεθα ἔχει πάντα μὲν σε, καὶ τῶν νοερῶν δυνάμεων, ὑμολογῶντες ἀναπαύσας καὶ δοξάζοντες τὸν εὐα καὶ μόνον ἐν Τελαδί δοξαζόμενον Θεόν. ὦ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Λ Ο Γ Ο Σ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ.

Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Γάλακτον καὶ Γαϊνίλον τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτῶν ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

Ὁσον περὶ αὐτότερον ὁ ἀνθρώπινος νῆς εἰς τὸ νὰ καταλάβῃ τὸ Θεῶν τὰ μυστήρια, καὶ τὰς ἀπείρους αὐτῶν δεξιὰς τὸν ἀνθρώπου οἰκονομίας κοπιᾷζει, τόσον μαῖλον καὶ μαῖλον εἰς βαθυτάτην τῆς ἀκαταληψίας σκοτὸς ὑποκρίνεται. καὶ βέβαια, ποῖος, δὲν λέγω μόνον νῆς ἀνθρώπινος, ἀλλὰ καὶ ἀγγελικὸς ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ σκύβῃ καὶ νὰ θεωρήσῃ εἰς εὐὰ τέτοιον ἀπεριόριστον πέλαγος. αὐτὸ εἶναι βυθὸς, αὐτὸ εἶναι σκοτεινὸν ὕδωρ, αὐτὸ εἶναι ἄβυσσος, τίς ἠμπορεῖ νὰ θεωρήσῃ, καὶ νὰ μὴ σκοποδινιάσῃ; εὐὰ εἰς μίαν τῶ Θεῶν εὐνοϊαν τινὸς αὐτῶ οἰκονομίας ἠθέλε σκύβῃ ὁ νῆς νὰ θεωρήσῃ, τῆτο εἰς τὸν νῆν καὶ φαίνεται καὶ εἶναι ἄβυσσος. καὶ εὐὰ εἰς ἄλλω εὐνοϊαν ἄλλης τινὸς τῶ Θεῶ οἰκονομίας, τῆτο πάλιν εἰς τὸν νῆν ἄλλη ἄβυσσος. καὶ ὑπὸ μίαν τέλος πάντων ἄβυσσου τῶ Θεῶν, εἰς ἄλλω ἄβυσσον ἔρχεται. καὶ τῆτο εἶναι ὅπερ λέγει ὁ Δαβὶδ, ἄβυσσος ἄβυσσον ὀπαλεῖται. „ καὶ ὁ Μωϋσῆς, „ καὶ σκοτὸς ὡς ἐπάνω τῆς ἄβυσσου. καὶ πάλιν ὁ Δαβὶδ, ἔθε σκοτὸς „ ὑποκρυφίω αὐτῶ, κύνκλω αὐτῶ ἢ σκίω αὐτῶ σκοτεινὸν ὕδωρ. “ κα-
 θὰς με ὄλον τῆτο με αὐτὰς, καὶ ἄλλας ἱερογραφικὰς φωνὰς ὁ Θεὸς, τῶ βαθυτάτη τῶ ἰδίαν αὐτῶ εὐνοϊῶν καὶ οἰκονομιῶν, ἀθεώρητον καὶ ἀκαταληπτον ἀνιγματωδῶς μαρτυρεῖ καὶ κηρύττει, ἔτσι δε ἐναντίας δεξιὰ τῶ ἀπειρον αὐτῶ φιλανθρωπίαν με ἄλλαις ἱερογραφικαῖς φωναῖς, πολ-
 λὰς τῶ μυστηριωδῶν ὑπὲρ ἡμῶν εὐνοϊῶν καὶ οἰκονομιῶν, ὅσον ἐκεῖνος ἡυ-
 ρον ἀρμόδιον, ἀνιγματωδῶς ἐφάνερωσεν εἰς τὸν ἀνθρώπου. με τὸν

Ματ.
15.

Γεν. α.
Ψαλ.
15.

Ἀμὸν, ὅπῃ ὅταν τὸ Πάχα ἔκαναν οἱ Ἑβραῖοι, ἐθυσίαζαν, ἐφανε-
 ρωνε πορεικονίζοντας τὸν ἴδιον αὐτῷ Ἀμὸν, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. μετὰ τὸ
 Μαῖνα τῆς ἐρήμης, τὸ Μαῖνα τὸ κεκρυμμένον, τὸν Οὐράνιον Ἄρτον. μετὰ
 τὴν ἀναμνηστικὴν καὶ μὴ κατακαιμηνίαν Βάτον, τὴν Παρθένον Μαρίαν.
 καὶ κοιτολογίης, μὲν ἐκεῖνα, ὅπῃ τότε εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐγένεσθαι ὅ-
 ταν τὸν Νόμον διὰ τὸν Θεὸν ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς, ἐφανερώσεν ὁ Θεὸς
 πορεικονίζοντας ἐκεῖνα, ὅπῃ ἔμπαρθεν ἡδὲ Προκειῖτον Μαθητῆς, καὶ Ἡ-
 λίας καὶ Μωϋσείως εἰς τὸ Θαβώρ τὸ ὄρος διὰ τὸν Χριστόν σήμερον γί-
 νονται. ἐκεῖνος μάλιστα, ὅπῃ εἰς τὸ Σινᾶ τὰ πορεικονίσματα ἐδείκνυν,
 ὁ αὐτὸς σήμερον εἰς τὸ Θαβώρ τὰ πορεικονίσματα ἐνεργεῖ. νεφέλη, μὲν
 γνωφώδης ἐφαίνετο τότε εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ. νεφέλη, μὲν φωτεινὴ,
 φαίνεται σήμερον εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ. εἰς τὸ Σινᾶ φωναῖς Οὐρά-
 νιας, καὶ εἰς τὸ Θαβώρ φωνὴ τῶ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Οὐράνιος. ἐκεῖ ὅ-
 λον τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ μετὰ φλόγας ἀναμνηστικῶν ἀνάπτε θείας πυρρός, ἐ-
 δὴ ὅλον τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ μετὰ θείαις καὶ ἀσραπτικαῖς ἀσραποβο-
 λεῖ λάμψαις καὶ μαρμαρυγαῖς. ἐκεῖ καὶ ὅμως τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐφαίνε-
 το μετὰ γνωφῶν καὶ ὅλον καπνισμὸν διὰ τὸ σκιαδῆς τῶ Παλαιῶν Νόμου,
 ἐδὴ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ ὅλον καθαρὸν καὶ λαμπρότατον διὰ τὴν ὑπερο-
 χὴν τῶ Εὐαγγελικῆ καὶ Νέου Νόμου. ὡ μυστήρια Θεοῦ. ὡ οἰκονομίαις τῶ
 Θεοῦ δυσνόηται. ὡ λάμψαις εἰς τὸ Θαβώρ ἀνερμηδύταις. μεταμορφώ-
 νεται ὁ Χριστὸς καθὼς καὶ ὅσον ἐκεῖνος μοναχὸς τῶ ἠθέλησε, καὶ οὐδὲν ὅ-
 λον τὸ ὄρος ἀσραποβολεῖ. ὅλος ὁ ἀέρας, ὅπῃ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ πε-
 ρεῖχει, λάμπει καὶ ἀκτινοβολεῖ, καὶ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἡλίας μετὰ τὴν
 δυνάμιν ἡδὲ λάμψεων ἐκείνων ἐκεῖ παρὼν δεικνύονται, καὶ οἱ Μαθηταὶ
 τὸ φῶς ἐκεῖνο βλέποντες καταπλήττονται. ὡ φῶς ὑπέρλαμπρον ἐκεῖνο τῆς
 Μεταμορφώσεως τῶ Χριστοῦ. καταπληκτικὸν ἀναμνηστικῶν. μὲν ἀρά γε,
 καθὼς καὶ ὅλα τὰ ἐπιλοιπα τῶ Χριστοῦ ἔργα, ἐτὶ καὶ ἡ Μεταμόρφωσις
 αὐτῆ νὰ ἦτον ἀνάρχως διὰ τὸν Πατέρα τῶ προαποφασισμῆν διὰ νὰ γίνῃ;
 καὶ ἀρά γε νὰ ἦτον Θεῖον φῶς ἐκεῖνο τὸ φῶς; καὶ ἀρά γε νὰ ἦτον δυνατὸν
 νὰ τὸ εἶδεν χωρὶς κανενὸς κινδύνου οἱ Ἀπόστολοι; αὐτὰ τὰ τεῖα μάλιστα,
 ὅπῃ καὶ μετὰ ἀμφιβολίαν τῶ νοῦς ἐρωτᾷς, ἔχω σκοπὸν καὶ γὰρ σήμερον νὰ
 ἀποδείξω. α. δηλαδὴ, ὅτι ἡ Μεταμόρφωσις αὐτῆ τῶ Σωτῆρος Χριστοῦ,
 ἦτον διὰ τὸν Ἄναρχον αὐτῶ Θεὸν καὶ Πατέρα προαποφασισμῆν διὰ νὰ
 γίνῃ. β. ὅτι τὸ φῶς ἐκεῖνο, δευτὸν ἦτον κτιστὸν καὶ ξένον τῆς Θεϊκῆς Οὐ-
 σίας, ἀλλὰ ἐνδοξημὸς καὶ φυσικὸν τῆς Θεότητος. καὶ γ. ὅτι καὶ ἦτον δυνα-
 τὸν νὰ τὸ εἶδεν ἀκινδύνως οἱ Ἀπόστολοι. καὶ λοιπὸν ἰδὲ ὅπῃ διὰ τὸ α.
 ἀρχόμεθα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Α΄.

Επεισπόμνος ὁ ἀνθρώπινος νῆς, καθὼς προοιμιάζοντες ἐλέγαμεν, εἰς εἴνα βάθος τῆς ἀκαταληψίας τῆς Θεῶν ἐνοσιῶν καὶ οἰκονομιῶν, δεῦ ἤμπορεῖ ποτὲ νὰ ἡσυχάσῃ καὶ παντελῶς νὰ παύσῃ, διὰ τὸ νὰ ἐρῶντ᾽, μάλισα καὶ νὰ ἀμφιβάλλῃ πᾶντοτε εἰς κάποια πράγματα, ὅπερ πρὸς τὴν σωτηρίαν τῶ ἀνθρώπων δὲ τὴν ἄπειρόν τε κρόνον καὶ δὲ ἀσπληγχιάν ὁ Θεὸς κάνει καὶ ἐνεργεῖ. ὅθεν καὶ δὲ τὴν συγκατάβασιν ἐκείνῳ τῶ Τίτῳ καὶ Λόγῳ τῶ Θεοῦ ὑποτίαν προβάλλῃσι τινὲς, ἀγκαλὰ καὶ ὄχι ὀσεβῆ, ὄχι μὲ ὄλον τῆτο ἀναπόλεθον καὶ παντελῶς ἀνάρμοσον. καὶ εἰπέμας, λέγουσιν εἰς ἡμᾶς, δεῦ εἶναι ὁ Θεὸς μία ἀπειρότης ἀπλετος, καὶ παντελῶς ἀπεξίγραπτος καὶ ἀπεξόριστος; δεῦ εἶναι ὄλος ἀπειρος; δεῦ εἶναι δὲ τὴν ἀπειρότητα του ἐν τῷ παντί, καὶ ὑπὲρ τὸ πᾶν; εἰς ὄλον τὸν Κόσμον, καὶ ἔξω διὰ τὸν Κόσμον; καὶ λοιπὸν, πῶς εἶναι δυνατὸν, λέγουσιν, εἴνας ἀπειράνις ἀπείρας ἀπειρος Θεός, ὅπερ δὲ τὴν ἀπειρότητα εἰς τὸν Κόσμον ὄλον; καὶ ἔξω διὰ τὸν Κόσμον ἀπείρας ἐξαπλεται, νὰ εἶναι ὁ αὐτὸς ἀπειρος καὶ εἰς εἴνα σκόνδον παντελῶς καὶ μικρότατον τόπον, εἰς τὴν σάρκα δηλαδὴ τὴν ἀνθρώπινον ὅπερ ὁ Τίτος αὐτῆ καὶ Λόγος εἰς τὴν ὑπόστασίν τε ἔλαβε; θεωρεῖς, πῶς ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴ εἶναι ἡ ἀπορία τῆς ἐναντίων ὀσεβῆς, ἔχει μὲ ὄλον τῆτο κάποια ἀπολεθίαν; ὡς πόσον, δὲ νὰ φέγγῃ νὰ περπατῆν χωρὶς νὰ ἀσποντάπταν, θέλω νὰ φέρω ἐμφοροδόντες ὄλον τὸ φῶς ἀπλῶς τῆ αἰδητῆς Ἡλίε, μήπως καὶ μὲ τὸ πᾶσαδειγμα τῆς ἡλιακῆς φωτὸς, εἰὰ τῆς ὀφθαλμῶς των δεῦ κλείσωσι, θέλωσιν ὀδηγηθῆν νὰ καταλάβῃν, πῶς τὸ ἀπειρον καὶ ἀκτιστον φῶς, ὁ Τίτος τῶ Θεοῦ, ὄλος εἰς ὄλον τὸν Κόσμον, καὶ ὄλος εἰς τὴν σάρκα ὅπερ ἔλαβε ἡρόμνος ἀνθρώπος. καὶ λοιπὸν ἰδὲ καὶ τὴν ὑπόθεσίν μας, ὅπερ πᾶσαδύωμν ὄλον ἀπλῶς τὸ ἡλιακὸν τῆ αἰδητῆς ἡλίε φῶς. Καίωντας εἰς τὴν πρώτῳ ἐκείνῳ τῆς Κοσμοποιήσεως ἡμέραν τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν ὁ Θεός, ἐκαμῆ εἰς τὴν αὐτῷ ἡμέραν καὶ ὄλον ἀπλῶς τὸ ἡλιακὸν τῆ Κόσμου τῆτε φῶς, σχεδὸν τελείως αὐλον, χωρὶς νὰ κάμῃ καὶ τὸν δίσκον τῆς ἡλίε εἰς τὴν αὐτῷ πρώτῳ ἡμέραν. ἔπειτα ὑστερον ἀφόντις ἡ πρώτη καὶ δευτέρα καὶ τρίτη ἐπέρασεν ἡμέρα, καίωντας καὶ τὸν δίσκον τὴν τετάρτῳ ἡμέραν, καὶ λαμβανόντας εἰς τὴν αὐτῷ τετάρτῳ ὀδύς ἐκείνο τὸ προτόγονον φῶς, ὅπερ τὴν πρώτῳ ἡμέραν ἔκαμε, τὸ ἔβαλον εἰς τὸν δίσκον. τὴν κηρύττει ὁ Θεὸς τῆς Μωυσῆς τὴν ἀλήθειαν ταύτῳ εἰς τὸ πρώτον τῆς Γενέσεως. τῶρα ἐγὼ ἐρωτῶ. πῶς ὁ Θεός ἀρά γε δεῦ τὰ ἔκαμῆ ὀδύς καὶ τὰ δύο; πῶς ἀρά γε λέγω δεῦ ἔκαμῆ εἰς τὴν αὐτῷ ἡμέραν ὀδύς καὶ τὸ φῶς καὶ τὸν

δίσκον ὁμῶς, μόνον κάνει τὸ φῶς εἰς ἄλλω ἡμέραν, καὶ τὸν δίσκον εἰς
 ἄλλω, ἔπειτα τότε τὰ εὐάνει; δεῦν φαίνεται ἀρά γε νὰ συμπεραίνεται
 μὲ τῆτο, ὅτι ὁ Ἀναρχος αὐτὸς Θεὸς καὶ Πατὴρ παρὰ καταβολῆς Κόσμου
 εἶχε προαποφασισμῶν, νὰ πέμψῃ τὸ Ἀναρχον αὐτὸ καὶ Ἀκτισον καὶ
 Αἰδιδιον Φῶς, τὸν Μονογενῆ αὐτὸ λέγω Υἱὸν, νὰ εὐανθῇ μὲ τὴν αὐ-
 θρώπινον δίσκον, δεῦν νὰ λέγω ἔτι, νὰ λάβῃ διπλαθὴ τὴν αὐθρώπινον
 φύσιν εἰς τὴν Ὑπόστασίν τε, νὰ λάμψῃ ὡσανὺ Ἡλιος ἔμφοδου τῆς αὐ-
 θρώπων. πόσας τώρα εὐσίας διαφείεις εἰς τὸν Ἡλιον; δύο χωρὶς ἀμφι-
 βολίαν. μίαν, τὸ πρωτόγονον ἐκεῖνο φῶς, ὅπῃ τὴν πρώτην ἡμέραν
 ἔγινεν ὑπὸ τὸν Θεόν, καὶ ἄλλω, τὸν δίσκον αὐτὸν, ὅπῃ τὴν τετάρτην
 ἔκαμψῃ ἡμέραν, εἰς τὸν ὁποῖον ἔβαλε καὶ τὸ φῶς. ἢ δύο αὐταῖς εὐ-
 σίαις, τὸ πρωτόγονον διπλαθὴ φῶς, καὶ αὐτὸς ὁ δίσκος, πῶς ὁποίας εὐ-
 σίαν ὁ Θεὸς, εἶναι τώρα εὐα, εὐανθῆ ὄντα, ἢ ὄχι; ναὶ βέβαια, ὅ-
 θεν καὶ εὐα λέγομεν Ἡλιον. τὸ φῶς αὐτὸ, εἰς τὴν πρώτην ἐπεινῆ
 ἡμέραν ὅπῃ ἔγινε, μάλισα καὶ εἰς τὴν δευτέραν, καὶ τὴν τρίτην, χω-
 ρὶς δίσκον δεισικόμῶν, δεισικετο καὶ ἦτον εἰς ὅλον τὸν αέρα καὶ ἀπα-
 σαν ἀπλῶς τὴν Γῆν ὅλον ἔξαπλωμῶν, ἢ ὄχι; ναὶ βέβαια ἔξαπλω-
 μῶν ἦτον πανταχῶ. αὐ εἶναι φῶς. καὶ ὑπερον ἀφόντις εἰς τὸν δίσκον
 ἐβάλθη, δεισικεταὶ πάλιν εἰς ὅλον τὸν αέρα καὶ ἀπασαν ἀπλῶς τὴν
 Γῆν ὅλον ἔξαπλωμῶν καθῶς καὶ πρότερον, ἢ ὄχι; ναὶ βέβαια, καὶ
 τῆτο ἢ ἀδθισις τὸ μαρτυρεῖ. καὶ ὅλον εἰς τὸν δίσκον, ἢ ὄχι; ναὶ,
 ἀαμφίβολον καὶ τῆτο. καὶ πῶς δεῦν φεμκλείεται εἰς τὸν δίσκον; πῶς
 λέγω δεῦν φεμροῖζεται καὶ δεῦν φεμσφαλίζεται εἰς τὸν δίσκον, ἀλλὰ δε-
 ρισικεταὶ καὶ ὅλον εἰς τὸν δίσκον, καὶ ὅλον εἰς ὅλον τὸν αέρα καὶ ἀπασαν
 ἀπλῶς τὴν Γῆν. εἰὰ λοιπὸν τὸ πρωτόγονον καὶ ἀσάματον φῶς, εὐ-
 μῶν σμιγόμενον μὲ τὸν ἡλιακὸν δίσκον, δεῦν φεμροῖζεται ὑπὸ τὸν δίσ-
 κον, μῆτε παντελῶς ἐμποδίζεται νὰ φωτίζῃ τὰ πάντα καθῶς καὶ πρὶν
 πῆς εὐάσεως πολλῶ μάλῶν, πολλὰ φεμσώτερον, χωρὶς καμίαν μάλι-
 σα παντελῶς σύγκεισιν, τὸ Ἀναρχον καὶ Αἰδιδιον καὶ Ἀκτισον καὶ Ἀπει-
 ρον Φῶς, ὁ Μονογενῆς Υἱὸς τῆς Ἀναρχῆς Θεῆ, καὶ Πατρός, καὶ Ποιη-
 τῆς τῆς ἡλιακῆς φωτῆς, εὐέμῶς μὲ τὴν αὐθρώπινον σάρκα λαμβανῶν-
 τῆς τὴν εἰς τὴν Ὑπόστασίν τε, δεῦν φεμροῖζεται ὑπὸ τὴν σάρκα, μῆτε
 φεμρεάφεται, μῆτε παντελῶς ἐμποδίζεται νὰ εἶναι ὅλος καὶ μὲ τὴν εὐ-
 θεῖσαν σάρκα, καὶ ὅλος εἰς ἀπαντα τὸν Κόσμον, καὶ ὅλος ὑπὲρ τὸν
 Κόσμον ὅλον. „ ὡσπερ τὸ πρωτόγονον φῶς ἐν ἀρχῇ, ἀσάματον καὶ αὐ-
 „ λον ὑπάρχον, ἐνεκράθη τῆς ἡλιακῆς σώματι, καὶ γέγονε ἔσοπον τι-
 „ νὰ ἐσάματον, πλῆν καὶ ἐν αὐτῷ ὑπάρχον ἐ φεμροῖζεται, ἔτε κα-
 „ λυεταὶ καταφωτίζεσιν τὰ πάντα, ἔπος ὁ ἐν ἀρχῇ Ἀσαρμος Θεὸς
 „ Λόγος σαρκωθεῖς, ἐ καλυεταὶ καὶ σαρκὶ ἠνάθαι καθ' ὑπόστασιν, καὶ

„ μὴ συγκεκλειῖσθαι ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ τὰ πάντα πληροῖ. ὁ Ἰερὸς Οἶκος
 „ μῆρις εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆς πρὸς Κολασσαίους ἐπιστολῆς. καὶ ὁ Φω-
 „ σὴρ τῆς Δαμασκῆ εἰς τὸν δεύτερον τῆς Μεταμορφώσεως λόγον. ὡσαύ-
 „ τῳ ὁ Ἥλιος εἰς μὴ ἕξιν, ἔχει δὲ ἑσίας δύο, τῆτε φωτὸς, ὁ γε-
 „ γινῆται ἄφωτον, καὶ τὴν κτίσει ἐφυσεῖζοντος σώματος, δι' ὅλα δὲ
 „ τῆ σώματος τὸ φῶς ἀδιαιρέτως ἴνεται, καὶ πάσης τῆς Γῆς ἐφαπλῆ-
 „ ται τοῖς πέρασιν, ἔπο καὶ ὁ Χεῖσός, Φῶς ἐν Φωτὸς Ἀναρχον Ὡν
 „ καὶ ἀπόρσιτον, ἐν χρονικῷ ἡρόμῳ σώματι, εἰς ἕξιν Ἥλιος δικαιο-
 „ σωμῆς, καὶ τὸ μὲν σῶμα τὸ Ἅγιον ἀειγράφεται, ἡ δὲ Θεότης ἀ-
 „ χῶριτος ἐν πᾶσιν ἕσα, καὶ πάντων ἐπέκεινα. “ σιωπάται λοιπὸν
 „ καὶ τὴν ἑρμηνείαν ταύτην ἢ Ἰερῶν Διδασκάλων, ὅτι ἔχει τὸ δὴν ἑ-
 „ καμῆ ὁ Θεὸς εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁμοῦ διδύς τὸ φῶς καὶ τὸν
 „ δίσκον, ἀλλὰ τὸ φῶς εἰς τὴν πρώτῃ, καὶ τὸν δίσκον εἰς τὴν τετάρ-
 „ τῃ, βαίνοντας εἰς αὐτὸν τὸ φῶς, ἔχει νὰ φανερώσῃ μὲ φανερὸν καὶ παν-
 „ τοτινὸν φῶς δειγμα, εἴα μὲν, ὅτι ὁ Μονοχρῆς αὐτὸς Υἱὸς λαμβνύωντας
 „ τὴν ἀνθρώπινον σάρκα, ἔχει νὰ εἶναι, ὅλος ὡς Θεὸς καὶ μὲ τὴν σάρ-
 „ κα εἰσώμῆς, καὶ ὅλος ἐν τῷ παντὶ καὶ ὑπὲρ τὸ παν. καὶ ἄλλο, ὅτι
 „ μὲ τὴν σάρκα εἰσώμῆς ἔχει νὰ λάμψῃ ὡσαν Ἥλιος ἐμπροσθεν ἢ ἀν-
 „ θρώπων. ἀποφασισμῶν τὸ λοιπὸν τὴν εἶχε τὴν Γεράν αὐτὴν καὶ
 „ Θεῖαν Μεταμόρφωσιν ἔχει νὰ γοῆ, ἔχει τὴν καὶ μὲ τὴν δημιουργίαν τῆ
 „ πρῶτον φωτὸς καὶ τῆ ἡλιακῆ δίσκου τὴν ἐποικονίσεν διδύς ὑπὸ τὴν
 „ ἀρχὴν τῆς Κοσμοποιήσεως. καὶ νάτετον σήμερον εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ,
 „ ὅπῃ λάμπει καὶ ἀκτινοβολεῖ ἀληθινὰ ἐμπροσθεν ἢ Ἰερῶν τε Μαθητῶν
 „ καὶ τὸν Εὐαγγελιστῶν ὡσαν Ἥλιος. „ καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
 „ ὡς ὁ Ἥλιος. Ἄκουσον τὸν ἴδιον αὐτὸν Πατέρα μάλιστα, ὅπῃ μὲ τὸν
 „ Προφήτῃ Μαλαχίαν, Ἥλιον τὸν ὀνομάζει. ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φο-
 „ βημῶν τὸ ὄνομά μου Ἥλιος δικαιοσωμῆς. “ ποῖον ἄλλον, ἔξω ὑπὸ
 „ τὸν Χεῖσόν, ἡμπορεῖς νὰ μὲ εἰπῆς, πῶς ἐνοεῖ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ Ἥ-
 „ λιον δικαιοσωμῆς; τὸν Μαυσιῶν; τὸν Ἡσαΐαν; τὸν Ἰεριμίαν; τὸν Γεωάν-
 „ νῆν; καὶ ποῖος ὑπὸ τῆς, ἢ καὶ ὑπὸ τῆς λοιπῆς Προφητίας ἔλαμψεν ὡ-
 „ σαν Ἥλιος; τῆτον λοιπὸν ἀναμφιβόλως τὸν Μεταμορφωμένον Χεῖσόν ἐμ-
 „ ποσεν ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ δικαιοσωμῆς Ἥλιον. τῆτον καὶ μόνον, πῶρα
 „ μὲ Ἥλιον, πῶρα δὲ Ἀνατολῆν, καὶ πῶρα πάλιν Ἄβρον, καὶ πάλιν ἄλ-
 „ λοτε Φῶς ὁ ἴδιος αὐτὸς Πατὴρ μὲ τῆς Προφητίας τὸν ὀνομάζει. „ ἰδὲ
 „ Ἀνὴρ, λέγει μὲ τὸν Προφήτῃ Ζαχαρίαν. ἰδὲ Ἀνὴρ, Ἀνατολὴ ὁ-
 „ νομα αὐτοῦ. καὶ μὲ τὸν Μεγαλοφωνότατον Ἡσαΐαν, ὁ λαὸς ὁ πορδύ-
 „ μῆς ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα. καὶ πάλιν μὲ τὸν αὐτὸν, ἰδὲ δέδω-
 „ κά σε εἰς Φῶς ἔθνων. καὶ πάλιν μὲ τὸν αὐτὸν, ἐξελεῖσεται ὡς Φῶς
 „ τὸ Σωτηριὸν μου. ἔξαπόσειλον, ἔλεγε καὶ ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Θεὸν αὐ-

Κεφ. δ.

Κεφ. 5.

Κεφ. 6.

Κεφ. μ. δ.

Κεφ. ν. α.

Κεφ. ν. α.

Ψαλ.
μ β'.

,, τὸν καὶ Πατέρα, ἔξαπόσειλον τὸ Φῶς καὶ τὴν Ἀλίθειά σου. καὶ ὁ
 ,, ἴδιος αὐτὸς Χειρὸς ἔχει τὸν ἑαυτὸν τε. ἐγὼ εἰμι τὸ Φῶς τῶ Κόσμου.
 ὅταν τινὰ ἀκῆς νὰ ὀνομάζῃ αἰδητὴν ἀνατολῆν, καὶ φῶς αἰδητὸν, δεῦ
 ἐννοεῖς δ' αὐτὸς καὶ Ἡλίον αἰδητὸν, ὡσαύτῃ ὁ Ἡλίος εἶναι βέβαια,
 ὅπῃ ἀνατέλει, καὶ ὅπῃ ἀνατέλωντας, εἰς ἅπασαν ἀπλῶς τὴν Γῆν ἔξα
 πλῆται τὸ φῶς τε. ἀνάγκη εἶναι τὸ λοιπὸν, ὅτι καὶ ὅταν ἀκῆς τὸν
 Θεὸν καὶ Πατέρα νὰ ὀνομάζῃ ἔχει τῆς Γεραῖς αὐτῆ Γραφῆς Ἀνατολῆν καὶ
 Φῶς, νὰ ἐννοῆς καὶ ἰουτὸν Ἡλίον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἀνατολή, καὶ τὸ
 φῶς λέγεται. νὰ ἐννοήσῃς Ἡλίον ἀνατέλοντα, ἀνθρώπου μοναχόν, τῆ
 το δεῦ ἤμπορεῖ νὰ εἶναι. νὰ ἐννοήσῃς τὸν Πατέρα; καὶ ναί, μὰ ἀγ
 καλὰ καὶ νὰ εἶναι καὶ νὰ λέγεται καὶ ὁ Πατὴρ καθὸ Θεός, καὶ Ἡλίος
 καὶ Φῶς, μὲ ὅλον τῆτο αὐτὸς εἶναι ὅπῃ ὁμιλεῖ καὶ λέγει τὴν Ἀνατολῆν
 καὶ τὸ Φῶς, καὶ ὁμιλεῖ καθὼς εἶναι φανερόν ἔχει δεῦτερον κερσόσωπον, καὶ
 ὄχι ἔχει τὸ ἐδικόν τε. νὰ ἐννοήσῃς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. τῆτο ἤμπορεῖ
 νὰ δοθῇ, ὡσαύτῃ καθὸ Θεός καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ Ἡλίος
 καὶ Φῶς καὶ εἶναι καὶ λέγεται. μὲ ὅλον τῆτο, καθὼς ὅταν ἀκῆς Ἀνα
 τολῆν καὶ Φῶς αἰδητὸν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐννοῆς, ὄχι μόνον τὸν αἰδη
 τὸν Ἡλίον, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τὴν Γῆν ἐκεῖνῃ, ὅτι τὴν ὁποιάν ἀνα
 τέλλει ὁ Ἡλίος, ὡσαύτῃ ὁ παραβαλμός τῆς Ἡλίας ἐκ μέρους τινὸς τῆς
 Γῆς, λέγεται Ἀνατολή, ἔτσι ὅταν ἀκῆς ὅτι τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἔχει
 τῆς Γεραῖς αὐτῆ Γραφῆς Ἀνατολῆν καὶ Φῶς, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐννοῆς,
 ὄχι μόνον Ἡλίον, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τὴν Γῆν, ὅτι τὴν ὁποιάν ἀνέτει
 λε, καὶ τὸ Φῶς τε ἐφαίνῃ. τὸν τρίτον Ἡλίον ἐκεῖνον, (τὸ Τεισήλιον
 Σέλας δοξολογισώμεν. τὸ ψάλλει μεγαλοφάνως ἡ Ὁρθόδοξος τῆ Χειρὸς
 Ἐκκλησία.) τὸν Τρίτον Ἡλίον ἐκεῖνον λέγω τῆς Θεότητος, τὸ Πνεῦ
 μα διηλονότι τὸ Ἅγιον, δεῦ τὸν θεωρῶμεν νὰ ἀνέτειλεν ὅτι καμίας
 Γῆς. λοιπὸν μηδὲ τὸ Πνεῦμα δεῦ ἐννοεῖται ὅταν ὁ Θεός καὶ Πατὴρ ἔχει
 τῆς Γεραῖς Γραφῆς Ἀνατολῆν καὶ Φῶς ὀνομάζῃ. λείπεται λοιπὸν ἔξ
 ἀνάγκης, ὅταν ἀκῆς ὅτι τὸν Θεὸν Ἀνατολῆν καὶ Φῶς, νὰ ἐννοήσῃς
 Ἡλίον ἀνατέλοντα τὸν Μονογενῆ αὐτῆς Υἱόν, καὶ ἕτερον ἐδέξια. καὶ ὅτι
 ποίαν Γῆν ἀνέτειλεν αὐτός; ὅτι τὴν σάρκα ἐκεῖνῃ, ὅπῃ εἰς τὴν Υἱ
 πῆσασίν τε ἔλαβεν. δεῦ εἶναι κάθε σάρκα γῆ; Γῆ λοιπὸν καὶ ἡ σάρ
 κα τῆ Χειρὸς, ἀγκαλὰ καὶ ὀποθεωμένη ἔχει τὴν ἀκρῶν ἐσώσιν αὐτῆς
 μὲ τὴν Υἱόσασιν τῆς Υἱῆς, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, καὶ τὰς λοι
 πὰς μάλιστα τῆς Ἐκκλησίας Διδασκάλους. Στάσῃς, ἔλεγε εἰς τὸν Μαυ
 σὼν ὁ Θεός. στάσῃς εἰς τὴν Πέτραν ταύτην, καὶ ὅτι πῆν ὀπίω τῆς Πέ
 ρας ταύτης θέλεις εἶδῃ τὰ ὀπίδια με. Πέτρα ἐννοεῖται ὅτι τὸν Θεὸν
 ὁ Χειρὸς ἔχει τὴν σάρκα τὴν ἀνθρώπινον, ὅπῃ εἰς τὴν Υἱόσασίν τε
 ἔλαβεν. ,, ἡ δὲ Πέτρα ἡ ὁ Χειρὸς, λέγει ὁ Θεός Παῦλος. ἀμή!

„ ὀπίδια Θεῶ, ποῖα ἐνοῶσεν ἀρά γε ὁ Θεός; “ τὴν οἰκονομίαν, καὶ
 τὴν δόξαν τὴν ὑπέρλαμπρον, ὅτῃ ἕτερον ἅπτο τὸν Μωϋσῆ μὲ πολλὰς
 χεῖρας ἔχῃ τὴν σωτηρίαν τῆ ἀνθρώπων ἐμὲλλον ὁ Υἱὸς τῆ νὰ δεῖξῃ. νὰ
 σήμερον εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ τὴν Πέφαν ἐκείνῳ, ὅτῃ ἐνοῶσεν ὁ
 Θεός. νὰ καὶ τὸν Μωϋσῆ ἐκεῖ παρὼν εἰ τὴν Πέφαν ἰσάμῃον. νὰ
 ὅτῃ ὁ Θεὸς ἀνθρώπος Λόγος ἀνοίγωντας, ἔχῃ νὰ λέγω ἔτι, ὡσαύ ὁ-
 πλὴν τινὰ μικροτάτῳ εἰς τὴν Πέφαν, εἰς τὴν ἰδίαν τε δηλαδὴ Σάρκα,
 ἀνατέλλει ἀπ' αὐτὴν ὡσαύ Ἡ'λιος, ἢ μὲ τὸ ἀσραπτικὸν καὶ ἀκατάλη-
 πτον ἐκεῖνο Φῶς τε, δεῖν λέγω μοναχὸν τὸν Μωϋσῆν, ἀλλὰ καὶ τοὺς
 λοιπὸς, ὅτῃ ἐκεῖ παρὼν εἰρέθικαν λαμπρῶν ἢ φωτίζει. βεβαιώνει
 μας τὸν λόγον ὁ Γερὸς Δαμασκῆος εἰς τὸν πρῶτον τῆς Μεταμορφώ-
 σεως λόγον. „ σήμερον ὁ τῆς παλαιᾶς ἑξάρχος Μωσῆς, ὁ Θεῖος Νο-
 „ μοθέτης ἐν ὄρει Θαβὼρ τῷ νομοδότῃ Χεισῷ δελοπρεπῶς ὡς Δεασότῃ
 „ παρίσταται, καὶ τῆ τὴν οἰκονομίαν ἀγάζεται, ἢ τυτικῶς πάλαι
 „ μεμνησάγονται. τῆτο ἡδ φαῖν ἔγωγε δηλῶν Θεῶ τὰ ὀπίδια, καὶ
 „ φανῶς ὄρῃ τὴν δόξαν τῆς Θεότητος, συνεπαδεῖς ὑπὸ τὴν τῆς Πέφας
 „ ὀπὴν. καὶ πάλιν ὁ αὐτός. Πέφα ἡδ ἢν ἔ Χεισός, ὅς τῆς ἐαυτῆ
 „ Σαρκὸς ὡσαυ τινὰ μικροτάτῳ ὀπὴν παρηνέωξῃ, ἢ φωτὶ ἀπλέτω
 „ τῆς παρόντας κατῆραφε. “ θεωρεῖς, καταλαμβάνεις ἅπτο ποῖαν Γῆν
 ἀνέτελλον ὁ νοητὸς τῆτος Ἡ'λιος τῆς δικαιοσύνης. σωάγεται λοιπὸν
 ἀναγκάως, ὅτι τῆτον ἐνοεῖ ὁ Θεός καὶ Πατὴρ αὐτῆ Ἡ'λιον, ὅταν ἔχῃ
 τῆς Γεραῖς αὐτῆ Γραφῆς Ἀνατολὴν καὶ Φῶς ὀνομάζῃ. πῶρα, δεῖν εἶναι
 πᾶχα φανερὸν, ὅτι προαποφασισμῆν τὴν εἶχεν ἀνάρχως ὁ Θεός καὶ
 Πατὴρ τὴν Θεῖαν καὶ Γεραὶν αὐτῆ τῆ Θεωανθρώπου Λόγος Μεταμόρφω-
 σιν; ἐὰν δι' αἰνιγματῶν, καὶ ἄλλων τῆς Γεραῖς αὐτῆ Γραφῆς ρητῆδ, εἰς
 μόνον τῆς Πιστῆς φανεραῖν, μὲ τῆδ Θεοκηρύκων ἐκείνων Προφητῆδ τὴν
 γλώσσαν Ἀνατολὴν καὶ Ἡ'λιον τὸν Χεισὸν ἐκήρυττον, ἅπτο τὸν ὁποῖον
 ἢ ἀσραπτικαῖς ἐκείναις λάμψαις σήμερον μάλισα εἰς τὸ Θαβὼρ ἀκτι-
 νοβόλησαν, πῶς δεῖν συμπεραίνεται ἀναγκάως, ὅτι προαποφασισμῆν
 προκαταβολῆς Κόσμου τὴν εἶχε, ἔχῃ τῆτο καὶ αἰνιγματωδῶς τὴν ἐκήρυτ-
 τεν; ὡ λάμψαις Θεῖαις ἐκείναις. ὡ Φῶς ὑπέρλαμπρον καὶ ἀσραπτι-
 κώτατον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Β΄.

ΜΑ', τί Φῶς ἀρά γε νὰ ἦτον ἐκεῖνο; φυσικὸν τὸ Γιῶ ἀρά γε, ἢ
 ἔξωθεν; κτιστὸν ἀρά γε, ἢ ἀκτιστὸν; Φῶς Θεῖον βέβαια καὶ
 Ἀκτιστὸν, καὶ ὄχι κτιστὸν. Φῶς ἐυδογενὲς καὶ φυσικὸν τῆς Θεότητος, καὶ
 ὄχι ἔξωθεν καὶ ἑξούου τῆς Θεότητος. καὶ, εἰς τὴν Σάρκα ἐκείνῃ τοῦ
 Χριστοῦ ἐφάνηκεν ἐκεῖνο τὸ Ὑπέρλαμπρον Φῶς. μὲ ὅλον τὸτο ἢ Σάρκα
 ἐκείνη, δὲν ἦτον ἀπλῶς Σάρκα, ὡσαύτῃς ὁ Χριστὸς δὲν ἦτον μόνον
 ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ τέλειος ἄνθρωπος, καὶ τέλειος Θεός, σάρκα τεθεω-
 μῆνη καὶ τῆς Θεολογίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. καὶ ὁ Λόγος Σάρξ
 ἐγένετο, λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. „ καὶ ὁ συνώνυμος αὐτῆ, τῆς
 „ Δαμασκῆ ὁ Ἰωάννης. ὁ ὅς Λόγος Σάρξ, ἢ Σάρξ τε Λόγος ἐγένε-
 „ το, εἰ καὶ μὴ Θεῖας ὀφείσκει Φύσεως. ὅπῃ θέλει νὰ εἰπῆ, ὅτι ὁ
 Μονοθεὺς Υἱὸς καὶ Λόγος τῶ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, χωρὶς νὰ ἔραπῃ καὶ τὴν
 φύσιν καὶ ἐσίαντες, μὴώντας τέλειος Θεός, ἔγινε Σάρκα, ἔλαβε δηλαδὴ
 ὅλον τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν Ὑπόστασίν τε. καὶ ἢ Σάρκα χωρὶς νὰ ἔρα-
 πῃ καὶ τὴν φύσιν καὶ ἐσίαντες, μείνασα Σάρκα, ἔγινε Λόγος, εὐάθη
 δηλαδὴ μὲ τὴν Ὑπόστασιν τῶ Θεοῦ καὶ Λόγου τῶ Θεοῦ, καὶ ἔγινεν εὐά
 Θεός καὶ Ἀνθρωπος ὁμοῦ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τῶ Γιῶ Ὑπόστασιν. ὁ
 Λόγος Σάρξ, ἢ Σάρξ τε λόγος ἐγένετο. δὲν εἶναι λοιπὸν ἢ Σάρκα τῶ
 Χριστοῦ, ἀπλῶς Σάρκα, ἀλλὰ Σάρκα τεθεωμῆνη καὶ τὴν ἄκραν εὐά-
 σιν αὐτῆς μὲ τὸν Λόγον, καὶ τῶ Λόγου μὲ αὐτῆ, ὡσε, αὐ καὶ εἰς τὴν
 Σάρκα τῶ Χριστοῦ Μεταμορφωμένης εἰς τὸ Θαβῶρ ὁ Χριστὸς ἐφάνη τὸ
 Φῶς ἐκεῖνο, δὲν ἦτον τῆς Σαρκοῦ ἀπλῶς μὲ ὅλον τὸτο, ἀλλὰ ἦτον
 τῆς Θεότητος. καὶ τὴν ἄκραν εὐάσιν ὁμοῦ τῆς Θεότητος μὲ τὴν ἀνθρω-
 πότητα, καὶ τῆς ἀνθρωπότητος μὲ τὴν Θεότητα, τὸ λέγουμεν τὸ Φῶς καὶ
 τῆς Σαρκοῦ ἐκείνης. ἢ Σάρκα ἐκείνη, τῶ Χριστοῦ μεταμορφωμένης, ἐ-
 πήγασε τὸ ἀσραπτικὸν ἐκεῖνο καὶ λαμπρότατον Φῶς. Σάρκα ποτε ἄλλῃ
 δὲν ἀπέσπασε νὰ ἐπήγασε Φῶς. λοιπὸν τὸ Φῶς ἐκεῖνο τῶ Μεταμορφο-
 μῆς Χριστοῦ δὲν ἦτον τῆς Σαρκοῦ, διότι εὐά ἦτον τῆς Σαρκοῦ, ἔωρεπον,
 ὅτι καὶ κάθε ἄλλῃ σάρκα νὰ πηγάσῃ φῶς. λοιπὸν ἦτον τῆς Θεότητος
 τε. λοιπὸν δὲν ἦτον κτιστὸν, ἀλλὰ Θεῖον Φῶς. Ἐπειτα χωρὶς ὅλα
 ταῦτα, εἰπέ με, καὶ ποῖον τέλος ἀρά γε τὴν ἔκαμψεν ὁ Χριστὸς τὴν
 Μεταμόρφωσιν αὐτῆ; ἀρά γε εἰς μάτῳ; ἀρά γε χωρὶς κάποιοι τέλος;
 ὄχι. „ εὐά εἰς μάτῳ, λέγουσιν οἱ Φιλόσοφοι. καὶ κάποιοι τέλος τὸ
 „ λοιπὸν τὴν ἔκαμψεν. τί τὸ τέλος; “ εὐά μὲν, καὶ νὰ φανερώσῃ μὲ
 αὐτῆ εἰς τῆς Μαθητάς τε τὴν Ἀνάστασίν τε, δίδοντας δηλαδὴ πρὸς
 αὐτῆ νὰ καταλάβουν ὅταν τὸν εἶδον εἰς τὸν Σταυρὸν ἑπιταμῆνον, ὅτι

Τόμω.
 β'.

αὐτὸς, ὅπῃ τὴν δυνάμιν νὰ λάμψῃ ὡσαύτῃ ἩΉλιος εἶχε, αὐτὸς καὶ νὰ
 νὰ ἀνάσπῃ τὴν δυνάμιν ἔχει. καὶ ἄλλο, ὅτι νὰ φανερώσῃ μὲ αὐτὴν
 ἀπόμιν καὶ τὴν κοινὴν Ἀνάσασιν, δίδωντας δηλαδὴ πρὸς αὐτὸς μὲ τὴν
 Μεταμόρφωσιν νὰ καταλάβῃ, ὅτι καθὼς εἰς τὸ Θαβῶρ τὸ Ὅρος ἔ-
 λαμψεν αὐτὸς, τέτοιας λογῆς εἰς τὴν κοινὴν ἀνάσασιν οἱ Δίκαιοι μέλ-
 λουσι νὰ λάμψῃ, ὅθεν καὶ τὸς Μαθητὰς αὐτὸς ἐπρόσβαξε νὰ μὴ κη-
 ρύττωσιν εἰς ἄλλας τινὰς τὴν Μεταμόρφωσιν αὐτῷ ὅπῃ εἶδαν, ἕως ὅ-
 πῃ αὐτὸς νὰ ἀνάσπῃ, ἕως ὅπῃ δηλαδὴ νὰ καταλάβῃ καὶ νὰ βεβαιω-
 θῆν ἐμπαράκτως μὲ τὸ ἔργον, μὲ τὴν Ἀνάσασιν τε λέγει, ὅτι μέλλει
 χωρὶς ἄλλο νὰ γερῇ ἡ κοινὴ ἀνάσασιν. τὸ ἐρμηνεύει ὁ Ἅγιος Γεώργιος
 ὁ Πιλησιώτης εἰς τὰς ἐπιστολάς τε. σλθ'. „ ἡ ἐν τῷ Ὅρει Μετα-
 „ μόρφωσις τῆς Δεσποτικῆς ἡμῶν καὶ Σωτήρος, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάσασιν ἡ-
 „ μῶν προεδήλωε, ἢ τινὰ καὶ φυλάττειν ἐν ἑαυτοῖς οἱ Θεοτάτοι προσηλάτ-
 „ τοντο μέλει τῆς αὐτῆς αὐτῆς Ἀνάσασιν, ὡς τότε πιστὴν φανησομένην,
 „ οἷα τῷ ἔργῳ ὁραμένην. πῶρα ἐγὼ σὲ ἐρωτῶ. εἰς τὸ Ὅρος τὸ Θα-
 „ βῶρ ὁ Χριστὸς, τί λογῆς ἔλαμψεν; ὡσαύτῃ ἩΉλιος. καὶ ἔλαμψε τὸ
 „ πρόσωπον αὐτῆς ὡς ὁ ἩΉλιος. εἰς τὴν κοινὴν ἀνάσασιν οἱ Δίκαιοι,
 „ τί λογῆς μέλλουσι νὰ λάμψωσιν; ὡσαύτῃ ἩΉλιος. τὸ λέγει ὁ ἴδιος
 „ αὐτὸς. τότε οἱ Δίκαιοι ἐκλάμψωσιν ὡσαύτῃ ἩΉλιος. “ ὡσαύτῃ νὰ ἔλε-
 γε, καθὼς ἐγὼ εἰς τὸ Θαβῶρ ἔλαμψα ὡσαύτῃ ἩΉλιος, ἔτσι καὶ οἱ Δί-
 καιοι τότε εἰς τὴν κοινὴν ἀνάσασιν θέλωσι λάμψῃ ὡσαύτῃ ἩΉλιος, ἢ γεν
 ὡσαύτῃ ἐμφὰ τῶν ἰδίων. τὸ φῶς ἐκεῖνο, μὲ τὸ ὅποιον τότε οἱ Δίκαιοι
 θέλωσι λάμψῃ ὡσαύτῃ ἩΉλιος, κτιστὸν εἶναι, ἢ ἀκτιστὸν; ἀκτιστὸν ὁμο-
 λογηθήσεται. Θεῖον Φῶς, καὶ ὄχι ἄλλο. τὸς Δικαίως θέλωσι νὰ λάμψῃ
 ὡσαύτῃ ἩΉλιος μὲ Ἀκτιστὸν καὶ Θεῖον Φῶς, καὶ τὸν Χριστὸν θέλωσι νὰ
 λάμψῃ μὲ ποιητὸν καὶ κτιστὸν φῶς, καὶ ἕξιν τῆς Θεότητος; εἰ μὲ τὸ Φῶς
 ὅπῃ εἰς τὸ Θαβῶρ μεταμορφώμενος ἐδείξεν ὁ Χριστὸς, συγκεῖν καὶ καὶ πάντα
 ἕξιν ὅμοιοι τὸ Φῶς ἐκεῖνο, μὲ τὸ ὅποιον εἰς τὴν κοινὴν ἀνάσασιν
 οἱ Δίκαιοι μέλλουσι νὰ λάμψῃ, πῶς δεῖ σιωπάγεται ἄποπον, εἰ μὲ δο-
 θῆ, ὅτι οἱ μὴ Δίκαιοι νὰ λάμψωσι μὲ Ἀκτιστὸν καὶ Θεῖον Φῶς, ὁ
 δὲ Χριστὸς μὲ ποιητὸν καὶ κτιστὸν φῶς, καὶ ἕξιν τῆς Θεότητος; Ἀκτιστὸν
 λοιπὸν καὶ Θεῖον Φῶς χωρὶς ἀμφιβολίαν σιωπάγεται νὰ ἦτον ἐκεῖνο τὸ
 Φῶς, ὅπῃ εἰς τὸ Ὅρος τὸ Θαβῶρ μεταμορφώμενος ἐδείξεν εἰς τὸς Μα-
 θητὰς τε ὁ Χριστὸς, μὲ τὸ ὅποιον μάλιστα εἰς τὴν κοινὴν ἀνάσασιν καὶ
 οἱ Δίκαιοι ἔχον νὰ λάμψῃ ὡσαύτῃ ἩΉλιος καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς. βε-
 βαιωθήσεται μὲ τὸν λόγον καὶ οἱ Διδάσκαλοι καὶ Θεολόγοι τῆς Ὁρθοδόξου
 Ἐκκλησίας. „ πρὸς τὸ Ὅρος σιωπάγεται τῷ Χριστῷ καὶ Γεωργίου, καὶ Θεῶν
 „ ἀξιοῦται, ὡς ὑπὲρ λόγον, καὶ θαυμαστῆς, αὐτὴν τὴν τῶν Λόγων Θεότητα
 „ πᾶσα γυμνωθεῖσαν ἰδῶν. “ ὁ Μεταφραστὴς Συμεὼν εἰς τὸν βίον τοῦ

Τόμω.
β.

Εὐαγγελιστῆ Γωάννῃ . καὶ ὁ Δαμασκηνὸς Γωάννης εἰς τὸν λόγον τῆς Μεταμορφώσεως . „ ἐκ ἕξωθεν ἡ δόξα τῆς σάματι προσεγενέτο , ἀλλ' ἐνδοθεν ἐκ τῆς ἀρρήτου λόγῳ ἡνωμένης αὐτῆ κατ' ἑσώσασιν τῆ Θεῷ .
 „ Λόγῳ ὑπερθέει Θεόπτος . καὶ πάλιν ὁ αὐτός . μεταμορφῆται πίνυι ὁ Χεῖσός , ἐκ ὃ ἐκ τῷ παραλαβόμενος , ἀλλ' ὅπερ τῷ τοῖς οἰκείοις Μαθηταῖς ἐκφανόμενος . τὸ φαίνει μὲ λαμπρὰν φωνὴν καὶ ἡ Ὁρδόξος τοῦ Χεῖσῆ Ἐκκλησία . ἐδειξας αὐτοῖς τὴν Θεοπτεύουσα , ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσια σου , μὴ δειλιάσωσι τὰ πνεύματά σου ἐν τῷ καιρῷ τῆς παρουσείας σου . “ ἀκούεις τὴν Ἐκκλησίαν , πῶς μὲ τὰς θεολογικὰς τῆς Θεολογίας γλώσσας καὶ φωνὰς τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο Φῶς , Ἄκτιστον καὶ Θεῖον Φῶς μελωδεῖ καὶ φαίνει καὶ κηρύττει ; Ὡς λάμπει τὸ Φῶς ἐκεῖνος ἀερμυλῶνται . Ὡς πόσιον γλυκύτητα χαρὰν καὶ ὑψοσύνην λαμβάνουσιν οἱ Μαθηταί , ὁ Πέτρος , ὁ Γάβριος , καὶ ὁ Γωάννης , θεωρῶντες τὰς θείας ἐκείνας καὶ ἀκτινοβόλους τῆ Θεοφάνειας Λόγῳ λάμπει . Ὡς πόσιον Οὐρανίον χάριτος ἠξιώθησαν .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ , Γ'.

ΚΑὶ ναὶ , μὰ πῶς ἀράγε , θέλει μὲ εἰπῆ τινὰς , δεῦ ἐπέσαν ἡμῖν οἱ , μάλιστα καὶ ὀλοθῆναι ; πῶς ἀράγε δεῦ ἔλαβαν τὸν Θάνατον ὁ Θεός , ὅπερ τὰς θείας λάμπει ἐκείνας ἐθεώρησαν ; Θεὸν εἰδὲς ἐώρακε πῶποτε . „ τὸ λέγει ὁ ἴδιος αὐτὸς Μοιρολογῆς Υἱὸς τῆ Θεῷ .
 „ καὶ κατὰ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ εἰς τὸν Μαῦσιον ὁ αὐτός , εἰδὲς ὄφεται τὸ πρόσωπόν μου , καὶ ζήσεται . “ καὶ λοιπὸν , πῶς οἱ Μαθηταί τε σήμερον εἰς τὸ θαλάσσιον , καὶ τὸ Φῶς τε θεωροῦσι , καὶ τὸν Θάνατον δεῦ λαμβάνουσι ; μήπως καὶ δεῦ ἀλήθειαν εἰς τὸν Μαῦσιον ὁ Θεός ; ὄχι . ἀφελῆς εἶναι θαλάσσιον ὁ Θεός , καὶ ἀληθῆς θαλάσσιος . προσέειπε καὶ ὁμοίως νὰ καταλάβῃς ταύτην τῆ Θεῷ τὴν εὐνοίαν . εἰὰ θεωρήσῃς τὸν Ἄνθρωπον αὐτὸ κατὰ αὐτὸ μοναχὸν , μὲ μοναχῶν τὴν φύσιν τῆς ἀνθρωπότητος δυνάμιν , τότε ναὶ βέβαια κατὰ τὸν Λόγον τῆ Θεῷ ὁ ἄνθρωπος δεῦ ἠμπορεῖ νὰ θεωρήσῃ τὸν Θεόν , καὶ νὰ ζήσῃ . μὰ ὅταν διὰ τὸν Θεὸν ἡθελε λάβῃ χάριν ὁ ἄνθρωπος μίαν ὑπερβάλλουσαν καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπου δυνάμιν , τότε ναὶ ἀναμφιβόλως , καὶ τὸν Θεὸν ἀναλόγως κατὰ τὴν δυνάμιν ὅπερ τῆ χάριτος δυνάται νὰ θεωρήσῃ , καὶ τὴν ζωὴν νὰ ἔχῃ , καὶ μὲ τὴν θεῖον θεωρίαν ἐκείνην νὰ μὴ τελευτήσῃ . καὶ εἰπέ με ἐρωτήσάσε . ἠμπορεῖ ποτε ἄνθρωπος κατὰ ἄνθρωπος νὰ διαίρεται θαλάσσιον εἰς δύο πύργους ; νὰ ἀγάθῃ διὰ πέτρων ἀκρόποτον μεγάλας ποταμῆς ; νὰ ξηραίνῃ ποταμὸν ; νὰ ἀεληπατῆ ἐπάνω εἰς τὰ νερά τῆς θαλάσσιον καὶ ποταμῶν ; νὰ κατεβάξῃ φλόγας τῆ πυρός διὰ τὸν Οὐρανόν ; νὰ σέκεται εἰς

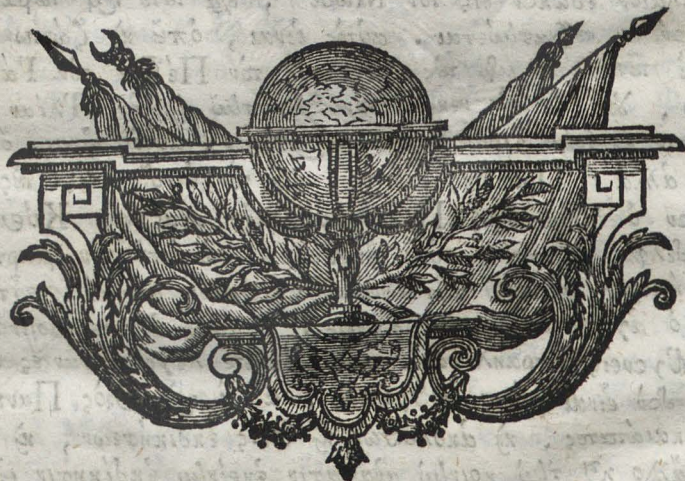
τὴν μέσῳ καμίνε ἀναμμένης, καὶ νὰ μὴ κατακαίεται; ὄχι βέβαια καὶ
 δεῦν ἤμπορεῖ. καὶ μὲ ὄλον τῶτο ἔγιναν αὐτὰ ὅλα. ὁ Μωϋσῆς τὴν ἐ-
 ρυθρῶν θάλακων εἰς δύο τοίχας ἐδιαίρει, καὶ διὰ τὴν πέφαν τὴν
 ἀκρότομον μεγάλης ποταμὸς εὐγαλεν. ὁ Γιοσῆς τὸ Νχυῖ τὸν Γορδαῖν
 ποταμὸν ἐξήρηνεν. ὁ Ἡλίας καὶ ὁ Ἐλισαῖος ἐπαῖα εἰς τὰ νερά τοῦ
 Γορδαῖν ποταμῆ ἐπιπλάστησαν. ὁ αὐτὸς Ἡλίας τὸ πῦρ διὰ τὰς Οὐ-
 ρανῆς ἐκατέβασε. καὶ οἱ ἄλλοι Παιδες εἰς τὴν μέσῳ τῆς ἐπιπλάστῳς
 ἡδὲ Χαλδαίων κεκαυμένης καμίνε ἐτέκνυον, χωρὶς μίτε καν τείχα
 μία τῆς κεφαλῆς των νὰ καυθῆ. ποῖοι τὰ ἔκαμαν αὐτὰ; οἱ ἄνθρωποι
 αὐτοί, ὅπῃ καὶ εἶπαμεν. τί λογῆς; καθὸ ἄνθρωποι ἀπλῶς; ὄχι βέ-
 βαια. διότι εἰὰ ἦτον εἰς τὴν φυσικῶν δυνάμιν τῆς ἀνθρωπότητος νὰ
 ἐνεργῆ ὁ ἄνθρωπος τοιαῦτα, τὰ ἐνεργῶσα καὶ ἐγὼ, καὶ σὺ, καὶ κάθε
 ἑνῶς, καὶ τότε καράβι παντελῶς ποτε δεῦν ἤθελε μὲ χρειὰν δὲ νὰ πε-
 ξιδεῖω. χάριν λοιπὸν ἔλαβαν διὰ τὸν Θεὸν μίαν ὑπὲρ ἀνθρώπων δύ-
 ναμιν, μὲ τὴν ὁποῖαν ἐδύνανταν νὰ ἐνεργῶν τοιαῦτα. συνάγεται λοι-
 πὸν, ὅτι καθὼς εἰς αὐτὰς ἔδωκε χάριν ὁ Θεὸς μίαν τοιαύτην ὑπὲρ
 ἀνθρώπων δυνάμιν νὰ ἐνεργῶν τοιαῦτα, ἔττι καὶ εἰς τὰς Ἀποστόλους τοιαύ-
 τῶν δυνάμιν ἐχάρισεν, ὥστε ὅπῃ νὰ ἤμπορέσων νὰ εἰδῶν τὸ Θεῖον
 Φῶς ἐκεῖνο, καὶ νὰ μείνων καὶ ζωντανοί. Ἄν συγκρίνης τὴν ὄρασιν τῆν
 ἀνθρωπίνην, καὶ ἀπλῶς ὄλλω τὴν ὄρατικῶν δυνάμιν τῆς ἀνθρωπίνης
 ὄρασεως μὲ τὸ ὑπέρλαμπρον ἐκεῖνο τῆς Θεότητος Φῶς, ἡ ἀνθρωπίνη ὄ-
 ρασις βέβαια ἀλείσκεται καὶ εἶναι σκοτεινὴ καὶ παντελῶς τυφλὴ, καὶ ἀ-
 δυνάτου ὀλοτελῶς εἰς τὸ νὰ θεωρῆ λάμψαις Θεϊκαῖς. μὰ ὅταν διὰ τὸν
 Θεὸν ἡ ὄρασις εἰς τέτοιον ἔσπον ἐνδυναμωθῆ, ὥστε ὅπῃ νὰ εἶναι δυνα-
 τὴ νὰ θεωρῆ Φῶς τῆς Θεότητος, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ τὸ θεωρῆ;
 ἔξω αὐθίγης νὰ εἶπῆς τὴν Θεῖαν δυνάμιν ἀδύνατον. τυφλοὶ ἀλείσ-
 κνυταν λοιπὸν βέβαια καὶ ἡδὲ Μαθητῆς ἐκεῖνων οἱ ὀφθαλμοὶ καθὸ ἀν-
 θρώπινοι ἀπλῶς θεωρέμενοι, καὶ παντελῶς ἀδύνατοι εἰς τὸ νὰ θεωρή-
 σων Θεῖον Φῶς. ἀοίγωνται τὰς καὶ ὅμως ὁ Χριστὸς, ἦγεν ἐνδυναμάνων-
 τὰς τὰς μὲ τὴν παντοδυναμὸν τῆς δυνάμιν, τὰς ἔκαμε νὰ ἀναβλέψων,
 νὰ γένων δηλονότι δυνατοὶ νὰ θεωρήσων ἀκινδύνως τὸ ἀστραπτινὸν ἐκεῖ-
 νο τῆς Θεότητος Φῶς. καὶ τῶτο εἶναι, ὅπῃ εἰς τὸν πῶλ τῆς Μεταμορ-
 φώσεως λόγον τῆς Δαμασκῆ ὁ Γωάννης λέγει. „ ἀοίγων ἦδ ὁ μετα-
 „ μορφέμενος Χριστὸς ἡδὲ Μαθητῆς τὰ ὄμματα, ἐκ τυφλῶν αὐτὰς βλέ-
 „ ποντας ἀπεργάζεται. “ ἦκαστες τὸν Θεολόγον τῶτον, πῶς τὰς ὀφθαλ-
 μὰς ἡδὲ Ἀποστόλων καθὸ ἀνθρωπίνως ἀπλῶς, τυφλὰς τὰς ὀνομάζει;
 βλέποντας δὲ καὶ ἀοικτὰς ὑπερον, μὲ τὸ νὰ ἐνδυναμώθησαν διὰ τὸν
 Χριστὸν, δὲ νὰ δυναθῶν νὰ θεωρήσων τὸ ὑπέρλαμπρον ἐκεῖνο τῆς Θεό-
 τητος Φῶς; ὅταν λοιπὸν εἰς τὸν Μωϋσῆν ἔλεγει ὁ Θεὸς, πῶς δεῦν εἰ-

ραι διωτὸν τινὰς ποτὲ νὰ εἶδῃ τὸ πρόσωπόν τε, καὶ νὰ ζήσει, τὸ ἔλεγε
 ἔξ' ἀνθρώπων ἀπλῶς, ἔξ' ὀφθαλμῶν ἀνθρωπίνων μὴ ἐνδυναμωμέ-
 νων ὑπὸ Θεῆς Δυνάμεως, καὶ ὄχι ἔξ' ὀφθαλμῶν ἀοιζυμῶν καὶ ἐνδυ-
 ναμωμῶν, καθὼς οἱ Ἀπόστολοι ἐκεῖνοι τότε ὀφθαλμοί. ὡς ἔξ' τῆ-
 το, ὡς ἀοιχθεῖτες διλονοῦσι καὶ ἐνδυναμωθεῖτες ὑπὸ τὸν Μεταμορφῶ-
 ζέμενον Χριστὸν οἱ Ἀπόστολοι, καὶ τὸ Θεῖον Φῶς ἀκινδυνῶς ἐδιώρησαν,
 καὶ τὴν ζωὴν δὲν ἔχασαν. ὁ Φῶς ἀέπερον ἐκεῖνο καὶ γλυκύτατον.
 ὁ πόσον οἱ Ἀπόστολοι ὑπὸ τὴν ὑπερβολικῶν χαρὰν τῆς γλυκύτητος ἐ-
 κείνης τῆ Φωτὸς κατεπλάγησαν. καλὸν ἔστιν, ἐφώνησεν ὁ Πίτρος ὑπὸ
 τὴν ὑπερβολικῶν χαρὰν ὡς ἐκστατικός. καλὸν ἔστιν ἡμᾶς ἄδε εἶναι.
 καλὸν εἶναι νὰ δεισκάμεθα θεοπαντός ἐδῶ εἰς τὸ Θαβάρ. ἐσθία σὲ
 γυρῶν, ὡσὺν νὰ ἔλεγχῃ εἰς τὸν Χριστὸν, οἱ Ἑβραῖοι, πῶρα νὰ σὲ
 λιθοβολήσω, πῶρα νὰ σὲ κατεγκρεμίσω, καὶ πῶρα μὲ ἄλλον ἔο-
 πόν ἔξ' νὰ σὲ θανατώσω, καὶ ἐμεῖς ἔξ' λόγῳ σε τελείως κινδυνώω-
 μιν. λοιπὸν καλὸν ἔστιν ἡμᾶς ἄδε εἶναι. εἰν ἔλθου καὶ σὲ οἱ Ἑβ-
 ραῖοι καὶ ἐδῶ, ἔχωμεν τὸν Ἥλιον, νὰ κατεβάσῃ πῦρ ὑπὸ τῆς Οὐ-
 ρανῆς ὡσὺν καὶ ἄλλοτε εἰς τῆς ἐκατοντάρχους, νὰ τῆς κατακαύσῃ. εἰν
 ἔλθου πληθὺς ἀπειρον, ἔχωμεν τὸν Μαυσίω, ὅπῃ πόσα καὶ πόσα
 ἔθνη ἐξολοθρεύσε, νὰ τῆς ἐξολοθρεύσῃ. καλὸν ἔστιν ἡμᾶς ἄδε εἶναι.
 μάλισα, δὲν ἡμπορᾷ ν' ἀλλάξω τὸ φῶς, νὰ πάρα σκότος. ὅλος ὁ τό-
 πος τῆς ὀπλοῖπε γῆς εἶναι σκότος. ἐδῶ εἶναι φῶς. μάλισα ἐσὺ ὁ ἱ-
 διος εἶσαι τὸ Φῶς. Φῶς γλυκύτατον. Φῶς ἀκατάληπτον. Φῶς ἀχόρτα-
 στον. δὲν ἀφίνα πλέον τὸ λοιπὸν ἐγὼ τὸ Φῶς, νὰ ὑπάγω εἰς τὸ σκό-
 τος. καλὸν ἔστιν ἡμᾶς ἄδε εἶναι.

Καλὸν εἶναι λέγειν καὶ ἐγὼ εἰς τὸν Χριστιανὸν ἐσθία. καλὸν εἶναι
 εἰς τὴν λόγῳ σε, νὰ εἶσαι θεοπαντὰ εἰς πῆτε τὸ γλυκύτατον καὶ ἀχόρτα-
 στον Φῶς, μὲ τὸ ὅποιον εἰς τὴν κοινῶν ἀνάσσειν, εἰν σιμῶσης εἰς
 αὐτὸ, θέλεις λάμψῃ ὡσὺν Ἥλιος. ἀφῆσαι τὸ σκότος. ἀφῆσαι λέγειν
 τὴν πόρην, ἀφῆσαι τὴν ἀδικίαν, ἀφῆσαι πᾶσαν κακίαν, ἀφῆσαι
 τὸ πόσον σκότος, καὶ ἔλα εἰς τὸ Φῶς τῆ Μεταμορφωμῆς Χριστοῦ. αὐ-
 τὸς, αὐτὸς ὁ Μεταμορφωμῆς Χριστὸς σὲ προσκαλεῖ. καὶ ὄχι ἐσθία
 μοναχῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς λοιπῆς ὅλης ἀπλῶς. „ δεῦτε πρὸς με πάντες.
 „ τί λέγεις; τί γνάμιν ἔχεις; ἀνέεις τὴν προσκάλεσίν τε; „ ἀφί-
 νεις τὸ σκότος, ἔξ' νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸ φῶς; δὲν ἡμπορᾷ ν' ἀφῆσαι τὴν
 πόρην με. δὲν ἡμπορᾷ ν' ἀφῆσαι, νὰ μὴ κάμω ἐνδίκησιν εἰς τὸν
 ἐχθρὸν με. καὶ λοιπὸν ἐσὺ καθὼς σὲ θεωρῶ προκείμενος καλλίτερα τὸ
 σκότος, ἢ τὸ φῶς. „ καλὰ λοιπὸν ἔλεγχῃ ὁ Θεὸς Παῦλος ἔξ'
 „ λόγῳ σε, καὶ τῆς ἀμοιῶσης, ὅτι ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι τὸ σκότος
 „ μᾶλλον, ἢ τὸ φῶς. ὁ θεοπατὴρ ὅμως ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε

„ πῶς ὑπάγει, τὸ λέγει ὁ Γωάννης. “ ἐσὺ λοιπὸν περπατῆσθαι ἐν τῇ σκοτίᾳ, δὲν ἠξούρεις πῶς ὑπάγεις. σὺ τὸ φανάριον μὲ ὄλον ἔπιτο ἢ Γραφαῖς, πῶς ἕως εἰς τὸ ὑπερὸν ἔχεις νὰ κατανώσῃς. σὺ τὸ κηρύττι-
 σιν ἐκεῖναις μεγαλοφώνως καθ’ ἡμέραν εἰς ποῖον ἄλλον σκοτός τέλος πῶ-
 των (ἐὰν εἰς τὸ σκοτός διαπαντός περπατῆς) ἔχεις νὰ ἐγκριμινοῖς .
 ἐκεῖ . ἐκεῖ δηλοῦσι κάτω εἰς τὸν σκοτεινότερον ἐκεῖνον τόπον τῆς κολά-
 σεως , ὅπερ φλόγες ἀκατάπαυσταις , ὅπερ σκοτός ἐξώτερον , ὅπερ σκώλη-
 κες ἀτελοῦτοι , ὅπερ δαίμονες τιμωρητικοὶ αἰωνίως δρέσκονται . ἀκου-
 σον λοιπὸν , δεῖ νὰ μὴ λάβῃς τέτοιον ἐγκριμισμὸν , τὴν φωνὴν τοῦ
 Μεταμορφωμένου Χριστοῦ , καὶ ἔλα εἰς τὸ Φῶς ὅπερ σὲ προσκαλεῖ . αὐ-
 τὸς ὅπερ σὲ ἐπροσκαλεῖ, δὲν εἶναι ἀπλῶς ἀνθρώπος, δὲν εἶναι ὁ Μωϋ-
 σῆς , δὲν εἶναι ὁ Ἡλίας , δὲν εἶναι ἀπλῶς εἷς τῶν Προφητῶν κα-
 θὼς ὁ Παλαιὸς ἐκεῖνος Ἰσραὴλ τὸν ἐνόμιζε . νὰ τὸν Μωϋσῆν , καὶ τὸν
 Ἡλίαν , καὶ τὸς Προφήτας , καὶ τὸς Μαθητῆς , καὶ τὸς ἀπλῶς ἀνθρώ-
 πους , ὅπερ ὡς δελοὶ δελοπεριῶς εἰς τὸ Θαβῶρ ἐμφοδοῦν τε εἶκονται .
 αὐτὸς εἶναι , ὅχι μόνον ἀνθρώπος τέλειος , ἀλλὰ καὶ τέλειος Θεός . αὐ-
 τὸς εἶναι , ὅπερ ὡς αὐραν λεπτίῳ ἐθεώρησεν ὁ Ἡλίας , δεῖ τὸ καὶ
 τώρα τὸν Ἡλίαν ἐμφοδοῦν τε φθασίῃ . αὐτὸς εἶναι , ὅπερ τὸν Νό-
 μον τὸν Παλαιὸν ἔδωκεν εἰς τὸν Μωϋσῆν , δεῖ τὸ καὶ τώρα ὁ Μωϋ-
 σῆς ἐμφοδοῦν τε φθασίῃ . αὐτὸς εἶναι , ὅπερ καὶ ζώοντων καὶ νεκρῶν
 κυρθεῖ , δεῖ τὸ διὰ μὴ τὸς ζωντανῶν τὸν Πέτρον τὸν Γάκωβον καὶ
 τὸν Γωάννην , διὰ τὸ τὸς νεκρῶν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν , εἰς τὴν
 Μεταμόρφωσιν ἐκεῖνῳ ἐμφοδοῦν τε φθασίῃ . αὐτὸς εἶναι , ὅχι ἀπλῶς
 Προφήτης , ἀλλὰ ὁ Προφήτης ἐκεῖνος , δεῖ τὸν ὅποσον εἰς τὸς Ἰσραηλι-
 „ τας ἔλεγεν ὁ Μωϋσῆς , Προφήτῳ ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεός
 „ ἐν τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν , αὐτὸς ἀκούσατε . καὶ ὅπερ τὸν μαρτυρεῖ καὶ ὁ
 „ Πατὴρ σήμερον μὲ τὴν αὐτῶν ἀφθελιάκως φωνῶν . οὕτως ὅστιν ὁ
 „ Υἱὸς με ὁ ἀγαπητός , αὐτὸς ἀκούσατε . “ αὐτὸς ἀκούσατε λοιπὸν ἅπαντες
 οἱ νέοι καὶ ὄντιοι Ἰσραηλιταί . αὐτὸς ἀκούσατε λέγω ἅπαντες οἱ Χριστι-
 νοὶ , δεῖ δὲν εἶναι μόνον ἀνθρώπος , ἀλλὰ καὶ Θεός Παντοδύναμος ,
 καὶ Θεός Δικαιώματος , καὶ ἀπολύσεως καὶ Θεός ἐνδίκησης , καὶ θέλει κά-
 μη χωρεῖς ἄλλο καὶ τὴν κοινῶν ἀνάστασιν ἐκεῖνῳ ἐνδίκησης εἰς ἐκεῖνας ,
 ὅπερ τώρα πρὸς αὐτὸν γίνονται παρήκοοι , καὶ δὲν θέλῃσι ν’ ἀκούσω
 τὴν προσκαλεστικῶν αὐτῶν φωνῶν . αὐτὸς ἀκούσατε , ὅσα δεῖ τῶν Θεῶν αὐ-
 τῶν Ἐντολῶν σᾶς προσάξει . αὐτὸς ἀκούσατε ὅσα δεῖ τῶν Ἱερῶν αὐτῶν Γρα-
 φῶν σᾶς φθασίῃ . αὐτὸς ἀκούσατε καὶ σὺ , ὅπερ προσκείνεις φθασίῃ
 τὸ σκοτός , φθασίῃ τὸ φῶς . ὅπερ φθασίῃ δὲν ἀναστασῆσαι νὰ εἶσαι
 εἰς τῆς πόρνης τῆς ἀγάλας , εἰς τὸ σκοτός , φθασίῃ μέσα εἰς τὸ φῶς .
 ὅπερ πάντα προσασίῃσαι , πῶς τὸ σκοτός τῆς ἀμαρτίας δὲν διώσῃσαι

νὰ τὸ ἀφήσης . ποία εἶναι ἡ ἀδυναμία σου ; δὲν εἶσαι λογικός ; δὲν
 εἶσαι ἀπεξέσιος ; εἰς τίω δύναμιν λοιπὸν τῆς ἀπεξέσιότητός σου εἶναι
 νὰ τὸ ἀφήσης . δύνασαι λοιπὸν , μὰ δὲν θέλεις . Θέλησαι ἀνδραπε ,
 θέλησαι . Θέλησαι ἄν τὸ καλὸν σου . Θέλησαι καὶ ἀκκοσον αὐτὲ , καὶ εὐ-
 γα ἔξω ἄπο τίω ζωφραυ καὶ σκοτεινῷ ὁδὸν ὅπῃ φεμπατεῖς , καὶ θέ-
 λην ἀνοιχθῆ ἄπο τὸν Χειρὸν οἱ ὀφθαλμοί σου . Θέλεις ἐνδυναμωθῆ ἄπ'
 αὐτὸν νὰ ἠμπορῆς νὰ θεωρῆς τὸ γλυκύτατον καὶ Θεῖον Φῶς , δὲν λέγω
 εἰς τὸ Ὄρος τὸ Θαβῶρ , ἀλλ' ἀνωθεν τῆς Οὐρανῶν , καὶ θέλεις φανα-
 ζη χωρὶς ἄλλο τότε μὲ ὑπερβάλλουσιν χαρὰν μαζί μὲ τὸν Πέτρον , κα-
 λὸν ὅστιν ἡμᾶς ὡδε εἶναι , καλὸν εἶναι νὰ δεισικίμεθα δεσπότης ἐδῶ ,
 ἄν νὰ θεωρῶμεν πάντοτε καὶ νὰ ἀπολαμβανῶμεν τὰς θείας ταύτας καὶ
 ἀρρήτες λάμψεις καὶ μαρμαρυγὰς Πατρὸς καὶ Υἱὸς καὶ Πνεύματος Ἁγίου ,
 τῆς ἐνός καὶ μόνου Θεοσολαμπῆς Θεῖς . ὧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς
 αἰῶνας τῆς αἰῶνων . Ἀμήν .

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΙΑΝ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΝ.

Βασίλισσα Σαβὰ ἦλθεν εἰς Γερουσαλήμ πρὸς Σολομῶντα ,
καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ Σολομῶν πάντα τοὺς
λόγους αὐτῆς .

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν .

Αμβασιάντας καθὼς ἐζήτησε Σοφίαν ὑπὸ τὸν Θεὸν ὁ Σο-
λομῶν μεγαλωπιάτῳ , καὶ ἐνεργῶντας εἰς τὸ ἐξῆς , κείνων-
τας καὶ ὑποφασίζαντας καὶ ὀμιλῶντας ὡς ἐκ Θεῶ περιφωτισ-
μῶς εἰς τὸ Βασιλείον τε ἀξίας τε καὶ θαυμασίας καὶ τὴν
Σοφίαν πάντῳ , ὅπερ ἀνώθεν ἔλαβε , χαριδίδεται πανταχῶ
τῆς Σοφίας τε ἢ φήμη . Ἐξαπλώνεται εἰς τῆς γῆς τὸν κύκλον ὅλον .
φθάνει καὶ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας . ἀπέεται καὶ εἰς τὴν Βασίλισσαν
τῆ Σαβὰ . (ἔθνος αἰθιοπικὸν τὸ Σαβὰ τῆτο , καὶ τὸ νότιον μέρος τῆς
Ἀνατολικῆς Ἰνδίας δεισκομένην .) ἀπέεται λέγω τῆ Σολομῶντος ἢ Σο-
φία καὶ εἰς τὴν Βασίλισσαν Σαβὰ , ἔξυπνεῖσι φρονιμοπάτη ἔσα καὶ αὐτὴ
καὶ σοφὴ καὶ μέρος , ἢ λογικαῖς δυνάμεις τῆς ψυχῆς τῆς , ὅπως μὲ ἀ-
μεβον ὅπως μίαν γὰ εἶδη τὸν Σολομῶντα , ἢ ἀπέση τὴν Σοφίαν τε ὑπὸ
τὸ ἴδιόν τε σῶμα . δὲν ἡρέμει ἢ καρδία τῆς ἐὰν δὲν λάβῃ τὸ ζητούμενον .
καὶ γὰρ ὅπερ μέ δάρα Βασιλικὰ ὡς Βασίλισσα , καὶ μέ Βασιλικῶν ὡδῶ-
ταξεν ἡμερῶν πολλῶν ἔχρημα φερεπαῖσα , καὶ εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Γε-
ρουσαλήμ φθάνουσα , καὶ τὸν Σοφὸν καὶ Βασιλέα Σολομῶντα ὑπολαμβάνουσα ,
καὶ ἐκ τῆ σῶματός του τὴν Σοφίαν τε ἀπέσασα , ἐπανακάμπτει πά-
λιν με χαρὰν μεγαλωπιάτῳ εἰς τὸ Βασιλείον τῆς . ὡ πόσον ἀφελήθη
ἀπ' ἐκείνου τὴν Σολομῶντεον Σοφίαν , δὲν λέγω μόνον ἢ Βασίλισσα
Σαβὰ , ἀλλὰ καὶ ὅλη τότε τῆ Ἰσραὴλ ἢ Βασιλεία . γὰρ ὡς πόσον , ἴδῃ
πλείον Σολομῶντος ὡδε . Αὐτὴ εἶναι ἢ Βασίλισσα , ὅπερ μέ τὸν Ἱερὸν
Ματθαῖον ὁ Χρῆστος λέγει , πῶς ἦλθεν ὑπὸ τὸν νότον , καὶ ἢ ἀπέση

Νομ.
βεία κί.
1749.
γ'. Βα-
σιλ. κεφ.
9'.

Κεφ.
β'.

τῶ Σολομῶντος τῷ Σοφίῳ. „ Βασίλισσα νότις ἦλθεν ἐκ τῆς περάτων
 „ πῆς γῆς ἀπεσαι τῷ Σοφίῳ Σολομῶντος, καὶ ἰδὲ πλεῖον Σολομῶντος
 „ ὡδὲ. καὶ ὄχι ἀπλῶς πλεῖον, ἀλλὰ καὶ ἀσυγκρίτως πλεῖον. “ τί θέ-
 λει νὰ εἰπῇ Σολομῶν; εἰρηνικός. καὶ τίς ἄλλος εἰρηνικώτερος ἢ τὸν
 Οὐράνιον Σολομῶντα, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν; τῆτος,
 ὄχι ἀπλῶς εἰρηνικός, ἀλλὰ ἡ αὐτοειρήνη. τῆτος, ὄχι ἀπλῶς Σοφός,
 ἀλλὰ ἡ Αὐτοσοφία. πῶ δὲν ἐξαπλώθη ἡ Σοφία τε; πῶ δὲν ἀντιο-
 βόλησαν ἡ λάμψαις πῆς Σοφίας τε; πόσοι, χωρὶς τὸν ἐπίλοιπον λαόν,
 Βασιλεῖς, Βασίλισσαι, καὶ Βασιλίδες ἐπεθύμησαν ν' ἀπέσεν τῷ Σο-
 φίῳ τε, καὶ νὰ ἀφελήθωσιν ἀπ' αὐτῷ, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινε, καὶ δε-
 παῖτα γίνεται; ἰδὲ καὶ τῷ πεδύφημον καὶ θαυμασιωτάτῳ Βασιλίδῃ,
 τῷ Σοφίῳ λέγω καὶ φρονιμοτάτῳ Αἰνατείνῳ. Σοφὴ, μὰ Σοφὴ μὲ
 μόνῳ τῷ ἐξαπεικῶ τῶ Κόσμῳ τῆτος Σοφίῳ. καὶ ὅμως μαυθάνουσα
 παρ' ἄλλων ἐξ ἀκοῆς τῷ ἀκροτάτῳ τῶ Οὐρανίῳ Σολομῶντος Σοφίῳ,
 ἐπιθυμῶ κατ' ὑπερβολῶν, καὶ ἐπιθυμῶσα ζητᾷ, καὶ ζητῶσα ἔχει, δὲν
 λέγω μὲ μόνον πόδας αἰθῆρας, ἀλλὰ καὶ μὲ νοπέας, δεῖ νὰ τὸν εἰρήν,
 νὰ τὸν εἰδῆ, καὶ νὰ ἀπέση ἄπο τὸ ἰδίον τε σῶμα τῷ ἰδίῳ τε Σοφίῳ.
 τάχα νὰ ἔτυχε τῶ σκοπέ; τάχα νὰ τὸν εἶδεν; „ ναι βέβαια ναι.
 „ ναι λέγω, ἔτυχε τῶ ποταμῶ, διότι ὁ αἰὲρ λαμβάνει, καὶ ὁ ζῆ-
 „ τῆ εἰρήσει. “ νὰ ὅπως φαίνεται πρὸς αὐτῷ ἡ Αὐτοσοφία, ὁ Νο-
 τὸς Σολομῶν, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. τί σοφὸν δὲν ἦκυσεν εἰθὺς ἄπο τὸ
 σῶμα ἡ Αἰνατείνῃ; τί δὲν ἐπιπίλισεν εἰθὺς ἄπο τοῦ ὕδατος ζωόρ-
 τα ἐκεῖνα πῆς Σοφίας τε νάματα; πόσω ἔλαβον εἰθὺς ἀπ' ἐκεῖνῳ τῆ
 Σοφίῳ τῷ σώσειν ὁμῶ καὶ ἀνδρείῳ; αὐ εἶναι ὅσον καὶ αὐ εἶναι ὁ Βα-
 σιλὸς Μαξέντιος σκληρὸς, ἃς φέρη πρὸς δελεξίην Ρήτορας καὶ Φιλοσό-
 φης, ἃς ἐποιμάζῃ ἀγέλης στρατιώτης, φυλακῆς, βροχῆς, καὶ ἄλλα φοβέ-
 ρα ὄργανα τιμωρητικὰ ἐναντίον πῆς Αἰνατείνης, εἰς ὅλα ταῦτα μὲ
 ὅλον τῆτο ἠμπορεῖς νὰ θεωρήσης τῷ Αἰνατείνῳ Σοφωτάτῳ νικῆταιν
 καὶ δεδοξασμένῳ, καὶ μὲ νικητικὸν καὶ Οὐράνιον Στέφανον τέλος πάντων
 σεφανωμένῳ. δεῖ νὰ τῷ εἰδῆς ὅμως ποιούτῳ, θέλω σε φανερώσει
 δύο τινὰ, ἃ τί χαρίσματα ἔλαβον αὐτῷ ἄπο τὸν Χριστόν. καὶ β'. τί
 χαρίσματα ἔλαβον ἀπ' αὐτῷ ὁ Χριστός. καὶ λοιπὸν ἰδὲ ὅπως ἄπο τὸ
 ἃ ἀρχόμεθα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Α'.

ΑΓαλά καὶ τῶ Κόσμῳ τῆτος ἡ Σοφία, συγκεινομένη μὲ τῆν ἀέκ-
 φρασον ἐκεῖνῳ Σοφίῳ τῶ Θεοῦ, νὰ λέγεται ἄπο τὸν Θεῖον Παῦ-
 λον μωεία, μὲ ὅλον τῆτο ἀναμφίβολον εἶναι, καὶ ἄπο τῆν Ἱεραὶ Γρα-

φιλῶ μαρτυρημῶν, πῶς δίδει μεγάλῳ εἰς τὸν σοφὸν ἄνθρωπον διῶ-
 μιν ἢ δολοσίαν, εἰς τὸ νὰ μεδέξῃ καὶ χάριμ ἢ ἀπ' ἐκείνῳ τῷ ἄρρητον
 Σοφίαν τῷ Θεῷ, νὰ γνή θαυμασιώτατος ἀληθινὰ σοφός, νὰ τρέχουσιν
 ἄπο τὸ σῶματε λόγοι ποταμιδὸν σοφώτατοι, καὶ ἀξιοὶ μόνῃ τῆς Θεϊκῆς
 Σοφίας. „ δίδε Σοφῶ ἀφορμῶ, λέγει ὁ Σολομῶν, καὶ σοφώτερος ἔ-
 „ σαι. “ ἰδὲ τῷ Βασιλίδῃ Αἰκατερίαν ὀλοφάνερῳ ἀδελφείμῳ.
 ποίαν ἐξωτερικῶν διδασκαλίαν ἀρά γε δὲν ἐδιδάχθη; ποίαν ἐπισημονικῶν
 Φιλοσοφίαν δὲν ἔμαθεν; ὅλας εἰς ἄκρον, καθὼς ἄλλος μόνῃς μίαν καὶ
 μόνῳ. καὶ ναὶ βέβαια ἡ Σοφία τῆς Αἰκατερίνης αὐτῆ, ἃς ἦτον ὅσον
 καὶ ἂν ἦτον θαυμασιή, συγκειρομῆν μετ' ἡμῶν Σοφίαν τῷ Θεῷ, μωρία
 ἀδελφῶν Θεῶν καὶ ἦτον καὶ ἐλέγετον. καὶ ὅμως σοχάσα με ὅλον τὸ πό-
 σον ἢ τέτοια Σοφία ἔγινε σὺν ἕρωτος καὶ συμβουτῆς εἰς τὸ νὰ μεδέξῃ
 καὶ χάριμ ἄπο τὴν Σοφίαν τῷ Θεῷ, νὰ φανῇ μετὰ ταῦτα κυρίας τε καὶ ἀ-
 ληθῶς Σοφῆ. δὲν ἐχρεώθη ἀδελφίνοισι πολλαῖς καὶ διδασκαλίαις εἰς
 τὸ νὰ δεχθῆ τῷ Ὁρθόδοξον Πίστιν, νὰ γνή τῷ Χεισῷ Νύμφῃ. εὐ-
 φθανε ἢ ἀπέση μίαν καὶ μόνῳ ἀδελφῷ μικρῷ ἄπο οὗτο ἄγιον Γέροντα
 Θεῶν τῷ Χεισῷ διδασκαλίαν, καὶ παρὰ τὸν τὴν εἰκόνα τῆς Παρθένου
 Μαρίας ἀγκυλιάζει χερσὶς ἀργυροποιίαν. ζητεῖ, ἀδελφαί με ζέσιν τῆς
 καρδίας τῆς νὰ φανῇ πρὸς αὐτῷ ὁ Χεισός, νὰ τὸν εἶδῃ καθὼς εἶναι
 ἀκτινοβολῶντα τὸ πρόσωπον. τὸν θεωρεῖ καθ' ὕπνον εἰς τὰς ἀγκυλάς
 τῆς Παρθένου. ἀμειβῶς μὴ βέβαια καὶ ἀτελῶς τῷ πρώτῳ φρονῶ με
 τὸ νὰ ἦτον ἀβάπτιστη ἀκόμ, καθαρὰ ὅμως καὶ τελειότατα τῷ δεύτερῳ
 φρονῶ μετὰ τὸ νὰ ἦτον ἐνδεδυμῆν καὶ μετὰ τῷ Θεῷ Βαπτίσματος τὸ εὐδύμα.
 Τί τάχα πῶρα παρὰ τὸν Χεισὸν δέλεε λάβῃ ἄπο τὸν Χεισόν;
 δὲν δέλεε λάβῃ τάχα παρὰ τὸν ἀμέσως ἀπ' αὐτὸν Σοφίαν ἀληθεσι-
 τῶν καὶ Οὐράμιον; ἀνάσα, ἐλθέ, ἀνέει ἀμέσως ἄπο τὸ ἴδιον σῶμα τῷ
 Χεισῷ με Σολομῶντεϊον ἀσματικῶν φωνῶν. „ δὲν ἀνέει καθὼς μίαν
 „ φωνῶν ὁ Παῦλος, σκληρόν σοι πρὸς κείνα λακτίζειν. ἀμὴ τί; ἀνά-
 „ σα ἐλθέ ἢ πλησίόν με ἐν σκέπη τῆς πέτρας, Πέτραν ἐνοῶντας τὸν
 „ ἑαυτόν τε. ἐπινοῦν γὰρ ἔξ ἀπολαθῆσης Πέτρας, ἢ δὲ Πέτρα ἡ δὲ
 „ Χεισός. ἔλα, καὶ μὴε στερεὰ σταυρωτὸς εἰς τῷ ἐμῷ ἀσεβесаίτῳ καὶ
 „ ἀφελιμωπιάτῳ Πίστιν, εἰς τῷ ἀληθινῷ ὁμολογίαν, ὅπερ ὁ Πέτρος
 „ ὁ ἐμὸς ὁμολόγησεν, εἰς τῷ ὁποίῳ οἰκοδόμησα καὶ ἔστησα τὴν ἐμῶν
 „ Ἐκκλησίαν. σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ Πέτρῃ οἰκοδομήσωμεν
 „ τὴν Ἐκκλησίαν. ἀνάσα ἐν ἐλθέ ἢ πλησίόν με ἐν σκέπη τῆς Πέ-
 „ τρας. “ ὡ φωνῶν καὶ λαλιῶν Θεῶν, ὅπερ ἀμέσως ἄπο τὸν Τίδον τῷ
 Θεῷ τὸν Ἰησοῦν Χεισὸν ἤκουσεν ἡ Αἰκατερίνα. ὡ πόσον ἢ ἀμέσως ἐκεί-
 νῃ τῷ Χεισῷ φωνῶν ἀπέπτερωσε τὴν Αἰκατερίαν, καὶ Σοφωπιάτῳ ἀληθῶς
 τὴν ἐκατάστησε. τίς ἢμπορεῖ νὰ εἰπῇ μετὰ πόσῳ ζέσιν τῆς καρδίας τῆς

ἐδέχθη παρὰ τοῦ τὰ νάματα ἐπεῖνα τῆς Αὐτοσοφίας, καὶ τὴν Ὁρθόδο-
 ξον Ὁμολογίαν, καὶ αὐτὸν τέλος πάντων τὸν ἴδιον Χριστὸν νυμφόδοξον
 μετ' αὐτόν; ἐκατάλαβες τὰ δῶρα καὶ χαρίσματα, ὅτ' εἰς τὴν Αἰκατε-
 εῖναν χαρίζεται ὁ Χριστός; Σοφίαν Οὐράνιον, Πίσιν Ὀσιβεσιάτιν, καὶ τε-
 λωτάϊον ὅλον τὸν ἑαυτόν τε ὡς Νυμφίον Οὐράνιον. Ὡς δῶρα καὶ χαρίσ-
 ματα εἰς τὴν Αἰκατεεῖναν. καὶ λοιπὸν, ἐὰν ὁ Υἱὸς τῆ Θεοῦ ὁ Ἰησοῦς
 Χριστός μετ' ἀντινοβόλους λάμψεις καὶ μαρμαρυγὰς εἰς τὴν Αἰκατεεῖναν ἐ-
 φαίνῃ, καὶ ἀμέσως μετ' ἰδίον τε σῶμα τοιαῦτα δῶρα καὶ χαρίσματα πρὸς
 αὐτὴν ἐχάρισε, καὶ ἔξ' Νυμφώτε νοσητὴν καὶ Οὐράνιον τὴν ἐπροσκάλε-
 σε, καὶ αὐτὴ χωρὶς ἀργοποιεῖν παρὰ τοῦ μετ' πολλῆς χαρᾶς τὴ ἐνηγ-
 καλίθη, καὶ Ἄνθρωπον ὁμῶς καὶ Θεὸν τὸν ὁμολόγησε, καὶ Νυμφίον τῆς
 αἰώνιου τὸν ἐδέχθη, πόσον λογιάζεις πῶς θέλει φανῆ παρὰ τοῦ μετ' ὀ-
 λίγον δεδοξασμένη, καὶ θαυμασιωτάτη νεότης εἰς ὅλας, δεῦν λέγω μό-
 νον τῶν ποιητῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας; Δεῦν
 κείνεται κυρίας, θέλει μετ' εἰπῆ τινὰς, ἢ τελειότης τῆς ἀρχῆς; Δεῦν
 τὴν ἀρχὴν ὅτ' λαμβάνει, ἀλλὰ δεῦν τὸ τέλος ὅτ' δέχεται. ναί. μετ' ὅ-
 λον τὸ καὶ ὅμως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τῆς καλῆς ἀρχῆς, κάλιτον εἶ-
 ναι καὶ τὸ τέλος. θαρρεῖ. μετ' θαρραλαιοῦ, καὶ θέλεις εἰδῆ τὸ τέλος τῆς
 Αἰκατεεῖνης κάλιτον, καὶ κατακλιότατον μετ' τὴν ἀρχὴν τῆς ὁμολογίας
 τῆς καὶ τῆς νυμφόσεως τῆς. πρὶν τῆς τέλος ὅμως θέλω νὰ ἐρωτήσω μίαν
 κάποιαν ἐρώτηξιν. ἐρωτῶ λοιπὸν. ὅταν ὁ Ἄσωτος Υἱὸς εἰς τὸν ἁ-
 πλοαγγχνικώτατον αὐτὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸν δηλαδὴ τῆ Θεοῦ τὸν Ἰησοῦν
 Χριστὸν ἐπροσέρεξε, τί ἔλεγε τότε ὁ Χριστός; τί ἐπρόσασσε; φέρετε, ἔ-
 λεγον. εἰς ποίους ἀρά γε ἀμίλει; ποίους τάχα ἐπρόσασσε; τὰς δέλες καὶ
 ὑπερέτας τε, θέλεις μετ' εἰπῆ. ναί, μὰ ποίους δέλες; τάχα τὰς Προ-
 φήτας; τάχα τὰς Ἀποστόλους; ὄχι τῆς, ὄχι. ἀμὴ ποίους; τὰς Ἁγίας
 Ἀγγέλες. φέρετε. τί τάχα νὰ φέρῃσι προσάσει; δακτυλίδιον. φέρετε
 δακτυλίδιον, καὶ δότε αὐτῷ εἰς τὰς χεῖρας ὡς ἀρραβῶνα τῆς αἰώνιης ζωῆς.
 θέλει νὰ δώσῃ καὶ τώρα. εἰς ποῖον; εἰς Βασιλίδα Κόρην καὶ σαφρονε-
 σάτιν Παρθένον, εἰς τὴν Σοφωτάτιν δηλαδὴ Αἰκατεεῖναν. θέλει νὰ
 δώσῃ λέγω τώρα καὶ εἰς αὐτὴν δακτυλίδιον, μὰ τί κῆρι; μήπως καὶ
 προσάσει καὶ τώρα (καθὼς τότε.) Ἀγγέλες, ἢ Ἀρχαγγέλες, ἢ καὶ
 δεῦν τὰς ἀνώτερας τάξεις τῶν νοσητῶν δυνάμεων, Χερουβείμ, ἢ Σεραφεείμ,
 ἢ Θρόνους, ὅτ' εἶναι πλέον σιμώτερά τε καὶ τὰς ἄλλας τάξεις, νὰ
 δώσῃ δακτυλίδιον εἰς τὴν Αἰκατεεῖναν; καὶ μετ' ὅλον ὅτ' αὐτὴ καὶ τὸ
 ἐγένετον, δεῦν ἦτον εἰς αὐτὴν κάλιν ὀλίγη δόξα. καὶ ὅμως δεῦν προσάσει
 καμίαν τάξιν ἀπ' αὐτὰς. ἀμὴ τί; αὐτὸς ὁ ἴδιος αὐτοπροσάπως, ἴδιο-
 χείρας μετ' ἰδίον τε χεῖρ δίδει θέτει τὸ θεοκατασπλάσσον δακτυλίδιον
 εἰς τῆς Αἰκατεεῖνης τὸ χεῖρ. Ὡς σημεῖον ἀεισον εἰς τὸ νὰ καταλάβῃς

ἐπιτέλερον, πόσον θέλει φανῆ κάλλισον καὶ καταλλήλοτατον μὲ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς. Ὡς πῶς μὲ τὸ σημεῖον τῆτο τὴν παρομοιάζει παρὰ τοῦ ὁ Χειρὸς δεδοξασμῶν ἀληθῶς νικῆται ἐναντίον τῆς αἰθιῆς καὶ νοτιῆς ἐχθρῶν. Ὡς δᾶρον, ὡς χέρισμα, ὅπερ ἔπειτὸν τὸν Βασιλέα τὰ παντὸς ἡ Βασιλὶς Αἰκατερίνα λαμβάνει. ἀσύγκειτον τῆτο παντελῶς χεδόν, καὶ ἄξιον μὲ μοναχίῳ τὴν σιωπῆν νὰ τὸ θαυμάζεται ὁ νῆς. αὐτόμοιον μὲ ἄλλα ἔχει τὴν ὑπεροχὴν. δεῦ δέρισκω μὲ ποῖον νὰ τὸ συγκρίνω. δεῦ θεωρῶ μὲ ποῖον νὰ τὸ παρομοιάσω. μὲ οὐα καὶ μόνον μέρος τῆς Γακαβικῆς ὄπτασίας τὸ θεωρῶ μόνον νὰ ἔχη κάποιαν ὁμοιότητα. ἐπειδὴ καθὼς ἐκεῖνος, δηλαδὴ ὁ Γακάβ, ἀφόντις, μὲ τὸν φανείτα πρὸς αὐτὸν καθ' ὑπνον παλῶντας, καὶ ἔπειτὸ τὸ πιάσιμον τῆ φανείτος ὁμηρότε μεδῆζωντας, ἐξύπνησεν, ἤρην ἀληθινὰ τὸν μηρόν τε μεδῆσμον, καὶ κατ' ἐξόντα πρὸς μικρὸν, ἔπειτὸ νὰ λάβῃ βεβαίωσιν τελειωτάτῳ πῶς ἦτον ἡ ὄπτασία τε ἀληθινή, ἔτσι καὶ ἡ Βασιλὶς αὐτῆ Αἰκατερίνα, ἀφόντις καθ' ὑπνον ἔπειτὸν τὸν Νυμφίον τῆς Χειρὸς ὅσα ἐπεθήμα ἡ ψυχῆ τῆς ἀνεύσσα καὶ μανθάνεσσα καὶ λαμβάνεσσα ἐξύπνησεν, ἤρην ἀληθινὰ τὸ δακτυλίδιον εἰς τὸν δάκτυλόν τῆς, ἔπειτὸ νὰ λάβῃ τὴν βεβαίωσιν τελειωτάτῳ, πῶς ἦτον ἡ ὄπτασία τῆς ἀληθινή. μὰ πόσον τάχα ὑπερέχει τῆτο τῆς Αἰκατερίνης ἀπ' ἐκεῖνο τῆ Γακάβ; ὅσον ὑπερέχει θεοκατασκόπασον δακτυλίδιον ἔπειτὸ μεδῆσμον μηρῶ. Ὡς Οὐρανίου δακτυλίδιον. Ὡς ἀρράβων τῆ Χειρὸς ἀρρήτος. εἶδες δῶρα; εἶδες χέρισμα Οὐρανία, ὅπερ ἔπειτὸν τὸν Υἱὸν τῆ Θεῆ τὸν Ἰησοῦν Χειρὸν εἰς τὴν Βασιλίδαν Αἰκατερίναν ἔπειτὸ τὴν καθαρωτάτῳ καὶ Βασιλικωτάτῳ αὐτῆς καὶ Πίσιν καὶ ἀγάπῳ καὶ ἔξοιαν ἐχαλεθηναι;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Β΄.

Τὶ δεῦ θέλει κάμη τάχα τώρα ἡ Βασιλὶς Αἰκατερίνα, ὅπερ καὶ ἔπειτὸ τὴν ἀνώτατῳ Σοφίαν ἐσοφίθη, καὶ τὸν Οὐρανίου ἀρράβωνα ἐδέχθη, καὶ μὲ τὸν Χειρὸν ἐνυμφώθη, καὶ μὲ ποιαῦτα δῶρα καὶ χέρισμα ἐσολίθη; τί ποῖον τάχα, τί δῶρα καὶ χέρισμα θέλει δώσῃ καὶ αὐτῆ ὡς ἀμειβὴν εἰς τὸν Νυμφίον τῆς Χειρὸς; τάχα τίποτις ταπεινά; τάχα τίποτις ἀτελέστατα; ἢ εἶναι Βασιλὶς, καὶ Βασιλὶς μάγισσα, ὅπερ μὲ τὸν Οὐρανίου Νυμφίον ἐνυμφώθη, πῶς πρὸς ταπεινῶν καὶ ἀτελεσάτων δῶρων λαμβάνεις φαντασίαν; καὶ λοιπὸν, τάχα παλάτια Βασιλικὰ, καὶ κῆποι καὶ πρὸς βολοὶ Βασιλικοὶ, καὶ Πέτραις ἀτίμηταις, καὶ χρυσοκόλλητα ποτήρια, καὶ κλίνας ἐλεφαντινῆς θέλῃν εἶσαι ἢ ποῖον, τὰ δῶρα καὶ χέρισμα, ὅπερ ἔπειτὸ τὴν Βασιλίδαν καὶ Νύμφῳ Αἰκατερίναν εἰς τὸν Νυμφίον τῆς τὸν Χειρὸν νὰ δοθῶσιν ἐπιμαζόνται;

εἰς ὅσα φυτὸν ἔχεις παντοῖα τὸν νῦν σε, τόσα καὶ μόνον κείναις
παύποτε καὶ ἄξια. δὴ ἔχουσιν ὄχι δὴ ἔχουσι καμίαν παντελῶς ὁμοιότη-
τα καὶ σύγκρισιν μῆτε μὲ ταῦτα, μῆτε μὲ ἄλλα τέτων ὅμοια, ἐκείνα
τὰ δῶρα καὶ χαρίσματα, ὅτῃ ἡ Βασιλὶς αὐτῇ πρὸς τὸν Νυμφίον τῆς ἐ-
ποιμάζεται νὰ δώσῃ. βιάζεσαι νὰ τ' ἀκέρσης ὅσον εἶναι δυνατὸν πλέον
σωπομώτερον; μὴν βιάζεσαι. τὸ γεῦμα ὅτῃ σήμερον δεῖ νὰ γευθῆς
ἐποιμάζεσιν, ὅσον θέλει τύχη νὰ γεύῃ πλέον ἀργοπορητότερον, πόσον
θέλει σὲ φανῆ ἀναγκαίως καὶ πλέον νοσημώτερον. Ὡς τόσον, νάτετλω
πώρα ὅτῃ κἀνεί τὴν ἀρχὴν νὰ δῶρῃ πρὸς τὸν αὐτῆς Νυμ-
φίον. νάτετλω πώρα φερμύλλω. πᾶ; εἰς εἷνα παιδίμον θεάτρον τῆς εἰ-
δωλολατρίας. νάτετλω ἔμπροσθεν τῆ Βασιλείως καὶ τυράννης Μαξεντίας.
τάχα νὰ δειλιᾷ ὡς Κόρη, καὶ τοιαύτη μάλισα Κόρη; τάχα νὰ φοβᾶ-
ται ἢ πολὺ, ἢ ὀλίγον τῆ τυράννης τὴν σκληρότητα; μῆτε κἀν ὡδὴ
μικρὸν. μὴ φοβῆ Μαριὰμ, ἔλεγεν εἰς τὴν Παρθένον Μαριάν εἰς Ἀρ-
χάγγελος Γαβριὴλ, ὅταν ἐρωθῆν εἰς αὐτὴν ἔφερε τὸν ἀσπασμόν. μὴ
φοβῆ Μαριὰμ, εὔρες ἦ χάριν ὡδὴ τῷ Θεῷ. μὴ φοβῆ, λέγει καὶ
πώρα εἰς τὴν Αἰκατερίαν ἄλλος Ἀρχάγγελος ὅτῃ εἶναι ὁ Μιχαὴλ,
σαλμῆρος ὑπὸ τὸν Χριστόν. μὴ φοβῆ ἢ Παῖς Κυρία, διότι μὲ τῆ σὲ
Νυμφίον τὴν Σοφίαν θέλεις φανῆ καὶ πάντων Σοφωπάτη νικητεία, καὶ δε-
δοξασμένη. Εἶσω. μὰ τί τάχα τέλος πάντων νὰ ἐνεργῇ ὁ Μαξεντίας;
ποῖαν ἀράγε νὰ δείχνῃ γνώμην εἰς τὴν Αἰκατερίαν; δύο λογίων θεω-
ρῶ τὴν γνώμην, καὶ ἡμερῶν διπλαθῆ, καὶ ἀγεωπατίω. καὶ ἢ δύο μὲ
ὄλον τῆτο θηριώδεις. ἐρωτῶσι τινὲς μίαν φοράν τὸν Διογνήτω τὸν Φι-
λόσοφον, Διόγενες τῆ λέγειν, εἰπέμας σὲ ὡδὴκαλέμην, ἀπ' ὅλα τῆ
Κόσμος τὰ θηρία, ποῖον θηριὸν δαγκάει πλέον δυνατώτερα καὶ χειρότε-
ρα τὸν ἄνθρωπον; ἀπὸ τὰ ἀγεῖα θηρία, λέγει ὁ Διογνήτης ἀποκρι-
θεὶς, εἷνα δαγκάει φοβερά, καὶ ὑπὸ τὰ ἡμέρα πάλιν ἄλλο εἷνα. ἀπὸ
τὰ ἀγεῖα ὁ συκοφαντῆς, καὶ ὑπὸ τὰ ἡμέρα ὁ κόλακας. Ὁ δαγκατικὸν
καὶ παγκάνισον θηριὸν καὶ τὸ εἷνα καὶ τὸ ἄλλο, καὶ ὁ συκοφαντῆς λέγει καὶ
ὁ κόλαξ. καὶ δὴ θεωρεῖς τὸν Μαξεντίον, πῶς καὶ ὡς κολακτικὸν θη-
ριὸν, καὶ ὡς συκοφαντικὸν γυροῖε νὰ δαγκάσῃ τὴν Αἰκατερίαν, νὰ
τῆς προξενήσῃ θανάτου ψυχικόν. Κόρη χαριτόβρυτη, λέγει πρὸς αὐ-
τὴν μὲ γλυκύτητα καὶ ἡμέρα τῆς κολακίας λόγια. Ὁραιοπάτη Αἰκατερί-
να, ἔλα εἰς τὴν ἐδικήν μου γνώμην, κλίνει τὴν κεφαλὴν εἰς τὰς Θεάς
μου, καὶ ἰδὲ παρῶδὺς ἐπιμοι εἰμὴ ἐγὼ νὰ σὲ δεχθῶ δεῖ σύζυγόν μου,
καὶ νὰ σὲ χαρίσω καὶ ὄλον τῆς Βασιλείας μου τὸ ἡμισυ. ἄλλος τῆτος
ἀνθρώπος Ἡρώδης, πάζωντας τὸ ἔμισόν μέρος τῆς Βασιλείας τῆς. ἐκείνος
ὅμως εἰς πορνίδιον. τῆτος εἰς καθαρωπάτιω καὶ σωφρονεσάτιω Κόρην.
θεωρεῖς κολακτικὸν θηριὸν; θεωρεῖς πόσον μὲ τὰς κολακτικὰς θη-

ειάδεις ὀδόντας τε ἀγωνίζεται νὰ δαγκάσῃ τὴν Αἰκατερίναν, νὰ τῆς δώσῃ τὸν ψυχικὸν θάνατον; καὶ ὅμως, ὄχι πολὺ, ἀλλὰ μῆτε καὶ αὐτὸ μικρὸν δὲν ἐδωκίθη, ὡσαύτῃ μὲ τὴν σοφωτάτην γλώσσῃ τῆς Ἁϊκατερίνας, ὡσαύτῃ μὲ μάχαιραν Οὐράνιον Ἰπποσομώνεσσα τὰς ὀδόντας τε, ἔμειναν ἀνενέργητοι, καὶ ἐκείνος παντελῶς νικηφόρος. ἔξῃ νὰ σωτέμνω καὶ ὅμως τὸν λόγον, σιωπῶ τῆς σοφωτάτης γλώσσης ἐκείνης τὰς σοφωτάτας λόγους. δὲν λέγω, ἢ πῶς μὲ τὴν σοφωτάτην γλώσσῃ τῆς Ἁϊκατερίνας, ἐνίκησε τὰς πλέον προκομμένους Ρήτορας ἐκείνης τῆς καιρῆς καὶ τὸν ἀειθρὸν πενήκοντα, ἢ πῶς ἔξῃ νὰ νικηθῇ ὡς Ἀρειὸς ἐχειράδῃ πλῆθος πολλῶν σοφῶν γλωσσῶν, μὰ ἔξῃ νὰ νικηθῆν πενήκοντα εἰδωλολόγῃαι Ρήτορες, εὐφθασε μία καὶ μόνη σοφωτάτη καὶ ῥητορικωτάτη γλώσσα τῆς Αἰκατερίνης. δὲν λέγω, πῶς οἱ πενήκοντα ἐκεῖνοι Ρήτορες, ὄχι μόνον ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῆς Αἰκατερίνης τὴν σοφωτάτην γλώσσαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Χειρὸν ἀπ' αὐτῆς πισθίσαντες ἐσύρθησαν, καὶ εἰς πυρκαϊᾶν μεγαλωτάτην ὑπὸ τὸν Μαξούτιον ἐβάλλθησαν, καὶ ἡ ψυχὰς των ἐκεῖθεν εἰς τὰς Οὐρανὸς ὡσαύτῃ καθαραῖς πεισεραῖς ἐπέταξαν, χωρὶς νὰ καυθῆν, ἔξῃ θαῦμα, δὲν λέγω μοναχὰ τῆς Πέντεᾶς των, ἀλλὰ καὶ τῆς Αἰκατερίνης, ὄχι πολὺ, ἀλλὰ μῆτε καὶ τείχεα τῆς κεφαλῆς των μία δὲν λέγω, πῶς ὁ Μαξούτιος ἀρχισε ἢ ἀγωνίζεται καὶ ὡς συνοφαντικὸν ἀγέλατον θηρίον, βρυχώμενος καὶ μυγχεῖζωντας θειωδέεσσαι ἐναντίον τῆς Αἰκατερίνης, ἢ πῶς δέρνωνας τὴν ἀσπλάγχχνως τὴν ἐφυλάκωσεν, ἢ πῶς μὲ τὴν Σοφίαν τῆς μέσ' ὑπὸ τὴν φυλακὴν ὡς ἄλλοστις Ἀπόστολος Πέτρος ἢ Παῦλος ἔσυρεν εἰς τὴν Πίσιν τῆς Χειρῆς, ὄχι μόνον τὸν Σφακιλάτην Πορφύριον, καὶ πλῆθος ἐκ τῆς Σφακιανῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν Αὐγῆσαν, τὴν ἰδίαν τῆς Μαξούτιος σύζυγον. δὲν λέγω, πῶς ὁ Νυμφίος τῆς ὁ Χειρῆς τῆς ἐπεμπεν εἰς τὴν φυλακὴν Ἰσοφῶν, ὄχι μὲ κόρακα πτωχὸν ἀκάθαρτον καθὼς εἰς τὸν Ἡλίαν, ἔξῃ νὰ μεταβαλθῇ πρὸς ὀσπλάγχχνίαν τῆς Ἰσραηλιτῆς ἢ καρδία τῆς Ἡλιᾶς, ἀλλὰ μὲ μίαν λωλοπάτην πεσειραῖ, εἰς σημεῖον, μὲ ποίους, ὄχι ἐλαιῶν ἢ καὶ δαφνῶν, ἀλλὰ τῆς Οὐρανῆς θεοφυτότους καὶ ἀμαράντους κλάδους μετ' ὀλίγον εἰς τὰς Οὐρανὸς οἱ Ἄγγελοι μέλλαν χειρῶν νὰ τὴν προῦπανθήσεν. αὐτὰ λέγω καὶ τὰ σιωπῶ χερδὸν καὶ ἄκων, ἔχωντας σκοπὸν νὰ σ' ἐρωπήξω ὡς κάποιον ἐρώτημα.

Καὶ λοιπὸν, ἐκατάλαβεις, εἰπέ με, ἀρά γε τὴν ποίησαν, τὰ δῶρα καὶ χαρίσματα, ὅτῃ εἰς τὸν Νυμφίον τῆς τὸν Χειρὸν ἢ Βασιλὶς αὐτῆς Αἰκατερίνας ἐκαμῆ ἀρχὴν νὰ πέμπῃ; καὶ πότε μᾶς τὰ ἐφανέρωσες; καὶ δὲν τὰ ἦκιστες ὀλίγον πρότερον; δὲν ἦκιστες πῶς τῆς πενήκοντα Ρήτορων ἢ ψυχὰς ἐπέταξαν εἰς τὰς Οὐρανὸς; τίς τὰς ἐποίησε μὲ τὴν σοφίαν τῆς; τίς τὰς ἐλόβησαν ὡσαύτῃ πεσειραῖ μὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς;

τίς εἰς τὰς Οὐρανὸς τὰς ἐπέμψε μὲ τὴν νεθεσίαντες; ἢ Αἰκατερίνα εἶ-
 ναι ἢ Αἰκατερίνα. ἢ Αἰκατερίνα λέγω εἶναι, ὅπῃ μὲ τὴν σοφίαν της
 καὶ τὰς ἐποιήσασε, καὶ τὰς ἐλύσανε, καὶ ἀνώθεν τῆς Οὐρανῶν ὡς χάρισμα
 καὶ δῶρον ἀξιώτατον εἰς τὸν Νυμφίον της τὰς ἐπέμψε. μὲ πόσω δὲ
 χαρίσῃσιν χαρὰ καὶ δόφροσυλίῳ λογιάζεις πῶς νὰ ἐδέχθῃ ὁ Χειρὸς
 τὰ τοιαῦτα τῆς Αἰκατερίνης δῶρα καὶ χαρίσματα; καὶ τίς ἠμπορεῖ νὰ
 ἀξιώσῃ τὴν χαρὰ καὶ δόφροσυλίῳ ἐκείνῳ; εἶναι δυνατόν ποτὲ νὰ
 εἶρεθῃ δῶρον ἢ τὸν Χειρὸν ἀξιώτερον ἀπὸ ψυχὰς ἀνθρώπων; ἢ
 ποῖαν ἀφορμὴν ἐμπτύθη, ἐκολαφίθη, ἐσαυρώθη, καὶ ὅλον τὸ τίμιόν-
 τε αἷμα εἰς τὸν Σταυρὸν ἐπάνω ἔχυσε; ἢ νὰ κερδήσῃ βέβαια ψυχὰς
 ἀνθρώπων. φανερόν ἐστίν τὸ λοιπὸν, ὅτι δεῦν εἶναι δυνατόν ποτὲ νὰ
 εἶρεθῶσι ἢ τὸν Χειρὸν ἄλλα δῶρα, τῆς τιμῆς ἀξία, ὅσον εἶναι
 ψυχὰς ἀνθρώπων. ὡς ἀναγκαίως ἀρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ὡς ἀκόλα-
 στον, ὅτι μὲ ἀρρήτον χαρὰ καὶ δόφροσυλίῳ τὰ τοιαῦτα τῆς Αἰκατερίνης
 ἐδέχθῃ δῶρα. Καὶ δεῦν τὴν θεωρεῖς ἀπὸ τὴν φυλακὴν δὲγαλμῆν, καὶ
 ἠμπορεῖς δεῦτερον τῆς θρηωδεσάτου Μαξεντίου παρειαμῆν, ὅπῃ καὶ
 ἄλλα πάλιν ἐποιμάζει παρόμοια νὰ πέμψῃ δῶρα εἰς τὸν Νυμφίον της,
 καὶ ὑστερον τέλος πάντων καὶ τὴν ἑαυτῆς της; παρῶτον ἢ Σολομωνῆ τῆς Ἐ-
 πίτα Παιδῶν ἢ Μήτρ, ἐπέμψε μὲ πολλῆς χαρᾶς δῶρον εἰς τὸν Θεὸν
 τὰς Παιδας τὰς Ἐπίτα, ὅπῃ ἐγέννησεν, ἔπειτα ὑστερον ἀπ' ἐκείνης ἐ-
 πέμψε καὶ τὴν ἑαυτῆς της. παρῶτον καὶ ἢ Βασιλὶς Αἰκατερίνα πέμπει
 παρὸς τὸν Νυμφίον της τὸν Χειρὸν, ὅχι ἐπίτα καὶ μόνον, ἀλλὰ πλήθος
 παρῶτον, ὅλας ἐκείνης δηλονότι, ὅπῃ μὲ τὴν σοφίαν της ἢ τῆς Θεῆς
 Πνεύματος εἰς τὴν Πίσιν τῆς Χειρὸς ἀνεγέννησεν, ἔπειτα μετ' ἐκείνης
 τελοῦται καὶ ὅλλω τὴν ἑαυτῆς της. νὰ πλήθος θαυμασῶν στρατιωτῶν.
 νὰ τὸν Σβαπλάτῳ Πορφύριον. τί λέγω Σβαπλάτῳ; νὰ μάλιστα καὶ
 τὴν ἰδίαν Βασιλίσσαν, τὴν σύζυγον τῆς Μαξεντίου, ὅπῃ μὲ τὴν θαυ-
 μασιωτάτῳ τῆς σοφωτάτης γλώσσης τῆς Βασιλίδος Αἰκατερίνης διδασκα-
 λίαν λαμβανόντες τὴν Ὁρθόδοξον Πίσιν, καὶ ἐν τ' αὐτῆς παρῶτον μὲ
 μαρτυρικὸν ἀγῶνα καὶ τὸ τέλος, πέμπονται ἢ ψυχὰς τῶν ἀπ' αὐτῆς
 ἀνώθεν τῆς Οὐρανῶν ὡς τίμια καὶ θεῖα δῶρα εἰς τὸν Χειρὸν. Ωὐ δῶ-
 ρα. Ωὐ χαρίσματα τῆς Αἰκατερίνης παρὸς τὸν Νυμφίον της. Μὰ πόσον
 τάχα τώρα πάλιν ὁ Μαξεντίος παρῶνται; πόσον τώρα πάλιν Βρυχά-
 ται ὅπῃ ἢ μάλιστα τὴν σύζυγον τῆς ἔχασεν; ἢ ἐποιμαθῆν, φανάζει,
 πυρκαϊαῖς. ἢ ἀνοιδῆν μάχαιραις. ἢ ἔλθεν ὅλα τὰ τιμωρητικὰ ὄρ-
 γανα τώρα παρῶτον εἰς τὸ θεῖον τῆς. ἢ κατασκευασθῆν δύο φοβε-
 ρώτατοι ἔσοχοι, ἀπταρμῆμοι καὶ οἱ δύο, κἀνωτας τὴν κίνησιν τῆς ὁ κύας
 δεξιὰ, ὁ δὲ λοιπὸς ἀεισερά, ἢ νὰ κάμωσι τὴν ἐπίβελον πύτῳ εἰς
 μύρια σωτεῖμματα. μὰ ὦ θαῦμα. Ωὐ ὄραμα. δεῦν ἐκαλόφθασεν ὁ

Μαξέντιος νὰ ρίψῃ διωκτὴν εἰς τὴν μέσῳ ἐκείνων τῆς δύο φοβερῶν
 ἔσοχων τὴν Αἰκατερίαν, καὶ ἰδὲ θαῦμα θαυμασιώτατον, καὶ ὁμοίον
 μὲν ἐκείνου τῆς χαλδαϊκῆς καμίνας. ἡ τιμωρίας τῆς τυραννῶν ἁφόροις,
 καὶ οἱ τύρανοι ἁφόροι, Ναβεχοδονόσωρ, καὶ Μαξέντιος, τὸ θαῦμα
 ὁμοίως ἐκείνου τῆς καμίνας, καὶ τὸ τῆς ἔσοχων, καὶ πάντα ἔσοπον ὁ-
 μοία. Ἄγγελος ἐκεῖ ἐβράβητον καταβάς, τὸς μὲν Τρεῖς Παῖδας ἔλυ-
 σε, καὶ ἐβρόσιζε, τὴν δὲ φλόγα τῆς καμίνας ἔξω πέμπωντας, κατε-
 καύθησαν οἱ Χαλδαῖοι. Ἄγγελος καὶ ἐδὼ ἐβράβητον καταβάς, τὴν μὲν
 Βασιλίδα καὶ Νυμφίω τῷ Χεισῶ Αἰκατερίαν ἐν τῆς δεσμῶν ἔλυσε,
 τὸς δὲ ἔσοχας ἐκείνας κυλίοντας καὶ κινῶντας εὐθὺς καπεῖδον εἰς τὰ
 πλάγια, τῆς εἰδωλαβῶν σχεδὸν ἄπειροι κατεσωτηρέθησαν. Ὡς θαῦ-
 μα. Ὡς ἀγάπη τῷ Νυμφίω Χεισῶ πρὸς τὴν Αἰκατερίαν. καὶ ὡς ἀ-
 σύγκριτος τοῦ Μαξεντίου ἀγριότης καὶ κακία. τὸς Τρεῖς Παῖδας ὁ
 Ναβεχοδονόσωρ εἰς τὴν κάμνον θεωρῶντας ἀβλαβεῖς, μεταβάλλων-
 τας εἰς ἡμερόπτα τὴν γνώμην, ἐφώναζεν εἰς ἐκείνας, οἱ δούλοι τοῦ
 Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ἐξέλθετε. ὁ δὲ Μαξέντιος θεωρῶντας εἰς τὴν Αἰ-
 κατερίαν θαῦμα καὶ πάντα ἔσοπον ὁμοίον, δὴν μεταβάλλει τὴν γνώ-
 μην, ἀλλὰ μάλιστα καὶ θεομωρότερον θεωρεῖται. Ὡς θεωρίας ἁθέ-
 σις καὶ γνώμη.

Ὡς πόσον, δὴν ἀναπαύεται ὁ ποδοῦν ὅταν δὴ θεωρῇ τὸν ποδοῦ-
 μνον. ὁ πόθος, ὅπως εἰς τὸν Νυμφίον τῆς τῶν Χεισῶν ἢ Αἰκατερίαν
 ἔχει, δὴν τὴν ἀφίνει νὰ ἀναπαυθῇ, ἕως ὅπως καὶ εἰς τὸν Οὐρανὸν νὰ
 τὸν εἰδῇ. δὴν ἀναπαύσιν ἀπλῶς, ἔλεγον, ἢ ἀρχαῖς καὶ τὰ μέσα,
 εὐὰ δὴν φανῇ κατακλιότατον καὶ τὸ τέλος. ὅθεν κλίνασα μεθ' ὑπερβο-
 λικῆς χαρᾶς τὴν κεφαλὴν, καὶ λαμβάνωσ' ὅπως τὸν Μαξέντιον τὴν κα-
 ρατομὴν πέμπει τέλος πάντων καὶ τὸ τελότατον καὶ ὀλοῦσερον πολυτά-
 λαντον δῶρον καὶ χάρισμα εἰς τὸν Νυμφίον τῆς Χεισῶν, δηλαδὴ τὴν
 ψυχῆς. ὡς δῶρον πολύτιμον. ὡς τέλος μακαριώτατον. ὡς πῶς νὰ
 μὴ θαυμάζεται. δὴν λέγω μόνον νῆς ἀνθρώπινος, ἀλλὰ καὶ Ἄγγε-
 λικὸς τὴν μεγαλοφυχίαν καὶ γενναϊότητα τῆς Βασιλίδος ταύτης Αἰκατε-
 ρίνης, τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν μέσῳ τῆς μαρτυρικῶν ἀγώνων, καὶ τὸ τέ-
 λος τῆς αὐτῆς. τοιαύτῳ ἔδειξεν, τοιαῦτα δῶρα καὶ χαρίσματα ἔδω-
 κεν εἰς τὸν Χεισῶν. τέτοιον ἔδειξε τῆς ἀγῶνιαν τὸ τέλος, κάλλισον δη-
 λαδὴ, καὶ μὲν τὴν καλλίστῳ αὐτῆς ἀρχὴν κατακλιότατον, καὶ τὴν ὑ-
 περθαύμασον ὅπως εἰς τὸν Χεισῶν μέχρι τέλος ἐφύλαξε Πίστιν καὶ ἀ-
 γάπην.

ζει μὲ θυμὸν πολὺ εἰς αὐτὸν, Δημόκριτε, τὸ λέγει, δὲ φοβᾶσαι νὰ
 μὴ σὲ θείσω τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς ὄψεως; ὄχι τὸ λέγει χωρὶς ἀρ-
 γοποιῶν παρ' αὐτοῦ ὁ Δημόκριτος, ὄχι δὲ φοβέμαι. διότι ἐγὼ ἐσὺ μὲ
 θείσης τὴν κεφαλὴν, ἢ Ἀθίνας ἢ Πατείδα μὲ θέλει τὴν ἀθανα-
 τήσιν, θέλει τὴν ἀποκαταθήσῃ ἀθάνατον. εὐγε Δημόκριτε, Ἀθιναίων
 σοφάτατε. ἦκαστος Ἑλληνας καταλαμβάνεις πόσον φύνισαι νὰ εἶσαι
 καὶ τίτῳ καὶ ἀπὸ Ἑλλήνων κατώτερος; τὸν λέγεις ἐσὺ ὅταν κίνδυνος ᾖ
 τὸν Χειρὸν ἢ θελεῖ σὲ τύχη τὸν λόγον ποτε; δύσκολον τὸ ἔχω,
 ᾗ νὰ μὴν εἰπῶ καὶ ἀθάνατον. ἀλλὰ ἢ Αἰκατερίνα τὸν ἔλεγε συχναῖς
 παρρησίᾳ μὲ θαυμαστὴν ἀνδρείαν καὶ ἐλευθεροσμίαν, ἀγαθὰ καὶ γυναι-
 κά, καὶ ὄχι ἀπλῶς γυναικά, ἀλλὰ κόρη τρυφερωτάτη. ποτε τὸν λόγον
 τῷ Δημοκρίτῳ ἔλεγε; ὅταν ἔμποροῦ τις ἀπ' ἐδῶ πυρκαϊῶς, ἀπ' ἐ-
 κεί τροχοὶ διπλοὶ, ἀπ' ἐδῶ μάχαιρας ἀκονισμέραις, ἀπ' ἐκεῖ τέχναις
 ἄλλαις τιμαρμητικαῖς εἰς ὄλον τὸν κύβου ἐκείνου τῷ θεάτρῳ ἀπὸ τὸν Μα-
 ξόντιον δι' αὐτὴν ἐποιμάζονταν. καὶ ὅμως χωρὶς καὶ ὅσα μικρὸν ἀπὸ
 φόβου καὶ δειλίας ἢ ἀλλοιωθῆ τὸ πρόσωπόν της, Μαξόντιε, Μαξόντιε
 φωνάζει μὲ φωνὴν ἀσματικὴν καὶ θαρραλίαν γλῶσσαν, ἔξειδυσάμην
 „ τὸν χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύσομαι αὐτόν; ἐπιφάμην τῆς πόδας μου, πῶς
 „ μολυνῶ αὐτές; “ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, λέγω τὴν ἁμαρτίαν ᾗ
 τῷ Θεῷ Βαπτίσματος ἐκδύθηκα, τὸν νέον τὸν ἀνακαινισμένον τὴν καθαρ-
 οτήτι ἐκδύθηκα, μὲ τὸν Χειρὸν μου ἐνυμφύθηκα, πῶς πάλιν τὸν πα-
 λαιὸν ἄνθρωπον τὴν ἁμαρτίαν νὰ ἐκδυθῶ; πῶς πάλιν μὲ τὰς ἀκαθάρτους
 θυσίας ἢ βδελυρῶν καὶ ψιδωνύμων Θεῶν νὰ μολυνθῶ; „ ὄχι πο-
 „ τὸ ὄχι παλαίπαρε Μαξόντιε, παγκάκισον θνητὸν. ἐγὼ θεοπαντὸς ἐ-
 „ γὼ, ἐγὼ λέγω τῷ ἀδελφιδῶ μου, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἢ ἔπιστροφή αὐτῆ. “ ὁ-
 „ ἄλλω λέγω σε ὄλλω, ὄλλω δηλαδὴ τὴν ψυχὴν μου, ὄλλω μάλιστα τὴν
 ἐαυτὴν μου εἰς αὐτόν μου τὸν Οὐράνιον Νυμφίον τὸν Χειρὸν ἀφιέρωσα.
 ὅθεν, πᾶσαν ἄλλω κοινωνίαν συναναστροφὴν καὶ συνομιλίαν, Γεδαῖνήν,
 Αἰρετικὴν, καὶ τὴν παμβέβηλόσιν Ἑλληνικὴν μισῶ βδελύττομαι καὶ
 παντελῶς ἀποσρέφομαι. καὶ λοιπὸν, αὐτὴ καὶ μύρια κομμάτια παγκάκισε
 Μαξόντιε θέλης μὲ κάμῃ, αὐτὴ καὶ τὴν κεφαλὴν μου παμβέβηλε ἀπὸ τῆς
 ὄψεως μου θέλης θείσης ἢ Πατεῖς μου ἢ Οὐράνιος θέλει μὲ ἀθανατί-
 σῃ, ὁ Νυμφίος μου ὁ Χειρὸς, ὄχι μόνον εἰς τὴν Πατείδα μου ἐκείνου
 τὴν Οὐράνιον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Κόσμον πᾶτε ταύτῃ μου τὴν παροικίαν,
 ἀθάνατον θέλει μὲ καταθήσῃ, διότι ἐπ' ἐμὲ ἢ ἔπιστροφή αὐτῆ. Ἐθάρ-
 ρησες, ἦκαστος κόρης Βασιλίδος, καὶ Βασιλίδος ἑυφερωτάτης ἐλευθεροσ-
 μίαν καὶ μεγαλοφυχίαν ἔμποροῦ θηριωδέστατε τυράννε; φαίνεσαι ποτε
 ἐσὺ μὲ μίαν τοιαύτῃ μεγαλοφυχίαν; μὲ μίαν τοιαύτῃ ἀπολιμίαν,
 ᾗ νὰ ἀθανατιθῆς καὶ σὺ; θέλεις μὲ εἰπῆ, ὅτι εἰς τὸν καιρὸν τὸν

ἔδικόν μας δὲν μὲ βιάζει τινὰς ἄλλ' τὴν Πίσιν, μὰ εἰ μὲ ἐβία-
 ζεν, ἠθέλα εἶπῃ καὶ ἐγὼ πρὸς τὸν βιάζοντα τὸν ἴδιον ἐκείνου τῷ Δι-
 μοκρείτου λόγον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, τὴς ἰδίας ἐκείνους τῆς Αἰκατεεί-
 νης λόγους. κομπάζεις τώρα. μάλιστα καὶ ψευδολογεῖς. εἰ μὲ εἰς τὸ
 μεγαλύτερον, εἰς τὸν μαρτυρικὸν ἀγῶνα (αὐτὸ καθ' ὑπόθεσιν ἦτον.)
 εἶσαι καθὼς λέγεις ἔτοιμος νὰ δείξης ὀτολμίαν καὶ ἀνδρείαν, εἰς τὸ
 σον, ὅπου ἂν ἀφήσης καὶ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, ἄλλ' νὰ λάβῃς εἰς
 τὴς Οὐρανοὺς τὴν ἀθάνατον, πῶς εἰς τὰ μικρότερα καὶ ἀκίνδυνα δὲν
 δείχνεις ἀνδρείαν; πῶς ὅταν ἄπο τὴν πόρνειαν ἀθροισθῆσαι εἰς πορ-
 νείαν, δὲν ἀνδριόεσαι νὰ νικήσης τὸ πορνικὸν πάθος, ἢ ἀποβάλλῃς
 τὸ πορνίδιον; πῶς ὅταν ἄπο τὸν ἄδικον ἀθροισθῆσαι νὰ ἀδικήσετε αὐ-
 τάμα, δὲν ἀνδριόεσαι νὰ νικήσης τὸ πάθος τῆς ἀδικίας, νὰ ἄπο-
 βάλῃς τὸν ἄδικον; πῶς, ἄλλ' νὰ σοῦ ὀμιλήσω σωτομώτερον μὲ
 φωνὴν Δαβιτικὴν, πῶς ὅταν θεωρῆς κλέπτῳ σωφρέχεις αὐτὸν,
 καὶ μὴ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου θέτεις, καὶ τὸ σῶμα σου πλεονάζει
 κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου φελλοπλέκει δολιότοπος, καὶ καθήμι-
 νος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου καταλαλεῖς; πῶς εἰς αὐτὰ πῶς; “ πῶς
 εἰς αὐτὰ λέγω δὲν ἀνδριόεσαι νὰ νικήσης, νὰ ἀποβρίψῃς τὰ πά-
 θη ταῦτα ὅλα, τῆς κλεψίας, τῆς μοιχείας, τῆς δολιότοπος, τῆς κα-
 ταλαλιᾶς, τῆς κακίας, ὅπου καὶ τέλος πάντων εἰς τὰ βάραθρα τοῦ
 ἄδου σὲ κατεβάξουσιν; εἰ μὲ εἰς τὰ μικρὰ ταῦτα δὲν δείχνεις ὀτολμίαν
 καὶ ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφυχίαν, ὅπῃ καὶ πόνον μάλιστα καὶ σὴν λαμ-
 βάεις, πῶς εἰς τὸ μέγαλον καὶ ἄκρον καὶ ὀπίπονον, εἰς τὸν μαρτυρικὸν
 ἀγῶνα ἠθέλες δείξῃ ἀνδρείαν, νὰ ὑποφέρῃς ἀνδρείως ἐκεῖνα ὅλα τὰ ὀδυ-
 νηρὰ τῶν μαρτυρικῶν ἀγῶνων; καὶ λοιπὸν, δὲν ψεύδεσαι ὀλοφαύερα, λέ-
 γοντας, ὅτι εἰ μὲ ἦσαν καὶ τώρα μαρτυρικοὶ ἀγῶνες, ἠθέλες δείξῃ καὶ σὺ
 μίαν θαυμαστὴν ἀνδρείαν, ὡσαύτ' ἐκεῖνῳ τῆς Αἰκατεείνης; εἰς τὰ μικρὰ
 φαίνεσαι παντελῶς ἀνάνδρος, καὶ εἰς τὰ μεγάλα κομπάζεις πῶς ἠθέλες
 φανῆ ἀνδρείος; Εἶσαι ναι εἶσαι ἀνδρείος, μὰ πῶ; εἰς τὰ πάθη τῆς ἀ-
 τιμίας. δείχνεις καὶ σὺ ἀνδρείαν, μὰ πῶ; εἰς τὰ πάθη ὅλα, ὅπῃ σὲ
 ἀπαεῖθμισα, τῆς πορνείας δηλαδὴ, τῆς κλεψίας, καὶ τῶν λοιπῶν ἀμαρ-
 τιῶν, ὄχι εἰς τὸ νὰ τὰ νικήσῃς, ἀλλὰ εἰς τὸ νὰ τὰ ἐνεργῆς. εἰς αὐτὰ
 ναι εἰς αὐτὰ, εἰς αὐτὰ λέγω εἶναι ἡ ἀνδρεία σου, εἰς τὸ νὰ πορνώῃς,
 νὰ μοιχώῃς, νὰ ἀδικῆς, νὰ καταλαλῆς, νὰ κακῆς μύριαις κακίαις.
 καὶ τί τὸ φελομώτερον εἰς ταῦτα πάντα; εἰς τὸ νὰ καυχᾶσαι ὑπερηφα-
 νόδωμνος πῶς τὰ ἐνεργεῖς. ὦ μαγεία. ὦ πόσον φελομώτερον ὀξάπτεις
 τὸν θυμὸν τῶ Θεοῦ ἐναντίον σου, ὅταν ὄχι μόνον τὰ ἐνεργεῖς, ἀλλ' ἀπό-
 μι καὶ καυχᾶσαι δι' αὐτὰ. ἐκαυχᾶτον μίαν φοράν ὑπερηφανόδωμνος σῆς
 ἄπο τὴν Σάμον, Ἀνάρμοστος καλεῖσθαι. ἐκαυχᾶτον λέγω εἰς τὸν Ἀεῖ-

ειπον Φιλόσοφον, πῶς κολυμπᾷ εἰς τὴν θάλασσαν πλέον καλλίτερα,
 ᾧδ' αὖ κενόων ἄλλον. καὶ δεῦ κολυμπᾶσι καὶ οἱ δέλφινες; τὸ λέγει ὁ
 Φιλόσοφος. καὶ λοιπὸν Ἀνάρμοσε, τὸ λέγει, δεῦ αἰχμῶσαι, δεῦ ἐν-
 ἔρεσαι νὰ ὑπερηφανώσαι καὶ νὰ καυχᾶσαι εἰς ἔργον τῆς δελφίνων; εἰς
 ἔργον, ὅπῃ τὸ κένον καὶ οἱ δέλφινες; καὶ λοιπὸν, λέγω καὶ γὰρ εἰς τὸν
 Χεισιανὸν ἐσεία. καὶ λοιπὸν Χεισιανέ, δεῦ αἰχμῶσαι, δεῦ ἐντρέπε-
 σαι καὶ σύ, νὰ καυχᾶσαι εἰς ἔργον ἐκείνων τῆς δελφίνων, ὅπῃ εἰς τὴν
 θάλασσαν τὸ ἄδ' αὖ κολυμπᾶσιν; εἰς ἔργα, ὅπῃ καὶ οἱ δαίμονες τὸ ἄδ' αὖ
 τὰ ἐνεργῶσιν; ᾧ πόσον εἶναι κατάλληλον ἀρμόδιον καὶ εἰς ἐσεία τὸ ὄνο-
 μα ἐκείνε τὸ κολυμβητῆ, ὅπῃ εἰς τὸν Φιλόσοφον Ἀείειπον ἐκαυχᾶτον.
 ᾧ πόσον ᾠρεῖται νὰ λέγεται καὶ σύ ἀνάρμοσος, ὡσῶν ὅπῃ τὰ ἔργα σε
 δεικνύονται καὶ εἶναι μὲ τὸν Χεισιανισμὸν παντελῶς ἀνάρμοσα, καὶ ἀκο-
 λήθως ἐξ ἀνάγκης καὶ σύ μὲ τὸν Χεισὸν ἀνάρμοσος. ἄφισαι ἀνθρώπε
 ἄφισαι. ἄφισαι αὐτάς τε τὰ ἀνάρμοσα. ἄφισαι τὰ ἔργα τῆς καταχθο-
 νίων δελφίνων, δεῦ νὰ μὴ κατανόησιν εἰς τὴν σκοτεινῶν ἐκείνων θά-
 λασσαν τὸ ἄδ' αὖ, ὅπῃ καὶ οἱ δέλφινες ἐκείνοι κολυμβῶσι, νὰ μείνης ἐκεῖ
 καὶ σύ παντοτινὸς κολυμβητῆς. ἄφισαι δεῦ μετανόιας καὶ ἐξομολογήσεως τὸ
 πλῆθος τῆς ἀμαρτιῶν σε, καὶ μεταχειρίσεως τὰς ἀρετὰς, δεῦ νὰ μεθέ-
 ξης εἰς τὰς Οὐρανῆς καὶ σύ καὶ τῆς ἀρετῆς σε τὸ ἀνάλογον ἄπὸ τὴν ἄρ-
 ρητον ἐκείνων δόξαν καὶ Βασιλείαν, ὅπῃ ἀνωθεν τῆς Οὐρανῶν δεῦ τὰς
 μαρτυρικὰς ἀγώνιας καὶ ἡ Βασιλὶς καὶ Μάρτυς Αἰκατεῖνα δεπαιτὸς ἀ-
 πολαμβάνει. Ποῖαν ἀγαθίαν χαρὰν καὶ ἀφροσύνην λογιάζεις πῶς
 νὰ λαμβάνῃ τώρα εἰς τὰς Οὐρανῆς ἀθανατισμῆν ἄπὸ τὴν ἀθάνατον
 ζωὴν; ποῖαν ἄρρητον Βασιλείαν; μὲ ποῖον τάχα ἔρανοθεόπλεκτον ἐφέ-
 φανον ὁ Νυμφίος καὶ ὁ Χεισὸς τὴν ἐσεφάνωσε; μὲ ποῖαν δόξαν τὴν
 ἐδόξασε, δεῦ λέγω μόνον τὴν ψυχῆς εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ
 σῶμά της εἰς τὴν γῆν; ἐπειδὴ, τί ἐγινε τάχα τὸ σῶμά της ἀφόντις ἢ
 ψυχὴ της ἀνωθεν τῆς Οὐρανῶν ἀέβη; μήπως τάχα καὶ ἐρρίφθηκεν εἰς
 τὴν θάλασσαν; μήπως καὶ τὸ ἔφαγον τὰ θηρία τὰ ἀγρῶν, ἢ τὰ πετεινὰ
 τὰ Οὐρανῆ; καὶ πῶς ἄφισεν ὁ Νυμφίος καὶ ὁ Χεισὸς νὰ μὴ τὸ δόξασ-
 ση καὶ αὐτό; δύο ζητήματα ἐζήτησεν ἄπὸ τὸν Χεισὸν τὴν ἄραν, ὅπῃ
 τὴν καταπομῶ ἐμελλε νὰ λάβῃ. Χεισὲ Βασιλεῦ, ἔλεγε. τὸ ποῖον εἶναι τὸ
 ᾠρεῖται. Χεισὲ Βασιλεῦ, θεανθρώπε Ἰησοῦ, Νυμφίε Ἐπεραῖνε, φύ-
 λαξον σὲ ᾧδ' αὖ κατὰ τὸ σῶμά μου εἰς ὅποιον τόπον ἢ Βασιλείαν σε ὀρέ-
 ζει. καὶ νὰ καὶ γίνεται τὸ ζήτημά της παρὰ τοῦ Χεισὸν. Ἄγ-
 γελος τὸ Οὐρανῆ εἰς τῆς μαρτυρικῶν ἀγώνων τὰς ἀρχὰς ἐνδυαμένων-
 τὰς τὴν, τὴς ἐδίδο θάρρος νὰ μὴ φοβᾶται. Ἄγγελος τὸ Οὐρανῆ λυών-
 τὰς τὴν ἄπὸ τὰ δεσμά, ἐκατακύλισε τὰς φοχὰς εἰς ὄλεθρον τῆς ἐχ-
 θρῶν της. Ἄγγελοι τὸ Οὐρανῆ καὶ τώρα καὶ προσάγλω τὸ Χεισὸν λαμ-

βαίνοντες τὸ σῶμά της, τὸ ἐπήγαν, καὶ τὸ ἔθεσαν ἐντίμως εἰς μίαν κο-
 ρυφῶν εὐδὸς Ὄρος. εἰς ποῖον Ὄρος; εἰς ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον παλαιῶ-
 θεν ἁφ' ὁφθαλμοῦ ἐφαίνη ὁ Θεός. " ἐν εἶδει πυρός εἰς τὴν βάραν, ὅταν,
 " παρελθὼν ἔλεγεν ὁ Μωϋσῆς, ὄψομαι τί τὸ ἄραμα τῆτο. καὶ ἐν σὺ-
 " λαι νεφέλης πολλῆς, καὶ ὅταν διὰ τὸν Μωϋσῆν ἐσάθη τῆ Μαρτυ-
 " ρίας ἡ Σιλωή. κατέβη Κύριος ἐν σὺλῳ νεφέλης, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύ-
 " ρας τῆς Σιλωῆς τῆς Μαρτυρίας. εἰς ἐκεῖνο τὸ Ὄρος, ὅπερ ἡ Πλάκας
 " ἢ Θεόγραφοις εἰς τὸν Μωϋσῆν διὰ τὸν Θεὸν ἐδόθησαν. " ὅπερ τὸ
 " πρόσωπον τῆς Μωϋσεύς διὰ τὰς ἀκτινοθεοφειγγοβόλας λάμψεις τῆς Θεῶ
 " δοξασθῆν ἐλαμψεν ὡσαύτ' Ἡλίου. ὅπερ ὄλημας διὰ τὸν Θεὸν ἡ σωτηρία
 " ἐπορεικονίδη. ὅπερ ἁφ' αἰσθητικῆς Θεοφανείας καὶ τὰ θαύματα καὶ τὰ πορεικονίσι-
 " ματα τῆς σωτηρίας μας, ὅπερ ἐκεῖ ἐφαίνοντο καὶ ἔγιναν, Ὄρος Ἄγιον,
 " καὶ Ὄρος Θεοδόξασον ὠνομάθη, καὶ λέγεται, καὶ εἶναι. " ὁ τόπος, ἔ-
 " λεγεν εἰς τὸν Μωϋσῆν ὁ Θεός, ὁ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἔσκεας, Γῆ Ἀ-
 " γία ἔστιν. ἔμαθεις, ἐκατάλαβεις τὸ Ὄρος. " εἰς ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ Ἄ-
 " γιον καὶ Θεοδόξασον Ὄρος τὸ Σινᾶ, εἰς μίαν δηλαδὴ τῆς Ὄρος ἐκείνης
 " κορυφῶν, ἐφέρθη καὶ προσεγγίνω τῆ Χειρῶ διὰ τῆς Οὐρανίως Ἀγγέλης
 " τὸ πάνσεπτον ἐκεῖνο τῆς Βασιλείδος καὶ Μάρτυρος Αἰκατερίνης λείψανον.
 " Ὡς πόσον, ὄχι μόνον εἰς τὰς Οὐρανῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γῆν τὴν ἐ-
 " δόξασεν ὁ Χειρός. καὶ βέβαια, σῶμα ἀγιώτατον, καὶ ὅλον ἀφιερωμένον
 " εἰς τὸν Χειρὸν, εἰς τόπον ἀγιώτατον ἦτον χεῖρα χεῖρς ἄλλο νὰ τὸ φυ-
 " λάξῃ ὁ Χειρός, καθὼς καὶ τὸ ἐφύλαξε, καὶ ἁπαύται μὴν, δὸν λέγω
 " μόνον φυλαγμένον, ἀλλὰ καὶ θαυματοποιὸν, ὡσαύτ' ὅπερ τῆτο ἦτον μάλι-
 " σα καὶ τὸ δούτερον τῆς ζήτημα εἰς τὸν Χειρὸν, νὰ γίνεταί δηλονότι βοη-
 " θός εἰς ἐκείνας, ὅπερ ἁφ' ἐπιφέρονται καὶ δίκαια τὴν ὀπκαλῶνται. " δι-
 " δε, ἔλεγε εἰς αὐτὸν, σὲ ὀπκαλῶ πᾶσι τοῖς ὀπκαλῶντοίς με τὰ
 " πρὸς τὸ συμφέρον αἰτήματα. " τὸ πρῶτόν τῆς ζήτημα, δηλονότι τὴν φύ-
 " λαξιν, τὴν ἐνήργησεν εὐδὸς ὁ Χειρός. λοιπὸν ἀναμφίβολον εἶναι πᾶς
 " ἐνεργεῖ καὶ τὸ δούτερον. ὡς ἀγάπη πρὸς αὐτὴν διὰ τὸν Οὐρανίον αὐτῆς
 " Νυμφίον. ὡς θαυμασιωτάτη φύλαξις καὶ θαῦμα ἦτον βέβαια εἰς ἀγάπην
 " καὶ τιμὴν τῆς Δαυὶλ διὰ τὸν Θεὸν μεγαλωτάτην, νὰ σπᾶσῃ Ἀγγελοῦ
 " Οὐρανίος με τὸ μαγέρεμα τῆς ἐργατῆς τὸν Ἀββακὺμ διὰ τὰς χει-
 " ρας, νὰ τὸν ὑπάγῃ εἰς εἷα τῆς χρόνις ἀκαρῆς εἰς τὸν Βαβυλωνίον λάκ-
 " κου τῆς λεόντων, ὅπερ ὁ Δαυὶλ ἦτον βαλμένος, ἁφ' νὰ φαῖν τὰς ἑξῆς
 " ἐκείνας ἡμέρας, ὅπερ εἰς τὸν λάκκον εὐείσκειτο. μὰ τί ὀλιγώτερον εἶ-
 " ναι νὰ σπᾶσῃ οἱ Ἀγγελοῦ τῆς Οὐρανίουμπε Βασιλείδος καὶ Μάρτυ-
 " ρος Αἰκατερίνης τὸ σῶμα, νὰ τὸ φέρσιν εἰς τὴν Ἄγιωτάτην Γῆν ἐκεῖ-
 " νην τῆς Σινᾶ Ὄρος, ἁφ' νὰ μὴν φυλαγμένον, καὶ θαυματοποιὸν μάλι-
 " σα, ὄχι ἀπλῶς ἡμέρας ἑξῆς καὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕως εἰς τὴν δούτεραν τῆ

Νυμφίους Χειρῶν παρσίαν, εἰς μνήμην καὶ ἐνθύμησιν τῶν δωρεῶν καὶ χαρισμάτων, ὅπως ἐκεῖνη ἀπ' ἐκείνου, καὶ ἐκεῖνος ἀπ' ἐκείνῃ ἔλαβαν ἀμειβίως; ὡ πόσον ἡ Βασιλὶς αὐτῆ καὶ Μάρτυς ὑπὸ τὸν Χειρὸν ἐδοξάθη. ὡ πόσον ὁ Χειρὸς ἀντιδοξάζει τὰς δοξάζοντας αὐτὸν. εἰὰ τὸ σῶμα τῆς Αἰκατερίνης ὑπὸ τὸν Χειρὸν εἰς τὴν γῆν ἐδοξάθη τόσον, πόσον τάχα εἰς τὰς Οὐρανὸς ἡ ψυχὴ τῆς; καὶ εἰὰ τῶρα τόσον, πόσον τάχα εἰς τὴν κοινὴν ἀνάστασιν, ἀφόντις πάλιν μετὰ τὸ σῶμά τῆς ἡ ψυχὴ θέλῃσιν ἐνάωθῃ; πόσον τότε μετὰ τὸ Οὐράνιον ἔχθημα, καὶ μετὰ τὸν ἔρνοθεόπλεκτον σέφανον, ὅπως εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῆς ἐτέθη, θέλει φανῆ μετὰ ἀρρήτως λάμψεις καὶ μαρμαρυγῶν ἢ ἀκτινοβολῆ;

Ἄμποτες καὶ ἢ ἀξιωθῆς καὶ σὺ ἀκροατὴ νὰ τὰς εἰδῆς τὰς θεῖκας ἐκείνας ἀκτίνας. Ἄμποτες ἢ ἀξιωθῆς καὶ σὺ νὰ μεθέξῃς τῶν θεϊκῶν ἐκείνων λάμψεων καὶ μαρμαρυγῶν. εἰὰ θέλῃς, δυνάσαι ἢ ἀξιωθῆς νὰ τὰς εἰδῆς. εἰὰ θέλῃς, δυνάσαι νὰ μεθέξῃς ὑπὸ τὴν ἀκατάληπτον ἐκείνῃ τῶν θεϊκῶν ἐκείνων ἀκτίναν λαμπερότητα. κάμει καθὼς μετὰ ἀγαπτηρικῶν φωνῶν σὺ παρρηγέλλει ὁ Χειρὸς, καὶ θέλεις μεθέξῃ χωρὶς ἄλλο. δεῦ γυρβύει ὑπὸ λόγους ἀπ' ἐκεῖνα τὰ δῶρα καὶ χαρίσματα, ὅπως ἡ Βασιλὶς καὶ Μάρτυς Αἰκατερίνα ἔδωκεν εἰς αὐτὸν, ἐπειδὴ καὶ φαίνεσαι πῶς νὰ μὴ ἔχῃς μοίαν τοιαύτῃ δυνάμει. μὰ τάχα δεῦ δυνάσαι νὰ δώσης ἄλλα, τὰ ὅποια βλέπωντάς τα ὁ Χειρὸς, τὰ δέχεται καὶ κείνα μετὰ πολλῆς χαρᾶς; δεῦ δυνάσαι, ἀφίνωντας τὰ ἀμαρτηματά σου, νὰ δώσης μίαν συντριβὴν τῆς καρδίας; μίαν μετανοίαν ἀληθινὴν; μίαν ἔξομολόγησιν τελειοπατίῃ; μίαν ἀγάπην εἰς τὰς ἀδελφὰς καθαρωπατίῃ; μίαν ὁσπλάγχθῃν εἰς τὰς ἐνδεεῖς ἀκραιφνεσάτω; δός τα λοιπὸν ταῦτα, ἐπειδὴ καὶ φανερόν εἶναι πῶς δυνάσαι. δός τα, καὶ τὰ δέχεται καὶ ταῦτα μετὰ πολλῆς χαρᾶς ὁ Χειρὸς. δός τα, καὶ παρὰ τοῦς νυμφόβυς μετὰ τὸν Χειρὸν δι' αὐτὰ καὶ σοῖα ἡ ψυχὴ σου. δός τα, καὶ παρὰ τοῦς οἱ ὑπηρεταί τῶ Χειρῶ καὶ προσαγῶν αὐτῶ, δηλονότι οἱ Ἄγγελοι, θέτων εἰς τὰς ἰουτάς χεῖρας καὶ σοῖα δακτυλίδιον ἀόρατον εἰς ἀρραβῶνα τῆς αἰωνίης ζωῆς. δός τα Χειρῶν ἡμεῖς, δός τα. δός τα λέγω προσθύμῃς καὶ μετὰ χαρᾶς. δός μερίδα καὶ εἰς τὴν ψυχὴν σου, καὶ ὄχι μόνον εἰς τὸ κορμί σου. δός μερίδα καὶ εἰς τὸν Χειρὸν, καὶ ὄχι μόνον εἰς τὸν Κόσμον τῶτον. δός μερίδα εἰς τὸν ἔβδουμον τῶτον αἰῶνα τῆς παρῶσης σου ζωῆς τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀρέποντα, μὰ δός μερίδα καὶ εἰς τὸν ὄγδοον αἰῶνα, τῆς μελλῶσης δηλονότι ζωῆς. „ δός „ μερίδα τοῖς ἐπτά, καί γε τοῖς ὀκτώ. “ καὶ σιμὰ εἰς ταῦτα, δός καὶ τὴν ἀρμόδιον καὶ ἀρέπσαν τιμὴν καὶ δόλῃβειαν εἰς τὴν Βασιλίδαν καὶ Μεγαλομάρτυρα τῶ Χειρῶ Αἰκατερίναν. καὶ τότε ναί, ὅταν δηλαδὴ τα τοιαῦτα εἰς τὸν Χειρὸν καὶ ὑπὸ λόγους δεθεῖσι δῶρα καὶ χαρίσματα, καὶ ἢ παρὸς τὴν Ἀγίαν ἀρμόδιος τιμὴ, ὄχι μόνον εἰς τὴν παρῶσαν σου ζωὴν

ὁ Χρῆστος θέλει σὲ βοηθῆ μὲν χαρᾶς εἰς τὰς ἀναγκάσας χρείας, ἀλλὰ καὶ μὲν τὴν δὲ πῶν ζωὴν θέλεις ἀξιοθῆ ἀναμφιβόλως νὰ θεωρῆς, καὶ νὰ ὑπολαμβάνῃς ὑπὸ τὰς ἀρρήτους καὶ ἀνεκφράστους ἀκτινοθεοφωγγοβόλους λάμπεις καὶ μαρμαρυγὰς, μὲ τὰς ὁποίας ἡ Σοφωτάτη Μεγαλομάρτυς καὶ Ἀγιοτάτη Βασιλὶς Αἰκατερίνα ἑξαπαντὸς ἀκτινοθεοφωγγοβολεῖ ἐμφορῶν τῶ Ὑῆ τῶ Θεῷ, τῶ Ἱησοῦ Χρῆστῷ. ὡς πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ κράτος σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, Ἀμήν.

„ Χιλιοσῶ ἑπτακοσιοσῶ καὶ τεσσαρακοσῶ ἐννάτῳ χάλειν τῶ Πανιερωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου Σινᾶ Ὁρθοῦς Ἀρχιεπισκόπου, Κυρίου, Κυρίου Κωνσταντίνου, Κρητὸς μὲν Πατριάρχου, Βυζαντίας δὲ μητροπολίτου σινεδέμειν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν Λόγον τῶτον, τὸν ὁποῖον καὶ ἐφωησάμην ἐν τῷ λεγομένῳ Κωνογῶ, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δηλαδὴ τῶ Ἁγίου Γεωργίου, τῷ αὐτῷ Συναίτῳ.

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ.

α.μ.θ.

Καλή η πλησίον με ως Ευδοκία, ώραία ως Γερουσαλήμ, θαύμος ως τεταγμένη. εις το σ. τω Α'σματος.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

Α'νωγτας ο Μέγας η Ουράνιος Θεός Ουρανόν ηη Γηώ ηη Θάλασσαν ηη πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ηη ἀπλῶς τὸν Κόσμον τῆτον ὄλον τὸν αἰδητὸν, δεῦ ἔλειψε νὰ μὴ ἐπαίνεση με τὴν ἰδιάντε φωνῶν τὰ δημιεργήματα, ὅπῃ τὴν κάθε ἡμέραν ἔκανε ηη ἐδημιεργεῖ. „ ηη εἶδον, ἔλεξο εἰς τὴν πρῶτῳ ἡμέραν, ηη εἶδον ὅτι καλόν, ηη ἐγένετο ἑσπέρα, ηη ἐγένετο πρῶτῳ ἡμέρα μία. ἔττι ἔλεξο εἰς τὴν πρῶτῳ, ηη δευτέρῳ, ηη τρίτῳ, ἕως εἰς τὴν ἑβδόμῳ. ηη τέλος πάντων, εἶδον ὁ Θεός τὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, ηη ἰδὲ καλὰ, ηη καλὰ λίαν. “ δεῦ ἐπαίνεσαι τὸ εἶνα θεωροτέρον ἄπὸ τὸ ἄλλο. πόσον ἐπαίνεσαι τὸ εἶνα, ὡσαν ηη τὸ ἄλλο. πόσον μετέχει τῆ Θεϊκῆ ἐπαίνε ηη Γῆ, ὅσον μετέχει ηη ὁ Ουρανός. ηη ὅσον ηη τὸν θεῖον ἐπαινον, ἰσότημον φαίνεται βέβαια τὸ εἶνα με τὸ ἄλλο, ὡσαν ὅπῃ ηη ὑλικά τὰ πάντα. Μὰ ὡς πόσον, εἰ μὲ καθαρωτάτης ὀφθαλμὸς ἠθελες θεωρήση, θέλεις δειμηθῆ ηη ἠμπορέση νὰ εἶδῃς εἰς τὴν γῆν εἶνα ἔργον τῆ Θεῶ, τὸ ὁποῖον λαμβάνει κατ' ἐξοχλῶν ἐξαιρετὸν ἄπὸ τὸν Θεὸν ἐπαινον ἐξαιρετώτερον, ἄπὸ ὅλα τὰ ὀπλοῖπα τὰ αἰδητῆ Κόσμου ὄντα. ηη ποῖον εἶνα τὸ θεῖον τῆτο ἔργον; ἠ ποροκλελεγμένη ἀάρχως ηη πορονίως Νύμφη τῆ Θεῶ. ἠ Ἀγία λέγω ηη Ὁρθόδοξος τῆ Χριστῆ Ἐκκλησία. ταύτῳ συσλῶντῆς τῳ, ηη πρὸ τῆ μαλῆς νὰ τὴν συσήση, τὴν ἐπαίνει με Σολομώντειον ἀσματικῶ φωνῶν. πῶν ἐπαίνει, μὰ με τί ἐπαινον; με ἐξαιρετώτατον χωρὶς ἀμφιβολίαν πάντων τῶν ἐπαίνων. ηη κομπολογῆς, σέφανον θεῖον θέτει ἐπάνω εἰς τὴν κορυφῶν τῆς με τὸν ἐπαινον, ὅπῃ τῆς κῆνι. καλή ηη πλησίον με

ὡς Εὐδοκία, ὡραία ὡς Γερσαλήμ, θάμβος ὡς τεταγμένη. ὡ ἔπαινος
 εἰς τὴν Θεῖαν ταύτην Νύμφην, εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀπὸ
 τὸν ἴδιον αὐτῆς Νυμφίον, τὸν Υἱὸν τῆ Θεῆ. καλὴ λέγει, καλὴ ἢ πλη-
 σίον αὐτῆ, ἢ Νύμφη, ἢ Ἐκκλησία, μὰ ὅχι ἀπλῶς καλὴ, ἀλλὰ
 κατ' ὑπερβολὴν καλὴ, ὡσαύτ' ὑπερβαλόντως ἠγαπήθη ἀπ' αὐτὸν.
 καλὴ. ὅχι ἀπλῶς καλὴ, ἀλλὰ καὶ ὡραία ὡς Γερσαλήμ. ὁμοία μὲ τὴν
 Γερσαλήμ. μὲ ποίαν Γερσαλήμ; „ μὲ ταύτην ἀράγε τῆς Παλαιστίνης
 „ τῆς τὴν κάτω τὴν γῆινον; ὅχι μὲ αὐτὴν ὅχι, ἀλλὰ μὲ τὴν Οὐρανίον
 „ Γερσαλήμ, ὡς τῆς ὁποίας ὁ Θεὸς λέγει Παῦλος, ἢ δὲ αὐτὴ Γε-
 „ ρσαλήμ ἐλδοθέρα ἔστιν, ἢ τις ἔστι Μήτηρ πάντων ἡμῶν. Ὠραία ὡς
 „ Γερσαλήμ, ὡσαύτ' ὅτι εἰς τὴν γῆν δόξασκεν, πολιτείαν ἀγγελι-
 „ κὴν, καὶ τὰς ὁμοίαν τῆς αὐτῆς Γερσαλήμ μιμᾶται, καὶ τὴν Οὐρανίαν
 „ ἁπαντὸς πορομελετᾷ. “ Ὠραία ὡς Γερσαλήμ. καὶ τί ἄλλο; θάμ-
 βος ὡς τεταγμένη. θάμβος εἰς τὰς ὁράντας, εἰς ἐκείνας ὅτι τὴν θεω-
 ρῶσιν. αὐ εἶναι τεταγμένη μὲ Θεῖαν καὶ Οὐρανίαν τὰς εἰς ὅλα τῆς τὰ
 ἔργα, πῶς δὲ θέλει προξενῆ θάμβος καὶ ἐκπληξιν εἰς τὰς ὁράντας
 αὐτῶν. ποῖος δὲν ἐκθαμβεῖται, θεωρῶντας τὴν νὰ μὴν ἔχει κἀνεὶα
 παντελῶς ἀτακτον ἔργον εἰς τὴν εαυτῆς, ἀλλὰ εἰς ὅλα τῆς τὰ ἔργα
 μὲ ριθμὸν Οὐρανίον, καὶ τὰς εἰς Θεῖν νὰ ἐνεργῆ; δὲν ἀγιάζει τὸν
 ἀνθρώπον μὲ ὅλα τὰ μυστήρια, μὲ τὰ ὁποῖα τὴν ἐλαμφοθεοσόλισον
 εἰ ἀρχῆς ὁ Νυμφίος τῆς, ὁ Υἱὸς τῆ Θεῆ; δὲν μιμᾶται εἰς τὴν γῆν
 μὲ ὕμνος εἰς τὸν Θεὸν καὶ δοξολογίας τὰς τὰς εἰς τῶν Ἀγγέλων; πόσος
 μὲ τὰς εἰς Θεῖν ἐγκύνησι, καὶ ἁπαντὸς ἡμεῖς Υἱὸς καὶ θυγατέρας;
 πόσος ἀνέβασε, καὶ ἁπαντὸς μάλισ' ἀνέβασε αὐτῶν τῶν Οὐρανῶν; δὲν
 ἔχουσιν ἀειθμὸν. Ὠραία λοιπὸν ὡς Γερσαλήμ, θάμβος ὡς τεταγ-
 μένη. πόσον θάμβος προξενεῖ, θέλεις τὸ καταλάβει πλέον ἐπιπέτερον
 ἀφόντις ἐγὼ ὡς ταύτης σήμερον ὁμιλῶντας θέλω σὲ δοποδείξει, α. πό-
 στον εἶναι σερὰ καὶ ἀμετασάλευτος. β. πόσον εἶναι ἀγαπητὴ πρὸς τὸν
 Θεόν. γ. ἠδικῶς, πόσον εἶναι θεοποιτικὴ πρὸς ἐσένα, καὶ ποίαν
 ὀχαιεῖσιν καὶ ἀγάπῃ προσμύει ἀπὸ λόγου σε. καὶ λοιπὸν εἰδὲ ὅτι
 ἀπὸ τῶ ἀρχόμεθα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Α΄.

Εργάζονται ὁ Θεὸς τῆς Μωϋσῆς μὲ Θεῖαν δυνάμιν τὸν Ἰσραηλιτι-
 κὸν Λαὸν ἀπὸ τῆς Αἴγυπτου, καὶ περᾶντάς τον εἰς τὴν ἔρημον
 ἐκείνῃ τῆ Σινᾶ, λαμβάνει προσαγῶ ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ κατασκευάσῃ
 μίαν Σκηνὴν, ὡσαύτ' νὰ εἰπῆς μίαν Ἐκκλησίαν, ἧς νὰ ποροσκυᾶται
 ἀπ' ὅλον τὸ γένος τῶ Ἰσραηλιτῶ μέσα εἰς αὐτὴν ὁ Θεός. κατασκευά

ζει τὴν Σκλιωὴν ὁ Μωϋσῆς καθὼς τὴν προσαγλιῶν ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Θεὸν,
 καὶ παρὸς οὗτος ὅπῃ τὴν τελειότητα ὄλλω ἔλαβεν ἢ Σκλιωῶν, ἐφαίνετον ἀπ'
 ἐκεῖ καὶ ὕστερον, τὴν μὲν ἡμέραν σκεπασμένην μὲ μίαν Οὐράμιον νεφέλῃ,
 τὴν δὲ νύκτα μὲ εὐα εἶδος τῆ πυρός. „ τὸ λέγει ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν
 „ Ε'ξοδον, καὶ εἰς τὰς Ἀειθμὰς. καὶ τῇ ἡμέρᾳ, ἢ ἔστι ἢ Σκλιωῶν, ἐ-
 „ κάλυψεν ἢ νεφέλῃ τὴν Σκλιωὴν, καὶ εἶδος πυρός τὴν νύκτα. “ μα
 πῶς εἶναι τὴν ἡμέραν ἢ Σκλιωῶν ἐκείνη; πῶς δὲ εἰσίσταται; καὶ πῶς; ὅχι μόνον πῶς
 δεῦν φαίνεται, ἀλλὰ μάλιστα καὶ πῶς μικρὰ τινὰ τῆς Σκλιωῆς ἔχρη δεῦν
 εἶναι δυνατὸν ποτὲ πλέον νὰ φανῶσιν, παράξ μόνις ἀπὸ τὴν Γραφίῃ
 τὸ ὄνομά της ἀκέραια. καὶ ναί, μὰ πῶς ἀφήσεν ὁ Θεὸς ἀρά γε νὰ ἀ-
 φανισθῆ εὐα τέτοιον πᾶρᾶγμα, ὅπῃ μὲ τὴν ἰδίαν καὶ προσαγλιῶν καὶ θέλη-
 σιν αὐτῆ ἔγινε, καὶ ἐσάθη; πῶς ἀρά γε δεῦν τὴν ἐφύλαξεν ἕως τέλους
 ἀδέφθαρτον. φαίνεται πῶς νὰ ἔχη βέβαια κάποιον ἄλλο λογισμὸν ἢ λόγον ἢ
 ἀπορία σ. μὰ ὡς τὸσον, τί χρεῖα εἶναι τάχα νὰ ἀπορῆς εἰς τοῦτο;
 ναί, ἔγινεν ἀληθινὰ μὲ προσαγλιῶν καὶ θέλησιν Θεῶν ἢ Σκλιωῶν, δεῦν ἦτον
 μὲ ὅλον τῆτο καὶ ὅλος ὁ σκοπός τε, νὰ μὴν μέχει τέλους ἀφθαρτος καὶ
 αἰώνιος. καὶ δεῦν; διότι ὡς τύπος καὶ σκιαὴ μόνον τὴν ἔδωκεν ἐκείνῃ
 τὴν Σκλιωὴν, καὶ ὅχι ὡς ἀλήθειαν. ὅταν ἢ ἀλήθεια φανῆ, τότε πλέον
 βέβαια ὁ τύπος καὶ ἢ σκιά δεῦν μῦρε. καὶ εὐα ἦτον τύπος καὶ σκιά ἢ
 Σκλιωῶν ἐκείνη, τί τάχα μὲ αὐτὴν ὁ Θεὸς ἐπροεικόνιζε καὶ ἐφανέρωνε;
 μίαν ἄλλω ἀληθινὴν καὶ παντοτινὴν Σκλιωῶν. ποῖαν; ἐκείνῃ τὴν Σκλι-
 ωῶν, ἢν ἐπιῆξεν ὁ Κύριος, καὶ ἐκ ἀνθρώπος, καὶ τὸν Θεῖον Παῦλον,
 τὴν Οὐρανίαν λέγω Νύμφῃ, τὴν Ἀγίαν καὶ Ὁρθόδοξον δηλαδὴ Ἐκ-
 κλησίαν. Τίς εἶναι ὁ Κύριος αὐτός, ὅπῃ τὴν προεικονισμένην ταύτην
 καὶ ἀληθινὴν Σκλιωῶν, τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐπιῆξεν οἰκοδόμησεν
 ἐθεμελίωσεν; δεῦν εἶναι ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὁ εὐα
 καὶ μόνος Τετραπύσστος Θεός; καὶ λοιπὸν, εὐα αὐτός ὁ ἴδιος ἔγινε ταύτης
 οἰκοδόμος, καὶ ὄλλω ἀπλῶς τὴν τελειότητα ἔδωκεν εἰς αὐτὴν, πῶς εἶναι
 δυνατὸν ποτὲ ἢ ἀφήσῃ τὴν θεῖαν ταύτην οἰκοδομὴν τῆς ἰδίων τε χειρῶν
 νὰ σαλευθῆ, νὰ ἔλθῃ εἰς πτώσιν; ὅλοι τῆς γῆς οἱ οἰκοδόμοι, ἀφόν-
 τες τὴν οἰκοδομὴν ὅπῃ οἰκοδομοῦσι, τελειώσεν, ἀναχωρῶσιν ἀπ' αὐτὴν,
 καὶ πλέον εἰς αὐτὴν δεῦν δὲ εἰσίσκονται. ἀλλὰ καὶ ἢ οἰκοδομητής, ὡς εἶναι
 ὅσον καὶ αὐτὸ εἶναι σερὰ, ἕως εἰς τὸ ὕστερον μὲ ὅλον τῆτο λαμβανῆς πτώ-
 σιν, καὶ ἀφανίζεται. ἢ θελῶς οἰκοδομὴν σεραιτέρων, ἀπ' ἐκείνῃ τῆ Σολο-
 μωντεῖς Ναῶ; μὰ πῶς εἶναι τὰρα; δεῦν ἔλαβε πτώσιν παντελῆ, καὶ εἰς
 τὸ δεῦν ἠφανίσθη, καὶ μόνις ἀπὸ τὴν Γραφὴν ἀκέραια; ἀλλὰ ἢ οἰκοδο-
 μὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὁ οἰκοδόμος ταύτης, δεῦν ἔχῃσι καμίαν τελείως
 ὁμοιότητα μὲ φθαρτὰς οἰκοδόμους καὶ οἰκοδομαῖς φθαρταῖς. ἀνόμοιος παν-
 τελῶς. τί λέγω ἀνόμοιος; καὶ ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπίνῃ μάλιστα καὶ Ἀγγε-

Ε'ξοδ.
 λζ'.
 Α'ειθ.
 θ'.

λην κατὰ λην, καὶ ὁ οἰκοδόμος αὐτὸς τῆς ποσεικονισμῆς καὶ ἀληθινῆς
 Σκλήης, τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, καὶ ἡ οἰκοδομὴ αὐτῆς. δὲ ἔλαβεν
 ἄσεις καὶ ἀλόνητον θεμέλιον, χωρὶς τὰ δέτερα θεμέλια τὰ Ἀποσο-
 λικά, τὸν λίθον τὸν ἀτίμητον ἐκεῖνον, ὅπερ εἰς κεφαλὴν γωνίας ἐτέθη,
 τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν; „ λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
 „ οἰκοδομῶντες, ἕως ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. δὲ εἶναι ὁ οἰκοδό-
 „ μος αὐτῆς, ὁ Τεσσαυτάτος Θεός, ἀχώριστος ἁπαῖτα μὲ αὐτὴν; “
 δὲ πὴν ἐπεξεργάσθησαν ὑπὸ τὴν ἀρχὴν μύριαι μυριάδες, δὲ λέγω
 μόνον Νερώνων καὶ Δεκίων, Διοκλητιανῶν καὶ Μαξιμιανῶν, καὶ ἄλλων
 ἀσεβесаύτων Ἑβραϊκῶν καὶ ἔθνικῶν λαῶν, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν καταχθο-
 νίαν δαιμόνων ἢ φάλαγγες, ἕξ τὰ τὴν κατεγχευμένην, καὶ μὲ ὅ-
 λον τὸτο δὲ λέγω πολὺ, ἀλλὰ μὴτε καὶ πᾶσι μικρὸν ὑπὸ τὴν εἰ-
 σινητῆς τὰ τὴν μετασάλλουσαν ὀλοτελῶς δὲ ἐπιπέθησαν, ἀλλὰ μάλιθα καὶ
 νικητῆροι τέλος πάντων, καὶ παντελῶς κατηχευτῆροι ἔμεναν ἀπ’ αὐτῶν. καὶ
 τίς ποτὲ τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῆ, ὅπερ ὄχι μόνον ἡ
 αἰθνησις αὐτῆ γίνεται μάρτυρας καὶ βεβαιωτῆς. ὠκοδόμησε ἡ αὐτὴν ἐπὶ
 τῶν θεμελίω τῶν Ἀποσόλων καὶ Προφητῶν, ὄντος Ἀκρογωνιαίου αὐτῶ Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ. „ ὁ Θεὸς Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Ἐφίσιους Ἐπιστολῶν. καὶ
 „ ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν τεσσαρακοστὸν τέταρτον Ψαλμὸν, ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ
 „ αὐτῆς, καὶ ἐ σαλλοθήσεται. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς, ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν
 „ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ὁ Νυμφίος αὐτῆς, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. ἰδὲ
 „ ἐγὼ μετ’ ὑμῶν εἰμὶ ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. καὶ πάλιν ὁ αὐ-
 „ τὸς, ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσωμε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄ-
 „ δε ἐ κατηχύσουσιν αὐτῆς. καὶ ἡ Ἐκκλησία μοναχῆτης λαμβανέσα φω-
 „ νῶν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν τοῦ Δαβὶδ, πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ
 „ τῶν ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτῆς. “ καὶ λοιπὸν, δὲ συμπεραίνε-
 ται ἀναγκαίως ἐκ τῶν πάντων, πῶς ἡ ποσεικονισμῆ αὐτῆ καὶ ἀληθι-
 νῆ Σκλή, ἡ Ὀρθόδοξος τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησία, δὲ θέλει ποτὲ λάβη
 καμίαν παντελῶς πῶσιν, ἀλλὰ ἁπαυτὸς καὶ αἰωνίως μέλλει νὰ μὴ
 σερεῖ καὶ ἀμετάπτωτος, καὶ ὀλοτελῶς ἀμετασάλλουτος; εἰ τὸ Πνεῦμα τὸ
 Ἄγιον ἕξ τῶν Προφητῶν καὶ Ἀποσόλων ἀμετασάλλουτον αὐτὴν ἐποσεικῆ-
 ρε, καὶ ὁ Νυμφίος αὐτῆ ὁ Ἰησοῦς Χριστός τοιαύτῶν εἰς αὐτὴν ἔκαμε τὴν
 ὑπόχεσιν, καὶ τὴν ὑπόχεσιν τῆ ἁπαῖτα βεβαιῶν καὶ φανεράναι, καὶ ἡ αἰ-
 θνησις τὴν θεωρεῖ τοιαύτῶν, τί ἐτι χεῖαν ἔχομεν ἄλλων τινῶν μαρτύρων
 εἰς βεβαίωσιν τῆς ὑποθέσεώς μας ταύτης;

Κεφ. β’.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Β'.

ΤΩ'ρα, εἰὰ ὁ ὠραιόμορφος ἢ Οὐράνιος Νυμφίος, ὁ Υἱὸς τῆς Θεᾶς, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς σερεῶν καὶ ἀμετάπτωτον καὶ ἀμετασάλοῦτος τεθεμελιωμένω τὴν ἐκκλησιᾶν ταύτῃ Νύμφῃ, τὴν Ὁρθόδοξον αὐτοῦ ἐξ ἀρχῆς ἐκατίστησεν Ἐκκλησίαν, πόσω τάχα σιωπάται ἀναγκαίως πῶς νὰ ἔχη καὶ τὴν θεῖαν αὐτῆ ἀγάπην, παντοτινῶ καὶ αἰωνίαν εἰς αὐτῶ; ὅχι μόνον ὑπὸ τὸ ἀκλόνητον καὶ σερεῶν, ὅπερ εἰς αὐτὴν ἐχάρισεν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὰς διαφορὰς, ὅπερ πρὸς αὐτὴν καίει ἐπαίνας, καὶ ὑπὸ τὰ διαφορὰ τῆς Παναγίης Πνύματος χαρίσματα, ὅπερ εἰς αὐτὴν ἔδωκε, καὶ ὑπὸ τὰ ὑπόκρυφα μυστήρια, ὅπερ εἰς αὐτὴν ἐφανέρωσεν, ἢ μπορεῖς να καταλάβῃς καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν καὶ ἀσύγκριτον ἀγάπην, ὅπερ ἔχει πρὸς αὐτὴν. „ ὅλη καλὴ ἢ πλησίον με, λέγει μὲ τὴν ἀσματικῶ φωνῶν. „ ὅλη καλὴ ἢ πλησίον με, καὶ μῶμος ἐκ ἔσιν ἐν αὐτῇ. καὶ πάλιν μὲ „ τὴν αὐτὴν ἀσματικῶ φωνῶν, ὡς κείνον ἐν μέσῳ τῶ ἀκανθῶν, ἔπως „ ἢ πλησίον με ἐν μέσῳ τῶ θυγατέρων. ὦ πόσον μὲ τὰ ἴδιὰ τε λόγια τὴν ἀσύγκριτον ἀγάπην, ὅπερ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον ἔχει Ἐκκλησίαν φανεράνει. ἔχει ὁ κείνος μὲ τὰς ἀκανθὰς καμῖαν ὁμοιότητα τελείως; καὶ τίς εἶναι πόσον ἀνόητος, νὰ εἴπῃ, πῶς ὁμοιάζει ὁ κείνος μὲ τὰς ἀκανθὰς; τί εἶναι ὁ κείνος; δεὺ εἶναι ἀνθὸς ὠραιότατον; δεὺ ἔχει ἔξωθεν τριγύρῃ εἰς τὰ φύλλα μίαν ὠραιότητα λαμπρότητα; δεὺ ἔχει ἔσωθεν καὶ τὸ μέσον χρυσοειδῆ ἀνθόν; δεὺ εἶναι εἰς τὴν θεωρίαν διμορφωτάτον, καὶ εἰς τὴν βωδίαν θαυμασιώτατον; ἀμὴν αἰ ἀκανθὰι τί εἶναι; μὰ τί ἐρωτῶ; αὐτὸ κατ' αὐτὸ τὸ ὄνομα τῶ ἀκανθῶν φανεράνει πόσον εἶναι βλαπτικαῖς, καὶ ἀκολούθως ἐξ ἀνάγκης καὶ μισηταῖς. καὶ λοιπὸν πάντῃ ἀνόμοιος ὁ κείνος μὲ τὰς ἀκανθὰς. ποῖοι μὲ τὰς ἀκανθὰς ἔχουσιν ὁμοιότητα; ἢ αἰρετικαῖς Ἐκκλησίαις, τὰς ὁποίας ὁ Νυμφίος, ὀνομάζει θυγατέρας, ὅχι δεὺ νὰ εἶναι, ὅχι δεὺ καμῖαν τὰς ὀρθὴν προαίρεσιν καὶ γνώμην, ἀλλὰ δεὺ τὴν κλησιν μόνον καὶ ὀνομασίαν ὅπερ ἔλαβαν, νὰ ὀνομάζωνται καὶ αὐταῖς Χριστιανικαῖς. δεὺ εἶναι ἀκανθὰς καὶ αὐταῖς, καὶ χειρότερας μάλιστα τῶ ἀκανθῶν; δεὺ ἀγκυλώνουσι, δεὺ βλάπτουσι τὸν ἄνθρωπον, τὸ κεινότερον μέρος μάλιστα τῶ ἀνθρώπου, δηλαδὴ τὴν ψυχὴν, καὶ εἰς τὸν ἄδελφόν τέλος πάντων τὴν καταβυθίζουσι; καὶ λοιπὸν ὅσω διαφορὰν ἔχει ὁ κείνος ἀνάμεσα εἰς τὰς ἀκανθὰς, πόσον ἔχει τὴν διαφορὰν ἢ Ὁρθόδοξος τῆ Χριστῆ Ἐκκλησία ἀνάμεσα εἰς τὰς αἰρετικὰς Ἐκκλησίας. κείνος ὠραιότατος καὶ βωδέστατος ἢ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ἀκανθὰς ἀγκυλωτικαῖς καὶ βλαπτικαῖς ἢ αἰρετικαῖς Ἐκκλησίαις. „ Ὡς „ κείνον ἐν μέσῳ τῶ ἀκανθῶν, ἔπως ἢ πλησίον με ἐν μέσῳ τῶ θυ-

Κεφ.β'.

„ γατέρων . ἔειπεν ἐνταῦθα ὁ Νυμφίος πᾶς ἡβῆ αἰρετικῶν Ἐκκλησίας ,
 „ θυγατέρας καλεῖν ἕξ τὴν αὐτῆ κλησίαν , καὶ ἕξ τὴν ἐκείνων προαί-
 „ ρησιν . κἀκείνας μὲν ἀπεικάζει ἀκαθάρταις , ταύτῃ δὲ κείνῳ δάδει ,
 „ τῷ καὶ ἕξωθεν λαμπρότητα ἔχοντι , καὶ τὸ χυσιωειδὲς αὐτοῦ ἐν μέσῳ
 „ ποσειδωνίου . ὅση γὰρ διαφορὰ τῶ κείνῳ πρὸς τὰς ἀκαθάρτας , τοσαύτην
 „ διενήνοχέ σου τὸ κάλλος ἡβῆ θυγατέρων . “ ὁ Θεὸς Θεοδώριτος εἰς τὴν
 „ ἐξήγησιν τῆς Ἀσματος . ὑπὸ τούτοις θεῖς , εἰπέ με , καὶ θαυμαστὸς ἐ-
 „ παίνης , ὅπῃ ὁ ἴδιος αὐτῆς Νυμφίος , ὁ Υἱὸς τῆ Θεῶ κάνει πρὸς αὐ-
 „ τῷ , δὲν στυάγεται ἀναγκαίως , πῶς ἔχει καὶ μίαν ἀπειρον καὶ ἀτύγχει-
 „ τον ἀγάπην εἰς αὐτῷ ; καὶ τίς εἶναι τὸσον ἀμαθῆς , μάλιτα καὶ ἡλί-
 „ θιος , ὅπῃ γὰ ἀρηθῆ μίαν τέτοιαν λαμπροτάτην ἀλήθειαν ; Εἰς ποῖον
 „ ἄλλο πρόσωπον μὲν τῷ Παρθένῳ (ἀγκαλᾶ , δὲν εἶναι ἡ Παρθένος
 „ ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας ;) εἰς ποῖον ἄλλο λέγω πρόσωπον ὁ Τρισυ-
 „ πόσατος Θεὸς ἐφάνερωσεν ἐκείνας τὰς θησαυρὲς καὶ πλέτες τῆς θείας τῆς
 „ σοφίας , ἐκεῖνα λέγω τὰ βελούματα καὶ μυήματα , ἐκεῖνα τὰ ἀπόρρητα
 „ καὶ ἀπόκρυφα , ὅπῃ ἀνάρχως καὶ προαιωνίως μέσα εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς
 „ ἰδίας τῆς καρδίας δέξοντο φυλαγμένα ; εἰς ποῖον ; εἰς ποῖον λέγω τὰ
 „ ἐφάνερωσεν αὐτά ; εἰς τῷ ἀρειανικῷ Ἐκκλησίᾳ , ὅπῃ ἄνθρωπον μονα-
 „ χὸν ὀνομάζει τὸν Χριστὸν , βλασημῶντας εἰς τὸν Υἱόν ; εἰς τῷ σα-
 „ βέλλειον Ἐκκλησίᾳ , ὅπῃ μονοπρόσωπον φωνάζει τὸν Θεόν , ἀρεμίμνος
 „ τὸν Υἱόν καὶ τὸ Πνεῦμα ; εἰς ἡβῆ μονοφυσιτῆρ καὶ μονοθελιτῆρ τῷ Ἐκ-
 „ κλησίᾳ , ὅπῃ μίαν καὶ μόνην φύσιν καὶ θέλησιν λέγουσιν εἰς τὸν Χρι-
 „ στόν ; εἰς ἄλλῳ καμίαν παρομοίαν τέτων Ἐκκλησίᾳ , ὅπῃ παρομοίως
 „ ἡβῆ λοιπῶν μὰ τὰς αἰρέσεις τῆς βλασημῆ πρὸς τὸν Θεόν ; ὅχι ὅχι πο-
 „ τὲ εἰς καμίαν ἀπ' αὐταῖς . εἰς ποῖαν λοιπὸν τὰ πρὸ πάντων ἡβῆ αἰώ-
 „ νων κερυμμένα μυήματα ὁ Τρισυπόσατος Θεὸς ἐφάνερωσεν ; εἰς τῷ ἁ-
 „ μωμον καὶ ἄδολον καὶ καθαρῶτάτῃ Νύμφῃ , εἰς τῷ Ἁγίᾳ δηλαδὴ καὶ
 „ Ὁρθόδοξῳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ . ἄκουσον , ὅπῃ καὶ μοναχῆ τῆς λαμβάνουσα
 „ Δαβιτικῷ φωνῷ , καὶ ὁμιλεῖσα πρὸς τὸν Θεόν , μὲ σφραγίζει τὸν λό-
 „ γον . „ τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σε ἐδήλωσάς μοι . καὶ μὲ
 „ Σολομώντειον ἀσματικῷ φωνῷ . εἰσώλεγκέ μοι ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ πα-
 „ μείον αὐτῆ . τῆς τῆς ἐρμηνεύει ὁ Θεὸς Θεοδώριτος . τῆς τῆς τὰ κε-
 „ κρυμμένα αὐτῆ ἀπέκαλυψέ μοι βελούματα , τὸ μυήμα τὸ ὑπὸ ἡβῆ
 „ αἰῶνων καὶ ὑπὸ ἡβῆ γενεῶν ἐγνώρισέ μοι , τὰς θησαυρὲς τὰς σκοτεινὰς
 „ καὶ ἀποκρύφους καὶ ἀοράτους ἀπέωξέ μοι . καὶ μὲ τῷ προφητικῷ τῆς Ἁ-
 „ σαῖα γλώσσῃ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ὁμιλῶντας εἰς τῷ Νύμφῃ , εἰς
 „ τῷ Ἐκκλησίᾳ . δώσω σοι θησαυρὲς σκοτεινὰς , ἀοράτους ἀνείξω σοι .
 „ καὶ ὁ Νυμφίος , ὁ Υἱὸς τῆ Θεῶ ὁ Ἰησοῦς Χριστός , ὑμῖν , ἔλεγε εἰς
 „ τὰς Ἀρχηγὰς τῆς Ἐκκλησίας , δηλαδὴ τὰς Ἀποστόλους . „ ὑμῖν δέδο-

Ψαλ. ἰ.
 Δόγ. ἀ.
 τῆ ἁσ-
 ματος .

„ ται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆ Θεῶ , ἐκείνοις δὲ ἐν ᾠδαβολαῖς λαλῶ .
 Ἐὰν τὰ κεκρυμμένα καὶ ἀπόρρητα βελόματα καὶ μυστήρια , ὅπῃ εἰς τὴν
 ἰδίαν τῆ καρδίαν ἀνάρχως καὶ ποροαιανίως ἐφύλαττεν ὁ Τεισυπόσατος
 Θεὸς , τὰ ἐφανέρωσεν εἰς τὴν καθαρωτάτῃ αὐτῷ Νύμφῳ , εἰς τὴν
 Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καθὰς ἐδείχθη , πῶς δὲ εἶναι φανερόν εἰς ὅ-
 λης τὸ συμπέρασμα , ὅτι δηλαδὴ , πόσω ὑπερβάλλουσιν καὶ θαυμασιω-
 πάτῃ ἔχει τὴν ἀγάπῃ Θεοῦ εἰς αὐτῷ , ὅπῃ καὶ τὴν ὑπερβολῶν ,
 μήτε σύγκρισιν κυρίως δὲ ἡμπορεῖ νὰ ἔχη ; ὡ ἀγάπη . ὡ ἀγάπη τὴ
 Τεισυπόσατος Θεῶ εἰς τὴν ἀραιόμορφον ταύτῃ καὶ καθαρωτάτῃ Νύμ-
 φῳ , εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν . ὡ ἀγάπη θεῖα καὶ παντελῶς
 ἀσύγκριτος . ὡ πόσον τὴν ἐτίμησε . διότι , ἐὰν ἀκλόνητον τὴν ἐκατά-
 σπτε , καὶ ἀσύγκριτον ἀγάπῃ ἐδείξεν εἰς αὐτῷ , πῶς δὲ εἶναι φανε-
 ρόν , ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀσύγκριτον τὴν ἐτίμησε ; πόσω ἐδείξεν ὁ Θεὸς
 τὴν ἀγάπῃ εἰς αὐτῷ , καὶ θεαυάτα τὴν φυλάττει , ὅσω μετὰ σωτομίαν
 ὁ λόγος μας ἀπέδειξε .

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Γ'.

Ἡθικῶς . Τμῆμα , α' .

ΜΑ' κοίταξαι τί γίνεται ὑπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς ἑσῶα . ὁ-
 σῶ αὐτὴ ὑπὸ τὸν Θεὸν ἔλαβε τὴν ἀγάπῃ , πόσω καὶ αὐτὴ
 δείχνει καὶ φανερώνει πρὸς ἑσῶα τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀγάπης . πόσω ἐπί-
 σκεψιν λογιάσεις πῶς νὰ δείξηνη θεαυάτα εἰς ἑσῶα ; πόσω θεωροῦν-
 σιν ; μὰ πόσον ἀρά γε καὶ σὺ πρέπει νὰ τὴν ἀγαπᾷς , καὶ μετὰ ὅλας
 τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς σου νὰ τὴν τιμᾷς , ὅπῃ καὶ μάλιστα καὶ λόγους
 ἐθεμελιώθη , καὶ ἄσειτος τελείως ὑπὸ τὸν Τεισυπόσατον Θεὸν ἐκατεστά-
 θη ; πόσον ἀρά γε πρέπει νὰ σιωπᾷ , νὰ πηδᾷ καὶ νὰ χοροῦν μέσα ἡ
 καρδία σου ὑπὸ τὴν χαρὰν μετὰ σέβας καὶ τιμῶν μεγαλωτάτῃ εἰς αὐτῷ ,
 ὡσαύτῃ ὅπῃ καὶ μέσα ταύτης , ἔχει μόνον ἡ ἀμαρτίας σου ἀφανίζονται ,
 ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἴδιον ἀνάγει τὴν Ὁυρανῶν συνδρομητῶν ἐὰν θέλῃς
 διαύασαι νὰ τὴν ἔχῃς ; ὅλον ἀπλῶς ὅλον , ὅλον ἀπλῶς λέγων τὸν Οὐ-
 ρανόν , καὶ Ἀγγέλους δηλαδὴ , καὶ Ἀρχαγγέλους , καὶ Θρόνους , καὶ Δυνα-
 μεις , καὶ Χερουβὶμ , καὶ Σεραφὶμ , καὶ ἀπλῶς ὅλον τῶν Νοερῶν Δυνα-
 μειῶν τὰ Τάγματα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀφόντις ἡ Ἐκκλησία ἐθεμε-
 λιώθη τὰ προσκαλεῖ μετὰ τὴν Προσητικῶν τῆ Ἡσῶα γλώσσῃν , νὰ συ-
 νδραφραίνωνται καὶ νὰ συγχαίρωνται παντοτινὰ μετὰ μίαν ὑπερβάλλουσαν ἀ-
 γάπῃ καὶ τιμῶν εἰς αὐτῷ καὶ τὴν θεμελιώσιν , καὶ τὸ ἀκλόνητον καὶ ἄ-
 σειτον αὐτῆς , καὶ καὶ τὴν ἀγάπῃ καὶ Οὐρανῶν δόξαν καὶ τιμῶν , ὅπῃ

ἕκαστων ὑπὸ τὸν Θεὸν ἠξιώθη νὰ λαμβάνῃ. „ ὁφρανήτω. τὸ τοῦ
 „ Ἡσαΐε. ὁφρανήτω ὁ Οὐρανὸς αἰῶθεν, καὶ αἱ νεφέλαι βανάψωσαν
 „ δικαιοσύνην. καὶ ὁ Μέγας τῆς Ἀλεξανδρείαν Κύριλλος εἰς τὴν ἐρ-
 „ μιλίαν τῆς αὐτῆς Ἡσαΐε. ὁφρανήτω, φησὶν, ὁ Οὐρανὸς αἰῶθεν,
 „ τῆς ἐσίν οἱ τὴν αἰῶν τείνοντες Πόλιν, καὶ τὸ λαμπρὸν καὶ ἀξιάγασον
 „ ἔχοντες ἐνδιαίτημα, Ἀγγελοῖτε καὶ Ἀρχάγγελαι, καὶ τὰ τέτων ἐπέ-
 „ κεινα, Θρόνοιτε καὶ Ἐξοσίαι, καὶ Διῶαμεις λογικαί, καὶ τῆς αἰῶν θῶ-
 „ κων οἱ Προσάται. καὶ λοιπὸν ὅλος ὁ Οὐρανὸς, ὅλαις λέγω τῆς Νοε-
 „ ρῶν Διῶαμιων ἢ Τάξαις ἕκαστὴν Οὐρανίαν ταύτην Νυμφίω καὶ Ὀρθό-
 „ δοξον τῆς Χειρῶς Ἐκκλησίαν χαίρονται καὶ ὁφραίνονται μὲ σέβας καὶ τι-
 „ μὴν μεγαλωτάτην εἰς αὐτῶν, καὶ σὺ δὲ χαίρεισαι μὲ σέβας καὶ τιμὴν
 „ εἰς αὐτῶν, ὅπῃ καὶ μάλισα ὅσα τῆς Θεῶν βελύματα καὶ κρυμμένα μυστή-
 „ ρια εἰς αὐτῶν ἐφανερώθησαν, φανερόντων ἀπ' αὐτῶν καὶ εἰς ἑσούα,
 „ ἕκαστὴν νὰ διωθῆς νὰ κάμῃς δὲ πάλως τὴν ἀνάβασιν εἰς τὰς Οὐρανὸς;
 „ Δὲν σὲ ἐφανερώθη ἀπ' αὐτῶν τῆς Υἱῶς τῆς Θεῶν ἢ Ἐνανθρώπησις; ἢ
 „ Σταύρωσις; ἢ Ὁμῶν τῆς καὶ τὸ ἀνθρώπινον; ἢ Ταφίτης; ἢ Ἀνάστα-
 „ σίς; ἢ Ἀνάληψίς; ἢ Ἐξομολογήσις; ἢ Δούτερός; ἢ Ἐρχομός; καὶ ταῦτα πάντα δι'
 „ ἀγάπῃ ἐδικλῶσε; Δὲν σὲ ἐφανερώθη ἀπ' αὐτῶν, πῶς τὸ Μυστήριον
 „ τῆς Θεῶν Βαπτίσματος σὲ καθαρίζει; πῶς τὸ Μυστήριον τῆς Θεῶν Μύρε
 „ σὲ ἐνδυναμώνει ἐναντίον τῆς δαιμόνων; πῶς τὸ Μυστήριον τῆς Μετα-
 „ νοίας καὶ Ἐξομολογήσεως σὲ φιλιώνει μὲ τὸν Θεόν; πῶς τὸ Μυστήριον
 „ τῆς Γεραῶν Τραπεζῆς, ὁ μετσωιμῆος ἄρτος καὶ οἶνος, τὸ Σῶμα καὶ Αἷ-
 „ μα τῆς Νυμφῆς σὲ ἐνώνει μὲ αὐτὸν τὸν Νυμφίον, καὶ μὲ τὰ τέλια μά-
 „ λιστα τῆς Τελαῶν τὰ κάρωπα; σὲ ἐκρυψε τίποτις, ἢ πολὺ ἢ ὀλίγον
 „ ἀπ' ἐκεῖνα, ὅπῃ σὲ βοηθῆν ἢ ἀνέβῃς εἰς τὰς Οὐρανὸς, νὰ σωαεθμῆς
 „ μὲ τὰς Ἀγγέλους; Δὲν σὲ τὰ ἐφανερώσαν ὅλα, ὅσα εἰς αὐτῶν ὑπὸ
 „ τὸν Θεὸν ἐφανερώθησαν; ἢ θελες ἀπ' αὐτῶν πλεονοτέρα ἀγάπῃ εἰς τὴν
 „ λόγῃ σε; ἢ θελες ἀπ' αὐτῶν πλεονοτέρα ἐπίσκεψιν καὶ ἐπιποίησιν; καὶ
 „ λοιπὸν, πῶς τὸ σέβας μὲ χαρὰν, πῶς ἢ ἀγάπῃ, πῶς ἢ τιμῇ, ὅπῃ
 „ κρῆστικῶς καὶ ἀναγκαιῶς πρέπει ἕκαστων νὰ δίδῃς εἰς αὐτῶν ἕκαστὴν
 „ τὸς ἡ χάριν, ὅπῃ εἰς ἑσούα κἀναι; ἕκαστὴν ποῖον τέλος, εἰπέ με, σὲ ἐ-
 „ φανερώθησαν ὑπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ὅλα ταῦτα, ὅπῃ σὲ ἀπαεθμῆσα;
 „ ἕκαστὴν νὰ κυλίεσαι εἰς τὴν πορνείαν, εἰς τὴν ἀδικίαν, εἰς τὴν πλεονο-
 „ ξίαν, εἰς τὴν συκοφαντίαν, εἰς κάθε λογῆς κακίαν καὶ πονηρίαν; ὄχι
 „ ἀνθρώπε ὄχι, Δὲν εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας τέτοιος, ἀλλὰ ὁ σκο-
 „ πὸς τῆς καὶ ὅλον τῆς τὸ τέλος, ὅπῃ σὲ φανερόντων τὰ μυστήρια τῆς, εἶναι,
 „ ἕκαστὴν νὰ ἀφεθῆς ὑπὸ ταῖς κακίαις, νὰ καθαρῆς μὲ τὰ μυστήρια τῆς,
 „ μὲ τὴν Μετανοίαν, μὲ τὴν τελείαν τῆς καρδίας σωτηρίαν, μὲ τὴν ἀ-
 „ ληθινὴν Ἐξομολόγησιν, νὰ μείνῃς καθαρὸς καὶ ἄξιός δι' αὐτὴν, ἕκαστὴν νὰ

σὲ προξενήσῃ πὴν αἶοδον εἰς τὰς Οὐράνας . καὶ δὲν θεαρεῖς προσέτι μὲ
 τὰς νοητὰς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμῶς, πῶς ἔχε πὴν ὑπερβάλλουσαν ἀγάπῃ ἐπι-
 σκεψιν καὶ θεωροῦσιν, ὅπερ δείχνει πρὸς τὸ λόγῳ σε, δὲν λείπει ποτὲ
 ἄπο τὸ νὰ πέμπῃ τὰς ἀκτῖνας καὶ λάμψεις τῆ φωτὸς τῆς εἰς ἑσῶα, καὶ
 νὰ ἐπισκιαζῇ μὲ τὸν δροσερὸν καὶ ἀπαυτικὸν ἴσκιον τῆς νεφέλης, ἄπο
 τῶ ὁποῖαν δέισκεται καὶ εἶναι σκεπασμένη; δὲν ἦκασίς εἰς τῶ ἀρχῶ
 τῆ Λόγῳ, ὅτι ἀφόντις ἡ Μωσαϊκὴ Σκηνὴ ἐτελειώθη, ἐσκεπάζετο πὴν
 ἡμέραν μὲ μίαν Οὐράνιον νεφέλῃ, καὶ ὄλλῳ πὴν νύκτα, μὲ εἶδος εἶνα
 τῆ πυρός; ἡ Σκηνὴ ἐκείνη ἀπεδείχθη, πῶς ἐπροεικόνιζε καὶ ἐσημάδδου
 πὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν . λοιπὸν ἔξ ἀνάγκης ἀπολαθεῖ, ὅτι καὶ ἡ
 νεφέλη καὶ τὸ εἶδος τῆ πυρός, ὅπερ πὴν ἡμέραν καὶ πὴν νύκτα ἐσκεπάζαν
 πὴν Σκηνῶ, νὰ ἐσημάδδου κάποιοντι ἀπ' ἐκεῖνα, ὅπερ εἰς πὴν Ἐκ-
 κλησίαν δέισκονται καὶ εἶναι . καὶ τί τάχα νὰ ἐσημάδδου; τὸν ἴδιον
 αὐτὸν τῆς Ἐκκλησίας Οὐράνιον Νυμφίον, τὸν Υἱὸν τῆ Θεῶ, τὸν Γη-
 σῶν Χριστὸν . αὐτὸς ἐνοεῖται ἡ νεφέλη, αὐτὸς καὶ τὸ εἶδος τῆ πυρός .
 αὐτὸς δὲθὺς ὅπερ πὴν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσε, πὴν ἐσκεπάσε καὶ ὡς νε-
 φέλη, καὶ ὡς εἶδος τῆ πυρός . Διὰ νὰ καταλάβῃς τὲτο πλέον φανε-
 ρώτερα καὶ καλλιώτερα, σὲ ἐρωτῶ . πῶ πῶρα θεωροῦσῃ; πῶ δέισκε-
 σαι; πῶ εἶσαι; εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἢ εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτὸς;
 ἀκυσσον πλέον φανερωτέρων πὴν ἐρώτησιν . πισθεῖς τὰ Θεῖα τῆς Ἐκκλη-
 σίας Δόγματα; μὴεῖς καὶ καθαρὸς μὲ ζωνὴν καὶ πολιτείαν ἐνάρετον; σι-
 μα εἰς ταῦτα πάντα, ἔχεις καὶ ὑποφέρεις διωγμῶς, θλίψεις μεγάλαις
 καὶ ταλαιπωρίαις ἔχε πὴν ἀγάπῃ τῆ Χριστῶ; ναί, τὰ ἔχεις ταῦτα πᾶν-
 τα . τὰ σημεῖα σὲ φανερώσῃ τοῖστον . λοιπὸν μέσα εἰς τὸ φῶς θεω-
 ροῦσῃ καὶ εἶσαι . μὴ φοβᾶσαι τὸ λοιπὸν νὰ ἀπονήσῃς, νὰ ἀδυνατίσῃς
 ἄπο τῆς πειρασμῶς καὶ θλίψεως καὶ ταλαιπωρίαις, διότι τῆς Ἐκκλησίας
 ἡ νεφέλη, ὅπερ εἶναι ὁ Χριστὸς, σὲ σκεπάσει, καὶ σὲ κᾶπει δροσερὸν καὶ
 θεῖον καὶ Οὐράνιον ἴσκιον, μὲ τὸν ὁποῖον σὲ δροσεροῖει, καὶ διώχνει ἄπο
 λόγῳ σε ὅλον τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, ὄλλῳ λέγω πὴν ὑπερβολικὴν
 καύσιν καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων καὶ ταλαιπωριῶν, ὅπερ δι' ἀγάπῃ τε
 σὲ ἔρχονται, καὶ μὴεῖς εἰς μίαν μεγαλωτάτῃ ἀρεσῇ καὶ ἀπάουσιν . ἡ
 „ ἡ δυνάμεις με, ἔλεγεν εἰς τὸν Θεῖον Παῦλον, ἐν ἀδυνατεῖα τελειῶ-
 „ ται . “ πάλιν, ἐρωτῶ καὶ σεῖα τὸν ἄλλον, πῶ εἶσαι; πῶ δέισκεσαι,
 εἰπέ με, ἐσύ; μέσα . μέσα εἰς τὸ σκότος τῆς πορνείας, τῆς ἀδικίας,
 καὶ τῶ λοιπῶν ἀμαρτιῶν . σὲ καταλαμβαῖ ναί, σὲ καταλαμβαῖ πολλ-
 λά καλὰ ἐγῶ, ἀγαλὰ καὶ νὰ λογιᾶζῃς πῶς μὲ λανθαίνεις, μὲ τὸ νὰ
 κρύπτεσαι εἰς τὸ τοῖστον σκότος . μὲ ὡς τὸσον, ὅταν τέτοιας λογῆς δέ-
 ρισκεσαι, τί τάχα τότε γίνεται εἰς τὲ λόγῳ σε; καὶ τί μὲ γίνεται;
 ἀκυσσον· τί σὲ γίνεται, καὶ θαύμαζε μὲ μοναχὴν πὴν σιωπὴν πὴν ἀ-

κραν δ'σπλαγχνίαν καὶ ὑπεράσπασιν τῆ Νυμφίε καὶ τῆς Νύμφης . ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας τότε φαίνεται εἰς τὸ λόγος , ὄχι ὡς νεφέλη , ἀλλὰ ὡς εἶδος πυρός , καὶ σὲ φέγγει μὲ τῆς θείας αὐτῆ λάμψεις καὶ μαρμαρυγᾶς , μὲ τῆς Θείας αὐτῆ δηλονότι Λόγους , ὅπῃ μὲ Προφήτας , καὶ Εὐαγγελιστᾶς , καὶ Ἀποστόλους , καὶ Θείας τῆς Ἐκκλησίας Διδασκάλους πέμπονται καὶ ἐξαπλώνονται ὡσανύ λαμπροῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖνες εἰς τοὺς λόγους , ἃ καὶ νὰ φέξης , νὰ εὐχῆς ἀπὸ τῆς ἁμαρτιῶν τὸ σκότος , νὰ ἔλθῃς εἰς τῆς ἀρετῆς τὸ φῶς , εἰς τῆς κόλπους τῆ Νυμφίε , καὶ ἀπλῶς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας . καὶ λοιπὸν , μὲ τὴν νεφέλῃ ἐκείνῃ , καὶ τὸ εἶδος τῆ πυρός , ὅπῃ τὴν Μωσαϊκὴν Σκηνὴν ἐσκέπαζεν , ἀνίπτειτο καὶ ἐσημάδων ὁ Θεός , ὅτι ἀφόντις ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θέλει θεμελιωθῆ , καθὼς καὶ ἐθεμελιώθη , θέλει μὲν ἁπαῖτα σκεπασμῶν ἀπὸ τὸν Μονογενῆ αὐτῆ Υἱὸν , καὶ Οὐράνιον αὐτῆς Νυμφίον , νὰ φαίνεται εἰς μὲν τῆς παλαιπωρημῆς δι' ἀγάπῃς ὡς Οὐράνιος δροσιτικῆ καὶ ἀπαυτικῆ νεφέλη , εἰς δὲ τῆς ἐν σκότει τῆς ἁμαρτιῶν καθημῆρας , ὡς εἶδος πυρός , ἃ καὶ νὰ φέγγωσι , νὰ ὀδηγῆνται καὶ νὰ ἔρχωνται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας . τίς μᾶς βεβαιώνει τὸν λόγον ; ὁ Φιλόσοφος καὶ Ὁμολογητῆς Μάξιμος καὶ ὁ Μέγας τῆς Ἀλεξανδρείας Κύριλλος μὲ τῆς αὐταῖς συλλαβαῖς καὶ λέξαις , εἰς τὸ ἄνατον Κεφάλαιον τῆς ἀναγωγικῶν τῆς . „ παγείσης ἡ τῆς Ἐκκλησίας τῆς πιστῶν , ὁ Χριστὸς αὐτῆς „ ἐσκέπασεν αὐτὴν , τοῖς μὲν τῆς ἡμέρας , οἷον τοῖς πεφωτισμῶσι τῆς „ θείων δογμάτων καὶ λαμπρότη βίου ἐπισκοπιάζων , καὶ τὸν καύσωνα „ τῆς περασμῶν ἀπελαύων , καὶ ἀνάψυξιν καὶ ψυχαγωγίαν ἐπιείας . τοῖς „ δὲ καθάπερ ἐν νυκτὶ τῶ σκότει τῆς ἁμαρτίας καθόδοντας πυρ- „ σόων καὶ φωτίζων εἰς ἐπήγνωσιν καὶ ἀλήθειαν . χρεία ἡ τοῖς μὲν ἀ- „ τελειότεροις φωτισμῶ πρὸς ὀδηγίαν τῆ κρείττονος . τοῖς δὲ τελειοτέροις „ ὀπισθείας , ὡσεὶ διυάσθαι διενεγκεῖν τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡ- „ μέρας . “ συμπεραίνεται λοιπὸν ἐκ τῆτων πάντων ἀναγκαιῶς ὀλοφαίνε- ρα , πῶς ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸν Οὐράνιον αὐτῆς Νυμφίον δεῦν λείπει πο- τὲ νὰ σὲ ὑπερασπίζεται μὲ μίαν ἀκρὴν δ'σπλαγχνίαν , ὡσανύ ὅπῃ , ἡ ὡς δροσιτικῆ , νεφέλη ὁ Νυμφίος τῆς σὲ καταψύχει σὲ δροσιτίζει καὶ σὲ ἐνδυναμώνει , ἡ ὡς εἶδος πυρός μὲ τοῖς φεγγοβόλους αὐτοῦ Λόγους σὲ φέγγει καὶ σὲ ὀδηγεῖ , ἃ καὶ νὰ εὐχῆς ἀπὸ τῆς ἁμαρτιῶν τὸ σκότος .

Τόμω
τῆ Κυ-
είλη .
5'.

Τμήμα, β'.

Δ Είχεις, εἶπέ μου, ἁπλῶς ταῦτα ὅλα καμίαν δ' χαρίσῃσι εἰς τὴν
 Ἐκκλησίαν; ὅλον τὸ ἐναντίον μάλιστα φαίνεται νὰ σωάγεται.
 Διότι εἰὰν ἡ Ἐκκλησία σὲ ὑπερασπίζεται ἁπλῶς μετὰ ἀκραν δ' ἀπαι-
 χίαν ἁπλῶς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐσὺ μὲν ἁπλῶς πρὸς
 αὐτὴν ἀπειθείς καὶ παρήκοος, μὴ θέλωντας ποτὲ νὰ εὐγῆς ἐπὶ τὸ σκό-
 πος τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ νὰ σωθῆς ἐξ ὅλης δ' ἀπλῶς ἁπλῶς πρὸς αὐτὴν,
 πῶς δὲν σωάγεται ἀναγκάως, ὅτι ἐσὺ δ' εἰσέκομισαι καὶ εἶσαι εἰς τὴν
 ἀεργετήριά σου, εἰς τὴν Ὁρθόδοξον δηλαδὴ Ἐκκλησίαν κατὰ ὑπεροχὴν
 ἀγαθίως; μὰ τί καρτερεῖς τί ἀναμῆεις τέλος πάντων ἀπ' αὐτὴν εἰὰν
 δὲν ἀφήσῃς τὴν ἀχαριστίαν, νὰ φανῆς πρὸς αὐτὴν εἰς τὸ ἐξῆς δ' ἀχα-
 ριστος; τίποτις ἄλλο μὴν ἀναμῆεις, ἁπλῶς τὴν θεϊκὴν ὄργην τῆς Ἰουμφί-
 τος. „ διότι ἔρχεται, λέγει ὁ Θεὸς Παῦλος, ἡ ὄργη τῆς Θεῶν ἐπὶ τὰς
 „ Τίς τῆς ἀπειθείας. „ καὶ λοιπὸν, ἕως πότε θέλεις νὰ ἀνακαλῆς με-
 τὰ τὴν ἀπειθείαν σου τὴν θεϊκὴν ὄργην εἰς τὸ λόγος σου; ἕως πότε θέλεις νὰ
 μὴ Τίς τῆς ἀπειθείας, καὶ ὄχι γνήσιος Τίς τῆς Ἐκκλησίας; ὡ-
 πόσον ἀναιδιτηεῖς. ὡ εἰς ποῖον κινδύων δ' εἰσέκομισαι, καὶ δὲν τὸ σοχά-
 ζεσαι. ὡ πόσον κινδυνώβεις ἁπλῶς τὴν ἀπειθείαν, ὅπῃ εἰς τὴν Ἐκκλη-
 σίαν δείχνεις, νὰ κατέβῃς εἰς τὰ βάραθρα τῆς ἁδῆς. ἀφῆσαι ἀνδρωπε
 ἀφῆσαι, ἀφῆσαι λέγω τὴν ἀνδράβειαν. ἀφῆσαι τὴν ἐδελοκακίαν. ἀ-
 φῆσαι τὸ πεισμό σου. ἀφῆσαι τὴν ἀπειθείαν, ὅπῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
 δείχνεις, καὶ δεῖξαι καὶ σὺ μίαν ἁπλῶς μικρὰν ἀγάπην μετὰ ἀχαριστίας
 εἰς αὐτὴν ἁπλῶς τὴν ὑπερβάλλουσαν καὶ ἀσύγκριτον ἀγάπην ἔπισκεψιν καὶ
 ἀφῆσαι, ὅπῃ καὶ τὸ παρὸν αὐτὴ ἀκόμη δείχνει πρὸς ἐσένα. ἔχεις
 ἄλλον κυριώτερον πατέρα, ὅπῃ νὰ σὲ ἀγαπᾷ τόσο, ὅσον σὲ ἀγαπᾷ
 ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ Οὐράνιος, ὁ Νουμφίος τῆς Ἐκκλησίας; ἔχεις ἄλ-
 λην κυριώτερον μητέρα, ὅπῃ νὰ σὲ ἀγαπᾷ τόσο, ὅσον σὲ ἀγαπᾷ ἡ
 κοινὴ Μητὴρ ἡμῶν, ἡ ἐκλελεγμένη Νύμφη, ἡ Ὁρθόδοξος τῆς Νουμφί-
 τος Ἐκκλησία; καὶ λοιπὸν Χριστιανέ, „ τίμα τὸν Πατέρα σου καὶ τὴν Μη-
 „ τέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς.
 Νόμος εἶναι τοῦ Θεοῦ ὁ λόγος τοῦτος. φύλαξαι τὸν Νόμον. δεῖξαι
 πρὸς αὐτὴν τὸ σέβας ὅπῃ τῆς ἁπλῶς, μετὰ τὸ νὰ καθαρῶς ἁπλῶς μετα-
 νοίας, μετὰ τὸ νὰ λαμψυρῶς ἁπλῶς τῆς ἐξομολογήσεως, μετὰ τὸ ν' ἀφί-
 σης ὅλως τὴν ἀπειθείαν, νὰ δεῖξῃς ἀγάπην καὶ τιμὴν εἰς τὴν Μη-
 τέρα σου τὴν Ἐκκλησίαν, ὄχι μόνον μετὰ τὸν λόγον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ ἔρ-
 γον, μετὰ τὸ νὰ βοηθῆς δηλαδὴ παντοῦ εἰς τὰς ἀναγκάιας χρείας, ὅ-
 πῃ ἁπλῶς τὰ ἀφῆσαι τὰ καὶρῶν συμβαίνουσιν εἰς αὐτὴν. ναί, θεμελιω-

μὴν δέεισκειται καὶ εἶναι ἀκλονήτως, λαμπροτάτη ἀνεκλαλήτως, πλεσιω-
 τάτη μὲ ὅλας τὰς Οὐρανίους θησαυροὺς ἀρρήτως, μὲ ὅλον τὸ τοῦ καὶ ὅμως
 ἀπ' ἐκεῖνα, ὅπερ σὲ δίδει ὁ Νυμφίος τῆς, θέλει ἕπο' λόγουσε καὶ αὐτὴ
 τὸ μερίδιόν τῆς. ἔχει; „ ἵνα εὖσοι γίνηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γῆν ὅπι
 „ τῆς γῆς. ἔχει νὰ φανῆς εἰς αὐτὴν καὶ τὸν Νυμφίον τῆς δὲ χάριτος. “
 ἔχει νὰ πέμπωνται ἢ ὀπρῶσαις καὶ δὲ λογίαις αὐτῆς καὶ τὰ Νυμφίον τῆς εἰς
 τὸν οἶκόν σου. ἔχει νὰ λαμπρωῖται ἢ ψυχῆσε. ἔχει νὰ εὐτυχῆς καὶ εἰς
 κορμὶ καὶ εἰς ψυχὴν. ἔχει νὰ τὰ λάβῃς ἀπ' αὐτὴν πάλιν ἔπειτα μὲ ἀ-
 κατάληπτον εἰς τὰς Οὐρανίους πολυπλασιασμόν. „ τίμα τὸν Πατέρα σου
 „ καὶ τὴν Μητέρα σου, ἵνα εὖσοι γίνηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γίνῃ
 „ ὅπι τῆς γῆς. “ ἢ μπορεῖς ποτὲ νὰ εὕρῃς τόπον τινὰ, ἢ ὄρος, ἢ
 ἢ κάμπον, ἢ κῆπον, ἢ λιμνιῶνα, ἢ ἄλλον τινὰ τόπον, ὅπερ νὰ εἶσαι
 σιγῆρος, καὶ ἔξω ἕπο' κάθε κίνδυνον, ἄσαι τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλη-
 σίαν; Ἐρωτᾷ μίαν φορὰ ὁ Ἐξέρης ὁ Βασιλεὺς τὸν Ἀνάχαρσιν τὸν
 Σκύθην μίαν τέτοιαν ἐρώτησιν. εἰπέ μου Ἀνάχαρσι, τὸ λέγει, ἀπ' ὅ-
 λα τὰ καράβια καὶ πλεῖμα, ποῖα εἶναι πλέον σιγρῶτερα, καὶ ἔξω
 ἕπο' κάθε κίνδυνον; ὁ Ἀνάχαρσις χωρὶς ἀργοποιεῖαν παρὰ τοῦ δόκλει-
 νόμου, τὸ δίδει τὴν δόκλεισιν, ὄχι μόνον ἀσειάν, ἀλλὰ καὶ ἀληθε-
 σάτω. ὁ Βασιλεὺς, τὸ λέγει, ἀπ' ὅλα τὰ καράβια, ἐκεῖνα εἶναι
 πλέον σιγρῶτερα καὶ ἔξω ἕπο' κάθε κίνδυνον, ὅπερ εἰς τὸν λιμνιῶνα
 δέεισκονται καὶ εἶναι ἀραμῆρα. πῶρα ἐρωτᾷ καὶ ἐγὼ εἰσὶα τὸν ἀκροατὴν
 Χεισιανὸν, ποῖα εἰπέ μου ἔμφυχα καὶ λογικὰ πλοῖα, ποῖοι λέγω αἰ-
 θρωτοὶ δέεισκονται καὶ εἶναι πλέον σιγρῶτεροι, καὶ ἔξω ἕπο' κάθε κίν-
 δυνον; δὸς τὴν δόκλεισιν σωσῶ. ἄς μὴν φανῇ ὁ Ἀνάχαρσις ὁ Σκύ-
 θης, ὁ πάτερης σοφώτερος καὶ φρονιμώτερος ἕπο' λόγουσε. δόκλεισε μου
 σωσῶ ὅλων τὴν ἀλήθειαν. ἐκεῖνοι ναὶ ἀναμφιβόλως δέεισκονται καὶ εἶ-
 ναι Διδάσκαλε πλέον σιγρῶτεροι, καὶ ἔξω ἕπο' κάθε κίνδυνον, ὅπερ εἰς
 τὸν λιμνιῶνα τῆς Νύμφης, τῆς Ὀρθοδόξης Ἐκκλησίας δέεισκονται καὶ
 εἶναι ἀραμῆροι. εὖγε, καὶ ὑπέρογε. σωσῶ ἀληθινὰ καὶ τελειοτάτῃ εἰ-
 δωκεῖ τὴν δόκλεισιν. μὰ ὡς τόσον, ἀγκαλὰ καὶ νὰ εἶσαι, καθὼς ἕπο'
 τὴν δόκλεισίν σου ἐκατάλαβα, μαζί μὲ τὰ λοιπὰ ἔμφυχα καὶ λογικὰ
 πλοῖα, μαζί δηλαδὴ μὲ τὰς λοιπὰς δόσειβεις Χεισιανὰς εἰς τὸν ψυχο-
 σωπῆριον τῆς Νύμφης, τῆς Ὀρθοδόξης Ἐκκλησίας λιμνιῶνα ἀραμῆρος,
 εἶναι χεῖρα μὲ ὅλον τὸ τοῦ νὰ φυλάττης τὰ παλαμάριά σου διαπαντός διωπα-
 τὰ, καὶ μὲ προσοχῶν πολλῶν σφιγκτοδεμῆρα. ἀλλῶς, εὖας ἀεμοσφόφυλ-
 λος σ' ἀγαθῆς μέσα ἕπο' τὸν λιμνιῶνα, καὶ σὲ καταβυθίζει χωρὶς ἄλλο
 εἰς τὸ ἀχανές τὸ ἄθε πέλαγος. Ἀραμῆρον δέεισκειτο πέρυσσι μία με-
 γάλῃ σακκοδῶρα μέσα εἰς τὸν λιμνιῶνα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μὰ
 μὲ τὸ νὰ μὴ εἶχε τὰ παλαμάριά της καλὰ σιγρῶτισμῆρα, ἐρχόμενος

εἷας ἀνεμοσρόφυλλος, τὴν ἄξειζωσεν ἀπὸ τὸν λιμῆρα, καὶ ἀνεμόσειφο
 γυεῖζωντάς τιν' εἰς τὸ Νησί τῆς Χάλκης, τὴν ἐκαταβύθισον ἐκεῖ
 παντελῶς εἰς τῆς θαλάσσης ἐκείνης τὸν βυθόν, καθὼς οἱ θερμοσότεροι
 τῆτο πολλαὶ καλὰ τὸ ἠξέδρετε. ὡσε, δεῖ νὰ εἶσαι σιγῆρος καὶ ἔξω ἀπὸ
 κάθε κίνδυνον, δεῖ σὲ φθαίει μοναχά, τὸ νὰ εἶσαι εἰς τὸν λιμῆρα
 τῆς Ἐκκλησίας ἀραμῆρος, ἀλλὰ κάνει χρεία νὰ ἔχης καὶ τὰ παλαμά-
 ρια, ταῖς γέμναις σιγραιοσμήναις διωπατῖ. ἔχεις πρώτῳ γέμναι τὸ
 Θεῖον Βάπτισμα. ἀδιωάτισον εἰς τῆ λόγισα, ἢ πολὺ, ἢ ὀλίγον
 ἀπὸ αἰτίαν τῆ ἀμαρτιῶν σε; λάβε καὶ δευτέρῳ γέμναι, τὴν γέμναι
 τῆς μετανοίας. καὶ τρίτῳ, τὴν γέμναι τῆς ἐξομολογήσεως. Ἐπειτα
 τέλος πάντων, τὴν Γεραὺ Ἀγκυραν, τὸ Σῶμα λέγω καὶ Αἷμα τοῦ
 Νυμφίου, καὶ τὴν τελειοτάτῳ εἰς τὸ ἔξῃς καὶ παντοτινῶ εἰς τὴν Νύμ-
 φῳ ὀλάβειαν, καὶ τότε νὰ χωρὶς ἀμφιβολίαν δέξῃσσαι καὶ εἶσαι εἰς
 τὸν λιμῆρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀραμῆρος διωπατῖ, καὶ σιγρῶτα-
 πς, καὶ ἔξω βέβαια κινδυνῶν καὶ ἀπολαθῖαν. δεῖ φοβᾶσαι ὄχι τότε,
 δεῖ φοβᾶσαι κανεὶα παντελῶς τῆ δαίμονος ἀνεμοσρόφυλλον, ὡσαύ ὅπε
 ἀρῦμα πλῶρα, δεῖ νὰ λέγω ἔτσι ναυτικῶς, σὲ φυλάττει ἀκίνδυνον
 τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀχειμάσος λιμνιῶνας, καὶ εἰς κορμὶ δηλαδὴ καὶ εἰς ψυ-
 χῶ λαμβανῖς ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τὸν Νυμφίον διώμαιν, νὰ νικᾶς ὅ-
 λας τῆς ἀνεμοσροφύλλης, ὅλας λέγω τῆ δαίμονος ταῖς μηχανὰς καὶ τέχ-
 νας, ὅπε κατασκοιδάζει ἐναντίον σε. „ ἐδόθη γὰρ πρὸς Κυρίε ἢ κρά-
 „ πσις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία πρὸς Τῆς. τὸ λέγει ὁ Σολομών εἰς
 „ τὴν Σοφίαν τε. καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν Ἐξοδον, ἐκ εἰσεί ὁ Θεὸς
 „ τὸν δλοθρῶντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς
 „ εἰς τὴν αὐτῶ, Κύριος πολεμήσει ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσῃδε.
 „ καὶ ὁ ἴδιος αὐτὸς Νυμφίος μὲ τὴν Μωσαικῶ γλῶσσῳ εἰς τὸ Βι-
 „ βλίον τῆ Λευιτικῆ. ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῖν Θεός.
 „ εἰαὶ τῆς Νύμφης, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὁ ἴδιος Νυμφίος, ὁ Υἱὸς
 „ τῆ Θεῖ ὁ Γνωστὸς Χριστὸς ἐμπεριπατῖ καὶ μὴν δεῖ πάντα μὲ τῆ λόγισα
 „ σε, ὅταν μὲ ὅλα τὰ θεσπιτικά, ὅπε σὲ εἶπα, εἰς τὸν λιμῆρα τῆς
 „ Ἐκκλησίας δέξῃσσαι καὶ εἶσαι ἀραμῆρος, πῶς δεῖ σιωάγεται ὀλοφάγε-
 „ ρα, ὅτι εἶσαι σιγῆρος τότε καὶ ἀκίνδυνος, καὶ νικητῆς ἀρσέτι ἐναντίον τῆ
 „ αἰθρητῆ καὶ νοιτῆ ἔχθρῶν; „ τίμα λοιπὸν τὸν Πατέρα σε καὶ τὴν Μητέρα
 „ σε, ἵνα εὖσοι γένηται. “ πείθε. πείθε λέγω Χριστιανέ μου εἰς τὴν
 „ Θεῖαν ταύτῳ καὶ Οὐρανίαν Νύμφῳ, εἰς τὴν Κυρίαν καὶ ἀληθινῶ Μι-
 „ τέρα σε, εἰς τὴν Ὁρθόδοξον τῆ Χριστῆ Ἐκκλησίαν. πείθε χωρὶς ἐ-
 „ ναυτιότητα πρὸς αὐτῶ δεῖ καλὸν καὶ συμφέρον τῆς ψυχῆς σε. πείθε
 „ πρὸς αὐτῶ μὲ ψυχῶ καὶ μὲ καρδίαν, μὲ ὄλλω σε τὴν διώμαιν, δεῖ
 „ νὰ μὴν ὁ Νυμφίος τῆς δεῖ πάντα μὲ τῆ λόγισα. πείθε πρὸς αὐτῶ,

Κεφ. 5.

Κεφ.

ιβ.

Κεφ.

ισ.

κὴ μὲ κεφαλῶν κλιτῶν κὴ δὺλαβητικῶν τιμῶν πίπτωντας ἔμπαροθεν τῆς ,
 προσωπῶν μὲ ὅλας τὰς δὺλαβεῖς προσωπῶν τὸ πρόσωπον αὐτῆς . κὴ ἔ-
 χει πρόσωπον ἢ Ἐκκλησία ; ἔχει ναὶ βέβαια , ἔχει . ,, τὸ πρόσωπὸν
 ,, σε λιτανύσασιν οἱ πλέσιοι τῆ λαῶσε . “ τὸ λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ
 Ἅγιον ὀμιλῶντας μὲ γλῶσσαν Δαβιτικῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν . κὴ ποῖον
 ἀρά γε νὰ εἶναι τὸ πρόσωπον αὐτῆς ; ὁ ἴδιος αὐτῆς Νομφίος , ὁ Υἱὸς
 τῶ Θεῶ , ὁ Ἰησοῦς Χριστός . δεῦ ἤκουσε ποτὲ τὸν Θεῶν Παῦλον εἰς
 τὴν πρὸς Ἐφεσίους αὐτοῦ ὁπισθῶν , νὰ λέγη τὸν Χριστὸν Κεφαλῶν
 τῆς Ἐκκλησίας . ,, αὐτὸν ὃν ἔδωκεν ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ Κεφαλῶν ὑπὲρ
 ,, πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ . “ εἶναι Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας , πῶς δεῦ
 εἶναι φανερόν , ὅτι κὴ πρόσωπον αὐτῆς κὴ εἶναι κὴ λέγεται ; - πρόσωπον
 λοιπὸν τῆς Ἐκκλησίας κωδῶν κὴ κτὶ πρῶτον λόγον κὴ εἶναι καὶ λέγεται
 ὁ Νομφίος αὐτῆς , ὁ Ἰησοῦς Χριστός .

Ψαλ.
μδ'.

Κεφ. α'.

Τριῆμα , γ'.

Πρόσωπον τῆς Ἐκκλησίας καὶ δεύτερον λόγον λέγεται κὴ τὸ Γερατι-
 κὸν καὶ Ἀρχιερατικὸν Τάγμα , κὴ μάλιστα ὁ Παναγιώτατος ἡμῶν
 Ἀυθεντίας κὴ Δεσπότης , ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης , δεῦ τὴν ἀνωτάτῃ
 θείαν κὴ Πνευματικῶν Ἀξίαν , ὅπε δικαίως κὴ ἀξίως δεῦ τὸ Πνεῦμα
 τὸ Ἅγιον λαβῶν μὴ εἰ ἐνδεδυμένος . πόθεν ἔλαβεν ὅλας τὰς Θείας καὶ
 Ἐκκλησιαστικὰς Ἀξίας , ὅπε ἔχει ; δεῦ τὸ πρῶτον κὴ Κύριον τῆς Ἐκ-
 κλησίας πρόσωπον , δεῦ τὸν Χριστὸν δηλαδὴ . πόθεν Γεροχάκοι , Γε-
 ρεῖς , Ἀρχιερεῖς , Κληρικοὶ , κὴ οἱ λοιποὶ ἀναλόγως λαμβάνουσιν αὐτὰς
 τὰς Ἀξίας ὅπε ἔχουσιν ; δεῦ τὸν Χριστὸν βέβαια καὶ αὐτοὶ , πλὴν
 ἐμμέσως δι' ἐτέρου προσώπου , δεῦ τὸν Παναγιώτατον ἡμῶν δηλαδὴ Ἀυ-
 θεντίαν κὴ Δεσπότην καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην . πρόσωπον λοιπὸν
 τῆς Ἐκκλησίας κωδῶν ἀμφιβολίαν καὶ δεύτερον λόγον καὶ ἢ αὐτὴ Πανα-
 γιότης κὴ εἶναι κὴ λέγεται . ὅθεν κὴ ἡμπορῶ νὰ λέγω κωδῶν κωδῶν δι-
 σαγωγὸν , ὅτι ὃν λόγον ἔχει ὁ αἰδητὸς τῶ Οὐρανῶ Ἡλιος εἰς τὰς λοι-
 πὰς φασῆρας , τὸν αὐτὸν λόγον ἔχει κὴ ὁ Παναγιώτατος ἡμῶν Ἀυθεντίας
 κὴ Δεσπότης κὴ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἰς ὅλον τὸ λοιπὸν τῆς Ἐκκλη-
 σίας σύστημα , ὡσαύτῃ ὅπε , καθὰς τῶ Οὐρανῶ ὁ Ἡλιος δίδει τὸ φῶς τῶ
 εἰς τὰς ἀσέρας ὅλας , κὴ μετέχουσιν δεῦ τὰς ἀκτῖνας κὴ λάμψεις τῶ φω-
 τὸς τῶ ἀναλόγως οἱ ἀσέρες ὅλοι , ἔτσι καὶ ὁ Παναγιώτατος ἡμῶν Δεσπότης
 , ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης , ὡς ἄλλος τις νοσητὸς Ἡλιος δίδει τὸ
 φῶς τῶ Ἐκκλησιαστικῶν Ἀξιωματικῶν εἰς τὰς νοσητὰς τῶ νοσητῶν σφαιρῶν
 ἀσέρας , κὴ μετέχουσιν ἀπαξ ἀπλῶς ἀπαντες ἀναλόγως δεῦ τὰς ἀκτῖνας
 θεοφωροβόλως λάμψεις κὴ μαρμαρυγὰς τῶ Παναγιῶν δὺχῶν καὶ δὺλο-

γιῶν αὐτῶ . κὶ ὡδεῖ πλέον μάλιστα , δευ εἶναι τὸσον θαυμασόν , ἀγκα-
 λά κὶ θαυμασόν , νὰ ὡδεγραφεῖται εἰς τὸν Οὐρανὸν ὁ Ἡλιος , ἔπειτα
 μὲ ὄλον τῆτο νὰ πέμπωνται κὶ νὰ ἐξαπλώνωνται ἢ χρυσαυγὴς αὐτίνες
 τῆ φωτὸς τῆ ἀνὰ μέρος , πότε εἰς ὄλον τὸ εἶα ἡμισφαίριον τῆς γῆς , καὶ
 πότε εἰς τὸ ἄλλο πάλιν εἰς ὄλον , ὅσον εἶναι θαυμασόν , μάλιστα κὶ
 ἰσθθαύμασον , νὰ ὡδεγραφεῖται εἰς τὸν Ἀγιώτατον κὶ Οἰκουμενικὸν τῆτον
 Θρόνον ὁ Παναγιώτατος ἡμῶν Ἀυθέντης καὶ Δεσπότης , ὁ Οἰκουμενικὸς
 Πατριάρχης , ἔπειτα μὲ ὄλον τῆτο νὰ πέμπωνται κὶ νὰ ἐξαπλώνωνται
 ἢ θεοειδεῖς μαρμαρυγαῖς κὶ λάμψαις τῶ φωτειδῶν αὐτῶ δὶχῶντε κὶ δὶ-
 λογιῶν εἰς ὄλον ἐντ' αὐτῶ παρθένος καὶ τὸ εἶα καὶ τὸ ἄλλο ἡμισφαί-
 ριον , εἰς ὅλας δηλαδὴ τῆς ἁσεβεῖς κὶ Ὀρθοδόξες , ὅπῃ κὶ εἰς τὰ δύο
 δειρίσκονται καὶ εἶναι ἡμισφαίρια . Σιωπῶ τὰς λάμψεις καὶ μαρμαρυγὰς
 τῆς ἀγάπης καὶ ἡσυχίας , κὶ τρυφῆς , καὶ τῆ λοιπῆ συστήματος τῆ
 ἀρετῆ τῆς αὐτῆ Παναγιότητος . διότι , ἐὰν τῆτο ἤθελα μεταχειρισθῆ νὰ
 ὑποδείξω , ἤθελα φανῆ ὅμοιος μ' ἐκείνον , ὅπῃ ἤθελε μεταχειρισθῆ
 νὰ ὑποδείξῃ πῶς ὁ Ἡλιος λάμπει . αὐτὰς λέγω νὰ τὰς σιωπῶ δι-
 καίως , ὡσὰν ὅπῃ εἰς ὅλας λάμπει ὡς ἡλιακαῖς ἀκτίνες , καὶ εἶναι
 φανεραῖς , καὶ τὰς ὁποίας μάλιστα κὶ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον διὰ
 τῆς Ἐκκλησίας τὸν Νυμφίον ἠξιώθη νὰ ἀνέβῃ . τὸσον καὶ μόνον λέγω
 συντόμως , ὅτι ὁ Τριεσπόσατος Θεὸς , καὶ μίαν μεγάλῃ καὶ ὑψηλο-
 τάτῃ Ἀξίῃ , δευ ζητᾷ ἄνθρωπον διὰ μεγάλῃ πόλιν , ἀλλὰ ζητᾷ
 ἄνθρωπον , ὅπῃ νὰ εἶναι ἄξιος καὶ μεγάλῃ πόλιν . κὶ ἰδὲ ὅπῃ ἦν
 ἄξιον καὶ τῆ Μεγάλῃ καὶ Ἀγιωτάτῃ Πόλιν , δηλαδὴ τῆ Ἐκκλη-
 σίῃ . „ Μέγας Κύριος κὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τῆ Θεῶ ἡμῶν , ἐν
 „ ὅρει ἁγίῳ αὐτῶ . τὸ λέγει ὁ Δαβὶδ . καὶ ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλη-
 „ σίας , ἐ δυνάται Πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρος κειμένη . “ Πόλις
 λαμπρὰ ἢ Ἐκκλησία . καὶ ὄρος μέγα , τῆ θεῖα ταύτης κὶ ὑψηλὰ καὶ
 Οὐραῖα δόγματα , ἐπάνω εἰς τὰ ὁποία ὡσὰν εἰς ὄρος ὑψηλὸν κὶ με-
 γαλιώτατον μῦει καπαντὸς θεμελιωμένη , κὶ ἀμειψιάδωτη , κὶ εἰς ὅλας
 ἀπλῶς διάδηλος κὶ φανερωτάτη . καὶ ἰδὲ λέγω πᾶς ἦν ὁ Θεὸς ἄξιον
 καὶ τῆ Ὀρθόδοξον ταύτῃ κὶ Ἀγιωτάτῃ Μεγαλόπολιν , δηλαδὴ τῆ
 Ἐκκλησίῃ , τὸν Κύρ Κύριλλον τὸν Παναγιώτατον ἡμῶν Ἀυθέντῃ κὶ
 Δεσπότη , καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχῃ . ὅλα μάλιστα ὅλα , ὅλα λέ-
 γω εὐδοξὰ κὶ λαμπρὰ , κὶ ὅλα σύμφωνα εἰς τῆ Παναγιωτατῆ Κορυ-
 φῆ αὐτῆ ἐγγεγραμμῆ ἡμπορεῖς νὰ θεωρήσης . κὶ Πόλιν αὐτῆ δηλονό-
 τι λαμπρῆ . τίς δευ εἶδεν , ἢ δευ ἠκεσε τῆ ὡδεφῆμον τῆ Ἀναπλῆ
 τῆς Πελοποννήσου Πόλιν ; κὶ γενεῶν λαμπρῆ ; μαρτυρῶσιν ἅπαντες οἱ
 ἐν τῆς πόλεως ἐκείνης . Ἐπειτα , τί ; λαμπρὸς διὰ λαμπρῆ κὶ Πό-
 λιν κὶ γενεῶν . λαμπρότερος καὶ τὰς ὅχι μόνον ἐμφύτης , ἀλλὰ κὶ ὅπῃ-

Ψαλ.
μ ζ'.

τῆς ἀρετῆς αὐτῆς. καὶ ἔτι λαμπρότερος ἢ τὸν ἐν Θεῷ ἐνθρονισμὸν
 αὐτῆς εἰς τὸν Ἀγιάτατον ἢ Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἢ νὰ λάμπῃ μὲ τῆς
 ἀρετῆς τῆς ἀκτινοβόλης λάμπῃς πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. καὶ ἔτι μὲ
 τὸν ἐνθρονισμὸν κατ' ὑπερβολὴν λαμπρότερος, ὡσαύτῃ ὅτι, ὄχι μοναρχικῶς
 ἢ τυραννικῶς, ἀλλὰ σωδορικῶς, κανονικῶς τε ἢ ὑποσολικῶς μὲ τῆς Ἀγιάτα-
 τος Ἀρχιερεῖς, μὲ ὅλλω ἀπλῶς τὴν Ἀγιάτατην Σύνοδον τῆς Ἐκκλη-
 σίας ἀγαπῶν τε ἢ εἰρηνικῶς διδύθῃ καὶ κυβερνᾷ. δεῦν εἶναι καμία
 λάμπῃς διὰ τὰς λάμπῃς τῆς, ὅτι τῆς Παναγιωτάτης μας Αὐθεντίας ἢ
 Δεσπότης ἢ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχῃ, κυεῖς κὺρ Κυεῖς σὲ ἀπαείδησα,
 εἰς καμίαν γωνίαν κεκρυμμένη, ἀλλὰ ὅλαις εἰς ὅλης λάμπῃς καὶ ἀκ-
 τινοβολῆσι, καὶ εἶναι φανεραῖς. Ἄμποτες καὶ νὰ ὀπμιελιθῆς ἀπροαπῆ
 νὰ γυνῆς ἄξιος, εἰς τὸ νὰ μεδέξῃς τῆς θεῶν αὐτῆς λάμπῃς καὶ μαρ-
 μαρυγῶν. Ἄμποτες καὶ νὰ φανῆς κἂν τῶρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὀπειθῆς
 εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. πόσον προσέχεται ἡ Ἐκκλησία; πόσον δέεται
 καὶ ᾤθακαλεῖ τὸν Νυμφίον τῆς τὸν Χεῖσὸν ἢ τὴν ὑγείαν σου, ἢ τὴν
 ὀτυχίαν σου, ἢ τὴν ἄφεσιν τῆς ἁμαρτιῶν σου, ἢ τὴν ἀνάβασίν σου
 εἰς τῆς Οὐρανῶς; μὰ εἰὰν δεῦν τῆς ἀκείνης, εἰὰν δεῦν φανῆς εἰς αὐτὴν
 ὀπειθῆς καὶ ὑπήκοος, τί πάλιν λέγει πρὸς αὐτόν; „ ἡ προσέχῃ με
 „ εἰς κόλπον με ὑποσραφήσεται. ἄς ἐπανακάμψῃ, λέγει, ἄς ἐπανακάμ-
 ψῃ, ἄς γυεῖσῃ πάλιν εἰς τῆς λόγῃς με ἢ δέσις ἢ ᾤθακαλεῖς, ὅτι
 πᾶσα δι' αὐτὸν τὸν ἀπειθῆ, ἐπειδὴ καὶ μὴ πᾶσι παντοτινᾶ παρήκοος, καὶ
 παντελῶς ἀχάριτος εἰς ἐμῆ. „ ἡ προσέχῃ με εἰς κόλπον με ὑποσρα-
 „ φήσεται. ἄμποτες λοιπὸν ἄμποτες, ἄμποτες λέγω καὶ νὰ φανῆς κἂν
 τῶρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὴν Μιτέρα σου τὴν Ἐκκλησίαν ὀπειθῆς καὶ
 ὑπήκοος, ἢ νὰ μὴ ὑπερηθῆς ἢ χάσης τὴν ὀφέλειαν, ὅτι διὰ τὴν
 δέσις ἢ ᾤθακαλεῖς αὐτῆς πρὸς τὸν Νυμφίον τῆς ἡμπορεῖ νὰ σὲ γῆ. ἄ-
 ἄμποτες καὶ νὰ φανῆς κἂν τῶρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἢ μετενοίας καὶ ἔξο-
 μολογήσεως, ἢ μὲ λόγον ἢ μὲ ἔργον γνήσιον ἢ ἀληθινὸν καὶ σωδρο-
 μικὸν τῆς Ἐκκλησίας τέκνου. κλίνε λοιπὸν Χεῖσιανέ με κλίνε, κλίνε
 μὲ ὀλαβητικῶν προσκυύσις τὴν κεφαλῶν ὀμῆ καὶ τὸ γόνυ προθύμως
 εἰς τὴν ὀραιόμορφον ταύτην καὶ Οὐρανίαν Νύμφῃν καὶ κυεῖατάτην σου
 Μιτέρα, εἰς τὴν ὀρθόδοξον δηλαδὴ Ἐκκλησίαν. ὅταν σὲ λέγω Ἐκ-
 κλησίαν, ἐννοεῖ παρῶδῃς καὶ πρῶτον λόγον τὸ πρῶτον καὶ κύριον καὶ
 καθολικὸν τῆς Ἐκκλησίας Πρόσωπον, τὸν ἴδιον αὐτῆς δηλονότι Νυμ-
 φίον, τὸν Τῖόν τῆς Θεῆς, τὸν Ἰσοῦν Χεῖσόν. ἔπειτα καὶ ὀδύτερον λόγον,
 ἢ τὸν Παναγιώτατον ἡμῶν Αὐθεντίαν καὶ Δεσπότην, τὸν Οἰκουμενικὸν
 Πατριάρχῃν μὲ ὅλλω τὴν Γερανῶν ἢ Ἀγιάτατην Σύνοδον. ἡκαστες τὴν
 Ἐκκλησίαν πᾶς εἶναι σερῆ καὶ ἀμετάπτως; λοιπὸν, δεῖχνε τὴν ὀπει-
 θῆ πρὸς αὐτὴν ὀλάβειαν ἢ σωδρομῶν εἰς τῆς ἀναγκαίας χρείας, ὅτι

ἔχει τὰς περὶ τὰς αἰετῶν συμβαίνουσι εἰς αὐτὴν, ἔχει τὰ μύησις καὶ
 σὺ σερεῶς ἔχει πάντα πρὸς αὐτὴν, καὶ πολυχρόνιος εἰς τὴν γλῶσσαν, καὶ ὁ οἰ-
 κός σου ἔχει πάντος ἀμετασάλευτος. τὴν ἡκαστος πόσον εἶναι ἀγαπητὴ πρὸς
 τὸν Νουμφίον τῆς, καὶ εἰς πόσω ἀσύγκριτον δόξαν καὶ τιμὴν εἶναι ἀβεβασ-
 μῆν ἀπ' ἐκεῖνον; λοιπὸν δεῖχεν καὶ σὺ μεγαλωπύτῃ ἀγάπῃ καὶ τιμῇ
 εἰς αὐτὴν, ἔχει τὰ λάβης ἀπ' αὐτῆς καὶ τὸν Νουμφίον τῆς ἀγάπῃ καὶ
 τιμῇ, δὲν λέγω μόνον εἰς τὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Οὐρανούς, τὰ
 σωμαειδηθηδῆς μετ' Ἀγγέλους καὶ Ἀρχαγγέλους, τὰ λάμψης μετ' ὅλα τὰ
 γνήσιά τῆς τέσσαρα ὡσανὺς Ἡ'λιος. „ χάρεις γὰρ καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Οὐρανοῖς
 „ αὐτῆς, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς Ἐκκλησιῶσι αὐτῆς. τὸ λέγει ὁ Σολομὼν εἰς
 „ τὴν Σοφίαν τῆς. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς εἰς τὴν αὐτῆς. ἐν καιρῷ ἐπισκο-
 „ πῆς αὐτῆς ἀναλάμψουσι. καὶ ὁ Νουμφίος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἰησοῦς
 „ Χριστός, τότε οἱ Δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ Ἡ'λιος. ὅσα σὲ συμ-
 βάλλουσι ἔχει τὰ λάμψης τότε ὡσανὺς Ἡ'λιος, σὲ τὰ εἶπα, καὶ τ' ἀπέδει-
 ξα μετ' ἀποδείξεως τῆς Θεῆς καὶ Γεραῆς Γραφῆς ἀποδείξεως. ὅθεν τώρα καὶ
 τὸ τέλος θέλω τὰ δάσω τὸ Λόγος. Καὶ λοιπὸν Ὁραϊσμοῦ Θεῆς καὶ
 Οὐρανία Νύμφη, Πόλις ἀδαμαντίνη ἐπάνω ὄρει τῆς Ὁρθεῶν Δογμα-
 των κειμένη, καὶ εἰς τὸν Ἀερογναθῶν Λίθον σερεῶς τε καὶ ἀμετασάλευτος
 Θεμελιωμένη, Ἁγία καὶ Ὁρθοδοξοτάτη Ἐκκλησία. „ πρὸ ἐμῆς καὶ μετ' ἐμῆς
 „ γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγε-
 „ σι. τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ
 „ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται κατ' ἀξίαν καὶ τὴν μεγαλειότητά σου, καὶ
 „ ὅχι ὡς ἐγὼ ἀδυνατῶ. ὡς πόσον, εὐέλπις εἰμὶ καὶ θαρράλειος, ὅτι καὶ
 τὸ παρ' ἐμῆς σοὶ τὸ ποιεῖν, καὶ κηρυχθῆναι, ὡς εἶναι ὅσον καὶ αὐτὸ εἶναι
 ταπεινόν, δὲν θέλεις τὸ ἄβυσθόν, ἀφορώσα ὡς ἀφιλοπόσωπος, ὅχι
 εἰς τὴν ἐμὴν ἀδυναμίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐμὴν εὐτολμὴν προθυμίαν. δέ-
 ξου τὸ λοιπὸν σὲ δεόμεθα τὴν ἐμὴν πρὸς σὲ ὡς ἀσπλαγχνικωτάτη
 Μητὴρ ἡμῶν Ἰησοῦ προθυμίαν. δέξου μετ' ἐμῆς τὸ σὲ Νουμφίον καὶ τὸ τρίτον
 τὸ παρ' ἐμῆς πρὸς σὲ καὶ τὸ δωματὸν ποιεῖν ποιεῖν, καὶ σωμαει-
 δημησέ το μετ' ὅλα τὰ λοιπὰ πρῶτα δύο. δέξου δὲ προσέτι παντοτινὰ χαρισ-
 μῶν πρόσωπον. πέμπε τὰς ἐπιτρόπας καὶ βοηθείας τῆς σὲ Νουμφίον ἔχει
 πάντα πρὸς αὐτῆς. φύλαττέ τις εἰς τὸν σὸν θεῖον λιμῆνα ἔχει πάντος ἀνι-
 δύνως. πὺν σὸν γὰρ Νουμφίον Πατέρα, καὶ σὲ μόνον κυρίως καὶ καθο-
 λικῶς Μητέρα κηρύττειν καὶ ὁμολογεῖν, καὶ τὴν κηρυξομένην καὶ ἀρέσκουσαν
 ἀγάπῃ καὶ τιμῇ δὲν θέλεις λείπει μετ' ὅλα καὶ μετ' ἔργον τὰ δείξου εἰς
 ἐσθία, ἵνα πρὸς σὲ εὐ γνήσῃται αὐτοῖς. Αὐτὸς δὲ νοητὸς τῶ νοητῶ σε-
 ρεῶματος Ἡ'λιος, Πρόσωπον τῆς Ἐκκλησίας δεύτερον, Πατὴρ Πατέ-
 ρων, Ποιμὴν Ποιμῶν, Παναγιώτατε καὶ Σεβασμιώτατε ἡμῶν Ἀπόστο-

Κεφ. γ'.

Ψαλ.
ρμδ'.

πα καὶ Δέσποτα, καὶ Οἰκουμένη Πατριάρχα, ἐπειδὴ καὶ ἔχ' ἑτοίμη ἔχει
 ,, σέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σε ἔλαιον ἀγαλλιάσιως, ὡς τὸ μετόχως σε,
 ἔχ' ἑτοίμη νὰ μετέχωσι τῶν πάντων χαριτοβρυτῶν καὶ θεοειδῶν δ' ἔχ' ὅσοι τῶν
 μετέχων βέλονται καὶ ἀγαποῦσι· μὴ φείδου, μὴ ἀκρεβολουῖς εἰς τὸ
 νὰ πέμπης διωκτικῶς τὰς μεθεκτικὰς ταύτας ἀκτινοβόλους λάμπεις τῶν
 πάντων δ' ἔχ' ὅσοι καὶ ἀλογιῶν εἰς τὸ ἀσεβέστατον τῆς Ἐκκλησίας σύστημα,
 καὶ λογικόν σε Ποίμνιον. καὶ λοιπὸν, κλίνας μετ' ἐμὲ ἅπαντες τὴν
 κεφαλὴν, καὶ προσκυρόντες ταύτας δ' ἄβωως, ἐκτενάτω ἡ ὑμετέρα Πα-
 ναγιότης τὴν Γεραίᾳ αὐτῆς καὶ Ἀγιοπάτῃ Δεξιάᾳ, καὶ ἀλογησάτω καὶ
 μετ' ἐμὲ, καὶ ὅλον τὸν λαόν, λέγοντες καὶ ἡμεῖς, πολυχρόνιον ποιήσοι ταύτῃ
 μετ' πάσης τῆς Θεῆς καὶ Γεραῆς καὶ Ἀγίας Συνόδου ὁ Νυμφίος τῆς ἐκτε-
 λεγμένης Νύμφης καὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. ὃ ἄρ' ἔπει
 πάντα δόξα τιμὴ καὶ κράτος σὺν τῷ Ἀνάρχῳ αὐτῆ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἀ-
 γίῳ Πνεύματι, εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ἀμήν.

ΠΕΡΙ ΠΥΡΙΝΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ

ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Πῦρ ἐκκαίεται ἐκ τοῦ θυμῶ μου, καυθήσεται ἕως ἄδα κατωτάτου, καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὄρεων.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν .

Ἐλθουσιν οἱ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, λαμβανόντες τὴν γνώμην ἀπὸ τῆς ἕξω Φιλοσοφίας, ὅτι ἀπὸ τῶν τέσσαρα Στοιχεῖα δύο καὶ μόνον εἶναι κυρίως τὰ σωματικώτατα, σωματηρικὰ καὶ φυλακτικὰ, τὸ παντὸς Κόσμου, τὸ Ὑδρῶν δηλαδὴ καὶ τὸ Πῦρ, ὡσαύτῃ αὐτὰ καὶ δύο σωζέσθαι καὶ φυλάττεισι τὸν Κόσμον, καὶ ἀπὸ αὐτῶν γίνονται καὶ τὰ ἄλλα δύο, ἡ Γῆ δηλαδὴ καὶ ὁ Ἀέρας. ἐπειδὴ θερμοκίνητον τὸ Ὑδρῶν ἀπὸ τῆς Πυρρῶς τὴν ὑπερβολικὴν θερμότητα καὶ ἐξατμιζόμενον, γίνεται ὁ Ἀέρας. καὶ πάλιν συγκεινόμενα πυκνόμενα καὶ αὐτὰ ὕδατα, καὶ μεταβαλλόμενα ὑπὸ τῆς αὐτῆς τῆς Πυρρῶς ὑπερβολικῆς θερμότητος εἰς πολλὴν σκληρότητα, γίνεται ἡ Γῆ. τοιαύτῃ δὲ δυνάμει, λέγει ὁ Γερὸς Οἰκουμενικός εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς τῆς Ἀποστόλου Πέτρου. „ τοιαύτῃ δὲ δυνάμει ὑπὸ τῆς ποιήσαντος Θεοῦ ἢ τῆς Πυρρῶς ἔλαχε φύσις. “ καὶ λοιπὸν, δύο ὄντων τῶν κυριωτάτων καὶ σωματικωτάτων τῶν παντὸς Κόσμου Στοιχείων, τὸ Ὑδρῶν καὶ τὸ Πῦρ, τί τάχα σωζέσθαι καὶ ἀπολεθεῖ; σωζέσθαι λέγουσιν οἱ αὐτοὶ Διδάσκαλοι, σωζόντες το μάλιστα καὶ κατ' ἐξοχίαν ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Ἀποστόλου Πέτρου, ὅτι καθὼς εἰς τὸν καιρὸν τῆς Νῶε ἔβη τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀσεβείαν καὶ ἀμαρτίαν ἔγων ἐκ τῆς οὐδὲς Στοιχείου, δηλαδὴ τῆς Ὑδρῶν μεγαλῶς καὶ φοβερῶς Κατακλυσμὸς ἐναντίον τῶν ἀμαρτωλῶν, ἔτσι ἐξ ἄ-

1751.
Εἰς τὴν
μεγάλην
ὠδὴν.
τῆς Μωϋ-
σεως.

Κεφ. δ'

νάγκης εἰς τὸ τέλος τῆ Κόσμου, πρὶν τῆς Κοινῆς Ἀναστάσεως μέλλει
 νὰ γούη καὶ ἅπὸ τὸ ἄλλο σικεπτικώτατον καὶ κύριον Στοιχεῖον, ἡγοῦν
 ἅπὸ τὸ Πῦρ φοβερός Πύρινος Κατακλυσμός εἰς ἐξολόθρευσιν πάλιν τῆς
 ἀσεβειῶν καὶ πονηριῶν. φέρει καὶ μάρτυρας ὁ αὐτὸς ἔπος Οἰκεμῆσιος καὶ
 δύο μεγάλας τῆς παλαιῶν ἐκκλησιῶν Φιλοσόφους, τὸν Εὐφίσιον Ἡράκλει-
 τον, καὶ τὸν Εὐναῖον Ἐμπεδοκλέα, πῶς ἔχει χωρὶς ἄλλο νὰ γούη Κα-
 τακλυσμός Πύρινος καὶ φλογώδης. Καὶ λοιπὸν, τῆτον ἀρά γε τὸν φλο-
 γώδη καὶ Πύρινον Κατακλυσμόν, ὅπῃ καὶ μετὰ τῆς ἔξω Φιλοσόφους ὁ Γε-
 ρός μᾶς εἶπεν Οἰκεμῆσιος, νὰ ἐνοῆ καὶ ὁ Δαβὶδ ἐν μέρεσι τῆ Θεῶ,
 ὅταν λέγη, ὅτι ἅπὸ τὸν θυμὸν τῆ Θεῶ ἀνάπτει Πῦρ φοβερώτατον, καὶ
 ὅτι ἡ φλόγος τῆ τοῖετα Πυρός ἕως τῆ ἀδὲ τὰ κατώτατα καταβάουσι, καὶ
 τὴν γῆν καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς θέλουν κατακαύσει, καὶ τὰ θεμέλια
 τῆς ὄρεων καὶ βουνῶν θέλουν φλογίσει, καὶ πυρπολήσει, ἢ τάχα καὶ τὰ
 δύο ἐνοεῖ, καὶ τὸν θυμὸν τῆ Θεῶ δηλαδὴ, καὶ τὸν φλογώδη Κατακλυσ-
 μόν; „ Πῦρ ἐκκαίεται ἐν τῆ θυμῶ μῶ, καυθῆσεται ἕως ἀδου κατωτά-
 „ τῶ, καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὄρεων.
 „ ναὶ βέβαια ναὶ, μετὰ τὸ Δαβιτικὸν τῆτο ρητὸν καὶ ὁ Πύρινος Κατακλυσ-
 μός, ὅπῃ ὁ Οἰκεμῆσιος μετὰ τῆς ἔξω Φιλοσόφους εἶπε, σικαίεται, καὶ
 ὁ φοβερός τῆ Θεῶ θυμὸς ἐναντίον τῆς ἀσεβῶν καὶ ἀμετανοήτων ὡς ἄλλος
 τις Κατακλυσμός ἐνοεῖται. καὶ [σῆ φαίνεται τάχα νὰ εἶναι μικρὸς φλο-
 γώδης καὶ Πύρινος Κατακλυσμός ὁ φοβερός θυμὸς τῆ Θεῶ; τί δὲν
 καίει; τί δὲν φλογίζει; τί δὲν καταδαπανᾷ; ποῦ δὲν φθαίνει; τί
 τέλος πάντων ἐχθερὸν καὶ ἐναντίον τῆς θείας τῆς θελήσεως εἰς ὄλεθρον
 καὶ ἀφανισμόν δὲν φέρει ὡς πῦρ, ὡς φλόγα, ὡς πυρκαϊὰ Οὐράνιος καὶ
 τρομερωτάτη; ἔσω, ὡς εἶναι, δὲν λέγομεν ὄχι. μὰ μέλλει τάχα χω-
 ρὶς ἄλλο νὰ γούη ἀπλῶς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον πρὶν τῆς Κοινῆς Ἀναστά-
 σεως ὁ φλογώδης καὶ Πύρινος ἐκεῖνος Κατακλυσμός, ὅπῃ μετὰ τὸν Οἰ-
 κεμῆσιον ὀλίγον πρότερον μᾶς ἔλεγε; καὶ εἰὰ μέλλει νὰ γούη, ἔχεν τά-
 χα νὰ κατακαυθῆν καὶ νὰ ἀφανισθῶσι παντελῶς, νὰ ἔλθωσιν εἰς παντε-
 λῆ ἀνυπαρξίαν ἅπὸ τὸν Κατακλυσμόν ἐκεῖνον ἀπλῶς ὅλα τὰ πάντα καὶ
 Γῆ καὶ Οὐρανός, καὶ νὰ γούη ἅπὸ τὸν Θεὸν ἄλλος Οὐρανὸς καινέριος, καὶ
 ἄλλη Γῆ καινέρια, ἢ τάχα ὁ αὐτὸς Κόσμος πάλιν μέλλει νὰ μύη με-
 ἀνακαινισμόν; μὴν βιάζεσαι, μόνον πρόσεχε καλῶς μετὰ ἰσομονητικῶν
 καὶ ἀγαπητικῶν ἀκρόασιν, καὶ ἐγὼ θεῶ Πυρός, Πύρινος Κατακλυσμός,
 καὶ Ἀνακαινισμὸς τῆ Κόσμου ὅλα ὁμιλῶντας, καὶ τὸν ὅλον τῆτον Λόγον
 θεῶ θελοστέραν κατέληξιν καὶ καθαρότητα εἰς ὀκτὼ Κεφάλαια διαρῶν-
 τας, θέλω σῆ ἅπὸδείξει, ἀ. ποσαχῶς ἅπὸ τὴν Γραφῶν λέγεται τὸ
 Πῦρ. β. ὅτι μέλλει νὰ γούη βέβαια Πύρινος καὶ φλογώδης Κατα-
 κλυσμός. γ. ὅτι ἅπὸ τὸν Κατακλυσμόν ἐκεῖνον δὲν ἔρχεται εἰς ἀφα-

νισμόν ὁ Οὐρανός, ὁ Ἡΐλιος καὶ τὰ ἄστρα. δ'. ὅτι μήτε ἡ Γῆ καὶ τὰ λοιπὰ Στοιχεῖα. ε'. ὅτι μήτε οἱ ἄνθρωποι, ὅπῃ εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν θέλουσιν εἰρεθῆ ζωντανοί. σ'. ποῖα ἔχει νὰ κατακαύσῃ καὶ νὰ ἀφανίσῃ ὁ Πύεμος ἐκεῖνος Κατακλυσμός. ζ'. ὁ Κατακλυσμός ἐκεῖνος δὲν γίνεταί πολυχρόνιος. καὶ ἡ. ὅτι μήτε ἡ θάλασσα δὲν ἔρχεται εἰς παντελῆ αὐτοπαρξίαν. καὶ λοιπὸν ἰδὲ ὅπῃ ἀπὸ τοῦ α'. ἀρχόμεθα.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν, Α'.

Ποσαχῶς τὸ Πῦρ.

„ **Ε**ρδυνάτε τὰς Γραφάς, λέγει ὁ Υἱὸς τῆ Θεῶ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ἐν αὐταῖς ἀρήσετε ζωὴν αἰώνιον, ὅτι ἐκεῖνα εἰσὶν αἱ μαρτυρεῖσαι περὶ ἐμῆ. “ δὲν πέμπεται ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς μίαν γραφὴν, καὶ εἰς ἄλλω ὄχι, ἢ εἰς εἷνα μόνον μέρος τῆς Γραφῆς, καὶ εἰς ἄλλο μέρος τῆς Γραφῆς ὄχι, ἀλλ' ἀπλῶς εἰς ὅλας τὰς Γραφάς, καὶ εἰς κάθε μέρος τῆς αὐτῆς Γραφῶν, καὶ εἰς τὰς Θεῖας καὶ Παλαιὰς ἐκείνας τῆς Ἐκκλησίας Ἡρώας, τὰς Ἰερὰς λέγω τῆς Ἰερῶν αὐτῆς Γραφῶν Ἐρμηνεύταις σὲ πέμπει νὰ ἐρδυνᾷς, καὶ ἐρδυνῶντας νὰ δειρίσκῃς τὸν ῥαῦματός τῶν εὐνοϊαν, καὶ τότε εἰς τὰς Γραφάς ἐπιμελητικῶν καὶ καλὰ σοφαστικῶν τῶν ἐρδυνῶν καὶ ὠντας, ἐκεῖνο τὸ ῥητὸν, ὅπῃ εἰς καὶ εἰς τῆς Γραφῆς μέρος ἤθελε σὲ φανῆ σκοτεινόν, τὸ δειρίσκεις εἰς ἄλλο μέρος τῆς αὐτῆς εὐκολον, καὶ δὲ νὰ λέγω ἔτι φωτεινόν, ἢ καὶ εἰς ὅλον τὸ ὕπερον μὲ τῆς Ἰερῶν Ἐρμηνεύταις τῆς Γραφῆς σύμφωνον ἐρμηνεύταις, εἴτε ἰσορροπῶς, εἴτε ἀληθοεικῶς, εἴτε κατ' ἄλλον ἔσῳπον ἐρμηνεύταις καὶ ἐξηκειβωμῆρον τελείως λαμπρὸν καὶ φανερόν. μύρια εἰς τῶν Γραφῶν, καὶ σχεδὸν ἀναείδμητα δειρίσκωμῆ ῥητὰ, τελείως σκοτεινὰ, τῆς ὁποῖαν τὴν εὐνοϊαν, εὐν ἀπὸ τῆς Ἰερῆς Ἐρμηνεύταις δὲν ἐπιμεληθῆς νὰ καταλάβῃς, πάλιν σκοτεινὰ χωρὶς ἄλλο ἀπομύσειν εἰς τὰ λόγους. ὡσε καὶ πάντα ἔσῳπον, δὲν πρέπει νὰ σοχαίσεσαι μόνον τὸ ῥαῦμα τῆς ῥητῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀληθινῶν αὐτῆς εὐνοϊαν, εὐν θέλῃς νὰ μῆν μὲ τῶν λαμπρῶν τῆς Ἐρμηνεύταις ἐρμηνεύταις εὐνοϊαν ὁ νῆς λαμπρότατος. δὲν φαίνεται ὅσον εἰς τὰ λόγους νὰ εἶναι σκοτεινόν ἐκεῖνο τὸ ῥητὸν, ὅπου λέγει ὁ Χριστός, πῶς ἦλθε νὰ βάλλῃ Πῦρ φωτίαν εἰς τὴν Γῆν; „ **Δεκ.β'.**
 „ Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν Γῆν, καὶ τί θέλω; εἰ ἤδη αἰήθη. “ καὶ πάλιν ὅταν τὸν Θεὸν ἀπέης νὰ λέγῃ μὲ τὸν Ἡσαΐαν, πῶς καπνίζει ὁ θυμός τις, καὶ πῶς εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας εἰς τὸν καπνὸν αὐτὸν τῆς θυμῆς ἀνάπτει πῦρ, φλόγα, πυρκαϊά, δὲν σὲ φαίνεται νὰ εἶναι σκοτεινόν τὸ ῥητὸν; „ ἔπος ὁ καπνὸς τῆς θυμῆς, πῦρ καίεται ἐν αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας. “ καὶ ὅμως ὅταν μάθῃς, ὅτι ἁφῶρας ἐρμηνεύταις **Κεφ.ξξ.**

α. τὸ πῦρ, καὶ ἕτερον ἔχει τὴν σημασίαν, τότε ἀπαύεται ὁ νῆς σε, καὶ
 β. τὰ ρητὰ σε φαίνονται λαμπρὰ, καὶ ὄχι πλέον σκοτεινὰ. Πῦρ λέγεται
 γ. καὶ πρὸς Φιλοσόφους καὶ Διδασκάλους τὸ τέταρτον Στοιχεῖον, ἢ σφαῖρα δι-
 δ. λαδὴ τῆς Πυρός. Πῦρ καὶ τὸ κοσμικὸν τὸτο Πῦρ, ἢ φωτὶα διλαδὴ, ὁ-
 ε. πῆ ἐδὼ κάτω εἰς τὴν Γῆν διαρῆμι. Πῦρ καὶ εἴς εἶδος ἡδὲ τιμωριῶν
 τῆς κολάσεως, τὸ ὁποῖον ἄπὸ τὸν Χειρὸν καὶ Πῦρ ἀκοίμῃτον ὀνομάζε-
 ται. Πῦρ καὶ ὁ Θεὸς ζῆλος, μία εὐθερμος ἐν τῆ ἀνθρώπου πρὸς τὸν
 Θεὸν ἀγάπη. Πῦρ καὶ ἡ χάρις τῆς Παναγίης Πνεύματος εἰς τὸν ἀνθρώ-
 πον. Πῦρ καὶ ὁ θυμὸς τῆς Θεῶ, ἢ θεϊκὴ ὄργη ἐναντίον ἡδὲ ἀμαρτω-
 λῶν καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων. πλὴν, ὅταν ἡ θεϊκὴ ὄργη πέμπεται ὀλί-
 γη, καὶ, ἕτερον λέγω ἔτι, μερικὴ, τότε λέγεται καπνὸς τῆς θεϊκῆς θυ-
 μῆς. καὶ ὅταν εἰς ἄκρον εἰς τῆς πονηρῆς ὁ Θεὸς θυμωθῇ, καὶ τῆς πα-
 ραδόσῃ μὲ φοβερὸν θυμὸν εἰς ὄλεθρον καὶ ἀφαισισμόν, τότε λέγεται πῶς
 ἀνάπτει ὁ καπνὸς τῆς θυμῆς, καὶ μὲ ὄλον ὅπῃ δὲ εἶναι Πῦρ καθὼς
 αὐτὸ ὅπῃ διαρῆμι. ὅταν ποτὲ, εἰπέμε, ἀρχίζωμεν ἢ ἀνάφωμεν φω-
 τῖαν, δὲν ὀγαίνεσι πρῶτον καὶ κατ' ἀρχὰς καπνοί, καὶ ὕστερον φαίνεται
 ἢ φωτὶα, καὶ ἀνάπτει καὶ κείνος ὁ καπνός; καὶ λοιπὸν πρὸςσεχε νὰ κα-
 ταλάβῃς τώρα καὶ ἕτερον πρὸςδείγματος τὸν καπνὸν καὶ τὸ Πῦρ τῆς θεϊ-
 κῆς ὄργης. Δὲν ἠέσες ἀράγε ποτὲ ἄπὸ τῆς Γεραῦ Γραφῶν, πό-
 σαις πύς φοραῖς πρὸν τοῦ Χειροῦ ἔφερον ὁ Θεὸς Ἰσραηλῖτας εἰς αἰχ-
 μαλωτισμοὺς καὶ θλίψεις καὶ ενοχωσῖαις ἕτερον τῆς εἰδωλολαβείας των,
 ἕτερον τῆς ἀπαύθρωπον γνώμῃ, ὅπῃ ἔδειχεν εἰς τῆς Προφήτας των, ἀ-
 πλῶς ἕτερον τῆς κακίας των; καὶ λοιπὸν ἢ τέτοια τότε πρὸς αὐτῆς θεϊκῆς
 ὄργῃ, ἐννοεῖται ὡς καπνὸς τῆς θεϊκῆς θυμῆς. καὶ ἀφόντις τὸν Σωτῆρα
 καὶ Ἐλευθερωτῆν ἡμῶν Χειρὸν εἰς τὸν Σταιρὸν ἐπάνω ἐσάρωσαν, τί
 ἔγινεν; ἀνάφε τότε πλέον, ἕτερον νὰ λέγω ἔτι καὶ μεταφορῶν, ὁ κα-
 πνὸς τῆς θεϊκῆς θυμῆς εἰς αὐτῆς. ἔγινε τότε ἢ θεϊκὴ ὄργη ὡσὼ πυρ-
 καὶ ἀ μεγαλαπύτη πρὸς αὐτῆς. δὲν ἔπεμψεν εἰς αὐτῆς ὁ Θεὸς ὕστερον
 ἄπὸ τεινῶν χθόνες τῆς Σταιρῶσεως, μὲ φοβερὸν θυμὸν τῆς Ρωμαϊκῆς
 στρατόματα; δὲν ἐκατασωτῆρθη ἀπ' ἐκεῖνα τὰ στρατόματα καὶ ἄπὸ-
 φασιν Θεῶ ὅλη ἡδὲ Ἰσραηλιτῆ ἢ Βασιλεία; δὲν τῆς ἐπὶ ἔδωκεν εἰς
 αἰχμαλωτισμὸν παντελῆ καὶ ἀεὶ ἀθέρωτον; πῆ πλέον εἰς αὐτῆς ἢ Βα-
 σιλεῖς, ἢ Προφῆται, ἢ Γερεῖς, ἢ θυσαῖ, ἢ εἴς ἕτερον τὸ ὀλιγώτερον
 ἀπ' ἐκεῖνα τὰ κρονόμια, ὅπῃ πρὸς αὐτῆς ἐχάρισεν ὁ Θεός; ὡ-
 σε ὅταν ὀλίγον θυμωθῇ ὁ Θεός, τότε λέγεται ἄπὸ τῆς Γραφῶν πῶς
 καπνίζει ὁ θυμὸς τῆς. καὶ ὅταν εἰς ἄκρον θυμωθῇ, τότε λέγεται πῶς
 ἀνάπτει ὁ καπνὸς τῆς θυμῆς, καὶ μὲ ὄλον ὅπῃ μῆτε καπνοί, μῆτε
 φλόγες εἶναι ὡσὼ αὐτὰ ὅπῃ ἐδὼ κάτω διαρῆμι. „ Ἰσμεν δὲ ὅτι πυ-
 ρὸς ἐξάπτεται μέλλοντος κρονώχου καπνοί. Οὐκὲν πρὸ τῆς τῆς Σω-

„ πῆρος ἐπιδημίας ἐν μολυσμοῖς ὄντος τῆ Ἰσραήλ, καπνοὶ τινὲς ὡσπερ,
 „ καὶ ἀρχαὶ τῆς θείας ὀργῆς ἀνεφαίνοντο. ἐπειδὴ δὲ ταῖς προτέραις ἐαυ-
 „ τῶν δυσσεβείαις προσεπήγαγον καὶ τὴν εἰς αὐτὸν παροινίαν τὸν Ἰσρ ὀ-
 „ λων Σωτῆρα καὶ Λυξωτῆν. ἀπεκτόνασι ὃ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς “.
 Ἐξήφθη λοιπὸν ὁ θυμὸς, καὶ εἰς φλόγα ἔσπορον τινὰ μετέστησαν οἱ
 καπνοὶ. ὁ Κύριος Ἀλεξανδρείας, εἰς τὴν ἐρμυλείαν τῆ Ἡσαΐε.
 Οἱ θυμοὶ λοιπὸν τοῦ Θεοῦ, ἀγαθὰ καὶ νὰ λέγεται διὰ τὴν Γρα-
 φικῶν, ποτὲ μὴ πῶς καπνίζει, ποτὲ δὲ πῶς ἀνάπτει ὡς Πῦρ ὡς φλό-
 γες, δεῖ εἶναι μὲ ὄλον τῆτο μῆτε καπνός, μῆτε Πῦρ, ἀλλὰ μόνον καὶ
 μεταφορᾷ λέγεται μὲ τέτοια ὀνόματα, ὅρα τὴν θλίψιν καὶ σποχωσίαν,
 ἢ καὶ τέλειον ἔξολοθρεύμον, ὅπερ εἰς τὰς ἀμαρτωλὰς καὶ ἀμειτανοῦτας γί-
 νεται διὰ τὸν θεϊκὸν θυμὸν. ὅρα καὶ λοιπὸν τὴν ἐννοίαν καὶ σημασίαν
 τοῦ γραφικῶν ρητῆ, καὶ μὴ τὰ ἐννοῆς ἀπλῶς καθὼς μόνον τὸ γράμμα
 θεωρεῖς. Πῦρ, καὶ Πῦρ, καὶ ὅμως ἢ λέξαις ἁφῶρον ἔχουσι τὴν ἐν-
 νοίαν καὶ σημασίαν. Ἀμὴν τὸ Πῦρ ἐκεῖνο, ὅπερ εἰς τὴν Γλῶσσοῦ Χειρὸς
 λέγει πῶς ἔβαλε, „ Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν Γλῶσσοῦ, “ ποίαν ἀρά γε νὰ
 ἔχη τὴν σημασίαν; πῶς ἀρά γε νὰ ἐρμυλεύεται αὐτό; τίχα τὴν αὐ-
 τὴν ἐρμυλείαν, ὅπερ ἀνωτέρω εἰς τὸν ἐλέγαν, πρέπει νὰ ἐννοήσω-
 μεν καὶ εἰς τῆτο; Ἰσχι. πῶς λοιπὸν ἐρμυλεύεται; μήπως καὶ ἐννοεῖται
 ὡσαύτῃ τὸ αἰδητὸν τῆτο Πῦρ, ἐπεὶ εἰς τὴν Γλῶσσοῦ θεωρεῖται; ὄχι μηδὲ τῆ-
 το. πῶς λοιπὸν πρέπει νὰ τὸ ἐννοήσωμεν; τώρα σὲ λέγω, μόνον ἀ-
 κροῶζου. τὸ Πῦρ ὅπερ εἰς τὴν Γλῶσσοῦ ἔβαλεν ὁ Χειρὸς, ἐννοεῖται τὸ
 Εὐαγγελικὸν κήρυγμα, ὁ Θεὸς τῆ Χειρὸς Λόγος. διότι καθὼς τὸ αἰ-
 δητὸν τῆτο Πῦρ τῆς Γῆς κατακαίει καὶ καταδαπανᾷ ξύλα χόρτα, καὶ
 πᾶσαν ἄλλω παρομοίαν ὕλην, ἔτσι καὶ τὸ Εὐαγγελικὸν κήρυγμα, ὁ
 Λόγος τῆ Θεῶν, ὅρα τῆς χάριτος τῆ Παναγίε Πνεύματος, φθείρει καταδα-
 πανᾷ καὶ ἀφανίζει. τὰ ὑλάθη καὶ πονηρὰ ἁμαρτήματα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
 ἀπλῶς πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ εἰδωλολαβείαν. Ὅταν ὁ ἀνθρώπος εἰπέ-
 με, μὲ ὄλωντε τὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν τὸ Εὐαγγελικὸν κήρυγμα, τὸν
 Λόγον τῆ Θεῶν μέσα εἰς τὴν καρδίαν τε δεχθῆ, δεῖ ἀφανίζονται, καὶ
 τὸ Θεῶν τῆς Ἐκκλησίας Δόγμα, παρθεῦς διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ
 Εὐαγγελικῆ κηρύγματος, διὰ τὴν Οὐρανίον τῆ Θεοῦ Λόγου χάριν
 ὅλαις ἐκεῖναι τὰ ἀμαρτωλὰ ἀνθρώπου ἢ ἀμαρτίαις; πόθεν ἢ εἰδωλο-
 λαβείαις καὶ τὰ εἰδωλα παντελῶς ἠφανίσθησαν, καὶ ὡς ἐκτινος σφοδρῆ καὶ
 ἐνεργητικωτάτου πυρὸς τελείως κατεκάφθησαν, καὶ εἰς τὸ εἶδον ὀλοτελῶς
 ἐκατέστησαν; διὰ τὸ κήρυγμα τὸ Εὐαγγελικὸν, διὰ τὸν Θεῶν τοῦ
 Χειρὸς Λόγον. πόθεν ὁ τόσος ἐνθερμος ζῆλος, ἢ τόση ἐνθερμος εἰς
 τὸν Θεὸν ἀγάπη τοῦ παλαιῶν ἐκείνων καὶ πωρινῶν πολλῶν τῆς Γεράς
 Ἐκκλησίας Ἡρώων; διὰ τὸ κήρυγμα τὸ Εὐαγγελικὸν, διὰ τὸν Θεῶν

Κεφ. 56.

Κεφ.
β.
Κεφ.
α.

τῷ Χριστῷ Λόγον, ὅπῃ τοῖσιν θεῖον ζῆλον, τοιαύτῳ εὐθεριον ἀγά-
πῳ ἐποροξενῶσιν εἰς τὴν καρδίαντες. ὅθεν καὶ ὁ Θεὸς Παῦλος εἰς
τὴν πρὸς Ῥωμαίους λέγει, „ τῷ Πνεύματι ζέοντες“. καὶ εἰς τὴν δευτέραν
πρὸς Κορινθίους αὐτὸ ἐπιστολὴν, „ ζιλωθῶ ὑμᾶς Θεῷ ζήλω.“ κοίτα-
σαι τὴν ἀλήθειαν ταύτῳ πλέον φανερωτέρων. ὅταν ὁ Χριστὸς ἀναση-
θεῖς, καὶ κατὰ τὸν δρόμον, τὰς Ἱεράς Γραφὰς εἰς τὸν Λακῶν καὶ τὸν Κλεό-
παν ἐρμηνεύωντας, καὶ πρὸς ἑστέραν εἰς τὴν Ἐμμαὺς κινδύωντας ἐφα-
νέρωσι τὸν ἑαυτὸν τε εἰς αὐτὰς, τί ἔλεγον τότε ἀναμεταξύτες ὁ Λακῶς
καὶ ὁ Κλεόπας; „ ἔχι ἡ καρδία ἡμῶν, ἔλεγον, καιομένη ἢ ἐν ἡ-
μῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς
„ Γραφὰς;“

Λακ.
κδ.

Θεωρεῖς, καταλαμβάνεις ἀράγε, πῶς ἡ χάρις τῆς Εὐαγγελικῆς κη-
ρύγματος κινᾷ τὴν καρδίαν τῆς ἀνθρώπου εἰς εὐαθεριον καὶ θεϊότητα
ζῆλον, εἰς μίαν εὐθεριον πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπῳ; ὡσεὶ τὸ Πῦρ, ὅπῃ
ὁ Χριστὸς λέγει πῶς ἔβαλον εἰς τὴν Γῆν, πρῶτον μὲν ἐννοεῖται τὸ
Εὐαγγελικὸν κήρυγμα, καὶ ἡ χάρις τῆς Παναγίης Πνεύματος εἰς τὸν δε-
χόμενον ἐν καρδίᾳ τὸ κήρυγμα. καὶ δεύτερον, ὁ εὐθεριος ζῆλος, ἡ
εὐθεριος τῆς ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπῳ. ὁ ὁποῖος ζῆλος βέβαια
πάλιν ὑπὸ τὸ Εὐαγγελικὸν κήρυγμα γίνεται εἰς τὸν ἀνθρώπον. βε-
βαιώωνε μας τὸν λόγον ὁ Ἱερός Θεοφύλακτος εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς Εὐαγ-
γελιστῆ Λακῶ. „ ὁ λόγος ὅτι τῆς Θεῷ Πῦρ ἐστὶ κατεδίωκται παῦ ὑλῶδες
„ καὶ συρφετῶδες νόημα, καὶ τὰ εἰδωλα ὀξαρυνίζων ὁποίας ἀπὸ ὑλῆς
„ εἰσιν. Πῦρ δὲ καὶ ὁ ζῆλος ὁ ὑπὲρ τῆς καλῆς ὁ ἐν ἐκάστῳ ἡμῶν ἀνα-
„ πτώμῳ, τάχα δὲ καὶ ἔπος ἔχει τὸν Λόγον τῆς Θεῷ γινόμενος, ἐν ἀ-
„ πέσει τῆς ποτερός“. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς εἰς τὴν αὐτὴν ἐρμηνείαν. „ οἱ
„ φεῖ Κλεόπαν τῷ ποστῶ πυρὶ τῆς Θεῷ ὑποφλεγόμενοι ἀοράτως
„ χάρειτος, ἔλεγον, ἔχι ἡ καρδία ἡμῶν ἐν τῇ ὁδῷ καιομένη ὡς ἐν
„ ἡμῖν“; καὶ ὁ Κύριλλος Ἀλεξανδρείας εἰς τὸν δεύτερον λόγον τῆς πέμ-
πτου τόμου. „ Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν Γῆν λέγων ὁ Χριστὸς, τὴν
„ ἐν ἡμῖν τῆς Ἀγίας Πνεύματος χάριτι ἐσήμανε“. καὶ ὁ Χρυσῶς τὴν
γλῶσσαν Γωάννης εἰς τὸν ἐβδομηκοστὸν ὄγδον λόγον τοῦ ἐβδόμου τόμου
ὡς ὑπὸ μέρος τῆς Χριστῷ, „ Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν Γῆν, τὸ
„ Εὐαγγελικὸν φημὶ κήρυγμα, καθαρῶσαι βεληθεῖς τὴν ἐμὴν Γῆν,
„ τὸ ἐμὸν πλάσμα, δηλονότι τὸν ἀνθρώπον“. φανερόν ἐστὶν τὸ λοι-
πὸν, ὅτι ἡ λέξις αὐτῆ, δηλονότι τὸ Πῦρ, ὅπῃ εἰς ἁφῶδες τῆς Ἱεράς
Γραφῆς τότες θεωρεῖται, ἁφῶρον ἔχει τὴν σημασίαν, ὡσαύτῃ ὅπῃ ἀλ-
λέως ἐννοεῖται τὸ Πῦρ, ὅπῃ ὁ Χριστὸς λέγει πῶς ἔβαλον εἰς τὴν
Γῆν, ἀλλῶς τὸ Πῦρ καὶ ὁ καπνὸς τῆς θεϊκῆς ὀργῆς, καὶ ἀλλῶς τὰ ἐπι-
λοιπα, εἴτε σφαῖραν τῆς πυρὸς ἀκτίς, εἴτε Πῦρ τῆς κολάσεως, εἴτε

Κεφ.
β.

Πῦρ αἰδητὸν τῷ Κόσμῳ τότε . ἔσω , αἷ εἶναι . μᾶς ἀπέδειξες πῶς ἡ λέξις τῷ πυρὸς ἔχει τὴν σημασίαν ἀξέφορον , καὶ λοιπὸν ἐρωτήμην . ὁ Κατακλυσμός ἐκεῖνος ὁ Πύρινος καὶ φλογώδης , ὅπῃ προοιμιάζωντας ἔλεγες , πῶς μέλλει πρὶν τῆς Κοιῆς Ἀναστάσεως εἰς ὅλον ἀπλῶς τὸν Κόσμον νὰ γνή , ἀπὸ ποῖον ἀράγε Πῦρ μέλλει νὰ γνή ; πρῶτον ἔπρεπε νὰ μὲ γυρῶσης τὴν ἀπόδειξιν , πῶς μέλλει χωρὶς ἄλλο νὰ γνή Κατακλυσμός Πύρινος καὶ φλογώδης , ἔπειτα ὑστερον νὰ μὲ ἐρωτήσης καὶ ἀπὸ ποῖον Πῦρ μέλλει νὰ γνή . ὡς τίσαν , ἐγὼ ἀποδείχνωντάς σε πῶς μέλλει χωρὶς ἄλλο πρὶν τῆς Κοιῆς Ἀναστάσεως νὰ γνή , θέλεις μάθῃ καὶ ἀπὸ ποῖον Πῦρ μέλλει νὰ γνή .

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Β .

Ὅτι μέλλει νὰ γνή Πύρινος Κατακλυσμός .

Π Ὡς χωρὶς ἄλλο πρὶν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀπλῶς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον Κατακλυσμός Πύρινος καὶ φλογώδης μέλλει νὰ γνή , ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς τῷ Ἀπόστολῳ Πέτρῳ συνάγεται . Δεῦ ἀνέεις τὸν Γερὸν τῆτον Ἀπόστολον , τὸν Πέτρον δηλαδὴ , πῶς εἰς τὴν δευτέρῳ αὐτῷ ἐπιστολῇ φανερὰ κηρύττει λέγωντας , ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἔρχεται ὡσαύτῃ κλέπτῃς καὶ νυκτὸς ἀενεϊδίας , εἰς τὴν ὁποίαν ἡμέραν οἱ Οὐρανοὶ μὲ Πῦρ καὶ φλόγες φοβεραῖς , καὶ σεισμὸν τῷ Πυρὸς φοβερὸν θέλουν φανῆ , νὰ κατακαυθῶν ἀπὸ ταῖς φλόγες τῷ τοιαύτῳ πυρὸς καὶ Στοιχειῶν καὶ Γῆ , καὶ τῆς Γῆς τὰ ἔργα ὅλα ; δεῦ ἀνέεις τὸν αὐτὸν Ἀπόστολον εἰς ἄλλῃ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς περιόδῳ πῶς λέγει , ὅτι καθῶς εἰς τὸν καιρὸν τῷ Νῶε ὁ Κόσμος ἀπὸ τὸν Κατακλυσμὸν τῷ ὕδατων ἠφανίσθη , ἔτσι καὶ ἀπὸ τὸ Πῦρ , ὅπῃ καὶ ἀπόφασις Θεῶν καὶ εἰς τὴν Γῆν καὶ εἰς τὰς Οὐρανοὺς δέλειται θησαυρισμὸν , θέλει γνή καὶ Πύρινος Κατακλυσμός εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κατακλίσεως , καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων . ἀνεσον καὶ τὰ ἑξῆς λόγια . „ ἦξει ἄρα ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ , ἐν ἣ οἱ Οὐρανοὶ ροιζήσονται παρέρχονται , Στοιχειῶν δὲ καυσθήματα λυθήσονται , καὶ Γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαίσεται . καὶ πάλιν . ὁ τότε Κόσμος ἴδατι κατακλυθεῖς ἀπάλετο , οἱ δὲ νῦν Οὐρανοὶ καὶ ἡ Γῆ αὐτῶν λόγῳ τεθῆσονται θησαυρισμοὶ εἰσὶ πυρὶ , πρέμφοι εἰς ἡμέραν κλίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων . καὶ ὁ Γερὸς Οἰκεμῆτις εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς αὐτῆς δευτέρας ἐπιστολῆς τῷ Πέτρῳ . ὡς ἄρα ἔξ ὕδατων σωσῶντων Οὐρανὸν καὶ Γῆς , ὁ Κατακλυσμός ἐπιήλθεν ἀποστροφῆς , ὡσαύτως καὶ νῦν καὶ Πυρὸς ἀποκρίνεται τὴν φθορὰν τῶν πάντων θνήσκει .

Κεφ. γ

φανερὸν εἶναι τὸ λοιπὸν πῶς μέλλει χωεῖς ἄλλο πρὶν τῆς Κοινῆς Ἀνα-
 σάσεως νὰ γούη Πύριμος Κατακλυσμός. Τώρα, τί ἐρωτᾷς ἄπο τοῖον
 Πῦρ μέλλει νὰ γούη ὁ Πύριμος ἐκεῖνος καὶ φλογώδης Κατακλυσμός; ο-
 ταν εἰς τὸν καιρὸν τῆς Νῆς ὁ Κατακλυσμός ἐν τῷ ὕδατων ἔγινον, ἄπο
 τί ὕδατα ἔγινον; ἄπο αἰδητὰ ὕδατα βέβαια, καθὼς εἶναι αὐτὰ ὅπερ
 ἔξαπαύτα θεωρεῖται καὶ πίνομεν. λοιπὸν ἐπειδὴ καὶ μέλλει νὰ γούη καὶ
 Πύριμος Κατακλυσμός, ὅς ἀνάγκης ἀκολουθεῖ, ὅτι τὸ Πῦρ, ἄπο τὸ
 ὁποῖον ἔχει νὰ γούη, Πῦρ αἰδητὸν μέλλει νὰ εἶναι, καθὼς εἶναι τὸ κο-
 σμικὸν τῆτο Πῦρ, ὅπερ ἐδῶ καθ' ἡμέραν θεωρεῖται, ἄπο τὸ ὁποῖον καὶ
 θερμανόμεθα. δύο μὲν τὸν Γερόν Οἰκισμῶν ἐλέγαμεν κύρια καὶ συνεκ-
 τικώτατα τῆ παντὸς Κόσμου Στοιχεῖα, τὸ Ἦλιον καὶ τὸ Πῦρ. ὁ Κα-
 τακλυσμός ὁ πρῶτος ἔγινον ἄπο τὸ εἶνα συνεκτικώτατον Στοιχεῖον, ὅπερ
 ἦτον Ἦλιον αἰδητὸν. λοιπὸν αἰδητὸν ἔξ ἀνάγκης εἶναι καὶ τὸ ἄλλο συ-
 νεκτικώτατον Στοιχεῖον, δηλονότι τὸ Πῦρ, ἄπο τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ
 γούη πρὶν τῆς Κοινῆς Ἀνασάσεως καὶ ὁ ἄλλος Κατακλυσμός, ὁ Πύρι-
 νος δηλαδή καὶ φλογώδης. τῆτον τὸν Πύρινον καὶ φλογώδη Κατακλυσμόν
 καὶ παγκόσμιον λογιάζω, μάλιστα εἶμαι βέβαιος, πῶς ἐνοεῖ καὶ ὁ Προ-
 φητῆς Δαυὶλ, ὅταν λέγη πῶς εἶδε πύρινον μέγαν ποταμὸν, ὅπερ ἔ-
 φεχευ ἐμπαροθεν τῆ Παλαιῆς τῆς ἡμερῶν. „ ποταμὸς πυρὸς εἶλεν ἐκ-
 „ ποροδόμενος ἐμπαροθεν αὐτῆ. “ ὅταν λέγη, πῶς ὁ πύριμος ἐκεῖνος
 ποταμὸς φέχει ἐμπαροθεν αὐτῆ, τί ἄλλο ἢμπορεῖς νὰ ἐνοήσης, ὅπερ
 πῶς ἐμπαροθεν αὐτῆ, ἦσαν πορτίτερα ὅπερ νὰ κάμη τὴν Κεῖσιν, ἔχει
 νὰ φέξη ἄπο τῆς Οὐρανῆς τὸ Πῦρ ὡσανὶ μέγαν ποταμὸς, νὰ γούη
 ὁ Πύριμος ἐκεῖνος καὶ παγκόσμιος Κατακλυσμός, ὅπερ ὁ Οἰκισμῶν
 μὲ τὸν Πέτρον τὸν Ἀπόστολον μᾶς εἶπε; δεῖ ἦκιστος ὀλίγον πρότερον,
 ὅπερ ὁ Πέτρος ἔλεγε, πῶς εἶναι οἱ Οὐρανοὶ θησαυρισμῶν πυρὸς, καὶ
 πῶς τὸ Πῦρ ἐκεῖνο τὸ θησαυρισμῶν ἔχει τότε νὰ κατέβη ἄπο τῆς
 Οὐρανῆς, νὰ γούη ὁ Πύριμος Κατακλυσμός; Πῦρ λέγει ὁ Πέτρος
 πῶς μέλλει τότε νὰ κατέβη ἄπο τῆς Οὐρανῆς. ποταμὸς πυρὸς παροφ-
 τῶναι ὁ Δαυὶλ πῶς μέλλει νὰ κατέβη. σύμφωνοι τὸ λοιπὸν ὁ Πέτρος καὶ
 ὁ Δαυὶλ. καὶ ἀκολουθῶς συνάγεται καὶ ἄπο τὸν Δαυὶλ πῶς ἔχει νὰ γούη
 Πύριμος καὶ φλογώδης παγκόσμιος Κατακλυσμός. καὶ λοιπὸν ἐσυμπεράνθη,
 ὅτι πρὶν τῆς Κοινῆς Ἀνασάσεως ἀναμφιβόλως ἔχει νὰ γούη Πύριμος καὶ
 φλογώδης Κατακλυσμός παγκόσμιος, καὶ ὅτι ἄπο Πῦρ αἰδητὸν ἔχει νὰ
 γούη. Μὰ ὡς ὅσον ἢμπορεῖ τινὰς ἄπορῶντας νὰ ἐρωτήσῃ μίαν τέτοιαν
 ἐρώτησιν. ἐπειδὴ καὶ ὁ Κατακλυσμός ἐκεῖνος μέλλει νὰ γούη παγκόσ-
 μιος, ὡσανὶ ὅπερ καὶ εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια τῆ ὅλη Κόσμου, εἰς ὅλον
 ἀπλῶς τὸν Κόσμον μέλλει νὰ ἔξαπλωθῆν ἢ φλόγῃ καὶ πυρκαϊαῖς ἐ-
 κείνῃ τῆ Κατακλυσμῆ, μέλλουσιν ἀρά γε νὰ κατακαυθῆν καὶ νὰ ἀφανι-

Κεφ. ζ.

δῶσι παντελῶς ἀπὸ τὸν τέτοιον Κατακλυσμὸν ὅλος ἀπλῶς ὁ Οὐρανὸς
 καὶ ἡ Γῆ, καὶ ἩΉλιος, καὶ Σελῶν, καὶ Ἄστρα, καὶ Ἄνθρωποι, καὶ πάντα
 τὰ ἐν αὐτοῖς, νὰ κατακλυθῶν εἰς τὸ μηδὲν, ἢ ὄχι; ἀρμόδιον εἶναι βέ-
 βαια τὸ ἐρώτημά σου. καὶ ὅμως σὲ ἐρωτῶ καὶ ἐγώ. ὅταν ὁ πρῶτος ἐκ
 τῶν ὑδάτων ἐγενε Κατακλυσμός, ἐφάρθισαν τελείως καὶ ἀφανίσθησαν ἀπ'
 ἐκείνου τὸν Κατακλυσμὸν ἀπλῶς ὅλος ὁ Κόσμος, καὶ Οὐρανὸς καὶ Γῆ;
 ὄχι βέβαια. λοιπὸν μήτε ἀπὸ τὸν δεύτερον Κατακλυσμὸν δεῦ ἐρχονται
 εἰς παντελῆ ἀφανισμόν. καὶ διδάσκαλε, μὰ ἐν θαλάσῳ τῶν τῶν
 Γραφῶν φαίνεται, πᾶς ἔχων νὰ ἔλθωσιν ὁ Οὐρανὸς ὁ ἩΉλιος ἢ Σε-
 λῶν καὶ Ἄστρα, καὶ ὅλα τὰ Οὐρανια Σώματα εἰς παντελῆ φθορὰν καὶ
 ἀφανισμόν. δεῦ λέγει ὁ Χειρὸς μὲ τὰς Γερᾶς τῶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγε-
 λιστῶν, Ματθαίου καὶ Μάρκου, πῶς ὕστερον ἀπὸ τὸν αὐτίχειρον ὁ ἩΉλιος
 καὶ ἡ Σελῶν θέλου χάσει τὸ φῶς καὶ τὴν λαμπρότητα, καὶ ὅτι ὅλα τοῦ
 Οὐρανοῦ καὶ Ἀστρῶν θέλου πέσει, καὶ ὅλαι τῶ Οὐρανοῦ ἢ Διῶμαις
 θέλου σαλευθῆ; „ μὲ τὴν θλίψιν τῶ ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἩΉλιος σκο-
 „ τισθήσεται, καὶ ἡ Σελῶν ἐδώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ αἱ Διῶμαις
 „ τῶ Οὐρανοῦ σαλευθήσονται. “ δεῦ λέγει ὁ Ἡσαΐας ἐκ Πνευμα-
 τος Ἁγίου κινήθεις, καὶ ὁ Θεολόγος Γωάννης εἰς τὴν Γερᾶν τῶ Ἀποκά-
 λυψιν, ὅτι τότε, πρὶν δηλαδὴ τῆς Κοινῆς Ἀναστάσεως, μέλει ὁ Οὐ-
 ρανὸς νὰ τελιχθῆ ὡσὰν χαρτίον, καὶ νὰ πέσῃ τῶ Οὐρανοῦ καὶ Ἀστρῶν
 καθῶς πέσεν τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου; „ εἰλιχθήσεται ὁ Οὐρανὸς ὡς
 „ Βιβλίον, καὶ πάντα τὰ Ἄστρα πιεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου “ . τῶ-
 „ τῶ Ἡσαΐας. καὶ ὁ Θεολόγος, „ ὁ Οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον
 „ ἐλισσόμενον. “ εὐν λοιπὸν διδάσκαλε, καὶ τὴν φωνὴν τῶ Ἰησοῦ Χει-
 ρῶ, καὶ τῶ Πνευματοκίνητου τῶ Ἡσαΐας καὶ τῶ Γωάννη γλώσσαν, ὁ Οὐ-
 ρανὸς, καὶ ὅλα τὰ Οὐρανια σώματα μέλει τότε νὰ ἔλθῃ εἰς παντελῆ
 ἀφανισμόν, ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθεῖ ὅτι καὶ εἰς ἅπασαν ἀπλῶς τὴν Γῶν
 ἔχει νὰ ἔλθῃ ὁ παντελής ἐκείνος ἀφανισμός. ἐπειδὴ πῶς ἡμπορεῖ πο-
 τὴ ἡ Γῆ νὰ μὴν ἀφθαρτὸς φθαρτέος τῶ Οὐρανοῦ; ὡς ὅλος ἀπλῶς
 ὁ Κόσμος, καὶ Οὐρανὸς καὶ Γῆ καὶ Ἄνθρωποι καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς ἔ-
 χουσι νὰ κατακαυθῶν τότε, καὶ νὰ ἀφανισθῶν τελείως ἀπὸ τὸν Πύ-
 ρινον καὶ φλογώδη Κατακλυσμὸν ἐκείνου, διὰ τοῦτο καὶ Παγκόσμιος
 ὁ Κατακλυσμός ὀνομάζεται. Σιμᾶ εἰς ταῦτα, δεῦ λέγει ὁ Πέτρος,
 τὸν ὁποῖον μάλιστα ὀλίγον πρότερον μάρτυρα μᾶς τὸν ἔφερες, ὅτι τὰ
 Στοιχεῖα καὶ ἡ Γῆ, καὶ τὰ ἔργα τῆς Γῆς θέλου κατακαυθῆ καὶ ἀ-
 φανισθῆ; „ Στοιχεῖα δὲ καυσόμενα λυθήσονται, καὶ Γῆ καὶ τὰ ἐν αὐ-
 „ τῇ ἔργα κατακαίσεται. “ ἔχαιρίτως δὲ καὶ κατ' ἐξοχίαν, δεῦ ἀπέεις
 τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὅπε μὲ τῶ Προφητικῶ τῶ Ἡσαΐας καὶ τῶ
 Θεολογικῶ τῶ Θεολόγου γλώσσαν λέγει, ὅτι τότε μέλει νὰ γίνῃ ὁ

Ματ.
 κ δ'.
 καὶ Μαρ.
 ι γ'.

Κεφ.
 λ δ'.
 Κεφ. 5'.

Κεφ.
 ξ ε'.
 Κεφ.
 κ α'.

Οὐρανὸς καινέριος, καὶ ἡ Γῆ καινέια; „ ἔσαι ἦ ὁ Οὐρανὸς και-
 „ νός, καὶ ἡ Γῆ καινή, καὶ ἐμὴ μνηστῆσι ἰσθ' ἑποτέραν “. τὸτο τῆς Προ-
 φητικῆς γλώσσης. ἀκησον καὶ τῆς Θεολογικῆς, τῆ Γωάννη εἰς τὴν Ἀ-
 ποκάλυψιν. „ εἶδον Οὐρανὸν καινόν, καὶ Γῆν καινὴν, ὃ ἦ ἀπὸ τῶν
 „ Οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη Γῆ ἀπῆλθον. “ ἐν ποσῶτων καὶ πλείων Προ-
 φητικῶν καὶ Θεολογικῶν μαρτυριῶν Διδάσκαλε, σὲ ἀδελφακά, δεῦν συμ-
 περσίνεται ἀναγκαίως, ὅτι ὁ Κόσμος τῆτος ὅλος ὅπῃ θεωρεῖται, καὶ
 Οὐρανὸς καὶ Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς μέλλουσι νὰ ἀφανισθῶν, καὶ
 νὰ ἔλθωσιν εἰς παντελῆ φθορὰν καὶ ἀνυπαρξίαν διὰ τὸν Πύρινον καὶ
 φλογώδη Κατακλυσμὸν ἐκεῖνον καὶ παγκόσμιον; ὅσον καὶ τὸ θεῆμα,
 σὲ ὑποκείμενοι, βέβαια ἔτι φαίνεται νὰ σωθήσεται. δεῦν ἀπέπει ὁ-
 μως νὰ θεωρῆς τὸ θεῆμα μόνον, τὴν ἔξωθεν τῆ θεῆματος ἐπιφανείαν
 μόνον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐρευνᾷς διὰ τῆς Θεῆς καὶ Γερῆς τῆς Γραφῆς ἐρ-
 μιλωδῆς τὰ ἐντὸς πρὸ βάθῃ τῆς ἐννοίαν τῆ Γράμματος. διότι κατὰ
 τὸν Θεῖον Παῦλον, „ τὸ μὲν θεῆμα ὑποκτείνει, τὸ δὲ Πνεῦμα ζω-
 „ ποιῆ. “ ἀπόσεχε λοιπὸν, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ ὑποδείξει με μαρτυρίαις
 ἰσθ' ἱερῶν αὐτῆς ἐρμιλωδῆς, ὅτι ὁ Κόσμος τῆτος ὅλος ὅπῃ θεωρεῖται, δεῦν ἐρ-
 χεται εἰς παντελῆ ἀνυπαρξίαν, μήτε ἄλλος Οὐρανὸς καινέριος καὶ ἄλλη
 Γῆ καινέια δεῦν γίνεται.

β. Κορ.
 κεφ. γ.

ΚΕΦ Α' Λ Α Ι Ο Ν , Γ'.

Ὅτι μὴ εἶ ὁ Οὐρανὸς ἀκαυστος.

Π Ὡς εἶναι ἡ ἀλήθεια ἔτι καθὼς ἐγὼ σὲ λέγω, ἰδέσαι τὴν
 ὑποδείξιν αὐτῆς. θαυμαστὸν εἶναι βέβαια τὸ φῶς τῆ Οὐρανῆς,
 τῆ Ἡλίου δηλαδὴ καὶ τῆς Σελήνης καὶ ἰσθ' λοιπῶν Φωσῆρων, ὅπῃ καθ'
 ἕκαστον ἡμερονύκτιον διαπᾶντα θεωρεῖται. μὰ ὡς τὸσον, ἐὰν μὲ τὸ φῶς
 καὶ τὴν λαμπρότητα ἐκείνην τῆ Θεῆ τὸ συγκρίνης, βέβαια τὸ φῶς αὐτὸ
 τῆ Ἡλίου καὶ ἰσθ' λοιπῶν Οὐρανίων Σωμάτων θέλει φαῖν ἡμεδὸν εἶναι ἐ-
 δεῦν, καὶ ὡσαύτῃ παντελῶς νὰ μὴ ἦτον. ἀναφε μέσα εἰς εἶνα οἶκον εἶνα
 μικρὸν κερὶ, ἔπειτα ὑστρον εἰς τὸν αὐτὸν οἶκον ἀναφε καὶ μίαν μεγαλω-
 τάτῃν λαμπάδα. φαίνεται πλέον, εἰπέ με, ἀφόντις ἡ μεγάλη ἀναφ-
 θῆ λαμπάδα, τὸ μικρότατον φῶς ἐκεῖνε τῆ μικρῆ κερὶε; ὄχι. κρύ-
 πτεται ἡμεδὸν παντελῶς διὰ τὸ πολὺ καὶ μέγαλον φῶς ἐκείνης τῆς μεγά-
 λης λαμπάδας, καὶ ὡσαύτῃ τελείως νὰ μὴ ἦτον δεῦν φαίνεται. καὶ τὸν
 αὐτὸν ἔστρον λοιπὸν φανερωθέντος τῆ μεγάλης καὶ ἀπείρης Φωτῆς τῆς Θεό-
 πτης, κρύπτεται ἡμεδὸν ὀλοτελῶς ἐκ τῆς τῆ ἡλιακὸν Φῶς, καὶ ὡσαύτῃ
 παντελῶς νὰ μὴ ἦτον δεῦν φαίνεται, μὰ με ὅλον τῆτο δεῦν ἀφανίζεται,

δεν ἔρχεται εἰς πατηλὴ φθοράν. ἀκούσον με τώρα σὲ ᾠδακαλῶ μὲ πε-
 ρισσοτέρῳ προσοχῶν. ὅταν ὁ Χεῖσός μέλλῃ νὰ ἔλθῃ ἔξω νὰ κάμῃ τὴν
 Κοινὴν Κεῖσιν, τί λογὴς μέλλῃ νὰ ἔλθῃ; μὲ χίλιας χιλιάδες, καὶ
 μυρία μυριάδες Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ ἄλλων Νοερῶν Δυ-
 νάμεων. ναὶ, ναὶ, τὴν ἀλήθειαν εἶπες, πλὴν ἢ ἐρώτησίς με σὲ γυ-
 ροῦναι ἄλλω ἀπόκεισιν. ὅταν λέγω τότε θέλῃ φανῆ νὰ ἔρχεται, δεῖ
 θέλει φανῆ ἀπλῶς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, ὅχι μόνον ὡς Ἄνθρωπος τέ-
 λειος, ἀλλὰ καὶ ὡς τέλειος Θεός; δεῖ θέλει φανῆ μὲ τὸ ἀπειρον καὶ ἀ-
 καταλήπτον τῆς Θεότητος τῆ Φῶς; δεῖ θέλει λάμψῃ ἀπλῶς ὁ Κόσμος
 ὅλος ἀπὸ τῆς λάμψεως τῆς θεϊκῆς τῆς Δόξης καὶ Λαμπρότητος; καὶ τίς
 εἰς ταύτῳ τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς Χριστιανῆς ἠμπορεῖ νὰ ἀμ-
 φιβάλλῃ; τώρα, δεῖ ἠμπορεῖς τάχα καὶ μοναχόσσει νὰ καταλάβῃ; ἀπὸ
 τὸ ᾠδάδειγμα τῆ μικρῆ κεῖσιν καὶ τῆς μεγάλης λαμπρόδος, ὅτι ὅταν ὁ
 Χεῖσός τότε φανῆ, θέλει σιναπαθῆ ἄλλον τινά, καὶ θέλει κρυφθῆ τὸ ἡ-
 λιακόν τῆτο καὶ σελλωιακόν καὶ ἡδὲ λοιπῶν Φωσῆρων φῶς ἀπὸ τὸ ἀπει-
 ρον καὶ ἀκατάληπτον ἐκείνο τῆ Γνωσῆ Χεῖσῆ Φῶς, ὅπῃ εἰς ἅπαντα τὸν
 Κόσμον ἀπλῶς ὡς ὅτι φανῆ ὁ Χεῖσός μέλλῃ νὰ ἐξαπλωθῆ; ἔξω
 ποῖαν ἀφορμὴν ὅταν ἀπὸ τὸ ἐδικόν μας ἡμισφαίριον ὁ Ἡλιος λείπῃ,
 φέγγεσιν ἢ Σελλῶν καὶ τὰ Ἄστρα καὶ φαίνονται; τίς εἶναι ἢ αἰτία;
 δεῖ εἶναι ἄλλη βέβαια, ἢ ἔξω ἔξωτί λείπει τὸ μέγαλον φῶς τῆ Ἡλίου.
 ἀμὴ ὅταν εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὁ Ἡλιος ἀνατείλῃ καὶ φανῆ πρὸς ἡμᾶς,
 φαίνεται πλέον τῆς Σελλῶν τὸ Φῶς καὶ ἡδὲ Ἀστέρων; ὅχι. ἔξωτί; διό-
 τι ἐκρύφθη ἀπὸ τὸ μέγαλον Φῶς τῆ μεγάλε Φωσῆρος, δηλαδὴ τῆ Ἡ-
 λίου ὡς ὅτι εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἐφανῆ. ὁμοίως λοιπὸν καὶ ἀπὸ τῆ
 Ἡλίου καὶ ἡδὲ λοιπῶν Φωσῆρων τὸ Φῶς ἀπὸ τὸ ἀπειρον καὶ ὑπέρλαμ-
 προν τῆς Θεότητος Φῶς ἔχει νὰ κρυφθῆ, ὅταν ὁ Χεῖσός ἔξω νὰ κάμῃ
 τὴν Κοινὴν Κεῖσιν θέλῃ φανῆ. ἔξω τῆτο μὲ τῆς Εὐαγγελιστῆς τὸν
 Μάρκον καὶ Ματθαῖον ἐλεγε ὁ Χεῖσός, πῶς ὁ Ἡλιος καὶ ἢ Σελλῶν
 θέλῃ σκοτιθῆ, καὶ πῶς τὰ Ἄστρα θέλῃ πῆσιν, καὶ πῶς καὶ αἱ Δυ-
 νάμεις ἡδὲ Οὐρανῶν θέλῃ σαλῶθῃ, ἐνοῶντας τῆς Ἀγγελικῆς Δυνά-
 μεις, ὅπῃ κατ' ἐκείνῳ τὴν ἡμέραν καὶ ἐκείναις ἔχουσι νὰ ἔλθωσιν εἰς
 ἐκπληξιν καὶ θάμβος μεγαλώτατον. τίς μᾶς βεβαιώνει τὸν λόγον; ὁ
 Γερός Θεοφύλακτος εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆ Εὐαγγελιστῆς Ματθαῖου. „ μὴ
 „ τὴν τῆ ἀντιχρῖστου, φησὶν ὁ Χεῖσός, ἐλθῶσιν, ὁ Ἡλιος σκοτιθῆσε-
 „ ται, ἀπὸ τῆ ἀμαυρωθῆσεται, ἐκ ἀφανισμοῦ, ἀλλὰ νικηθῶσιν
 „ τῆ τῆς Χεῖσῆ παρουσίας Φωτὶ, ὡσπερ καὶ τὰ Ἄστρα καὶ ἢ Σε-
 „ λῶν. “ καὶ πάλιν ὁ αὐτός εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆ Εὐαγγελιστῆς Μάρ-
 „ κου. „ μὴ δὲ τὴν τῆ ἀντιχρῖστου παρουσίαν ἢ κτίσις πᾶσα ἀποιωθῆσε-
 „ ται, σκοτιζομένων ἡδὲ Ἀστέρων ἔξω τὴν ὑπερβολὴν τῆ Φωτὸς τῆ

Κεφ.
 κ δ.

Κεφ.
 ιγ.

„ Χειρῶν σαλευθήσονται δὲ καὶ αἱ Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις, τέττις ἐκ-
 „ πλαγήσονται, ὁράσαι τοιαύτως μεταβολῶν γινομένων. “ συμπεραίνε-
 „ ται λοιπὸν ἀναγκαίως, ὅτι ὁ Ἡλιος ἢ Σελήνη τὰ Ἄστρα, καὶ ἀπλῶς
 ὅλα τὰ Οὐράνια Σώματα δὲ κατακαίονται, δὲ ἔρχονται εἰς παντελῆ
 φθορὰν καὶ ἀφανισμόν διὰ τὸν φλογαδὴ καὶ Πύερον ἐκείνον Κατακλυ-
 σμόν. ὥστε δευτέρως μέλλοσι νὰ μόνον ἀφάρτα, καὶ ἀκολέθως μίτε
 ὁ Οὐρανὸς ὅπῃ θεωρεῖται δὲ ἔρχεται εἰς παντελῆ φθορὰν. καὶ ἔτι καὶ
 ἀκολουθίᾳ μίτε ἄλλος Οὐρανὸς καινέριος δὲ γίνεται. Ναι διδάσκαλε,
 μα δὲ ἔλεγε ὀλίγον πρότερον ὁ Ἡσαΐας ὁ Προφήτης, πῶς τότε μέλ-
 λει ὁ Οὐρανὸς νὰ τελεχθῆ ὡσαύτῃ χαρτί, καὶ νὰ πέσῃ καθὰς πύτου
 τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλας τῆ Οὐρανῶν τὰ Ἄστρα; δὲ ἔλεγε ὁ αὐτὸς Ἡ-
 σαΐας πῶς τότε μέλλει νὰ εἶναι Οὐρανὸς καινέριος, καὶ Ἡ καινέριος;
 „ ἔσαι ὁ Οὐρανὸς καινός, καὶ ἡ Γῆ καινὴ. “ δὲ τὸ λέγει συμφώνως
 με αὐτὸν εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν καὶ ὁ Θεολόγος Γωάννης, πῶς τότε
 μέλλει νὰ φανῆ νέος Οὐρανὸς καὶ νέα Γῆ; „ εἶδον Οὐρανὸν καινόν, καὶ
 „ Γῆν καινὴν. “ αὐτὸς μέλλει τότε νὰ φανῆ νέος Οὐρανὸς καὶ νέα καὶ Γῆ,
 πῶς δὲ εἶναι φανερόν ὅτι τῶτος ὁ Οὐρανὸς καὶ αὐτὴ ἡ Γῆ ἔχον νὰ ἔλ-
 θῃ εἰς παντελῆ ἀφανισμόν διὰ τὸν Πύερον Κατακλυσμόν; εὐγ' διὰ
 τὸν λογισμόν αὐτὸν, ὅπῃ δεῦν τὸς Οὐρανίους ἔχεις Φωστῆρας, πῶς μέλ-
 λουσι νὰ πέσῃ. δὲ ἡκιστες ὀλίγον πρότερον με διόδειξεν καὶ μαρτυ-
 ρίας, πῶς τὸ φῶς τῶ Φωστῆρων τῶπων κρυπτεται τότε διὰ τὸ ὑπερβάλ-
 λον φῶς τῆς Θεότητος; καὶ λοιπὸν δεῦν τῶτο λέγονται πῶς δέλῃν πέσει,
 καὶ με ὅλον ὅπῃ δεῦν πάντα μόνον ἀφάρτοι, καθὰς διὰ τὸν Ἱερὸν
 Θεοφύλακτον ἡκιστες τὴν βεβαίωσιν. τώρα τί κάθεται καὶ μυρμυρίζει
 δεῦν τὸν Οὐρανὸν πῶς ἔχει νὰ τελεχθῆ ὡσαύτῃ Βιβλίον; ὅσον εἶναι τῶτο
 ἀπίθανον, ἄλλο τῶσον θεωρῶ εἶσθῃ εἰς τῶτο δὲλοκαπέπισον, με τὸ
 νὰ καὶ ἔβραϊκῶν εἰς τὴν Γραφῶν τὴν ἐρμηνείαν, θεωρῶντας μόνον
 τὸ γεῖμα ὡσαύτῃ νὰ ἦσαν ἔβραϊοὶ δεῦν ἔβραϊῶν.

Ὅταν λοιπὸν ἀκέρως τὴν Γραφῶν νὰ λέγη τὸν Οὐρανὸν, ποτὲ μὲν
 καινέριον, ποτὲ δὲ ὡς Βιβλίον τελεμνῶν, καὶ τὸς Φωστῆρας ποτὲ μὲν
 σκοτενῆς, ποτὲ δὲ καὶ πεσμῆς, μὲν τὰ ἐνοῆς καθὰς τὸ γεῖμα θεωρεῖς
 τελεμνῆρα, πεσμῆρα, καὶ παντελῶς ἀφανισμῆρα. ἀμὴ τί λογῆς ἀρέπει νὰ
 τὰ ἐνοῶ; με λογισμόν ὀρθότατον καὶ τὸς Διδασκάλας τῆς Ἐκκλη-
 σίας, μεταχηματισμῆρα δηλαδὴ καὶ ἀνακαινισμῆρα. δὲ ἡκιστες ποτὲ τὰ
 χα ἐκ δευτέρων τῶπων τῆς Γραφῆς, πῶς ὁ Κόσμος τῶτος μέλλει νὰ
 ἀνακαινισθῆ, καὶ νὰ μεταχηματισθῆ; δὲ τὸ λέγει ὁ Πανσόφος Ἀπό-
 σολος καὶ Θεὸς Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους αὐτὴ πρῶτῃ ἐπιστο-
 λῆν; „ ἀθάσει ἡν τὸ γῆμα τῆ Κόσμου τῶτος. “ ἐκείνο τὸ ἀθάσμα,
 σὲ ἀθάματῶν εἰπέ με, ὅπῃ ἀνακαινίζεται, εἰς παντελῆ φθορὰν ἔρχε-

Κεφ.
ξ. ε.Κεφ.
κα.

Κεφ. ζ.

ται, ἢ εἰς τὸ κρεῖττον ἢ καλλιώτερον, μὴ ὄντας τὸ αὐτό; εἰς τὸ κρεῖ-
 τον ἀναμφιβόλως καὶ καλλιώτερον. Δὲν ἦσαν πῶς ὁ Κόσμος ὅλος ἔ-
 χει νὰ λαμπαρωθῇ καὶ ἡ ἀσραποβολήσῃ ὑπὸ τὸ ἄπειρον ἢ λαμπαρότα-
 τον τῆς δόξης τῷ Θεῷ Φῶς, ὅταν ὁ Χεῖσος δεῖ νὰ κάμῃ τὴν Κοινὴν
 Κεῖσιν θελή φανῇ; καὶ λοιπὸν, ἐκείνο τὸ Φῶς εἶναι ὁ μεταχηματισ-
 μὸς ἢ ἀνακαίνισμός τῷ Οὐρανῷ ἢ τῷ λοιπῷ Κόσμῳ. ὥστε τὸ τείλιγμα
 ἢ ἡ καινεργότης τῷ Οὐρανῷ καὶ τῆς Γῆς, ἢ τὸ πείσιμον ἢ τῷ Ἀσέραν,
 ἄλλο τί δὲν ἐνοεῖται, πᾶρξ ὁ μεταχηματισμὸς ἢ ἀνακαίνισμός, ὅ-
 πῃ ὑπὸ τὸ Θεῖον Φῶς τότε μέλλεν νὰ λάβειν. ἰδέσσοι καὶ μάρτυρας ἀ-
 ξιοπίστους, τῆς Γεράς Γραφῆς ἀείρας ἐρμηνεύτας. „ Οὐρανὸν καινὸν καὶ
 „ Γῆν καινὴν λέγων ὁ Θεολόγος Γεωάννης, ἢ τὴν ἀνυπαρξίαν δηλοῖ τῆς
 „ κτίσεως, ἀλλὰ τὸν ἀνακαίνισμὸν αὐτῆς τὸν ὄντι τὸ βέλτιον.“ ὁ Γερός
 Ἀρέθας μὲ τὸν Ἀνδρέαν Καισαρείας Καππαδοκίας εἰς τὴν ἐρμη-
 νείαν τῆς Γεράς Ἀποκαλύψεως. καὶ ὁ Μέγας ἢ Ἀλεξανδρέαν Κυ-
 ρελλος εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῷ Ἡσαΐε. „ ἔκην τὸν Οὐρανὸν καὶ εἰλιχθή-
 „ θαι, πεσεῖθαι δὲ καὶ τὰ Ἄστρα, τὸν τῷδε τῷ παντὸς Κόσμον ἀνα-
 „ καινισμὸν ὑπερμυῖνεισιν αὐτῶν.“ πείθεσαι τάχα πῶς ὁ Οὐρανὸς ἢ τὰ
 „ λοιπὰ Οὐρανια Σώματα, καμῖαν παντελῶς φθορὰν ὑπὸ τὸν φλογώδη ἢ
 Πύρινον Κατακλυσμὸν δὲ λαμβάνουσιν, ἀλλὰ μάλιστα μεταχηματισ-
 μὸν ἢ ἀνακαίνισμὸν, μὴ ὄντας δεῖ παντὸς τὰ αὐτὰ, ἀφθαρτα καὶ αἰώ-
 νια; πόρα, τί ἄλλο ἀμφιβάλλεις; δεῖ τὴν Γῆν ἢ τὰ λοιπὰ Στοιχεῖα;
 ὑπόμεινον ὀλίγον, καὶ πόρα σὲ λέγω.

Κεφ.
ξ'.

Λόγφ.
γ'. τῷ γ',
Βιβλίε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Δ'.

Ὅτι μῦει ἢ ἡ Γῆ ἢ τὰ λοιπὰ Στοιχεῖα Ἀκαυσα.

Δὲν ἦτον χεῖρα βέβαια νὰ ὑποθῆς πλέον δεῖ τὴν Γῆν, καὶ νὰ μῦει
 πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν ἀμφιβολίαν, ὅπῃ ἢ ὑπὸ τὸν ὄντι δεικνύσκειν,
 μανθανόντων ὑπὸ τῆς Γεράς τῆς Γεράς Γραφῆς Ἐρμηνεύτας, ὅτι ὁ Οὐρανὸς
 ὁ Ἡλιος τὰ Ἄστρα ἢ ὅλα τὰ Οὐρανια Σώματα μέλλεν νὰ ἀνακαίνισθῇ,
 καὶ νὰ μῦεισιν ἀφθαρτα. Διότι ἐὰν αὐτὰ μέλλεν νὰ μῦει ἀφθαρτα, δεῖ
 ἀνάγκης βέβαια καὶ ἡ Γῆ. Δὲν ἢ κροάθῃς πόρα προσεχῶς ἀνωτέρω,
 πῶς ὁ Ἀρέθας μὲ τὸν Καισαρείας Ἀνδρέαν, καὶ ὁ Φωστὴρ ὁ Μέγας
 ἢ Ἀλεξανδρέαν ἔλεγον, ὅτι ὅλον τὸ παῦ, ὅλη ἀπλῶς ἢ κτίσις μέλ-
 λει νὰ ἀνακαίνισθῇ; καὶ δὲν εἶναι καὶ ἡ Γῆ μέρος τῷ Παντός, μέρος τῆς
 ὅλης κτίσεως; λοιπὸν μέλλει νὰ ἀνακαίνισθῇ καὶ αὐτῇ. „ ἔξαποσελεῖς
 „ τὸ Πνεῦμά σου καὶ κτιθήσονται, καὶ ἀνακαίνισθῇ τὸ πρόσωπον τῆς Γῆς“.
 τὸ λέγει ὁ Δαβίδ. λοιπὸν μῦτε ἡ Γῆ ὑπὸ τὸν Πύρινον ἐκείνον Κα-

πακλυσμὸν δὲν ἔρχεται εἰς παντελὴ ἀφανισμόν, ἀλλὰ μάλιστα καθὼς
 καὶ ὁ Οὐρανὸς εἰς μεταχηματισμὸν καὶ ἀνακαινισμόν. ὡς τόσον, ἐ-
 γὰρ δι' ἀγάπην σε πάντας τῷ ὑπόδειξιν πλέον καθολικωτέραν, θέ-
 λω σοῦ ὑπόδειξει, ὅτι καὶ Οὐρανὸς καὶ Γῆ καὶ ὅλα τὰ Στοιχεῖα
 μέλλουσι νὰ μείνωσιν ἀφθαρτα παντοτινά καὶ αἰώνια. δὲν λέγει ὁ
 Θεὸς καὶ Οὐρανοβάμων Παῦλος, ὅτι ὅταν ὁ Χεῖσός μέλλῃ νὰ κά-
 μῃ τῷ Κοινῷ Κεῖσιν, ἔχει νὰ κατέβῃ. ὑπὸ τοὺς Οὐρανούς; „ ἐν
 „ σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' Οὐρανοῦ. “ δὲν ἀφανίζεται λοι-
 πὸν ὁ Οὐρανός, ἀλλὰ μῦθε ἀφθαρτος. δὲν λέγει ὁ αὐτὸς Θεὸς
 καὶ Πάνσοφος Παῦλος, ὅτι τότε οἱ Δίκαιοι μέλλουσι νὰ ἀρπαχθού-
 σι ἐκ νεφελῶν, νὰ κερύπανθῶσιν τὸν Χεῖσόν εἰς τὸν ἄερα; „ ἀρ-
 „ παγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τῆς Κυρίας εἰς ἄερα. “ μῦθε
 τὸ λοιπὸν καὶ ὁ ἄερας ἀφθαρτος. δὲν λέγει ὁ Τίος τῆς Θεῶς ὁ Γησῆς
 Χεῖσός με τὸν Προφήτῳ Γαῖλ, ὅτι εἰς τῷ κοιλάδα τῆς Γωσαφάτ
 μέλλει νὰ κάμῃ τῷ Κοινῷ Κεῖσιν; „ ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη
 „ εἰς τῷ κοιλάδα τῆς Γωσαφάτ, διότι ἐπεὶ ἐγὼ καθὼς τῆς θεκεῖναι
 „ πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν. “ πῶς εἶναι ἡ κοιλάς τῆς Γωσαφάτ; δὲν
 εἶναι εἰς τῷ Γῶ ταύτῳ, ὅπῃ θεωρεῖται; δὲν εἶναι εἰς τὸ μέρος τῆς
 Παλαιστίνης; μῦθε τὸ λοιπὸν καὶ ἡ Γῆ ἀφθαρτος. διότι ἐὰν ἐφθείρε-
 το, μήτε Παλαιστίνη, μήτε τῆς Γωσαφάτ κοιλάς ἔμμε. ὡς ὅχι μόνον
 ὁ Οὐρανός, ἀλλὰ καὶ ἡ Γῆ, καὶ ἀπλῶς ὁ Κόσμος ὅλος δὲν λαμβανέ-
 σι φθορὰν ὑπὸ τὸν φλογώδη καὶ Πύεινον Κατακλυσμὸν ἐκεῖνον, ἀλλὰ
 ἀφθαρτα μέλλουσι ν' ὑπομείνεν, μεταμορφωμῶν καὶ ἀνακαινισμῶν. καὶ
 τῶτο εἶναι ὅπῃ ὁ Θεὸς Παῦλος εἰς τῷ πρὸς Ῥωμαίους σφραγίζωντάς
 με τὸν λόγον λέγει, „ καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλδθερωθήσεται ὑπὸ τῆς δε-
 „ λείας τῆς φθορᾶς εἰς τῷ ἐλδθερίαν τῆς δόξης τῆς τέκνων τῆς Θεῶς. “
 ἐκεῖνος ὅπῃ ἐλδθερωθῆ ὑπὸ καμίαν σιλαβίαν, εἰς φθορὰν καὶ ἀφανισ-
 μὸν ἔρχεται, ἢ εἰς τὸ κρεῖττον καὶ καλλιώτερον; ὁρῶντι ἐξ ἀνάγκης
 νὰ ὁμολογήσῃς, ὅτι βέβαια εἰς τὸ κρεῖττον καὶ καλλιώτερον ἔρχεται. ἐ-
 πειδὴ τί ἄλλο καλλιώτερον ὡσὰν τῷ ἐλδθερίαν; ἀφθαρτος ἔγινον ὑπὸ
 τὸν Θεὸν ἐξ ἀρχῆς ἢ κτίσις ὅλη. καὶ ὅμως ἐπειδὴ καὶ ἐκ τῆς πῶν πωδῆβα-
 σιν τῆς Ἀδάμ ἔγινε φθαρτός ὁ ἄνθρωπος, ἔγινε καὶ ἡ κτίσις φθαρ-
 τή, δέλη δηλαδὴ καὶ ὑποπεταγμένη πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς ἀνθρώπων. καὶ
 λοιπὸν, λέγει ὁ Θεὸς Παῦλος, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀναστῆ, καὶ μείνῃ
 πλέον εἰς τὸ ἐξῆς ἀτελεύτητος καὶ αἰώνιος ἀφθαρτος, τότε καὶ ἡ κτίσις
 ὅλη θέλει ἐλδθερωθῆ ὑπὸ τῆς φθορᾶς δελείαν καὶ ὑποπεταγῆ, νὰ λά-
 βῃ πάλιν τῷ πρῶτῳ ἀφθαρσίαν, νὰ μῦθε καθὼς καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀφ-
 θαρτος καὶ αἰώνιος. „ ἀφθαρτος ἦν πλαθεῖσα ἡ κτίσις, ἐκ τῆς τῆς
 „ ἀνθρώπων ἀμαρτίας φθαρτὴ γέγονεν, ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς ἐξ ἀφθάρτων

„ φθαρτοὶ γέγοναμεν . τῷ ᾧ ἀνθρώπου , δι' ὃν γέγονε φθαρτὴ , τὴν
 „ ἀφθαρσίαν ἀπολαμβάνοντος , καὶ αὐτὴ τὴν οἰκείαν ἀφθαρσίαν συνα-
 „ πολήσεται . “ ὁ Γερὸς Οἰκουμενίος εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆς πρὸς Ρ' α
 μαίης . θεωρεῖ πῶς ἕκαστος τὸν τρόπον τῆς Γερασ Γραφῆς συνίσταται καὶ
 βεβαιώνεται , ὅτι ἕκαστος τὸν φλογώδη καὶ Πύελνον Κατακλυσμὸν ἐκείνῳ ἔρχε-
 ται ὁ Κόσμος τῆτος εἰς παντελῆ ἀφανισμόν , ἀλλὰ μάλιστα εἰς ἀφθαρ-
 σίαν καὶ ἀνακαϊσμόν ; τέλειος καὶ πάντελειος ἔγινεν ἕκαστος τὸν Θεὸν ὁ
 Κόσμος , καὶ τὸσον τέλειος , ὅπως ἔχει τὴν τὸσον τελειότητα ἐκπλαγύστες
 καὶ τῷ Οὐρανῷ οἱ Ἄγγελοι , ἀρχισαυ νὰ ἐπαινεῖν καὶ νὰ δοξολογῶσι τὸν
 Θεόν . τὸ μαρτυρεῖ ὁ ἴδιος Θεὸς εἰς τὸν Δίκαιον Γάβ . „ ὅτε ἐποίησεν
 „ Ἄσρα ἡναισάμε πάντες Ἄγγελοι μου . “ τέλειος καὶ πάντελειος ἔγινε
 ἕκαστος τὴν Σοφίαν τῷ Θεῷ , ἡγὼν ἕκαστος τὸν Υἱόν τε ὁ Κόσμος , καὶ τὸσον
 τέλειος , ὅπως , ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴ εἶναι λύπη ποτε εἰς τὸν Θεόν , πά-
 ρεξ μόνον μαλακίης καὶ ἀρρήτος χαρὰ , μὲ ὅλον τὸτο ἔχει τὴν τὸσον
 τελειότητα τῷ Κόσμῳ λέγει μὲ Σολομώντειον φωνῶν ἡ Σοφία , δηλαδὴ
 ὁ Υἱός , πῶς ἔγινε προθήκη τῆς χαρᾶς , καὶ ἐχαίρειτο αὐτὸς καὶ ὁ Πα-
 τὴρ εἰς τὴν τελειότητα τῷ Κόσμῳ . „ ἐγὼ ἡ Σοφία ἡμῶν , ἡ προσέ-
 „ χαιρον , καθ' ἡμέραν δὲ ὀφραϊνόμεν ἐν προσώπῳ αὐτῶ , ὅτε ἡυ-
 „ φραίνεται τὴν οἰκουμενίῳ συυτελέσας . “ Τώρα , εἰπέ με σὲ ὀφραϊνόμε-
 λῶν . εἶναι τὸτο ἴδιον τῷ Πανσοφῶ καὶ Παντοδύαμῳ καὶ Ἀγαθῷ Θεῷ ,
 νὰ κάμη μὲ τὸν Παντοδύαμον καὶ Πανσοφόν τε Λόγον , εὐα ποιῆτον
 θαυμασὸν καὶ καταπληκτικὸν Κόσμον , εἰς τῷ ὁποίῳ τὴν τελειότητα , ὅχι
 μόνον οἱ Ἄγγελοι ἐχαίρησαν , ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὀφραϊνόμεν , ἔπειτα νὰ τὸν
 ἀφανίσῃ , νὰ κάμη ἄλλον καινέσιον , ὡσαύ τάχα νὰ μὴ ἐπατάλασεν ,
 ἢ νὰ μὴ ἐδωθήν ἕκαστος τὴν ἀρχὴν νὰ τὸν κάμη ἐχαίρειτον καὶ τελειότα-
 τον ; ὅχι . ἕκαστος τὸτο καὶ ἄλλοτριον τῷ Θεῷ , καὶ ἀνάξια παντελῶς , ἔχει
 νὰ μὴ εἰπῶ καὶ ἀποπος , ἡ τοιαύτη γνώμη . μὴ ἐννοῆς λοιπὸν τέλειον
 ἀφανισμόν τῷ παντὸς Κόσμῳ , ἀλλὰ μεταχηματισμὸν , καὶ ἀνακαϊσμόν
 εἰς τὴν πρῶτῳ ἀφθαρσίαν , ὅπως εἶχε πρὶν νὰ σφάλλῃ ὁ Ἀδάμ . διό-
 τι αὐτὸν ἔκαμε , ἐκείνῳ τὸν ἔκαμε ἔχει νὰ τὸν ἀφανίσῃ , ἀλλὰ ἔχει νὰ μέ-
 νῃ αἰωνίως παντοτινὸς καὶ ἀτελεύτητος . „ ἡ τοίνυν λύσις ἡ αἰδητῆ ,
 „ εἰ δὴ δὴ φθορὰν εἰσάγει τῷ Παντί . ἡ ᾧ αὐτῷ Θεῷ ἄλλοτριον ἡ τὸ
 „ γινόμενον , καὶ εἰ πρὸς ἀγαθῶ . “ ὁ Σχολαστικὸς Ζαχαρίας εἰς τὸν ἔχ-
 λογον , ὅπως κάμη πρὸς τὸν Ἀμμώνιον , καὶ Γέσιον τὸν Γαβροσοφισίῳ .
 καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν ἔχλογον . „ εἶναι ᾧ τὰ πάντα βέλεται
 ὁ Θεός , καὶ εὐ εἶναι , καὶ αἰεὶ εἶναι . “ καὶ ὁ Κύριλλος Ἀλεξανδρείας εἰς
 τὸν δέκατον λόγον τῷ πρῶτῳ τόμῳ . „ ἐπίσει ᾧ ὁ Θεός εἰς τὸ εἶναι τὰ
 „ πάντα “ . καὶ ὁ Γερὸς Οἰκουμενίος εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆς δευτέρας ἐπιστο-
 λῆς τῷ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ . „ εἰ παντελῶς δὲ πρὸς φθορὰν ὁ Κόσμος

Κεφ. 17.

Κεφ. 11.

Παρ. 11.

Κεφ. 1.

Κεφ.
4. η.

„ χαρήσει, ἀλλὰ πρὸς ἀνακαινισμόν“. καὶ ὁ Ἀρέθας, μὲ τὸν Ἀνδρέαν
 Καισαρείας Καππαδοκίας εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς Γεράς Ἀποκαλύ-
 ψεως. „ ἐστὶν ἡ ὑπόστασις, ἐστὶν ἡ οὐσία τῆς κτίσεως ἀφανισθήσεται.
 „ ἀληθῆς ἔστι καὶ βέβαιος ὁ αὐτὴν συσπασάμενος. ἀλλὰ μόνον τὸ χῆμα
 „ φθάσει τὸ Κόσμος τότε“. καὶ πάλιν ὁ Σχολαστικὸς Ζαχαρίας εἰς
 τὸν ἑξαλογόν τε. „ ἐστὶν ἄρδω ἀφανίζει, ἐστὶν ἀναίρειται πᾶμπαν κα-
 „ τακλάζει τότε τὸ Παῦ ὁ Θεὸς, ἀλλὰ τὴν πρὸς τὸ κρεῖττον ἀλλοίω-
 „ σιν καὶ μεταβολῶν ἐργάζεται, καὶ μεταχηματισμὸν ἀμείονα ποιεῖται“.
 καὶ ὁ Προφήταναξ Δαβὶδ πρὸς τὸν Θεὸν ὁμιλῶντας, „ ἀνακαινίεις τὸ
 „ πρὸσωπον τῆς Γῆς.“ δεῦρ λέγει ὁ Δαβὶδ, πῶς ἔχει ἡ ἀλλάξις τὴν
 Γῆν ὁ Θεὸς, καὶ κάμη ἄλλω, ἀλλ' ὅτι αὐτὴν ὅπερ θεωρεῖται ἔχει
 καὶ ἀνακαινίση, καὶ τῆς δόση δηλαδὴ τῆς ἀφθαρσίας, ὅπερ εἶχε πρὶν
 καὶ σφάλῃ ὁ Ἀδάμ. ὀλοφαῖρον εἶναι τὸ λοιπὸν, πῶς ὁ Κόσμος τότε
 δεῦρ ἔρχεται εἰς παντελὴ ἀφανισμόν διὰ τὸν φλογώδη καὶ Πύρινον Κα-
 τακλυσμόν, ἀλλὰ μάλιστα εἰς μεταχηματισμὸν διὰ τὸν Θεὸν καὶ ἀρρη-
 τον ἀνακαινισμόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Ε΄.

Ὅτι μύρουσι καὶ οἱ Ἄνθρωποι Ἀκαυσοί.

ΑΝ συλλογίζεσθαι, ὅτι ἀγαθὰ ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ δεῦρ θέλουσι
 τότε κατακαυθῆ καὶ ἀφανισθῆ, καὶ καὶν μὲ ὅλον τῆτο οἱ Ἄνθρω-
 ποι, ὅπερ τότε ζωντανοὶ θέλωσιν ἄρεθῆ, μέλλουσιν διὰ τὸν Πύρινον
 ἐκεῖνον Κατακλυσμόν καὶ κατακαυθῆν, καὶ γένῃν σάκη καὶ κοινοτός.
 μὴ τὸ συλλογίζεσθαι, διότι ὁ λογισμὸς ὁ τέτοιος εἶναι μάταιος, ὡσὰν
 ὅπερ αὐτὸ ὅπερ συλλογίζεσθαι δεῦρ ἢμπορεῖ καὶ εἶναι. καὶ τί χρεία εἶναι
 τάχα τότε καὶ κατακαυθῆν οἱ ζωντανοὶ, ὅπερ καὶ οἱ ὑποθαμβοὶ τότε καὶ
 διεφθαρμένοι μέλλουσιν καὶ ἀναστῆν; δεῦρ ἀνέεις τὸν Πάσοφον καὶ Θεῖον
 Παῦλον εἰς τὴν πρὸς Θιασαλονικεῖς αὐτῆ πρῶτῳ ὅπισθῳ, ὅπερ μᾶς
 Κεφ. δ'. δίδει τὴν βεβαίωσιν εἰς τῆτο ὅπερ σὲ λέγω; „ οἱ νεκροὶ ἐν Χειρῶν ἀ-
 „ ναστήσονται πρῶτον. ἔπειτα, τί; ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ μετ-
 „ λειπόμῃ, ἀμα σὺ αὐτῆς ἀρπαχθόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπαύτι-
 „ σιν τῆ Κυρίας εἰς ἀέρα.“ ὅπερ θέλει καὶ εἶπῃ, ὅτι πρῶτον ἔχουσι
 καὶ ἀναστῆθῶσιν οἱ νεκροὶ, ἔπειτα παρῶθῆς ὁμῶ μᾶς με αὐτῆς καὶ ἡ-
 μεῖς ὅσοι ἀρεθῶμεν τότε ζωντανοὶ, ἔχουσι καὶ ἀρπαχθῶμεν ἐν νεφέ-
 λαις εἰς τὸν ἀέρα, καὶ προῦπανήσωμεν τὸν Χειρὸν τότε διὰ τὸν Οὐρα-
 νὸν καταβαίνομεν. καὶ ποῖοι; οἱ ζῶντες δηλοῦσι Δίκαιοι μὲ τῆς ἀν-
 σιμῆς Δικαίας. ἀμὴ οἱ ἀσιβεῖς, καὶ οἱ ἀμετανόητοι Χειριστοί, τί

γίνονται; δὲν ἀρπάζονται εἰς ἀέρα καὶ ἐκεῖνοι; ὄχι δὲν ἀρπάζονται. κάτω μέλλοσι νὰ ὑπομείνωσιν ἐκεῖνοι ὡς κατὰ διχοί. ποῖοι προὔπαντοῦσιν εἰς μίαν Πόλιν εἷα ὄπηγον Βασιλέα; οἱ ἐλόδ'θεροι βέβαια καὶ πισοί τε δέλοι, μὰ ὄχι καὶ οἱ κατὰ διχοί καὶ ἐχθροί τε. καὶ τὸν ὁμοιον ἔσπον λοιπὸν καὶ τὸν Μέγαν Βασιλέα τῷ Οὐρανῷ καὶ τῆς Γῆς, ὄχι οἱ κατὰ διχοί καὶ κατεκκοιμημένοι, ἀλλὰ μόνον οἱ ἐλόδ'θεροι καὶ πισοί τε δέλοι, δηλονότι οἱ Δίκαιοι, μέλλοσι νὰ τὸν προὔπαντήσεν ἡμεῖς νηφελῶν. ἡμεῖς νηφελῆς ἦν καὶ ὁ Χειρὸς ἀεληφόρη. θέλεις μαρτυρίαν ἀξιόπιστον εἰς ταύτην τὴν ἀλήθειαν; ἄκουσον τὴν ἐρμηνείαν τῆς Ἀποστολικῆς ῥητῆς ὑπὸ τὸν Γερὸν Οἰκεμαθίον, καὶ Χρυσόστομον, καὶ Θεοφύλακτον εἰς τὴν ἐξηγήσιν τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτης ἐπιστολῆς. „ εἰ καὶ οἱ νεοκροὶ πρώτον ἐγείρονται, ἀλλ' ὅμως καὶ ἡμεῖς οἱ ζῶντες ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἀρπαζόμεθα, οἱ ἀξιοὶ δηλαδή, ἐν νεφέλαις, ὡσπερ καὶ τὸν Κύριον νεφέλη ὑπέλαβε. καὶ πάλιν τὰς αὐτὰς εἰς τὴν αὐτὴν ἐρμηνείαν. ὡσπερ ἦν Βασιλέως εἰς Πόλιν εἰσερχομένου, οἱ μὲν ἄντιμοι ὑπαντῶσιν αὐτῷ, οἱ δὲ κατὰ διχοί προσμύσωσιν αὐτὸν ὡς κειτῶν, ἔπειτα καὶ τότε οἱ ἀμαρτωλοὶ μύσωσι κάτω, καὶ Χειρῆσιοι ὡσιν, οἱ δὲ Δίκαιοι ἀρπάζονται, καὶ ἔσω τὸ κεφάλαιον καρπένται, τὸ πάντοτε σωεῖναι Χειρῶν.“ σὺνάγεται λοιπὸν ἀναγκαίως ὑπὸ τὴν φωνὴν τῆς Παύλου καὶ ἡμεῖς Γερῶν Ἐρμηνεύτην, ὅτι μήτε οἱ Ἀνθρώποι δὲν κατεκαίονται ὑπὸ τὸν Πύρον ἐκεῖνον Κατακλισμὸν, διότι ἐὰν ἐκατεκαίοντο, δὲν ἔλεγε ὁ Παῦλος καὶ οἱ Ἐρμηνεύται, ὅτι οἱ ζωντανοὶ μετὰ τὰς ἀνασημῶνας μαζί μέλλοσι νὰ προὔπαντήσεν τὸν Χειρῶν. Καὶ πῶς Διδάσκαλέ, εἶπέ μου σὲ ἄδικα καλῶ, ἐκεῖνοι, ὅτε τότε θέλωσιν ὀφείδῃ ζωντανοὶ, δὲν λαμβάνοσι παντοῦα παντελῶς, ἢ πολὺν, ἢ ὀλίγον θάνατον; λαμβάνοσι θάνατον καὶ κείνοι, σὲ ὑποκείμενοι, μὰ ὄχι, θάνατον χρονικόν. ὄχι θάνατον, ὅτε νὰ θάπτωσιν εἰς τάφον, καὶ νὰ βρωμέσωσιν, καὶ νὰ σκαληκιάσωσιν, καὶ νὰ γένῃ τέλος πάντων σάλπιγγι καὶ κωνιορικτῶς, καὶ ὁ κωνιορικτῶς ἐκεῖνος ἕως εἰς τὸ ὕψιστον νὰ σκορπιθῇ τριγύρω εἰς τὰ τέσσαρα τῆς Οἰκεμαθίης μέρη. ἀμὴν τί θάνατον ἔχουσι νὰ λάβωσιν; σὺτόμον, ἀκαρεῖον, καὶ ὡσαύτ' νὰ ἡθέλης εἶπῃ, μίας σιγμῆς ὕπνον. ἔπειτα παρὰ τοῦ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ εἰς τὴν αὐτὴν σιγμῆν ἔξυπνοι καὶ ζωντανοὶ νὰ ὀφείδωσιν, καὶ ἔτοιμοι μετὰ τὰς ἀνασημῶνας εἰς προὔπάντησιν τῷ Χειρῶν. καὶ τῶτο εἶναι, ὅτε πάλιν ὁ Θεὸς καὶ Οὐρανοβάμων Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους πρώτῃ κηρύττοντας λέγει, „ πάντες μὲν ἐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, ἐν ἑκαστῷ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι. σαλπύσει ἡμεῖς, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.“ καὶ ὁ Φιλόσοφος καὶ Ὁμολογητῆς Μάξιμος ἐρμηνεύωντας τὸ Ἀποστολικόν

Κεφ. ε.

Κεφ. ε.

πῆτο ρητόν εἰς τὸ ἑβδομηκοσὸν πρῶτον ζήτημα ἡδ' ἐρωταποκρίσειάν τε.
 „ τὸ , πάντες μὲν ἐ κοιμηθῆσόμεθα , πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα , ἔπω
 „ δεῖ ἐκδέχεσθαι , ὅτι , ἐ κοιμηθῆσόμεθα μὲν πάντες τῷ χρονίῳ
 „ κοίμησιν , ὡσεὶ καὶ δεηθῆναι καὶ ταφῆς , καὶ λύσεως τῆς εἰς φθορᾶν ,
 „ ἀλλὰ σωτόμον τὸν θάνατον οἱ τότε δεισιδύμοι ὑπομνήσονται , μὴ δε-
 „ χόμενοι χρονικῆς κοιμήσεως ἕνεκ τὴν παλαιάκινα γινουμένην Ἀνάστασιν “ .
 Κεφ. θ'. τῷ αὐτῷ ἐρμηνεύει δίδει , μὲν τὰς αὐτὰς μάλιστα λέξεις , καὶ ὁ Γε-
 ρός Οἰκουμενίος μὲν τὸν Θεῖον Χρυσόστομον εἰς τῷ ἐρμηνεύει τῆς πρὸς
 Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς τῷ Ἀποστόλῃ Παύλῃ . πείθεσαι ἄπο τὰ λό-
 για τῷ Θεοπάτε Παύλῃ καὶ ἡδ' Ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας Διδασκάλων , ὅ-
 τι μίτε οἱ Ἄνθρωποι , ὅπῃ τότε ζωντανοὶ θέλουσιν ἄρεθῃ , ἄπο τὸν
 φλογώδη Κατακλυσμὸν ἐκείνον δεῖ θέλῃν κατακαυθῆναι ; ἀφῆσαι λοιπὸν
 τῷ ἀμφίβολόν σε γνώμῃ , καὶ πείθε εἰς ὄλιγόν τῷ ἀλήθειαν , ὅπῃ συμ-
 φάνως ὅλοι τῆς Ἐκκλησίας οἱ Διδάσκαλοι σὲ κηρύττῃσι .

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , 5.

Ποῖα μέλλεν νὰ κατακαυθῆν .

Πείθεμαι ναί , καὶ ὅμως ἀπορώντας πάλιν σὲ ἐρωτῶ . ἄπο τὸν Κα-
 τακλυσμὸν ἐκείνον τῷ Πυρὸς Οὐρανοῦ Ἡλῖος Σελήνη Ἄστρα Γῆ
 Ἄνθρωποι δεῖν κατακαίονται , δεῖν ἔρχονται εἰς παντελῆ ἀφανισμόν , κα-
 θώς ἕνεκ πολλῶν ἡδ' Πνευματοκινήτων Διδασκάλων μαρτυριῶν μᾶς ἀπέ-
 δεῖξες , ἀμὴν τί λοιπὸν χρειάζεται ὁ Πύρρος καὶ φλογώδης ἐκείνος Κα-
 τακλυσμός ; τί ἄλλα ἔχει νὰ κατακαύσῃ ; ἐγὼ σὲ λέγω τώρα τί ἔ-
 χει νὰ κατακαύσῃ . μὲ πόσους μολυσμῶς ὁ Κόσμος , εἴπερ με , εἶναι
 μεμολυσμῶς ; πόσαις εἰς τὸν Κόσμον δεισκόνται ἀσέβειαι ; πόσα
 ὑπερον ἄπο τῷ παλαιάκινα ἐκείνῳ τῷ Ἀδάμ ἀκαθάρτη ἀνεβλάστησαν
 εἰς τῷ Γῆ καὶ βλαβερά καὶ λυπηρά ἐναντίον τῷ Ἄνθρώπῃ ; „ ἀκαθάρ-
 „ καὶ τειρόμενος ἀνατελεῖσαι ἡ Γῆ , ἐλεγγὸν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἄνθρωπον “ .
 „ πόσα μάλιστα τώρα εἰς ταύτην μας τῷ παρῆσαν ζωῇ δεισκόνται ὠ-
 φέλιμα , τὰ ὅποια εἰς τῷ ἄλλῳ ζωῇ , ὡς ἀχρησά τότε καὶ ἀναφελῆ
 παντελῶς δεῖν μᾶς χρειάζονται ; τὰ δένδρα καὶ φυτὰ , δεῖν μᾶς ἀφελῆσαι
 τώρα , ὡσὺ ὅπῃ , ἀλλὰ μεταχειρίζόμεθα εἰς σκέπῃν ἡδ' σπιτίαν , καὶ
 χρειᾶν ἄλλων τινῶν , καὶ ἄλλα ἕνεκ νὰ μᾶς δίδῃν τὰς καρπῶν εἰς τρο-
 φῆν ; τὰ κτήνη δεῖν εἶναι δεῖνα καὶ ὑποπεταγμένα εἰς τῷ λόγῃ μας ; ἕνεκ
 νὰ μᾶς ὑπηρετήσῃ εἰς ταῖς χρειᾶς μας ; ἕνεκ ἄλλων χόρτον τοῖς κτήνε-
 σι , καὶ χλόῃν τῇ δελεῖα ἡδ' Ἀνθρώπων . χωρὶς ὅλα ταῦτα , πόσα
 ἔρπειτα καὶ ἔχει καὶ γενεὰ ἡ Γῆ παντοτινὰ ; ἄπο ταῦτα ὅλα ὅπῃ σου

ἀπαείδμησα, χρειάζεται ολοτελῶς κανονία εἰς ἐκείνῳ τῷ μέλλουσῶν
 ζωῷ; μᾶς ἀφελθοῖν αὐτὰ ἐκεῖ τότε; ἢ πῶς, ὅπῃ τότε μήτε ἄλλῳ
 ποιούτῳ χρειάζομεθα, μήτε οἴκῳ, μήτε ἄλλο τί ποῖτον; αὐτὰ λοι-
 πόν, μολυσμῶς, χλόῳ, φυτὰ, τειβόλες, ἀκάνθας, δένδρα, κή-
 νη, ἔρπητὰ, ἢ ἄλλα παρόμοια ἔχει νὰ κατακαύσῃ ἢ νὰ ἀφανίσῃ πα-
 τελῶς ὁ Πύρινος ἐκείνος Κατακλυσμός, καὶ ὄχι Οὐρανὸν καὶ Γῆν καὶ
 Ἀνθρώπους; μαρτυρεῖ μὲς τὸν λόγον ὁ Γερὸς Οἰκουμενίος εἰς τῷ ἔρμη-
 νεῖαν τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς τῶ Ἀποστόλου Πέτρου, „ ἀλλ' εἰ καὶ φθείρει.
 „ ἐρωτᾷ πρῶτον. ἀλλ' εἰ καὶ φθείρει τὸ Πῦρ ἐκεῖνο, τί αὐ φθείροι;
 „ ἢ ἀποκρίνεται ὁ ἴδιος. φθείροι ἢ τὰ θεῖττα καὶ σύσειχα τῆ πα-
 „ ρύση βιωτῆ. καὶ τί ταῦτα; κτήνη, χλόη, φυτὰ. ταῦτα δ' αὖ
 „ ἢ ἄλλα φθαρείη, τὰ θεῖττα πρὸς τῷ ἀφθάρτῳ ζωῷ „. καὶ Πά-
 „ λιν ὁ αὐτὸς εἰς τῷ αὐτῷ ἐρμηνείαν. „ τὸ πρὸς τῷ μὲ ταῦτα ἀφ-
 „ θάρτῳ ζωῷ ἀλησιτελέστε καὶ θεῖττον, καταφθείρει. εἴτι δὲ σω-
 „ τελεῖν, ἀναμορφάσας ἀφθάρτῳ καὶ ἀμηχανῶ κάλλει, εἰάσει, τὸν δὲ
 „ τερον καὶ ἀφθάρτῳ συμπληρῶν Κόσμον“. Ἡ ἡμεῖς; ἔλαβες εἰς τὸν
 ἔκθεσιν ἀρά γε τελείαν τῷ βεβαίωσιν, ποῖα ἔχεν νὰ ἔλθῃν ἀπὸ τὸν
 Πύρινον Κατακλυσμὸν εἰς παντελῆ φθοράν, καὶ ποῖα ἔχεν νὰ ἔλθῃ
 εἰς μεταχηματισμὸν καὶ ἀνακαίνισμὸν, νὰ λέγονται δὲ τῷ ἀνακαίνισιν
 τὰ αὐτὰ καὶ δεύτερος Κόσμος; καὶ Διδάσκαλε. μὲ ὅλον τῶ πῦρ ἀνά-
 παυσιν τελειοτάτῳ ἀκόμη δὲ τῷ ἔλαβα. δὲ ἔλεγες ἕως τώρα, πῶς
 ὁ Κατακλυσμός ὁ Πύρινος ἔχει νὰ φθείρῃ καὶ τὰ ζῶα εἰς παντελῆ
 φθοράν; καὶ τὸ ἔλεγα. καὶ καλὰ, μὰ δὲν ἀκούεις Διδάσκαλε τὸν Κύ-
 ριλλον Ἀλεξανδρείας, τὸν ὁποῖον μάλιστα εἰς τῆς λόγουσιν σιωπῶν τὸν
 φέρεις μάρτυρα, ὅπῃ ἐρμηνεύωντας σιμὰ εἰς τ' ἄλλα εἶνα Νόμον τοῦ
 Θεοῦ, λέγει, ὅτι καὶ ἀπὸ τὰ ζῶα ἔχει ἢ ἀφήσῃ ὁ Θεὸς εἶνα καὶ τὸ
 ὀλιγώτερον καὶ ἁδοχλῶ ἀπὸ κάθε γένος ἢ καὶ εἶδος, μὴ ὄντας ὀλιγα-
 ρισμῶς ὁ Θεὸς νὰ ἰδῇ τὸν παντελῆ ὄλεθρον τῶ κτισμάτων τε; δὲ ἐν-
 θυμάσαι τὸν Νόμον, ὅπῃ δίδει ὁ Θεὸς, ὅτι ἀπὸ τὰ ζῶα ποτὲ εἰς
 τῷ αὐτῇ ἡμέραν νὰ μὴ σφάζωμεν μαζὶ μὲ τὰ παιδία καὶ τὴν μητέ-
 ρα τε; ὄχι λογιώτατε δὲ τὸν ἐνθυμῆσαι, μόνον ἐνθυμῆσαίμετον.
 ἰδὲ ὅπῃ σὲ τὸν ἐνθυμίζω, καὶ ἀκούσαι τον. „ μόχον ἢ πρόβατον ἢ
 „ αἶγα, καὶ σφάζετε τὰ παιδία καὶ τὴν μητέρα αὐτῶ ἐν ἡμέρα μιᾷ“. Ἡ
 ἡμεῖς τὸν Νόμον; καὶ τὸν ἡκούσα. καὶ λοιπὸν, λέγει ὁ Ἅγιος,
 ὁ Νόμος τῶτος εἶναι ἀντιμα, μὲ τὸ ὁποῖον προφανερῶναι ὁ Θεὸς, ὅτι
 καὶ ἀπὸ τὰ ζῶα καὶ γένος καὶ εἶδος μέλλουσι καὶ ἁδοχλῶ νὰ δεικνύονται
 ἀπὸ εἶνα εἶνα καὶ τὸ ὀλιγώτερον. ἀκούσον τὴν ἐρμηνείαν τῶ Ἁγίου εἰς
 τὸν δέκατον λόγον τῶ πρῶτου τόμου ἐρμηνεύωντας τὸ νομικὸν αὐτὸ τῆς
 Γραφῆς ῥητόν. τί δὲ; πρῶτον ὡς ἀπορῶντας καίει τὴν ἐρώτησιν. „ τί

Κεφ. δ.

Ἀδ. ιτ.
 Κεφ.
 κβ.

„ δὲ τὸ αἶνιγμα τὸ μὴ σωδισκοῦναι μητέρα σου τέκνοις ἐν ἡμέρᾳ
 „ μιᾷ ; εἶτα παρόδους ὁ αὐτὸς δίδει καὶ τῶν ὑπόκεισιν λέγωντας, τυ-
 „ πον ὡσπερ τινὰ τὸ χῆμα τίθεισιν εἰδήσεως ἀγαθαίας . Ἡ ἴκισα μὲν
 „ ᾗδ ἠχίσεται τὰ ὄντα πρὸς τὸ μηδὲν ἀκράτῳ φθορᾷ τυραννέμενα, δε-
 „ μῆει δὲ ταῖς δευδοχαῖς τῶτο ἐν ἐκείνῳ, καί κεινο τυχὸν ἐν τέτῳ, σω-
 „ ζόμενα κατὰ γε τὸ συγγενὲς ἢ ὁμοειδές, πὺν εἰσάπαν ὄλεθρον ἦν ἰ-
 „ δίαν κτισμάτων ἀποσοβέντος τῷ Θεῷ . ἔκτισε ᾗδ εἰς τὸ εἶναι τὰ πάν-
 „ τα, καὶ σωτήριοι αἱ ἡρέσεις τῷ Κόσμῳ καὶ τῷ γεγραμμένῳ . Τῶν
 „ ἡκσες Διδάσκαλε τῶν γνώμων τῷ Μεγάλῃ Κυρίλλῳ ; τῶν ἡκσες ναὶ
 „ βέβαια, καὶ σὲ χαίρομαι τώρα, θεωρῶντάς σε κατ' ὀλίγον ὀλίγον συ-
 „ νήγορον καὶ συμβουθὸν τῆς ἀληθείας, ὅπῃ εἰς ὅλον μας τὸν λόγον ἀπο-
 „ δείχνοντο . πὺν ἡκσες λέγω ναὶ πολλὰ καλὰ πὺν γνώμων τῷ Ἄγιῳ,
 „ εἰς πὺν ὅποιαν μάλισα χωρὶς ἀμφιβολίαν καὶ καταπίεθοναι . εἰδὲ καὶ
 „ ἄλλος τίς, ἢ καὶ σὺ ἀμφιβάλλεις, καὶ δεὺν καταπίεθιδε εἰς τῶν τοιαύ-
 „ τῶν γνώμων τῷ Ἄγιῳ, σοχαδεῖτε καὺν εἴνα ὀλοφάνερον ἰσυμπεράσμα,
 „ ὅπῃ ἀγαθαίως συμπεραίνεται καὶ ἀπολεθεῖ ἀπὸ πὺν ἐρμυκείαν ταύτην,
 „ ὅπῃ εἰς τὸν Νόμον αἰετὶ τῆς Μητρὸς καὶ ἦν τέκνων ἔδωκεν ὁ Ἄγιος .
 „ καὶ εἰπέ με . εἰὰν ὁ Μέγας τῶτος, δεὺν λέγω μόνον τῆς Ἀλεξανδρείας,
 „ ἀλλὰ καὶ τῆς Οἰκουμένης ὅλης Φωσῆρ ἔχη γνώμων σερεαῦ, ὅτι καὶ ἀπὸ
 „ τὰ ζῶα καὶ ὄντα τῷ Θεῷ ἔχει ναὶ μὴν εἴνα καὺν τὸ ὀλιγώτερον καὶ δε-
 „ δοχλῶ ἀπὸ κάθε γένος ἢ καὶ εἶδος, δεὺν συνάγεται καὶ ἀπολεθεῖ ἀ-
 „ ναγκαίως, ὅτι πολλῶν μᾶλλον εἶχε γνώμων τελειοτάτῳ πῶς μέλλει ναὶ
 „ μὴν παντοτινὰ τῶτος ὁ Οὐρανὸς, καὶ αὐτὴ ἡ Γῆ, μεταχηματιζοῦντα
 „ μόνον καὶ ἀνακαινιζοῦντα ; ναὶ βέβαια καὶ ἀναγκαίως συνάγεται . καὶ
 „ λοιπὸν σ' ὄχαισεῖν μάλισα, ὅπῃ καὶ τὸν Νόμον τὸν Μωσαϊκὸν, καὶ
 „ πὺν ἐρμυκείαν τῷ Ἄγιῳ εἰς αὐτὸν με ἐνθύμους, ἀπὸ πὺν ὅποιαν τὸ
 „ σερεῖον καὶ ἀνὸλεθρον τῷ Κόσμῳ τέτε πάλιν ἰσυμπεραῖθη καὶ ἐφανῆ . ὡς
 „ πῶσον, ποῖα τότε ἀπὸ τὸν Πύεινον Κατακλυσμὸν μέλλοσι ναὶ κατακαυ-
 „ θοῦν, τὸ ἡκσες πολλὰ καλὰ, καὶ εἰὰν δεὺν ἔχης ἄλλο τί ναὶ μ' ἐρω-
 „ πήσης εἰς πὺν ὑπόθεσίν μας ταύτην, δός με τώρα πὺν ἀδειαν εἰς τὸ ναὶ
 „ δάσω καὶ τὸ τέλος τῷ Λόγῳ . ὄχι . ἔχα, μόνον πρόσμενε . προσμῆνα τὸ
 „ λοιπὸν δι' ἀγάπῳ σε .

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Ζ'.

Ὅτι ὁ Κατακλυσμός τῆ Πυρός δὴ γίνεται πολυχρόνιος.

Λ Ἐγώντας εἰς τὴν ἀρχὴν τῆ Λόγου πῶς εἶναι δύο τὰ συσκευτικώτατα ἢ κύρια Στοιχεῖα τῆ παντὸς Κόσμου τὸ Ὑδωρ καὶ τὸ Πῦρ, ἠγωνίζεσθαι νὰ ἀποδείξῃς, ὅτι καθὼς ἐν τῇ ὕδατων Κατακλυσμός Παγκόσμιος ἔγινεν, ἔτσι μέλλει καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο Στοιχεῖον ἀπὸ τὸ Πῦρ νὰ γερῇ Κατακλυσμός Παγκόσμιος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὴν δευτέραν ἑπιστολὴν τῆ Ἀποστόλου Πέτρου, ἢ τῆς Γερῶν ἐρμηνεύσῃς μάλιστα τὸ ἀπέδειξες. ἐν τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως ἐγὼ τὴν αἰτίαν λαμβάνοντας, σὲ ἐρώτῶ. ἐκεῖνος ὁ Κατακλυσμός, ὅπῃ ἐκ τῆς ὕδατων ἔγινε, δὴ ἐγένετο εἰς ἡμέρας σαράντα, ἢ ἄλλας πόσας νύκτας; καὶ βέβαια, τὸ λέγει ἡ Γραφή. ἢ λοιπὸν, ἔτσι τάχα ἢ ὁ Κατακλυσμός τῆ Πυρός, εἰς ἡμερονύκτια σαράντα μέλλει τότε νὰ γερῇ; ἢ τάχα εἰς ὀλιγώτερον ἄξιωμα, ἢ ἢ ὑπερῷον; ὑπερῷον εἶναι παντελῶς χωρὶς ἀμφιβολίαν τῆτοσε τὸ ἐρώτημα. ὡς πόσον, ἐπειδὴ ἢ ἢ ὑπόθεσις τὸ καλεῖ, δὴ εἶναι ὀλοτελῶς ἀετιπὸν, καὶ μὲ ὄλον ὅπῃ, μήτε εἰς τὴν Γραφίᾳ, μήτε εἰς ἐρμηνεύσῃς τῆς Γραφῆς τινὰ τοῖτον ἐρώτημα δὴ μὲ ἔτυχε νὰ εὔρω, ἢ ἀπολέσθαι μήτε λύσειν ἢ ἀποκρίσειν τοῖτε ἐρωτήματος. ἐπειδὴ μὲ ὄλον τῆτο ἢ εἰς κανὼνα τῆς Πίστεώς μας δόγμα τελείως δὴ ἐγείζει, θέλω συντόμως σὲ ἀποκριθῆ ὅσον ἐν τῆς ἀληθείας ἠθέλα ὀδηγηθῆ. καὶ λοιπὸν, ὅταν ἀνέης ἀπὸ τὴν Γραφίᾳ Κατακλυσμός, ἀρέπει νὰ ἐννοῆς, ὅτι ὄχι καὶ τ' ταυτότητα, ἀλλὰ καθ' ὁμοιότητα μόνον λέγονται Κατακλυσμοὶ ἢ ὁ πρῶτος ἢ ὁ δεύτερος. ὅθεν δὴ ἀπολαθεῖ, ὅτι ὄλα, ὅσα ἔχει ὁ εἷας, νὰ τὰ ἔχη ἢ ὁ ἄλλος. ἐκεῖνος, τῆ Νῶε δηλαδὴ, ἔγινεν ἐκ τῆς ὕδατων. μὰ τῆτος ὁ δεύτερος μέλλει νὰ γερῇ ἐκ Πυρός. ἐκεῖνος ἐθανάτωσε ἢ ἐπνίξε ἐκεῖνος τῆ καιρῆ τῆς ἀσεβεῖς, μὰ τῆτος τῆ Πυρός μὴδὲ τῆς ἀσεβεῖς δὴ κατακαίει, πάρεξ μόνον τὴν ὄδον καὶ ἀσεβείαν τῆς ἀσεβῶν. καὶ τῆτο εἶναι, ὅπῃ λέγει ὁ Δαβὶδ, „ ὄδος ἀσεβῶν ἀπωλεῖται.“ ἢ ὁ Γερὸς Οἰκουμενῖος εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς δευτέρας ἑπιστολῆς τῆ Ἀποστόλου Πέτρου. „ ἀπάλειαν δὴ „ ἐπὶ τῆς ἀσεβῶν εἶπεν ὁ Πέτρος, ἢτοι τῆς ἀσεβημάτων αὐτῆς. ὄδος „ ὄδ ἀσεβῶν ἀπωλεῖται, ἀλλ' ἔχι ἢ ὁ ἀσεβῆς“. ἀκαίριοι μὴδὲσιν οἱ ἀσεβεῖς, φυλατόμφοι νὰ ριφθῆσιν εἰς ἄλλο Πῦρ, εἰς τὸ Πῦρ ἐκεῖνο δηλαδὴ τῆς κολάσεως. ὅσα εἶχε λοιπὸν ὁ πρῶτος ἐκεῖνος τῆς ὕδατων Κατακλυσμός, δὴ τὰ ἔχει ἢ ὁ δεύτερος, δηλαδὴ τῆ Πυρός. ὡς εἶ ἀν' ἔγινεν ἐκεῖνος εἰς τεσσαράκοντα νυχθήμερα, δὴ ἀπολαθεῖ εἰς ἀνάγ-

Κεφ. δ'

κης πῶς ἔχει νὰ γυῖν κὶ τῆτος τῷ Πυρός δὲ τεταρτίοντα ἡμεροῦν
 τῶν . μάλισα λέγω , πῶς καθόλου σχεδὸν χρόνον τινὰ δὲν χρειάζεται
 ὁ ποιῆτος τῷ Πυρός Κατακλυσμός , ἀλλ' ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ , εἰς μίαν
 δηλαδὴ στιγμήν ἔχει νὰ φθεῖρη ὅσα μέλλει νὰ καταράνη . τὸ ὁποῖον
 κὶ συνάγεται . Δὲν λέγει πανταχῶς ἡ Γραφή , ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη ,
 ἦσαν ὁ ἐρχομός τῷ Χεισῷ ἀπὸ τῆς Οὐρανῆς , μέλλει νὰ γυῖν αἰφνί-
 διος , ἀπροσδόκητος κὶ ἀέλπισος εἰς τῷ λόγεμας , κὶ πόσον αἰφνίδιος
 καὶ ἀέλπισος , ὡσανὺ νὰ ἦτον ἀσραπή ; τὸ λέγει ὁ Πέτρος ὁ Ἀπό-
 σολος εἰς τῷ δεύτερῳ τῷ ἐπιστολῷ . „ Ἦξει δὲ ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη ὡς
 „ κλέπτεις ἐν νυκτί . κὶ ὁ Ἰερὸς Οἰκημῆριος εἰς τῷ ἐρμηνείῳ τῆς αὐ-
 „ τῆς ἐπιστολῆς . τὸ , ἐν νυκτί δηλοῖ τὸ ἀδελον τῆς τῷ Κυρίῳ παρ-
 „ σίας , κὶ τὸ ἀπροσδόκητον δὲ τῷ κλέπτει . καὶ ὁ Ἰησοῦς Χεισὸς μὲ
 „ τὸν Εὐαγγελιστῷ Λευκῷ . αἰφνίδιος ὅπως ἔφ' ὑμᾶς ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη .
 „ κὶ πάλιν ὁ αὐτός , μὲ τὸν Εὐαγγελιστῷ Ματθαῖον . ὡσανὺ ἡ ἀ-
 „ σραπή ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν , κὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν , ἕως ἔσται
 „ κὶ ἡ Παρσία τῷ Τίτῳ τῷ Ἀνθρώπῳ “ . πῶρα ἐρωτήσάτε με , εἰπέ με ,
 εἰ ὁ Κατακλυσμός ἐκεῖνος τῷ Πυρός μέλλει νὰ γυῖν χρονικός , σαράντα ,
 ἢ καὶ εἴκοσι , ἢ καὶ δέκα θετῶν ἡμερῶν , ἐδώκετο πλέον ὁ ἐρχομός
 τῷ Χεισῷ νὰ λέγεται ἀπροσδόκητος , ἀέλπισος κὶ παντελῶς αἰφνίδιος ;
 ὅχι βέβαια κὶ δὲν ἐδώκετο . διότι βλέποντες οἱ Ἀνθρώποι τὸν Πύρι-
 νον Κατακλυσμόν τειγύρε εἰς ἅπασαν τῷ Γῆν καὶ ὅλον τὸν ἀέρα νὰ
 γίνεται εἰς πολλὰς ἡμέρας , ἐδώκετο καθ' εἰσας ἐξ ἀνάγκης νὰ λέγη ,
 ὅτι εἰς τέτοιαις ταῖς ἡμέραις , αὐγεῖον ἢ μεθαύγεῖον καταβαίνει χωεῖς ἀλλὰ
 ἀπὸ τῆς Οὐρανῆς ὁ Χεισὸς , καὶ τέτοιας λογῆς ὁ ἐρχομός τῷ Χεισῷ
 δὲν ἦτον ἀέλπισος καὶ αἰφνίδιος . καὶ ὅμως ὁ Χεισὸς δὲν ψεύδεται ,
 λέγωντας πῶς ὁ ἐρχομός τε μέλλει νὰ γυῖν ἀπροσδοκῆτως , ἀελπίσως
 καὶ αἰφνίδιος . λοιπὸν ἀναγκαίως συνάγεται καὶ ἀπολεθεῖ ἀπὸ τῷ ἴδιῳ
 τῷ Χεισῷ λόγια , ὅτι ὁ Πύρινος ἐκεῖνος Κατακλυσμός δὲν γίνεται σα-
 ρανταῖ ἡμερος , μήτε καθόλου χρονικός , ἀλλὰ ἀκαριαῖος , καίωντας κατὰ
 ἀπόφασιν Θεῶν ὡς ἐνεργητικώτατον Πῦρ καθ' ὑπερβολῷ καὶ δρασιμότα-
 τον εἰς μίαν καὶ τῷ αὐτῷ στιγμήν ὅσα μέλλει νὰ κατακαύσῃ , χωεῖς
 νὰ καύσῃ , δὲν λέγω Οὐρανὸν κὶ Γῆν , ἀλλὰ μήτε Ἀνθρώπους , κα-
 θῶς καὶ ἀπεδείχθη . Πῦρ φοβερώτατον ἦτον καὶ ἐκεῖνο τῆς Χαλδαϊκῆς
 καμίνια , καὶ ὅμως μήτε κἄν τείχεα τῶν Τειῶν Παίδων δὲν ἔκασον .
 „ ὅπως γὰρ βελεται Θεός , νικᾶται φύσεως τίς “ . ὅπως ἀπὸ τὸν Θεὸν
 ἡ φύσις παρασάθη νὰ ἐνεργῆσῃ , ἐκεῖ κὶ ἐνεργεῖ , μὰ ὅχι καὶ ἐκεῖ , ὅ-
 πῃ τῷ Θεῷ τῷ παρασάθῃ δὲν ἠθέλε δεχθῆ . ἡ πέτρα δὲν ἔχει δυνά-
 μιν ὁ Θεός , νὰ δώσῃ μίαν κατ' ἐξοχῶν ὑπερβάλλουσαν καὶ δρασιμοπέ-
 τῷ ἐνεργεῖαν εἰς ἐκεῖνο τῷ Κατακλυσμῷ τὸ Πῦρ , νὰ κατακαύσῃ πα-

ροῦθός εἰς μίαν ἢ τὴν αὐτὴν σιγμῶν ὅσα εἰς ταῖς φλόγας τε μέλλει νὰ ἀρπάσῃ, νὰ καθαιρεθῇ ἄθυσ ἄθυσ ἀχρόνως ὁ Κόσμος ὅλος; ἔλαβες εἰς τὸ ἐρώτημά σου σωτόμον τὴν ἄποκείσιν. μὰ εἰὰν μὲ ὅλον τοῦτο τινὰς ἄλλος εἰς τοῦτο τελειότεραν θέλει δώσει τὴν ἄποκείσιν, ἡμεῖς μετὰ πάσης χαρᾶς καὶ αὐδὸ φθόνου θέλομεν προκρίνειν τὸ ἀληθεύερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Η΄.

Ὅτι μῦθος ἢ ἡ Θάλασσα.

Ὁσον ἔχει λόγος μετὰ Διδάσκαλε, εἰς τὸ ἐρώτημά μου βέβαια τελειοτάτῃ ἐλάβαι τὴν ἄποκείσιν. μὲ ὅλον τῆτο (καὶ σὲ ἀδελφακῶς τὰ ἐρωτήματά μου μὴ τὰ λαμβανῆς εἰς βάρος.) μὲ ὅλον τῆτο λέγω, ἔχοντας εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτῇ ὅπως μᾶς ἔφερες μίαν ἀκόμη ἄποκείσιν, ἔρχομαι νὰ σ' ἐρωτήσω ἄλλο πάλιν ἐρώτημα μὲ ὄλλω τὴν ἐλεύθερίαν. ὁδὸν μὲ ἔρχεται βάρος, μόνον κάμε καὶ αὐτόσε τὸ ὑπερῶν ἐρώτημα μὲ ἀγαπητερίῳ καρδίᾳ. καὶ λοιπὸν ἐρωτῶ Διδάσκαλε. ἐπιδείξασθες εἰς τὸ τέλειον κεφάλαιον, τῷ Λόγῳ, ὅταν τῷ Ἡσαΐῳ καὶ τῷ Θεολόγῳ Γωάννῃ „ ἔφερες τὰ ρητά. „ ἔσαι Οὐρανὸς καινός, καὶ Γῆ καινὴ. εἶδον Οὐρανὸν καινόν, καὶ Γῆν καινὴν “. ἐπιδείξασθες λέγω μὲ μαρτυρίαις καὶ ὑποδείξαις τὸν Ἀνακαινισμόν τῷ Κόσμῳ, καὶ ὅτι παντοτινὰ καὶ αἰωνίως μέλλει νὰ μῦθος. καὶ λοιπὸν μέλλει τότε ταχὺ νὰ ἀνακαινισθῇ καὶ ἡ Θάλασσα, νὰ μῦθος καὶ αὐτὴ παντοτινὰ, ἢ ὄχι; ἀκῶν τὸν Θεολόγον Γωάννῃ εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, ὅπως λέγει, ὅτι τότε ἡ Θάλασσα πλέον δεῦν εἶναι. „ (καὶ ἡ Θάλασσα ἔκ ἔσιν ἔτι.) „ ἔχει τῆτο ἐπιδεικνύμεθα νὰ σ' ἐρωτήσω ἀκόμη τὴν τοιαύτην ἐρώτησιν, καὶ σὲ ἀδελφακῶς δός μου καὶ εἰς αὐτῇ καὶ τὸ δωταπὸν ἀρμόδιον τὴν ἄποκείσιν. μῦθος χαρᾶς, ἐκεῖνο βέβαια ὅπως θέλω διωθῆναι, ἐκεῖνο καὶ θέλω σὲ ἄποκείσιν. Καὶ λοιπὸν συντόμως σὲ ἄποκείσιν, λέγοντας πρῶτον καὶ κατ' ἀρχάς, ὅτι αὐτὴ μας ἢ παρῶσα ζωὴ, λέγεται ὑπὸ τὴν Γραφῇ καὶ τῆς ἐρμηνεύσεως αὐτῆς, Θάλασσα κυματωμένη ἔχει ταῖς σύγχυσις καὶ παραχαῖς καὶ ἀκαταστάσις, ὅπως παντοτινὰ καὶ ἀδέχομα εἰς τὸν παρόντα Κόσμον δέρισκονται. καὶ τῆτο εἶναι ὅπως λέγει ὁ Δαβὶδ, „ οἱ καταβαίνοντες εἰς Θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς “. καὶ ὁ Πηλεσιώτης Γσίδαρος εἰς τὴν ἑκατοστῇ ὀγδοηκοστῇ τέλει ἐπισολῇ. „ ἐπειδὴ ὅν ὡς κυμάτων ἐπαράσας φλεγμαίνει καὶ κατὰνάζεται „ τῆς Ἀνθρώπων τὰ παράγματα, εἰκότως Θάλασσαν τὴν τῆτων ἀώμαλῆν οἱ Θεοὶ καλῶσι Χρησμοί “. αὐτὴν λοιπὸν τὴν Θάλασσαν, τὴν

Κεφ.
ξέ.
Κεφ.
κα.

Κεφ.
κα.

Κεφ.
ξεί.

σύγχυσιν δηλαδή καὶ ἀκαταστασίαν τῆς ζωῆς, τὸ Κόσμος τότε ἐνοεῖ ὁ
 Γαλιλαῖος, πῶς ἔχει νὰ χαθῆ τότε ὑπερον ἰσὺ τὴν Κοινῶν Ἀνάστασιν,
 καὶ ὄχι τὴν Θάλασσαν ταύτην ἢ ὕδατων ὅπως θεωρεῖς. „ Θάλασσα γὰρ
 „ καὶ τὸν Δαβὶδ ἔροπικῶς λέγεται ἢ τὴν βίβλιν καὶ παραχῆ τὸ Κόσμος τῆ-
 „ τῆ, καὶ ἢ τοιαύτη Θάλασσα ἐκ ἔστιν ἔτι μὴ τὸν ἀνακαινισμόν τῆς κτί-
 „ σεως“. ὁ Γερὸς Ἀρέθας μὲ τὸν Ἀνδρέαν Καισαρείας, εἰς τὴν
 ἐρμηνείαν τῆς Ἀποκαλύψεως. χωρὶς ὅμως καὶ ταῦτα, ἔχει θεωρηστέραν
 εἰς τὴν ὑμετέραν ἀγάπῃ διχαρήσῃσιν, σὲ ἐρωτῶ καὶ ἐγώ. Δὲν ἀ-
 πεδείξαμεν, καθὼς ὀλίγον πρότερον καὶ σὺ τὸ ἀπολόγησες, πῶς ἀπλῶς
 ὁ Κόσμος ὅλος δὲν ἔρχεται ἰσὺ τὴν Πύρινον Κατακλυσμόν εἰς παντελῆ
 ἀφανισμόν, ἀλλὰ μάλιστα εἰς μεταχηματισμόν ἰσὺ τὸν Θεόν, καὶ θαυ-
 μασιὸν ἀνακαινισμόν; καὶ ὁ Κόσμος ὅλος, εἰπέμεν, ἐκ ποίων τινῶν
 σύγκεται καὶ ὅλον τὸ εἶναι ἔχει; ἰσὺ Οὐρανὸν καὶ Γῆν βέβαια, καὶ
 τὰ μεταξὺ τῶ Οὐρανῶ καὶ τῆς Γῆς. ὡσεύ, ἀνὸς ὁ Οὐρανὸς καὶ ἢ ἢ Γῆ μὲλ-
 λη νὰ ἀνακαινισθῆ, καὶ νὰ μὴ ἢ παντοτινὰ, φανερόν εἶναι τὸ συμπέρασ-
 μα, ὅτι καὶ τὰ μεταξὺ Οὐρανῶ καὶ Γῆς, καὶ ἀπολεθῶσιν καὶ ἢ ἢ Θάλασσα
 ὡς μέρος τῶ ὅλου Κόσμου μέλλει νὰ ἀνακαινισθῆ, καὶ νὰ μὴ καὶ αὐτὴ
 παντοτινὰ μὲ ὅλα τὰ μέρη. ἐάν ἀφήσῃ τὴν Θάλασσαν ὁ Θεὸς εἰς παν-
 τελεῖ φθορῆν καὶ ἀφανισμόν, εἶναι πλέον ἰσὺ τὸν Θεόν ὁ ἀνακαινισμὸς
 τῶ ὅλου Κόσμου τέλειος; ὄχι. διότι τὸ νὰ ἀνακαινισθῆ μέρη τινὰ τοῦ
 ὅλου Κόσμου, καὶ ἄλλα μέρη τῶ αὐτῶ νὰ μείνῃ ἀνακαίνισα, φανερόν εἶ-
 ναι πῶς ὁ ἀνακαινισμὸς δὲν εἶναι τέλειος, ἀλλὰ ἔροπον τινὰ ἐμισθός,
 ὡσῶν ὅπως δὲν γίνεται ἀπλῶς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. καὶ ὅμως ὅλος ἀ-
 πλῶς ὁ Κόσμος ἰσὺ ἀξιολύτως μάρτυρας ἀπεδείχθη πῶς μέλλει νὰ
 ἀνακαινισθῆ. λοιπὸν καὶ ἢ ἢ Θάλασσα ὡς μέρος τῶ αὐτῶ. μὴ εἶ τὸ λοιπὸν
 αἰωνίως καὶ αὐτὴ μὲ τὸν ἀνακαινισμόν τῶ ὅλου Κόσμου. ἀπεσον τὸν Γε-
 ρὸν Ἀρέθαν μὲ τὸν Ἀνδρέαν Καισαρείας Καππαδοκίας εἰς τὴν ἐρμη-
 νείαν τῆς Γεραῖς Ἀποκαλύψεως, ὅπως μὲ βεβαιώσῃσιν τὸν λόγον. „ τὸ
 „ γὰρ εἰς παντελεῖ ἀνυπαρξίαν ἔλθειν τὴν Θάλασσαν ἔαν, ἔξ ἢ ἢ μι-
 „ σείας ὅπως πλεῖντος τὸν ἀνακαινισμόν ὅσιν. καὶ πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐρ-
 „ μινείαν οἱ αὐτοί. εἰ ὁ Κόσμος τῆτος ὁ αἰσθητός ἐκ ἄλλο τί ὅσιν,
 „ ἢ τὸ ἔξ Οὐρανῶ καὶ Γῆς, καὶ τῆς ἐν τῶ μέσῳ σύστημα καὶ σύγκει-
 „ μα, τῶ Οὐρανῶ πάντως καὶ τῆς Γῆς ἀνακαινιστέων, ὡς ἢ ἢ παρε-
 „ θέμεθα, πάντως καὶ τὰ συμπληρῶντα τὸ τοῖστον σύστημα, ἐκ ἀμοιρῆ-
 „ σει τῶ ἀνακαινισμῶ“. ὡσεύ μήτε ἢ ἢ Θάλασσα δὲν καταφθείρεται ἰσὺ τὸν
 Πύρινον ἐκείνον Κατακλυσμόν, ὅπως ἀπεδείξαμεν πῶς μέλλει πλεῖν τῆς
 Κοινῆς Ἀνάστασεως νὰ γούη. Καλὰ, θέλεις μὲ εἰπῆ, μὴ τί τὰ χα-
 τότε χρεάζεται ἢ ἢ Θάλασσα; μάταιον μὲ φαίνεται τώρα νὰ εἶναι τὸ ἐ-
 ρώτημα, ὡσῶν ὅπως τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν ἢ ἢ ἢ νὰ κάμῃς ἔξ τὴν

Κεφ.
ξεί.

Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν . ὡς πόσον , ἤθελα σ' ἐρωτήσῃ καὶ ἐγὼ μὲ ἀγάπῃ καὶ ὄχι μὲ πείσμα . ἐκεῖνος ὁ καινέριος Οὐρανὸς καὶ ἡ καινέριε Γῆ , ὅπῃ εἶχες γνώμῃ πῶς μέλλει τότε νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς , τί τάχα ἐχρεάζετο τότε εἰς ἐκείνῳ τὴν ζῶντι ὁ τοιοῦτος Οὐρανὸς , καὶ ἡ τοιαύτη Γῆ ; θέλεις μὲ εἰπῆ , ὅτι δεῖ νὰ εἶναι κατάλληλος καὶ ἀρμόδιος ὁ καινέριος Κόσμος , καὶ τὴν κατάστασιν ἐκείνῳ , ὅπῃ τότε οἱ Ἄνθρωποι μέλλεν νὰ ἔχον . τὴν αὐτὴν καταλληλότητα , σὲ ὑποκρίνομαι , καὶ ἀρμόδιότητα μέλλει νὰ ἔχῃ καὶ ὁ Κόσμος τῆτος ὁ πωρινὸς καὶ αἰθιπτός , ἀφόντις δὲ τὸν Θεὸν τὸν μεταχηματισμὸν καὶ ἀνακαίνισμὸν θέλει λάβῃ . παῦσαι τὸ λοιπὸν τὰ μάταιά σου ἐρωτήματα , καὶ μὴν κάθῃσαι νὰ μ' ἐρωτᾷς τί τότε χρεάζεται ἡ Θάλασσα . ἡ χρεία εἶναι , δεῖ νὰ φαίνωνται παντοτινὰ καὶ αἰωνίως τὰ πανθαύμασα ἔργα τῆς Παντοδυναμῆς Σοφίας τῆ Θεῶ , εἰς αἶνον καὶ δόξαν τῆ αὐτῆ , δεῖ τῆτο καὶ τὰ ἀνακαίνιζει . Καὶ λοιπὸν τέλος πάντων μῆτε Οὐρανὸς , μῆτε Γῆ , μῆτε Ἄερας , μῆτε Θάλασσα , μῆτε Ἄνθρωποι δεῖ κατακαίωσθαι δὲ τὸν Πύρινον ἐκείνον Κατακλυσμὸν , πᾶρεξ μόνον ὅσα εἶναι μάταια καὶ ἀνωφελῆ καὶ ἄχρηστα εἰς τὴν ἀλλῶν ζῶντι .

Η Θ Ι Κ Ο Ν .

Τριῖμα, α'.

ΩΣ πόσον , αὐ καὶ ἡ φλόγες ἐκείναι τῆ Πυρίνης Κατακλυσμῆ ἀμαρτωλὲ ἀμετανόητε , δεῖ θέλῃ παντελῶς σὲ κατακαύσει , δεῖ θέλῃ σὲ προξενήσει τὴν παντελῆ φθορὰν , μὰ πόσον μὲ ὄλον τῆτο ἀράγε φόβον καὶ φόμον τότε θέλεις λάβῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου , θεωρῶντας ταῖς φοβεραῖς ἐκείναις φλόγαις ἐκείναις τῆ Πυρίνης Κατακλυσμῆ , ὡσαύτο ποιοῦμιον τῆ πυρὸς τῆ αἰωνίης , ὅπῃ δεῖ τὴν ἀμετανοήσάν σου , μέλλει νὰ σὲ κληρονομήσῃ ; καὶ πόσος ἄλλος βόφος καὶ φόμος ἀράγε τὸτ' ἐπειτα παρόδους ἀκολούθως θέλει σὲ θεμικλάσει , θεωρῶντας τὸν Υἱὸν τῆ Θεῶ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν νὰ καταβαίνει δὲ τῆς Οὐρανῆς , ὄχι μὲ καπνὸς ἀπλῶς τῆ θυμῆς , ἀλλὰ μὲ καπνὸς φλογώδεις ἀναμμήνας τῆς θεϊκῆς ὀργῆς ἐναντίον σου δεῖ τὴν ἀμετανοήσάν σου ; ,, Πῦρ ἐνώ ,, πιον αὐτῆ προπορεύεται , καὶ φλογεῖ κύκλῳ τῆς ἐχθρῆς αὐτοῦ “ . τὸ λέγει ὁ Δαβὶδ . πόσον τότε ἀράγε θέλεις ἐπιθυμῆ νὰ σὲ ἦτον δυνατὸν , νὰ λάβῃς δὲ τὸν Πύρινον Κατακλυσμὸν τέλειον καὶ παντελῆ ἀφανισμόν ; καὶ ὅμως ὄχι δεῖ τὸν λαμβάνεις . ἄλλο Πῦρ ἄλλο , ἐκεῖνο δηλαδὴ τῆς κολάσεως τὸ πῦρ ἀμαρτωλὲ ἀμετανόητε σὲ ἀναμμήνει , νὰ καίῃσαι παντοτινὰ , μὰ νὰ μὴν κατακαίῃσαι . νὰ τιμαρῆσαι αἰ-

Ψαλ.
45.

νίας, μὰ νὰ μήνης ἁπαῖντα ὁ αὐτός. ἤκουσες εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν Λό-
 γον, πῶς τὸ Πῦρ, ἡ φωτιὰ ἄφορον ἔχει τὴν σημασίαν; ποῖον Πῦρ
 τάχα τότε εἰς τὸν κατεβασμὸν τῶν Χεισῶν ἀμετανόητε Ἀνθρώπε, δεῦν θέ-
 λει φανῆ ἑναντίον σου; δεῦν σὲ λέγω πῦρ σφαιρικόν, ἢ πῦρ κοσμικόν,
 ἢ Πῦρ τῶν Κατακλυσμῶν, ἢ καπνὸς ἀναμμύβης τῶν θεῶν θυμῶν, ἀλλὰ
 ὅλα ταῦτα, καὶ οἱ Ἄγγελοι, καὶ τὰ στοιχεῖα, καὶ ἀπλῶς ἡ κτίσις ὅ-
 λη πῆτε θέλει φανῆ ἑναντίον σου. καὶ τῆτο εἶναι, ὅπῃ μὲ τὴν γλῶσσαν
 „ τοῦ Προφήτου Σολομῶντος τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγει, ὁπλοποιήσει
 „ τὴν κτίσιν εἰς ἀμύχαναν ἐχθρῶν. καὶ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας, ἤξει ὁ
 „ ὡς ποταμὸς βίαιος ἢ ὀργὴ Κυεῖς, ἤξει μὲν θυμῶν. καὶ ὁ Κύριλλος
 „ Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν αὐτῶν ρητῶν, ἤξει γὰρ, φησὶν,
 „ ἤξει καὶ τῶν ἀπειθεισάντων ἢ τῶν Κυεῖς ὀργὴ καθάπερ τις ποταμὸς
 „ βίαιος, πάντα κατασύρων, καὶ ἀπορόβλητον ἔχων τὴν τῶν ναμά-
 „ των φορὰν. καὶ ὁ Τίτος τῶν Θεῶν ὁ Ἰησοῦς Χεισὸς μὲ τὸν Γερόν Ματ-
 „ τθαῖον σφραγίζωντάς με τὰς μαρτυρίας ὅλας. ἄποσελεῖ ὁ Τίτος τοῦ
 „ Ἀνθρώπου τὰς Ἀγγέλους αὐτῶν, καὶ συλλέξουσιν ἐν τῆς Βασιλείας αὐ-
 „ τῶν πάντα τὰ σκανδάλα, καὶ τὰς ποιήντας τὴν ἀνομίαν, καὶ βαλοῦ-
 „ σιν αὐτὰς εἰς τὴν κάμινον τῶν πυρῶν. ὥστε ὅλα τὰ εἶδη τῶν πυρῶν,
 „ ἐκτὸς μόνου, καὶ ἀπλῶς ἡ κτίσις ὅλη, θέλει τότε ἀμαρτωλῶς ἀμετανόη-
 „ τε φανῆ ἑναντίον σου. Ἐἴνα μόνον πῦρ εἶνα, εἴνα μόνον λέγω πῦρ δε-
 „ εἰσικεταὶ πρὸς βοήθειάν σου, καὶ δύναται νὰ σὲ ἀφελήσῃ, εἰὰ τὸ λά-
 „ βης, καὶ τὸ ἀγκαλιαθῆς μέσα εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ψυχῆς σου, καὶ τὸ
 „ φύλαξῃς μέχρι καὶ τέλους τῆς ζωῆς σου. ποῖον πῦρ; εἰκεῖνο, τὸ ὁποῖον
 „ ὁ Χεισὸς λέγει πῶς ἔλαβον εἰς τὴν Γλῶσσαν. Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν
 „ Γλῶσσαν. τὸ Εὐαγγελικὸν δηλαδὴ κήρυγμα, ὁ εὐθεὸς ζῆλος, ἢ εὐθερμος
 „ πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπη. δεῦν ἤκουσες πόσον, δεῦν λέγω μόνος ὁ Λευκῆς
 „ καὶ ὁ Κλεόπας, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ πλῆθος ἄλλο ἀ-
 „ ναείθμητον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τῆτο πῦρ, ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελικὸν κήρυγμα λέ-
 „ γω, ἀπὸ τὸν Λόγον τῶν Χεισῶν ἀφελήθησαν; τῆτο λοιπὸν τὸ πῦρ τῶν
 „ Εὐαγγελικῶν κηρύγματος, τῶν Θεοπατῶν Λόγον λάμβανε καὶ σὺ ἁπαῖντος
 „ μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ φύλαττέ το ἁπαῖντα μὲ εὐθερμον εἰς τὸν
 „ Θεὸν ἀγάπῃ, καὶ τότε ναι βέβαια καὶ ἀπὸ τὰ ἐπίλοιπα εἶδη τῶν πυρῶν
 „ μὴ μεις ἐλπίθερος, καὶ ἡ Θεία Χάρις θέλει σὲ ἀπάπτῃ πρὸς τὸν Θεὸν
 „ τὸν πόθον καὶ τὴν ἀγάπῃν πλεονέστερον, καὶ μὲ ἐκείνης ὅλας τέλος
 „ πάντων, ὅπῃ ἀξίως τὸ ἐδέχθησαν, θέλεις γυνὴ συνάειθμος. „ ὁ-
 „ των γὰρ ἀφῆται τινὸς ψυχῆς ἀωράτως ἢ Θεία Χάρις, δοκεῖ φλέγε-
 „ θαι πρὸ τῶν Θεῶν πόθῳ, ὡς ἐν ἑσῶν εἰπεῖν. ὁ Γερόν Θεοφύλακτος
 „ εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν Εὐαγγελιστῶν Λευκῶν. δέχεο λοιπὸν μὲν πόθῳ χα-
 „ ρῆς, δέχεο ἁπαῖντος ἀδακρόπως τὸ θεῖον τῆτο πῦρ, τὸ Εὐαγγελικὸν δι-

Φύλ.
832.Κεφ.
12.Κεφ.
13.

λαδὴ κήρυγμα, τὸν Λόγον τῷ Θεῷ, ὅπερ ὅσα καὶ ὅσα θεῖα καὶ ἀνα-
εἶθμητα, μάλιστα καὶ ἀκατάληπτα καλὰ σὲ προξενεῖ, καὶ κληρονόμον
τέλος πάντων Οὐρανῶν καὶ Γῆς, καὶ ἀπλῶς τῷ Κόσμῳ ὅλε, μεταχηματι-
σθέντος καὶ ἀνακαινισθέντος, σὲ κατασείει. σὲ τὴν προειπόνισεν ὁ Θεὸς
πρὸ πολλῶν ἔτη πολλῶν τε ἀσπλαγχνίαν καὶ ταύτην τῷ Κόσμῳ ὅλε τὴν
κληρονομίαν.

Τμημα, β'.

Ο Τῶν εἰς τὸν Ἀβραάμ ὁ Θεὸς ὑπέχετο καὶ ἔταξε, πῶς θέλει κά-
μη τὸ σπέρμα τῷ Κόσμῳ ὅλε κληρονόμον, ποῖον Σπέρμα, εἰ-
πέμε, ἐνοεῖς τῷ Ἀβραάμ; τὸν Γεδαῖκὸν τάχα μόνον Λαὸν, ὅπου
ὑπὸ τὸν Ἀβραάμ κατὰγονται σαρκικῶς; ὄχι, μὴ ἐνοῆς ἀπλῶς καὶ
παχυλῶς τῷ Θεῷ τὴν ὑπόχρῃσιν. ἀμὴ ποῖον ἀράγε ἄρῃπει νὰ ἐνοῶ
Ἀβραμιαῖον Σπέρμα, ὅπερ τὸν Κόσμον ὅλον καὶ τὴν ὑπόχρῃσιν τοῦ
Θεοῦ μέλλει νὰ κληρονομήσῃ; ὅλες ἐκεῖνες ὅπερ ὄχι καὶ τὸν Νόμον τὸν
παλαιὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν νέον τὸν Εὐαγγελικὸν θέλουσι φεραπαθήσει, ὁ
πῆ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἁμαρτίαν θέλεν ἀφήσει, ὅπερ τελείαν καὶ κα-
θαρωπότην Πίσιν εἰς τὸν Τεισυπόστατον Θεὸν καθῶς ὁ Ἀβραάμ θέ-
λουσι δείξει. τῆς Δικαίης τὸ λοιπὸν ἐνοῶσεν ὁ Θεὸς Σπέρμα τῷ Ἀ-
βραάμ, καὶ ἔταξε τῆς ποιήτης ἦτον εἰς τὸν Ἀβραάμ τῷ Θεῷ ἢ ὑπόχρῃ-
σις, πῶς δηλαδὴ θέλει τῆς κάμη ὅλε τῷ Κόσμῳ κληρονόμος. καὶ τῶ-
το εἶναι, ὅπερ εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ὁ Θεὸς Παῦλος λέγει· ἐ γὰρ ἔταξε
„ Νόμου ἢ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ, ἢ τῷ Σπέρματι αὐτοῦ, τὸ
„ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ ἔταξε δικαιοσύνης Πίσεως“.
καὶ ὁ Γερὸς Οἰκουμενικός εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς πρὸς Ῥωμαίους, ἐρμη-
νυάωντας τὸ ἴδιον αὐτὸ τῷ Παύλῳ ρητόν· „ τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τῷ
„ Κόσμῳ, κληρονόμος τῷ Κόσμῳ τῆς δικαίης ἔσεσθαι φησίν.“ ὡσε,
ἐὰν φυλάττης παντοτιὰ τὸ θεῖον πῦρ ἐκεῖνο τῷ Χρῆστῷ, τὸ Εὐαγγελι-
κὸν κήρυγμα, ἐὰν φεραπαθῆς ὡσαν καὶ ὁ Ἀβραάμ μετὰ Πίσιν καθα-
ρῶν καὶ τελειωπότην, λέγεσαι Σπέρμα τῷ Ἀβραάμ, καὶ ἀπολέθως μετὰ
ὅλον τὸ Ἀβραμιαῖον Σπέρμα, μετὰ ὅλες δηλαδὴ τῆς Δικαίης θέλεις
κληρονομήσει τὸν Κόσμον ὅλον ἀπλῶς. μα πότε; πότε λέγω θέλεις
γενῆ τῷ Κόσμῳ ὅλε κληρονόμος; τάχα εἰς ταύτην τὴν παρεσάσθου
ζωὴν; ὄχι. ἀδιώπτον εἶναι τῶν παντελῶς. ἀμὴ πότε; ἀφόντις τὸν
Πύεμον Κατακλυσμὸν θέλεις ἰδῆ νὰ γενῆ, ἀφόντις τὰ Στοιχεῖα θέ-
λεν σὲ φανῆ πῶς καίωνται, καὶ ὅμως δεῦν κατακαίωνται, δεῦν ἀφανί-
ζονται, ἀλλὰ πάλιν ἀπομύθουσι· διότι καὶ ὅταν γίνεται ἀσραπή, ὅλος
σὲ φαίνεται νὰ ἀσραπή ὁ Ἄέρας, καὶ ὅμως ἢ ἀσραπή περὶα, μα ὁ

Κεφ. δ'.

Κεφ. ε'.

Κεφ.
κ α.

Αέρας πάλιν ὁ αὐτὸς μῦθε . ἀφόντις τῷ ἡμέρῳ ἐκείνῳ ἀελπίσως
 καὶ τελείως ἀφνιδίως θέλει ἰδῆ νὰ φανῆ ὡσαύ παγίδα , καθὼς μὲ τὸν
 Γερὸν Λευκῶ ὁ Τίδος τῷ Θεῷ ὁ Γησὸς Χειρὸς κινύττει . „ ἀφνιδίος
 „ ὅπως ἔφ' ὑμᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη . ὡς παγίς ᾗ ἐπελδύσεται ὅπῃ παύ-
 „ τας τὲς καθημέριες ὅπῃ πρόσωπον τῆς Γῆς „ . παγίδα ἡ ἡμέρα ἐκεί-
 „ νη , μὰ ποίως παγιδύει ; ποίως ἀρπάζει ; ποίως εἰς τὸν ἄδω κατε-
 „ βάζει ; ὅπως ἐκείνης βέβαια , ὅπῃ ἀφρόντισοι καὶ ἀμέλειμοι κάθου-
 „ ται , μὴ φροντίζοντες ποτὲ ἢ ἀφήσουσι τῷ κακίῳ , νὰ μεταχειρισθῶσι
 „ τῷ ἀρετῷ , μὰ ὅχι καὶ εἰς τὲς Δικαίως καὶ μετανοημένους . καὶ δὲ πα-
 „ γιδύονται οἱ Δίκαιοι ; ὅχι , δὲ φαίνεται εἰς τῆς ὡσαύ παγίδα ἡ
 „ ἡμέρα ἐκείνη , ἀλλὰ μάλιστα ὡς χαρμόσμων ἡμέρῳ θέλει τῷ ἰδῆ ,
 „ καὶ ὡς ἑορτῶν ἑορτῶν καὶ πανήγυριον θέλουσι τῷ ὑπολαύσει „ . ἐκείνης
 „ γὰρ παγιδύει ἡ ἡμέρα ἐκείνη τὲς ἐν ἀμελειᾷ ἔχοντες , καὶ ἀρ-
 „ γία . ἔπει γὰρ εἰσὶν οἱ καθήμεροι , καὶ ἔπει παγιδύονται . ὅσοι
 „ δὲ ἐνεργοὶ καὶ δραστικοὶ , καὶ νηφάλιοι πρὸς τῷ τῷ ἀγαθῷ ἐργασίῳ
 „ εἰσὶ , καὶ κινουῦνται αἰετὸς πρὸς τὸ καλὸν , μὴ ἐγκαθήμεροι καὶ ἀνα-
 „ παυόμενοι τοῖς γειροῖς , καὶ πατεῖδα κρείττονα ποθεῦντες , τοῖς τοῖς-
 „ τοῖς ἐκ ἔστιν ἡ ἡμέρα ἐκείνη ὡς παγίς καὶ κίνδυνος , ἀλλ' ὡς ἑορτῆς
 „ ἡμέρα “ . ὁ Θεὸς Θεοφύλακτος εἰς τῷ ἐρμηνείῳ τῷ Γερῷ Λευκῶ .

Κεφ.
κ α.

Ἀφόντις ταῦτα ὅλα . μὰ τί λέγω ; τί ὁμιλῶ ; ὅπως μικρὸν ἔλειψε
 πύτωντας εἰς παρσίθεισιν , ἢ ἀφήσω καὶ ἄλλα φησά , καὶ μάλιστα
 χερδὸν τὰ κυριώτερα πάντων . ἀφόντις τὸν Τίδον τῷ Θεῷ τὸν Γησὸν Χει-
 ρὸν μὲ δυνάμειος καὶ δόξης πολλῆς θέλει ἰδῆ ἀνωθεὶ τῆς Οὐρανῶν
 νὰ καταβαίῃ , καὶ τὲς Δικαίως , καὶ ζῶντας , καὶ ἀνασημένους , καὶ τὸν ἑαυ-
 τῶν σου μὲ αὐτῆς , ἐὰν μετανοημένος ἄραθῆς , ἐν νεφέλαις εἰς ἀπαύτωσι
 τῷ Κυρίῳ τότε εἰς αἴρα θαυμασίως ἀρπαχθεύτας , καὶ τὸν Χειρὸν εἰς
 τῷ Κοιλιάδα τῷ Γωσαφάτ , ἢ καὶ Οἶνον τῷ Δαβίδ ὅπῃ θρόνον φοβερῶ
 καθήμερον , καὶ τοὺς μὲν Δικαίως , εἰς τὸ δεξιόν τε μέρος , τὲς δὲ ἀμαρ-
 τωλῆς , εἰς τὸ ἀριστερὸν ἰσαμῆς , ἀφόντις τὲς μὲν Δικαίως εἰς τῷ Βα-
 σιλείῳ τε θέλει προσκαλέσει , τὲς δὲ ἀμαρτωλῆς εἰς τὸ πῦρ τῆς κολά-
 σιας θέλει ὑποδιώξει , ἀφόντις μὲ καὶ ὅπως τὲς λοιπῆς θέλει ἀνακαι-
 νιθῆ , νὰ γείης ὑπὸ φθαρτῆς , ἀφθαρτος καὶ ἀθάνατος . „ ἀνακαινιθῆ-

Κεφ. ιε.

„ σεται ᾗ ὡς αἰετὸς ἡ νεότης σου . τὸ λέγει ὁ Δαβίδ . καὶ ὁ Παύστροφος
 „ Παῦλος εἰς τῷ πρὸς Κορινθίους αὐτῷ πρώτῳ Ἐπιστολῷ . δεῖ γὰρ
 „ τὸ θνητὸν τῆτο ἐνδύσασθαι Ἀθανασίαν , καὶ τὸ φθαρτὸν τῆτο ἐνδύσα-
 „ θαι ἀφθαρσίαν “ . ἀφόντις ὁ Οὐρανὸς καὶ ὅλα τὰ στοιχεῖα θέλουσι
 „ ἀνακαινιθῆ , νὰ μῦθωσι παντοτινὰ εἰς τελείαν ἀφθαρσίαν . „ τῆς κτί-
 „ σιας γὰρ ἀλλοικημένους , εἰκότως καὶ τὰ στοιχεῖα καινοτομῶνται “ . τὸ
 „ λέγει φαερὰ εἰς τῷ ἐρμηνείῳ τῷ Εὐαγγελιστῷ Λευκῶ ὁ Γερὸς Θεοφύ-

Κεφ.
κ α.

λαπτος. Ἀφόντις λέγω ταῦτα ὅλα, ὅπερ σὲ ἀπαείδμησα θέλεις εἶδῃ νὰ γένῃ, θέλεις κληρονομήσει μαζὶ μὲ ὅλας τὰς Δίκαιας ἢ μετανοημένους ὡς Ἀβραμιαῖον Σπέρμα, καὶ τὴν ὑπόχρισιν ὅπερ εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἔκαμψεν ὁ Θεός, καὶ Οὐρανὸν καὶ Γῆν, καὶ ἀπλῶς τὸν Κόσμον τῆτον ὄλον, μεταχηματισμὸν καὶ ἀνακαινισμὸν, μὲ ἀρρήτου καὶ ἀερμιώδου ἐμορφίαν καλλονῆς καὶ ὠραιότητα. τίς μᾶς βεβαιώνει τὸν Λόγον; ὁ Γερὸς Οἰκεμῆχιος μὲ τὸν Θεῖον Χρυσόσομον καὶ τὸν Σεβηριανὸν Γαβάλων εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς πρὸς Ῥωμαίους. „ τῶ ἀσεβῶν ἦν ἐν „ μέσῃ γεγεννημένων, καὶ παλαδοθύτων τῇ κολλάσει ἐν τῇ τῆς κρείσεως „ ἡμέρᾳ, τὸν σύμπαντα λοιπὸν Κόσμον ἔξουσιν οἱ Δίκαιοι ἀνακαινι- „ θύντα, καὶ αὐτῶ ἔσαι πάντε Οὐρανια ἀγαθὰ καὶ τὰ Ἐπίγεια“. ὡ „ πόσω χαρὰν καὶ ὄφροσυλίῳ θέλει λαμβανῆν τότε, βλέπωντας τὰ Θεῖα „ τὰ ποιήματα, ὅχι ἀμυδρῶς καὶ συρισιασμῶς καθὼς τώρα εἰς ταύτῃ „ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ καθαρῶς καὶ τελείως ὄλοντες τὸ εἶναι, καὶ μὲ ἀνακαινι- „ μὸν μάλιστα. Σπιθαμιαῖον θεωρεῖς τώρα τὸν Ἡλίον, καὶ τὴν Σελῳίῳ, „ καὶ ὡς λυχνιαῖον φῶς τὸ κάθε Ἄστρον. μὰ τότε θέλει γνωρίσει ὀλοφάνε- „ ρα πόσον ὁ Ἡλίος ἐκφέρει τῆς Γῆς, καὶ πόσον μικροὶ τῶ Ἀστέρων „ ἐκφέρουσι τῆς αὐτῆς Γῆς.

Κεφ. εἰς

Τμημα, γ'.

Σφοδρῶτάτω ἐπηδυμίῳ εἶχε καὶ ἀγάπῃ ὁ Προφήτης καὶ Βασιλεὺς Δαβὶδ νὰ ἰδῇ τὸν Οὐρανὸν, τὸν Ἡλίον, τὴν Σελῳίῳ, καὶ τὰ Οὐρανῶ τὰ Ἄστρα καθ' ὅλην τὴν τὴν ποσότητα καὶ ὄλοντες τὸ εἶναι. ὅθεν καὶ θαυμάσια ἠλπίζε πᾶς χωρὶς ἄλλο καὶ θέλει τὰ ἰδῆ. καὶ εἰς ποῖον, θέλει μὲ εἶπῃ, σκότος ἢ καὶ φυλακὴ ἦτον τάχα ὁ Δαβὶδ, καὶ ἐπεθύμα νὰ ἰδῇ τὸν Οὐρανὸν τὸν Ἡλίον καὶ τὰ λοιπὰ; πρὶν νὰ γένῃ Βασιλεὺς, ὠντας ποιμὴν ποροβάτων, καὶ ὡς ποιμὴν ἔξω εἰς Ὀρη καὶ πεδιάδας χειρίζωντας, δεὺ ἐθεάρει καθ' ἡμέραν καὶ νύκτα τὸν Οὐρανὸν καὶ τὰ λοιπὰ, καθὼς τὰ θεωρῶμεν καὶ ἡμεῖς; Ἐπειτα εἰς τὸν Θρόνον τῆς Βασιλείας ἀναβαίνωντας, δεὺ τὰ ἐθεάρει πάλιν μὲ ὅλην τὴν ἐλόυθερίαν; ὡσεὶ μήτε σκότος, μήτε φυλακὴ ποτὲ δεὺ τὸν ἐμπόδι- ζεν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ θεωρῇ τὰς Οὐρανῶς. καὶ λοιπὸν εὖν τὰς ἐβλεπε, πᾶς πάλιν ἔλεγον, ὅτι ἐπεθύμα νὰ τὰς ἰδῇ; τὰς ἐβλεπε ναὶ τὰς ἐβλεπε, μὰ τὰς ἐβλεπον εἰς ταύτῃ τὴν ζωὴν καθὼς τὰς βλέπομεν καὶ ἡμεῖς σκιαδῶς. καὶ ὅμως ἢ ἐπηδυμίῳ ἦτον, νὰ ἀναχωρήσῃ ὅπερ πῖν παρῶσαν ζωὴν, καὶ νὰ ἀξιώσῃ νὰ τὰς ἰδῇ καθὼς εἶναι, καθ' ὄλον τὰς τὸ εἶναι. ὅθεν τιαυτῷ ἔχωντας ἐπηδυμίῳ, εἶχε καὶ τὴν ἐλπί- δα τὴν πρὸς τὸν Θεὸν τελειοτάτῃ, πᾶς χωρὶς ἄλλο καὶ θέλει τὰς ἰδῇ

μη πὴν δὲ τὴν ζωὴν καθὼς ἐπηδυμῆι. ἀκασον ἢ τὴν βεβαιωτικὴν αὐτῆς ἐλπίδα ὀμιλῆντος εἰς τὸν Θεόν. „ ὄψομαι τὰς Οὐράνας, ἔργα τῆς δακ-
 „ τύλωνσε, Σελήνῃ ἢ Ἀστέρῃ, ἃ σὺ ἐδεμελίωσας “. ὡ πόσω
 χαρὰν θέλει λαμβάνῃ τώρα, ὅπῃ τὸ θεωρεῖ κατ' ὄλον τας τὸ εἶναι,
 κατ' ὄλον τας τὴν Οὐσίαν καθὼς ἐδὴ πρότερον ἐπεθύμα. σημειῶσαι
 ταῖς ὑπερβαῖς δύο λέξαις τῆ δαβιτικῆς τέττε ρητῆ (ἃ σὺ ἐδεμελίω-
 σας.) ὅν λέγει, ἐκεῖνα, ὅπῃ ἐσὺ Θεὸς ὑπερον μὲ ταῦτα θέλεις δε-
 μελίωσαι. ἀμὴ τί; ἐκεῖνα, ὅπῃ ἐδεμελίωσες, καὶ σερεὰ καὶ ἀτελοῦ-
 πτητα ἔγιναν αἰωνίως ἀπὸ τὴν ἀρχῆν, ὅπῃ παισόφως καὶ ἀρρήτως τὰ
 ἔκαμες.

Τετο εἶναι, ὅπῃ εἰς ταῖς παροιμίαις καὶ ὁ Σοφάτατος λέγει Σολο-
 μών. „ ὁ Θεὸς τῆ Σοφία ἐδεμελίωσε τὴν γῆν. ἢ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄ-
 „ γιον μετὸν Προφήτῃν Ἡσαΐαν, ἐγὼ Κύριος ὁ σωτηρῶν πάντα, ἐ-
 „ ξέτεινα τὸν Οὐρανόν, καὶ ἐσερέωσα τὴν γῆν. καὶ πάλιν μετὸν αὐ-
 „ τὸν, ἐγὼ τῆ χειρῆ μου ἐσερέωσα τὸν Οὐρανόν. καὶ πάλιν μετὸν αὐ-
 „ τὸν, ἐγὼ τῆ χειρῆ μου ἐσερέωσα τὸν Οὐρανόν, καὶ ἐδεμελίωσα τὴν
 „ γῆν. καὶ εἰς τὸν Γ' ὀμιλῶντας ὁ Θεὸς, πῆ ἦς ἐν τῷ δεμελιῶμε
 „ τὴν γῆν; καὶ ὁ Δαβίδ, πῶ λόγω Κυρίου οἱ Οὐρανοὶ ἐσερέώθησαν.
 „ ὅταν ὁ Θεὸς σὲ λέγη πῶς ἐδεμελίωσε τὸν Κόσμον, ἢ τὰ δεμέλια τῆ
 Κόσμου ἐσερέωσε, πῆχα ὡσαν ἑσούα δεμελιῶνει ἢ σερεῶνει σεσαθραμέ-
 να ἢ ὀλιγοχρόνια δεμέλια, ὡσαν νὰ μὴ ἦτον ἄξιος ἢ δυνατὸς ὁ Παν-
 σοφος καὶ Παντοδυνάμότης λόγος, ὁ Υἱός τε, νὰ κάμη τὰ δεμέλια τοῦ
 Κόσμου αἰωνία παντοτινά ἢ ἀτελοῦτητα;

Ψαλ. ἰ.
 Κεφ. γ'.
 Κεφ.
 μ δ'.
 Κεφ.
 μ ε'.
 Κεφ. νά.
 Κεφ.
 λ ή.
 Ψαλ.
 λ β'.

Τμήμα, δ'.

Κ Αἰ λοιπὸν, πόσω ἀρά γε χαρὰν ἢ εὐφροσύνην θέλεις λαμβάνῃ
 τότε καὶ ἐσὺ ὡσαν καὶ ὁ Δαβίδ, ἐὰν μετὸν καθαρῶπότην καὶ
 Ὁρθόδοξον Πίσιν ἔξ τῆς Θεῆαν ἀρετῆς σολισμηλῶν ἠθελες ἀξιαθῆ, γι-
 νόμῃος τῆ Κόσμου ὅλε μετὸν δικαίως ὅλες κληρονόμος, νὰ θεωρῆς, ὅ-
 χι ὡς σπιθαμῆιον τὸν Ἡ'λιον ἢ τὴν Σελήνῃ, ἢ ὡς λιχνιαῖον φῶς τὸ
 κατ' ἕκασον ἄστρον, ἀλλὰ κατ' ὄλον τας τὸ εἶναι, κατ' ὄλον τας τὴν Οὐ-
 σίαν, κατ' ὄλον τὴν ποσότητα, ὅπῃ ὁ Ἡ'λιος ἢ οἱ λοιποὶ φωσῆρες ἔ-
 χουσι; θέλεις νὰ μὴ ὑπερηθῆς τοιαύτῃ θαυμασίῃ τῆ Κόσμου ὅλου
 κληρονομίαν; τὴν ἁμαρτίαν εἶναι χρεῖα ἢ ἀρνηθῆς, ὅπῃ σὲ προξενεῖ
 τὴν εἴρησιν. θέλεις νὰ μὴ χάσης τοιαύτῃ ἀρρήτων καὶ καθαρῶπότην
 Ἡ'λίε καὶ Σελήνης ἢ τῆς λοιπῶν φωσῆραν θεωρίαν; τὴν ἁμαρτίαν εἶ-
 ναι χρεῖα ἢ ἀρνηθῆς, ὅπῃ σὲ κῶνει ἀνάξιον τοιαύτης θεωρίας. θέλεις
 νὰ μὴ φοβᾶσαι τὸν πύρινον Κατακλυσμὸν ἐκεῖνον, μήτε τὸ πῦρ ἐκεῖνο

τῆς Κολάσεως, μήτε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὡσαύτῃ ἑομερωτάτῃ παγίδα, καθὼς οἱ ἀσεβεῖς καὶ οἱ ἀμετανόητοι, ἀλλὰ μάλιστ' αὐτῶν καὶ τῆς ἀρετῆς ἀπὸς αὐτὴν θεωρῶντάς τιν' ἡμέραν πανδύφροσμων ἑορταστικῶν καὶ πανηγυρικῶν; τὴν ἀμαρτίαν εἶναι χρεῖα ὡς ἀρνηθῆς, ὅπως σὲ κάνει ἄξιον, δὲν λέγω μόνον τῆς παγιδωτικῆς ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ τῆς κολαστικῆς πυρῆς, ἔπειτα καὶ μεταχειρισθῆς τὴν ἀρετὴν, ὅπως σὲ κάνει ἄξιον ἡμέρας ἑορταστικῆς καὶ πανηγυρικῆς. Ἀφῆσαι Χειρισθῆς ἀφῆσαι, ἀφῆσαι λέγω τὴν ἀμαρτίαν. Ἀφῆσαι τὴν ὀκνησίαν καὶ ἀμέλειαν, ὅπως εἰς τῆς ἀρετῆς τὴν ἐργασίαν ἔχεις. Φανῶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐργάτης ἀκούος τῆς Θεῶν ἀρετῆς. Δέχε, καὶ φύλαττε παντοτινὰ μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου τὸ Θεῖον καὶ ὠφελιμώτατον Πῦρ, τὸ Εὐαγγελικὸν λέγω κήρυγμα, τὸν λόγον τῆς Θεῶν ἀμετασάλατον καθ' ὅλην τὴν ζωὴν σου, δεχ' ὡς ἀξιοθῆς καὶ ἴδῃς ἑορταστικὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καὶ συναπαντήσης μαζί με τὰς λοιπὰς δικαίας καὶ μετανοηθῆς ἐν νεφέλαις τὸν Χειρὸν εἰς τὸν αἶρα, καὶ σὲ δεχθῆς χαριστικῶς εἰς τὸ δεξιόν σου μέρος, καὶ γούης, δὲν λέγω μόνον ἀπλῶς τοῦ Κόσμου ὅλα, ἀλλὰ μάλιστ' αὐτῶν καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐξαιρετικῶν, τῶν ἀρρήτων καὶ ἀκροτάτων ἐφετῶν, δηλαδὴ τῶν Θεῶν κληρονόμος, καὶ συγκληρονόμος τῶν Χειρῶν καὶ τὸν Θεῖον Παῦλον., τέκνα τῶν Θεῶν, λέγει, Θεῶν ἐσμεν, εἰδὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεῶν, συγκληρονόμοι δὲ Χειρῶν. ὡς πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ κράτος, εἰς ἀπεραντὸς καὶ ἀτελευτήτους αἰῶνας. Ἀμὴν.

Ρ'ωμ.ι.

Τ Ε Λ Ο Σ .

Κατὰ τὸ Χιλιόσδον Ἐπτακοσίοσδον Πεντηκοσδον Πρῶτον
 Ἐπος συνεθέμην τὸν λόγον τῶν,
 Εὐεισκόμην εἰς τὴν Σμύρνην.

Π Ι Ν Α Ξ

Τ Ο Υ Ο Λ Ο Υ Β Ι Β Λ Ι Ο Υ .

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν .

Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν .	Φύλλ.	1
Κεφ. α'. Πολλὰ καὶ θαυμασὰ παράγματα θεωρῶντας ὁ ὑψιπέτης Γεωάννης .		3
Κεφ. Τεῖ λόγος, β'. Καὶ τάχα μέλλει ποτὲ ἡ ἀσραπτικωτάτη Μεγαλόπολις .		7
Κεφ. Τεῖ λόγος, γ'. Θεώρησέ τινα . τετοῦτον τὸ τρίτον .		12

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν .

Εἰς τὴν ἀγνοσίαν τῆς Παρθένου .		21
Κεφ. α'. Ἀγκαλιὰ καὶ δεξιὰ πολλῶν αἰνιγμάτων καὶ σημείων .		23
Κεφ. β'. Τώρα, εἰὰ ἡ Παρθένος Μαρία δεισκέται .		26
Ἡθδικόν . Τίς δὲ τὸ ἄγιος τῆς Χρυσιανῶν .		30

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν .

Εἰς τὰ εἰσόδεα τῆς Παρθένου .		33
Κεφ. α'. Ομιλῶντας περὶ τῆς Νυμφίος .		34
Κεφ. β'. Ἐῶ . ἅς εἶναι .		37
Κεφ. γ'. Τώρα , εἰὰ καὶ τὴν ἰδίαν τῆς Θεῆς καὶ Πατρὸς μαρτυρίαν .		39
Κεφ. δ'. Ὅσοι ἔχον παρρησίαν νὰ εἰσέρχωνται εἰς Κῆπον τινὰ Βασιλικὸν τινὸς Βασιλείως .		41

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν .

Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Παρθένου .		47
Κεφ. α'. Καίωντας ὁ ἀνθρώπινος νῆς μίαν εἰς ἅπασαν ἀπλῶς πὴν γλῶσσαν κυκλικῶς δεξιᾶσιν .		48

Κεφ. β'. Πρὸ τῆ καὶ ὅμως νὰ κατεβάσωμεν τὰ ἄρματα,	Φύλκ.	53
Κεφ. γ'. Ε'σκυφες; ἐκποσκυφίσεις; εὐγε, καὶ ὑπέροργα.		55

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν.

Εἰς τὸν ἄγιον τὸν Προδρόμω.		60
Κεφ. α'. Γενᾶται ὁ Ἡσαΐας.		61
Κεφ. β'. Τῆτος. τῆτος, ὅπως μείζων ἦτο Προφητῆς.		64
Κεφ. γ'. Τί δεήθητε ἰδεῖν.		66

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν.

Εἰς τὴν Ἰσοτομίαν τὸν Προδρόμω.		70
Κεφ. α'. Θέλωντας ὁ Μέγας καὶ Οὐρανίος.		71
Κεφ. β'. Τόσον ἔλαμψαν εἰς τὸν Γαλιλῆω.		75

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν.

Εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.		83
Κεφ. α'. Λαμβάνοντας ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος.		84
Κεφ. β'. Τώρα, πῶς θέλεις, εἰπέ μου.		91

Λ Ο Γ Ο Σ.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τὸν Σατῆρος.		95
Κεφ. α'. Εὐερισκόμηνος ὁ ἀνθρώπινος νῆς.		97
Κεφ. β'. Μα, τί Φῶς ἀρά γε νὰ ἦτον ἐκεῖνος;		102
Κεφ. γ'. Καὶ καὶ, μα πῶς ἀρά γε.		104

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν.

Εἰς τὴν ἅγιαν Αἰκατερίναν.		109
Κεφ. α'. Ἀγκαλιὰ καὶ τὸ Κόσμου.		110
Κεφ. β'. Τί δὲν θέλει κάμει τώρα ἡ Βασιλὶς Αἰκατερίνα.		113
Ἡθικὸν σῶμαρον μετ' Ἐγκωμῆς.		118

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν.

Ἐπερον. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.	Φύλλ.	125
Κεφ. α'. Εὐγαίαντας ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς.		126
Κεφ. β'. Τώρα, εὐὰ ὁ ἀραυόμορφος.		129
Κεφ. γ'. Ἡθικῆς. Τμημα, α'.		131
Τμημα, β'. Δείχνεις, εἰπέ με.		135
Τμημα, γ'. Πρόσωπον τῆς Ἐκκλησίας.		138

Π Ε Ρ Γ Ι Π Τ Ρ Ι Ν Ο Υ.

Κατακλυσμῆ, καὶ Ἀνακαλισμῆ τῆ Κόσμου.		143
Κεφ. α'. Ποσαχῶς τὸ Πῦρ.		145
Κεφ. β'. Ὅτι μέλλει νὰ ἰθῆ Πύεμος Κατακλυσμός.		149
Κεφ. γ'. Ὅτι μέλλει ὁ Οὐρανὸς ἀκαυτος.		152
Κεφ. δ'. Ὅτι μέλλει καὶ ἡ Γῆ καὶ τὰ λοιπὰ Στοιχεῖα Ἀκαυσα.		155
Κεφ. ε'. Ὅτι μέλλει καὶ οἱ Ἄνθρωποι Ἀκαυσοι.		158
Κεφ. ς'. Ποῖα μέλλει νὰ κατακαυθῆν.		160
Κεφ. ζ'. Ὅτι ὁ Κατακλυσμός τῆ Πυρὸς δεῦν γίνεται πολυχρόνιος.		163
Κεφ. η'. Ὅτι μέλλει καὶ ἡ Θάλασσα.		165
Ἡθικόν, Τμημα, α'.		167
Τμημα, β'. Ὅτι εἰς τὸν Ἀβραάμ.		169
Τμημα, γ'. Σφοδρατίτω ἐπιθυμίαν.		171
Τμημα, δ'. Καὶ λοιπὸν, πόσω ἀραγε.		172

Τ Ε Λ Ο Σ

Μ Ι Ο Ν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000022891